

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HEAD

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΡΑΣΛΗ

BARCLAY V. HEAD

Διευθυντοῦ τοῦ Βρετανικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝ ΕΚ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΝ

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΦΡΙΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

1898

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ.

	Σελίς
ΑΣΙΑ.	1
ΒΟΣΠΟΡΟΣ.	1
ΚΟΛΧΙΣ	2
ΠΟΝΤΟΣ.	3
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΜΕΤΑ	
ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.	10
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΚΙΜΜΕΡΙΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ	13
ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ	16
ΒΙΘΥΝΙΑ.	23
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ	37
ΜΥΣΙΑ	39
ΟΙ ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΙ.	62
ΤΡΩΑΣ	71
ΤΕΝΕΔΟΣ	82
ΑΙΟΛΙΣ	85
ΛΕΣΒΟΣ.	92
ΕΚΑΤΟΝΝΗΣΟΙ (Νῆσοι παρὰ τῇ Λέσβῳ).	101
ΙΩΝΙΑ.	102
ΣΑΤΡΑΠΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΙΩΝΙΑΣ.	139
ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ	140
ΚΑΡΙΑ	149
ΔΥΝΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΚΑΡΙΑΣ	171
ΝΗΣΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΑΡΙΑ	172
ΛΥΔΙΑ	188
ΦΡΥΓΙΑ	209
ΛΥΚΙΑ.	235
ΠΑΜΦΥΛΙΑ	253

	Σελίς
ΠΙΣΙΔΙΑ	265
ΛΥΚΑΟΝΙΑ	277
ΚΙΛΙΚΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΙΣΑΥΡΙΑΣ	280
ΕΛΑΙΟΥΣΑ ΝΗΣΟΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΙΛΙΚΙΑ	313
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΙΛΙΚΙΑΣ	314
ΚΥΠΡΟΣ.	316
ΓΑΛΑΤΙΑ	328
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ.	328
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ	332
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ.	333
ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ (Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία)	335
ΑΡΜΕΝΙΑ	338
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΜΕΝΙΑΣ.	339
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΡΜΕΝΙΑΝ ΧΩΡΩΝ	340
ΣΥΡΙΑ	341
ΟΙ ΣΕΛΕΥΚΙΔΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.	341
ΚΟΜΜΑΓΗΝΗ.	362
ΚΥΡΡΗΣΤΙΚΗ	366
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ	367
ΧΑΛΚΙΔΗΝΗ.	367
ΠΑΔΜΥΡΗΝΗ.	369
ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΠΙΕΡΙΑ.	369
ΚΟΙΛΗ ΣΥΡΙΑ	379
ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ.	381
ΔΕΚΑΠΟΛΙΣ.	382
ΦΟΙΝΙΚΗ.	385
ΓΑΔΙΛΑΙΑ	400
ΣΑΜΑΡΕΙΑ	402
ΙΟΥΔΑΙΑ	404
Βασιλεῖς, ἡγεμόνες καὶ Ῥωμαῖοι ἐπίτροποι τῆς	
Ἰουδαίας	408
ΑΡΑΒΙΑ	414
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΝΑΒΑΤΑΙΑΣ	414

	Σελις
ΠΟΛΕΙΣ ΑΡΑΒΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΙΑΣ	416
ΑΡΑΒΙΑ Η ΕΥΔΑΙΜΩΝ	418
ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ	420
ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ	423
ΑΣΣΥΡΙΑ.	423
ΠΑΡΘΙΑ	424
ΑΡΣΑΚΙΔΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΠΑΡΘΙΑΣ	425
ΠΕΡΣΙΣ	432
ΣΑΣΣΑΝΙΔΑΙ	433
ΧΑΡΑΚΗΝΗ, κτλ.	433
ΠΕΡΣΙΑ (ΑΧΑΙΜΕΝΙΔΑΙ)	434
ΒΑΚΤΡΙΑ ΚΑΙ ΙΝΔΙΑ.	440
ΑΦΡΙΚΗ	455
ΑΙΓΥΠΤΟΣ	455
ΟΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΙ.	455
ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.	464
ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.	470
ΑΙΘΙΟΠΙΑ	474
ΚΥΡΗΝΑΪΚΗ	476
ΛΙΒΥΗ.	489
ΣΥΡΤΙΚΗ.	489
ΒΥΖΑΚΗΝΗ.	490
ΖΕΥΓΙΤΑΝΙΑ.	492
ΝΗΣΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΑΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΚΕΛΙΑΣ	499
ΝΟΜΑΔΙΚΗ.	501
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΔΙΚΗΣ	501
ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΔΙΚΗΣ	502
ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ	504
ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ.	504
ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑΣ	507
ΣΥΛΛΑΒΟΙ.	511
Α'. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ	513
Β'. ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΣΤΑΙ,	533

	Σελίς
Γ'. ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ	543
(α) ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ	543
(β) ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ, ΕΤΡΟΥΣΚΙΚΑΙ, ΚΛ.	562
(γ) ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙ, ΑΡΑΜΑΪΚΑΙ, ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΒΡΑΪΚΑΙ.	563
Δ'. ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΛΕΩΝ, ΜΝΕΙΑΙ ΘΕΣΕΩΝ, ΚΤΛ.	565
(α) ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ	565
(β) ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ	572
Ε'. ΤΙΤΛΟΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ	575
(α) ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ	575
(β) ΛΑΤΙΝΙΚΟΙ	579
Ζ'. ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΦΡΑΓΙΔΟΓΛΥΦΩΝ	581
—————	
ΠΙΝΑΞ ΟΛΚΩΝ	582
ΠΙΝΑΞ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΕΩΝ	584
—————	

ΠΙΝΑΚΕΣ ΑΛΦΑΒΗΤΩΝ.

- α'. ΕΤΡΟΥΣΚΙΚΟΝ, ΟΜΒΡΙΚΟΝ, ΣΑΒΕΛΛΙΑΝΟΝ, ΟΣΚΙΚΟΝ, ΚΑΙ
 ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ.
- β'. ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΝ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΝ,
 ΛΥΚΙΚΟΝ.
- γ'. ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ.
- δ'. ΦΟΙΝΙΚΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΝ, ΚΑΡ-
 ΧΗΔΟΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΝ,
 ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΝ,
 ΑΡΑΜΑΪΚΟΝ (νομίσματα σατραπῶν).
- ε'. ΑΡΙΟΝ ΠΑΛΙΚΟΝ (νομίσματα Βακτρίας).

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΑΣΙΑ.

ΒΟΣΠΟΡΟΣ.

Τὰ αὐτόνομα νομίσματα τῆς Γοργιπίας καὶ Φαναγορίας, πρωτεύουσών πόλεων (ἐπὶ τοῦ Ἀσιατικοῦ μέρους) τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου γνωστῆς χώρας, ὁμοιᾶν σφόδρα κατὰ τεχνοτροπίαν καὶ κατασκευὴν πρὸς τὰς νεωτάτας ἐκδόσεις τοῦ Παντι-καπαίου τοῦ κειμένου ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀκτῆς τοῦ πορθμοῦ. Δυστυχῶς ἡ ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ καὶ ὑπὸ πάντων τῶν νομισματολόγων παραδεκτὴ γενομένη γεωγραφικὴ ταξινόμησις καθιστᾷ ἀναγκαῖον τὸν χωρισμὸν τῶν νομισμάτων τοῦ Ἀσιατικοῦ μέρους τοῦ Βοσπόρου ἀπὸ τῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ (ἴδε *Ταυρικὴν Χερσόνησον*, Τόμ. Α', σελ. 351).

Ἀγριππία Καισάρεια. Γνωστὴ μόνον ἐξ ἐπιγραφῶν καὶ νομισμάτων (*Stephani, Ant. du Bosp. Cimm. Inscr.*, 28 καὶ *Compte rendu de la Commission Imp. Arch.*, 1860 σ. 104-106). Ὁ Friedländer (*Num. Zeit.*, II. 280) νομίζει, ὅτι τὰ Ἀγριππίας καὶ Καισάρεια ἦσαν ὀνόματα ἅτινα ἔλαβε προσωρινῶς ἡ Φαναγορία.

Ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου.

Κεφαλὴ πεπλοφόρος τῆς Λιβίας(;) . . .	ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ Πρῶρα. . .	Α 85
Ὁμοίως.	ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ Σκῆπτρον . . .	Α 85

Γοργιππία. Κειμένη πιθανῶς παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου ἐν τῇ καλουμένῃ Σινδικῇ χώρᾳ. (*Στράβ.*, σ. 495)

Μετὰ τὸ 63 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΓΟΡΓΙΠΠΕΩΝ Ἐλαφος τρέχουσα καὶ σκῆπτρον. . . .	Ρ 62 κ.
Ὁμοίως.	ΓΟΡΓΙ Τόξον ἐν γωρυτῷ καὶ ῥόπαλον. . . .	Ρ 34 κ.

(*Num. Zeit.*, II. Πίν. XI. 1.)

Κεφαλή 'Απόλλωνος.

ΓΟΡΓΙ Πρόσθιον ταύρου κυρίσσαν-
τος. Ρ Δρ. (;)

'Ομοίως.

ΓΟΡΓΙΠΠΕΩΝ Πρῶρα . . Α ·8

'Ομοίως.

» Τρίπους καὶ θύρσος Α ·8

Σινδοί. Οὗτοι ἦσαν Σκυθικὸς λαὸς κατοικῶν πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Ἡ δὲ πόλις τῶν Σινδῶν ἔκειτο περὶ τὰ πεντήκοντα μίλια πρὸς νότον τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου (*Berl. Blätt.*, I. 4, καὶ II. 260· *Rev. Num.*, 1860, 273).

Τέταρτος αἰὼν π. Χ.

Γρύψ καὶ κόκκος σίτου.

ΣΙΝΔΩΝ Κεφαλή ἵππου, ἐν τε-
τραγώνῳ ἐγκοίλῳ. . Ρ 27 κ.

Κεφαλή 'Ηρακλέους.

'Ομοίως. Ρ 19 κ.

Φαναγορία. Ἡ πρωτεύουσα πόλις τοῦ 'Ασιατικοῦ Βοσπόρου κειμένη σχεδὸν ἀπέναντι τοῦ Παντικαπαίου, τῆς ἐπὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μέρους πρωτευούσης. Ἰδε ἀνωτέρω 'Αγριππίαν Καίσαρειαν.

'Απὸ τοῦ τετάρτου μέχρι πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλή τοῦ ἐνὸς τῶν Διοσκούρων.

ΦΑΝΑ, ΦΑΝΑΓΟΡΙΤΩΝ, κτλ.
Ταῦρος . . . Ρ 69 κ.

Κεφαλή 'Απόλλωνος.

» Θύρσος. . Ρ μεγεθ. ·65

Κεφαλή 'Αρτέμιδος (;)

» Ῥόδον . . . Ρ 24 κ.

Πρὸς τοῦτοις χαλκᾶ φέροντα ἔμπ. κεφαλὴν 'Απόλλωνος, κεφαλὴν 'Αρτέμιδος ἢ Πανὸς κτλ. *Οπ. δὲ θύρσον, τρίποδα καὶ θύρσον, τόξον καὶ βέλος, κτλ.

'Αθέβαιον.

Κεφαλή Διονύσου νεαροῦ κισσοστεφής | Γωρυτὸς καὶ φαρέτρα. . . Α 1·0

ΚΟΛΧΙΣ.

Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς χώρας ταύτης εἶνε νομισμάτια ἐκ κεκραμμένου ἀργύρου, ἔλκοντα περὶ τοὺς 36 κ. Ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν στηρίζεται ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι συχνὰ ἀνευρίσκονται ἐν

τῇ νῦν ἐπαρχίᾳ τῆς Μιγγρέλιας ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Περὶ τὰ 400 π. Χ. ἢ ἐραδύτερον

Κεφαλὴ ἀρχαῖζούσης (Διγυπιακῆς;) | Κεφαλὴ ταύρου, πρὸς δ. . ρ 36 κ.
τεχνοτροπίας.

Διοσκουρίας, παρὰ τὰ βόρεια σύνορα τῆς Κολχίδος, Ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς σταθμὸς κτισθεὶς κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων.

Μετὰ τὸ 100 π. Χ. περίπου

Πῖλοι τῶν Διοσκούρων. | ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΑΔΟΣ Θύρσοις. Α 6

Δυναστὴς τῆς Κολχίδος.

Ἀρίσταρχος. Περὶ τὰ 63-47(;) π. Χ. Ἐπιγρ., ΑΡΙΣΤΑΡΧΟ(Υ) ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΧΙΔΟ(Σ). Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἡλίου(;) ὄπ. Παράστασις γυναικὸς καθημένης κατ' ἐνώπιον. ρ 70 κ. (Ἀππίαν. Μιθριδ., 114. καὶ Num. Chron., 1877, 1.)

ΠΟΝΤΟΣ.

Ἀμάσεια, πατρὶς Μιθριδάτου τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Στράβωνος, πόλις λίαν ὀχυρά, κειμένη ἐπὶ τοῦ Ἰριος ποταμοῦ. Ἐκοψεν αὐτόνομα νομίσματα μετὰ τοῦ 63 π. Χ., ἔτους τοῦ διαμελισμοῦ τοῦ βασιλείου τοῦ Μιθριδάτου, καὶ τῶν χρόνων τοῦ Δομιτιανοῦ, ὅτε ἄρχεται ἡ αὐτοκρατορικὴ νομισματοκοπία αὐτῆς.

Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τῶν αὐτονόμων νομισμάτων εἶνε ΑΜΑΣΕΙΑΣ. Τύποι: Κεφαλὴ Διός, ὄπ. Ἀετός. Κεφαλὴ Ἀρεως, ὄπ. Ξίφος. Κεφαλὴ ἀνδρὸς νεαροῦ μετὰ πτερῶν, ὄπ. Κέρας Ἀμαλθείας μετὰ τῶν πέλων τῶν Διοσκούρων. Κεφαλὴ ἀκτινοστεφῆς, ὄπ. Λέων.

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ., ΑΜΑΣΙΑΣ, ΑΜΑΣΕΩΝ κτλ. συνήθως μετὰ διαφόρων ἐπιθέτων, τιμητικῶν τίτλων, χρονολογιῶν, κτλ. π. χ. ΑΔΡ (Ἀδριανή), ΣΕΝ (Σευηριανή), ΑΝΤ (Ἀντωνινιανή), ΑΛΕΞ (Ἀλεξανδριανή),

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΝΤΟΥ, ΠΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ, ΝΕΩΚΟΡΩΝ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συγκεκομμένως. Ἐπὶ νομίσματος τοῦ Σεπτίμ. Σεβήρου ἀπαντᾷ ἡ ἐπιγραφὴ ΕΡΜΗΣ ΚΤΙΣΑΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ, δεικνύουσα ὅτι ὁ Ἑρμῆς ἐλατρεύετο ὡς οἰκιστῆς.

Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα φέρουσι χρονολογίας συμφώνως τῷ χρονολογικῷ συστήματι τῆς Ἀμασειας (ἀπὸ τοῦ 7 π. Χ.), ἔτε ὁ Αὐγουστος συνήνωσεν εἰς μίαν ἐπαρχίαν τὴν Βιθυνίαν, Παφλαγονίαν καὶ μέρος τοῦ Πόντου. Τοῦ χρονολογικοῦ τούτου συστήματος ἐγένετο χρῆσις καὶ ἐν Γερμανικοπόλει καὶ Νεοκλαυδιοπόλει τῆς Παφλαγονίας.

Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξίων σημειώσεως αὐτοκρατορικῶν τύπων εἶνε οἱ ἑξῆς:—

(1) Μέγας βωμὸς συνήθως καίων μετὰ δένδρου παρ' αὐτῷ, ἔχων δὲ ὑπεράνω αἰτόν, ναόν ἢ τοῦ Ἥλιου τὸ τέθριππον. Οὗτος ἐξηγήθη ὑπὸ τοῦ Cavedoni (*Bull. Corr. Arch.*, 1840 σ. 70) ὡς ὁ μέγας βωμὸς τῶν θυσιῶν, ὃν ἐν Πόντῳ ἦτο συνήθεια νὰ ἐγείρωσι πρὸς τιμὴν Διὸς τοῦ Στρατίου (πρβλ. Ἀππιανοῦ, *Μιθριδ.* σ. 215, ἔκδ. Steph.).

(2) Εἷς ἢ δύο ποτάμιοι θεοί, ἦτοι ὁ Ἴρις καὶ ὁ Σκύλαξ.

(3) Ὁ Σέραπις καθήμενος ἐπὶ θρόνου, ἔχων δὲ παρ' αὐτῷ τὸν Κέρβερον.

(4) Πόλις ὠχυρωμένη ἐπὶ βραχέδους ὑψώματος, περιέχουσα δύο ναοὺς, ὧν ὁ μὲν εἰς τοὺς πρόποδας, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βράχου.

Συμμαχικὰ νομίσματα—Ἀμάσια καὶ Νικομήδεια.

Ἀμισὸς ἢ Σαμισὸς (*Zeit. f. Num.*, II. 30), ὁ ἀμέσως μετὰ τὴν Σινώπην ἀκμαιότατος Ἑλληνικὸς λιμὴν ἐπὶ τῆς νοτίας ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου, ὀλίγα μίλια πρὸς δυσμὰς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Λυκάστου. Ἀφωκίσθη δὲ ἐκ νέου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πιθανῶς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου αἰῶνος καὶ μετωνομάσθη Πειραιεύς. Τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων αὐτῆς χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ χρό-

νου τούτου καὶ ἀκολουθοῦσι τὸν Περσικὸν σταθμητικὸν κανόνα. Στατῆρ 164 κ., δραχμὴ 88 κ., τετρώβολον 59 κ., τριώβολον 44 κ., διώβολον 29 κόκκοι.

Περὶ τὰ 400-300 π. X.

ΠΤΣ ἢ ΠΤΣ (δι' Ἀραμαϊκῶν χαρα- | Γλαῦξ μετ' ἀνοικτῶν πτερύγων, ἐν
κτῆρων). Ἰβίς πρὸς ἀρ. | τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . ρ 164 κ.
(Taylor Combe, Πίν. XIII, 14.)

Ἡ Ἀραμαϊκὴ ἐπιγραφή περιλαμβάνει πιθανῶς τὰ ἀρχικά γράμματα τοῦ ὀνόματος σατράπου τινὸς ἢ δυνάστου (Num. Chron. 1885, σελ. 31).

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ πόλου δι' | ΠΕΙΡΑ, ΠΕΙΡΑΕ ἢ ΠΕΙΡΑΙΩΝ,
ἐπ' ἀλξέων κοσμουμένου. | Γλαῦξ μετ' ἀναπεπταμένων πτε-
ρύγων, ἵσταμένη ἐπὶ ἀσπίδος. Διὰ
μέσου τοῦ πεδίου, ὄνομα ἀρχοντος
ρ Δραχ. καὶ τετρώβολ.

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ πόλου πυρ- | Γλαῦξ ἐπὶ ἀσπίδος καὶ ὄνομα ἀρ-
γοστεφοῦς. | χοντος ρ Διώβολ.

Ἀπὸ τοῦ 300 π. X. περίπου μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων

Ἐπὶ τῶν βασιλείων τοῦ Πόντου ἐπανῆλθε τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς πόλεως, ἀλλ' ὅμως αὕτη ἔπαυσε κόπτουσα ἀργυρᾶ νομίσματα. Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀναφέρονται τὸ πλεῖστον εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Περσέως, τὴν ὑπὸ τῶν βασιλείων τοῦ Πόντου εἰσαχθεῖσαν. Τὸ μέγιστον μέρος τῶν νομισμάτων τούτων ἀνήκει εἰς τὴν ἐποχὴν Μιθριδάτου τοῦ Γ'. (121-63 π. X.), ὅστις διέτριβε συνήθως ἐν Ἀμισῷ.

Περὶ τὰ 300-200 π. X.

Κεφαλὴ τοῦ Περσέως φέροντος Περ- | ΑΜΙΣΟΥ Ξίφος ἐν κολεῷ . Α 1·
σικὸν κάλυμμα.

Περὶ τὰ 200-63 π. X. ἢ βραδύτερον.

Κεφαλὴ Περσέως φέροντος πῖλον εἰς | ΑΜΙΣΟΥ Πήγασος πίνων ὕδωρ . .
κεφαλὴν πτηνοῦ κορυφούμενον. | Α 9

Αἰγίς μετὰ γοργονεῖου ἐν τῷ κέντρῳ. | » (ἢ ΣΑΜΙΣΟΗΣ) Νίκη
φέρουσα κλάδον φοῖνικος. Α 85

Κεφαλή Ἀμαζόνος (ἢ Λυκαστῶ;) φέρουσα δέρμα λύκου.	ΑΜΙΣΟΥ (ἢ ΣΑΜΙΣΟΗΣ) Νίκη φέρουσα κλάδον φοίνικος. Α ·85
Κεφαλή κρανοφόρος (Ἀρης;)	» Ξίφος ἐν κολεῷ. Ἐν τῷ πεδίῳ ἐνίοτε ἥλιος καὶ σελήνη. . . . Α ·85
Κεφαλή Διονύσου νεαροῦ.	» Ὅμ., ἡ θύρσος· ἡ θύρσος καὶ κάλαθος μυστικός. . Α ·8
Κεφαλή Ἀθηνᾶς, ὡς ἐπὶ τῶν τελευταίων Ἀθηναϊκῶν τετραδράχμων.	ΑΜΙΣΟΥ Περσεὺς ἱστάμενος, κρατῶν ἄρπην καὶ κεφαλὴν Μεδούσης, ἧς τὸ γυμνὸν πτῶμα κεῖται παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Α 1·2
Νεαρὰ πτερωτὴ κεφαλῇ.	ΑΜΙΣΟΥ Κέρας Ἀμαλθείας μεταξὺ τῶν πύλων τῶν Διοσκούρων. . . . Α ·7
Κεφαλή Διός.	» Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ. Α ·8

Μετὰ τὸ 63 π. Χ.

Ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας οἱ ἀντιστράτηγοι Κ. Παπίριος Κάρβων καὶ Κ. Καϊκίλιος Κορνοῦτος (56 π. Χ.) θέτουσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων, ἅτινα φέρουσι πρὸς τούτοις τὴν λέξιν ΡΩΜΗ σὺν τῷ τύπῳ τῆς Ῥώμης καθημένης ἐπὶ ἀσπίδων.

Μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ Φαρνάκου, υἱοῦ τοῦ Μιθριδάτου, ἐν τῇ μάχῃ τῶν Ζήλων (47 π. Χ.), ὁ Καῖσαρ κατέστησε τὴν Ἀμισὸν ἐλευθέραν. Ἡ λέξις ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ προστίθεται νῦν συνήθως εἰς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπίγρ., ΑΜΙΣΟΥ ἢ ΑΜΙΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, μετὰ ἡ ἄνευ χρονολογίας ὑπολογιζομένης κατὰ τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Ἀμισοῦ (ἀπὸ τοῦ 33 π. Χ.), ὅτε ἡ πόλις ἠλευθερώθη ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου ἀπὸ τυράννου τινός.

Ἀργυρὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν Ἀμισῷ μετὰ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τῆς τοῦ Ἀντωνίνου. Ὀλκαὶ 144, 96, καὶ 48 κ. (ἶδε τὰ Ῥ αὐτοκρατορικὰ τῆς Κρήτης). Τύποι: ποικίλοι καὶ συνήθεις. Συμμμαχικὰ νομίσματα—Ἀμισὸς καὶ Ἀμαστρίς· Ἀμισὸς καὶ Μίλητος.

Γαζίουρα, ἐπὶ τοῦ Ἰριος, μεταξὺ Κομάνων καὶ Ἀμασείας, μία τῶν καθεδρῶν τῶν βασιλείων τοῦ Πόντου, ἔρημος ὅμως κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Στράβωνος (XII. 13.). Ὡς πρὸς τὰ ἀρχαῖα νομίσματα τοῦ δυνάστου Ἀριαράθου, τὰ φέροντα τὰς ἀρμαϊκὰς ἐπιγραφὰς 𐤀𐤓𐤌𐤁𐤁 καὶ 𐤀𐤓𐤌𐤁𐤁 (Num. Chron., 1884, Πίν. V. 12), κοπέντα δὲ μεταξὺ τοῦ 350 καὶ 322 π. X., ἴδε τοὺς βασιλεῖς τῆς Καππαδοκίας.

Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μιθριδατικῆς περιόδου. *Επιγρ., ΓΑΖΙΟΥΡΩΝ. Τύποι: Κεφαλὴ Διός. *Οπ. Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ· κεφαλὴ Ἀρεως. *Οπ. Εἶφος.

Ζήλα, περὶ τὰ τεσσαράκοντα μίλια πρὸς νότον τῆς Ἀμασείας. Ἦτο δὲ ἐκ τῶν κυριωτάτων κέντρων τῆς λατρείας τῆς θεᾶς Ἀναίτιδος, ἥς τοῦ ναοῦ ὁ ἀρχιερεὺς ἐκυβέρνηα τὰ Ζήλα καὶ τὴν χώραν αὐτῶν.

Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Σεβήρου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. *Επιγρ., ΖΗΛΙΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ. Ἐποχὴ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 63 μ. X. Τύποι: Ναὸς τῆς Ἀναίτιδος, ἀνδρική παράστασις καθημένη, κρατοῦσα στάχυς καὶ σκῆπτρον (Num. Chron., V. 184).

Κάβευρα. Ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Λύκου, κύριον κέντρον τῆς λατρείας τοῦ θεοῦ Μηνὸς Φαρνάκου. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῶν Μιθριδατικῶν χρόνων. *Επιγρ., ΚΑΒΗΡΩΝ. Τύποι: Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. *Οπ. Περσεὺς ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς Μεδοῦσης. Αἰγίς, *Οπ. Νίκη. Κεφαλὴ Ἀρεως, *Οπ. Ἀετὸς. Ὅμ. *Οπ. Εἶφος.

Κερασοῦς, ἐπὶ τῆς παραλίας πρὸς δυσμὰς τῆς Τραπεζοῦντος. ἔχει μόνον αὐτοκρατορικὰ νομίσματα ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. *Επιγρ., ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΙΩΝ, συνήθως μετὰ χρονολογίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τοῦ 63 μ. X., ὅτε ὁ Πολεμωνιακὸς Πόντος ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία. Τύποι: Ἡρακλῆς ἱστάμενος Πανίσκος ἱστάμενος μετὰ λαμπάδος καὶ καλαῦροπος.

Κόμανα, ἐπὶ τοῦ Ἰριος, καλούμενα Ποντικά πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν Καππαδοικῶν Κομάνων, περίφημα δὲ διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς λατρείαν τῆς θεᾶς Ἐνυοῦς (Millingen, *Anec. Gr.* σελ., 67), ἥς τοῦ ναοῦ ὁ ἀρχιερεὺς ἐτάσσετο κατ' ἀξίωμα ἀμέσως μετὰ τὸν βασιλέα τοῦ Πόντου. Πρὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας ἡ πόλις ἔφερε τὸ ὄνομα Ἱεροκαϊσάρεια.

Αὐτόνομα νομίσματα τῆς βασιλικῆς περιόδου. *Ἐπιγρ.*, ΚΟΜΑΝΩΝ. *Τύποι*: κεφαλὴ τοῦ Περσέως. *Ὁπ.* ἀστήρ· κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ὅπ. Περσεὺς ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς Μεδοῦσης· αἰγίς, ὅπ. Νίκη· προτομὴ τῆς Ἐνυοῦς ἀκτινοστεφής, ὅπ. ῥόπαλον. *Αὐτοκρατορικά*—ἐπὶ Νέρβα, Σεβήρου, Γαλλιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡ. ΚΟΜΑΝΕΩΝ. *Τύποι*: Νίκη ἐν ναῶ. Ἐγνώ, κτλ. Ἡ ἐποχὴ τῶν Κομάνων ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 40 π. Χ.

Λαοδίχεια (Waddington, *Mél. de Num.*, II.), πιθανῶς ἡ νῦν Λαδίκ, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀμασειας, γνωστὴ ἐκ μόνων τῶν νομισμάτων αὐτῆς.

Αὐτόνομα χαλκᾶ ἐκ τῆς Μιθριδατικῆς περιόδου. *Ἐπιγρ.*, ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. *Τύποι*: Αἰγίς, ὅπ. Νίκη. Κεφαλὴ Ἀρεως, ὅπ. Ξίφος, κτλ.

Νεοκαϊσάρεια, ἐπὶ τοῦ Λύκου, ἐξήκοντα τρία μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀμασειας, ταυτιζομένη ὑπὸ τινων σοφῶν πρὸς τὰ Κάβειρα. *Αὐτοκρατορικά*—ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Γαλλιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΙΑΣ, ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ἢ ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. Ἡ πόλις ἔφερον ὡσαύτως τὸν τίτλον ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΟΝΤΟΥ· ἐτελοῦντο δ' ἐν αὐτῇ ἀγῶνες καλούμενοι ΚΟΙΝΑ ΠΟΝΤΟΥ διαφοροτρόπως ἐν συντομίᾳ ἐπὶ τῶν νομισμάτων γραφόμενοι Κ. ΠΟ., ΚΟΙΝ. ΠΟ., ΚΟΙΝ. ΕΝ ΠΟ., ΑΚΤΙΑ, κτλ. Ἔτεραι ἐπιγραφαί, ΔΙΣ ΝΕΩ[ΚΟΡΩΝ], κτλ.

Τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Νεοκαϊσαρείας ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 63 μ. Χ.

Τύποι: Προσωποποιήσεις πέντε πόλεων ἱσταμένων ἐχουσῶν δὲ τὴν Νεοκαϊσαρείαν ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ὁ ποταμὸς Λύκος νηχόμενος

παρά τοὺς πόδας αὐτῶν· ναὸς τετράστυλος· τράπεζα καὶ ὑδρία ἀγωνιστική, κτλ.

Πειραιεύς. Ἴδε Ἄμισόν.

Πιμῶλιστα, ἐπὶ τοῦ Ἄλυσος, πρωτεύουσα τῆς χώρας Πιμωλισσηνῆς. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μιθριδατικῆς περιόδου. Ἐπιγρ. ΠΙΜΩΛΙΣΩΝ. Τύποι: κεφαλὴ Ἄρεως, ὅπ. ξίφος· κεφαλὴ Διός, ὅπ. ἀετός.

Σαρδάνισσα. Ἐν τῇ Πολεμωνιακῇ χώρᾳ κτισθεῖσα πιθανῶς ἐκ τῆς Σινώπης. Βασιλικὰ χαλκᾶ νομίσματα Πολέμωνος τοῦ Β' (37-63 μ. Χ.). Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ Κεφαλὴ Πολέμωνος Β', ὅπ. ΣΑΡΒΑΝΙΣΣΕΩΝ ΤΩΝ ΣΙΝΩ Τύχη. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν Ζήλοις μάχης ἐνέτει 47 π. Χ.

Σεβαστόπολις ἐπὶ τοῦ Ἰριος, νοτιανατολικῶς τῆς Ἀμασειας. Αὐτοκρατορικά — Σεβήρου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ μετὰ τῶν χρονολογιῶν 205 καὶ 208 τοῦ χρονολογικοῦ συστήματος τῆς Ἀμασειας, ἥτοι 198 καὶ 201 μ. Χ. Τὰ συνήθως εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀποδιδόμενα νομίσματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν Σεβαστόπολιν τῆς Καρίας. Ἀλλὰ τὰ πράγματι ἀνήκοντα εἰς τὴν Ποντικὴν πόλιν ἀνεμίχθησαν γενικῶς πρὸς τὰ νομίσματα τῆς Ἡρακλείας τῆς Βιθυνίας. Ἐπιγρ., ΣΕΒΑΣΤΩ (;) ΗΡΑΚΛΕΙ. ΠΟ, ΣΕΒΑΣΤ. ΗΡΑΚΛΕΩ., ΣΕΒΑΣΤΟΠΟ. [ΗΡΑΚ]ΛΕΟΠΟ. Π., ΗΡΑΚΛΕΩΤ. ΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤ. κτλ. ἐξ ὧν ἤθελε φανῇ ὅτι ἡ πόλις ἐκαλεῖτο Σεβαστόπολις Ἡρακλεόπολις Πόντου, ἢ Ἡράκλεια Σεβαστή. Πάντες οἱ τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους (*Rev. Belge*, σερ. 3, τόμ. VI, 11. *Fox*, II. Πίν. I, 6, *Mionn.*, II, 441, 168 καὶ *Suppl.*, V. 60, 305 καὶ 65, 333).

Ταύλαρα (*Zeit. f. Num.*, II, 115). Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μιθριδατικῆς περιόδου. Ἐπιγρ., ΤΑΥΛΑΡΩΝ Τύποι: κεφαλὴ Ἄρεως, ὅπ. ξίφος.

Τραπεζοῦς, ἐπὶ τῆς νοτίας ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου παρὰ τὰ ὅρια τῆς Κολχίδος. Ἀργυρᾶ νομίσματα Περσικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος.

Περὶ τὰ 350 (;) π. Χ.

Κεφαλή ἄρρην μετὰ βραχυτάτου | ΤΡΑ Τράπεζα, ἐφ' ἧς σταφυλή . .
 πώγωνος. | Ρ Δραχμὴ 88 κ. διώβολ. 22 κ.
 (Num. Chron., 1871, Πιν. VI.3, 4.)

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου.
 Ἐπιγρ., ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον
 ἀπὸ τοῦ 63 μ. Χ. Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Μηνός,
 Σεράπιδος καὶ Τύχης.

Φαρνακία, περὶ τὰ 300 στάδια πρὸς δυσμὰς τῆς Κερασσίδος,
 μεθ' ἧς πολλάκις συγχέεται καὶ τῆς ὁποίας φέρει νῦν τὸ ὄνομα.

Αὐτόνομα χαλκῶ νομίσματα τῆς Μιθριδατικῆς περιόδου. Ἐπιγρ.,
 ΦΑΡΝΑΚΕΩΝ ἢ ΦΑΡΝΑΚΕΙΑΣ. Κεφαλή τοῦ Διός. ὄπ. ταῦρος
 ἰνδικός. Κεφαλή Διός, ὄπ. ξίφος. κεφαλή Διός, ὄπ. ἀετὸς ἐπὶ κε-
 ραυνοῦ.

Χάθακτα πόλις παραθαλασσία κειμένη μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν
 τοῦ Ἄλφειου καὶ Ἰριος. Αὐτόνομα χαλκῶ νομίσματα τῆς ἐποχῆς
 τοῦ Μιθριδάτου. Ἐπιγρ., ΧΑΒΑΚΤΩΝ. Τύποι: Αἰγίς, ὄπ. Νίκη
 κεφαλή Ἀρεως, ὄπ. ξίφος. κεφαλή Περσέως, ὄπ. Πήγασος.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.

[Koehne, Mus. Kotschoubey, II. St. Petersburg, 1857. Von Sallet, Num.
 der Könige des Bosporus und Pontus, Berlin, 1866. Oreschnikow, zur
 Münzkunde des cimmerischen Bosporus, Moscow, 1883]

Μιθραδάτης Δ'. Περὶ τὰ 250-190 π. Χ., βασιλεὺς τοῦ
 Πόντου.

Κεφαλή βασιλέως.
 (Πλάξ ΚΓ'. II.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ Ζεὺς
 ἀετοφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου.
 Ἐν τῷ πεδίῳ ἥλιος καὶ μηνίσκος.
 Ρ Ἀττικὸν τετράδραχμον.

Φαρνάκης Α'. Περὶ τὰ 190-157 π. Χ. βασιλεὺς τοῦ
 Πόντου, πάππος Μιθριδάτου τοῦ Μεγάλου.

Κεφαλή βασιλέως.
(Πίναξ ΚΓ'. 12.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΑΡΝΑΚΟΥ Ἄρρην
πάνθεος θεότης κρατούσα κέρας
Ἀμαλθείας, κηρύκειον καὶ κλάδον
ἀμπέλου, ὃν κατατρώγει ἔλα-
φος. Ἐν τῷ πεδίῳ ἥλιος καὶ σελήνη.
Ῥ Ἀττικὸν τετράδρ. καὶ δραχμή.

Μιθραδάτης Ε'. 157-121 π.Χ. (Φιλοπάτωρ, Εὐεργέτης),
βασιλεὺς τοῦ Πόντου.

Κεφαλή βασιλέως.
(Z. f. N., IV. σ. 232.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΦΙ-
ΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛ-
ΦΟΥ Περσεύς, ὁ πρόγονος τῶν
βασιλέων τῆς Περσίας, κρατῶν
κεφαλὴν Μεδούσης καὶ ἄρπην. Ὑ-
περάνω αὐτοῦ τὸ σύμβολον τῶν
Ἀχαιμενιδῶν, δηλ. μήνη καὶ ἥλιος.
Ῥ Ἀττικὸν τετράδραχμον.

Ἄν καὶ ὁ βασιλεὺς οὗτος καλεῖται μόνον Εὐεργέτης ὑπὸ
τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, φαίνεται ἐν τούτοις βέβαιον, ὅτι τὸ
ἀνωτέρω περιγραφὲν νόμισμα ἀνήκει αὐτῷ.

Μιθραδάτης Σ'. ὁ Μέγας (Εὐπάτωρ, Διόνυσος), 121-63
π. Χ. βασιλεὺς τοῦ Πόντου καὶ Βοσπόρου.

Κεφαλή βασιλέως.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΕΥ-
ΠΑΤΟΡΟΣ Ἐλαφος πίνουσα ὕ-
δωρ. Πρὸ αὐτῆς μήνη καὶ ἥλιος.
Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ κισσοῦ. . .
Χ Στατήρ.
(Πίναξ ΚΣ'. 1.) Ῥ Τετράδρ.

Οἱ χρυσοὶ στατήρεις τοῦ Μιθριδάτου φέρουσι τὸ ἔμβλημα τοῦ
νομισματοκοπέου τῆς πόλεως Περγάμου, ἥτις μεθ' ὅλης τῆς μέχρι
Μαιάνδρου Μικρᾶς Ἀσίας περιῆλθεν ἐν ἔτει 88 π. Χ. εἰς τὴν
ἐξουσίαν τοῦ βασιλέως τοῦ Πόντου. Ὁ κίσσινος στέφανος, ἐκ τῶν
κιστοφόρων ληφθεὶς, δυνατὸν νὰ ἀναφέρηται εἰς τὸν τίτλον τοῦ
νέου Διονύσου, δι' οὗ αἱ πόλεις τῆς Ἀσίας προσηγόρευον τὸν Μι-
θριδάτην ὡς ἐλευθερωτὴν ἀπὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας.

Κεφαλή βασιλέως.

Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή. Πήγασος πίνων
ὕδωρ. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ κισσοῦ
Ρ Τετράδρ.

Τινὰ τῶν νομισμάτων τοῦ βασιλέως τούτου δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ.

Φαρνάκης Β'. Βασιλεὺς τοῦ Βοσπόρου, βραδύτερον δὲ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος, (63-47 π. Χ), υἱὸς δὲ τοῦ Μιθριδάτου. Ἐφονεύθη ἐν τῇ παρὰ τὰ Ζῆλα μάχῃ.

Κεφαλή βασιλέως.

(Νομισμ. μουσεῖον Μονάχου.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΦΑΡΝΑΚΟΥ Ἀπόλλων κα-
θήμενος πρὸ τρίποδος, κρατῶν κλά-
δον καὶ στηρίζων τὸν βραχίονα
ἐπὶ λύρας Χ Στατήρ.

Ἀσάνδρος, γυναικάδελφος καὶ διάδοχος Φαρνάκου τοῦ Β', περὶ τὰ 47-46 π. Χ. Χ, Ρ καὶ Λ. ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΣΑΝΔΡΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ, κοπέντα διαρκούσης τῆς ἀντιβασιλείας αὐτοῦ καὶ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΣΑΝΔΡΟΥ μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν. Τύποι: κεφαλή Ἀσάνδρου, Ὁπ. Νίκη ἐπὶ πρῶρας.

Υγιαίνων. Πρῶτος αἰὼν π. Χ. Ὁ δυνάστης οὗτος εἶνε γνωστός μόνον ἐκ μοναδικοῦ ἀργυροῦ νομίσματος φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΥΓΙΑΙΝΟΝΤΟΣ (*Muret, Bull. Corr. Hell.*, VI. 211).

Δύναμις. Σύζυγος πρῶτον μὲν τοῦ Ἀσάνδρου, κατόπιν δὲ Πολέμωνος τοῦ Α'. Χ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ (*Annali di Corr.*, 1841, σ. 320).

Πολέμων Α'. 39-8 π. Χ. δυνάστης Κιλικίας, Πόντου, Βοσπόρου καὶ Μικρᾶς Ἀρμενίας (*Berl. Blätt.*, II, 265). Ρ καὶ Λ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΕΥΣΕΒΟΥΣ. Μετὰ τοῦ Μ. Ἀντωνίου καὶ τοῦ Αὐγούστου.

Πυθοδωρίς, 8 π. Χ. -21 μ. Χ., χήρα Πολέμωνος τοῦ Α'.

καὶ βασίλισσα τοῦ Πόντου. **Ρ** Ἐπίγρ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΙΘΟΔΩΡΙΣ. Μετὰ τοῦ Λυγούστου καὶ τοῦ Τιβερίου.

Τρύφαινα, 21-27 μ. Χ., θυγάτηρ Πολέμωνος τοῦ Α'. καὶ τῆς Πυθοδωρίδος, μήτηρ δὲ Πολέμωνος τοῦ Α'. **Ρ**, μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΡΥΦΑΙΝΑ ἢ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΤΡΥΦΑΙΝΗΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ.

Πολέμων Β'. Βασιλεὺς τοῦ Πόντου, 37-63 μ. Χ. **Ρ** καὶ **Α**, μετὰ τῶν Καλιγούλα, Κλαυδίου, Ἀγριππίνης καὶ Νέρωνος. Ἐπίγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ.

Ἐν ἔτει 63 μ. Χ. ὁ Πόντος ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΟΥ ΚΙΜΜΕΡΙΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ.

Ἄκης. Δεύτερος αἰὼν π. Χ. Χρυσοὺς σπατήρ ὁμοιάζων πρὸς τοὺς τῶν τύπων τοῦ Λυσιμάχου τοὺς κοπέντας ἐν Βυζαντίῳ μετὰ τριαίνης ἐν τῷ ἐξέργῳ. Ἐπίγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΚΟΥ. Ὁ Chabouillet (*Statère d'ore du roi Aces*, Paris, 1866) ἀποδίδει τὸ νόμισμα εἰς Θρακικά τινα, ἢ Σκύθην δυνάστην, ἀλλ' ὁ Imhoof κατέταξεν αὐτὸ εἰς τὸν Βόσπορον.

Παιρισάδης. Ἐποχὴ τοῦ Μιθραδάτου. Στατῆρες χρυσοὶ ὁμοιάζοντες πρὸς τοὺς τοῦ Ἄκου, ἐν γένει ὅμως ἀγροικότερας τεχνοτροπίας. Ἐπίγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΙΡΙΣΑΔΟΥ. Imhoof (*Porträtköpfe*, Πίν. IV. 22).

Λεύκων. Δεύτερος αἰὼν π. Χ. (;). Χαλκᾶ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΕΥΚΩΝΟΣ (*Z. f. N.*, IV. 229, 230).

Σπάρτοκος, Δεύτερος αἰὼν π. Χ. (;). Ἀργυρᾶ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΠΑΡΤΟΚΟΥ (*Z. f. N.*, IV. 231).

Τὰ ὑπολειπόμενα νομίσματα τῶν βασιλέων τοῦ Βοσπόρου, φέροντα τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως ἐφ' ἐνὸς καὶ τὴν τοῦ Ῥωμαίου αὐτοκράτορος ἐφ' ἑτέρου, μετὰ χρονολογιῶν τοῦ ἀπὸ τοῦ 297 π. Χ. ἔτους ἀρχομένου Ποντικοῦ συστήματος, ἀπὸ τῆς

ἐποχῆς δὲ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τῆς τοῦ Κωνσταντίνου ἐξικνούμενα, εὕρισκει τις λεπτομερῶς περιγεγραμμένα ὑπὸ τοῦ De Koehne ἐν τῷ *Mus. Kotschoubey*, τόμ. II.

Ἄρχει ἐνταῦθα νὰ ἐπισυναφθῇ κατάλογος τῶν ὀνομάτων καὶ χρονολογιῶν τῶν βασιλέων, ὃν ἔλαβον παρὰ τοῦ Imhoof (*Porträtköpfe*, σ. 36).

Ἀβέβαιος τις. 8-11 μ. X. **Χ** καὶ **Α**, μετὰ μονογραφημάτων.

Ῥησκούπορις Α'. (;), 11-39 μ. X. **Χ** καὶ **Α**.

Μιθραδάτης Γ'. 42-49 μ. X. **Α**.

Γηπαίπυρις, μόνος ἢ μετὰ τοῦ Μιθραδάτου Γ'. **Α**.

Κότυς Α'. 49-69, 80, μ. X. **Χ**, **Α**.

Ῥησκούπορις Β'. 69, 80-87, 92 μ. X. **Χ**, **Α**.

Σαυρομάτης Β'. 92, 93-124 μ. X. **Χ**, **Α**.

Κότυς Β'. 124-132 μ. X. **Χ**, **Α**.

Ῥοιμητάλκης. 132-154, 5 μ. X. **Χ**, **Α**.

Εὐπάτωρ. 154, 5-171, 74 μ. X. **Χ**, **Α**.

Σαυρομάτης Γ'. 172, 74-211 μ. X. **ΒΕ**, **Α**.

Ῥησκούπορις Γ'. 211-229 μ. X. **ΒΕ**, **Α**.

Κότυς Γ'. 229-235 μ. X. **ΒΕ**, **Ρ**, **Α**.

Σαυρομάτης Δ'. 229-233 μ. X. **Ρ**, **Α**.

Ῥησκούπορις Δ'. 234-235 μ. X. **Ρ**, **Α**.

Ἰννθιμεύς. 235-239 μ. X. **Ρ**, **Α**.

Ῥησκούπορις Ε'. 239-268 (;) μ. X. **ΒΕ**, **Χ**, **Α**.

Σαυρομάτης Ε'. Περὶ τὰ 276 μ. X. **Χ**.

Ῥησκούπορις Ζ'. 304-242 μ. X.

ΞΕΝΙΚΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ.

Φαρσάνζης. 254 καὶ 255 μ. X. **Α**.

Σύγγης. 258-276 μ. X. **Α**.

Τειράνης. 276-279 μ. X. **Α**.

Θοθώρσης. 279-308 μ. X. **Α**.

Ῥαδαμσάδης. 309-323 μ. X. **Ρ**, **Α**.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω νομίσματα φέρουσιν Ἑλληνικὰς ἐπιγραφάς, συνήθως κατὰ πτώσιν γενικὴν ὡς π.χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΗΣΚΟΥ-

ΠΟΡΙΔΟΣ, ἐνίοτε ὅμως καὶ κατὰ πτώσιν ὀνομαστικήν, ὡς ΒΑΣΙ-
ΛΕΥΣ ΣΑΥΡΟΜΑΤΗΣ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑΣ
ΒΟΣΠΟΡΟΥ, ΚΟΛΧΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΠΟΝΤΟΥ

	400-250	250-63	Μετὰ τὸ 63 π. Χ.	Ἀντοκρ. χρόνοι
ΒΟΣΠΟΡΟΣ				
Ἀγριππία Καισάρεια	...	...	Λ	
Γοργιππία	...	...	Ρ Λ	
Σινδοί	Ρ			
Φαναγορία	...	...	Ρ Λ	
ΚΟΛΧΙΣ				
Κολχίς	Ρ			
Διοσκουριάς	...	...	Λ	
ΠΟΝΤΟΣ				
Ἀμάσεια	...	...	Λ	Λ
Ἀμισός	Ρ	Λ	Λ	Ρ Λ
Γαζίουρα	...	Λ		
Ζήλα	...	...	...	Λ
Κάβειρα	...	Λ		
Κερασούς	...	...	...	Λ
Κόμανα	...	Λ	...	Λ
Λαοδίκεια	...	Λ		Λ
Νεοκαισάρεια	...	...	...	Λ
Πιμώλισσα	...	Λ		
Σαρβάνισσα	...	...	...	Λ
Σεβαστόπολις	...	...	...	Λ
Ταύλαρα	...	Λ		
Τραπεζοῦς	Ρ	...	...	Λ
Φαρνακία	...	Λ		
Χάβακτα	...	Λ		
Βασιλεῖς Πόντου	...	Χ Ρ Λ		
Βασιλεῖς τοῦ Κιμμε- ρίου Βοσπόρου.	...	...	...	Χ, ΛΕ, Ρ, Λ

ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ.

Ἡ Παφλαγονία κειμένη μεταξὺ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς Ἄλυσος καὶ τοῦ πρὸς δυσμὰς Παρθενίου, συνορεύουσα δὲ πρὸς νότον τῇ Γαλατίᾳ, ἀπετέλει ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Κύρου μέρος τῆς τρίτης σατραπείας τοῦ Περσικοῦ κράτους. Ἀργυρᾷ νομίσματα ἐκόπησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Περσῶν σατραπῶν Δατάμου ἐν Σινώπῃ (θαν. 362 π.Χ.), Ἀβδῆμονος ἐν Σινώπῃ, καὶ Ἀριαράθου ἐν Σινώπῃ καὶ ἐν Γαζιούροις τοῦ Πόντου (Wadd. *Mél.* σ. 82 κ. ἐξ.). Ἐξαιρέσει τῶν νομισμάτων τοῦ Δατάμου, ἅτινα εἶνε Ἑλληνικά, πάντα τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσιν Ἀραμαϊκὰς ἐπιγραφάς, ἀνήκουσιν δὲ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, πρὸ τῶν χρόνων τοῦ ὁποίου δὲν ἐκόπησαν νομίσματα ἐν Παφλαγονίᾳ, ἐξαιρέσει τῆς Σινώπης. Αἱ ἐξῆς εἶνε αἱ πόλεις τῆς Παφλαγονίας, ὧν γνωρίζομεν νομίσματα.

Ἀβώνου τεῖχος, ἡ κατόπιν Ἰωνόπολις, ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου, ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τοῦ Ἄλυσος καὶ τοῦ Παρθενίου. Τὰ νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης ἀναφέρονται εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ψευδομάντεως Ἀλεξάνδρου τοῦ Παφλαγόνος, τὴν ὑπὸ τοῦ Λουκιανοῦ ἀναφερομένην (*Ἀλέξ.*, β). Ὁ ἀπατεὼν οὗτος ἤσκει ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἑκτακτον ἰσχὺν παρὰ τῷ λαῷ, ὃ δὲ νέος θεὸς Γλύκων, μαντικὸς ἀνθρωποκέφαλος ὄφις, παρ' αὐτοῦ εἰσαχθεὶς, εἶνε ὃ συνήθης τύπος τῆς ὀπισθίας ὀψεως τῶν νομισμάτων.

Ἀδιόνομα **Α**. ΑΒΩΝΟΥ ΤΕΙΧΟΥ. **Αὐτοκρατορικά** — Ἀντωνῖνος, Αὐρήλιος καὶ Φαυστίνα ἢ νεωτέρα, ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ, συνήθως προστιθεμένου τοῦ ΓΛΥΚΩΝ. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ μάντεως φαίνεται ὅτι τὸ ὄνομα τῆς πόλεως μετεβλήθη εἰς Ἰωνόπολις. **Αὐτοκρατορικά** — **Α** Οὐήρου, Λουκίλλης καὶ Γέτα. *Ἐπιγρ.* ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Αἰγιαλὸς (;) μεταξὺ Ἀμάστριος καὶ Ἀβώνου τείχους. **Αὐ-**

τοκρατορικόν¹ Ἄ Δόμνης καὶ Καρακάλλα. Ἐπίγρ. ΕΓΓΙΑΛΕΩΝ.
 "Ἀρχοντες" πρύτανις, ἄρχων, ΕΠΙ ΑΡΧ. ΠΡΥΤΑΝΕΙ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ.
 Β (Z. f. N., IV. 369). Τύποι — Ἦρα Παρθενία, Ἀπόλλων Δι-
 δουμέυς.

"Ἀμαστρίς, δώδεκα μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῶν ἐκβολῶν τοῦ
 Παρθενίου, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀμάστριος, ἐγγονῆς Δαρείου τοῦ Κοδα-
 μανοῦ, γυναικὸς δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν Διονυσίου τοῦ τυράννου τῆς
 Ἡρακλείας, κατόπιν δὲ τοῦ Λυσιμάχου.

Μετὰ τὸ 302 π. Χ.

Κεφαλὴ τοῦ Μίθρα μετὰ Περσικοῦ
 καλύμματος κεφαλῆς, δαφνοστε-
 φής. (Imhoof, *Mon. Gr.*, 227
 καὶ B. M. *Guide*, Πίν. XXIX. 23.)
 (Πίναξ KB'. 9.)

ΑΜΑΣΤΡΙΕΩΝ ἢ ΑΜΑΣΤΡΙΟΣ
 ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ Γυνὴ καθημένη
 (ἢ Ἀνακτις), φέρουσα μῦθιον, κρα-
 τοῦσα Νίκην, ἢ Ἐρωτα καὶ σκῆ-
 πτρον. Σύμβολον, ῥόδον . . .
 Ρ Περσικὸς στατήρ 145 κ.

Ὁ κ. Six φρονεῖ, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως τῶν νομι-
 σμάτων τούτων κεφαλὴ παριστᾷ τὴν Ἀμαζόνα Ἀμαστριν, ἢ
 αὐτὴν τὴν βασίλισσαν ἐν μορφῇ Ἀμαζόνος. Τὴν δὲ καθημένην
 παράστασιν τῆς ὀπισθίας ὀψεως τῶν φερόντων τὴν ἐπιγραφὴν
 ΑΜΑΣΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ περιγράφει ὡς Ἀμαστριν, ἐν ᾧ τὴν
 ἐπὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ΑΜΑΣΤΡΙΕΩΝ νομισμάτων ἐξηγεῖ ὡς
 προσωποποίησιν τῆς πόλεως (ἶδε *Num. Chron.*, 1885, σελ. 64).

Ἐποχὴ τοῦ Μιθριδάτου.

Χαλκᾷ μετὰ Ποντικῶν τύπων — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ὅπ. Περ-
 σεύς· κεφαλὴ Διός, ὅπ. Ἀετός· αἰγίς, ὅπ. Νίκη.

1 Συμφώνως πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Waddington τεθέντα κανόνα, ὅτι πάντα τὰ αὐτοκρα-
 τορικὰ νομίσματα τὰ φέροντα ὀνόματα ἐγχωρίων ἀρχόντων ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν
 ἐπαρχίαν τῆς Ἀσίας, ἐν ᾗ περιλαμβάνει τὰς νήσους Κῶν, Νάξου, Ἄμοργον καὶ Λέσβον
 (*Fastes des Provinces Asiatiques*, σελ. 24, 28), τὸ νόμισμα τοῦτο κατατακτέον
 εἰς τὴν Ἀσιaticὴν τῆς Ἀμοργοῦ. Ὁ Friedlaender κατατάσσων αὐτὸ εἰς τὴν Ἀσιακὴν τῆς
 Παφλαγονίας στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τῆς τεχνοτροπίας τοῦ νομίσματος. Κλίνω δὲ μᾶλλον νὰ πα-
 ραδεχθῶ, ὅτι ἡ κατάταξις αὕτη πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ.

Ῥωμαϊκὴ περίοδος.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Μαξιμίνου. Ἐπιγρ., ΑΜΑΣΤΡΕΩΣ ἢ ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ. Τύποι: — ΖΕΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, κεφαλὴ Διὸς· ΟΜΗΡΟΣ, κεφαλὴ Ὀμήρου· ΜΕΛΗΣ, ὁ ποταμὸς Μέλης κατακείμενος, λύραν δὲ κρατῶν· ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ, ὁ ποταμὸς Παρθένιος· Ζεὺς Στρατηγὸς καὶ Ἥρα, ἱστάμενοι ἐν μέσῳ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου· Ἔρως ἱστάμενος· Ποσειδῶν· Ἡρακλῆς καθήμενος· Νέμεσις· κεφαλὴ Ἰσίδος· Ἀρης· Ἀγαυὴ μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Πενθέως (Z. f. N., VI 17), κτλ. Τίτλος ἐπὶ τινων νομισμάτων, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀμισοῦ καὶ Σεβαστῆς.

Γάγγρα, φρούριον παλαιόν, ὅπερ τὸ 7 π. Χ. συνεχωνεύθη πρὸς τὴν Γερμανικόπολιν. Ὑπάρχει αὐτοκρατορικὸν νόμισμα τοῦ Καρακάλλα ἀπεικονίζον τὸ φρούριον τοῦτο, φέρον δὲ τὴν ἐπιγρ. ΓΑΝΓΡΩΝ καὶ ΑΡΧ[ΟΥΧΗΣ] ΠΑΦ[ΛΑΓΟΝΙΑΣ](;). Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐγίνετο χρῆσις συγχρόνως τῶν ὀνομάτων Γάγγρων καὶ Γερμανικοπόλεως (ἴδε Kenner, *Stift St. Florian*, σ. 157).

Γερμανικόπολις. (Γάγγρα). Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ. ΓΕΡΜΑΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, κτλ. Ἐπίτιμοι τίτλοι, ΕΣΤΙΑ ΘΕΩΝ καὶ ΑΡΧ. ΠΑΦ. Τύποι πολυάριθμοι καὶ κοινότατοι ἐξαιρουμένου τοῦ ἐξῆς· ΞΑΝΘΟΣ, ὁ ποταμὸς Ξάνθος κατακείμενος, κρατῶν Παλλάδιον. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 7 π. Χ. ὅτε ἡ Παφλαγονία καὶ ὁ Πόντος ἠνώθησαν πρὸς τὴν Βιθυνίαν ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου (Sestini, *Hedervar*, II. 32)

Ἰωνόπολις. Ἰδε Ἀθῶνου τεῖχος.

Κρῶνα, πόλις παλαιά, συγχωνευθεῖσα περὶ τὰ 300 π. Χ. μετὰ τῆς Σησάμου καὶ Κυτῶρου καὶ ἀποτελέσασα μετ' αὐτῶν τὴν Ἀμαστριν πόλιν (*Num. Chron.*, II. 166. V. 188).

Περὶ τὰ 330-300 π. Χ. καὶ ἑραδύτερον.

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος, δαφνοστεφής
(Ζεύς;)

ΚΡΩΜΝΑ Κεφαλὴ ἀμαζόνος, οἰ-
κιστρίας τῆς Κρώμνης, φέρουσα
στέφανον πυργοστεφῇ, ὁμοιάζουσα
δὲ πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν νομισμάτων
τῆς Ἀμισοῦ κεφαλῇν

Α Περσικ. τετρώβολ. 55 κ.

Κεφαλὴ τῆς Κρώμνης, ὡς ἐπὶ τῶν
ἀργυρῶν.

ΚΡΩΜ Ἀμφορεὺς καὶ σταφυλῇ ἐπὶ
τῶν νεωτάτων κομματίων ὁ ἀμ-
φορεὺς ἵσταται ἐπὶ δελφίνος Α ·6

Νεοκλαυδιόπολις. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀντωνίνου μέ-
χρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ., ΝΕΟΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Τύποι ἀναφε-
ρόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, κτλ. Δύο χρονολογικά
συστήματα ἐν χρήσει, τὸ Καισαριανὸν ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τοῦ 48
π. Χ. καὶ τὸ Ἀμασιανὸν ἀπὸ τοῦ 7. π. Χ.

Πομπηϊόπολις, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πομπηίου ἐπὶ τοῦ πεδίου
τῆς νίκης αὐτοῦ κατὰ τοῦ Μιθριδάτου. Αὐτοκρατορικά τοῦ Αὐρη-
λίου καὶ τῆς Φαυστίνης. Ἐπιγρ., ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΙΣ, συνήθως μετὰ
τοῦ τίτλου ΜΗΤ. ΠΑΦΛ Τὰ νομίσματα τῆς ὁμωνύμου Κιλικικῆς
πόλεως φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Σεβαστή, πόλις θέσεως ἀγνώστου, δυνατὸν ὅμως νὰ εἴνε ἡ αὐτὴ
πρὸς τὴν τανῦν Σίδας ἐπὶ τοῦ Ἄλυσος. Αὐτοκρατορικά. Τραϊανοῦ,
Μ. Αὐρηλίου καὶ Καρακάλλα. Ἐπίγρ., СЕΒΑΣΤΗ ΜΗΤΡΟ. ΠΑΦ.

Σήσαμος Ἡ πόλις αὕτη συνεχωνεύθη περὶ τὰ 300 π. Χ.
πρὸς τὴν Ἀμαστριν. Ὡς δ' ἡ Κρώμνα, ἔκοψε βραχὺ πρὸ τούτου
ἀργυρὰ καὶ χαλκὰ νομίσματα.

Κεφαλὴ Διός.
(Imhoof, Mon. Gr., Πίν. Ε. 17.)

ΣΗΣΑΜ Κεφαλὴ Δήμητρος. Α 55 κ.

Κεφαλὴ Διός.

ΣΗΣΑ Κεφαλὴ γυναικεία ἐν σφενδόνῃ.
Α ·65

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.
(Imhoof, ε. ἀ., σ. 229.)

» Κάνθαρος ἐπὶ δελφίνος. Α ·5

Σινώπη, τὸ πλουσιώτατον ἐμπορεῖον τῆς νοτίας ἀκτῆς τοῦ Εὐ-
ξείνου, ἀρχαία δὲ ἀποικία τῆς Μιλήτου. Αἱ κτήσεις αὐτῆς κατὰ τὸν
πέμπτον αἰῶνα περιελάμβανον εὐρὺ τμήμα τοῦ βορείου μέρους τῆς
Μικρᾶς Ἀσίας, ὃ δὲ στόλος αὐτῆς ἐκυριάρχει τῆς θαλάσσης. Τὰ
ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων αὐτῆς εἶνε στατῆρες ἀργυροὶ ἔλκον-
τες ἀπὸ 100 μέχρι 80 κ. (πιθανῶς ἡλαττωμένου φοινικικοῦ κανό-
νος). Ἡ ἐπομένη κατάταξις τῶν νομισμάτων ἐλήφθη ἐν συνόλῳ
ἐκ τῆς μελέτης τοῦ κ. Six, τῆς ἐν *Num. Chr.*, 1885 σ. 15-50.

Περὶ τὰ 480-430 (;) π. X. ἡ βραδύτερον

Κεφαλὴ ἀετοῦ, συνήθως λίαν ἀγροί-
κου ἐργασίας, κάτω δ' αὐτῆς δελφίς.
(*Num. Chron.*, 1885, Πίν. II. 1-4.)

Τετράγωνον ἐγκοιλόν εἰς τέσσαρα
διηρημένον, ἐναλλάξ δὲ τῶν δύο
βαθέως ἐγκεχαραγμένων ὄντων.
Ἐνίοτε δὲ περιέχουσι σφαιρίδια ἢ
γράμματα . . . Ρ 100-80 κ.

Περὶ τὰ 415-364 π. X.

Κεφαλὴ τῆς Σινώπης, θυγατρὸς τοῦ
Ἀσωποῦ, φέρουσα σφενδόνην.
(*B. M. Guide*, X. 20.)

ΞΙΝΩ Ἀλιάετος ἐπὶ δελφίνοσ, ἐν τε-
τραγώνῳ ἐγκοίλῳ ἐπὶ τῶν ἀρχαιο-
τάτων νομισμάτων. Ὄνόματα ἀρ-
χόντων, συνήθως Ι. Ρ 93-80 κ.

Περὶ τὰ 364-333 π. X.

Τὰ νομίσματα τῆς περιόδου ταύτης ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ τῆς
προηγούμενης, τὸ ὄνομα ὅμως τῆς πόλεως ἀντικαθίσταται νῦν ὑπὸ
ὀνόματος Πέρσου σατράπου, γεγραμμένου κατ' ἀρχὰς μὲν Ἑλλη-
νιστί, κατόπιν δὲ δι' Ἀραμαϊκῶν χαρακτήρων. Μεταξὺ τῶν ἀπαν-
τώντων ὀνομάτων εὑρεται τὸ τοῦ Δατάμα, ΔΑΤΑΜΑ, ΔΑΤΑΜ
κτλ., φονευθέντος ἐν ἔτει 362 π. X., τὸ τοῦ Ἀβδήμονος (;)
ΑΒΔΒΥ (;) καὶ τὸ τοῦ Ἀριαράθου, ΑΡΙΑΡΑ, ὅστις ἀπεσφύρθη ἐκ
τῆς Καππαδοκίας πρὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατὰ τὴν ἐν ἔτει 333
π. X. εἰσβολὴν τούτου.

Περὶ τὰ 333-306 π. X.

Κεφαλὴ τῆς Σινώπης, φερούσης σφεν-
δόνην. Πρὸ αὐτῆς, συνήθως ἀκρο-
στόλιον.

ΞΙΝΩ Ἀλιάετος ἐπὶ δελφίνοσ. Ὄνό-
ματα ἀρχόντων. Ρ Δρ. 95-78 κ.

Κεφαλή τῆς Σινώπης φερούσης σφενδόνην. Πρὸ αὐτῆς συνήθως ἀκροστόλιον.	ΣΙΝΩ Ἀετός σχηματοπεποιημένος, κατ' ἐνώπιον, μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων. Γράμματα ἀρχόντων. Ϝ Ἡμίδρ. 45 κ.
Κεφαλή Σινώπης, κατ' ἐνώπιον.	ΣΙΝΩ Ὅμοίως. Ϝ 1/4 δραχ. 22 κ.

Περὶ τὰ 306-290 π. Χ.

Κεφαλή Σινώπης, πυργοστεφής.	ΣΙΝΩ Πρῶρα, πρὸ αὐτῆς δ' ἀκροστόλιον Ϝ 39 κ.
------------------------------	--

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 290-250 (?) π. Χ.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρίτου αἰῶνος ἐκόπησαν ἐν Σινώπῃ νομίσματα Ἀττικοῦ βάρους ὧν τινὲς τῶν διαφορῶν εἶνε αἱ ἐξῆς:

Κεφαλή Σινώπης πυργοφόρος. (Z. f. N. IX, σ. 139.)	Ἀρχαῖκόν ἀγαλμα Ἀπόλλωνος ἱσταμένου πρὸ τρίποδος, κρατοῦντος κλάδον καὶ λήκυθον. Ϝ Τετράδρ.
Κεφαλή Σινώπης πυργοστεφής. (Num. Chron., 1885, Πίν. II, 17.)	ΣΙΝΩ Ποσειδῶν, ἱστάμενος, κρατῶν δελφίνα καὶ τρίαῖναν. Ϝ Δίδραχ. 126 κ.

Ὑπάρχουσιν ἐπίσης δίδραχμα τοῦ τύπου τούτου ἔλκοντα οὐχὶ πλέον τῶν 97 κ. Τοῦτο φαίνεται ὡς ἐπάνοδος εἰς τὸν ἀρχαῖον σταθμητικὸν κανόνα τῆς Σινώπης.

Κεφαλή Σινώπης πυργοστεφής.	ΣΙΝΩ Ἀετός, σχηματοπεποιημένος, κατ' ἐνώπιον μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων. Διάφορα σύμβολα καὶ γράμματα. Ϝ Τετρώβολ. καὶ τριώβολ.
Κεφαλή Ἑρμοῦ μετὰ πετάσου.	Ὅμοίως Ϝ Διώβολ. 17 κ.
Κεφαλή Ἀπόλλωνος πρὸς ἀρ., δαφνοστεφής.	ΣΙΝΩ Τρίπους. . . . Ϝ 13 κ.

Περὶ τὰ 189-183 π. Χ.

Κεφ. Σινώπης πρὸς δ., πυργοστεφής. (Num. Chron., 1885, Πίν. II, 18.)	ΣΙΝΩΠΕΩΝ Ἀπόλλων γυμνός, καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ, κρατῶν δὲ λύραν καὶ πλῆκτρον. . . Ϝ Πλατὺ τετράδραχμον.
---	---

Ὁ τύπος τοῦ τετραδράχμου τούτου εἶνε ἀντιγεγραμμένος

μετά τινων τροποποιήσεων, ἐκ τῶν τετραδράχμων Ἀντιόχου τοῦ Γ'. τῆς Συρίας.

Μετά τὸ 183 π. Χ.

Ἐν ἔτει 183 π. Χ. ἡ Σινώπη, πολιορκηθεῖσα ἤδη ὑπὸ τοῦ Μιθριδάτου τοῦ Δ'. βασιλέως τοῦ Πόντου, ἠλώθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Φαρνάκου τοῦ Α'., ὅστις κατέστησεν αὐτὴν πρωτεύουσαν τῶν κτήσεών του. Ἐκτοτε μόνον χαλκᾶ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν Σινώπῃ, ὧν οἱ τύποι, ὁμοίως τοῖς τῶν λοιπῶν Ποντικῶν πόλεων, ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Περσέως.

Ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας.

Ἐν ἔτει 70 π. Χ. ἡ Σινώπη κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Λουκούλλου, τινὰ δὲ τῶν νομισμάτων αὐτῆς, ἀπὸ Σεβήρου μέχρι Γαλλιηνοῦ, χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης. Ἀπφικίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, ἔκτοτε δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῆς εἶνε συνήθως λατινιστί, C. I. F. S., C. I. F. AV. S. ἢ C. R. I. F. S. = C(olonia) R(omana) I(ulia) F(elix) A(u)gusta S(inope). Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μακρίνου τὰ νομίσματα χρονολογοῦνται προτασσομένου τοῦ ANNO κατὰ σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 45 π. Χ., τινῶν ἐξ αὐτῶν, ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Κλαυδίου, φερόντων προσθέτως EX. DD (Ex decreto decurionum). Τύποι—Διόσκουροι, Σέραπις, θύννος ἰχθύς, κτλ.

Τιμολάϊον. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα. Χρόνοι τοῦ Μιθριδάτου.

Κεφαλὴ Ἀθηᾶς.

ΤΙΜΟΛ Ἀετὸς ἱπτάμενος ὑπεράνω
κεραυνοῦ μεταξὺ ἀστέρων. Α. 95

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ.

Πυλαϊμένης. Τὸ ὄνομα τοῦτο φαίνεται ὅτι ἦτο κληρονομικὸν τῶν βασιλέων τῆς Παφλαγονίας. Τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΥΛΑΙΜΕΝΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ἀνήκουσιν, ὡς φαίνεται, εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Νικομήδους Β'. τῆς Βιθυνίας, ἢ εἰς ἓνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

Κεφαλή Ἡρακλέους γυμνή.	Νίκη μετὰ στεφάνου καὶ κλάδου φοίνικος	Α 8
Κεφαλή ταύρου κατ' ἐνώπιον.	Κηρύκειον πτερωτόν	Α 65

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ

	Πρὸ τοῦ 400	400—300	Μετὰ τὸ 300	Αὐτοκρατορικὰ
Ἀβώνου τεῖχος	...	...	Α	Α
Αἰγιαλός(ς)	...	...	...	Α
Ἀμαστρις	...	...	Ρ Α	Α
Γάγγρα	...	...	...	Α
Γερμανικόπολις	...	...	...	Α
Κρῶμνα	...	Ρ Α	Α	...
Νεοκλαυδιόπολις	...	...	...	Α
Πομπηϊόπολις	...	...	...	Α
Σεβαστή	...	...	...	Α
Σήσαμος	...	Ρ Α	...	...
Σινώπη	Ρ	Ρ	Ρ Α	Α
Τιμολάϊον	...	...	Α	...
Βασιλεὺς Πυλαιμένης	...	...	Α	...

ΒΙΘΥΝΙΑ

Ἄμα τῶ θανάτῳ Νικομήδους τοῦ Γ'. ἐν ἔτει 74 π. Χ., ἡ Βιθυνία ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία μετὰ δὲ τὴν ἐν ἔτει 63 π. Χ. πτώσιν τοῦ Μιθριδάτου, συνεχωνεύθη αὐτῇ ἡ Παφλαγονία καὶ μέρος τοῦ Πόντου. Πάλιν δὲ ἐν ἔτει 7 π. Χ., ἡυξήθη ἐπὶ μᾶλλον διὰ τῆς προσθήκης τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ βασιλείου τοῦ Πόντου, ὅπερ ὁ Πομπηϊὸς παρεχώρησεν εἰς τοὺς διαδόχους τοῦ Πυλαιμένους. Ὑπάρχουσι δὲ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τοῦ Οὐεσπασιανοῦ, Τίτου καὶ Δομετιανοῦ, μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ῥωμαίου ἐπιτρόπου (procurator) ἢ ἀνθυπάτου (proconsul), συνήθως δὲ μετὰ τοῦ ὀνόματος ΒΙΘΥΝΙΑ τῆς ἐπαρχίας κατὰ πτώσιν ὀνομαστικὴν διὰ μέσου τοῦ πεδίου.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κόπτειν νομίσματα ὑπὸ τὸ ἴδιον ὄνομα, παρεχωρήθη τῷ κοινῷ τῆς Βιθυνίας ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ, πιθανῶς πρὸς τιμὴν Ἀντινόου τοῦ ἐν Βιθυνίᾳ γεννηθέντος.

Τὰ νομίσματα τοῦ αὐτοκράτορος τούτου, ἅτινα φέρουσιν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως πρόσοψιν ναοῦ, ἐπιγραφὴν δὲ ΚΟΙΝΟΝ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ, εἶνε κοινότατα, πρέπει δὲ νὰ ἐκόπησαν εἰς μεγίστας ποσότητας.

Ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἡ Βιθυνία ἔλαβεν ὡσαύτως μέρος εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀργυρῶν αὐτοκρατορικῶν κιστοφόρων, ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τῶν ὁποίων εὑρεται ὁ ἐν Νικομηδείᾳ ναὸς τοῦ Αὐγούστου, ἐπιγεγραμμένος ROM(anorum) S(enatus) P(opulusque) AVG(usto)¹, ἐνῷ διὰ μέσου τοῦ πεδίου ὑπάρχουσιν αἱ λέξεις COM. BIT (Com-mune Bithyniae).

Ἀδριανοὶ καὶ Ἀδριανόθηρα. Ἴδε αὐτὰς ἐν Μυσίᾳ.

Ἀδριανόπολις (:) . Αὐτοκρατορικά — Ἀδριανός, Ἀντίνοος, Σεβήρος Ἀλέξανδρος, κτλ. Ἐπίγρ., ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ὄνόματα ἀρχόντων ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγός.

Ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ νομίσματος ἐνίοτε — CEB.

Ἡ κατάταξις αὕτη τῶν νομισμάτων δὲν εἶνε ὅλως πειστική, ὡς παραβιάζουσα τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Waddington τεθέντα κανόνα, ὅτι ὀνόματα ἐγχωρίων ἀρχόντων δὲν ἀπαντῶσιν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας (ἴδε σελ. 17, σημειώσεις).

Ἀπάμεια, ἡ πρότερον **Μύρλεια** μετωνομάσθη ὑπὸ Προυσίου τοῦ Α΄, βασιλέως τῆς Βιθυνίας (228-180 π. Χ.), ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀπάμας.

Αὐτόνομα χαλκᾶ (α) μετ' ἐπίγρ. ΜΥΡΛΕΑ ἢ ΜΥΡΛΕΑΝΩΝ, διαφορῶν δὲ τύπων, ἤτοι: Κεφαλὴ Ἡλίου, Ὁπ. ἱππεύς· κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, Ὁπ. λύρα, κτλ. Περὶ τὰ 200 π. Χ. καὶ βραδύτερον.

(β) Μετὰ ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΜΥΡΛΕΑΝΩΝ ἢ ΠΑΑΜΕΩΝ μόνον. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος Ὁπ. λύρα. Ὄνόματα τῶν Ῥωμαίων διοι-

1) Ὑπὸ τινῶν ἀνεγνώσθη ROM(ae) SP(ei) AVG(usto).

κητῶν, ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ, ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΟΥΙ-
ΒΙΟΥ ΠΑΝΣΑ, καὶ χρονολογίαι συμφώνως τῷ Ποντικῷ συστήματι
(ἀπὸ τοῦ 297 π. Χ.), ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὰ ἔτη 66-60 π. Χ.

(γ) Ἀποικιακά, μετ' ἐπιγραφ., COL. IVL. CONCORD. AVG. ARAM.
κτλ. ἢ C. I. C. A. D. D. decreto Decurionum). Αὐτοκρατορικά.
Ἀπὸ Καλιγούλα μέχρι Γαλλιανοῦ. Τύποι πολυάριθμοι, ὧν μνη-
μονευτέοι οἱ APOLLINI CLARI καὶ DIANA LVCIF., Ἀπόλλων
Κλάριος, Ἀρτεμις Φωσφόρος (Lucifera) κτλ. *Num. Chron.* V. 188.
VIII. 40. Z. f. N., VII. 21).

Ἀστακός. Ἡ πόλις αὕτη, κειμένη ἐν τῷ μυχῷ τοῦ ὁμωνύ-
μου κόλπου, ἦτο ἀπὸ παλαιᾶς ἐποχῆς μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Λυσι-
μάχου καταστροφῆς αὐτῆς, θέσις ἱκανῆς ναυτικῆς σπουδαιότητος.
Ἐν τούτοις τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε ὀλίγα καὶ ἀνήκουσιν ἐξ ὁλο-
κλήρου εἰς τὸν πέμπτον αἰῶνα π. Χ. Περὶ τὰ 439 π. Χ. οἱ Ἀθη-
ναῖοι ἱδρυσαν ἀποικίαν ἐν Ἀστακῷ. Ὁ ἀστακός, τύπος τῶν νομι-
σμάτων αὐτῆς, φθέγγεται τὸ ὄνομα τῆς πόλεως καὶ ἀναφέρεται εἰς
τὸ πολυάριθμον τῶν ἐν ταῖς ἀβαθέσιν ὕδασι τοῦ κόλπου εὕρισκο-
μένων ἀστακῶν. (J. Six. *De Gorgone*, σ. 40).

Περὶ τὰ 500-439 Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν

Ἀστακός ἢ καρίς. (Millingen, <i>Recueil</i> , Πίν. III, 15.)	Τετράγωνον ἔγκοilon. ΑΞ Κεφαλὴ γυναικεία ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας. Σύμβολον: Σταυρὸς μαιανδρό- μορφος (swastika) . ρ 77 κ.
---	--

Περὶ τὰ 439 π. Χ.

ΑΞ Ἀστακός ἢ καρίς.	Τετράγωνον ἔγκοilon. Κεφαλὴ γυ- ναικεία μεταβατικῆς τεχνοτροπίας ρ 77 κ.
Ἀστακός, κρατῶν ὄστρακον εἰς τὰς χηλὰς αὐτοῦ.	Ὁμοίως. ρ 33 κ.

Ὅτε ἐν ἔτει 264 π. Χ. Νικομήδης ὁ Α'. ἔκτισε τὴν Νικομή-
δειαν, μετόπισεν εἰς αὐτὴν τοὺς κατοίκους τῆς ἀρχαίας πόλεως
Ἀστακοῦ.

Βιθύνειον ἢ Κλαυδιόπολις. Αὕτη δὲν ἔκοψε νομίσματα πρὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Αὐτόνομα Λ ἐπὶ Γ. Παπιρίου Κάρβωνος, ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ, Κεφαλὴ Διονύσου. Ὁπ. ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ, ΡΩΜΗ. Ῥώμη καθημένη. Χρονολογία ΔΚΣ, 224 τοῦ Ποντικοῦ χρονολογικοῦ συστήματος, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὸ 74 π. Χ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ. ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, κτλ. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐγεννήθη ὁ Ἀντίνοος, ἐκόπησαν δὲ ἐν αὐτῇ μεγάλα χαλκᾶ νομίσματα πρὸς τιμὴν του, ἐπιγεγραμμένα ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΘΕΟΝ Η ΠΑΤΡΙΣ, ὅπ. ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ. Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀντωνίνου μέχρι τῶν τοῦ Γαλλιανοῦ συνήθης ἐπιγραφὴ αὐτῶν εἶνε ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ. Τύποι ποικίλοι. Ἐκ τῶν σπουδαιωτάτων εἶνε οἱ ἐξῆς· Ἀντίνοος Ἑρμῆς, κρατῶν καλαύροπα καὶ ταῦρος παρ' αὐτῶν· πρὸ αὐτοῦ φυτὸν ὑψηλόν, ἀσπὴρ δὲ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του. Ἀφροδίτη καθημένη ἐπὶ ἱποκάμπης· Ἀφροδίτη καὶ Ἑρως· Ὑγίεια· Ἑρμῆς· Τύχη· κτλ.

Γόρδιον. Ἰδε Ἰουλιόπολις.

Δία, ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου, πρὸς δυσμὰς Ἡρακλείας τῆς Ποντικῆς, ἐν Βιθυνίᾳ.

Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Διός.

| ΔΙΑΣ Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ. Λ 8

Αὐτοκρατορικά — μόνον τοῦ Αὐγούστου. Ἐπιγρ. ΔΙΑΝΩΝ. Ὄνομα ἄρχοντος ἐν στεφάνῳ (ἐν τῷ Βρετ. Μουσεῖῳ).

Ἡράκλεια ἢ Ποντική. Ἡ πόλις αὕτη χρηματίσασά ποτε πρωτεύουσα τῆς ἀνατολικῆς Βιθυνίας ἔφθασεν εἰς τὴν μεγίστην αὐτῆς ἀκμὴν κατὰ τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ. ὑπὸ τοὺς τυράννους Κλέαρχον (364-353 π. Χ.), Τιμόθεον καὶ Διονύσιον. Δυνατὸν ἢ Ἡράκλεια νὰ ἦτο ἐν παλαιῶς χρόνοις ἐν τῶν νομισματοκοπειῶν τῶν ἐκδοσάντων ἕκτας ἡλέκτρον, ἐπειδὴ ἢ ἐπὶ τινων ἐξ αὐτῶν κεφαλῇ τοῦ Ἡρακλέους ὁμοιάζει μεγάλως

πρὸς τὴν ἀπαντῶσαν ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτάτων ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης. Ὁ ἐν Ἡρακλείᾳ ἐν χρήσει σταθμητικὸς κανὼν εἶνε ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν τῆς Σινώπης, καὶ ταυτίζεται πρὸς τὸν Αἰγινητικὸν κατὰ ὀλκήν, ἃν καὶ ἴσως δὲν εἶνε τῆς αὐτῆς προελεύσεως. Καταλόγους τῶν νομισμάτων αὐτῆς ἶδε παρὰ Six ἐν *Num.-Chron.*, 1885, σελ. 51. Bompais, *Rev. Arch.*, N. S XXXVII σελ. 116 καὶ Imhoof, *Z. f. N.*, VII. 21.

Περὶ τὰ 415-394 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνοφόρου, ἐν λεοντῇ.	ΗΡΑΚΛΕΙΑ ἐν λείῳ ἐγκοίλῳ τετρα- γώνῳ, περιέχοντι μικρὸν τετρά- γωνον εἰς τέσσαρα διηρημένον, ἐν ᾧ ἐνίοτε ΔΑΞ ἢ ΔΑΜ, ὄνομα ἄρχοντος. <i>Ρ</i> Τριώβολ. 44 κ., διώβ. 28 κ., ὀβολ. 14 κ. καὶ ἡμιώβ. 6 κ.
---	--

Περὶ τὰ 394-353 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ ὑπο- κάτω, ῥόπαλον.	ΗΡΑΚΛΕΙΑ Ταῦρος κυρίσσω· ἐν τῷ πεδίῳ ἐνίοτε σύμβολον ἢ γράμ- ματα <i>Ρ</i> Δραχ. 76 κ.
Ὅμοίως.	ΗΡΑΚΛΕΙΑ Ῥόπαλον <i>Ρ</i> 1 1/2 ὀβολ. 18 κ.
Ὅμοίως.	ΗΡΑΚ Προτομὴ ταύρου κυρίσσοντος <i>Ρ</i> 1 1/2 ὀβολ. 18 κ.
ΗΡΑΚ Κεφαλὴ νύμφης πόλεως μετὰ στεφάνου πυργωτοῦ.	Κ (=Κλέαρχος;) Τόξον ἐν γωρυτῷ καὶ ῥόπαλον. <i>Ρ</i> Διώβολ. καὶ ὀβολ.

Χρόνοι τοῦ τυράννου Σατύρου, 353-347 π. Χ.

Κεφαλὴ νεαροῦ Ἡρακλέους πρὸς ἀρ. φέρουσα λεοντῇ ὑπ' αὐτὴν ἐνίοτε ῥόπαλον.	ΗΡΑΚΛΕΙΑ Κεφαλὴ τῆς νύμφης πό- λεως, ἀκμαιοτάτης τεχνοτροπίας, μετὰ στεφάνου πυργωτοῦ <i>Ρ</i> Στατήρ 181 κ. (B.M. <i>Guide</i> , Πίν. XVIII, 22)
Ὅμοίως.	ΗΡΑΚΛΕΙΑ Ὅμοίως. <i>Ρ</i> Δραχ. 84 κ.
Ὅμοίως.	» Ὅμοίως. <i>Ρ</i> Τετρώβολ.
Ὅμοίως.	ΗΡΑΚ Ὅμοίως . . <i>Ρ</i> Διώβολον.
Ὅμοίως, κατ' ἐνώπιον.	Κεφαλὴ τῆς πόλεως. <i>Ρ</i> Ὁβολός.

Ἵπάρχει ὡσαύτως διώβολον ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Σάτυρον, ὅμοιον πρὸς τὸ τοῦ Κλεάρχου, φέρον ὅμως ξ ἀντὶ Κ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀφείας (*Zeit. f. Num.*, VII. Πίν. I. 12).

Τιμόθεος καὶ Διονύσιος. 347-338 π. X.

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ, κισσοστεφής, μετὰ θύρσου ἐπὶ τοῦ ὤμου.

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ἡρακλῆς ἐγείρων τρόπαιον.

Ρ Στατῆρ 150 κ.

Ὅμοίως.

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Ὀμ.

Ρ Τριώβολ. 38 κ.

Διονύσιος μόνος. 338-306 π. X.

Νομίσματα ὅμοια τοῖς ἀνωτέρω, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὀνόματος τοῦ Τιμοθέου. Στατῆρες, δραχμαὶ καὶ τριώβολα (Πίναξ KZ'. 11.)

Κλέαρχος Β' καὶ Ὁξάθρης. 306-302 π. X.

Τὴν τυραννίαν διεδέχθησαν παρὰ τοῦ Διονυσίου οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Κλέαρχος καὶ Ὁξάθρης, ἄρξαντες ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς μητρὸς αὐτῶν Ἀμάστριος. Εἰς τοὺς χρόνους αὐτῶν δύνανται ἴσως νὰ καταταχθῶσι τὰ ἐξῆς:

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ, ὡς ἀνωτέρω. (*Num. Chron.*, 1885, σ. 59.)

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ Ἡρακλῆς ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον, στηριζόμενος ἐπὶ ῥοπάλου καὶ στεφανούμενος ὑπὸ Νίκης Ρ Στατῆρ 149 κ.

Χρόνοι τοῦ Λυσιμάχου. 302-281 π. X.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ, ἐν λεοντῇ.

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ Διόνυσος καθήμενος, κρατῶν κύνθαρον καὶ θύρσον. Ρ Στατῆρ 152 κ.

Ὅμοίως.

(B. M. *Guide*, Πίν. XXIX, 26.)

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ Διόνυσος καθήμενος, κρατῶν κύνθαρον καὶ θύρσον κισσοστεφῇ.

Ρ Ἀττικ. τετράδρ. 254 κ.

Τὰ δύο ταῦτα νομίσματα κατετάχθησαν κατὰ συμπερασμὸν ὑπὸ τοῦ Imhoof (*Akarnania*, σ. 103) εἰς τὴν Ἡράκλειαν τῆς Ἀκαρ-

νανίας ὡς καὶ τὰ χαλκᾶ νομίσματα τὰ φέροντα ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως λέοντα τρέχοντα, πρὸς δὲ ἀργυρᾶ τινὰ νομίσματα τῆς Κερκύρας φέροντα τὸ μονογράφημα ΗΡΑ. Ἴδε B. M. Cat, *Thessaly to Aetolia*, σ. 137.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ κατ' ἐνώπιον.

(Zeit. f. Num., VII, Πίν. I, 13.)

Νίκη, γυμνὴ τὰ ἄνω τῆς ὀσφύος, γονατίζουσα ἐπὶ ῥοπάλου καὶ γράφουσα τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς λέξεως ΗΡΑΚΛΕΙΑ
Α Φοινικικὸν διδραχμον, 104 κ.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τῆς Ῥωμαϊκῆς κατακτήσεως δὲν εἶνε γνωστὰ ἀργυρᾶ νομίσματα.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τὰ φέροντα ἐπιγραφὴν μὲν ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ, τύπους δέ, ἔμπ. κεφαλὴν Ἡρακλέους νεαροῦ, ὅπ. λέοντα τρέχοντα, ῥοπάλον καὶ τόξον ἐν γωρυτῷ, τράπεζαν μεθ' Ἡρακλείων συμβόλων, Ἡρακλέα καὶ λέοντα, ἀνήκουσι κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Λυσιμάχου καὶ ἐντεῦθεν.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σαλωνίνου. Νομίσματα μεγάλα, ἔπιγρ. ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΑΝ, Προτομὴ Ἡρακλέους, ὅπ. ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ ΕΝ ΠΟΝΤΩ ἢ ΜΑΤΡΟΣ ΑΠΟΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ, Ἡρακλῆς σύρων δεσμευμένον Κέρβερον· Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου μετὰ δύο κατακεκλιμένων μορφῶν· ἄγαλμα τοῦ Ἡρακλέους καθημένου ἐν θεάτρῳ, κτλ. Μεγάλου, μέσου καὶ μικροῦ μεγέθους, ἔπιγεγραμ. ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ ἢ ΗΡΑΚΛΗΑΣ ΕΝ ΠΟΝΤΩ, κτλ. Τύποι ποικίλοι, συνήθως δ' ἀναφερόμενοι εἰς τοὺς ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους. Ὄνόματα ἀρχόντων προστιθεμένου τοῦ τίτλου τοῦ ἀνθυπάτου. Περὶ δὲ τοῦ τίτλου ΝΕΩΚΟΡΟΣ ἐπὶ νομισμάτων, πῖθανως τῆς πόλεως ταύτης, ἴδε Eckhel, II, 420.

Ἰουλιόπολις, ἡ πάλαι **Γόρδιον**, πόλις μεσόγειος κειμένη κυρίως εἰπεῖν ἐν Γαλατίᾳ, συνήθως ὅμως ὑπὸ τῶν γεωγράφων συμπεριλαμβανομένη εἰς τὴν Βιθυνίαν.

Ῥ ὁβολός· *Ἐπιγρ.* ΓΟΡΔΙΑΝΩΝ (Borell, *Num. Chron.*, VIII.27).

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι—Καρακάλλας καὶ Γέτας, ΙΟΥΛΙΟ-ΠΟΛΕΙΤΩΝ. Τύποι ποικίλοι· κεφαλὴ Μηνός, κεφαλὴ Σεράπιδος, κτλ.

Καيسάρεια Γερμανική, λιμὴν τῆς Βιθυνίας, θέσεως ἀγνώστου, κτισθεῖσα ἢ μετονομασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ. *Αὐτοκρατορικά*—ἀπὸ Γερμανικοῦ μέχρις Οὐλεριανοῦ, ὧν τὰ ἐξῆς εἶνε τὰ μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτα·—Γερμανικός, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΚΤΙΣΤΗΣ, *ὁπισθ.* ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ, τεῖχος πόλεως μετὰ πύλης (*Ann. de Num.*, 1882 σ. 106). Τίτος, ὅπ. ΚΑΙΣΑ, τεῖχος πόλεως μετὰ πύλης, περίξ δὲ ΕΠΙ Μ. ΣΑΛΟΥΙΔΗΝΟΥ ΑΣΠΡΗΝΑ ΑΝΘΟΥ, ἐσφαλμένως καταταχθὲν ὑπὸ τοῦ Borell εἰς τὰς Κλιτὰς (*Num. Chron.*, V. 192). Περὶ δὲ τοῦ Ἀσπρήνα, ἐπωνυμίου τοῦ M. Salvidienus, ἴδε *Annali*, 1861, 140. Σεπτ. Σεβήρος, ὅπ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ, ναὸς δίστυλος κατὰ πρόσωπον ἐκ τῶν ἄνω ὁρώμενος, παρ' αὐτῷ δὲ λιμὴν κυκλικός, ἐν ᾧ πλοῖον. Κάτω αὐτοῦ ταῦρος κατακείμενος. Ἕτεροι τύποι—ὄφεις συνεσπειρωμένοι. Ἀσκληπιός· Ἀρτεμις· Ζεὺς Σέραπις· Ἀφροδίτη· Ἀπόλλων· πλοῖον ἱστιοπλοῦν, κτλ. Τὰ νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης συνεχέοντο μέχρι τοῦδε πρὸς τὰ τῆς Καيسαρείας Γερμανικίας τῆς ἐν Κομμαγενῇ, ἅτινα φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΩΝ ΚΟΜ, οὐδέποτε ὅμως ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ.

Καλχηδών, Μεγαρική ἀποικία ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου, ἀπέναντι τοῦ Βυζαντίου, μεθ' οὗ στενῶς συνεδέετο πάντοτε. Τὰ νομίσματα τῶν δύο πόλεων (τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Καλχηδόνης ἐξαιρουμένων) διαφέρουσι μόνον καθ' ἓν σημεῖον, ὅτι δηλαδὴ ὁ ταῦρος ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Βυζαντίου ἵσταται ἐπὶ δελφίνος, ἐν ᾧ ἐν Καλχηδόνι ἵσταται ἐπὶ στάχους. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Καλχηδόνης ἄρχονται κατὰ τὸ τελευταῖον τμήμα τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος μετὰ κόμης βραχείας.	ΚΑΛΧ ἐντὸς τῶν τεσσάρων τμημάτων τροχοῦ ἀκτινοστεφοῦς Ρ Δραχμή.
Κεφαλὴ νεανικὴ δαφνοστεφής.	Ομοίως ἢ Κ - Α Λ καὶ φύλλον κισ- σοῦ εἰς τὰ τέσσαρα διαμερίσματα τὰ μεταξὺ τῶν κνημῶν τροχοῦ Ρ Ἡμίδρ.

Τὰ νομίσματα ταῦτα δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ σύγ-
χρονα ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Μεσημβρίας (ἐτέρας Μεγαρικῆς
ἀποικίας) τῆς ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου, σελ. 349.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 400-350 π. Χ.

ΚΑΛΧ Ταῦρος ἐπὶ στάχυος.	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον, σχήματος πτερῶν ἀνε- μομύλου. . . . Ρ Δραχ. 80 κ.
--------------------------	---

Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 350-280 π. Χ.

Ὅμοιοι τύποι συνήθως μετὰ προσθέτων συμβόλων, γραμμά-
των, κτλ. Τετράδρ. 230 κ. δραχμὴ 55 κ. τετρώβολον 38 κ. διώ-
βολον 16 κ.

Φοινικικαὶ καὶ Ἀττικαὶ διαιρέσεις. Περὶ τὰ 280-270(;) π. Χ.

Κεφαλὴ Δήμητρος πεπλοφόρος, ὡς ἐπὶ τῶν συγχρόνων νομισμάτων τοῦ Βυζαντίου. (B. M. Guide, Πίν. XXXVI, 6.)	ΚΑΛΧ Ἀπόλλων γυμνὸς καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ. Ρ Τετράδρ. 215 κ.
Ὅμοίως.	Ὅμοίως Ρ Ἀττικ. ὀκτώβολ. (;) 82 κ.
Κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου μετὰ κέρατος Ἀμμωνος, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμά- των τοῦ Λυσιμάχου. (Num. Chron., V. 190.)	ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ Ἀθηνᾶ Νικηφό- ρος καθήμενη. Ρ Ἀττικὸν τετράδρ. καὶ δραχμὴ.

Κεφαλαὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος συνεζευγμέναι.	ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ Λύρα. 1·1
---	-------------------------------

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	» Τρίπους. 8
-------------------	----------------------

Ἡ Καλχηδὼν συνεχωνεύθη ἐν ἔτει 270 π. Χ. μετὰ τοῦ κρά-
τους Νικομήδους τοῦ Α'. τῆς Βιθυνίας. Ἐν μεταγενεστέρᾳ δὲ πε-

ριόδω ἐκόπησαν ἐνταῦθα τετράδραχμα τῶν τύπων τοῦ Λυσιμάχου (Müller, *Lysim.*, ἀριθμ. 376-380). Τὰ λοιπὰ τῶν νομισμάτων εἶνε πάντα τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ἀπὸ Πλωτίνης μέχρι Τρανκυλ-
λίνας. Οἱ ἐξῆς εἶνε οἱ μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτοι τῶν τύπων. ΑΝΤΙ-
ΝΟΟΣ ΗΡΩΣ, προτομή τοῦ Ἀντινόου, ὁπ. ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΟΙΣ ΙΠ-
ΠΩΝ, Ἀντίνοος ἐπιβαίνων γρυπὸς ἵπταμένου (ἅ πρώτου μεγέθους).
Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἐξυπακούεται πρὸ τῆς δοτικῆς ἢ λέξης
ἀνέθηκεν.

Ὁ τύπος τοῦ νομίσματος τούτου φαίνεται ὅτι προῆλθεν ἐξ ἄλ-
λου τινὸς Καλχηδονικοῦ τύπου λίαν συνήθους ἐπὶ τῶν αὐτοκρα-
τορικῶν νομισμάτων, παριστῶντος δὲ Ἀπόλλωνα ἐπιβαίνοντα κύ-
κνου ἵπταμένου.

Κίος, εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τῆς Προποντίδος, τοῦ ἐκ
τῆς πόλεως λαβόντος τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἡ πόλις αὕτη ἦτο κατὰ
τὸν Μέλαν, τὸ κάλλιστον ἐμπορεῖον τῆς Φρυγίας. Ἐλέγετο δ' ὅτι
ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Κίου ἢ ὑπὸ τοῦ Ὑλα, Ἀργοναυτῶν καὶ ἐταίρων
τοῦ Ἡρακλέους. Ἐπὶ τινων τῶν νομισμάτων αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς
καλεῖται ΚΤΙΣΤΗΣ.

Ἀρχαῖκὰ νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης δὲν ὑπάρχουσι, τῶν
πρώτων αὐτῆς ἐκδόσεων χρονολογουμένων ἀπὸ τῶν χρόνων Ἀλε-
ξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Πάντες δὲ οἱ γνωστοὶ χρυσοὶ στατῆρες
προέρχονται ἐκ τοῦ εὐρήματος τῆς Σιδῶνος, τοῦ ταφέντος ὡς φαί-
νεται περὶ τὸ 308 π. Χ. (*Rev. Num.* 1865, 8) ἢ περὶ τὰ 288
π. Χ., ἂν αἱ ἐπὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων τῆς Ἀκῆς χρονολο-
γίαι ἐν τῷ αὐτῷ εὐρήματι πρέπει νὰ ὑπολογισθῶσι κατὰ τὸ σύ-
στημα τῶν Σελευκιδῶν.

Περὶ τὰ 330-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.
(Πίναξ KB'. 11.)

Πρῶρα καὶ ὄνομα ἄρχοντος, ΑΓΑ-
ΣΙΚΛΗΣ, ΑΓΝΩΝΙΔΗΣ, ΙΕ-
ΡΟΚΛΗΣ, ΠΡΟΞΕΝΟΣ, κτλ. .
X Στατῆρ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος· ὑποκάτω, ΚΙΑ.	Πρῶτα. Ἀρχοντες, ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ, ΒΑΚΧΕΥΣ, ΔΑΣΥΚΛΕΩΝ, ΔΗ- ΜΗΤΡΙΟΣ, ΕΥΜΕΝΗΣ, ΗΓΕ- ΣΤΡΑΤΟΣ, ΚΑΡΙΝΟΣ, ΚΤΗ- ΣΩΝ, ΜΙΛΗΤΟΣ, ΝΙΚΑΣ, ΝΙ- ΚΙΤΟΣ, ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ, ΠΟ- ΣΙΣ, ΠΡΟΞΕΝΟΣ, ΣΩΣΑΝ- ΔΡΟΣ, ΣΩΣΙΓΕΝΗΣ, ΤΕΙ- ΣΑΝΔΡΟΣ, κτλ.
	Ρ Περσική δραχμή 81 κ.
	Ρ Ἡμίδρ. 40 κ.
	Ρ $\frac{1}{4}$ δραχμῆς 20 κ.

Κεφαλή ἄρην νεαρά, μετὰ Περ- σικοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς, ὡς ἐπὶ νομισμάτων τῆς Ἀμάστριος. Ὅμοιως.	ΚΙΑΝΩΝ Ῥόπαλον καὶ ἐν γωρυτῷ τόξον. Α ·75
	ΚΙΑ Κάνθαρος, σταφυλὴ καὶ στάχυς. Α ·56

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τῶν πρώτων βασιλέων τῆς Βιθυνίας ἡ νομισματοκοπία τοῦ ἀργύρου παύει· ὅτε ὅμως Φίλιππος ὁ Ε' τῆς Μακεδονίας κατέλαβε τὴν πόλιν καὶ ἐδωρήσατο αὐτὴν Προυσίᾳ τῷ Α', ἐκλήθη παρ' αὐτοῦ Προυσιάς πρὸς τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα, ἐπιγεγραμμένα ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗ. Τύποι διάφοροι. Κατὰ περίοδον δ' ἔτι μεταγενεστέραν ἦτοι περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Μιθριδάτου, ἐκόπησαν ἐνταῦθα νομίσματα ἐν ὀνόματι δύο βασιλισσῶν, δηλαδὴ Μούσης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ὀρσοδάρους, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΟΥΣΗΣ ΟΡΣΟΒΑΡΙΟΣ, καὶ Ὡραδαλτίδος θυγατρὸς τοῦ Λυκομήδους, ἀγνώστου ὡς αὕτη βασιλέως, ΩΡΑΔΑΛΤΙΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΥΚΟΜΗΔΟΥ ΘΥΓΑΤΡΟΣ, Ὁπ. ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗ.

Ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν κυριαρχίαν.

Ἡ Κίος ὑπὸ τοὺς Ῥωμαίους ἐπανεκτῆσατο τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς ὄνομα, αὐτοκρατορικὰ δὲ νομίσματα εἶνε γνωστὰ ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Γαλλιανοῦ, ὧν μνημονευτέα τὰ ἐξῆς: ΑΝΤΙΟΝΩΙ ΗΡΩΙ, ὁπ.

ΚΙΑΝΙΟΙΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Ἀμεγάλου μεγέθους: ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΚΤΙΣΤΟΥ ΚΙΑΝΩΝ. Ἐπὶ νομίσματος τοῦ Σεβήρου εὑρηται ἡ ἀξιοσημείωτος ἐπιγραφή *CEYHPY BACIAEYONTOC OKOC MOC EYTYXEI MAKAPIOI KIANOI*. Ἕτεροι τύποι ὁ νεαρὸς Ὑλᾶς κρατῶν ἀγγεῖον ὑδρίσκην, ἐξ ἧς ῥέει ὕδωρ (πρβλ. Στράβωνος, 564). ὁ νεαρὸς Κίος καθήμενος ἐπὶ βράχου καὶ προσαρμόζων τὰ πέλιδλα αὐτοῦ.

Κλαυδιόπολις ἴδε Βιθύνιον.

Κρήτεια-Φλαυδιόπολις. Ἐπιγρ. ΚΡΗΤΙΕΩΝ ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΙΤΩΝ ἢ ΚΡΗΤΕΙΑ ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΙΣ ἢ ΦΛΑΒΙΟΠΟΛΙΣ. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀντωνίνου μέχρι Γαλλιανοῦ. Τύποι διάφοροι. Ὁ σπουδαιότατος τούτων εἶνε ὁ ποτάμιος θεὸς ΒΙΛΛΕΟΣ, φανερῶς ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ποταμὸν ΒΙΛΛΑΙΟΣ, τὸν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Τίου ἀπαντῶντα (*Berl. Blatt*, V. 16). Τῆς πόλεως ταύτης ὑπάρχει ἀναθηματικὸν νόμισμα ἐπιγεγραμμένον ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΝΕΘΗΚΕ (*Mion., Suppl.*, V. 32).

Νίκαια, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀντιγόνου περὶ τὸ 316 π. Χ., ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς ἀρχαίας Ἀγκύρας κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τῆς λίμνης Ἀσκανίας. Μετωνομάσθη δὲ Νίκαια ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου, μεθ' ὃ ταχέως ἀπέβη μία τῶν κυριωτάτων πόλεων τοῦ βασιλείου τῆς Βιθυνίας. Νομίσματα ἀρχαιότερα τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας δὲν ὑπάρχουσιν.

Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῶν ἀνθυπάτων Κ. Παπιρίου Κάρβωνος, φέροντα τὰς χρονολογίας ΒΚΣ καὶ ΔΚΣ τοῦ συστήματος τοῦ Βασπόρου καὶ Πόντου, = 76 π. Χ. καὶ 74, καὶ τοῦ Κ. Οὐιβίου Πάνσα, $\Gamma\Lambda\Sigma$ = 62 π. Χ. Τὸ τελευταῖον νόμισμα φέρει τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Κουήτου. Ἐπιγρ., ΝΙΚΑΙΕΩΝ ἢ ΝΙΚΑΕΙΣ, κτλ. Τίτλοι τιμητικοὶ — ΠΡΩΤΟΙ ΠΟΝΤ. ΚΑΙ ΒΙΘ. ΠΡΩΤΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ. ΑΡΙΣΤΟΙ ΜΕΓΙΣΤΟΙ, ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΕΥΓΕΝΕΙΣ, κτλ. Ἀρχων — ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ ΠΑΤΡΩΝ. Ἀξιοσημείωτοι τύποι καὶ ἐπιγραφαί — ΖΕΥΣ ΜΗΛΙΟΣ.

ΔΙΟΣ ΑΓΟΡΑΙΟΥ· ΔΙΟΣ ΛΙΤΑΙΟΥ· ΟΜΗΡΟΣ· ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ· ΙΠ-
ΠΑΡΧΟΣ· ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ· ΘΗΣΕΑ· ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ·
ΑΣΚΛΗΠΙΩ ΣΩΤΗΡΙ· ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΣΚΛΗΠΙΩ· ΘΕΑ ΥΓΕΙΑ· ΘΕΩ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΩ· ΘΕΑ ΔΗΜΗΤ· ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ Ποταμοί ΣΑΓΑΡΙΣ
καὶ ΓΕΥΔΟΣ, (Imhoof, *Mon. Gr.* σ. 240)· ΙΠΠΟΝ ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ
ΝΙΚΑΙΕΩΝ Θεότης ἰππεύουσα ἵππον, οὗτινος ὁ μὲν δεξιὸς πρόσθιος
πούς εἶνε ἐσχηματισμένος ὁμοίως πρὸς χεῖρα ἀνθρώπου κρατοῦ-
σαν ῥάβδον, περὶ ἣν ἐλίσσεται ὄφις, ὁ δὲ ἀριστερὸς πρόσθιος πούς
περατοῦται εἰς ἀνθρώπινον πόδα, ἐν ᾧ ἡ οὐρά τοῦ τέρατος ἀποτε-
λεῖται ἐξ ὄφεως. Ὁ περιέργος οὗτος τύπος οὐδέποτε ἐξηγήθη.
ΚΟΜΟΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΥΤΥΧΕΙ· ΡΩΜΑΙΩΝ
ΝΙΚΗΝ ΝΙΚΑΙΕΙΣ, κτλ.

Οἱ ἐξῆς δ' εἶνε ἐκ τῶν ἀγώνων τῶν ἐπὶ νομισμάτων τῆς Νι-
καίας μνημονευομένων: — ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ, ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΠΥΘΙΑ, ΙΣΘ-
ΜΙΑ ΠΥΘΙΑ, (ΙΣΟΠΥΘΙΑ;), ΑΓΩΝΕΣ ΙΕΡΟΙ, ΑΥΓΟΥ[ΣΤΕΙΑ],
ΣΕΟΥΗΡΕΙΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΚΟΜΟΔΕΙΑ, ΚΕΝΔΡΕΣΕΙΑ, κτλ.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ Νικαίας καὶ Βυζαντίου, Κυζίκου
καὶ Ἀδριανῶν.

Νικομήδεια, ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς τοῦ κόλπου τοῦ Ἀ-
στακοῦ, πλησίον τοῦ μυχοῦ αὐτοῦ, κληθεῖσα ἀπὸ τοῦ κτίστου
αὐτῆς Νικομήδους Α', βασιλέως τῆς Βιθυνίας. Ἦτο δὲ πρωτεύ-
ουσα τοῦ βασιλείου τῆς Βιθυνίας καὶ ἔδρα τῶν βασιλέων. Ὑπὸ τοῦς
Ῥωμαίους ἐκόπησαν ἐν Νικομηδείᾳ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα,
φέροντα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθυπάτων Κ. Οὐβίου Πάνσα καὶ Θω-
ρίου Φλάκκου, μετὰ τῶν Ποντικῶν χρονολογιῶν ΔΚΣ, ΒΛΣ καὶ
ΕΛΣ = 74, 66 καὶ 63 π. Χ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ.
ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΔΙΣ ἢ ΤΡΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ· ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ, κτλ.,
συνήθως μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνθυπάτου, προστιθεμένου δὲ
συχνὰ καὶ τοῦ τίτλου ΠΑΤΡΩΝ, ὡς ἐν Νικαίᾳ.

Ἀξιοσημεῖοι τύποι καὶ ἐπιγραφαί — ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΗ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΝΤΟΥ· ΠΡΩΤΗ ΒΙΘ. ΚΑΙ Π. ΡΩ-

ΜΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ· ΘΕΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ· ΣΤΟΛΟΣ, γυμνή ἄρ-
ρην μορφή μετὰ πρῶρας παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, κρατοῦσα δὲ
πηδάλιον. Ἀγῶνες-ΔΗΜΗΤΡΕΙΑ, ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ, ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΑ,
ΣΕΒΗΡΕΙΑ ΜΕΓΑΛΑ κκλ.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἀμασίας τοῦ Πόντου, Λαοδι-
κείας Φρυγίας, Περγάμου Μυσίας καὶ Σμύρνης Ἰωνίας.

Ὀλβία. Τὸ ὄνομα τοῦτο φαίνεται ὅτι ἔφερε ποτε ἡ πόλις
Ἀστακός· τὰ νομίσματα ὅμως τὰ φέροντα ΟΛΒΙΟΠΟΛΙΤΕΩΝ,
ἔμπ. κεφαλὴν Διός, ὅπ. σκῆπτρον (πρῶτος αἰὼν π. Χ.), ἀνήκουσιν
εἰς ἑτέραν τινὰ ὁμώνυμον πόλιν.

Προυσίας πρὸς τῇ θαλάσῃ. Ἴδε Κέως.

Προῦσα πρὸς Ὀλύμπῳ, ἐπὶ τῆς βορείου κλιτύος τοῦ ὄρους
Ὀλύμπου. Αὐτόνομα Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ
Νέρωνος μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ, ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ
Π. ΟΛΥΜΠΩ ἢ ΠΡΟΥΣΑΕΙΣ. Ἀξιοσημεῖωτοι τύποι. Ζεὺς καθήμενος,
ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝ· Ἀνδρομέδα εἰς βράχον δεσμευ-
μένη· Αἴας ῥιπτόμενος ἐπὶ τοῦ ξίφους του· ὁ θεὸς Μῆν καθήμε-
νος πλάγιως ἐπὶ ἵππου βόσκοντος· Ἀφροδίτη μεταξὺ δύο θαλασ-
σίων ἵππων. Ἀσκληπίος· Ὑγίεια· Τελεσφόρος· Ποτάμιος θεός·
κτλ. κτλ.

Νομίσματα ἐνίοτε φέροντα χρονολογίαν συμφώνως πρὸς τὸ
Ποντικὸν σύστημα τὸ ἀπὸ τοῦ 297 π. Χ.

Προυσίας πρὸς Ὑπίῳ, ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου, εἰς τὰς ἐκβο-
λὰς τοῦ ποταμοῦ Ὑπίου. Αὐτόνομα Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτο-
κρατορικά — ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ. ΠΡΟΥ-
ΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ, ΠΡΟΥΣΙΕΙΣ, κτλ. Τύποι — ΥΠΙΟΣ, ὁ ποτα-
μὸς Ὑπίος κατακεκλιμένος· Ἡρακλῆς πρὸς τὴν Ὑδραν μαχόμενος
κτλ. Τίτλος δ' ἐνίοτε ΜΗΤΡ(όπολις).

Τιμαία (;) Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Ἐμπ.
Βωμὸς μεταξὺ δύο ἀγγείων. Ὅπ. ΤΙΜΑΙΕΩΝ, πρόσθιον ἥμισυ ὄνου
(πρβλ. Mion., Suppl., V. 256).

Τίον, κείμενον ἐπὶ ἀκρωτηρίου τῆς ἀκτῆς τοῦ Εὐξείνου, εἰς τὸ στόμιον δὲ τοῦ ποταμοῦ Βιλλαίου, μεταξὺ Ἀμάστριος καὶ Ἡρακλείας. Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Γαλλιηνοῦ. Ἐπιγρ. ΤΙΑΝΩΝ. Ἀξιοσημείωτοι τύποι καὶ ἐπιγραφαὶ — ΖΕΥΣ ΣΥΡΓΑΣΤΗΣ· ΑΝΤΙΝΟΩΙ ΗΡΩΙ ΤΙΑΝΟΙ ΤΕΙΟΣ, προτομὴ τοῦ οἰκιστοῦ· ΒΙΛΛΑΙΟΣ· ΣΑΡΔΩΝ ΠΟΤΑΜΙΟΙ ΘΕΟΙ ΒΙΛΛΑΙΟΣ καὶ ΣΑΡΔΩΝ μετὰ τοῦ Διονύσου μεταξὺ αὐτῶν· ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ἢ ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ, τύποι Ἀσκληπιαχοί· ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Διόνυσος· ΝΕΜΕΣΙΣ (*Zeit. f. Num.* I. 137), Ἀφροδίτη καὶ Ἑρως· Ποσειδῶν κτλ.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

Τῶν ἐπομένων βασιλέων τῆς Βιθυνίας εἶνε γνωστὰ νομίσματα.

Νικομήδης Α΄. 278-250 π. Χ. **Α** τετράδρ. (Eckhel, II σ. 439· πβλ. Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 146.) ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΟΜΗΔΟΥ, Βιθυνία καθημένη, κρατοῦσα δύο δόρατα καὶ παραζώνιον· πρὸ αὐτῆς ἡ ἀσπίς, ὀπισθεν δὲ δένδρον. Ἐν τῷ πεδίῳ, Νίκη (Μουσεῖον Βιέννης). **Α** Δραχμὴ (Βρεταννικὸν Μουσεῖον. *Num. Chron.*, VI. σ. 126).

Ζιαήλας, υἱὸς τοῦ Νικομήδους, 250-228 π. Χ. **Α** ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΖΙΑΗΛΑ, Ὀπ. τρόπαιον (*Zeit. f. Num.*, III. 220).

Προυσίας Α΄. Υἱὸς τοῦ Ζιαήλα, 228-180 π. Χ. Ἀργυρᾷ καὶ χαλκᾷ νομίσματα.

Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος. (<i>B. M. Guide</i>, Πιν. XXXVI, 7)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Ζεὺς ἱστάμενος, στηριζόμενος ἐπὶ σκήπτρου καὶ κρατῶν δάφνην· ἐν τῷ πεδίῳ κεραυνός . . Α Τετράδρ.
---	--

Προυσίας Β΄. 180-149 π. Χ. Τετράδραγμα, διακρινόμενα ἀπὸ τῶν Προυσίου τοῦ Α΄. διὰ τῆς εἰκόνος τοῦ βασιλέως, τοῦ διαδήματος ὄντος περαιοῦ ἐπὶ τῶν νομισμάτων Προυσίου τοῦ Β΄.

Ὁ ὀπίσθιος τύπος εἶνε ὁ αὐτός, ἀλλ' ἐν τῷ πεδίῳ ἴσταται αἰεὶς ἐπὶ κεραυνοῦ. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα.

Κεφαλὴ Προυσίου τοῦ Β'.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Ἡρα-
κλῆς ἱστάμενος. Α ·7

Οἱ ἐξῆς τύποι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ καταταχθῶσι μετὰ βεβαιότη-
τος, δύνανται ὅμως νὰ ἀπονεμηθῶσι κατὰ προτίμησιν εἰς Πρου-
σίαν τὸν Β'.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς (Z. f. N., I. 138).

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Νίκη
κρατοῦσα ἀκροστόλιον καὶ ἔκριον
τροπαίου Α 1·05

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Ἀθηνᾶ
πτερωτή Α 1·05
(Num. Zeit., III, Πίν. V, 4.)

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Ὁ κέν-
ταυρος Χείρων λύραν ἀνακρούων.
Α ·85

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Λύρα ἢ
φαρέτρα καὶ τόξον . . . Α ·7

Κεφαλὴ Ἑρμοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Ἑρμῆς
ἱστάμενος. Α 1·5

Ὁμοίως.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Κηρύκειον
Α ·55

Νικομήδης Β'. (Ἐπιφανής), 149-91 π. Χ. Χρυσοὶ στα-
τῆρες καὶ ἀργυρᾶ τετράδραχμα χρονολογούμενα συμφώνως τῷ
συστήματι τοῦ Πόντου, τῷ ἀρχομένῳ ἀπὸ τοῦ 297 π. Χ., εἰσα-
χθέντι δὲ εἰς τὴν Βιθυνίαν ὑπὸ τοῦ Νικομήδους, ἀμέσως μετὰ τὴν
εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν αὐτοῦ.

Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΟ-
ΜΗΔΟΥ Ζεὺς ἱστάμενος ὡς ἀνω-
τερῷ Α Τετράδρ.

Πρὸς τούτοις χαλκᾶ νομίσματα (Imhoof, *Choix*, Πίν. III. 97)

Νικομήδης Γ'. (Φιλοπάτωρ), 91-74 π. Χ. Τετράδραχμα
ὅμοια πρὸς τὰ τοῦ Νικομήδους Β', εὐκόλως ὅμως διακρινόμενα

διὰ τῶν χρονολογιῶν καὶ τῆς ἀγροικοτέρας αὐτῶν κατασκευῆς (Πίναξ ΙΣ'. 1.) Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΟΜΗΔΟΥ. Ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων κεφαλὴ εἶνε πιθανῶς ἡ Νικομήδου τοῦ Β'.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

	Πρὸ τοῦ 400 π. Χ.	400-278 π.Χ.	278-74 π. Χ.	Μετὰ τὸ 74 π. Χ. καὶ αὐ- τοκρατορικὰ
Κοινὸν Βιθυνίας	...	...	...	Α
Ἀδριανόπολις (;	...	...	...	Α
Ἀπάμεια - Μύρλεια	...	...	Α	Α
Ἀστακὸς	Ρ			
Βιθύνιον=Κλαυδιόπολις	...	...	...	Α
Γόρδιον=Ἰουλιόπολις	...	Ρ(;	...	Α
Δία	...	...	Α	Α
Ἡράκλεια	ΒΕ. Ρ	Ρ Α	Α	Α
Καισάρεια - Γερμανικὴ	...	...	...	Α
Καλχηδὼν	Ρ	Ρ Α	...	Α
Κίος=Προυσιᾶς πρὸς τῇ θαλάσσῃ	...	Χ Ρ Α	Α	Α
Κρήτεια=Φλαβιόπολις	...	...	...	Α
Νίκαια	...	...	...	Α
Νικομήδεια	...	...	...	Α
Προῦσα πρὸς Ὀλύμπω	...	...	...	Α
Προυσιᾶς πρὸς Ὑπίω	...	...	...	Α
Τίμαια	...	...	...	Α
Τίον	...	...	...	Α
Βασιλεῖς Βιθυνίας	...	...	Ρ Α	

ΜΥΣΙΑ

Ἀ66αῖται. Ὁ λαὸς οὗτος κατεῖχε τὰ περὶ τὴν Ἀγκυραν καὶ τὸ Σύνανον μέρη (Waddington, *Rev. Num.*, 1851, σ. 230, ἐπίσης Boeckh, *C. I. G.*, 3849). Μόνον αὐτόνομα χαλκᾶ.

Δεύτερος αἰὼν π. Χ. (i)

Κεφαλὴ Διός.	ΜΥΣΩΝ ΑΒΒΑΙΤΩΝ Κεραυνὸς ἐν στεφάνῳ. Α ·75
Κεφαλὴ Ἡρακλέους.	ΜΥΣΩΝ ΑΒΒΑΙΤΩΝ Ῥόπαλον καὶ λεοντῇ, ἐν στεφάνῳ . Α ·65
Κεφαλὴ γυναικεία.	ΜΥΣΩΝ ΑΒΒΑΙΤΩΝ Πέλεκυς δι-στομος, ἐν στεφάνῳ . . . Α ·55

Ἄδραμύτειον. Ἀκμάζων λιμὴν ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἄδραμυτείου κόλπου· ἐκτίσθη κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ Ἄδραμύτου, ἀδελφοῦ τοῦ Κροίσου. Κιστοφόροι φέροντες ΑΔΡΑ (μονογράφημα) καὶ δραχμαὶ αὐτόνομοι (45 κ.) τοῦ σταθμητικοῦ κανόνος τῶν κιστοφόρων.

ΧΑΛΚΟΣ. Τέταρτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ Διός. (Imhoof, <i>Mon. Gr.</i> , σ. 246.)	ΑΔΡΑ Προτομή ἱπποκάμπης. Α ·65
---	--------------------------------

Πρὸ βλ. ὡσαύτως νομίσματα ὁμοίωτυπα φέροντα τὰς ἐπιγραφὰς ΙΟΛΛΕΩΝ ἢ ΙΟΛΛΑ, ΟΡΟΝΤΑ καὶ ΘΗΒΑ, Imhoof, *é. é.*

Μετὰ τὸ 300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	Κέρας Ἀμαλθείας μεταξὺ τῶν πέλων τῶν Διοσκούρων . . . Α
-------------------	---

ΑΡΓΥΡΟΣ. Δεύτερος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ Διός.	ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνῷ . . . Ρ Δραχ. 45 κ.
--------------	---

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἀρχοντες, στρατηγὸς καὶ γραμματεὺς. Τύποι ποικίλοι, τούτων δὲ μνημονευτέοι: ΘΗΒΗ ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ, Κεφαλὴ τῆς πόλεως Θήβης Ὑποπλακίας, ἣτις ἀνῆκεν εἰς τὸ Ἄδραμύτειον. Ἐπίσης ἀναθηματικὸν νομισματόσημον Ἀντινόου, ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΙΑΚΧΟΣ. ΕΓΕ-
CΙΟΣ ΑΝΕΘΗ(κεν) ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ (Eckhel, VI. 530). Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου, Λαοδικείας πρὸς Λύκον, Μυτιλήνης καὶ Περγάμου.

Ἀδριανός, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Ῥυνδάκου (Waddington, *Rev. Num.*, 1852 σ. 90), ἐπὶ διόδου τοῦ ὄρους Ὀλύμπου.

Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γαλλιηνοῦ. *Ἐπίγρ.* ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ ἢ ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΠΡΟΣ ΟΛΥΜ. Ἀρχοντες ἄνευ ἢ μετὰ τῶν τίτλων, ΑΡΧ[ΩΝ] ἢ ΣΤΡ[ΑΤΗΓΟΣ]. Τύποι διάφοροι — Ποταμὸς Ῥύνδακος κατακείμενος, Ἐρμῆς ἱστάμενος πρὸ αὐτοῦ, κτλ.

Ἀδριανοῦ Θῆραι (Waddington, *Rev. Num.*, 1852, σ. 90) κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀδριανοῦ εἰς ἀνάμνησιν εὐτυχοῦς θηρευτικῆς ἐκδρομῆς. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Φιλίππου. *Ἐπίγρ.*, ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΙΤΩΝ. Ἀρχοντες (μετὰ τίτλων) ΣΤΡ[ΑΤΗΓΟΣ] ἢ ΑΡΧ[ΩΝ]. Νομίσματα μεγάλα Ἀντινόου μετὰ τῆς ἐπιγρ. ΑΓΑΘΟΣ ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ. Τύποι ποικίλοι. (*Num. Chron.*, VI. 115.)

Ἀντανδρος, ἐπὶ τῆς βορείου παραλίας τοῦ Ἀδραμυτηνοῦ κόλπου εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ἀσπανέως, κλάδου τοῦ ὄρους τῆς Ἰδῆς.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεία, ἀναδεδεμένη διὰ ταινίας διασταυρουμένης.	Τετράγωνον ἐγκοῖλον. ΑΝΤΑΝ Αἰξ πρὸ πίτυος. <i>Α</i> 57, 41 καὶ 18 κ.
Προτομὴ λέοντος.	Κεφαλὴ λέοντος <i>Α</i> 29 κ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΑΝΤΑΝ Κεφαλὴ λέοντος. <i>Α</i> μέγ. 75

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Τίτου μέχρις Ἐλαγαθάλου. *Ἐπιγρ.* ΑΝΤΑΝΔΡΙΩΝ Τύποι — Ἀσκληπιός· Ἀπόλλων· πρὸς δὲ Ἀρτεμις τῶν Ἀστύρων μικρᾶς πόλεως μετὰξὺ Ἀντάνδρου καὶ Ἀδραμυτείου, ἔνθα ὑπῆρχε διάσημος ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος (Στράβ., 613). Ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων παράστασις ὁμοιάζει πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν. *Ἐπιγρ.* ΑΡΤΕΜΙΣ ΑΣΤΥΡΗΝ. ἢ ΑΣΤΥΡΗΝΗ ΑΝΤΑΝΔΡΙ (*Z. f. N.*, VII, Πίν. I. 14).

Ἀπολλωνία πρὸς Ῥυνδάκω. Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο ἐπὶ νησίδος ἢ ἡκρωτηρίου ἐπὶ τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Ἀπολλωνιάτιδος

λίμνης, δι' ἧς ῥέει ὁ Ῥύνδακος πρὶν ἢ ἐκβάλλῃ εἰς τὴν Προποντίδα. Ἡ πόλις σπανίως μνημονεύεται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Ὁ κ. J Six (*De Gorgone*, 1885, σ. 39) προέταξεν ἄριστά τινα ἐπιχειρήματα πρὸς κατάταξιν ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ ταύτῃ τῶν ἐξῆς σειρῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, ἅτινα, ἔνεκα τοῦ προσθέτου συμβόλου, ὅπερ φέρουσιν, ἀπεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 232) εἰς τὴν πλησιόχωρον πόλιν Ἀστακὸν τῆς Βιθυνίας.

Περὶ τὰ 450 π. Χ.

*Αγκυρα καὶ ἀστακὸς ἡ καρίς.

Σταυρὸς μαιανδρόμορφος (swastika)
ἐν ἐγκοίλῳ τοῦ αὐτοῦ σχήματος.
Α 64-58 κ.

Περὶ τὰ 400-330 π. Χ.

*Αγκυρα καὶ ἀστακὸς, συνήθως μετὰ
τοῦ γραμμματος Α

Γοργόνειον ἐν πεδίῳ ἐγκοίλῳ . . .
Α 58-50 κ.

ΑΓΟΛΛΩΝ[ιατῶν] Ὀμοίως.

Ὀμοίως . . . Α 110 κ. (:)
(Imhoof, *Monn. Gr.*, σ. 234.)

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος μετὰ κόμης
ἀναδεδεμένης.
(Πίναξ KB'. 10.)

Α *Αγκυρα καὶ ἀστακὸς. Διάφορα
ὀνόματα ἀρχόντων . . .
Α 260-225 κ.

Γοργόνειον.

Α *Αγκυρα καὶ ἀστακὸς. Ὀνόματα
ἀρχόντων . . . Α 44 κ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος κατ' ἐνώπιον.

Α Ὀμοίως . . . Α 20 κ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς δ., δαφνο-
στεφής.

Α Ὀμοίως . . . Α 19 κ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς δ., δαφνο-
στεφής.
(Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 236.)

Α *Αγκυρα καὶ ἀστακὸς, πρὸς δὲ ἡ
ἐπιγραφὴ ΧΑΛΚ ΙΙΙ = χαλκοῦ
ὀβολοὶ τρεῖς. Α μέγ. ὅγκῳ 30 κ.

Περὶ τὰ 330-283 π. Χ. ἡ βραδύτερον.

*Απόλλων καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ.

Α *Αγκυρα καὶ ἀστακὸς. Ὀνόματα
ἀρχόντων . . . Α Μεγ. 65

*Απόλλων ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον,
κρατῶν μακρὸν κλάδον.

Α *Αγκυρα . . . Α Μεγ. 55

Αὐτοκρατορικά, μετὰ ἡ ἄνευ ὀνομάτων αὐτοκρατόρων—ἀπὸ

Δομητιανοῦ μέχρι Γαλλιηνοῦ. Ἐπιγρ., ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΡΥΝΔΑΚΩ, συνήθως συντετμημένως. Κύριοι τύποι. — Ἀπόλλων ἱστάμενος πρὸ δένδρου περὶ τὸ ὅποιον ἐλίσσεται ὁ Πύθων θνήσκων· ποτάμιος θεὸς Ρύνδακος μετ' ἐπιγρ. ΡΥΝΔΑΚΟΣ· ἄγαλμα Ἀπόλλωνος ἐκτείνοντος τὴν χεῖρα ὑπὲρ κιονίσκον.

Ἄσσος. Ἐπὶ τῆς βορείου παραλίας τοῦ Ἀδριαμυτείου κόλπου. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ. καὶ βραδύτερον

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἔχουσα τὸ κράνος δι' ἱπταμένου γρυπὸς κεκοσμημένον. (Πρότερον ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Whittall· ἐκμαγεῖον ὑπάρχει ἐν τῷ Βρεττ. Μουσεῖῳ).

Κεφαλὴ γυναικεία.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους δαφνοστεφοῦς.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΑΣΞΙΟΝ Τετράγωνον ἔγκοilon. Ἀρχαῖκόν εἶδωλον θεότητος ἱσταμένης πρὸς δ. μετὰ χειρῶν ἐκτεταμένων, ἐξ ὧν κρέμονται ταινίαι.

Α Τετράδρ. ὀκτὴ (;)

Κεφ. ταύρου κατ' ἐνώπιον. Α 78 κ.

ΑΣΞΙΟΝ Κεφαλὴ ταύρου κατ' ἐνώπιον Α 45 κ.

ΑΣΞΙ Γρύψ. . . Α Μέγ. 85-45

Πρὸς τούτοις τετράδραγμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Ἀρ. 928-31. Σύμβολον, γρύψ.).

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ. ΑΣΞΙΩΝ. Ἐνίοτε μετ' ὀνομάτων στρατηγῶν. Τύποι Ζεὺς, Ἀσκληπιός, βωμὸς Ἀσκληπιοῦ, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Πιονίας.

Ἀταρνεύς, ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Μυσίας σχεδὸν ἀντικρὺ τῆς Μυτιλήνης. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. καὶ μεταγενέστερα.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(Num. Chron., III, 97.)

ΑΤΑΡ Πρόσθιον ἵππου ὑποκάτω ὀφει συνεσπειρωμένος . . Α 65

Ἐπίσης τετράδραγμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Ἀρ. 932).

Ῥωμαῖκοι χρόνοι — Ἀνθύπατος Cn. Asinius, 79 - 76 π. Χ. (Waddington, *Fastes*, σελ. 45).

Πρόσθιον ἵππου· ὑπεράνω ὄφιος συνε-
σπειρωμένος. | ΑΣΙΝΙΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΡΩ-
ΜΑΙΩΝ Κηρύκειον . . . Α·6

Ἀτταία, τοποθετουμένη ὑπὸ τοῦ Στράβωνος (607) μεταξὺ Ἡρακλείας καὶ Ἀταρνέως. Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γέτα. Ἐπιγρ. ΑΤΤΑΙΤΩΝ ἢ ΑΤΤΑΕΙΤΩΝ. Τύποι — ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ΤΥΧΗ ΠΟΛΕΩΣ· ποτάμιος θεός· ἀετὸς κρατῶν στέφανον· Ἀσκληπιός· Ἀφροδίτη. Ἀρχοντες, — ἀνθύπατος P. Metilius Secundus καὶ C. Antius Quadratus, τῶν χρόνων τοῦ Τραϊανοῦ. Ἐγγώριοι ἄρχοντες — ἄρχων, στρατηγός. Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου, τῶν χρόνων τοῦ Καρακάλλα.

Γάργαρα, ἐπὶ τῆς βορείου ἀκτῆς τοῦ κόλπου τοῦ Ἀδραμυτείου.

Περὶ τὰ 400-350 π. Χ.

Κεφαλὴ ἄρρην νεαρά, δαφνοστεφής ἢ γυμνή.	ΓΑΡΓ Ταῦρος βόσκων, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ Ρ 47 κ. (Fox, <i>Gr. C.</i> II, 5, 29.)
Ὁμοία κεφαλὴ.	ΓΑΡ Ἴππος ἐλεύθερος, ἐν τετρα- γώνῳ ἐγκοίλῳ Ρ 22 κ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.	ΓΑΡ Ἴππος ἐλεύθερος . . Α·7-3

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, μετὰ τῇ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεπτιμίου Σεβήρου. Ἐπιγρ. ΓΑΡΓΑΡΕΩΝ Ἀρχων—στρατηγός. Τύποι — Ταῦρος κυρίσσω· Ἀσκληπιός· Τελεσφόρος· Κυβέλη· Δήμητρα καὶ Τύχη ἱστάμεναι. (Mionn. *Suppl.*, V· 358. Fox, II. 31.)

Γέρμη. Ἐν Μυσίᾳ ὑπῆρχον δύο Γέρμαι, ὧν ἡ μὲν ἐπὶ τοῦ Ῥυοδάκου ἢ δ' ἐτέρα ἐπὶ τοῦ Καΐκου. Εἰς τὴν πρώτην δέ, τὴν παρὰ Πτολεμαίῳ Ἱερὰν Γέρμην καλουμένην, κατετάχθησαν τὰ ἐξῆς νομίσματα.

Αυτοκρατορικοί χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνομάτων αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γαλλιηνοῦ. Ἐπιγρ., ΓΕΡΜΗΝΩΝ, ΙΕΡΑ ΓΕΡΜΗΝΩΝ, κτλ. Κύριοι τύποι — Ἀπόλλων λύραν ἀνακρούων καὶ Μαρσύας δεδεμένος πρὸς δένδρον ἢ ἱστάμενος πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μετὰ αὐλοῦ ἐν ἐκάστη τῶν χειρῶν, ἐνῶ ὁ ποταμὸς Μαρσύας κατὰ-κειται παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἡρακλῆς καὶ λέων, Ἀσκληπιός, Ἀθηνᾶ, Τελεσφόρος, κτλ. (*Num. Chron.*, VI. 154.)

Ἀρχοντες· στρατηγὸς καὶ ἄρχων.

Θήκη, καλουμένη Ὑποπλακία ἐκ τῆς παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Πλακίου ὁρους θέσεως αὐτῆς.

Αὐτόνομα χαλκᾶ. Μετὰ τὸ 400 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Περσεφόνης.

ΘΕΒΑ Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ .
Α · 4

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ σφενδόνης.

» Τρεῖς μηνίσκοι . . . Α · 4
(*Milingen, Syll.*, 68.)

Ἴδε ὡσαύτως αὐτοκρατορικὰ νομίσματα κοπέντα ἐν Ἀδραμυτείῳ μετ' ἐπιγραφῆς ΘΗΒΗ ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ, σελ. 40.

Ἰόλλα, πόλις κειμένη πιθανῶς πλησιέστατα τοῦ Ἀδραμυτείου (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 245). Χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ., ΙΟΛΛΑ ἢ ΙΟΛΛΕΩΝ. Τύποι — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἢ Διός, ὅπ. Προτομὴ ἵπποκάμπης ἢ ἵππου πτερωτοῦ. Τὰ ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ σατράπου Ὀρόντα (*Rev. Num.*, 1863, πίν. XI. 4), ὁμοιότατα πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐξαιρέσει τῆς ἐπιγραφῆς ΟΡΟΝΤΑ, νομίζονται παρὰ τινων νομισματικῶν ὅτι ἐκόπησαν ἐν Ἰόλλᾳ, παρ' ἄλλων δὲ ἐν Λαμψάκῃ. Περὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τοῦ Ὀρόντα τῶν φερόντων ἐπὶ τοῦ ἔμπ. ὀπλίτην γονατίζοντα, ἐπὶ δὲ τοῦ ὅπ. προτομὴν ταύρου πτερωτοῦ, ἴδε ἐν Κλαζομεναῖς καὶ Ταρσῶ.

Κισθόνη. Πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἀταρνέως. Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ. ΚΙΣ, ΚΙΣΘΗ ἢ ΚΙΣΘΑ. Πεπλοφόρος κεφαλὴ τῆς Δήμητρος, ὅπ. Ἴππεὺς (*Num. Chron.*, VI. 149).

Κυζίκιος. Τὰ νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης, ἥτις κατεῖχε χερσόνησόν τινα τῆς νοτίου ἀκτῆς τῆς Προποντίδος, ἄρχονται ἐνωρίς ἐν τῷ πέμπτῳ αἰῶνι π. Χ., ἂν μὴ πρότερον, καὶ συνίστανται κυρίως ἐκ στατήρων καὶ ἐκτῶν ἀποτελουμένων ἐξ ἡλέκτρου, ἥτοι χρυσοῦ λευκοῦ. Τὰ νομίσματα ταῦτα τῆς Κυζίκου, ἀπετέλουν μετὰ τῶν Περσικῶν δαρεικῶν τὸ κυριώτατον χρυσοῦν νόμισμα σύμπαντος τοῦ ἀρχαίου κόσμου μέχρι τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἀμφοτέρωτερα ὑπεσκειλίσθησαν ὑπὸ τῶν χρυσῶν στατήρων τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.

Τὸ Κυζικηνὸν νομισματοκοπεῖον φαίνεται ὅτι κατεῖχεν εἰδὸς τι μονοπωλείου πρὸς ἔκδοσιν τῶν στατήρων τούτων, οἵτινες ἀναμφιβόλως ἦσαν τῇ πόλει πηγὴ οὐχὶ σμικροῦ κέρδους. Συχνὰ δ' οὗτοι μνημονεύονται ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς ταῖς μεταξὺ τοῦ 448 καὶ 404 π. Χ., ὡς καὶ ὑπὸ τῶν συγγραφέων, ὡς *στατῆρες Κυζικηνοί, χρυσοῦ στατῆρες Κυζικηνοί, χρυσίου Κυζικηνοῦ στατῆρες*, κτλ. (Head, *Num. Chron.*, 1876, σ. 277 κ. ἐξ). Ἐκ τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Ξενοφῶντος (V. 6. 23. VII. 3. 10) μανθάνομεν, ὅτι ὁ Κῦρος ὑπεσχέθη ἓνα Κυζικηνὸν στατῆρα κατὰ μῆνα εἰς ἕκαστον τῶν μισθοφόρων Ἑλλήνων ὡς αὕξησιν τοῦ συνήθους αὐτῶν μισθοῦ ὅστις ἦτο εἷς δαρεικὸς κατὰ μῆνα (πρβλ. Ἀνάβ., I. 3. 21).

Ἡ εἰς ἄργυρον ἀξία τοῦ Κυζικηνοῦ ἡλεκτρίνου στατῆρος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ μετ' ἀκριθείας. Τὸ πιθανὸν εἶνε ὅτι αὕτη ἤλασεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ὅτι διαφόρως ἐξετιμᾶτο ἐν διαφόροις τόποις. Τὸ μόνον περὶ οὗ δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι εἶνε ὅτι ἦτο μεγαλειτέρας ἀξίας τοῦ χρυσοῦ δαρεικοῦ στατῆρος τῶν 130 κ. Ἡ ὅλη τοῦ Κυζικηνοῦ στατῆρος εἶνε 252-247 κ. τῆς σχετικῆς δ' ἑκτῆς 41 κ., ἀλλ' ἦτο μέγας μεμιγμένος πρὸς ἄργυρον ἐνῷ ὁ δαρεικὸς ἦτο ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ.

Ὡς ἀπέδειξεν ὁ Kirehloff (*Corp. Inscr. Attic.*, σ. 160), δίδραχμον καθαροῦ χρυσοῦ ἔλκον 130 κ. ἐξετιμᾶτο ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 434 π. Χ. 28 δραχμὰς ἀργύρου. Αὕτη δὲ εἶνε ἀκριβῶς ἡ ἀξία, ἣν ἓνα αἰῶνα ἀκριβῶς κατόπιν ἀποδίδει ὁ Δημοσθένης εἰς τὸν Κυζι-

κηνὸν στατῆρα (κ. Φορμίωνος, 34, 23), ὅστις ἐξηκολούθει κυκλοφορῶν ἐπὶ ἄρκετὰ μακρὸν χρόνον μετὰ τὴν ἐντελῇ παύσει τῶν ἐκδόσεων τοῦ Κυζικηνοῦ νομισματοκοπείου. Ἐκ τούτου δύναται τις νὰ συμπεράνῃ, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Κύζικος διετῆρει τὸ ἐν εἶδει ἀποκλειστικοῦ προνομίου δικαίωμα τῆς κοπῆς χρυσῶν, ἡ ἀξία τοῦ Κυζικηνοῦ ἦτο πολὺ ἀνωτέρα ἀλλ' ὅτι αὕτη κατόπιν ἐξέπεσεν ἐν τοῖς χρόνοις Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα εἰς τὸ ἰσάξιον τοῦ χρυσοῦ στατῆρος τοῦ Φιλίππου.

Τὸ ἐπίσημον, ἦτοι τὸ ἔμβλημα τῆς πόλεως Κυζίκου, ἦτο ὁ ἰχθὺς πηλαμύς, ἧς ἀγέλαι διήρχοντο διαρκῶς διὰ τῆς Προποντίδος κατὰ τὴν ἀπὸ Εὐξείνου πρὸς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος μετὰ βασιν αὐτῶν (ἴδε Marquardt, *Oyzicus*, σ. 35). Ὁ ἰχθὺς οὗτος ἐμφανίζεται σταθερῶς, ἐπὶ τῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων τῆς πόλεως, ὡς πρόσθετος ἦτοι ἐλάσσων τύπος παρὰ τὸ κύριον ἔμβλημα, ὅπερ παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν εἶνε ἐν Κυζίκῳ ἀπλῶς σύμβολον ἄρχοντος εἰς μέγεθος τύπου, ὑφαρπάζον οὕτω τὴν θέσιν τοῦ κυρίου τύπου, ἐνῶ ἡ πηλαμύς, τὸ ἀληθὲς ἐπίσημον, τίθεται ἐν δευτέρῳ μοίρᾳ.

Ὁ κ. J. P. Six (*Num. Chron.*, 1877, σ. 171) ἐξήνεγκε τὴν θεωρίαν, ὅτι ὁ τύπος τοῦ Κυζικηνοῦ στατῆρος ἠλλάσσειν ἐτησίως ἅμα τῇ ἀρχῇ ἐκάστου νέου ἐπωνύμου ἄρχοντος. Ἀλλ' ἐκ τῶν 150 καὶ πλέον γνωστῶν διαφορῶν τῶν στατήρων τούτων τὸ πλεῖστον ἀνήκει εἰς λίαν περιωρισμένον χρονικὸν διάστημα, δηλαδὴ εἰς τὸ δεῦτερον ἡμισυ τοῦ πέμπτου αἰῶνος, τῶν ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας κομματίων ὄντων σπανιωτάτων. Ὅθεν εἶνε λίαν ἀπίθανον, ὅτι ὁ μεταλλάσσων τύπος δύναται νὰ εἶνε τὸ ἔμβλημα τοῦ ἐπωνύμου ἄρχοντος τῆς πόλεως ὡς τοιοῦτον· εἶνε δὲ πλέον ἢ πιθανόν, ὅτι ἐκ τοῦ συμβουλίου τῶν ἀρχόντων (πρυτάνεων;) διάφοροι, ἰσως δὲ καὶ πάντες, εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ θέτειν τὰς σφραγίδας αὐτῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων, ἢ τοῦ ἐκλέγειν τὸν νομισματικὸν τύπον ἐκ περιτροπῆς ἢ συγχρόνως εἰς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ νομισματοκοπείου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν τύπων δὲν δύναται νὰ παράσχη ἀκριβῆ ἔνδειξιν περὶ τοῦ χρονικοῦ διαστήμα-

τος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐκόπτοντο οἱ Κυζικηνοὶ στατῆρες.

Εἶμεθα ἐπομένως ἠναγκασμένοι νὰ στηριχθῶμεν ἐπὶ τῆς τεχνολογίας (ἥτις ἄλλως εἶνε καὶ ὁ ἀσφαλέστατος ὁδηγός). Ἐπ' αὐτῆς δὲ τὴν κρίσιν ἡμῶν στηρίζοντες, δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι οἱ Κυζικηνοὶ στατῆρες ἀνήκουσιν εἰς τὴν μετὰξὺ τοῦ 500 π. Χ. καὶ τῶν χρόνων Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα περίοδον. Δυνάμεθα πρὸς τούτοις νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ἀνωτέρω παρατεθεῖσαν μαρτυρίαν τοῦ Δημοσθένους, ὡς ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γνώμης ὅτι οἱ Κυζικηνοὶ στατῆρες ἐξοχολοοῦντο κυκλοφοροῦντες ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετὰ τὴν ἐντελῆ παῦσιν τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως αὐτῶν ἐν Κυζίκῳ : —

Ἐκ τῶν τύπων τῶν στατήρων τούτων καὶ τῶν ἐκτῶν οἱ ἐξῆς εἶνε ἀξιομνημόνευτοι. Ἡ πηλαμὺς δὲ ἀπαντᾷ ἐπὶ πάντων, ἐνίοτε πρὸς τὸν τύπον συνδεομένη, συνηθέστερον ὅμως ὡς εἶδος βάσεως, ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ κεφαλὴ ἢ παράστασις. Τὸ δ' ὀπισθότυπον εἶνε σταθερῶς τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΥ

Ἀρχαϊκὴ τεχνολογία. Περί τὰ 500-480 π. Χ.

Κεφαλαί.

Ἀρχαῖκαί κεφαλαὶ Ἀθηνᾶς κατ' ἐνώπιον ἢ κατατομήν (Πίναξ ΚΔ'. 1). Ἀρχαϊκὴ κεφαλὴ τοῦ Περσέως μετὰ κράνους πτερωτοῦ. Κεφαλὴ ἀνδρὸς νεανικῇ ἐπὶ κυκλικῷ δίσκῳ. Κεφαλὴ Σειληνοῦ πωγωνοφόρος κατ' ἐνώπιον. Κεφαλὴ πωγωνοφόρος ἐν κατατομῇ, κτλ.

Σχήματα ζώων.

Χίμαιρα. Σφίγξ ἢ πρόσθιον σφιγγός. Πρόσθιον λέοντος. Πρόσθιον γρυπός. Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ. Ἄρπυια. Ὄνος, κτλ.

Παραστάσεις ἀνθρώπων.

Γοργὼ πτερωτή. Ἡρακλῆς γονατίζων, κτλ.

Μεταβατική καὶ ἀκμαία τεχνολογία. Περὶ τὰ 480 - 350 π. Χ.

Κεφαλαὶ πωγωνοφόροι.

Ζεὺς δαφνοστεφής. Ζεὺς Ἀμμων. Διόνυσος. Ἡρακλῆς. Ἡφαιστος ἢ Κάβειρος μετὰ πύλου κωνικοῦ δαφνοστεφοῦς. Ἀπροσδιόριστος κεφαλῇ, φαλακρὰ καὶ δαφνοστεφής (Σειληνός;). Πάν.

Κεφαλαὶ ἄρρενες νεαροὶ

Ἀπόλλων. Διόνυσος. Ἑρμῆς. Ἄτys (;) μετὰ Φρυγίου πύλου. Ἀκταίων (;) μετὰ κεράτων ἐλάφου. Ἀπροσδιόριστος κεφαλῇ.

Κεφαλαὶ γυναικεῖαι

Ἀθηνᾶ ἀντωπὸς ἢ ἐν κατατομῇ. Δημήτηρ ἐν κατατομῇ ἢ ἀντωπὸς (Πίναξ ΚΔ'. 2). Ἀπροσδιόριστος κεφαλῇ φέρουσα στεφάνην (Ἡρα;). Ἀπροσδιόριστος, ἔχουσα τὴν κόμην ἐν δικτύῳ, ἀντιγεγραμμένη ἐκ νομίσματος τῶν Συρακουσῶν (Πίναξ Ζ'. 11, σελ. 231).

Σχήματα ζώων

Σφίγξ. Σκύλλα. Χίμαιρα. Γρύψ. Πήγασος. Κένταυρος. Ἀετὸς ἱπτάμενος, ἐπὶ κυκλικοῦ δίσκου. Κέρβερος ἢ Ὄρθρος. Λέων (Πίναξ ΚΔ'. 3). Ταῦρος. Ἴππος. Κριός. Κάπρος. Λύκος. Πρὸς δὲ προτομαὶ λέοντος πτερωτοῦ· λέοντος καταβροχθίζοντος λείαν· ἀλέκτορος· ταύρου, ὡς ἐπὶ νομισμάτων τῆς Γέλης (Πρβλ. Πίνακα Σ'. 7 Τόμ. Α'. σελ. 172), κτλ. Πρὸς τούτοις λεοντῇ ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Σάμου. Κεφαλῇ ταύρου. Κεφαλῇ αἰγός, κτλ.

Ἄρρενες παραστάσεις

Ἄρρενες γυμναὶ παραστάσεις εἰς ποικίλας στάσεις, κρατοῦσαι τὴν πηλαμύδα ἐκ τῆς οὐρᾶς. Ζεὺς γονατίζων κρατῶν ἀετόν. Ἀπόλλων γονατίζων ἢ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ λύραν κρατῶν. Περσεὺς γονατίζων. Σειληνὸς πληρῶν κἀνθαρὸν δι' οἴνου (Πίναξ ΚΔ'. 4). Σειληνὸς γονατίζων, κρατῶν πηλαμύδα (Πίναξ ΚΔ'. 5). Ποσειδῶν γονατίζων, κρατῶν δελφίνα. Ποσειδῶν ἐπιβαίνων ἵπποκάμπης. Ἡρακλῆς γονατίζων. Διόνυσος καθήμενος. Κέρωψ φέρων δένδρον. Τρίτων. Ἴππεὺς δελφίνος ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων

τοῦ Τάραντος, ἀλλὰ κρατῶν πηλαμύδα. Νέος ἔφιππος. Τριπτόλεμος ἱππεύων ὄφεις πτερωτοὺς. Γυμναὶ παραστάσεις ἀνθρώπινοι ὠπλισμένοι διὰ περικεφαλαίας, ἀσπίδος, ξίφους, ἢ τόξου καὶ βέλους, εἰς διάφορους στάσεις. Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐφορμῶντες. Ὀρέστης γυμνὸς γονατίζων, ἐναγκαλιζόμενος ὀμφαλὸν καὶ κρατῶν ξίφος. Φόβος, παριστώμενος ὡς ἀνὴρ λεοντοκέφαλος γονατίζων καὶ κρατῶν πηλαμύδα (Πίναξ ΚΔ'. 6). Οἱ παῖδες Ἡρακλῆς καὶ Ἴφικλῆς ἄγοντες ὄφεις. Ἡρακλῆς καὶ λέων. Ἥλιος συγκρατῶν δύο ἵππους.

Γυναίκεσαι παραστάσεις.

Ἡ Ἑλευθερία καθημένη ἐπὶ βάρους μετ' ἐπιγραφῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Δημήτηρ γονατίζουσα, κρατοῦσα δὲ δύο λαμπάδας. Ἀφροδίτη ἱσταμένη παρὰ Ἑρώτα. Θέτις (:) ἐπιβαίνουσα δελφίνος, φέρουσα δ' ἀσπίδα καὶ στέφανον. Κυβέλη καθημένη ἐπὶ λέοντος. Νίκη γονατίζουσα, ἀκροστόλιον δὲ κρατοῦσα. Ἀφροδίτη κύκνου ἐπιβαίνουσα. Γῇ ἐξερχομένη τοῦ ἐδάφους καὶ κρατοῦσα τὸν παῖδα Ἐριχθόνιον (Πίναξ ΚΔ'. 7.)

Διάφορα

Πρῶρα πλοίου, περατουμένη πρὸς τὰ ἔμπρὸς εἰς προτομὴν λύκου πτερωτοῦ. Λύρα. Δελφικὸς ὀμφαλός, ἐφ' οὗ ἴστανται δύο αἰετοί. Κράνος. Κεφαλὴ μεγάλου ἰχθύος. Καρκίνος κρατῶν κεφαλὴν ἰχθύος, κτλ.¹

ΑΡΓΥΡΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Τὰ σύγχρονα τοῖς ἐξ ἡλέκτρου ἀργυρᾷ νομίσματα, ἀποτελοῦνται τὸ πλεῖστον ἐκ μικρῶν κερμάτων.

¹ Εἰκόνας τῶν πλείστων τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων νομισμάτων ἴδε ἐν Num. Chron 1870, Πλ. VIII, 1877, Πλ. VI.—B. M. Guide, Πλ. I. 12' X. 6-15 XVIII 4-8.—Sestini, Stateri Antechi: Revue Numismatique, 1856 καὶ 1864, κλπ. σημείωσιν δὲ τῶν διαφόρων μουσείων, ἐν οἷς ταῦτα διαφυλάσσονται, ἴδε ἐν Brandis σελ. 403 κ. ἐξ. Ὁ ἐμὸς κατάλογος ἤθελεν εἶνε κατὰ πολὺ ἀτελέστερος, ἂν δὲν εἶχον τὸ προτέρημα νὰ συνδιαλέγωμαι συχνάκις ἐπὶ τοῦ θέματος μετὰ τοῦ ἡγουμένου Greenwell, ὅστις προετοιμάζει πλήρη μονογραφίαν περὶ τῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων τῆς Κυζίκου.

Περὶ τὰ 430-412 π. X.

Κεφαλὴ τοῦ Ἄττος μετὰ Φρυγικοῦ καλύμματος ὑπ' αὐτὴν, πηλαμύς.	Κ Κεφαλὴ λέοντος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ ρ 32 κ.
Προτομὴ κάπρου· ὀπισθεν αὐτῆς πηλαμύς.	Κεφαλὴ λέοντος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ· ἐνίστε μετὰ τοῦ γράμματος Κ ρ 18 κ.

Περὶ τὰ 412-330 π. X.

Τὰ μεγάλα ἀργυρᾶ νομίσματα εἶνε κυρίως μεταγενέστερα τῶν ἐξ ἡλέκτρον, ἅτινα φαίνεται ὅτι βαθμιαίως κατηργήθησαν.

ΦΑΡ[N]ΑΒΑ Κεφαλὴ πωγωνοφόρος τοῦ Φαρναβάζου μετὰ Περσικῆς τιάρας. (De Luynes, <i>Satr.</i> , Πίν. I, 5.)	Πρῶρα μετὰξὺ δελφίνων ὑποκάτω, πηλαμύς. Τὸ ὄλον ἐν κύκλῳ ἐγκοίλῳ . . . ρ Στατῆρ 212 κ.
---	--

Ὁ ἐπόμενος χρυσοῦς δαρεικὸς ἐκόπη πιθανῶς ἐν Κυζίκῳ ὡσαύτως ἐν τοῖς χρόνοις Φαρναβάζου τοῦ διαδεχθέντος τὴν σατραπείαν τοῦ Ἑλλησπόντου περὶ τὰ 413 π. X.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας γονατίζων, κρατῶν τόξον καὶ σκῆπτρον.	Πρῶρα πλοίου. ρ 132 κ. (B. V. Head, <i>Lydia and Persia</i> , Πίν. III, 28.)
--	---

Ἀργυρᾶ νομίσματα Ῥοδίου σταθμ κανόνος. Περὶ τὰ 400-330 π. X.

ΞΩΤΕΙΡΑ Κεφαλὴ Περσεφόνης, πεπλοφόρος καὶ στάχυσιν ἐστεμμένη. (B. M. <i>Guide</i> , Πίν. XVIII, 8.)	ΚΥΣΙ ἢ ΚΥΣΙΚΗΝΩΝ Κεφαλὴ λέοντος ὑποκάτω, πηλαμύς καὶ σύμβολον μεταβλητόν ρ Ῥόδιος στατῆρ, 235 κ. ρ $\frac{1}{3}$ στατῆρος, 73 κ. ρ $\frac{1}{4}$ στατῆρος, 47 κ.
--	---

Περὶ τὰ 330-280 π. X.

ΣΩΤΕΙΡΑ Ὁμοία κεφαλὴ νεωτέρας τεχνοτροπίας ὑποκάτω, ἐνίστε, πηλαμύς. (B. M. <i>Guide</i> , Πίν. XXIX, 27.)	ΚΥΣΙ ἢ Κ Ἀπόλλων, καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ δικτυωτοῦ, στηριζόμενος ἐπὶ λύρας. Σύμβολα ἢ μονογράφηματα ἐν τῷ πεδίῳ ρ Στατῆρ, 227 κ. ρ 86 κ.
---	---

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Μετὰ τὸ 280 π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ στεφάνου δρυός, φέρουσα δ' ἐνώτιον καὶ βα- σιλικὸν διάδημα.	ΚΥΣΙΚΗΝΩΝ Μακρὰ δᾶς, ἐν στε- φάνῳ δρυός. Ρ Ἀττικ. τετράδρ. (B. M. Guide, Πίν. XLVIII, 6.)
Ὅμοιος, ἡ κεφαλὴ Ἀπόλλωνος (·)	ΚΥΣΙ Κεραυνὸς ἐν στεφάνῳ δρυός . Ρ Ἀττικ. δίδραχ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ τετραδράχμου κεφαλὴ παριστᾷ πιθανῶς τὴν Ἀπολ-
λωνίδα, Κυζικηνὴν νυμφευθεῖσαν Ἀτταλον τὸν Α'. βασιλέα τῆς
Περγάμου. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, Εὐμένης Β'. καὶ Ἀτταλος
Β'. οἱ υἱοὶ αὐτῆς, ἀνήγειραν πρὸς τιμὴν τῆς μητρός αὐτῶν μεγα-
λοπρεπῆ νάον.

Τὰ τετράδραχμα τοῦ Λυσιμάχου (Müller, 381-386) καὶ
Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (Müller, 910-911), ὧν σύμβολον μα-
κρὰ δᾶς, ἀνήκουσιν εἰς τὴν περίοδον ταύτην, ἃν ἀπεδόθησαν ὁρθῶς
τῇ Κυζικῇ (B. M. Guide, Πίν. XXXVI. 1).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΧΑΛΚΟΥ

Ὡς τὰ ἀργυρᾷ νομίσματα εἶνε, κατὰ κανόνα, μεταγενέστερα
τῶν ἐξ ἡλέκτρου, οὕτω τὰ πλεῖστα τῶν χαλκῶν εἶνε νεώτερα τῶν
ἀργυρῶν. Ἐκ τῶν τύπων τῶν βεβαίως ἀρχαιοτέρων τῆς αὐτο-
κρατορικῆς περιόδου εἶνε οἱ ἑξῆς:—

Κεφαλὴ Περσεφόνης.	ΚΥΣΙ Τρίπους ἐπὶ πηλαμύδος . . . Α 75·45
Ὅμοιος (τεχνοτροπίας νεωτέρας).	ΚΥΣΙ ἐν στεφάνῳ δρυός. . Α 75
Κεφαλὴ ταύρου.	» Ὅμοιος . . . Α 5
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΚΥΣΙΚΗΝΩΝ Τρίπους ἐπὶ δαδός . Α 1·1

Ἐκ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Κλαυ-
δίου τοῦ Γοθικοῦ, μέγας ἀριθμὸς τύπων διεσώθη ἡμῖν, μετὰ ἣ
ἄνευ τῶν κεφαλῶν τῶν αὐτοκρατόρων. Ἐπιγρ. ΚΥΣΙΚΗΝΩΝ ΝΕΩ-
ΚΟΡΩΝ (Β. ΔΙΣ ἢ Γ), ἐπίσης ΚΟΡΗ, ΚΟΡΗ ΣΩΤΕΙΡΑ (Πίναξ
ΔΒ'. 6.) ΚΥΣΙΚΟΣ, ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ καὶ ΟΛΥΜΠΙΑ (ἀγῶνες),

ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ, ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ, ΑΙΣΗΠΟΣ (ποταμός), ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ ('Ηρακλῆς ὡς κτίστης τῆς πόλεως), κτλ. κτλ.

Συνήθεις τύποι. Δύο δᾶδες εὐμήκεις μετὰ ὄψεων περὶ αὐτὰς ἐλισσομένων· τρίηρης· νεαρὰ μορφή κατακειμένη παρὰ δένδρον, φέρουσα δὲ ἀστεροκόσμητον ἔνδυμα, πρὸ αὐτῆς ἀνὴρ ἔνοπλος, ὅπισθεν δὲ ἀνὴρ λύραν ἀνακρούων· Δήμητρα ἐπὶ ἄρματος δρακόντων δύο μακρὰς δᾶδας κρατοῦσα· ἡ πόλις Κύζικος καθημένη ἐπὶ βράχου καὶ μορφή κολυμβῶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· ἄθροισμα ἀνθρώπων ἀνεγειρόντων, ὡς φαίνεται, δύο καλὰθους ἐπὶ πασσάλων τεθειμένους, περιέχοντας δὲ φοίνικας· γυνὴ αἶγα ἀμέλγουσα· Ἀσκληπίος· Ἀφροδίτη Ἀρεία γυμνή, ἔχουσα παρ' αὐτῇ τὸ ξίφος καὶ τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἀρεως, κτλ.

Ἀρχοντες, ἀνθύπατος (Φούσκος, 98-102 μ. Χ). Ἐγχώριοι ἄρχοντες· στρατηγός, ἄρχων, Ἀσιάρχης.

Συμμαχικὰ νομίσματα, μετὰ τῆς Ἐφέσου (παραστάσεις, ΕΦΕΣΟΣ καὶ ΚΥΖΙΚΟΣ ἢ Ἀρτεμις Ἐφεσία καὶ Δημήτηρ Κυζικηνή), Νικαίας, Σμύρνης (Πίναξ ΑΒ', 6.) (Δήμητρα ἐπὶ ἄρματος ὑπὸ δύο κενταύρων συρομένου), κτλ.

Δάμψακος. Τὰ νομίσματα τῆς περιφέρειου ταύτης πόλεως τοῦ Ἑλλησπόντου ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν ἐξῆς κλάσεων:—

Ἡλεκτρος καὶ ἄργυρος. Ἐκτος αἰὼν π. Χ.

Προτομή ἵππου πτερωτοῦ ὑπεράνω ἀνθέμιον. Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον. ΜΕ. Στατήρ, 216 κ.

(Num. Chron., 1875, Πίν. VII, 8.)

Ὁμοίως.

Ὁμοίως Ρ Δίδρ. 105 κ.

Ρ Τετρώβ. 36 κ.

Ρ Τριώβ. 21 κ.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔκτου αἰῶνος ὁ Φοινικὸς σταθμητικὸς καὶ ἑκατελείφθη χάριν τοῦ Περσικοῦ, ἀπαντῶσιν δὲ ἀργυρὰ νομίσματα τῆς ὀλκῆς τοῦ Περσικοῦ σίκλου καὶ τῶν διαιρέσεων αὐτοῦ. Ἡ ὀλκὴ τοῦ ἐξ ἡλέκτρου στατηῆρος φαίνεται ὅτι ηὐξήθη περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Ἡλεκτρος. Περὶ τὰ 500 π. Χ.

Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ ὑπεράνω, ἀμφορεύς. | Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον. *ΒΕ* Στατήρ, 232 κ.

Ἄργυρος Περσικοῦ σταθμοῦ. Περὶ τὰ 500-480 π. Χ.

Ἰανόμορφος γυναικεία κεφαλὴ ἀρχαίᾳ τεχνολογίᾳ. | Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ἀρχαίᾳ τεχνολογίᾳ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. (B. M. Guide, Πίν. II. 18.) | *Ρ* 80 κ. καὶ ὑποδιαίρεσεις.

Περὶ τὰ 450-412 π. Χ.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ πέμπτου αἰῶνος φαίνεται ὅτι ἐγένετο ἑτέρα ἐκδόσις στατήρων ἡλέκτρου.

Προτομὴ ἵππου πτερωτοῦ ἐν στεφάνῳ κισσοῦ ὑποκάτω, Ξ. | Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον. *ΒΕ* 237 κ. (B. M. Guide, Πίν. X. 23.)

Οὗτοι φαίνεται ὅτι εἶνε οἱ ἐν Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς μνημονευόμενοι (περὶ τὰ 434 π. Χ.) χρυσοῦ σιατῆρες Λαμψακηνοί, (*Num. Chron.*, 1876, σ. 290). Οἱ τύποι τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων παραμένουσιν ἀμετάβλητοι, ἡ τεχνοτροπία ὅμως αὐτῶν ἐνδεικνύει χρόνους μεταγενεστέρους.

Περὶ τὰ 412-350 π. Χ.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ φαίνεται ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων ἐγκατελείφθη ὀριστικῶς ἐν Λαμψάκῳ, ἀντικατασταθέντων τούτων διὰ στατήρων ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ, κοπέντων συμφώνως πρὸς τὸν σταθμητικὸν κανόνα τῶν χρυσῶν δαρεικῶν. Μεταξὺ αὐτῶν εὗρηται τινα ἐκ τῶν καλλίστων παραδειγμάτων τῆς Ἑλληνικῆς νομισματικῆς τέχνης. Ὁπισθότυπος παραμένει ἀμεταβλήτως ἡ προτομὴ ἵππου πτερωτοῦ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ (*Πίναξ ΚΔ'*, 14, ὀπισθ.). Γνωστοὶ εἶνε οἱ ἐξῆς τύποι τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως:

Κεφαλὴ Ποσειδῶνος, μετὰ κόμης κυματιζούσης, φέρουσα πῖλον κωνικὸν δαφνοστεφῆ (*Πίναξ ΚΔ'*, 9.)

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος Πέρσου σατράπου (Φαρναβάζου;) φέροντος Περσικὴν τιάναν. (Hunter, Πίν. XXXI, 22.)

Νίκη θυσιάζουσα κριόν, ὡς ἐπὶ χρυσοῦ στατήρος τῆς Ἀβύδου.

(Dr. Weber). (Πίναξ ΚΑ'. 13.)

Νίκη γονατίζουσα, κρατοῦσα σφυρίον ἐν τῇ μιᾷ τῶν χειρῶν καὶ ἦλον ἐν τῇ ἐτέρᾳ, δι' ὧν προσηλοῖ κράνος ἐπὶ τροπαίου. (Βρετ. Μουσεῖον)

(Πίναξ ΚΑ'. 14.)

Ἑλλη διασχίζουσα τὸν ἀέρα ἐπὶ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ.

(Prokesch, *Ined.*, 1854, 282.)

Ὁ παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων ὄφεις.

(Sestini, *Stat. Ant.*, VI. 10.)

Δημήτηρ, ἐξερχομένη τοῦ ἐδάφους, κρατοῦσα δὲ στάχυς. (Πίναξ ΚΑ'. 12.)

Κεφαλὴ Ἀριάδνης ἡ μαινάδος. (B. M. *Guide*, Πίν. XVIII. 15.)

Κεφαλὴ Ἡρας (Συλλογὴ De Luynes).

Κεφαλὴ Διός. (Πίναξ ΚΑ'. 8.)

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ ἢ Βάκχης, μετ' ὠτίου αἰγός, χισσοστεφής.

(Πίναξ ΚΑ'. 11.)

Κεφαλὴ νεαροῦ ἥρωος. (Mionn., Πίν. LXXV. 3.)

Θεὰ ἐπὶ δελφίνος μετὰ ἀσπίδος ἐν τῇ ἀριστερᾷ, κρατοῦσα ὄστρακον.

(Mionn., II. 559)

Κεφαλὴ Δήμητρος πεπλοφόρος. (Sestini, *Stat. Ant.*, Πίν. VI. 7.)

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος κατ' ἐνώπιον.

(Millingen, *Anc. Gr. Coins.*, Πίν. V. 8.)

Κεφαλὴ Νίκης. (Συλλογὴ de Luynes).

Κεφαλὴ Ἡλίου πρὸς ἀρ. ἐπὶ κυκλικοῦ δίσκου, ὑπὸ ἀκτίνων περιβαλλομένη.

(Πίναξ ΚΑ'. 10.) (Συλλογὴ Waddington.)

Τὰ σύγχρονα τοῖς ἀνωτέρω ἀργυρᾷ νομίσματα ἀποτελοῦνται κυρίως ἐκ κομματίων Περσικοῦ σταθμοῦ (76, 59, 38 καὶ 19 κόκκων.).

Κεφαλὴ Ἰανόμορφος γυναικεία.

ΛΑ, ΛΑΜ ἢ ΛΑΜΨ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, Διὸς ἢ Απόλλωνος

» Προτομὴ ἵππου πτερωτοῦ.

Ἴππος πτερωτός.

» Ὁ παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων ὄφεις.

Τῶν χαλκῶν νομισμάτων ὑπάρχουσι πολλαὶ ποικιλίαι, ἀλλ' ἅπασαι, ἐξαιρέσει ὀλίγων, φέρουσι τὴν προτομὴν τοῦ πτερωτοῦ ἵππου ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ἢ ὀπισθίας ὀψευς.

Περὶ τὰ 330-190 π. Χ.

Τετράδραγμα καὶ δραχμαὶ μετὰ τύπων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἀλλὰ τεχνοτροπίας μεταγενεστέρας, κατετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Müller (ἀρ. 912-917) εἰς τὴν Λάμψακον. Σύμβολον αὐτῶν εἶνε ὁ πτερωτὸς ἵππος.

Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου.

Μετὰ τὴν μάχην τῆς Μαγνησίας ἡ Λάμψακος ἦτο μία τῶν πόλεων πρὸς ἃς παρεχώρησαν οἱ Ῥωμαῖοι τὴν αὐτονομίαν. Τὰ ἐξῆς Ἀττικὰ τετράδραγμα καὶ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε μεταγενέστερα τοῦ γεγονότος τούτου:—

Κεφαλὴ Πριάπου, κισσοστεφής.

(B. M. *Guide*, Πίν. XLIX. 8.)

Ὅμοιος.

ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ Ἀπόλλων κιθα-
ρωδός, καὶ ὀνόματα ἀρχόντων μετὰ
πατρωνυμικῶν. Ῥ' Ἀττικ. τετράδρ.
ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ Πρόσθιον ἵππου
πτερωτοῦ Α·85

Ἡ Λάμψακος ἦτο μία τῶν κυρίων ἐδρῶν τῆς λατρείας τοῦ Πριάπου (Virg. *Georg.* IV. 111).

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἀρχων, στρατηγός. Τύποι, κατὰ κανόνα ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Πριάπου, οὗ τὸ ἄγαλμα παριστᾷ αὐτὸν στηριζόμενον ἐπὶ θύρσου καὶ σπένδοντα πρὸ βωμοῦ καίοντος. Ἐπίσης ὁ Φρίξος καὶ ἡ Ἑλλη (Z. f. N., VI. Πίν. I. 15). Ἐπὶ νομίσματος τοῦ Καρακάλλα ἡ Λάμψακος φέρει τὸν τίτλον μητρόπολις. Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Φωκαίας (Fox, Πίν. II. 34).

Μιλητόπολις, πόλις Ἀθηναϊκῆς, ὡς ἐλέγετο, καταγωγῆς, κειμένη ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν Μαχέστου καὶ Ῥυνδάκου, εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Μυσίας. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ὀψιμων χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ. ΜΙΛΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ ἢ ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ἐνίοτε προστιθεμένου τοῦ ΕΝ ΠΟΙΝΤΩ. Τύποι. Προτομὴ Ἀθηναῖς, "Οπ. Γλαυξ ἢ γλαυξ δίσωμος" Ἀθηναῖα καθημένη Ἑρμῆς καθήμενος

ἐπὶ βράχων· κηρύκειον· Ἀρτεμις κυνηγέτις, κτλ. Ὀνόματα ἀρχόντων ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγοῦ (*Num. Chron.*, VI.157).

Πάριον, ἐπὶ τῆς Προποντίδος μεταξὺ Λαμψάκου καὶ Πριάπου. Δυνατὸν νὰ ἔκοψεν ἀνεπίγραφα ἀργυρᾶ νομίσματα, διαρκούσης τῆς ἀρχαϊκῆς περιόδου καὶ βραδύτερον.

Περὶ τὰ 500-400 π. Χ.

Γοργόνειον.

Τετράγωνον ἔγκοilon περιέχον σταυροειδὲς κόσμημα.
 Ρ 60, 50 καὶ 36 κ.

Τὰ ἀρχαῖα ταῦτα νομίσματα ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ κ. J. Six. (*De Gorgone*, σελ. 6) εἰς τὴν Σέλγην τῆς Πισιδίας, πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἡ εἰς τὸ Πάριον ἀπονομή οὐδόλως εἶνε βεβαία.

Περὶ τὰ 350 - 300 π. Χ. ἢ βραδύτερον

Γοργόνειον ὑπὸ ὄψεων περικυκλούμενον.

ΠΑΡΙ Ταῦρος ἐπιστρεφόμενος. Σύμβολα, ποικίλα Ρ 38 κ.

Ἡ ἀμέσως ἐπομένη κλάσις ἀργυρῶν νομισμάτων τοῦ Παρίου εἶνε ἐποχῆς ὀψίμου καὶ ἀνήκει πιθανῶς εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου αἰῶνος. Τοῦ τετραδράχμου γνωρίζομεν δύο τύπους.

Κεφαλὴ Δήμητρος πεπλοφόρος.
 (Bompois, *Catal. de vente*,
 Πίν. V. 1399.)

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΑΚΤΑΙΟΥ ΠΑΡΙΑΝΩΝ Ἀπόλλων Ἀκταῖος ἱστάμενος μεταξὺ βωμοῦ καίοντος καὶ ὀμφαλοῦ. Ἐν τῷ ἐξέργῳ ὄνομα ἀρχοντος ΠΟΛΥΚΛΗΣ. .
 Ρ Ἀττικ. τετράδρ.

Ὁ Ἀπόλλων τῶν Παριανῶν ἐκαλεῖτο Ἀκταῖος, ἴσως διότι ὁ ναὸς αὐτοῦ ἔκειτο παρὰ τὴν ἀκτὴν πλησίον τῆς πόλεως (Στράβωνος, 588).

Γοργόνειον ὑπὸ ὄψεων περιβαλλόμενον. (Hunter Πίν. XLI. 16)

ΠΑΡΙΑΝΩΝ Νίκη κρατοῦσα στέφανον καὶ κλάδον φοῖνικος . . .
 Ρ Τετράδρ. 209 κ

Ἐτι βραδύτερον τὸ Πάριον ἔκοψε κιστοφόρους τοῦ συνήθους τύπου, διακρινομένου ὁμῶς διὰ τῶν γραμμάτων ΠΑ ἐν μονογραφῇματι.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα, ἐπιγεγραμμένα Π, ΠΑΡΙ ἢ ΠΑΡΙΑΝΩΝ, εἶνε διαφόρων τύπων: — Γοργόνειον, *Οπ. Γλαυξ ἢ ἀετός· κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, *Οπ. Ταῦρος κυρίστων· κεφαλὴ νεαρὰ στάχυσιν ἐστεμμένη, *Οπ. Μέγας βωμὸς τετράγωνος ἐπὶ βαθμίδων καὶ ἀνθοστεφής. Ὁ τύπος οὗτος παριστᾷ τὸν μέγαν βωμὸν τοῦ Παρίου, ἔργον τοῦ Ἑρμοκρέοντος, μνημονευόμενον ὑπὸ τοῦ Στράβωνος (588) ὡς ἀξιολογώτατον διὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν καλλο- νὴν αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Αὐγούστου τὸ Πάριον ἐδέχθη ῥωμαϊκὴν ἀποικίαν, ἐκόπησαν δ' ἐν αὐτῷ νομίσματα μετὰ τῶν Λατινικῶν ἐπιγραφῶν, C. G. P. I., C. G. I. P., COL CEM. IVL. HAD. PA. = Colonia Gemella (;), Julia Pariana. Τὸ ὄνομα Hadriana προσ- ἐτέθη κατόπιν (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 254).

Τύποι ἀξιοσημείωτοι — DEO CVPIDINI, Ἔρως ἱστάμενος, ἀντί- γραφον τοῦ περιφήμου ἀγάλματος τοῦ ἐν Παρίῳ Ἑρωτος τοῦ Πραξιτέλους, τοῦ κατὰ Πλίνιον ἐφαμίλλου πρὸς τὴν Κνιδίαν αὐ- τοῦ Ἀφροδίτην· HAMMON, ἐν σχέσει πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Διὸς Ἄμμωνος, καὶ DEO AESC. SVB. ἢ SVBVEN. = Deo Aesculapio Subventori ἢ Subvenienti.

Πέργαμον. Κατὰ τινὰ παράδοσιν τὸ Πέργαμον ἀπωκίσθη ἐξ Ἐπιδαύρου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ θεοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ξενοφῶντος τὸ Πέργαμον ἦτο ἀπλοῦν φρούριον, μόλις δὲ μετὰ ἑκατὸν ἔτη προσέλαβε σπουδαιότητά τινα. Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις μικρὰ νομίσματα βεβαίως ἀνήκοντα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ τετάρτου αἰῶνος.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, δαφνοστεφής.

ΠΕΡΓΑ Κεφαλὴ πωγωνοφόρος με-
τὰ Περσικῆς τιάρας ἐν τετραγώνῳ
ἐγκοίλῳ P 24 κ.

Περὶ τὰ 300-283 π. X.

Ὁ Λυσίμαχος ἐξελέξατο τὸ Πέργαμον ἕνεκα τοῦ ὀχυροῦ αὐ- τοῦ πρὸς κατάρθεσιν τῶν θησαυρῶν του, ἀνερχομένων εἰς 9000

τάλαντα, ἤτοι λίρας στερλίνας 2,700,000, διώρισε δὲ θησαυροφύλακα αὐτοῦ Φιλέταιρον τὸν ἐκ Τίου. Εἰς τὴν περίοδον δὲ ταύτην κατατάσσω τὰ ἐξῆς χρυσᾶ νομίσματα καὶ διώδοκα Ἀττικῆς ὀλκῆς, ὡς καὶ τινὰ μικρὰ χαλκᾶ νομίσματα.

ΧΡΥΣΟΣ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ ἐν λεοντῇ. (<i>Rev. Num.</i> , 1865, 13.)	Παλλάδιον. Ἐν τῷ πεδίῳ κρᾶνος . ✕ Στατήρ, 131 κ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. (<i>B. M. Guide</i> , Πίν. XLIX. 9)	Παλλάδιον . . . ρ Τετρώβ. 44 κ.

Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον τῶν νομισμάτων τούτων προέρχεται ἐκ τοῦ εὐρήματος τῆς Σιδῶνος, ὅπερ ἀπετελεῖτο κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ νομισμάτων τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ τετάρτου αἰῶνος, εἶνε πιθανόν, ὅτι ἀνήκει εἰς τὰ τέλη τοῦ τετάρτου, ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ., ἰδε ὅμως κατωτέρω ἐν σελ. 64.

ΑΡΓΥΡΟΣ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ.	ΠΕΡΓΑ ἢ ΠΕΡΓΑΜΗ Παλλάδιον. ρ 22 κ.
Ὅμοιως.	ΠΕΡ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. . . ρ 35
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.	ΠΕΡΓΑ Δύο κεφαλαὶ ταύρων ἀντιμέτωποι. . . ρ 65
Ὅμοιως.	» Κεφαλὴ ταύρου . ρ 65
Ὅμοιως.	» Δύο ἀστέρες. . . ρ 4

Φαίνεται πρὸς τούτοις ὅτι ἐκόπησαν ἐν Περγάμῃ τετράδραχμα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Λυσιμάχου (*Müller* ἀρ. 405-7) ὡς καὶ τετράδραχμα μετ' Ἀλεξανδρείων τύπων, καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἢ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (*Imhoof Dynastie von Pergamon*, Πίν. III. 19-22).

Βασιλεῖς τῆς Περγάμου. Φιλέταιρος, 284-263 π.

Χ. Θησαυροφύλαξ οὗτος ὢν τοῦ Λυσιμάχου, ἀνεκέρυξεν ἑαυτὸν ἀνεξάρτητον ἐν ἔτει 283 π. Χ. Τὰ τετράδραχμα αὐτοῦ φέρουσι τὴν εἰκόνα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, ἀναγνωρισθέντος ἐπικυριάρχου, ὡς φαίνεται, ὑπὸ τοῦ Φιλεταίρου.

Κεφαλή τοῦ Σελεύκου πρὸς δ., φέ-
ρουσα πλατὺ διάδημα.
(B. M. Guide, Πίν. XXXVII. 8)

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ Ἀθηναῖα καθήμενη ἐπὶ
θρόνου μετὰ ἀσπίδος πρὸ αὐτῆς.
Α Ἀττικ. τετράδρ.

Εὐμένης Α΄, 263-241 π. Χ., ἀνεψιὸς τοῦ Φιλεταίρου.

Ἀτταλος Α΄, 241-197 π. Χ., ἕτερος ἀνεψιὸς τοῦ Φιλε-
ταίρου.

Εὐμένης Β΄, 197-159 π. Χ., πρεσβύτερος υἱὸς Ἀττάλου
τοῦ Α΄.

Ἀτταλος Β΄, (Φιλάδελφος), νεώτερος ἀδελφὸς Εὐμένους
τοῦ Β΄, 159-138 π. Χ.

Ἀτταλος Γ΄, (Φιλομήτωρ) υἱὸς Εὐμένους Β΄ 138-133
π. Χ., ὅτε οὗτος ἐκληροδότησε τὸ βασίλειον τῆς Περγάμου εἰς τὸν
Ῥωμαϊκὸν λαόν. Δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι ἔκοψεν τετράδραχμα.

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῶν ἀνωτέρω βασιλέων μόνον κατὰ τε-
χνοτροπίαν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν, ἐπειδὴ φέρουσιν, ἐκτὸς
μῆς καὶ μόνης ἐξαιρέσεως, μόνον τὸ ὄνομα καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ
Φιλεταίρου, τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς δυναστείας.

Κεφαλή τοῦ Φιλεταίρου πρὸς δ. φέ-
ροντος πλατὺ διάδημα, στέφανον
δάφνης, καὶ στέφανον καὶ διάδημα
περιπεπλεγμένα.

(Πίναξ ΚΘ΄. 1.)

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ Ἀθηναῖα ἐπὶ θρόνου
καθήμενη καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρχαιο-
τέρων (ἀποδιδομένων εἰς Εὐμένην
τὸν Α΄) κρατοῦσα πρὸ αὐτῆς ἀ-
σπίδα, ἐπὶ δὲ τῶν μεταγενεστέ-
ρων ἔχουσα τὴν ἀσπίδα ὀπισθεν
αὐτῆς (Ἀτταλος Α΄, κλπ.), στέ-
φουσα δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Φιλε-
ταίρου Α Τετράδραχ.

Ταῦτα δὲ διαιροῦνται εἰς πολυαρίθμους κλάσεις, ὧν αἱ ἐξῆς εἶνε
αἱ συγχρότερον ἀπαντῶσαι¹: —

1) Εἶχον ἤδη γράψῃ τὰ ἀνωτέρω ὅτε ὁ Δρ. Imhoof ἐδημοσίευσε μονογραφίαν, Die
Münzen der Dynastie von Pergamon, ἐν ᾗ λεπτομερῶς περιέγραψε πάντα
τὰ γνωστὰ νομίσματα. Αἱ ἀποδόσεις αὐτοῦ, αἵτινες ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν συμφωνοῦσι πρὸς
τὰς ἐνταῦθα δίδομένας, θέλουσι γεῖν γενικῶς ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῶν νομισματικῶν.

(α)	Ἀσπίς προτασσομένη.	Ἐν τῷ πεδίῳ ἀρ. φύλλον κισσοῦ, δ. τόξον.	Εὐμένης Α'.
	Ἐπὶ τοῦ θρόνου Α.		
(β)	Ἀσπίς ὀπισθεν.	Ἐν πεδίῳ, ἀρ. φύλλον κισσοῦ καὶ Α' δ. τόξον	Ἀτταλος Α'.
(γ)	» » » »	σταφυλὴ » » καὶ Α.	καὶ Εὐμένης Β'.
(δ)	» » » »	ἀρ. μέλισσα, διάφορα μονογρ., δ. τόξον	
(ε)	» » » »	» φοῖνιξ » » » »	
(ζ)	» » » »	» κέρας Ἀμαλθείας » » » »	Εὐμένης Β'.
(η)	» » » »	» ἀστήρ » » » »	
(θ)	» » » »	» ῥόπαλον » » » »	
(ι)	» » » »	» γλαῦξ » » » »	
(κ)	» » » »	» θύρσος » » » »	Ἀτταλος
(λ)	» » » »	» ἔκριον τροπαίου » » » »	Β' (ι).
(μ)	» » » »	» δᾶς » » » »	

Διαρκούσης τῆς βασιλείας Εὐμένους τοῦ Β', τὸ βασίλειον τῆς Περγᾶμου ἐξήρθη εἰς τὸ μέγιστον σημεῖον τῆς δυνάμεως καὶ μεγαλοπρεπείας αὐτοῦ, μόνος δ' ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐξ ὅλης τῆς γενεᾶς αὐτοῦ κατέλειπεν ἡμῖν τετράδραχμα, φέροντα τὸ ὄνομα καὶ τὴν εἰκόνα του.

Κεφαλὴ Εὐμένους μετὰ διαδήματος. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥ Οἱ Διόσκουροι ἢ Κάβειροι ἱστάμενοι κατ' ἐνώπιον· τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δρυός.
Α Τετράδρ. 235 κ.

Ὁ ὀπισθότυπος τοῦ νομίσματος τούτου εἶνε πανόμοιος πρὸς τὸν τύπον νομίσματος τῆς νήσου Σύρου, ἐπιγεγραμμένου ΘΕΩΝ ΚΑΒΕΙΡΩΝ ΣΥΡΙΩΝ· δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον ὅτι ἐκόπη ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ (ἴδε τόμ. Α'. σελ. 629).

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῶν βασιλέων τῆς Περγᾶμου φέρουσιν, ὡς τὰ ἀργυρᾶ, μόνον τὴν ἐπιγραφὴν ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. Ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας αὐτῶν ὅψεως εὕρηνται κεφαλαὶ Ἀθηνᾶς, Ἀσκληπιοῦ, Ἀπόλλωνος καὶ Δήμητρος. Μεταξὺ δὲ τῶν τύπων τῆς ὀπισθίας ὅψεως ἀπαντᾷ ὁ Ἀσκληπιὺς καθήμενος καὶ τρέφων ὄφιν· ὅφιν συν-εσπειρωμένον· θύρσος· φύλλον κισσοῦ· τόξον· εἰς ἣ δύο ἀστέρες· ὄφισκαὶ κλείς ναοῦ· τρίπους· μέλισσα· κλπ.

ΟΙ ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΙ.

Ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς Περγαμηνῆς δυναστείας οἱ λεγόμενοι κιστοφόροι ἐμφανίζονται τὸ πρῶτον ἤδη ὡς τὸ κύριον ἐμπορικὸν νόμισμα τῆς δυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὁ κιστοφόρος ἐκλήθη οὕτω ἐκ τοῦ τύπου αὐτοῦ, δηλαδὴ τῆς ἱερᾶς βακχικῆς κίστης. Κατὰ τὸν Δρ. Imhoof (*Die Münzen der Dynastie von Pergamon*, σελ. 33) τὰ νομίσματα ταῦτα ἤρξαντο τὸ πρῶτον ἐν Ἐφέσῳ βραχὺ πρὸ τοῦ 200 π. Χ. ἡ δὲ χρῆσις αὐτῶν ταχέως ἐπέξετάθη ἀνὰ τὰς κτήσεις Ἀττάλου τοῦ Α' βασιλέως τῆς Περγάμου. Ἐκτοτε ὁ κιστοφόρος ἀπέβη εἰδὸς τι Πανασιατικοῦ νομίσματος, τῆς γενικῆς αὐτοῦ παραδοχῆς ἀσφαλιζομένης διὰ τοῦ ὁμοιοσχήμου τῶν τύπων, τῶν ἐγγυρίων γραμμάτων τῶν νομισματοκοπειῶν καὶ τῶν συμβόλων τῶν ἀρχόντων ὄντων ἀπλῶς δευτερευουσῶν προσθηκῶν. Ἡ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ παραδοχὴ τῶν ἐν εἰδὲι συμμαχικῶν νομισμάτων τούτων δυνατὸν νὰ ἐνεπνεύσθη ὑπὸ τῆς δημοτικότητος ἐν Πελοποννήσῳ τοῦ συμμαχικοῦ νομίσματος τῆς Ἀχαικῆς συμπολιτείας, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς προθύμου παραδοχῆς ὑπὸ τοσούτων Ἀσιατικῶν πόλεων τῶν Ἀλεξανδρείων τετραδράχμων. Τὰ πολλαπλᾶ προτερήματα τοῦ ὁμοιομόρφου νομίσματος ἤρξαντο περὶ τοὺς χρόνους τούτους πασιφανῶς ἐννοούμενα καὶ μεγάλως ἐκτιμώμενα ἐν τῷ ἀρχαίῳ κόσμῳ, ὁ δὲ κιστοφόρος, σκοπίμως εἴτε οὐχὶ πρὸς τοῦτο κοπεῖς, ἀνταπεκρίθη πρὸς τὴν κοινὴν ἀνάγκην καὶ ἐξεδίδετο εἰς μεγίστας ποσότητας ἐκ διαφόρων Ἀσιατικῶν νομισματοκοπειῶν (Πρβλ. Λιβίου, XXXVII, 46, 58, 59 καὶ XXXIX. 7).

Οἱ τύποι τῶν κιστοφόρων δύνανται νὰ περιγραφῶσιν ὡς ἑξῆς.

Κίστη μυστικὴ μετὰ τοῦ πάματος ἡμιανεωγμένου, ἐξ ἧς προβαίνει ὄφις· τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ κισσοῦ. (Πίναξ ΚΘ'. 2.)	Δύο ὄφεις συνεσπειρωμένοι, ἐγείρον- τες τὰς κεφαλὰς· μεταξὺ αὐτῶν γαρυτὸς . . . Ρ Τετράδρ. 195 κ.
---	---

Ῥόπαλον καὶ λεοντῇ τοῦ Ἑρακλέους· τὸ δ' ἔλον ἐν στεφάνῳ κισσοῦ, ἀμπέλου ἢ δάφνης. (<i>Num. Chr.</i>, 1880, Πιν. VIII, 12.)	Σταφυλὴ τεθειμένη ἐπὶ φύλλου ἀμ- πέλου <i>℞</i> Δίδραχ. 92 κ. <i>℞</i> Δραχμῇ, 46 κ.
--	---

Κιστοφόροι εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐξεδόθησαν εἰς ἑνδεκα περίπου νομισματοκοπεῖα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, δηλαδὴ εἰς τὰ τοῦ Παρίου, Ἀδραμυτείου καὶ Περγᾶμου ἐν Μυσίᾳ, εἰς τὰ τῆς Σμύρνης καὶ Ἐφέσου ἐν Ἰωνίᾳ, τὰ τῶν Θυατείρων, Σάρδεων καὶ Τράλλεων ἐν Λυδίᾳ, εἰς τὰ τῆς Ἀπαμείας καὶ Λαοδικείας ἐν Φρυγίᾳ καὶ εἰς τὸ τῆς Νύσσης ἐν Λυδίᾳ (ἴδε Pinder, *Über die Cistophoren*, 1856), τέλος δὲ ἐν Κρήτῃ (Imhoof, *Monn. Gr.* σ. 210. 1).

Οἱ κιστοφόροι τῆς Περγᾶμου δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τρεῖς κυρίας κλάσεις. Ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων πάντα τὰ κομμάτια φέρουσι τὰ γράμματα ΠΕΡ ἐν μονογραφῇματι.

Κλάσις Α'. 197-133 π. Χ.

Ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ὀπισθίας ὀψεως πρὸς δεξιὰ τῶν ὀφρων, σύμβολον μεταβλητὸν πλαγίως τεθειμένον, ἦτοι δᾶς, κηρύκειον, θύρσος, σταφυλὴ, κήνθαρος, φύλλον κισσοῦ, γλαῦξ, ἀετός, ἀστήρ, ῥόπαλον, στάχυς, κέρας Ἀμαλθείας, φοῖνιξ, Νίκη, γοργόνειον, κεραυνός, ῥόπαλον καὶ λεοντῇ, ῥόπαλον καὶ κηρύκειον χιαστί, κτλ.

Κλάσις Β'. 133-67 π. Χ.

Ἐν τῷ πεδίῳ σύμβολον σταθερόν, ἦτοι ῥάβδος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, περὶ ἣν ἐλίσσεται ὄφις, συνήθως προστιθεμένων τῶν γραμμάτων ΠΡΥ ἐν μονογραφῇματι, σημαινόντων *πρύτανις*, μετὰ ὀνομάτων ἀρχόντων συντετμημένων.

Κλάσις Γ'. 57-54 π. Χ.

Σειραὶ τῶν ἀνθυπατικῶν κιστοφόρων, φερόντων τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθυπάτων Κ. Φαβίου, 57-56 π. Χ., μετὰ ὀνομάτων ἐγχωρίων ἀρχόντων ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ καὶ ΔΗΜΕΑΣ· Κ. Κλαυδίου Πουλχερίου, 55-54 (;) π. Χ., μετὰ ὀνομάτων ἐγχωρίων ἀρχόντων ΒΙΩΝ, ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ, ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΣ.

Κλάσις Δ'. 49-48 π. Χ.

Κιστοφόρος κοπείς ὑπὸ Κ. Καικιλίου Μετέλλου Πίου Σχιπίωνος. Ἀετὸς λεγεωνικὸς ἀντὶ τοῦ γωρυτοῦ, μεταξὺ τῶν ὄφρων τοῦ ὀπισθοτύπου (B. M. *Guide*, Πίν. LX. 5.)

Πέργαμον ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν κυριαρχίαν. Μετὰ τὸ 133 π. Χ.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς αὐτονόμους σειρὰς τῶν νομισμάτων τοῦ Περγάμου, ὡς πρωτευούσης τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας τῆς Ἀσίας, μετὰ τὸ 133 π. Χ., ἐφιστῶμεν ἀμέσως τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τῶν δύο ἀξιολόγων χρυσῶν νομισμάτων τῶν ἀνωτέρω ἐν σελ. 59 περιγραφέντων, ἅτινα, ἂν καὶ ἀνεπίγραφα, βεβαίως ἀπεδόθησαν ὁρθῶς τῇ Περγάμῳ. Εἶνε δυνατόν, ἂν καὶ δυσκόλως πιθανόν, τὰ δύο ταῦτα νομίσματα νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸ βραχὺ διάστημα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου (88-85 π. Χ.) ὁ Μιθριδάτης ἦτο κύριος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἦσαν σύγχρονα τῶν χρυσῶν στατήρων τοῦ Μιθριδάτου, τῶν φερόντων τὸ διακριτικὸν σημεῖον ΠΕΡ τοῦ Περγαμηνοῦ νομισματοκοπείου, καὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων τῆς Ἐφέσου τῶν φερόντων ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως Ἀρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν (Head, *Coinage of Ephesus*, σ. 69), ἐν τῶν ὁποίων ἔλκον 84· 3 χ. εἶνε ὁμοίως ἀνεπίγραφον. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κοπὴ χρυσῶν νομισμάτων ἐθεωρεῖτο πανταχοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὡς σύμβολον καὶ προνόμιον τῆς ὑπάτης ἐξουσίας, οὐδέποτε βεβαίως θὰ ἐπετρέπετο ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν κυριαρχίαν. Ἐὰν λοιπὸν τὰ χρυσὰ νομίσματα τῆς Περγάμου μὴ ἐκόπησαν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μιθριδάτου, πάντως θὰ ἀνήκωσιν εἰς περίοδον πολὺ ἀρχαιότεραν, πιθανῶς περὶ τὰ 300 π. Χ., εἰς ἣν καὶ προϋτίμησα νὰ κατατάξω αὐτά.

Οἱ κύριοι τύποι τῶν χαλκῶν νομισμάτων τῆς Περγάμου, ἀπὸ τοῦ 113 π. Χ. μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, εἶνε οἱ ἑξῆς:—

Προτομὴ Ἀθηνᾶς.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Ἀσκληπιὸς ἱστάμενος. . . Α 1·0

Προτομή Ἀθηνᾶς.	ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Νίκη ἱσταμένη . Α .7
Κεφαλή Διός.	» Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ Α .85
Ὅμοίως.	ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ Βάκτρον Ἀσκληπιοῦ Α .9
Κεφαλή Ἀσκληπιοῦ.	ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ Ὀφίς περὶ ὀμφαλὸν μετὰ δικτυωτ. Α .75
Κεφαλή Ἀπόλλωνος.	ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ Τρίπους Α .7
Κεφαλή Ὑγείας.	ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑΣ Τρί- πους Α .6
Κεφαλή Ἀθηνᾶς.	ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΕΙΑΣ Γλαῦξ. Α .6
» »	ΑΘΗΝΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Γλαῦξ ἐπὶ κεραυνοῦ ἢ φοίνικος. Α .6
» »	ΑΘΗΝΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Τρόπαιον Α .85
Κεφαλή Ἀσκληπιοῦ.	Ἄνευ ἐπιγραφῆς. Ὀφίς ἐλίσσόμενος περὶ ῥάβδον καμπυλωτήν. Α .6

Περὶ τῶν τύπων τούτων ἶδε W. Wroth, *Num. Chron.*, 1882 σ. 20 κ. ἐξ.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνου. Ἀρχοντες-ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, (δηλαδή: M. Plautius Silvanus, 4—5 μ. X.: Q. Poppaeus Secundus, 19 μ. X., P. Petronius, 29—35 μ. X. καὶ C. Antius Quadratus, περὶ τὸ 106 μ. X. Ἐγχώριοι ἀρχοντες, ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τῶν ἐξῆς:—ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ, ΑΣΙΑΡΧΗΣ, ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ, ΘΕΟΛΟΓΟΣ, ΙΠΠΙΚΟΣ καὶ ΠΡΥΤΑΝΙΣ. Ἡ τελευταία εἶνε γυνὴ καλουμένη Νυμφιδία Βερονίκη (Imhoof, *Mon. Gr.*, σελ. 257), Ἐπίτιμοι ἀσικοὶ τίτλοι—Ἡ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΝΕΟΚΟΡΟΣ, ΣΕΒΑΣΤΟΣ, κτλ. Ἀγῶνες—ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΥΘΙΑ. Θεότητες—ΖΕΥΣ, ΖΕΥΣ ΦΙΛΙΟΣ, ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΚΟΡΩΝΙΣ, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, κτλ. καὶ οἱ ποταμοὶ ΚΑΙΚΟΣ, ΣΕΛΕΙΝΟΣ καὶ ΚΗΤΕΙΟΣ.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῶν ἐξῆς πόλεων· Ἀδραμύτειον, Κιλθιανοί, Κολοφών, Κύμη, Ἐφεσος, Ἐφεσος καὶ Μυτιλήνη, Ἐφεσος καὶ Σάρδεις, Ἐφεσος καὶ Σμύρνη, Σμύρνη, Σμύρνη καὶ Τράλλεις, Τράλλεις, Λαοδίκεια πρὸς Λύκον, Μυτιλήνη, Νικομήδεια, Σάρδεις, Ἱεράπολις, κτλ.

Μεταξὺ τῶν σπουδαιωτάτων τύπων τῶν νομισμάτων τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, τῶν μετὰ ἢ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος, εἶνε οἱ ἐξῆς: ΠΕΡΓΑΜΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Κεφαλὴ Περγάμου τοῦ κτίστου τῆς πόλεως· Ἀσκληπιὸς καὶ συγγενεῖς τύποι, οἷοι ὁ Τελεσφόρος, θεὸς τῆς ἀναρρώσεως παριστάμενος ὡς παιδίον περιπτυλιγμένον ἐν ἱματίῳ· Ὑγίεια· Κορωνίς ἱσταμένη καὶ πεπλοφόρος· ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἱστάμενον ἐπὶ κίονος μεταξὺ δύο κατακεκλιμένων ποταμίων θεῶν, τοῦ Σελείνου καὶ Κητείου.

Τὰ μεγάλα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ Περγάμου ἀποτελοῦσι σερρὰν σπουδαίου ἀρχαιολογικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἔνεκα τῶν πολυαρίθμων τύπων, οὓς παρουσιάζουσι καὶ τῶν ποικίλων τίτλων, οὓς φέρουσιν οἱ ἄρχοντες. Ὁ ἐπώνυμος ἄρχων τῆς πόλεως τοῦ Περγάμου ἦτο, ὡς ἀπέδειξεν ὁ κ. Lenormant, ὁ στρατηγὸς ἢ πραιτὼρ· εἶνε δὲ πιθανὸν ὅτι πάντες οἱ διάφοροι τίτλοι οἱ ἐπὶ τῶν νομισμάτων μνημονευόμενοι π. χ. γυμνασιάρχης, θεολόγος, ἱππικός, κτλ. ἐφέροντο ὑπὸ τῶν πραιτόρων, τῆς λέξεως ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ἐξυπακουομένης ὡς εὐνόητου, ἐπομένως δὲ συνήθως παραλειπομένης.

Περπερήνη, νοτιανατολικῶς τοῦ Ἀδραμυτείου (*Num. Chron.* VI 187). Μικρὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ὀψίμων χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Καλιγούλα μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. **Επιγρ.* ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ ἢ ΠΕΡΠΕΡΗΝΙΩΝ, Ἀρχοντες· στρατηγὸς ἀγνωσθέντης καὶ ἱερεὺς διὰ βίου τῶν Σεβαστῶν. Οἱ ἐπικρατοῦντες τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου, τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Καλιγούλα καὶ τοῦ Νέρωνος ἡ λέξις ΗΓΕΜΟΝΙΑ, συνοδεύουσα γυναικεῖαν κεφαλὴν δαφνοστεφῇ, παριστᾷ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ αὐτοκράτορος (*Z. f. N.* VI. 15)

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Λεβέδου.

Πιονία, παρὰ τὸ ὄρος τῆς Ἰῶης καὶ τὰ ὄρια τῆς Τρωάδος—(Num. Chron. VI. 188). Χαλκᾶ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σεβήρου, κτλ. μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ ὀνόματος τοῦ αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ. ΠΙΟΝΙΤΩΝ. Ἄρχων, στρατηγός. Τύποι ἀναφερόμενοι κυρίως εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους, Διονύσου, Ἀθηνᾶς καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλ' ἄνευ ἰδιαίτερου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Συμμαχικὸν νόμισμα μετὰ τῆς Ἀσσοῦ.

Πιτάνη, ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς Ἐλαίας παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Εὐήνου. Αὐτόνομα νομίσματα ὀψίμων χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Γαίου καὶ Λουκίου μέχρι Γορδιανοῦ. Ἄρχων, ἀνθύπατος (P. Scipio, 16 π. X.). Ἐγχώριος ἄρχων, στρατηγός. Ἐπιγρ. ΠΙ, ΠΙ, ΠΙΤΑΝ, ΠΙΤΑΝΕΩΝ, ΠΙΤΑΝΗΩΝ καὶ ΠΙΤΑΝΑΙΩΝ (Z. f. N. I 138. IX. 4).

Κεφαλὴ Διδῶ Ἀμμωνος ἐν κατατομῇ, ἢ ἄντωπός, σπανίως μετὰ τοῦ ὀνό- ματος ΑΜΜΩΝ.	Πεντάγωνον ἐπὶ ἄλλων ὁμφαλὸς μετὰ ὄψεως περὶ αὐτὸν ἐλισσομένου. . Α διαφόρων μεγεθῶν.
--	---

Τὸ σχῆμα τοῦ πενταγώνου ἦτοι πεντάλφα, ἐνεῖχε κατὰ τοὺς Πυθαγορείους μυστικὴν σημασίαν, ὃ δὲ Λουκιανός, λέγει, ὅτι ἐκαλεῖτο παρ' αὐτῶν Ὑγίεια. Ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Πιτάνης εἶνε ἀναμφιβόλως σύμβολον τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Οἱ τύποι τῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων δὲν προκαλοῦσι παρατηρήσεις.

Πλακία, ἐπὶ τῆς Προποντίδος μεταξὺ τῆς Κυζίκου καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥυνδάκου. Μόνον μικρὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα (N. C. VI. 188), περὶ τὰ 300 π. X. Ἐπιγρ. ΠΛΑΚΙΑ ἢ ΠΛΑ. Τύποι — Κεφαλὴ τῆς Κυβέλης, ἐνίοτε πυργοστεφής, ὅπ. Λέων πρὸς δ., ἐπὶ στάχυος. Κεφαλὴ λέοντος ἢ ταῦρος βαδίζων. Μέγεθος δ.

Περὶ τῆς λατρείας τῆς Κυβέλης ἐν Πλακίᾳ καὶ Κυζίκῳ, ὑπὸ τὸ ὄνομα ἢ Μήτηρ Πλακιανή, ἴδε Mittheilungen d. deutsch. arch. Inst., VII. 151.

Ποιμαντήρ, ἐξάρτημα τῆς Κυζίκου. Αὐτόνομα ὀψίμων χρόνων. Τύποι — Κεφαλὴ Διός, ὅπ. Κεραυνός. ΠΟΙΜΗΣ Κεφαλὴ τοῦ κατὰ παράδοσιν οἰκιστοῦ, ὅπ. Ἑρμῆς (*Z. f. N.* III. 123).

Αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ. ΠΟΙΜΑΝΗΝΩΝ. Τύπος, Ἀσκληπιός.

Πριάπος, ἀποικία τῆς Κυζίκου παρὰ τὸ Πάριον. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. ἢ βραδύτερον. Ἐπιγρ. ΠΡΙΑΠΗΝΩΝ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	Καρίς , Α 75-35
Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ στεφάνου πυργωτοῦ.	ΠΡΙΑΠΗΝΩΝ Ἐλαφος ἀναπαυομένη Α 8
Κεφαλὴ πωγωνοφόρος καὶ τεταινωμένη, πρὸς δ. (Imhoof, <i>Mon. Gr.</i> , σ. 258.)	ΠΡΙΑ Ἀμφορεύς Α 45

Ῥωμαῖκοὶ χρόνοι

Κεφαλὴ Δήμη-ρος πεπλοφόρος.	ΠΡΙΑΠΗΝΩΝ Ἐλαφος καὶ κίστη μυστικὴ Α 85
-----------------------------	---

Πρὸς τούτοις αὐτοκρατορικά μόνον τοῦ Γορδιανοῦ. Τύπος, Πριάπος καὶ Διόνυσος ἱστάμενοι.

Προκόννησος. Νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι, μεταξὺ Πριάπου καὶ Κυζίκου. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ ἐκ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου καὶ Λυσιμάχου (*Num. Chron.*, VI. 189., *Rev. Num.*, 1860, 275)

Περὶ τὰ 330-283 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ἔχουσα τὴν κόμην ἐν σάκκῳ. Ἀρχων [ΑΝΑ] ΞΙΓΕΝΗΣ	ΠΡΟΚΟΝ Ἐλαφος ἀναπαυομένη Α 55 κ. (<i>B. M. Guide</i> , Πίν. XXIX, 28.)
Ὁμοίως.	ΠΡΟΚΟΝ Πρόσθιον μέρος ἐλάφου καὶ οἰνοχόη. Α 17 κ.
Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ σφενδόνης.	» Οἰνοχόη . . . Α 36 κ.

Κεφαλή Ἀφροδίτης. Ὀνόματα ἀρχόντων, ΑΝΑΞΙΓΕΝΗΣ καὶ ΔΙΑΓΟΡΑΣ	ΠΡΟΚΟΝ Οἰνοχόη . . .	Λ 7-35
Κεφαλή Ἀφροδίτης.	» Περιστερὰ καὶ οἰνοχόη .	Λ 55

Ἡ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψews τῆς δραχμῆς προῆ (δορκάς) εἶνε ἐκ τῶν λαλούντων τύπων (types parlants) (Eckhel II, σ. 477).

Στρατονείκεια πρὸς τῷ Καϊκῷ, πόλις τῆς κοιλάδος τοῦ Καϊκου, οὐχὶ μακρὰν τῆς Γέρμης.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΙΑ Προτομή τῆς πόλεως πυργωσπεφής.	ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ. ΚΑΙΚΟΣ Ὁ ποταμὸς Καϊκος κατακείμενος. . (Βρετανικὸν Μουσεῖον)	Λ 1.
--	--	------

Ἡ ὑπαρξὶς πόλεως Στρατονικείας εἰς τὰ μέρη ταῦτα βεβαιοῦται οὐχὶ μόνον ὑπὸ τοῦ φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν ΚΑΙΚΟΣ νομίσματος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐπιγραφῆς ἐν οἴκῳ τοῦ Κίρκ-Ἀγάτς (Le Bas καὶ Waddington, 1043), παρὰ τὴν ἀρχαίαν Γέρμην, ἀρχομένης διὰ τῆς φράσεως Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀδριανοπολεϊῶν Στρατονεικίων. Ἡ πρὸς τῷ Καϊκῷ Στρατονείκεια ἔλαβε πιθανῶς τὸ ὄνομα Ἀδριανόπολις κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διάβασιν τοῦ Ἀδριανοῦ ἐν ἔτει 123 μ. Χ. Ἐπομένως πάντα τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΩΝ ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΕΩΝ νομίσματα πρέπει νὰ διακρίνονται τῶν νομισμάτων τῆς ἐν Καρίᾳ Στρατονικείας, μεθ' ὧν συνεχέοντο μέχρι τοῦδε· πρέπει δὲ νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν βόρειον Στρατονικεῖαν τὴν πρὸς τῷ Καϊκῷ. Τοιαῦτα κομμάτια ἐδημοσιεύθησαν ἐν Mionnet, κοπέντα ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων Καρακάλλα, I. Μαμαίας, Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλλιανοῦ. Τύποι—Διόνυσος ἱστάμενος μετὰ Πανὸς καὶ μαινάδος· Νίκη· Τύχη· Ἀσκληπιός. Ἀρχοντες ἀνευ τίτλου ἢ μετ' ἐκείνων τοῦ στρατηγοῦ καὶ ἀρχοντος (;).

Τευθρανία (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 258). Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἐκ τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος.	ΤΕΥ Κεφαλή ἀνδρική νεαρὰ μετὰ Περσικῆς τιάρας	Λ 4
-------------------	---	-----

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΜΥΣΙΑΣ

	Περὶ τὰ 600-500 π. Χ.	Περὶ τὰ 500-400 π. Χ.	Περὶ τὰ 400-283 π. Χ.	Περὶ τὰ 283-133 π. Χ.	Περὶ τὰ 133 π. Χ. - Αὐτ. χρόνων.	Αὐτ. χρόν.
*Αββαίται	...	...	...	Λ		
*Αδραμύτειον	...	...	Λ	...	} Ρ κιστ. Ρ αὐτ. Λ	Λ
*Αδριανοὶ	...	...	...	...	...	Λ
*Αδριανοῦ θῆρη	...	...	...	...	...	Λ
*Αντανδρος	...	...	Ρ Λ	...	...	Λ
*Απολλωνία	...	Ρ	Ρ Λ	...	...	Λ
*Ασσός	...	...	Ρ Λ	...	...	Λ
*Αταρνεὺς	...	...	...	...	Λ	Λ
*Ατταία	...	...	...	...	...	Λ
Γάργαρα	...	...	Ρ Λ	...	...	Λ
Γέρμα	...	...	...	...	...	Λ
Θήβη	...	...	Λ	...	...	Λ
*Ιόλλα	...	...	Λ	...	...	Λ
Κισθήνη	...	...	...	...	...	Λ
Κύζικος	ΛΕ	ΛΕ Χ; Ρ	ΛΕ Ρ	Ρ Λ ;	...	Λ
Λάμψακος	ΛΕ Ρ	ΛΕ Ρ	Χ Ρ Λ	Ρ Λ	...	Λ
Μιλητόπολις	...	...	...	...	...	Λ
Πάριον	...	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ κιστ.	Λ
Πέργαμον	...	...	Χ Ρ	} Ρ Λ (Βασιλεῖς Ρ κιστοφόροι	Ρ κιστ.	Λ
Περπερήνη	...	...	...	...	...	Λ
Πιονία	...	...	...	...	...	Λ
Πιτάνη	...	...	...	...	...	Λ
Πλακία	...	...	Λ	...	...	Λ
Ποιμανηγδν	...	...	...	...	...	Λ
Πρίαπος	...	...	...	...	...	Λ
Προκόνησος	...	...	Ρ Λ	...	...	Λ
Στρατονίκεια	...	...	...	...	...	Λ
Τευθρανία	...	...	Λ	...	...	Λ

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος φαίνεται, ὅτι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ. τὰ μόνον νομισματοκοπεῖα τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Μυσίας γνωστῆς χώρας ἦσαν αἱ μεγάλαι ναυτικαὶ πόλεις τῶν

παραλίων τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, ἤτοι αἱ Κύζικος, Πάριον καὶ Λάμψακος. Πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ πόλεις, αἵτινες ἔκοψαν ἀργυρᾷ νομίσματα, ἐξαίρεται τῆς Περγάμου καὶ τῆς Ἀπολλωνίας τῆς πρὸς τῷ Ῥυνδάκῳ, ἔκειντο ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀδριαμυτείου κόλπου καὶ τῶν στενῶν τῆς Λέσβου. Οὐδεμία ἐξ αὐτῶν ἔκοψε νομίσματα πρὸ τοῦ τετάρτου αἰῶνος, οὐδὲ τότε δὲ ἐν μεγάλῃ ἀφθονίᾳ.

ΤΡΩΑΣ

Ἀβυδος. Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου ἀποικία αὕτη τῆς Μιλήτου ἦτο κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα ἐν τῶν νομισματοκοπειῶν τῶν ἀρχαίων ἐξ ἡλέκτρου στατήρων (ἐλκόντων περὶ τοὺς 220 κ.). Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν νομισμάτων, ὅπερ πιθανῶς ἤρξατο ἐν Μιλήτῳ, ἐξετάθη ταχέως ἐπὶ μεγάλου μέρους τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπὸ τῆς πρὸς βορρᾶν Λαμψάκου μέχρι τῆς πρὸς νότον Ἀλικαρνασοῦ. Αἱ πόλεις αἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ νομίσματος βλέπομεν — κρίνοντες ἐκ μόνων τῶν τύπων ἐπειδὴ στερούμεθα ἐπιγραφῶν πρὸς ὁδηγίαν μας — ὅτι ἦσαν αἱ Λάμψακος, Ἀβυδος, Δάρδανος, Κύμη, Κλαζομεναί, Χίος, Σάμος, Μίλητος, Ἐφεσος καὶ Ἀλικαρνασὸς ἐν Ἀσίᾳ, καὶ ἡ Αἴγινα ἐν τῇ πρὸς τὴν Εὐρώπην θαλάσσῃ.

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. *Περὶ τὰ 600-500 π. Χ.*

Ἄετὸς μετὰ κλειστῶν πτερύγων, στρέφων τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ πεδίῳ, δελφίς.	Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον . HE 217 κ. (<i>Num. Chr.</i> 1875, Πίν. VII, 7.)
Ὅμοιος ἄετὸς, ιστάμενος ἐπὶ λαγωῦ.	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένον . . HE 217 κ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. *Περὶ τὰ 500-400 π. Χ. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν*

ΑΒΥΔΗΝΟΝ Ἄετὸς μετὰ πτερύγων κλειστῶν.	Γοργόνειον, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. P 80 κ. καὶ μικρότερα κλάσματα.
--	--

ΧΡΥΣΟΣ. Μετὰ τὸ 412 π. Χ. περίπου. Εὐβοϊκὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ὁ Ξενοφῶν (Ἑλλην. IV. 8. 37) μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Ἄβυδος ἐκέκρητο μεταλλεῖα χρυσοῦ, περὶ τοὺς χρόνους δὲ τοῦ Ξενοφῶνος δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν τοὺς ἐξῆς ὡραίους χρυσοὺς στατῆρας, δυνάμενους νὰ παραβληθῶσι κατὰ τεχνοτροπίαν πρὸς τὰ σύγχρονα ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ νομίσματα τῆς Λαμψάκου. Εἰς ἀμφοτέρως τὰς πόλεις τὸ χρυσοῦν νόμισμα ὑπεσκέλισε τὰ ἐξ ἡλέκτρου ἀρχαιότερα νομίσματα.

Νίκη θυσιάζουσα κριόν.

(B. M. Guide, Πίν. XVIII, 14.)

Ἄετὸς μετὰ κλειστῶν περυγῶν· ἐν τῷ πεδίῳ, ἀκροστόλιον· τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Κ 129 κ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Περί τὰ 400-300 π. Χ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.

(Πρβλ. Hunter, Πίν. I, 10.)

ΑΒΥ Ἄετὸς μετὰ κλειστῶν περυγῶν· ὄνομα ἀρχόντος
Ρ 227, 51 καὶ 38 κ.

Ὁ Δρ Imhoof-Blumer ἐσημείωσε πλέον τῶν εἴκοσι διαφορῶν ὀνομάτων ἀρχόντων ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς σειρᾶς ταύτης κατερχομένης μέχρι τῶν μέσων τοῦ τετάρτου αἰῶνος.

ΧΑΛΚΟΣ. Περί τὰ 400-200 π. Χ. καὶ βραδύτερον

Τὰ χαλκῆ νομίσματα τῆς Ἀβύδου καθ' ἅπασαν τὴν ἀνωτέρω περίοδον ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα ἀργυρᾶ νομίσματα.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής. | ΑΒΥ Ἄετὸς . Α διαφορῶν μεγεθῶν.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Μετὰ τὸ 196 π. Χ. περίπου. Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ πρὸς Φίλιππον Ε'. τῆς Μακεδονίας πολέμου οἱ Ῥωμαῖοι παρεχώρησαν ἐλευθερίαν τῇ Ἀβύδῳ καὶ ἄλλαις Ἀσιατικαῖς πόλεσιν (Λιβίου, XXXIII. 30). Τότε δέ, ἡ ὀλίγον τι ἴσως μετὰ τοῦτο, ἤρξατο αὕτη, ὡς πλεῖσται τῶν ἄλλων ναυτικῶν πολεμῶν τῆς δυτικῆς Μικρᾶς Ἀσίας, νὰ κόπτη μεγάλα πλατέα τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ.

Κεφαλή Ἀρτέμιδος μετὰ τόξου καὶ
φαρέτρας ἐπ' ὤμου.

(Leake, *As. Gr.*, 1.)

ΑΒΥΔΗΝΩΝ Ἀετὸς μετ' ἀναπε-
πταμένων πτερύγων· κάτωθεν ὀ-
νομα ἄρχοντος κατὰ πτώσιν γε-
νικῆν. Ἐν τῷ πεδίῳ, σύμβολον
ἀλλάσσαν. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ.

Α Ἀττικὸν τετράδραχμον.

Ὁ Δρ. Imhoof-Blumer, *Mon. Gr.*, σ. 261, ἀπαριθμεῖ εἴκοσι
ἐπτά διάφορα ὀνόματα ἀρχόντων ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς κλάσεως
ταύτης.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μαξίμου. Ἀρχοντες — Ἀρχων καὶ
Ἀσιάρχης. Ὁ μᾶλλον ἀξιομνημόνευτος τύπος παριστᾷ τὴν Ἡρῶν ἐν
πύργῳ κρατοῦσαν λυχνίαν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ἐν ᾗ ὁρᾶται ὁ
Λεάνδρος νηρόμενος· ὑπεράνω δὲ Ἔρως ἱπτάμενος καὶ φέρων δῶδα
(Πίναξ ΔΒ'. 2.) Ἐπιγρ. ἐπὶ τινων κομματίων ΑΒΥΔΗΝΩΝ ΗΡΩ
ΛΕΑΝΔΡΟΣ.

Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀντιγόνου καὶ ὀνο-
μασθεῖσα ὑπὸ Λυσιμάχου εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου
ἐν ἔτει 300 π. Χ. Ὁρίσθη δὲ ὑπὸ ἀποίκων ἐκ τῆς Σκήψεως καὶ
ἐτέρων γειτονικῶν πόλεων ἐν παρακμῇ εὐρισκομένων. Τὰ ἀρχαιότατα
νομίσματα εἶνε βασιλικά τετράδραχμα Ἀντιόχου Β'. βασιλέως τῆς
Συρίας (261-246 π. Χ.), φέροντα σύμβολον ἐν τῷ ἐξέργῳ, ἵππον
ἑόσκοντα (B. M. Cat., *Seleuc.* Πίν. V. 2). Μόλις δ' ἐν μεταγενε-
στέρᾳ περιόδῳ ἀπέκτησεν ἡ Ἀλεξάνδρεια τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς καὶ
ἤρξατο κόπτουσα τετράδραχμα, εἴτε φέροντα τοὺς τύπους Ἀλε-
ξάνδρου τοῦ Μεγάλου (σύμβολον ἵππος ἑόσκων), εἴτε καὶ ἐν τῷ
ιδίῳ αὐτῆς ὀνόματι. Μέγα μέρος ἐξ αὐτῶν περιεσώθη μέχρις ἡμῶν.
Εἶνε δὲ ταῦτα σπουδαίου ἐνδιαφέροντος, ἐπειδὴ φέρουσι πάντα
χρονολογίας ἀναφερομένας, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ ἔτος 300 π. Χ. Τὸ
ἀρχαιότατον τῆς σειρᾶς ταύτης φέρει τὴν χρονολογίαν 137, τὸ δὲ
νεώτατον, 236. Ἀνήκουσιν ἐπομένως ταῦτα εἰς τοὺς χρόνους ἀπὸ
τοῦ 164 μέχρι τοῦ 65 π. Χ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής
(Πίναξ Κ^ς. 3.)

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΙΜΙΘΕΩΣ Ἀπόλ-
λων Σμινθέως, μετὰ τόξου καὶ βέ-
λους, βαδίζων ὑπ' αὐτὸν ΑΛΕ-
ΞΑΝΔΡΕΩΝ καὶ ὄνομα ἄρχον-
τος κατὰ γενικὴν πτώσιν. . . .
Ρ Ἀττικὸν τετράδρ. καὶ δραχ.

Τὸ Σμίνθιον ἢ ναὸς Ἀπόλλωνος τοῦ Σμινθέως ἱδρυτο ἐπὶ βρα-
χώδους ὑψώματος τῆς παραλίας τῆς Χρύσης πρὸς νότον τῆς πό-
λεως. Τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ ἦτο ἔργον τοῦ Σκόπα, ὁ δὲ Στράβων
(604) μαρτυρεῖ, ὅτι παρίστατο ἔχων παρὰ πόδας μῦν. Τὸ σύμ-
βολον τοῦτο παραλείπεται ἐπὶ τῶν τετραδράχμων, εὑρηται ὁμῶς
ἐπὶ μικρῶν χαλκῶν νομισμάτων, ὁμοιοζόντων κατὰ τύπον πρὸς τὰ
ἀργυρᾶ. Τὰ μεγάλα χαλκᾶ νομίσματα τῶν προῤῥωμαϊκῶν χρόνων
φέρουσι τὴν ἐπιγρ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ, συνήθως συντετμημένην καὶ
τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν κατατομῇ εἴτε κατ' ἐνώπιον, ὀπισθ.
δέ, ἵππον βόσκοντα ἢ λύραν. Ἡ γειτονία τῆς πόλεως πρὸς τὸν
ποταμὸν Σκάμανδρον μνημονεύεται ἐπὶ τινῶν νομισμάτων, ἐπιγε-
γραμμένων ΠΡΟΣ ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝ. Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Αὐγού-
στου ἢ Ἀλεξάνδρεια ἐδέχθη ῥωμαϊκὴν ἀποικίαν· ἔκτοτε δὲ τὰ
νομίσματα φέρουσι Λατινικὴν ἐπιγραφὴν COL. TROAD, COL.
ALEX. TRO, COL. AVG. TRO, κτλ., ἐπὶ δὲ νομισμάτων τοῦ Κα-
ρακάλλα προστίθενται οἱ τίτλοι Aurelia Antoniana. Ἀπὸ Δο-
μιτιανοῦ μέχρι Σαλωνίνου τὰ νομίσματα ἀνήκουσι κατὰ τὸ πλεῖ-
στον εἰς τὴν κλάσιν τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀποικιακῶν. Οἱ τύποι εἶνε
μὲν πολυάριθμοι, ἀλλ' οἱ ἐξῆς δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ὡς οἱ μᾶλ-
λον χαρακτηριστικοὶ — "Ἴππος βοσκόμενος" αἰετὸς ἱπτάμενος μετὰ
κεφαλῆς βοῆς εἰς τοὺς ὄνυχας, κατ' ἀναφορὰν πρὸς παράδοσιν τινα
περὶ τῆς κτίσεως τῆς πόλεως (Eckhel, II. σ. 482). ἄγαλμα ἢ
ναὸς Ἀπόλλωνος Σμινθέως· Σειληγὸς· λύκαινα καὶ δίδυμοι· προ-
τομὴ γυναικεία πυργοστεφής μετὰ σημαίας (vexillum) ἐπ' ὧμου·
Σάτυρος σύρων γυμνὴν νύμφην πρὸ τοῦ Πανὸς κτλ.

Ἀμαξιτός, ἐπὶ τῆς νοτίου παραλίας τῆς Τρωάδος, πιθανῶς

ἀπωλέσασα τὴν αὐτονομίαν μετὰ τὴν κτίσιν τῆς Ἀλεξανδρείας Τρωάδος, ὅπου μετῴκηθησαν οἱ κάτοικοι αὐτῆς.

ΧΑΛΚΟΣ. Τέταρτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΑΜΑΞΙ Λύρα Α · 6

(Num. Chron., VI. 197.)

Ὁμοίως

» Ἀθηνᾶ Ἰλιάς . . . Α · 6

Βερυτὸς ἢ Βέρυτις, πόλις ἀγνώστου θέσεως. Τὰ μόνα νομίσματα αὐτῆς εἶνε ἔκται ἡλέκτρον τοῦ Φωκαϊκοῦ κανόνος καὶ χαλκᾶ.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Κεφαλὴ ἐνὸς τῶν Διοσκούρων μεταξὺ δύο ἀστέρων.

Κεφαλὴ γυναικεία πρὸς δ, ἐν τετραγώνῳ γραμμῆς. ΜΕ 39 κ.
(Hunter, Πίν. LXVI. 8.)

Ὁμοίως.

(Millingen, Syll., Πίν. II. 41.)

ΒΙΡΥ Ῥόπαλον ἐν δικτύῳ Α · 7 καὶ · 4

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος μετὰ πύλου κωνικοῦ. (Αἰτόθι, Πίν. II. 42.)

ΒΙΡΥ Τρεῖς μηνίσκοι ἐν σχήματι τρισκελοῦς Α · 3

Γεντῆνος. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος

| ΓΕΝΤ Μέλισσα ἐν στεφάνῳ Α · 65

(Num. Chron., VI, 196.)

Γεργίς ἢ Γέργιθα (Arch. Zeit., 1844, 337· 1845, 116), πόλις κειμένη ἐν τῷ βορείῳ μέρει τῆς Τρωάδος, πλησίον τῆς ὁποίας ἐλέγετο ὅτι ἐγεννήθη ἡ Γεργιθία Σίβυλλα (Varro, IV, σ. 216). Στέφανος ὁ Βυζάντιος μαρτυρεῖ ῥητῶς, ὅτι οἱ τύποι τῶν νομισμάτων τῆς Γεργίθου ἦσαν ἡ Σίβυλλα καὶ ἡ σφίγξ: Γεργιθία ἢ χρησμολόγος Σίβυλλα, ἣτις καὶ τετύπωτο ἐν τῷ νομίσματι τῶν Γεργιθίων, αὐτὴ τε καὶ ἡ σφίγξ.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ τῆς Γεργιθίας Σιβύλλης δαφνοστεφής, κατ' ἐνώπιον.

ΓΕΡ Σφίγξ καθημένη δ. Ρ 6·2 κ.

Ὁμοίως.

» Ὁμοίως. Α Μεγ. · 3

Μετά τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Κεφαλή τῆς Γεργιθίας Σιβύλλης δα- ΓΕΡ Σφιγξ καθημένη πρὸς δεξ., ἐν
φνοστεφής, κατ' ἐνώπιον, φέρουσα τῷ ἐξέρῳ στάχυς. . . . Α·6
δὲ περιδέραιον καὶ ἐνώτια.

Δάρδανος, ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, περὶ τὰ ἐβδομήκοντα στά-
δια πρὸς νότον τῆς Ἀβύδου, ἦτο ἐν τῶν ἡλεκτρον ἐκδιδόντων νο-
μισματοκοπειῶν ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου ἴσως αἰῶνος π. Χ. Ὁ Ἰούλιος
Πολυδεύκης (IX, 84) λέγει, ὅτι τύπος τῶν νομισμάτων τῆς Δαρ-
δάνου ἦτο μάχη ἀλεκτρυόνων. Ἐν τούτοις ὁ συνήθης τύπος εἶνε
ἀλέκτωρ μαχόμενος, ἂν καὶ μάχη ἀλεκτρυόνων ἀπαντᾷ ἐπίσης
ἐπὶ τε τῶν ἐξ ἡλέκτρον καὶ τῶν ἐξ ἀργύρου νομισμάτων.

Ἀσιατικὸν ἢ Μιλήσιον ἡλεκτρον. Ἐβδομος αἰὼν π. Χ.

Δύο ἀλέκτορες μαχόμενοι. Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον.
(Num. Chr., 1875, Πίν. VIII. 8.) κΕ Τρίτη, 73 κ.

Φωκαϊκὸς σταθμητικὸς κανὼν, ἡλεκτρον. Ἐκτος καὶ πέμπτος αἰὼν.

Δύο ἀλέκτορες μαχόμενοι. Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
(Num. Chr., 1875, Πίν. X. 14.) διηρημένον. κΕ Ἑκτη, 40·4 κ.

Ἀσιατικὸν ἢ Μιλήσιον ἡλεκτρον.

Ἀλέκτωρ ὑπερίνω αὐτοῦ, ἀνθέμιον. Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
(Πίναξ ΚΔ'. 15.) διηρημένον κΕ Στατήρ, 215 κ.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν, ἄργυρος. Πέμπτος αἰὼν π. Χ.

Ἰππεύς. ΔΑΡ Ἀλέκτωρ ἐν τετραγώνῳ ἐγ-
(B. M. Guide, Πίν. X. 25.) κοίλῳ. Ρ 72·7 κ.

Ἰππεύς. (Brandis, σ. 428.) ΔΑΡ Δύο ἀλέκτορες μαχόμενοι . .
Ρ 16 κ.

Ἡ ὀπισθία ὄψις τῆς ἀργυρᾶς δραχμῆς φέρει μονογράφημα ἀπο-
τελούμενον ἐκ τῶν γραμμάτων ΙΗ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἀπε-
δόθη εἰς τὸν Ζῆνιν, σατράπην τῆς Αἰολίδος ἐπὶ Ἀρταξέρξου τοῦ
Μνήμονος.

ΧΑΛΚΟΣ. Τέταρτος αἰὼν, π. Χ.

Ἰππεὺς ἀνορθούμενος ὑποκάτω, ἐνίοτε ΔΑΡΔΑΝ. κτλ. Ἀλέκτωρ πρὸ αὐ-
ΦΙΛΟΚΡΑ ἢ σύμβολόν τι. τοῦ ἐνίοτε, Παλλάδιον Α·7·5

Αυτοκρατορικά — Αύγουστος καὶ ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γέτα.
 *Επιγρ ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. Ἄρχων, ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου ἄρχων. Τύποι
 ἐκλεκτοί — Γανυμήδης ἀναρπαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ τοῦ Διὸς
 (πρβλ. Στράβ. 587). Ποτάμιος θεὸς ΡΟΔΙΟΣ (Στράβ. 595, 103).
 Αἰνείας φέρων τὸν Ἀγχίσην καὶ ἄγων τὸν Ἀσκάνιον.

Ζέλεια, ἐπὶ τοῦ Αἰσῆπου ποταμοῦ περὶ τὰ ὀγδοήκοντα μίλια
 ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ.

ΧΑΛΚΟΣ. Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλή Ἀρτέμιδος φέρουσα στέφανον. | ΊΕΛΕ Ἐλαφος Α · 7
 (Zeit. f. Num., VII. 223.)

Ἴδε ὡσαύτως στατῆρα ἡλέκτρον περιγραφόμενον ὑπὸ τὴν Φώ-
 καιαν (κατωτέρω).

Θήβη. Ἴδε Θήβην Ὑποπλακίαν τῆς Μουσίας (Millingen
Syll., 68. Sestini, *Lett. di cont.*, II 69, IX. 114).

Θυμβρα, παρὰ τὸ Ἴλιον, κληθεῖσα οὕτως ὑπὸ τοῦ κτίστου
 αὐτῆς Δαρδάνου πρὸς τιμὴν τοῦ φίλου του Θυμβραίου, περίφημος
 δὲ διὰ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλή Διὸς Ἀμμωνος. | ΟΥ μεταξὺ τῶν ἀκτίνων ἀστέρος. Α · 5
 (Num Chron., VI. 199.)

Ἴλιον. Ἡ νέα πόλις τοῦ Ἰλίου δὲν εἶχε σπουδαιότητά τινα
 μέχρι τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ὅστις μετὰ τὴν ἐν
 Γρανικῇ νίκην ἀνεκήρυξεν αὐτὴν ἐλευθέραν καὶ ἀπηλλαγμένην
 φόρου (Στράβ., 593). Ὁ Λυσίμαχος ὡσαύτως μετὰ τὸν θά-
 νατον τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔλαβε τὴν πόλιν ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ προ-
 στασίαν, ἀνήγειρε ναὸν τῇ θεᾷ Ἀθηνᾷ Ἰλιάδι καὶ περιέβαλε τὴν
 πόλιν διὰ τείχους.

Δὲν φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι ἐκόπησαν νομίσματα ἐν Ἰλίῳ πρὸ
 τοῦ 189 π. Χ. ὅτε τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτονομίαν τῆς πόλεως
 ἀνεγνώρισαν οἱ Ῥωμαῖοι.

Μετὰ τὸ 189 π. Χ. περίπου

Κεφαλή 'Αθηνᾶς.

(B. M. Guide, Πίν. XLIX. 12.)

ΑΘΗΝΑΣ ΙΛΙΑΔΟΣ 'Αθηνᾶ 'Ιλιάς,
βαδίζουσα, κρατοῦσα δὲ δόρυ καὶ
ἄτρακτον. Διάφορα σύμβολα καὶ
ὀνόματα ἀρχόντων
Ρ 'Αττικ. τετράδρ. δρ. καὶ ἡμιδρ.

Τὰ μικρότερα ἀργυρᾶ καὶ τὰ σύγχρονα χαλκᾶ νομίσματα τῶν
ὁμοίων τύπων φέρουσι συνήθως τὰς ἐπιγραφὰς ΙΛΙ καὶ ΙΛΙΕΩΝ.

Ἐν αὐτοκρατορικοῖς χρόνοις ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος μέχρι
Γαλλιανοῦ οἱ τύποι καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ εἶνε πολυάριθμοι καὶ ἐνδια-
φέρουσαι, ὧν μνημονευτέαι αἱ ἐξῆς: ΔΙΑ ΙΔΑΙΟΝ ΙΛΙΕΩΝ, Ζεὺς
Ἰδαῖος καθήμενος ἐπὶ θρόνου, κρατῶν ἀγαλμάτιον 'Αθηνᾶς Ἰλιάδος.
ΑΝΧΕΙΧΗΣ· ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ· ΕΚΤΩΡ· ΕΚΤΩΡ ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ Ἐκτωρ
ιστάμενος ὑπὲρ τὸ πτώμα τοῦ Πατρόκλου. ΠΡΙΑΜΟΣ· ΔΑΡΔΑ-
ΝΟΣ· ΕΙΛΟΣ ὁ υἱὸς τοῦ Δαρδάνου· ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ, κτλ. Πᾶσαι μετὰ
τῶν ἀρμοζόντων τύπων· ΙΛΙΟΝ ΡΩΜΗ, Ἴλιον καὶ Ῥώμη ιστά-
μεναι καὶ δεξιούμεναι ἀλλήλας.

Ἵπάρχουσιν ἐπίσης παραστάσεις διαφόρων θυσιῶν πρὸς 'Α-
θηνᾶν τὴν Ἰλιάδα.

Κεβρηνία. Ὁ Στράβων (παρ. 596) λέγει, ὅτι ἡ χώρα τῆς
Κεβρηνίας ἐχωρίζετο ἀπὸ τὴν τῆς Σκήψεως ὑπὸ τοῦ Σκαμάνδρου
ποταμοῦ. Οἱ κάτοικοι ἀμφοτέρων τῶν πόλεων τούτων μετῴκισθησαν
ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ κτισθεῖσαν νέαν πόλιν, τὴν
ὕστερον κληθεῖσαν Ἀλεξάνδρειαν Τρωάδα. Τὰ νομίσματα τῆς
Κεβρηνίας συνίστανται εἰς ἕκτας ἡλέκτρου καὶ μικρὰ ἀργυρᾶ νομί-
σματα τοῦ ἕκτου καὶ πέμπτου περίπου αἰῶνος π. Χ., καὶ εἰς χαλκᾶ
νομίσματα τοῦ τετάρτου. Ἐπίσημον τῆς πόλεως ἦτο κεφαλή κριοῦ·
ἐπὶ τινων ὅμως κομματίων ὁ τύπος οὗτος εἶνε διπλοῦς, μεταξὺ δὲ
τῶν δύο κριοῦ κεφαλῶν εὔρηται κλάδος. Ἐπιγρ., συνήθως ΚΕΒΡ ἢ
ΚΕΒΡ, κτλ. Ὁ ὁπισθότυπος τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων εἶνε τετράγων-
ον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον εἴτε περιλαμβάνον γοργόνειον,
κεφαλὴν μόσχου ἢ ἀμφορέα. Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου

αἰῶνος φέρουσι κατὰ κανόνα κεφαλὴν κριοῦ, εἴτε δύο κεφαλὰς κριοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀφews καὶ κεφαλὴν Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῆς ὀπισθίας. *Ἐπιγρ.*, ΚΕ, συνήθως ἐν μονογραφῇματι.

Τρίτος αἰὼν π. Χ.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λυσιμάχου ἐν ἔτει 281 π. Χ., ὅτε ὁ Ἀντίοχος ἐκυβέρνησα, ὑπὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ Σέλευκον, τὴν Μ. Ἀσίαν μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου, φαίνεται ὅτι ἡ Κεβρηνία μετωνομάσθη πρὸς τιμὴν αὐτοῦ Ἀντιόχεια, ὅφ' ὃ ὄνομα ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα (*Zeit. f. Num.*, III, 305).

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

| ANTIOXEON Κεφαλὴ κριοῦ. Α·6

Κολώνη, ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Τρωάδος ἀντικρὺ τῆς Τενέδου καὶ 140 στάδια ἀπὸ τοῦ Ἰλίου (Στράβ. 589). (*Num. Chron.* VI, 193).

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

| ΚΟΛΩΝΑΩΝ μεταξύ τῶν ἀκτί-
νων ἀστέρος. Α·7

Τὰ νομίσματα ταῦτα κατετάσσοντο πρότερον ἐσφαλμένως εἰς τὴν Κολώνην τῆς Μεσσηνίας.

Λαμπωνία (;). Αἰολικὴ πόλις ἐν τῇ Τρωάδι πλησίον τῆς Ἀσσοῦ (ἴδε Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 263).

Πρὸ τοῦ 400 π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου πωγωνοφόρος.

| ΛΑΜ Κεφαλὴ ταύρου κατ' ἐνώπιον.
Ρ 59 κ.

Ὅμοιος.

» Ὅμοιος Ρ 29 κ.

Περὶ τὰ 400-350 π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου πωγωνοφόρος

| ΛΑΜ Ὅμ., ὑποκάτω κάρναρος Α·5

Λάρισα, ἐπὶ τῆς παραλίας μεταξύ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀμαξίτου. Τῇ πόλει ταύτῃ ἀπεδόθησαν χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ. ἐπιγεγραμμένα ΛΑΡ (ἴδε Λάρισσαν Αἰολίδος).

Νέα (ς), ἐπὶ τοῦ Σιμόεντος, παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Σιγείου. Μικρὰ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ., συνήθως μετὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας καὶ τῶν γραμμάτων ΝΕ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως. Ἐντούτοις ἡ ἀπονομὴ αὕτη εἶναι ἀμφίβολος. Ἴδε Νέον Τεῖχος Αἰολίδος καὶ *Num. Chron.*, VII. 49.

Νεανδρεία, Αἰολικὸν κτίσμα, 130 στάδια ἀπὸ τοῦ Ἰλίου, πιθανῶς δὲ μία τῶν πόλεων, ὧν οἱ κάτοικοι μετωκίσθησαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν Τρωάδα.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος. (<i>Num. Chron.</i> , VI. 198.)	NEAN Ἴππος βόσκων· τετράγωνον ἔγκοilon. ρ 28 κ.
Ὅμοίως. (Fox, II. 48.)	» Κρίδος· τετράγωνον ἔγκοilon. ρ 7.5 κ.
Ὅμοίως	» Προτομὴ ταύρου. ρ Μεγ. 4
Ὅμοίως.	» Ἴππος βόσκων Α 8
Ὅμοίως.	» Κόκκος κριθῆς καὶ σταφυλῆ. Α 6
Κεφαλὴ Πανδὸς κερασφόρος.	» Αἶξ Α 6

Ὀφρύνηον, μικρὰ πόλις μετὰ Δαρδάνου καὶ Ῥοιτείου μετ' ἄλλους ἱεροῦ τῷ Ἐκτορι.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἐκτορος μετὰ κράνους λο- φοφόρου, κατ' ἐνώπιον. (Brandis, σ. 446.)	ΟΦΡΥΝΕΩΝ Γυμνὸς παῖς ἐπὶ ἵππου, ἀντιγεγραμμένος ἐκ τῶν νο- μισμάτων τοῦ Φιλίππου τῆς Μακε- δονίας. ρ 44 καὶ 21 κ. καὶ Α 6
Ὅμοίως. (Brandis, σ. 556.)	ΟΦΡΥ Ὁ παῖς Διόνυσος κρατῶν σταφυλὴν. Α 7 καὶ 5
ΟΦΡΥΝΕΩΝ Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	Δύο ἀλέκτορες μαχόμενοι. Α 7 (Mionn., <i>Suppl.</i> , 500.)

Ῥοίτειον. (Waddington, *Rev. Num.*, 1852 σ. 96). Ἐκεῖτο εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἰλίου.

Περὶ τὰ 350 - 300 π. Χ.

Κεφαλή 'Απόλλωνος.

ΡΟ-ΙΤ-ΕΙ εἰς τὰ κενὰ τὰ μεταξὺ
τριῶν μνηίσκων τεθειμένων ἐν
σχήματι τρισκελοῦς. . Ρ 48 κ.

Σκαμανδρεία, μικρὰ πόλις ἐπὶ τοῦ Σκαμάνδρου (Imhoof,
Zeit. f. Num., I. 141)

Περὶ τὰ 350 - 300 π. Χ.

Κεφαλή 'Απόλλωνος (:))

ΣΚΑ Φοῖνιξ δένδρον. Σύμβολον,
κεφαλή κάπρου . . . Α 8

Κεφαλή τῆς ὀρείας νύμφης 'Ιδης,
ἐνίοτε μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΙΔΗ.

» Σταφυλή Α 4

Σκῆψις, μεσόγειος πόλις ἐν τῇ ὀρεινῇ χώρᾳ τῇ πρὸς τὰ βο-
ρειανατολικά τοῦ ὄρους 'Ιδης. 'Εν τῇ γειτονίᾳ ὑπῆρχον μεταλλεῖα
ἀργύρου. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ πέμπτου αἰῶ-
νος ὅν ἐκτείνονται πέραν τῶν ἀρχῶν τοῦ τετάρτου.

ΣΚΑΨΙΟΝ, βραδύτερον ΣΚΗΨΙΟΝ
καὶ ΣΚΗΨΙΩΝ. Προτομή ἵππου
πτερωτοῦ.

Φοῖνιξ ἢ ἐλάτη μετὰ ποικίλων συμ-
βόλων ἐν τῷ πεδίῳ
Ρ 99, 59, 49 καὶ 33 κ. καὶ Α
(B.M. *Guide*, Πίν. Χ. 26.)

'Επὶ τῶν χαλκῶν νομισμάτων ἡ παράστασις τοῦ πτερωτοῦ ἵπ-
που περατοῦται πρὸς τὰ ὀπισθεν εἰς ὅστις ἦτοι κέρας πότου Imhoof,
Mon. Gr. σελ. 264).

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρι Μαξιμίνου ΣΚΗΨΙΩΝ
ἢ ΣΚΗΨΙΩΝ ΔΑΡΔΑΝΩΝ. 'Εκλεκτοὶ τύποι, ΖΕΥΣ ΕΙΔΑΙΟΣ, Ζεὺς
'Ιδαῖος ἰστάμενος· Διόνυσος γυμνὸς μετὰ κανθάρου καὶ θύρσου·
προτομή Διονύσου φέροντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλαθον καὶ κρα-
τοῦντος κάνθαρον καὶ ροιάν· ἡ κρίσις τοῦ Πάριδος (*Zeit. f. Num.*
X. 155), πρὸς δὲ ΙΔΗ ΣΚΗΨΙΩΝ ΔΑΡΔΑ, 'Αθηνᾶ, 'Αφροδίτη
καὶ 'Ηρα πρὸ δένδρου οὗ ὑπεράνω, ἐπὶ τοῦ ὄρους 'Ιδης, κάθεται ὁ
Πάρις, ὑποκάτω δὲ τοῦ δένδρου εἶνε ὁ 'Ερως προσφέρων τὸ μῆλον.

Σίγειον, κείμενον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ 'Ελλησπόντου, ἀνῆκεν
ἐν ἀρχαίᾳ ἐποχῇ εἰς τὰς 'Αθήνας. Οἱ 'Αθηναῖκοι τύποι τῶν νο-

μισμάτων μαρτυροῦσι τὴν συνέχειαν τῆς λατρείας τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Σιγείῳ μέχρι τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ τετάρτου αἰῶνος.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, κατ' ἐνώπιον.
(Brandis, σ. 411.)

Ὁμοίως.

Ὁμοίως. (Brandis, σ. 557.)

Ὁμοίως.

Ὁμοίως.

Ὁμοίως.

Κεφαλὴ Ἑρμοῦ, μετὰ πετάσου κρεμα-
μένου ὀπισθεν ΕΕ Ἐκτῇ.

ΣΙΓΕ Γλαῦξ· ὀπισθεν, μηνίσκος·
Ρ Ἀττικὸν τετρώβολον.
(Num. Chron., VI, 199.)

ΣΙΓΕ Ὁμοίως Α·7 καὶ ·5
» Γλαῦξ δίσωμος καὶ μηνίσκος·
Α·85

» Ἀλέκτωρ Α·5

» Μηνίσκος Α·4

Φαίνεται ὅτι ἐν Σιγείῳ ἐκόπησαν τετράδραχμα ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀλεξάνδρου μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Σύμβολον, μηνίσκος καὶ ΣΙ ἐν μονογραφήματι.

ΝΗΣΟΣ ΤΗΣ ΤΡΩΑΔΟΣ

Τένεδος. Ἡ νῆσος Τένεδος φαίνεται ὅτι ἦτο ἀπὸ ἀρχαιοτά-
των ἤδη χρόνων νομισματοκοπεῖον μεγάλης σπουδαιότητος. Αἱ
σειραὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων αὐτῆς ἄρχονται πιθανῶς πρὸ τῶν
Περσικῶν πολέμων καὶ ἀκολουθοῦσι, ὡς φαίνεται, κατ' ἀρχὰς τὸν
Βαβυλωνικὸν κανόνα, τείνοντα ἐνταῦθα γὰρ ἀφομοιωθῇ πρὸς τὸν
Εὐβοϊκόν, ὡς ἐν Θάσῳ καὶ Λυκίᾳ.

Περὶ τὰ 500 π. Χ.

Ἰανόμορφος κεφαλὴ ἀρχαϊκῆς τεχνο-
τροπίας ἀνδρική καὶ γυναικεία
(Διόνυσος Δίμορφος (;) ἢ μᾶλλον
Ἰσως Διόνυσος καὶ Ἀριάδνη).

Ὁμοίως.

Ὁμοίως.

Τ-Ε-Ν-Ε (ἐπ' ἀριστ.) Διπλοῦς πέ-
λεος ἐν βαθεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
Ρ Στατήρ, 138 κ. καὶ Ρ 28 κ.
(B. M. Guide, Πίν. II, 19.)

ΤΕΝΕ Κεφαλὴ πωγωνοφόρος μετὰ
κράνους, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
Ρ Στατήρ, 125 κ.

Τετράγωνον ἐγκοιλὸν ἄξεστον, εἰς
τέσσαρα διηρημένον . Ρ 28·7 κ.

Περὶ τὰ 400 - 350 π. Χ.

Μετὰ παρέλευσιν ἡμίσεος περίπου αἰῶνος ἐξεδόθη ἐν Τενέδῳ νέα σειρά ἀργυρῶν νομισμάτων, νῦν ὅμως κατὰ Φοινικικὸν κανόνα.

Ἰανόμορφος κεφαλὴ ὡς ἀνωτέρω,
ἀλλὰ καλλίστης τεχνοτροπίας.
(B.M. Guide, Πίν. XVIII, 20, 21.)

TENEΔION Διπλοῦς πέλεκυς ἐν
τετραγώνῳ ἢ πεδίῳ ἐγκοίλῳ. Ὡς
τῷ πεδίῳ σταφυλὴ καὶ σύμβολον
ἀλλάσσειν. Ρ Στατήρ, 217-200 κ.
Ρ Δραχμή, 55 κ.

Ἐκ τῆς περιόδου ταύτης ὑπάρχουσι καὶ μικρὰ χαλκᾶ νομίσματα φέροντα ΤΕ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψευς. Τύπος, διπλοῦς πέλεκυς.

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Ἡ τρίτη καὶ τελευταία σειρά τῶν τῆς Τενέδου νομισμάτων ἀνήκει εἰς τὸν δεύτερον ἢ πρῶτον αἰῶνα π. Χ. καὶ ἀκολουθεῖ τὸν Ἀττικὸν σταθμητικὸν κανόνα. Κατὰ τεχνοτροπίαν τὰ ὄψιμα ταῦτα νομίσματα ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ σύγχρονα πλατέα νομίσματα τῆς Μαρωνείας, Θάσου καὶ πολλῶν πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Εἶνε δὲ γνωστὰ καὶ κομμάτια ἐπικεκομμένα ἐπὶ νομισμάτων τῆς Ἀλεξανδρείας Τρωάδος καὶ τῆς Θάσου.

Ἰανόμορφος κεφαλὴ, ὡς ἀνωτέρω
(τεχνοτροπία παρηγμακυῖα).
(Πίναξ ΚΘ'. 3.)

TENEΔION Διπλοῦς πέλεκυς ἐν
τῷ πεδίῳ σταφυλὴ καὶ σύμβολον
ἀλλάσσειν. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ.
Ρ Ἀττικ. τετράδρ. καὶ δραχ.

Τοὺς τύπους τῶν νομισμάτων τῆς νήσου ταύτης ὁ Ἀριστοτέλης (παρὰ Στεφ. Βυζ., ἐν λ. Τένεδος) ἀναφέρει εἰς διάταγμα βασιλέως τινὸς τῆς Τενέδου, ὀρίζοντος τὴν ἀποκεφάλισιν παντὸς μοιχοῦ. Βεβαίως ὅμως ἀπατᾶται ἐν τῇ ἐξηγήσει ταύτῃ· διότι, ὡς δικαίως παρατηρεῖ ὁ Leake, « τοιαῦτα θέματα οὐδέποτε ἀπεικονίζοντο ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Ἑλλήνων. Οἱ τύποι αὐτῶν, ὡς τὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὀνόματα, ἦσαν σχεδὸν πάντοτε εὐφημιστικοί, ἀναφερόμενοι γενικῶς εἰς τὴν ἐγχώριον μυθολογίαν καὶ τὰ συμβάντα τοῦ τόπου, μετὰ συμβόλων ἀναφερομένων εἰς τὰ κύρια προϊόντα ἢ εἰς τὴν προστάτιδα θεότητα ». Πρὸς τὸν μῦθον τοῦ Τέν-

νου καὶ τοὺς εἰς Δελφοὺς ἀφιερωμένους πελέκεις τῆς Τενέδου (Παυσ., X. 14).

Ὅθεν δύναται γὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναμφίβολον, ὅτι ὁ Τενέδιος πέλεκυς ἦτο θρησκευτικὸν ἔμβλημα, ὡς καὶ ὁ διπλοῦς πέλεκυς, ὃν κρατεῖ Ζεὺς ὁ Λαβρανδεὺς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Καρίας.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΩΑΔΟΣ

	Πρὸ τοῦ 500 π. Χ.	500-400 π. Χ.	400-300 π. Χ.	300-200 π. Χ.	Μετὰ τὸ 300-200 π. Χ.	Αὐτοκρα- τορικά
* Ἀβυδος	ⲙⲉ.	Ⲡ	ⲕ Ⲡ ⲁ	ⲁ	Ⲡ ⲁ	ⲁ
Ἀλεξάνδρεια Τρωάς	...	...	...	...	Ⲡ ⲁ	ⲁ
* Ἀμαξιτὸς	...	...	ⲁ			
Βιρυτὸς	...	...	ⲙⲉ. ⲁ			
Γεντῖνος	...	...	ⲁ			
Γέργιθα	...	...	Ⲡ ⲁ	ⲁ		
Δάρδανος	ⲙⲉ	ⲙⲉ Ⲡ	ⲁ	...	...	ⲁ
Ζέλεια	...	...	ⲁ			
Θύμβρα	...	...	ⲁ			
* Ἴλιον	...	...	...	...	Ⲡ ⲁ	ⲁ
Κεβρηγία }	...	ⲙⲉ Ⲡ	ⲁ	ⲁ		
* Ἀντιόχεια }	...	Ⲡ	ⲁ			
Κολώνη	...	...	ⲁ			
Λαμπωνία	...	Ⲡ	ⲁ			
Λάρισσα	...	...	...	ⲁ		
Νέα (;)	...	...	...	ⲁ (;)		
Νεανδρία	...	...	Ⲡ ⲁ			
* Οφρύνιον	...	...	Ⲡ ⲁ			
* Ροῖτειον	...	...	Ⲡ			
Σκαμανδρία	...	...	ⲁ			
Σκήψις	...	Ⲡ	Ⲡ (;) ⲁ	...	...	ⲁ
Σίγειον	...	...	ⲙⲉ Ⲡ ⲁ			
Τενέδος (νῆσος)	Ⲡ	...	Ⲡ ⲁ	...	Ⲡ	

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος βλέπει τις ὅτι ἡ νομισματοκοπία τῆς Τρωάδος ἀνήκει κυρίως εἰς τὸ δεύτερον ἡμῖς τοῦ τετάρτου αἰ-

ῶνος, ὅτε πολλάι μικραὶ πόλεις προσέλαβον βραχύδιον σπουδαιότητα, ὀφειλομένην εἰς τὰ ἰδιαίτερα εὐεργετήματα τὰ παρ' Ἀλεξάνδρου παραχωρηθέντα αὐταῖς μετὰ τὴν ἐν Γρανικῷ νίκην αὐτοῦ.

ΑΙΟΛΙΣ.

Συμμαχικὴ νομισματοκοπία (:) . Ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΑΙΟΛΕ Κεραυνὸς καὶ σταφυλὴ . .
Ρ 41 κ.

Κεφαλὴ Ἥρας (:) .

» Ὅμ., μετὰ σταφυλῆς ἢ κηρυκείου Α 65

Ὁ Δρ. Imhoof (*Zeit. f. Num.*, III. 312) ὑποθέτει ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἐκόπησαν ἐν Μεθύμνῃ τῆς Λέσβου. Ἄλλοι ἀποδίδουσι αὐτὰ εἰς τὸ Αἰόλιον τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου.

Αἰγᾶι, μεταξὺ Λήμνου καὶ Κύμης. Ἀρχαῖκά νομίσματα δὲν εἶνε γνωστά.

Περὶ τὰ 300-200 π. Χ. Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΑΙΓΑΕ Κεφαλὴ αἰγός. . Ρ 32 κ.

Μετὰ τὸ 190 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ πεδίῳ
τόξον καὶ φαρέτρα.

(Brandis, σ. 448.)

ΑΙΓΑΙΕΩΝ Ζεὺς γυμνός, ἱστάμενος,
κρατῶν ἀετὸν καὶ στηριζόμενος
ἐπὶ σκήπτρου· τὸ δλον ἐν στεφάνῳ δρυός. Ρ Τετράδρ. πλατύ.

Πρὸς τούτοις χαλκᾶ διαφόρων τύπων.

Ἀυτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου (*Zeit. f. Num.*, VI. 12) Ἐπιγρ. ΑΙΓΑΕΩΝ. Ἀρχων, στρατηγός. Ἐκ τῶν τύπων ἀξιομνημόνευτοι εἶνε γυναικεία μορφή καθημένη ἐπὶ λύκου (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 270) καὶ κατακείμενος ποτάμιος θεὸς σὺν τῷ ὀνόματι ΤΙΤΝΑΙΟΣ

Αὐτοκάνη, (ἴδε τὸν ὁμηρικὸν Ὑμνον εἰς Ἀπόλλωνα Δῆ-
λιον, στιχ. 35) μεταξὺ Πιτάνης καὶ Ἀταρνέως (Imhoof, *Mon. Gr.*
σ. 271, καὶ *Zeit. f. Num.* XI. σ. 50).

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου. (;)

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(*Z. f. N.*, XI, Πίν. I, 3.)

Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφῆς κατ' ἐνώ-
πιον. (*Αὐτόθι*, XI, Πίν. I, 4.)

Κεφαλὴ Διός.

ΑΥΤΟΚΑΝΑ Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ
στεφάνης Α · 3

ΑΥΤΟΚΑ Στέφανος Α · 5

ΑΥΤΟΚ ἢ ΑΥΤΟΚΑ Κεφαλὴ Ἀθη-
νᾶς Α · 6 καὶ · 4

Βοιῶνῃ, πιθανῶς παρὰ τὴν Λάρισσαν Φρικωνίδᾳ (Imhoof,
ε. α. 272).

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ γυναικεία ἔχουσα τὴν κόμην
ἐν σφενδόνη.

ΒΟΙΩΝΙΤΙΚΟΝ Ταῦρος ἱστάμενος
Α · 45

Γρύνιον ἢ Γρυνεῖα, τεσσαράκοντα στάδια ἀπὸ τῆς Μυρίνης
καὶ ἐβδομήκοντα ἀπὸ τῆς Ἐλαίας, διάσημος διὰ τὸν ἐκ λευκοῦ
μαρμάρου ναὸν αὐτῆς τοῦ Ἀπόλλωνος (Στραβ. 622). Ἴδε *Num.*
Chron., IX. 159 καὶ *Εφημερίς Ἀρχαιολογική*, Σεिरὰ Β'. 1861, 313.

Χαλκοῦν τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος κατ' ἐνώπιον.

ΓΥΡΝΗΩΝ (οὔτω) Ὀστρακὸν θα-
λασσίῳ μυός . . . Α · 7 καὶ · 4

Ἐλαία. Πόλις παλαιὰ χτισθεῖσα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπὸ
Μενεσθέως τοῦ Ἀθηναίου. Ὁ Στράβων (615) θέτει αὐτὴν δώ-
δεκα στάδια μακρὰν τοῦ Καίκου καὶ 120 ἀπὸ τῆς Περγάμου
ἧς ἦτο ἐπίνειον. Πάντα τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε ὀψίμου τεχνο-
τροπίας: —

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου

Κεφαλὴ Ἀθηναῖς μετὰ στενῆς περι-
κεφαλαίας.

Κεφαλὴ Ἀθηναῖς μετὰ κράνους Κο-
ρινθιακοῦ.

Ε - Α - Α - Ι Στέφανος . . Α · 49 καὶ
Α · 20 καὶ

Ε - Α Κόκκος σίτου ἐν στεφάνῳ . .
Α · 75 καὶ · 4

Πρῶρα.

Κεφαλὴ Δήμητρος.

ΕΛΑΙ ἐν στεφάνῳ. . . Α .75 καὶ .4

ΕΛΑΙΤΩΝ Λαμπὰς ἐν στεφάνῳ .

Α .7

Ἐτεροὶ τύποι μεταγενεστέρων χρόνων εἶνε οἱ ἐξῆς. — Ἀθηνᾶ κρατοῦσα γλαῦκα καὶ σκῆπτρον· μήκων ἐν στεφάνῳ· κάλαθος περιέχων μήκωνα καὶ στάχυν· Τελεσφόρος, κλπ. ΜΕΝΕ-
CΘΕΥC ΚΤΙCΤΗC, κεφαλὴ Μενεσθέως, ὅπισθ. Ἀσκληπιός.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Ὀστίλιανου, ΕΛΑΙΤΩΝ ἢ ΕΛΑΕΙΤΩΝ. Ἀρχων—στρατηγὸς ἴσως δὲ καὶ ἄρχων· ὁ πρῶτος μετὰ τοῦ τίτλου ΝΕ[ΩΚΟΡΟC] Ἀξιοσημείωτοι τύποι: Ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης· τέσσαρες ἀλιεῖς ἀνοίγοντες τὴν εἰς τὰ δίκτυα αὐτῶν ἐμπλακεῖσαν κιβωτόν, ἐν ᾗ ἐνεκλείσθησαν ἡ Αὐγὴ καὶ ὁ παῖς αὐτῆς Τήλεφος καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν· εἰς τῶν ἀλιέων ἐξάγει τὴν Αὐγὴν ἐκ τῆς κιβωτοῦ (*Mittheilungen d. deutschen arch. Inst.* 1885, σ. 21).

Κάμη, πιθανῶς κειμένη ἐν τῇ Αἰολίδι (ἴδε von Sallet, *Zeit. f. Num.* XIII. σ. 70). Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι—Ἀδριανός, Κόμμοδος καὶ Σεβῆρος, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΚΑΜΗΝΩΝ Τύποι—Κεφαλὴ πωγωνοφόρος, ὅπ. Εἰδῶλον Ἀσιατικῆς θεᾶς ὁμοιοζούσης πρὸς τὴν Ἑφείαν Ἀρτεμιν. Κεφαλὴ Ἀδριανοῦ, ὅπ. ΚΑΜΗΝΩΝ ΕΠΙ ΤΡΥΦΩΝΟC, Ὑγίεια ἰσταμένη (*Zeit. f. Num.*, ἐ. ἀ.).

Κύμη, ἐν τῷ μυχῷ τοῦ ὁμωνύμου κόλπου, κτισθεῖσα κατὰ τὴν παράδοσιν, ὑπὸ ἀμαζόνος καλουμένης ΚύμηC. Ἡ πόλιC αὕτη φαίνεται ὅτι ἔκοψε νομίσματα ἡλέκτρου κατὰ Φοινικικὸν σταθμητικὸν κανόνα πρὸ τῶν Περσικῶν πολέμων.

Πρὸ τοῦ 500 π. Χ. περίπου.

Προτομὴ ἵππου ἀνορθούμενου· ὑποκάτω, ἄνθος (;) (*Ivanoff*, 153).

Τρία βαθέα ἔγκοιλα, ὧν τὸ κεντρικὸν ἐπίμηκες, τὰ δὲ λοιπὰ τετράγωνα. . . ΜΕ Στατήρ, 220 κ.

Ἴππος ἀνορθούμενος· ὑποκάτω, ἄνθος (;) (*B. M. Guide*, Πίν. Χ, 3).

Τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς τέσσαρα διηρημένον. ΜΕ Στατήρ, 215 κ.

Κεφαλή ἵππου.

Κεφαλή ἀετοῦ. (Brandis, σ. 391).

Τετράγ. ἐγκοilon. **HE** 21 καὶ 10 κ.

KV Τετράγωνον ἐγκοilon. **HE** 9-7 κ.

P 21 κ.

Εἶνε ὡσαύτως πιθανόν ὅτι οἱ ἀρχαϊκώτατοι ἀργυροὶ Αἰγινητικῶν σταθμοῦ στατήρες τοῦ εὐρήματος τῆς Θήρας, οἱ φέροντες ὡς τύπον προτομὴν ἵππου, ἀνωτέρω δὲ (Τόμ. Α' σελ. 610) περιγραφέντες, πρέπει νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν Κύμη.

Μεταξὺ τῶν ἀρχαϊκῶν τούτων νομισμάτων καὶ τῶν πλατέων καὶ ἐπιπέδων τετραδράχμων τοῦ δευτέρου π. Χ. αἰῶνος, ἡ Κύμη δὲν φαίνεται ὅτι ἔκοψεν οἰονδήποτε νόμισμα.

Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου

Τετράδραγμα ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου. Σύμβολον, ἀγγεῖον μόνωντον. Τὸ ἄρχοντος ὄνομα ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ἐπὶ ἐνὸς τῶν νομισμάτων τούτων ἀπαντᾷ ὡσαύτως ἐπὶ συγχρόνων τετραδράχμων τῆς Κύμης κοπέντων ἐν ὀνόματι αὐτῆς ταύτης.

Κεφαλή τῆς Κύμης, τῆς κατὰ παράδοσιν οἰκιστρίας.

(B. M. Guide, Πίν. XLIX. 14.)

KYMAION Ἴππος. Σύμβολον, ἀγγεῖον μόνωντον· διάφορα ὀνόματα ἀρχόντων κατ' ὀνομαστικὴν πτώσιν τὸ δλον ἐν στεφάνῳ . . .

P Τετράδρ.

Ἀετός.

KY Πρόσθιον ἵππου . . **P** Ἡμίδρ.

Ὁσαύτως χαλκᾷ μεθ' ὁμοίων τύπων — Ἴππος· ἀετός· ἀγγεῖον μόνωντον· κεφαλή Κύμης· δύο μορφαὶ ἐπὶ τεθρίππου, ὅπ. Ἀρτεμις καὶ μορφὴ ὠπλισμένη, κλπ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Γαλλιανοῦ μετὰ ἢ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. Ἀρχὸν ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τῶν τοῦ ἀνθυπάτου (δηλαδὴ T. Clodius Epirius Marcellus, 70-73 μ. Χ.), πρυτάνεως, στρατηγοῦ, ἄρχοντος ἢ γραμματέως. Ἀξιοσημεῖοι τύποι ἢ ἐπιγραφαὶ — ΟΜΗΡΟΣ, Ὀμήρος καθήμενος, ὅπ. ΚΡΗΘΙΣ, ἡ μήτηρ τοῦ Ὀμήρου, κρατοῦσα σκῆπτρον· ἡ Κρηθίς ἐλέγετο ὅτι ἐγεννήθη ἐν Κύμῃ· ΕΡΜΟΣ, ὁ ποταμὸς Ἐρμος· ΞΑΝΘΟΣ, ὁ ποταμὸς Ξάνθος (ἐγχώριός τις ποταμός;)· Ἀρτεμις

Ἐφεσία· ἀθλητής, μετ' ἀγωνιστικοῦ ἀγγείου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰσερχόμενος εἰς τέμενος ναοῦ· ΑΙΟΛΕΩΝ ΚΥΜΑΙΩΝ, εἰς δῆλωσιν τῆς καταγωγῆς τῆς Κύμης, ἐπὶ νομίσματος τοῦ Ἀδριανοῦ, οὗ ὁ ὀπισθότυπος παριστᾷ τὸν ποταμὸν Ἑρμὸν κατακείμενον· Ἰσις Φαρία μετὰ τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγρ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ ΚΥΜΑΙΟΙΣ ἐπὶ νομίσματος Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. Ἐπίσης ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ ἢ ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ. Ἐπίτιμος τίτλος ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ, ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Νέρωνος.

Λάρισα Φρικωνίς (Στραβ. 621· *Rev. Num.*, 1844, 28 καὶ *Arch. Zeit.*, 1849, 28), ἐβδομήκοντα στάδια ἀπὸ τῆς Κύμης.

Χαλκᾶ τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ ἀνδρική μετὰ βραχέος πώγωνος.	ΛΑΡΙΣΑΙ Δίωτα καὶ κόκκος κριθῆς Λ · 85
Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ σφενδόνης	Λ Α Δίωτα μετὰ ξυρτάλου καὶ κρηκείου Λ · 7

Ταῦτα δυνατόν νὰ ἀνήκωσιν εἰς Λάρισαν τῆς Τρωάδος.

Μύρινα, λιμὴν ἀρκετὰ ὀχυρὸς μετὰ ξυρτάλου καὶ Κύμης. Τῆς πόλεως ταύτης δὲν ὑπάρχουσι παλαιὰ νομίσματα Ἡ Μύρινα ἦτο μία τῶν πόλεων τῶν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀνακηρυχθεισῶν ἐλευθέρων μετὰ τὴν ἥτταν Φιλίππου τοῦ Ε'. ἐν ἔτει 197 π. Χ. (Λιδίου, XXXIII. 30). Τότε δὲ πιθανῶς ἤρξατο κόπτουσα πλατέα Ἀττικά τετράδραχμα ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου (Müller 933-42) εἴτε καὶ μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς τύπων.

Μετὰ τὸ 197 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, δαφνοστεφής. (Πίναξ ΚΣ'. 4.)	ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ Ἀγάλμα Ἀπόλλωνος τοῦ Γρυνείου, ἱσταμένου, κρατοῦντος δὲ ἀγνιστήριον κλάδον καὶ φιάλην· παρὰ πόδας αὐτοῦ ὄμφαλός καὶ ἀμφορεύς. Ρ Τετράδρ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς δ. (Ζ. f. N. III. Πίν. VIII. 17, 18.)	Μ—Υ Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, κατ' ἐνώπιον Ρ 29 κ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἢ Ἀθηνᾶς.	ΜΥΡΙ Ἀμφορεύς, Λ · 65

Τὰ τελευταῖα χαλκᾶ νομίσματα ἔχουσι λύραν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀφείας τοῦ νομίσματος. Οἱ σχετικοὶ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῷ πλησίον κειμένῳ Γρυνίῳ τῆς χώρας τῆς Μυρίνης.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ ἢ ΜΥΡΕΙΝΑΙΩΝ. Ἄρχων—στρατηγός, ἐπὶ νομίσματος αὐτοκρατορικῶν χρόνων, μνημονευομένῳ παρὰ Eckhel, II. 496. Ἐκλεκτοὶ τύποι—Πρόσοψις ναοῦ Ἀπόλλωνος Γρυνεῖου (Στραβ. 622) δεικνύουσα τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ ὡς ἐπὶ τῶν τετραδράχμων. Ἰππεὺς κρανοφόρος μετ' ἐπιγραφῆς ΔΑΜΝΕΥΣ, πιθανῶς ἐγγὺς τὸς τις ἥρω.

Νέον τεῖχος, (*Num. Chron.*, VII. 49.). Τὰ μικρὰ χαλκᾶ νομίσματα τὰ ὑπὸ τὴν Νέαν τῆς Τρωάδος περιγραφέντα (σ. 80) δύνανται μετ' ἴσης πιθανότητος νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν παροῦσαν πόλιν, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ἐξῆς νόμισμα:—

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

NE (μονογράφημα) Γλαῦξ. A·65
(Βρετ. Μουσεῖον)

Τῆμνος, ἐπὶ ὑψώματος, δεσπόζοντος τῆς κοιλάδος τοῦ Ἐρμου καὶ τῶν κτήσεων τῆς Κύμης, Φωκαίας καὶ Σμύρνης (Στραβ. 621). Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα αὐτῆς εἶνε τετράδραχμα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. κοπέντα ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὃν σύμβολον εἶνε μέγα μόνωτον ἄγγειον ἐν στεφάνῳ ἀμπέλου (Müller, 952-66). Ταῦτα δὲ συνοδεύονται ὑπὸ μικρῶν ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν νομισμάτων φερόντων τὸ ὄνομα τῆς πόλεως.

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.
(*Num. Chron.*, VII. 50.)
Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.

TA Ἀγγεῖον μόνωτον, ἐν στεφάνῳ
ἀμπέλου. . . . P Ἡμίδρ.
» Σταφυλῇ, ἐν στεφάνῳ ἀμπέλου.
A·75

Κεφαλή Διονύσου πωγωνοφόρου ¹. | ΤΑ Σταφυλή Α 45

Μεταγενέστερα αὐτόνομα χαλκᾶ, πρὸς δὲ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιηγοῦ. *Επιγ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ, κτλ. Τύποι ποικίλοι. ACINIUS GALLUS AGNOS, μετὰ κεφαλῆς πιθανῶς τὸν Αὐγούστον εἰκονίζουσας. Ὁ G. Asinius Gallus ἦτο ἀνθύπατος ἐν Ἀσίᾳ τὸ ἔτος 6 π. Χ. Ἐντούτοις τὰ νομίσματα δὲν δίδουσιν αὐτῷ τίτλον, ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ἐπίθετον ἀγνός, ἀντιστοιχοῦν δὲ πρὸς τὸ λατινικὸν integer. Ἔτερον νόμισμα τοῦ Αὐγούστου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος κοπὲν ἐπιγέγραπται KAICAP CEBASTOS ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΥΠΑΤΗΑΣ = ὑπατείας (ἴδε Z. f. N. XII. 360). Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξίων σημειώσεως τύπων εἶνε ΕΡΜΟΣ, ποταμὸς Ἑρμος. Ἀθηναῖα Νικηφόρος· δύο Νεμέσεις ἀντιμέτωποι, ἐκάστη ὑψοῦσα τὴν χεῖρα πρὸς τὸ στήθος· ΤΗΜΝΟΣ, Κεφαλή τῆς πόλεως.

Τίσνα (ς). Ἡ πόλις αὕτη δὲν μνημονεύεται παρ' οὐδενὸς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων· ὁ ὀπισθότυπος ὁμοῦς τῶν νομισμάτων, ἀκριβῶς ὁμοιάζων πρὸς τὸν ἐπὶ νομισμάτων τινῶν τῆς Κύμης, καθιστᾷ ἀναμφίβολον ὅτι ἐκόπησαν ἐν τῇ ἀμέσῃ γειτονείᾳ τῆς πόλεως ταύτης. Ὁ Δρ. Imhoof (*Mon. G.*, σ. 276) παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπιγραφή ΤΙΣΝΑΙΟΣ δύναται νὰ εἶνε ἀρχαιότερα τις μορφή τοῦ ΤΙΤΝΑΙΟΣ, ὅπερ ἀπαντᾷ ὡς ὄνομα ποταμοῦ ἐπὶ αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων τῶν Αἰγῶν (σελ. 85).

Περὶ τὰ 300 π. Χ.

Κεφαλή νεαροῦ ποταμίου θεοῦ.

*Ομοίως.

| ΤΙΣΝΑΙΟΝ Ἀγγεῖον μόνωτον Α 65

| ΤΙΣΝΑΙΟΝ Ξίφος ἐν κολεῷ. Α 45

Ἐκ τοῦ ἐπομένου πίνακος βλέπει τις ὅτι ἐξαιρέσει ὀλίγων ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων, μετ' ἀμφιβολίας ἀποδιδόμενων εἰς τὴν Κύμην (σελ. 87), οὐδὲν νόμισμα ἐκόπη ἐν τινὶ τῶν πόλεων τῆς Αἰολίδος πρὸ τῆς ἐποχῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ὅτι δὲ πάντα τὰ μεγάλα

1) Τὰ μικρότατα ταῦτα νομίσματα δυνατόν νὰ εἶνε ἀρχαιότερα τῆς περιόδου, εἰς ἣν τὰ ἔταξα ἐνταῦθα.

καὶ πλατέα Ἀττικὰ τετράδραγμα τῶν Αἰγῶν, τῆς Κύμης, Μυρίνης καὶ Τήμνου, ἀνήκουσιν εἰς περίοδον ἐτι μεταγενεστέραν.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑἰΟΛΙΔΟΣ

	Πρὸ τοῦ 500	500-300 π. Χ.	300-200 π. Χ.	Μετὰ τὸ 200 π. Χ.	Αὐτοκρατορικὰ
Αἰγαί	...	...	Ρ Χ	Ρ Χ	Χ
Αὐτοκάνη	...	...	Χ		
Βοιώνη	...	...	Χ		
Γρύνιον	...	...	Χ		
Ἑλαία	...	...	Ρ Χ	Χ	Χ
Κάμη	...	...	...	...	Χ
Κύμη	ⲙⲉ Ρ(;)	...	...	Ρ Χ	Χ
Λάρισα	...	...	Χ		
Μύρινα	...	...	...	Ρ Χ	
Νέον τεῖχος	...	...	Χ		
Τήμνος	...	...	...	Ρ Χ	Χ
Τίσνα(;)	...	...	Χ		

ΛΕΣΒΟΣ.

Ἡ ὡραία αὕτη καὶ εὐφορος νῆσος, ἥτις ἦτο ἡ κυρία ἔδρα τοῦ Ἀσιατικοῦ κλάδου τῆς Αἰολικῆς φυλῆς, περιεῖχε πέντε ἢ ἑξ πόλεις μετ' ἰδίων κτήσεων ἐκάστης. Τούτων ἡ Μυτιλήνη καὶ ἡ Μέθυμνα ἦσαν κατὰ πολὺ καὶ ἐπὶ μακρὸν αἱ ἀνθηρόταται καὶ ἰσχυρόταται, εἰς τὴν μίαν δὲ ἢ τὴν ἑτέραν ἐξ αὐτῶν ὑπέκειντο συνήθως, ἂν καὶ οὐχὶ πάντοτε, αἱ ἀσημότεραι πόλεις.

Ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις Λεσβικοῖς νομίσμασι δύνανται ἴσως νὰ καταλεχθῶσιν ἀρχαῖοι τινες στατῆρες ἡλέκτρου ἀξέστου τεχνοτροπίας: —

Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα.
(B. M. Guide, Πιν. I. 10.)

Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον.
ⲙⲉ 248 κ.

Υπάρχουσιν ὡσαύτως μικρότερα κλάσματα ποικίλων τύπων, ἐξ ὧν μνημονευτέος ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμός.

Τὸν ἀρχαῖκόν ἤλεκτρον ἀκολουθοῦσι διάφοροι σειραὶ εὐτελοῦς ἀργύρου ἥτοι κράματος (potin) χρονολογούμεναι, τινές μὲν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, ἕτεραι δὲ ἀπὸ τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ πέμπτου αἰῶνος.

Τὰ νομίσματα ταῦτα ἀκολουθοῦσι δύο διαφόρους σταθμητικούς κανόνας, ἥτοι τὸν Φοινικικὸν (στατῆρες, 230-218 κ.) καὶ τὸν Περσικὸν (στατῆρες, 169 κ.). Εἶνε δὲ σχεδὸν πάντοτε ἀνεπίγραφα, ἢ δὲ κατὰ τάξεις εἰς τὴν Λέσβον στηρίζεται εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἀνακάλυψιν αὐτῶν.

Ἄν καὶ εἶνε πιθανόν, ὅτι τὰ ἐκ κράματος νομίσματα ἐξεδόθησαν παρὰ διαφόρων νομισματοκοπειῶν, ἢ ὑπὸ τῶν τύπων αὐτῶν παρεχομένη ἐνάργεια δυσκόλως ἐπαρκεῖ, ἵνα ἐπιτρέψῃ ἡμῖν νὰ ἀποπειραθῶμεν ἀκριβεστέρας κατατάξεις.

Τὰ νομίσματα τῶν σειρῶν τούτων εἶνε σφαιρικὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἔχουσι μικρὸν ἀκανόνιστον ἔγκοilon τετράγωνον ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψευς. Οἱ κυριώτατοι ἐμπροσθότυποι εἶνε οἱ ἐξῆς: —

Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἀνάγλυφον τετράγωνον εἰς τέσσαρα διηρημένον ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.	Φ 236 κ.
Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα (ἐργασία ἀγροῖκος)	Φ 234 κ.
Γοργόνειον (<i>Rev. Num.</i> , 1863, 328).	Φ 219 κ.
Κεφαλὴ λέοντος, κατ' ἐνώπιον	Φ 33 κ.
Πρόσθιον κάπρου	Φ 104 κ.
Δύο κεφαλαὶ κάπρου ἀντιμέτωποι ὑπεράνω, ἐνίστε ΛΕΞ ἢ ΑΝ (εἰς μονογράφημα).	Φ 18 κ.
Ὅμοιως, ἐνίστε σὺν τῷ γράμματι Μ ἢ μετ' ὀφθαλμοῦ ἀνθρώπου ὑπεράνω	Φ 10 κ.
Μία κεφαλὴ κάπρου ὑπεράνω ἀνθρώπινος ὀφθαλμός	Φ 13 κ.

Ἐκ πολλῶν ἄλλων μικρῶν νομισμάτων, κατ' εἰκασίαν Λεσβιακῶν, ἄξια μνείας εἶνε τὰ ἐξῆς: — Νεαρά ἄρρην κεφαλὴν, ὅπ. τε-

τράγωνον ἔγκοilon· κεφαλὴ γυναικεία, ὅπ. κεφαλὴ λέοντος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ· κεφαλὴ αἰθίοπος, ὅπ. τετραγώνον ἔγκοilon· δύο ἀνθρώπινοι ὀφθαλμοί, ὧν ὁ εἷς ὑπέρεκται τοῦ ἑτέρου, ὅπ. τετράγωνον ἔγκοilon· εἷς ἀνθρώπινος ὀφθαλμός. ὅπ. τετραγώνον ἔγκοilon, κλπ.

Περσικὸς κανὼν.

Δύο κεφαλαὶ μόσχων ἀντιμέτωποι μετὰ δένδρου ἐλαίας μεταξὺ αὐτῶν.

(B. M. Guide, Πίν. XI, 28.) Κ 170 κ.

Κεφαλὴ μόσχου Κ 84 κ.

Ὅμοιως. (*Ὁπ. Κεφαλὴ λέοντος, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ). Κ 11 κ.

ΛΕΣΒΙΑΚΑΙ ΕΚΤΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΥ

ΚΛΑΣΙΣ Α'. Περὶ τὰ 450-400 π. Χ.

Σύγχρονοι πρὸς τὰ τελευταῖα νομίσματα τῶν προηγουμένων ἐκ κράματος σειρῶν (π. χ. πρὸς τὰ φέροντα τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων), ἅτινα φαίνεται ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ πέμπτου αἰῶνος, εἶνε διάφοροι σειραὶ ἐκτῶν ἡλέκτρου μετὰ ποι-κίλων ἐμπροσθοτύπων, πᾶσαι ὅμως μετὰ διακριτικῆς τινος ιδιότη-τος, φέρουσαι δηλαδὴ τὸν ὁπισθότυπον ἔγκοilon καὶ οὐχὶ ἀνά-γλυφον. Ὅχι δὲ σπανίως αἱ ἔκται αὗται φέρουσιν τὰς ἐπιγραφὰς ΛΕ ἢ Μ (Λέσβος ἢ Μυτιλήνη;) καὶ πολλοὶ τῶν τύπων εἶνε εὐ-διακρίτως Λεσβιακοί.

Μ Πρόσθιον ταύρου, πρὸς ἀρ.

*Ἐγκοίλος κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα.
 ΜΕ Ἐκτῆ 39 κ.

Κεφαλὴ κριοῦ πρὸς δ., ὑποκάτω ἀ-
 λέκτωρ πρὸς ἀρ. (Πίναξ ΚΔ'. 17.)

*Ὅμοιως ΜΕ Ἐκτῆ.
 (B. M. Guide, Πίν. XVIII, 10.)

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.

*Ὅμοιως ΜΕ Ἐκτῆ.

Γοργόνειον.

*Ἐγκοίλος κεφαλὴ Ἡρακλέους ἐν λε-
 οντῇ. ΜΕ Ἐκτῆ.

Πρόσθιον ἵππου κεχαλινωμένου δ.

*Ὅμοιως ΜΕ Ἐκτῆ.

Πρόσθιον λέοντος πτερωτοῦ ἀρ.

*Ἐγκοίλος κεφ. ἀλέκτορος. ΜΕ Ἐκτῆ.
 (B. M. Guide, Πίν. XVIII, 11.)

Κεφαλή λέοντος χαίνουσα, μετὰ ἀ- στέρος ἐπὶ τοῦ μετώπου.	Ἐγκοῖλος κεφαλή ἀλέκτορος . . . ἡΕ Ἐκτῇ.
Κεφ. κριοῦ δ., ὑποκάτω ἀλέκτωρ ἀρ.	Ἐγκοῖλος κεφαλή ταύρου. ἡΕ Ἐκτῇ.
Κεφαλή Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ.	Ὅμοίως . . . ἡΕ Ἐκτῇ.
ΛΕ Κεφαλή λέοντος δ., χαίνουσα.	Ἐγκοῖλος κεφαλή μόσχου. ἡΕ Ἐκτῇ.
Κεφαλή Ἀθηνᾶς πρὸς δ., ἀκμαίας τεχνοτροπίας.	Ἐγκοῖλος λεοντῇ κατ' ἐνώπιον . . ἡΕ Ἐκτῇ.

Πιθανὸν εἶνε ὅτι μέγα μέρος τῶν σπουδαίων τούτων νομισμα-
τίων ἐκόπη ἐν Μυτιλήνῃ, τούτου δὲ φαίνεται ὅτι κατέχομεν ἐπί-
σημον ἀπόδειξιν ἐν τῇ σπουδαίᾳ ἐπιγραφῇ τῇ ἀνακαλυφθείσῃ ὑπὸ
τοῦ Newton καὶ τὸ πρῶτον παρ' αὐτοῦ δημοσιευθείσῃ ἐν τοῖς
Transactions of the Royal Society of Literature (δευτέρα
σειρά, τόμ. VIII. σελ. 549). Εἶνε δὲ αὕτη τεμάχιον νομισματικῆς
συνθήκης μεταξὺ τῶν πόλεων Φωκαίας ἀφ' ἐνός, καὶ Μυτιλήνης
ἀφ' ἑτέρου, περὶ τῆς ἐκδόσεως κοινοῦ νομίσματος ἐξ ἡλέκτρου, γνω-
στοῦ παρ' Ἑλλήσιν ὑπὸ τὸ ὄνομα χρυσοῖον Φωκαϊκόν. Ἡ συνθήκη
αὕτη τάσσεται ἐπιγραφικῶς εἰς τὸ 430 περίπου π. Χ. ¹.

ΚΛΑΣΙΣ Β. Περὶ τὰ 400-387 π. Χ.

Ἡ δευτέρα κλάσις τῶν ἐξ ἡλέκτρου ἐκτῶν τῆς Λέσβου πα-
ρουσιάζει ὁμοιότητα ἀνὰ γλυπτόν ἐν ἐγκοίλῳ ἢ βραδύτερον ἐν γραμ-
μικῷ τετραγώνῳ.

Ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν τύπων τῶν ἐκτῶν τούτων,
οἵτινες περιεσώθησαν μέχρις ἡμῶν, εὐκόλως δύναται τις νὰ ἀπο-
δείξῃ τινὰς ὡς ὄντας βεβαίως Λεσβιακοὺς¹ εἶνε ὅμως πιθανὸν ὅτι
ὑπάρχουσι πολλοὶ ἄλλοι, χαρακτῆρος ὀλιγώτερον εὐδιακρίτου, πι-
θανῶς καὶ οὗτοι ἐκδοθέντες ὑπὸ τοῦ νομισματοκοπέου τῆς Μυ-
τιλήνης. Οἱ ἐξῆς εἶνε ἐκεῖνοι, περὶ ὧν ἔχω τὰς ἐλαχίστας ἀμφιβο-
λίας, κατατάσσων εἰς τὴν Λέσβον.

Κεφαλή Ἀθηνᾶς μετὰ στενῆς λοφο- φόρου περικεφαλαίας.	Δύο κεφαλαὶ μόσχων ἀντιμέτωποι ἐνίστε μεταξὺ αὐτῶν ΛΕ . . . ἡΕ Ἐκτῇ.
---	--

¹ Σύνοψιν τῶν ὄρων τῆς συνθήκης ἴδε παρὰ Lenormant (Rev. Num., 1868 σ. 241).

Κεφαλή Ἀπόλλωνος, ὡς ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς Μυτιλήνης.	Κεφαλή μόσχου ΒΕ "Εκτῇ
Κεφαλή γυναικεία, σχεδὸν ἀντωπός, ἔχουσα τὴν κόμην ταινία ἀναδεδεμένην.	Κεφαλή ταύρου· ὑπεράνω ἐνίοτε Μ (Πίναξ ΚΔ'. 18.) . . ΒΕ "Εκτῇ
"Ομοίως.	Δύο κεφαλαὶ κάπρων· μεταξύ αὐτῶν Α ΒΕ "Εκτῇ
Κεφαλή Διονύσου πωγωνοφόρου.	Δύο κεφαλαὶ μόσχων, ἀντιμέτωποι ὧν μεταξύ ἄνθος . . ΒΕ "Εκτῇ
Πρόσθιον κάπρου.	Κεφαλή λέοντος χαίνουσα, ἐν τετραγώνῳ γραμμῆς . . . ΒΕ "Εκτῇ
Κεφαλή ἄρρην νεαρά.	Κεφαλή μόσχου ἐν τετραγώνῳ γραμμῆς ΒΕ "Εκτῇ
Κεφαλή Ἀπόλλωνος.	Λύρα, ἐν τετραγ. γραμμῆς. ΒΕ "Εκτῇ
Κεφαλή Σαπφοῦς (;) μετὰ σφενδόνης.	"Ομοίως ΒΕ "Εκτῇ
Κεφαλή Δήμητρος μετὰ πέπλου. (Πίναξ ΚΔ'. 19.)	Τρίπους ταινία δεδεμένος τετραγώνῳ γραμμῆς . . . ΒΕ "Εκτῇ

ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ.

Ἀἴγιρος, πόλις μικρὰ μεταξύ Μυτιλήνης καὶ Μεθύμνης (Στραβ. 617). Χαλκᾶ περὶ τὰ 300 π. Χ. (Imhoof, *Mon. Gr.* σελ. 276).

Κεφαλή Ἀθηνᾶς.

ΑἴΓΙ Κεφαλή γυναικεία μετὰ σφενδόνης **Α** 4

Ἀντισσα, παρὰ τὴν δυτικὴν ἄκραν τῆς νήσου, καταστραφεῖσα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν ἔτει 168 π. Χ.

Περὶ τὰ 300-168 π. Χ.

Κεφαλή γυναικεία.

ΑΝΤΙΣ Κωμικὴ κεφαλή Διονύσου μεθ' ὑψηλῆς τιάρας καὶ μακροῦ σφηνοειδοῦς πώγωνος . . **Α** 65
(Gardner, *Types*, Πίν. XV, 12.)
ΑΝ Ἀπόλλων κιθαρωδός . **Α** 65

Ἑρεσός, ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Λέσβου. Χαλκᾶ μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Ἑρμοῦ.

Ὁμοίως (*N. Ch.*, VII. 52).

ΕΡΕΣΙ Στάχυν . . Α 65 καὶ 35

» Κεφ. Ἀπόλλωνος (;). Α 55

Πρὸς ἐξήγησιν τοῦ πρώτου τῶν ἀνωτέρω τύπων ἴδε τὸν Ἀρχέστρατον (παρ' Ἀθηναίῳ III. 111), λέγοντα ἔτι οἱ θεοὶ ἔπεμψαν τὸν Ἑρμῆν εἰς Ἑρεσὸν χάριν τοῦ σίτου αὐτῶν.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Καλιγούλα μέχρι Φιλίππου, συνήθως μετὰ τῶν κεφαλῶν τῶν αὐτοκρατόρων. Ὄνομα ἄρχοντες μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγός. Κύριοι τύποι: ΣΑΠΦΩ ΕΡΕΣΙ, Κεφαλὴ Σαπφούς, ὡσαύτως Σαπφῶ κατημένη καὶ λύραν κρατοῦσα (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 278).

Κέθος (; (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 277). Ἀργυρᾶ ἀρχαῖα νομίσματα Ἀττικῷ σταθμητικῷ κανόνος.

Κεφαλὴ ἄρην νεαρά.

ΚΙΘΙ Δύο κεφαλαὶ κάπρων ἀντιμέτωποι.

ΚΙΘ Ὁφθαλμοὶ ἀνθρώπινος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . . . Ρ 31·7 κ.

Τετράγωνον ἐγκοίλον εἰς τέσσαρα διηρημένον . . . Ρ 26 κ.

Μέθυμνα, ἡ μετὰ τὴν Μυτιλήνην σπουδαιστάτη πόλις ἐν Λέσβῳ, ἔκειτο ἐπὶ τῆς βορειοστάτης ἀκτῆς τῆς νήσου.

Εὐβοϊκοατικὸς σταθμός. Περὶ τὰ 500 π. Χ.

ΜΛΘΥΜΝΑΙΟΣ Κάπρος.

(*B. M. Guide*, Πίν. XI. 27.)

ΜΛΘΥΜΝΑΙΟΣ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἀρχαῖκῃς τεχνοτροπίας, ἔχουσα τὸ κράνος πηγᾶσιν κεκοσμημένον τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . . . Ρ 124·6 κ.

Φοινικικὸς σταθμός (;

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἀρχαῖκῃς τεχνοτροπίας.

(*B. M. Guide*, Πίν. XVIII. 23.)

Ὁμοίως.

ΜΑΘΥΜΝΑΙΟΝ Λύρα ἐπὶ ἀναγλύφου τετραγώνου, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . . . Ρ 99 κ.

ΜΑΘ Κάνθαρος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . . . Ρ 49 κ.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν (;) Μετὰ τὸ 300 π. X.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ Κορινθιακοῦ κράνους.	ΜΑ ΟΥ Λύρα ἐν γραμμικῷ τετρα- γώνῳ· ἐν τῷ πεδίῳ σύμβολα διά- φορα ρ 43 κ.
Κεφαλὴ Ἡρακλέους.	Ἀρίων μετὰ λύρας, ἐπιβαίνων δελφί- νος (Στράβ. 618) . . ρ 21 κ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ Κορινθιακοῦ κράνους.	ΜΑ ΟΥ Κάνθαρος· διάφορα σύμ- βολα ρ 65

Μετὰ τὸ 200. π. X. περίπου.

Τετράδραγμα μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῶν τύπων τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου. Σύμβολον—μικρὰ παράστασις τοῦ Ἀρίωνος ἐπιβαίνοντος
δελφίνος (Müller, 981-2). Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι—ἀπὸ Αὐ-
γούστου μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. Ἀρχων—στρατηγός. Ἐπιγρ.
ΜΗΟΥΜΝΑΙΩΝ. Τύποι—Ἀρίων ἐπὶ δελφίνος· Διόνυσος μετὰ
πάνθηρος ἢ ἐπὶ ἄρματος πανθήρων (Num. Chron., VII. 53.).

Μυτιλήνη, ἡ κυριωτάτη πόλις τῆς Λέσβου. Ὡς ἤδη εἶδομεν
(σελ. 92) ἡ πόλις αὕτη ἦτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ νομισματο-
κοπεῖον οὐ μόνον τινῶν νομισμάτων ἡλέκτρου, ἀνηκόντων, ὡς φαί-
νεται, εἰς τὸν ἕκτον αἰῶνα π. X., ἀλλὰ καὶ μιᾶς ἢ πλείονων σειρῶν
νομισμάτων ἐκ κράματος καὶ μεγίστου ἀριθμοῦ ἐκτῶν ἡλέκτρου, δυ-
ναμένων νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ πέμπτου καὶ
εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου αἰῶνος. Αἱ ἔκται αὗται, ὡς ἤδη ἐξετέθη
(σελ. 94), μερίζονται εἰς δύο μεγάλας κλάσεις, ὧν ἡ μὲν ἀρχαιοτέρα
φέρει ἔγκοilon ἔμβλημα ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος, ἡ δὲ
νεωτέρα ἢ καὶ πολυαριθμοτέρα, ὀπισθότυπον ἀνάγλυπτον ἐν γραμ-
μικῷ τετραγώνῳ. Ἡ πρώτη κλάσις δυνατὸν νὰ εἴνε τὰ νομίσματα,
εἰς ἃ ἀναφέρεται ἡ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσα νομισματικὴ συνθήκη
μεταξὺ Φωκαίας καὶ Μυτιλήνης, ἥτις ὑποτίθεται ὅτι χρονολογεῖ-
ται ἀπὸ τοῦ 430 π. X. περίπου. Τὸ γραμμικὸν τετράγωνον ὡς
σημεῖον κατασκευῆς ἐνδείκνυει τὴν ἐκ Μυτιλήνης προέλευσιν τῶν
ἐκτῶν τῆς νεωτέρας τεχνοτροπίας, ἐπειδὴ ἀπαντᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν-

ἐπιγραφὰς ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης, σπανίως ὁ ἄλλαχου τῶν ἀκτῶν τῆς Μ. Ἀσίας.

ΑΡΓΥΡΟΣ

Πρὸ τοῦ 400 π. Χ. περίπου

Κεφαλὴ γυναικεία, κατ' ἐνώπιον, ὡς ἐπὶ τῶν ἐξ ἡλέκτρου ἐκτῶν. (πρβλ. Πίναξ ΚΔ'. 18.)	ΜΥΤΙ Κεφαλὴ λέοντος, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. P 13 κ.
Κεφαλὴ ἄρρην νεαρά, ταινία ἀναδεδεμένη.	» Κεφαλὴ μόσχου, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. . . . P 10 κ.

Τέταρτος αἰὼν π. Χ. Περσικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής. (Mion. Suppl., VI, Πίν. III, 1.)	ΜΥΤΙ Λύρα ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Διάφορα σύμβολα ἐν τῷ πεδίῳ. P Στατήρ 176 κ.
Ὅμοιος.	ΜΥΤΙ Ὅμοιος. P Τριάβ. (;) 44 κ.
Ὅμοιος.	» Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ κόμης ἀναδεδεμένης. P Διώβ. 20 κ.

Ἀλλας ποικιλίας. Ἴδε παρὰ Brandis, σελ 453, καὶ Imhoof, Mon. Gr., σελ. 279.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μυτιλήνης εἶνε πολυαριθμότατα, ἐξαιρέσει δὲ μικροτάτων τινῶν κομματίων ἀνήκουσιν εἰς περίοδον νεωτέραν τῆς τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων.

Περὶ τὰ 300-200 (;) π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΜΥΤΙ Λύρα. A 7
Κεφαλὴ γυναικεία ἔχουσα τὴν κόμην ἐν σφενδόνη.	» Ὅμοιος. A 5

Βασιλικά νομίσματα φέροντα τὸ ὄνομα καὶ τοὺς τύπους τοῦ Ἀλεξάνδρου. Σύμβολον — Λύρα (Müller ἀρ 967-80) καὶ χαλκᾶ αὐτόνομα.

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.	ΜΥΤΙ Βακχικὸς ὄρος, ἱστάμενος ἐπὶ πρᾶρας A 7
----------------------	---

Τὸ ἀξιοσημείωτον θρησκευτικὸν εἶδωλον τῆς ὀπισθίας ὀφείως τούτου καὶ πολλῶν ἄλλων αὐτοκρατορικῶν χρόνων νομισμάτων τῆς Μυτιλήνης ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Newton ὡς ἀντίγραφον εἰδώλου, περὶ οὗ ἐλέγετο ὅτι ἀνεκαλύφθη ὑπὸ ἀλιέως ἐν τῷ λιμένι τῆς Μυτιλήνης (Gardner, *Types* σ. 79).

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. (*Num. Chron.*, VII. 53). Ἐπιγρ., ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ, ΠΡΩΤΗ ΛΕΣΒΟΥ, κλπ. Ἀρχοντες, μετὰ τίτλου στρατηγοῦ. Ἀξιοσημείωτοι τύποι ἢ ἐπιγραφαί: ΘΕΟΣ ΑΜΜΩΝ· ΖΕΥΣ ΒΟΥΛΑΙΟΣ· ΘΕΟΙ ΑΚΡΑΙΟΙ (Ζεὺς, Ποσειδῶν καὶ Ἄδης). ΠΑΝΚΡΑΤΙΔΗΣ, παρὰ τύπον Ἀσκληπιοῦ νεαροῦ· ΦΙΤΤΑΚΟΣ (οὖτις), κεφαλὴ τοῦ Μυτιληναίου φιλοσόφου Πιττακοῦ, ὅπ. ΑΛΚΑΙΟΣ, κεφαλὴ τοῦ Ἀλκαίου· ΘΕΟΦΑΝΗΣ ἢ ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΘΕΟΣ, προτομὴ τοῦ Μυτιληναίου Θεοφάνους, φίλου τοῦ Πομπηίου, ὅπ. ΑΡΧΕΔΑΜΙΣ ΘΕΑ, πεπλοφόρος κεφαλὴ τῆς Ἀρχεδάμιδος, τῆς ὑποτιθεμένης γυναικὸς τοῦ Θεοφάνους· ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΗΡΩΣ ΝΕΟΣ ἢ ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ὅπισθ. φίλος· φος καθήμενος· ΣΕΞΤΟΝ ΗΡΩΑ, ὅπισθ. ΦΛΑ. ΝΕΙΚΟΜΑΧΙΣ, κεφαλὴ τοῦ Σέξτου καὶ τῆς Νικομάχιδος. ΝΑΥΣΙΚΑΑΝ ΗΡΩΙΔΑ, ΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΑΝ ΗΡΩΙΔΑ, κεφαλὴ Ναυσικάας τινὸς καὶ τινος Ἰουλίας Πρόκλης· ΣΑΦΦΩ, ΣΑΦΟΥΣ (Sestine, *Mus. Hederv.*, II. 51) ἢ ΨΑΠΦΩ, κεφαλὴ τοῦ Σαπφοῦς ἢ παράστασις αὐτῆς καθημένης μετὰ λύρας (πρβλ. Πολυδεύκ. IX. 84).

Ὡς πρὸς τὰ ἀνωτέρω νομίσματα ὁ Leake παρατηρεῖ (*Num. Hell.* ἐ. λ. Μυτιλήνη), ὅτι ἡ Μυτιλήνη ὑπερηκόντισε κατὰ πολὺ τὰς ἄλλας Ἑλληνικὰς πόλεις ἐν τῇ ἐπὶ τῶν νομισμάτων αὐτῶν μνείᾳ τῶν ἐνδόξων αὐτῶν πολιτῶν. Ἐξαίρεσις τοῦ Πιττακοῦ, Ἀλκαίου, Σαπφοῦς καὶ Θεοφάνους τὰ ὀνόματα ταῦτα δὲν εἶνε διάσημα.

Μεταξὺ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ κοπέντων αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων δύνανται νὰ καταταχῶσι καὶ τὰ τοῦ Λύρηλιου καὶ Κομμοδου, τὰ ἐπιγεγραμμένα ΚΟΙ. ἢ ΚΟΙΝΟΝ ΛΕΣΒΙΩΝ, ἐπὶ ἐνός

τῶν ὁποίων εὔρηται τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν εἶδωλον τοῦ ἐπὶ πρῶρας Διονύσου.

Νάπη. Χαλκᾶ νομίσματα τοῦ 300 π. Χ. περίπου (Imhoof, *Mon. Gr.*, σελ. 280).

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

| Ν|Α|Γ|Α|Ι|Ω|Ν Γλαῦξ καὶ ἀστράγαλος
Α · 5

Πύρρα, κειμένη ἐπὶ τῆς ἀκτῆς βαθέος κόλπου τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς νήσου. Νομισμάτια χαλκᾶ τοῦ τετάρτου αἰῶνος π.Χ.

Κεφαλὴ γυναικεία, ἔχουσα τὴν κό-
μην ἐν σφενδόνῃ.

| ΠΥΡ ἢ ΠΥΡΡ Αἰξ ἢ αἰξ πρὸ βωμοῦ
Α · 45

(Borrell ἐν *Num. Chr.*, VII 61.)

ΕΚΑΤΟΝΝΗΣΟΙ, ΝΗΣΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΛΕΣΒΟΝ.

Νᾶσος, ἡ μεγίστη τοῦ ἀθροίσματος τούτου τῶν νήσων, με-
ταξὺ Λέσβου καὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Αἰολίδος (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ.
280 καὶ *Zeit. f. Num.*, III, 312 κ. ἐξ.). Ἀργυρᾶ νομίσματα, ἔλ-
κοντα 42 κ., καὶ χαλκᾶ νομισμάτια τοῦ τετάρτου, πρὸς δὲ μεγα-
λείτερα χαλκᾶ νομισμάτια τοῦ τρίτου αἰῶνος ἢ καὶ μεταγενέστερα.
Ἐπιγρ ΝΑΣΙ, ΝΑ, Ν, καὶ ΝΑCΙ. Τύποι — Ἐμπ. Κεφαλαὶ Ἀπόλ-
λωνος ἢ Ἀρτέμιδος, ὅπ. πάνθηρ, λύρα καὶ φοῖνιξ· τρίπους· δελ-
φίς· ἵππεύς, κλπ.

Πορδοσελήνη, βραδύτερον **Ποροσελήνη.** Νησίς μεταξὺ
Λέσβου καὶ τῆς ἡπείρου, ἡ δευτέρα κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀθροίσ-
ματος τῶν Ἐκατοννήσων, α' Ἐκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων· παρὰ πᾶσαν
γὰρ δὴ τὴν παραλίαν ταύτην ὁ Ἀπόλλων ἐκτείμῃται μέχρι Τενέδου,
Σμινθεὺς ἢ Κιλλαῖος καλούμενος ἢ Γρυνεὺς ἢ τινα ἄλλην ἐπωνυμίαν
ἔχων » (Στραβ., 618). Ἐντεῦθεν καὶ ὁ τύπος τοῦ Ἀπόλλωνος
ἐπὶ τῶν νομισμάτων.

Περὶ τὰ 450 π. Χ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος, ταινία ἀναδε- | ΠΟΡΔΟΣΙΑ Λύρα ἐν τετραγώνῳ
δεμένη. | ἐγκοίλῳ . . . Ρ Δραχμή, 61 %
(B. M. Guide, Πίν. Χ, 24.)

Περὶ τὰ 400 π. Χ. ἢ βραδύτερον.

Κεφαλή Σιλεινοῦ. | ΠΟΡ Δελφίς Α 3

Βραδύτερον, μετὰ τοῦ ὀνόματος Πορδοσελήνη.

Ἐπιγρ., ΠΩΡΟСЕΛΗΝΕΙΤΩΝ. Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λα-
τρεῖαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Αὐτοκρατορικὰ Σεβήρου. (Rev. Num.
1852, 93).

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

	Πρὸ τοῦ 500	500-400	400-300	300-200	Μετὰ τὸ 200	Αὐτο- κρατο- ρικὰ
Αἶγιρος	...	...	...	Α		
Ἀντισσα	...	...	...	Α		
Ἐρεσὸς	...	...	...	Α	...	Α
Κίθος	...	Ρ				
Μέθυμνα	ΒΕ (;	Ρ καὶ Κ	Ρ	Ρ Α	...	Α
Μυτιλήνη	ΒΕ (;	ΒΕ Ρ καὶ Κ	ΒΕ, Ρ	Α	Α	Α
Νάπη	...	...	...	Α		
Πύρρα	...	...	Α			
Νᾶσος νῆσος	...	...	Ρ Α	Α		
Πορδοσελήνη νῆσος	...	Ρ	Α	...	...	Α

ΙΩΝΙΑ.

Τὰ ἀρχαιότατα, Ἰωνικῆς κατασκευῆς καὶ τεχνοτροπίας νομίσ-
ματα ἐξ ἡλέκτρου ἢ ἀργύρου, εἶνε ἀνεπίγραφα. Τούτων τινὰ δύ-
νανται πράγματι νὰ ἀπονεμηθῶσιν ὑποθετικῶς εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν
ἄλλην τῶν Ἰωνικῶν ἐπιθαλασσίων πόλεων ἕνεκα τῶν τύπων αὐτῶν,

ἐν ᾧ ἄλλα πρέπει νὰ παραμείνωσιν ἀκόμη ἀκατάτακτα. Μεταξὺ τῶν τελευταίων εἶνε τὰ ἐξῆς.

Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα.

Πρόσθιον λέοντος.

Πρόσθια ἵππου πτερωτοῦ καὶ λέοντος πτερωτοῦ ὁμοῦ προσηρμοσμένα.

Πρόσθιον λέοντος φονεύοντος ὄφιν.

Ὅμοιως.

Ὅμοιως.

Πρόσθιον ἵππου ἀνορθουμένου.

Ἐλαφος (;) δορκάδα (;) θηλάζουσα.

Δάμαλις μόσχον θηλάζουσα.

Ὅμοιως.

Ὅμοιως.

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ . . . **Ρ** 197 κ.

Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον . . . **Ρ** 167 κ.

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον **Ρ** 124 κ.

Ὅμοιως **Ρ** 61·2 κ.

Ὅμοιως **Ρ** 17·2 κ.

Ὅμοιως **Ρ** 7·5 κ.

Ὅμοιως **Ρ** 151 κ.

Τετράγωνον ἔγκοilon . . . **Ρ** 104 κ.

Τετράγωνον ἔγκοilon διαγωνίως διηρημένον **Ρ** 157 κ.

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον **Ρ** 125 κ.

Μέγας ἀστὴρ ἀνθεμωτὸς μετὰ δέκα ὀκτὼ ἀκτίνων . . . **Ρ** 126 κ.

Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι πάντα τὰ νομίσματα ταῦτα ἀκολουθοῦσι διαφόρους σταθμητικούς κανόνας ἤτοι Φοινικικόν, Βαβυλωνιακόν καὶ Εὐβοϊκόν· ἀλλ' αἱ ἐνδείξεις αὗται λίαν ἀβέβαιοι οὔσαι δὲν δύνανται νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς πρὸς ὀριστικὴν τινα κατὰταξιν.

Αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις, καίπερ πολιτικῶς ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων οὔσαι, ἀπετέλουν πρὸς θρησκευτικούς σκοποὺς κοινόν, ἤτοι σύνδεσμον, οὗ αἱ σύνοδοι συνεκροτοῦντο ἐν τῷ Πανιωνίῳ εἰς τὴν γειτονίαν τῆς Πριήνης. Ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων ἐτελοῦντο κατὰ τὰς συνόδους ταύτας ἀγῶνες, καλούμενοι Πανιώνια Πύθια, καὶ νομίσματα ἐκόπτοντο χάριν τῆς ἐορτῆς ταύτης ὑπὸ μιᾶς ἢ ἄλλης τῶν συνεορταζουσῶν πόλεων. Ἐκ τῶν εἰδικῶν τούτων ἐκδόσεων μνημονεύετα τὰ αὐτοκρατορικὰ μεγάλα νομίσματα τοῦ Ἀγτωνίνου καὶ Μ. Αὐρηλίου μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΚΟΙΝΟΝ ΙΓ ΠΟΛΕΩΝ, φέροντα δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κλ. Φρόντωνος, ἀσιάρχου καὶ ἀρχιερέως τῶν δεκα-

τριῶν πόλεων τῶν ἀποτελουσῶν τὸ Ἴωνικὸν κοινόν. Τὰ νομίσματα ταῦτα δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ἡ ἐπιγραφή ΙΩΝΩΝ δὲν πρέπει νὰ ἐξυπακούηται πάντοτε ὡς ἀναφερομένη εἰς τὸν τόπον τῆς πόλεως, εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας προστίθεται. Ἐνδεικνύει μᾶλλον, ὅτι ὁ λαὸς πόλεων τινων, οἶαι π. χ. ἡ Πέρινθος τῆς Θράκης, τὰ Ἴσινδα τῆς Παμφυλίας καὶ τὰ Σύνναδα τῆς Φρυγίας, ἀντεποιοῦντο Ἴωνικῆς καταγωγῆς, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἐπιγραφαὶ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΙΩΝΩΝ ΙΣΙΝΔΕΩΝ ΕΙΩΝΩΝ, ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ ΔΩΡΙΕΩΝ ΙΩΝΩΝ.

Ἀρσινόη. Ἴδε Ἐφεσος.

Γάμβριον, ἐν τῇ ἄνω κοιλάδι τοῦ Καίκου οὐχὶ μακρὰν τῆς Μυρίνης. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου καὶ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

*Ὁμοίως

*Ὁμοίως.

ΓΑΜ Προτομὴ ταύρου κυρίσσοντος
Ρ Φοινικ. ἡμίδρ. 26 x.

» Ταῦρος Ἰνδικὸς κυρίσσων ὑπε-
ράνω ἀστῆρ . . . Α . 7

» Ἀστὴρ ἡ τρίπους. Α . 6 καὶ . 4

Ἐφεσος. Ἡ πόλις αὕτη κατεῖχε τὴν πλουσίαν κατάρρυτον πεδιάδα τοῦ ἄνω Καύστρου, ὥφειλεν ὅμως τὸν πλοῦτον καὶ τὴν φήμην αὐτῆς ὅχι τόσον εἰς τὰ γεωργικὰ αὐτῆς προϊόντα ὅσον εἰς τὸ διάσημον ἱερὸν τῆς ἀρχαίας Ἀσιατικῆς θεότητος τῆς φύσεως, ἣν οἱ Ἕλληνες τῆς Ἰωνίας (ἔτε ὑπὸ Ἀνδροκλον τὸν υἱὸν τοῦ Κόδρου ἀπόκησαν εἰς τὰ μέρη ταῦτα) ἐταύτισαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρτεμιν. Ἡ Ἐφεσία θεὸς παρίσταται ὡς γυναικεία μορφή, ἔχουσα τὸ σῶμα ὡς ἀπλοῦν κορμὸν δένδρου καὶ τοὺς πόδας στενωῶς πρὸς ἀλλήλους προσκεκολλημένους. Εἶνε δὲ πολύμαστος, καὶ ἐξ ἐκάστου τῶν προτεταμένων αὐτῆς βραχιόνων κρέμονται μακρὰ καὶ ταινίαι μετὰ θυσάνων κατὰ τὰ ἄκρα. Ἐκατέρωθεν δὲ ἴσταται ἀνὰ μία ἔλαφος ὑψοῦσα πρὸς τροφήν τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν θεάν.

Τὰ συνήθη σύμβολα τῆς λατρείας αὐτῆς ἦσαν ἡ μέλισσα καὶ

ἡ ἔλαφος· εἶνε δὲ ἄξιον σημειώσεως ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ ναοῦ τῆς θεοῦ ἐκαλεῖτο Ἑσσην, ἥτοι « βασιλεὺς τῶν μελισσῶν » ἐνῶ αἱ παρθένοι ἱέρειαι ἐκαλοῦντο μέλισσαι.

Ἡ νομισματοκοπία τῆς Ἑφέσου διαιρεῖται εἰς τὰς ἐξῆς περιόδους·

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Ἐκτος αἰών, π. X.

Μέλισσα.

(B. V. Head, *Ephesus*, Πίν. I. 3, 4)

Πρόσθιον ἐλάφου.

Ἐπίμηκες ἔγκοilon διηρημένον εἰς δύο τετράγωνα. **HE** Τρίτη 71 κ.

Ἀγροῖκον ἔγκοilon τετράγωνον . . . **HE** Ἑκτη 36 κ.

Ὅμοιως.

[B. V. Head, *ε. δ.*, Πίν. I. 3, 4.]

Ὅμοιως . . . **HE** Ἡμικτον 18 κ.

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα ἀπὸ τοῦ ἔκτου π. X. αἰῶνος μέχρι τῆς καταπτώσεως τῆς Ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας ἐν ἔτει 415 π. X. δὲν εἶνε πολυάριθμα.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

ΕΦΕΣΙΟΝ ἢ ΕΦ Μέλισσα.

(B. V. Head, *ε. δ.*, Πίν. I. 11-14.)

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον. . . **P** Τετράδρ. 205 κ.

P Δραχμῇ 54 κ.

P Ἡμίδρ. 28 κ.

P Διώβολ. 16 κ.

Περὶ τὰ 415-394 π. X.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ ἡ Ἑφεσος, ἥτις ἀπεστάτησε τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφορὰν καὶ ἀπέβη ὑπήκοος πρῶτον μὲν τῶν Περσῶν, εἶτα δὲ τῶν Σπαρτιατῶν, ἔκοψεν ἀργυρᾶ νομίσματα συμφώνως πρὸς σταθμητικὸν κανόνα κατὰ τι βαρύτερον, ἰσοφαρίζοντα ὅμως πρὸς τὸν Ῥόδιον (Δίδρ. 117 κ.). Τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσιν ἐν ὀνόμα ἄρχοντος, εἴτε ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὅψεως κάτωθι τῆς μελίσσης, εἴτε ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ἥτις χωρίζει τὸ ἔγκοilon τετράγωνον (B. V. Head, *Ephesus*, Πίν. I. 15-21).

Περὶ τὰ 394-295 π. X.

Ἐν ἔτει 394 π. X. ὁ Ἀθηναῖος Κόνων ἐξεδίωξε τὰς Σπαρτιατικὰς ὀλιγαρχίας ἐκ τῶν πλείστων Ἀσιατικῶν παραθαλασσίων

πόλεων. Μεταξύ άλλων μνημονεύονται ἡ Ἐφεσος καὶ Σάμος ὡς ἀποτινάξασαι τότε τὸν Σπαρτιατικὸν ζυγόν. Ἐπομένως δὲν ἔχομεν ἀντίρρησιν τινα εἰς τὸ νὰ κατατάξωμεν μετὰ τοῦ Waddington (*Mélanges de Num.*, II. σελ. 7-19) εἰς τὴν περίοδον ταύτην τὰ συμμαχικὰ νομίσματα, τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῶν πόλεων Ῥόδου, Κνίδου, Ἰάσου, Σάμου καὶ Ἐφέσου, ὧν ἕκαστον φέρει ἐπὶ τῆς ὀπίσθιας ὀψεως τὸν ἴδιον αὐτῇ χαρακτηριστικὸν τύπον, ἐν ᾧ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως εὕρηται ὁ παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων δύο ὄφεις, καὶ ἡ ἐπιγρ. ΣΥΝ ἀντὶ ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ.

ΣΥΝ Ὁ παῖς Ἡρακλῆς, ἄγχων δύο δράκοντας.	Ε—Φ Μέλισσα· ὑποκάτω ΠΕ (ὄνομα ἄρχοντος Ρ Ῥόδιον τρίδραχμον 117 κ.
[B. V. Head, <i>Ephesus</i> , Πίν. II. 1.]	

Παρά τὰ συμμαχικὰ ταῦτα νομίσματα ἤρξατο ἡ Ἐφεσος περὶ τὸ ἔτος 394 π. Χ. τῆς ἐκδόσεως μακρᾶς σειρᾶς τετραδράχμων Ῥοδίου ὀλκῆς (236 κ.), διαρκεσάσης ὅχι ὀλιγώτερον ἐνὸς αἰῶνος.

Ε—Φ Μέλισσα.

(Πίναξ ΚΕ'. 2.)

Πρόσθιον ἐλάφου στρεφομένης· ὀπισθεν αὐτῆς δένδρον φοίνικος καὶ πρὸ αὐτῆς ὄνομα ἄρχοντος κατ' ὀνομαστικὴν πτώσιν, ὧν γνωστὰ περὶ τὰ 128. Ρ τετράδρ. 236 κ.

Ἀπαντῶσιν ὡσαύτως κλάσματα τούτων ἔλκοντα 88 κ. μεθ' ὁμοίων δὲ τύπων, πρὸς δὲ κέρματα 14 κ. (B. V. Head *ε. ἀ.* Πίν. II 6-10). Ὑπάρχουσιν πρὸς τούτοις χαλκᾶ νομίσματα, ἔχοντα ἐμπ. μέλισσαν, ὀπισθ. ἔλαφον γονατίζουσαν (Head, *ε. ἀ.*, Πίν. II, 11-13 III. 12, 13). τὰ ἐπὶ τινων τῶν ὁποίων ὀνόματα τῶν ἀρχόντων ἀποδεικνύουσιν ὅτι εἶνε σύγχρονα πρὸς τὰ τετράδραχμα.

Περὶ τὰ 295-281 π. Χ.

Ἐν ἔτει 295 π. Χ. ὁ Λυσίμαχος κατώρθωσε νὰ κυριεύσῃ τὴν Ἐφεσον ἣν βραχὺ ὕστερον μετωνόμασεν Ἀρσινόην πρὸς τιμὴν τῆς συζύγου αὐτοῦ. Ἡ περίοδος αὕτη σημειοῦται διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐν Ἐφέσῳ βασιλικῶν νομισμάτων, φερόντων τοὺς συνήθεις τύπους

τοῦ Λυσιμάχου—*Σύμβολον*, μέλισσα. *Ἐπιγρ.* ΕΦ ἢ ΑΡ εἰς μονογράφημα (Head ε. α. σ. 42 καὶ 45). Αἱ σειραὶ τῶν αὐτονόμων τετραδράχμων ἤδη περατοῦνται· τὰ κέρματα ὁμῶς τῶν 88 κ. ἐξακολουθοῦσιν ἔτι ἐκδιδόμενα, πιθανῶς ἐπειδὴ ἐλογίζοντο ὡς τρίται τῶν Ἀττικῶν τετραδράχμων τοῦ Λυσιμάχου.

Κεφαλὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος. [B. V. Head, ε. α., Πίν. III. 1, 2.]	ΕΦΕ Τόξον καὶ φαρέτρα. <i>Σύμβολον</i> : μέλισσα. Ὄνομα ἄρχοντος . . . Ρ 88 κ.
Κεφαλὴ τῆς βασιλίσσης Ἀρσινόης πεπλοφόρος. Ὁμοίως. [B. V. Head, ε. α., Πίν. III. 5-9.]	ΑΡΣΙ Ὁμ. . Ρ 88, 42 καὶ 19 κ. » Ἐλαφος γονατίζουσα . Α 7

Περὶ τὰ 280-258 π. Χ.

Διαρκοῦντος τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος οἱ Σελευκίδαι πιθανῶς παρεχώρησαν τῇ Ἐφέσῃ αὐτονομίαν τινὰ περιορισμένην. Τὰ νομίσματα, ἅτινα δύνανται μὲν εὐλόγου πιθανότητος νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν χρόνον τοῦτον, συνίστανται ἐξ Ἀττικῶν δκτωβόλων καὶ ἐκ χαλκῶν.

Κεφαλὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος. [B. V. Head, ε. α., Πίν. III. 10, 11.]	Ε—Φ Πρόσθιον ἐλάφου καὶ δένδρον φοίνικος. Ὄνομα ἄρχοντος . . Ρ 75 κ.
Κεφαλὴ γυναικεία δαφνοστεφής. Ὄνομα ἄρχοντος. [B. V. Head, ε. α., Πίν. III. 14, 15.]	Μέλισσα Α 45
Κεφαλὴ γυναικεία πυργοστεφής. [B. V. Head, ε. α., Πίν. III. 16.]	Ε—Φ Μέλισσα. Α 45

Περὶ τὰ 258-202 π. Χ.

Διαρκούσης τῆς περιόδου ταύτης, ἡ Ἐφεσος ἀπετέλει μέρος τῶν κτήσεων τῶν Πτολεμαίων. Ἡ δὲ νομισματοκοπία ἀποτελεῖται (α) ἐκ χρυσῶν ὀκταδράχμων τῆς Βερενίκης, συζύγου Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου (δλκὴ 248 κ.) (B. M. *Guide*, Πίν. XL. 31)· (β) ἐκ

διδράχμων καὶ δραχμῶν ἡλαττωμένου Ῥοδίου σταθμητικοῦ κανόνος (102 καὶ 50 κ.) —

Προτομή τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος.
[B.V.Head, *Ephesus*, Πίν. IV. 1-4.]

Ε — Φ Πρόσθιον ἐλάφου, ἄνευ δένδρου
φοίνικος. Ὄνόματα ἀρχόντων, ὧν
εἶνε γνωστὰ περὶ τὰ 44. *Ρ* 102 κ.
Ρ 50 κ.

καὶ (γ) ἐκ χαλκῶν ὁμοιοτύπων νομισμάτων, μεγέθους 6 (B. V. Head, *ε* α.. Πίν IV. 5).

Ἡ ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην παραδοχὴ τοῦ Ῥοδίου σταθμητικοῦ κανόνος ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ μορφῇ δεικνύει, ὅτι ἡ πόλις, ἥτις ἐπὶ διάστημα πενήκοντα περίπου ἐτῶν ἐξέδιδεν ἐγγύω-
ρια μόνον νομίσματα περιωρισμένου ἀριθμοῦ, ἀπέβη νῦν ἐκ νέου
ἡ δευτέρα μεγάλη ἐμπορικὴ πόλις τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ῥόδου κατε-
χούσης εἰσέτι τὰ πρωτεῖα.

Περὶ τὰ 202-48 π. X.

Ἐν ἔτει 202 π. X. ἡ πόλις Ἀραδος τῆς Φοινίκης ἤρξατο κό-
πτουσα Ἀλεξάνδρεια τετράδραχμα (Müller, *λάσ.* V.), φέροντα
χρονολογίας γεγραμμένας Ἑλληνιστί Ὅμοια δὲ νομίσματα ἄνευ
χρονολογιῶν κοπέντα ἐν Ἐφέσῳ, ἤρξαντο πιθανῶς ἐκδιδόμενα περὶ
τὸν αὐτὸν χρόνον. Ἡ σύμπτωσις αὕτη φαίνεται ἐνδεικνύουσα ὅτι
ἡ Ἐφεσος καὶ ἡ Ἀραδος, αἱ δύο μεγάλαι ἐμπορικαὶ πόλεις τῶν
παραλίων τῆς Μ. Ἀσίας καὶ Φοινίκης, δυνατὴν νὰ εὔρον συμ-
φέρουσαν εἰς ἀμφοτέρας τὴν σύναψιν νομισματικῆς συνθήκης,
περὶ τοὺς χρόνους τούτους, ὅπως ἐκάστη πόλις ἐξασφάλισεν ἐλευ-
θέραν κυκλοφορίαν τῶν νομισμάτων αὐτῆς ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς ἐτέ-
ρας. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς πόλεις τὰ Ἀλεξάνδρεια νομίσματα τῆς
κλάσεως V περατοῦνται ἐν τοῖς τῆς κλάσεως VI (Müller ἀριθμ.
1018-24) περὶ τὸ 198 π. X. Αἱ αὐτόνομοι δραχμαὶ Ἀττικοῦ
σταθμοῦ, αἱ ἐν Ἐφέσῳ ἐκδοθεῖσαι διαρκοῦντος βλοκλήρου τοῦ δευ-
τέρου αἰῶνος καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ πρώτου, εἶνε ὡσαύτως πανόμοιοι
κατὰ τύπους πρὸς τὰς δραχμάς τῆς Ἀράδου, τὰς χρονολογουμένας
ἀπὸ τοῦ 170-147 π. X.

Ε—Φ Μελίσσα ἐν κύκλῳ σφαιριδίων.
(Head, *Ephesus*, Πιν. IV. 6-10)

Ἐλαφος ἱσταμένη πρὸ δένδρου φοί-
νικος. Πρὸ αὐτῆς ὀνόματα ἀρχόν-
των, ὧν γνωστὰ περὶ τὰ 92.

Ρ Ἀττικ. δραχμαί.

Α · 7

Τὰ Ἀλεξάνδρεια τετράδραχμα τῆς κλάσεως VI, ὑπεσκελί-
σθησαν ὑπὸ τετραδράχμων Εὐμένους τοῦ Β', βασιλέως τοῦ Περ-
γάμου, εἰς τὰς κτήσεις τοῦ ὁποίου περιελήφθη ἡ Ἐφεσος μετὰ τὴν
εἰρήνην τοῦ 189 π. X. Τὰ εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον τῆς Ἐφέσου
κατατασσόμενα κομμάτια διακρίνονται διὰ τοῦ προσθέτου συμβόλου
τῆς μελίσσης (Head, *Ephesus*, σελ. 60). Συγχρόνως, ἢ ἴσως ἐνω-
ρίτερον, ἄρχονται ὡσαύτως αἱ σειραὶ τῶν κιστοφόρων τῆς Ἐφέσου
Οὗτοι δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν δὲν φέρουσι χρονολογίας, ἀπὸ τοῦ χρόνου
ἔμως τῆς συγκροτήσεως τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας τῆς Ἀσίας (24
Σεπτεμβρ. 134), φέρουσι χρονολογίας ὑπολογιζομένας ἀπὸ τοῦ ἔτους
τούτου· διακρίνονται δ' ὁμοίως διὰ τοῦ δευτερεύοντος συμβόλου,
ἥτοι μακρᾶς δαδὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς δ. τῶν ὄψεων τοῦ ὀπισθοτύπου.
Οἱ κιστοφόροι οὗτοι ἐξακολουθοῦσιν ἐν σειρᾷ σχεδὸν ἀδιακόπῃ μέ-
χρι τοῦ 67 π. X., ὅτε μετὰ βραχὺ διάλειμμα συνέβη μεταβολὴ τις,
προσθεθέντος τοῦ ὀνόματος τοῦ Ῥωμαίου ἀνθυπάτου ἀπὸ τοῦ
58-48 π. X. (δηλαδὴ T. Ampiū Balbus, 58-57 π. X. C. Fa-
bius, 57-56 π. X. C. Claudius Pulcher 55-54 (;) π. X. L.
Antonius (proquaestor), 50-49 π. X. καὶ C. Fannius (praetor)
48 π. X.). Ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν κιστοφόρων τῆς Ἐφέσου δυσκόλως
δύναται τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι διεκόπη διαρκούσης καὶ αὐτῆς τῆς
ἐν ἔτεσιν 88-84 π. X. ἐπαναστάσεως τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας κατὰ
τῆς Ῥώμης, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μιθραδάτου. Ἡ ἐπανάστα-
σις ἐν τούτοις αὕτη μνημονεύεται ἐν τῇ νομισματικῇ ἱστορίᾳ τῆς
Ἐφέσου ὑπὸ τοῦ ὅλως ἐξαιρετικοῦ φαινομένου μικρᾶς σειρᾶς χρυ-
σῶν στατήρων, διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁποίων ἡ Ἐφεσος διεκήρυξεν
εἰς τὸν κόσμον τὴν τελείαν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν,

ὡς τῆς νομισματοκοπίας τῶν χρυσῶν νομισμάτων θεωρουμένης πανταχοῦ τότε ὡς συμβόλου καὶ προνομίου τῆς ὑπάτης ἀρχῆς.

Ἐφέσια χρυσᾶ νομίσματα, 87-84 π. X.

Προτομή τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος.
(Head, *Ephesus*, Πίν. V. 3-6.)

ΕΦΕΣΙΩΝ Εἰδωλον Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος μετὰ ταινίας κρεμαμένης ἐξ ἐκάστης χειρὸς αὐτῆς. Ἐλαφρῶς μέλισσα καὶ ἄλλα σύμβολα ἐν τῷ πεδίῳ . . . Χ Στατῆρ 132 κ.

Ὁμοίως.

Ὁμ. ἀλλ' ἀνεπίγραφον . Χ 84·3 κ.

Περὶ τὰ 48-27 π. X.

Ἐν ἔτει 48 π. X. ὁ Καῖσαρ ἐπεσκέφθη τὴν Ἐφεσον καὶ ἀναδιωργάνωσε τὸ πολίτευμα τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας. Ἐκτοτε δὲν ὑπάρχουσιν ἀργυρᾶ Ἐφεσιακὰ νομίσματα, τὰ δὲ γνωστὰ χαλκᾶ εἶνε ἀγροίκου ἐργασίας καὶ μικροῦ ἐνδιαφέροντος. (Head, *Ephesus*, Πίν. V. 10-12).

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι—ἀπὸ τῆς τριαρχίας τοῦ 43 π. X. μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΕΦΕΣΙΩΝ, ἐνίοτε μετὰ τῶν τίτλων ΠΡΩΤΩΝ ἢ ΜΟΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ, ΑΣΥΛΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, ΝΕΩΚΟΡΩΝ (B. Γ. Δ ἢ ΔΙΣ, ΤΡΙΣ, ΤΕΤΡΑΚΙΣ κλπ.). ΤΡΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Ἀρχοντες—ἀνθύπατος (τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας), δηλ. M. Acilius Aviola, 65-66 μ. X. P. Calvisius Ruso, L. Caesennius Paetus καὶ . . . Rufus, ἐπὶ Δομιτιανοῦ· πρὸς δὲ Claudius Iulianus, 145-146 μ. X. Ἐγχώριοι ἄρχοντες—γραμματεὺς, ἀρχιερεὺς, ἱερεὺς, ἐπίσκοπος (Z. f. N., VI. 15)· οὐδέποτε δὲ ἄρχων ἢ στρατηγός, ἐξαιρέσει τῶν συμμαχικῶν νομισμάτων. Μετὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Νέρωνος, ὅλως σπανίως ἀπαντῶσιν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ἐφέσου ὀνόματα ἐγχωρίων ἀρχόντων. Ἀξιοσημείωτοι ἐπιγραφαὶ καὶ τύποι—ΚΑΥΣΤΡΟΣ, ΚΛΑΔΕΑΣ καὶ ΜΑΡΝΑΣ (ποταμοί)· ΩΚΕΑΝΟΣ· ΠΕΙΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ. παρὰ τὸν τύπον τοῦ νεοῦ Διὸς καθημένου ἐπὶ ὄρους καὶ βρέχοντος ἐπὶ τῆς Ἐφέσου· ὑποκάτω δ' εὗρηται ὁ ποτάμιος θεὸς Κάυστρος (Gréau, *Cat.*, Πίν. VI. 4). Ἡ λέξις ΠΕΙΩΝ θεωρεῖται ὑπό

τινων ὅτι ἐφαρμόζεται εἰς τὸ ὄρος Πρηῶνα ἢ Πίονα (Παυσ. VII. 5. 10). δύναται ὅμως νὰ εἶνε ἀπλῶς τιμητικὸς τίτλος ληφθεὶς ὑπὸ τῶν Ἐφεσίων κατὰ τὴν βασιλείαν Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς (Pius). Ὁ ἀξιοσημείωτος οὗτος τύπος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐν ἔτει 322 π. Χ. καταστροφὴν τῆς πόλεως ὑπὸ ῥαγδαίας βροχῆς ἐξογκωσάσης τὸν Κάυστρον ποταμὸν (Στέφαν. Βυζαν. ἐν λ. Ἐφεσος). Αἱ ἐξῆς θεότητες, κλπ. ἀπαντῶσιν ἐπὶ τῶν νομισμάτων — ΑΡΤΕΜΙΣ ΕΦΕΣΙΑ· ΖΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ· ΑΘΗΝΑ ΑΡΕΑ· ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΜΒΑΣΙΟΣ· ΑΝΔΡΟΚΛΟΣ ὁ κτίστης, συνήθως φονεύων κάπρον ἄγριον, συμφώνως πρὸς τὸν χρησμὸν τὸν διατάξαντα αὐτὸν νὰ κτίσῃ τὴν πόλιν ἐπὶ τῆς θέσεως, ἔνθα ἤθελε συναγτήσῃ κάπρον· ΚΟΡΗCOC, εἷς τῶν μυθολογικῶν ἰδρυτῶν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος· ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ, ὁ Ἐφέσιος φιλόσοφος. Ἀγῶνες, κλπ. — ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, ΚΟΙΝΟΝ ΕΦΕΣΙΩΝ, ΠΑΝΙΩΝΙΟΝ· ἐπίσης ΙΕΡΑ ΑΠΗΝΗ, ἡ πρὸς χρῆσιν τῶν θρησκευτικῶν πομπῶν ἱερὰ ἄμαξα.

Κατὰ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους ἐκόπησαν ἐν Ἐφέσῳ ἀργυρᾷ νομίσματα μετὰ Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν, ἧτοι αὐτοκρατορικαὶ κιστοφόροι σὺν τῇ ἐπιγραφῇ DIANA ΕΡΗΕCΙΑ, δηνάρια τοῦ Οὐεσπασιανοῦ, Τίτου καὶ Δομιτιανοῦ, πρὸς δὲ διδραχμα καὶ δραχμαὶ τοῦ Νέρωνος (112 καὶ 56 κ.) μετὰ τῶν ἐπιγρ., ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ καὶ ΔΡΑΧΜΗ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν πόλεων: Ἀδραμυτείου, Ἀλεξανδρείας Αἰγύπτου, Ἀπαμείας Κιθωτοῦ Φρυγίας, Ἱεραπόλεως Φρυγίας, Κοτταίου Φρυγίας, Κυζίκου Μυσίας, Λαοδικείας Φρυγίας, Μαγνησίας Ἰωνίας, Μεσημβρίας Θράκης, Μητροπόλεως Ἰωνίας, Μιλήτου Ἰωνίας, Μυτιλήνης Λέσβου καὶ Περγάμου Μυσίας, Νύσσης Καρίας, Περγάμου, Περγάμου καὶ Σάρδεων, Περγάμου καὶ Σμύρνης, Περίνθου Θράκης, Φυλαδελφείας Λυδίας, Σάρδεων Λυδίας, Σμύρνης Ἰωνίας, Τράλλεων Λυδίας.

Ἐρυθραί. Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο ἐπὶ χερσονήσου ἀντικρὺ τῆς νήσου Χίου. Συμμετέσχε τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀρχαϊκῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων τοῦ ἔκτου αἰῶνος π. Χ.

Ἄστυρ ἀνθεμωτὸς ὀκτὼ ἀκτίνων (ρόδον δλωσ ἡνθισμένων).	Σταυρόμορφον ἔγκοilon. $\text{KE } 109 \times$
Ὅμοιως.	Τετράγωνον ἔγκοilon. $\text{KE } 9.3 \times$
Τροχόμορφον κόσμημα ἢ ρόδον δλωσ ἡνθισμένον.	Τετράγωνον ἔγκοilon. $\text{KE } 40.5 \times$
Ῥόδον δλωσ ἡνθισμένον.	Ἐγκοilon ἐπίμηκες εἰς δύο διηρημέ- νον $\text{KE } 40 \times$
Σταυρὸς μαιανδρικοῦ σχήματος, μετ' ἀνθεμίων.	Τετράγωνον ἔγκοilon. $\text{KE } 46 \times$
Ἡλιοτρόπιον ἢ ρόδον δλωσ ἡνθισμένον.	Τετράγωνον ἔγκοilon. $\text{KE } 2.7 \times$

Ἐν τῶν ἀνωτέρω νομισμάτων (ὀκλῆς 40 κ.) εὐρέθη ἐπὶ τῆς
θέσεως τῶν ἀρχαίων Ἐρυθρῶν (*Num. Chron.*, VII. 64).

ΑΡΓΥΡΟΣ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Πρὸ τοῦ 480 π. Χ. περίπου.

Γυμνὸς ἵππεύς, ἀνορθούμενος. (<i>Mion. Suppl.</i> VII, Πίν. VI, 1.)	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον $\text{P } 109 \times$
---	--

ΑΡΓΥΡΟΣ. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 450-400 π. Χ.

Ἄνθρωπος γυμνὸς κρατῶν ἐκ τῶν ἡνίων ἵππον ἀνορθούμενον. (<i>B. M. Guide</i> , Πίν. XI, 32.)	E-P-Y-O εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας βαθέος τετραγώνου, ἐν ᾧ ρόδον δλωσ ἡνθισμένον. $\text{P } \Delta\text{ραχ. } 72 \times$ $\text{P } \text{Ἡμιδραχ.}$
Πήγασος.	Ὅμοιως $\text{P } 1/4 \text{ δρ. } 22 \times$
Πρόσθιον ἵππου ἀνορθούμενου.	Ἄνθος μετ' ὀκτὼ πετάλων. $\text{P } \text{Ἡμιώβ.}$

ΑΡΓΥΡΟΣ. Ῥόδιος σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 330-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ. (<i>B. M. Guide</i> , Πίν. XXIX, 30.)	ΕΡΥ Ῥόπαλον καὶ τόξον ἐν γωρυτῇ ἐν τῷ πεδίῳ, γλαῦξ καὶ ὀνόματα ἀρχόντων. $\text{P } \text{Τετράδρ. } 231 \times$ $\text{P } \Delta\text{ραχ. } 56 \times$
---	--

Χρονολογικῶς ἀκολουθοῦσι τοῖς ἀνωτέρω τετράδραχμά τινα
τοῦ Λυσιμάχου (*Müller*, 409-19). Σύμβολα, ῥόπαλον καὶ τόξον
ἐν γωρυτῇ.

ΧΡΥΣΟΣ καὶ ΑΡΓΥΡΟΣ. Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου. Ἀπικὴ δλκή.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἐν λεοντῇ.
(B. M. Guide, Πίν. L. 16.)

*Ομοίως. (Brandis, σ. 459).

ΕΡΥ Θεότης ἱσταμένη κρατοῦσα
δόρυ καὶ ἀβέβαιόν τι ἀντικείμενον,
φέρουσα δὲ βραχὺν χιτῶνα καὶ
μόδιον. Ϟ 43·5 κ.

ΕΡΥ Ῥόπαλον καὶ τόξον ἐν γωρυτῷ,
πρὸς δὲ ὄνομα ἀρχοντος μετὰ πα-
τρωνυμικοῦ. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ
ἀμπέλου Ρ Δραχμαί.

Εἰς τὴν περίοδον ταύτην δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀποδοθῶσι τε-
τράδραχμα τῆς κλάσεως VI τῶν Ἀλεξανδρείων τύπων. Σύμβολα,
ρόπαλον καὶ τόξον ἐν γωρυτῷ* (Müller, 999-1004).

Ὁ Ἡρακλῆς ἐλατρεύετο ἐν Ἐρυθραῖς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰπο-
κτόνου, φονέως δηλαδὴ τοῦ ἱπὸς (ἱψ), ἐντόμου ἀλλαχοῦ λίαν κατα-
στρεπτικοῦ τῶν ἀμπέλων, ἀλλ' ὅπερ δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ χώρᾳ
τῶν Ἐρυθραίων.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῶν Ἐρυθρῶν εἶνε πολυαριθ-
μότατα καὶ παρέχουσι μέγαν ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀρχόντων. Οἱ συ-
νήθεις τύποι αὐτῶν εἶνε κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὀπισθ, γωρυτὸς καὶ
ρόπαλον. Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειώτων ποικιλιῶν μνημονευταί
αἱ ΘΕΑ ΣΙΒΥΛΛΑ ἢ Ἐρυθραία Σίβυλλα Ἡροφίλη (Παυσ., X. 12. 7)
καθημένη ἐπὶ βράχου· ὡσαύτως ΑΞΟΣ, ὁ ποταμὸς Ἄξος καὶ οὐχὶ
Ἄλεός ὡς γράφει αὐτὸν ὁ Πλίνιος (V. 29 καὶ XXXI. 2).

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐαλεριανοῦ. *Επιγρ.
ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Ὀνόματα ἀρχόντων ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τίτλου
στρατηγοῦ. Μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερόντων τύπων εἶνε ὁ τοῦ ναοῦ τοῦ
Ἡρακλέους παρουσιάζων ἀρχαῖον τοῦ θεοῦ εἶδωλον, Φοινικικῆς
καταγωγῆς, κρατοῦντος ρόπαλον καὶ δόρυ, περιγραφόμενον δὲ ὑπὸ
Παυσανίου (VII. 5, 5.). Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Χίου ἀπο-
τελούμενα ἐκ χαλκῶν νομισμάτων τῆς τάξεως τῶν ἀποκαλουμέ-
νων αὐτονόμων αὐτοκρατορικῶν χρόνων, πρὸς δὲ αὐτοκρατορικὰ
Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου.

Ἡρακλεία Λάτμου, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Λάτμου, σκηνῆς τοῦ μύθου τοῦ Ἐνδυμίωνος. Ἡ πόλις αὕτη, ἂν καὶ τόπος οὐχὶ μεγάλης σπουδαιότητος, ἦτο ἤδη μετὰ τὴν ἐν ἔτει 190 π. Χ. ἦτταν τοῦ Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ παρὰ τὴν Μαγνησίαν μάχῃ, ἀρκετῆς σπουδαιότητος, ὥστε νὰ κόψῃ ἴδια αὐτῇ τετράδραχμα.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἔχουσα τὸ κράνος
κεκοσμημένον διὰ προτομῶν ἵππων.
(B. M. Guide, Πίν. L. 17.)

ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ Ῥόπκλον ἐν στε-
φάνῳ δρυός. Σύμβολον, Νίκη.

Ⲡ 250 κ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ Κορινθιακοῦ
κράνους.

ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ Ῥόπαλον ἐν στε-
φάνῳ δάφνης. . . . Ⲡ 38 κ.

Εἰς τὴν αὐτὴν περίοδον ἀνήκει σειρὰ Ἀλεξανδρείων τετραδράχμων (Müller Kl. VI., 1058-1067), μετὰ ροπάλου ὡς προσθέτου συμβόλου.

Υπάρχουσιν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. καὶ βραδύτερον.

Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα ἐκτείνονται ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γέτα. Ὁ ἐπικρατῶν τύπος αὐτῶν εἶνε παράστασις Ἡρακλέους ἱσταμένου. Ἐπὶ νομισμάτων τινῶν Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς καὶ Μ. Αὐρηλίου στρατηγός τις ὀνόματι Ἀτταλος φέρει τὸν τίτλον ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ.

Κάδμος. Ἰδε Πρίγη.

Κλαζομεναί. Ἐκείντο ἐν μέρει μὲν ἐπὶ τῆς στερεᾶς καὶ ἐν μέρει ἐπὶ νησίδος τῆς νοτίου παραλίας τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης. Τὸ διακριτικὸν ἔμβλημα τῆς πόλεως φαίνεται ἐκ τῶν νεωτέρων ἐνεπιγράφων νομισμάτων ὅτι ἦτο κάπρος πτερωτός· πρβλ. τὸν Αἰλιανὸν (Z. iστορ. XII. 38) διηγούμενον, ἐκ τοῦ Ἀρτέμωνος, ὅτι τοιοῦτόν τι τέρας κατέστρεφε τὴν χώραν τῶν Κλαζομενίων (Leake Num. Hell., σ 43). Ἐνεκα τούτου, πολυάριθμα νομίσματα φέροντα τὸν τύπον τοῦτον, ἂν καὶ ἀνεπίγραφα, ὑποτίθενται ὅτι εἶνε Κλαζομενίας καταγωγῆς. Αἱ Κλαζομεναί φαίνεται ὅτι ἦσαν μία τῶν πό-

λεων τῶν συμμετασχουσῶν τῆς ἐκδόσεως τῶν παλαιῶν ἐξ ἡλέκ-
τρου νομισμάτων τοῦ ἔκτου αἰῶνος π. Χ.

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Πρὸ τοῦ 500 π. Χ. περίπου. Φοινικίδες σταθμητ. κανών.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.
(Brandis, σ. 392.)

Τετράγωνον ἔγκοιλον.
ΒΕ Στατήρ, 217 κ.

Περὶ τὰ 500 - 394 π. Χ.

ΑΡΓΥΡΟΣ (α) Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανών.

Λέων λείαν καταβροχθίζων.
(B. M. Guide, Πίν. II, 21.)

Προτομή κάπρου πτερωτοῦ.

Προτομή κάπρου πτερωτοῦ, ἐν τε-
τραγώνῳ ἔγκοιλῳ. Ρ Τετράδρ.
Γοργόνειον ἐν τετραγώνῳ ἔγκοιλῳ.
Ρ Ἡμίδραχ.
Ρ Διάβολ.

(β) Φοινικίδες σταθμητικὸς κανών.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.
(B. M. Guide, Πίν. XI, 29.)

Τετράγωνον ἔγκοιλον εἰς τέσσαρα διη-
ρημένον. Ἐπὶ τινων τῶν ἡμιδράχ-
μων εὐρηται Κ ἐν ἐνὶ τῶν τετρα-
γωνιδίων. . . . Ρ Δίδρ. 106 κ.
Ρ Δραχ. 53 κ.
Ρ Ἡμίδραχ.

ΧΡΥΣΟΣ. Περὶ τὰ 387-300 π. Χ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος, σχεδὸν ἀντω-
πός, ἀρίστης τεχνοτροπίας.
(B. M. Guide, Πίν. XIX, 24.)

ΚΛΑ ἢ ΚΛΑΙΟ Κύνκος μετ' ἀνοι-
κτῶν πτερύγων. Ἀρχων ΛΕΥ-
ΚΑΙΟΣ ἢ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ. Σύμ-
βολον Κάπρος πτερωτός. Χ 87 κ.

Τὰ θαυμάσια χρυσᾶ ταῦτα νομίσματα δυνατόν νὰ ἐκόπησαν
μεταξὺ τῆς εἰρήνης τοῦ Ἀνταλκίδα (387 π. Χ.) καὶ τῆς καταλύ-
σεως τοῦ Περσικοῦ κράτους. Περὶ τοὺς χρόνους τούτους ἐπεκρά-
τησεν ἐν πολλαῖς Ἀσιατικαῖς πόλεσιν ἡ νομισματοκοπία τοῦ
χρυσοῦ, μάλιστα δὲ ἐν Λαμψάκῳ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Ἀπικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὡς ἐπὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων. Ἐπὶ ἐνὸς κομματίου συνοδεύεται αὕτη ὑπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ καλλιτέχνου ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΕΠΟΙΕΙ.
(Πίναξ ΚΕ'. 1)

ΚΛΑΙΟ Κύνκος καὶ ὀνόματα ἀρχόντων ΜΑΝΔΡΩΝΑΣ, ΠΥΘΕΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ, ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ. ρ Τετράδρ.
ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ, ΑΠΟΛΛΑΣ, ΕΥΘΥΔΑΜΑΣ, ΙΚΕΣΙΟΥ, ΛΕΟΚΑΙΟΣ, ΠΑΡΜΙΣ, ΠΥΘΕΟΣ.
ρ Δραχμαί.
ΔΙΟΝΥΣΑΣ, ΕΛΙΚΩΝΙΟΣ, ΕΥΘΥΔΑΜΟΣ, ΚΛΕΑΡΙΣΤΟΣ, ΜΑΝΔΡΩΝΑΣ, ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ, ΜΝΗΣΙΘΕΟΣ, ΠΥΘΕΟΣ, ΦΑΝΟΠΟΛΙΣ, ΧΙΟΣ.
ρ Ημίδραχ.

Ὄνόματα σφραγιδογλύφων ἐπὶ Ἀσιατικῶν νομισμάτων εἶνε σπανιώτατα. Τὸ δὲ μόνον δεύτερον παράδειγμα, ἐφ' οὗ ἀπαντᾷ ἡ λέξις ΕΠΟΙΕΙ εἶνε νόμισμα τῆς ἐν Κρήτῃ Κυδωνίας, ἐπιγεγραμμένον ΝΕΥΑΝΤΟΣ ΕΠΟΙΕΙ (Τόμ. Α'. σελ. 593). Ὁ κύκνος εἶνε πασίγνωστον σύμβολον τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐλέγετο δ' ὅτι ἐν τῷ Δέλτῃ τοῦ Ἑρμου οἱ ἄγριοι κύκνοι ἦσαν πολυάριθμοι καὶ πρὸς τοῦτοις ἐλέχθη ὅτι τὸ ὄνομα Κλαζομεναὶ δυνατόν νὰ ὀφείληται εἰς τὸ θρηνηῶδες ᾄσμα τῶν πτηνῶν τούτων.

Παρὰ τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα αὐτόνομα νομίσματα τῶν Κλαζομενῶν ὑπάρχουσιν ἀργυρᾶ νομίσματα μετὰ τοῦ πασιγνώστου Κλαζομενίου πτερωτοῦ κάπρου, φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ Ὀρόντα, σατράπου τῆς Μυσίας καὶ Ἰωνίας κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ τετάρτου αἰῶνος. Ἐν τούτοις τὰ νομίσματα ταῦτα δυνατόν νὰ ἀποδοῶσι μετὰ τῆς αὐτῆς πιθανότητος εἰς τὴν Ταρσὸν ἕνεκα τοῦ ἐμπροσθοτύπου καὶ τοῦ γράμματος Τ.

Πολεμιστὴς γυμνὸς γονατίζων, ἀμεινόμενος δὲ δι' ἀσπίδος καὶ βραχέος δόρατος. Μεταξὺ τῶν κνημῶν αὐτοῦ Τ.

ΟΡΟΝΤΑ Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ. Ἰχνη τετραγώνου ἐγκλίλου.
ρ Τετρώβολ. 43 κ.
(Num. Zeit., III, 423.)

Ἄλλα νομίσματα τοῦ Ὀρόντα ἶδε ὑπὸ τὴν Ἰόλλαν τῆς Μυσίας (σελ. 45).

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῶν Κλαζομενῶν δὲν ἐκτείνονται πέραν τοῦ τέρματος τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι βασιλικά τετράδραχμα μετὰ τῶν τύπων τοῦ Ἀλεξάνδρου (Müller, 995—998), καὶ χρυσοὶ στατῆρες μετὰ τῶν τύπων τοῦ Φιλίππου (Müller, 309), φέροντα ὡς πρόσθετον σύμβολον τὸ πρόσθιον μέρος κάπρου πτερωτοῦ, ἅτινα, ἂν ὀρθῶς κατετάχθησαν, δυνατόν νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸν χρόνον περὶ τὸ 190 π. Χ.

Τὰ χαλκᾶ αὐτόνομα νομίσματα τῶν Κλαζομενῶν ἄρχονται περὶ τὰ 350 π. Χ. καὶ ἐκτείνονται μετὰ διαλειμμάτων μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Φέρουσι δὲ συνήθως τὰς ἐπιγραφὰς ΚΛΑΙΟ ἢ ΚΛΑΙΟΜΕΝΙΩΝ. Μεταξὺ τῶν συνηθεστάτων τύπων εἶνε οἱ ἑξῆς·

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, πρὸς δεξ.	Κύνος	Α .7 καὶ .45
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἐν κατατομῇ.	Κεφαλὴ κριοῦ	Α .5
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς συνήθως μετὰ Κορινθιακοῦ κράνους, ὡς ἐπὶ τῶν X τοῦ Ἀλεξάνδρου.	Κριὸς ἱστάμενος . . .	Α .7 καὶ .45
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, κατ' ἐνώπιον.	Ὅμοίως	Α .7 καὶ .45

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.	ΚΛΑΙΟΜΕΝΙΩΝ γεγραμμένον διὰ μέσου ἐγκοίλου τετραγώνου εἰς τέσσαρα διηρημένου. . .	Α .65
---------------------------	---	-------

Ἐνταῦθα τὸ ἔγκοilon τετραγώνον εἶνε ἀπλῇ ἀπομίμησις ἀρχαῖσμοῦ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ Κορινθιακοῦ κράνους	Κριὸς ἀναπαυόμενος	Α .7
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, κατ' ἐνώπιον.	Πρόσθιον κριοῦ τρέχοντος . .	Α .8
Κεφαλὴ Διός.	Κύνος	Α .8

Πάντα τὰ ἀνωτέρω περιγραφόμενα νομίσματα φέρουσιν ὄνομα ἄρχοντος

Τὰ δὲ ἐξῆς, ὀψίμου τεχνοτροπίας, εἶνε πάντα ἄνευ ὀνόματος ἄρχοντος : —

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.	Κηρύκειον ἐν στεφάνῳ . . .	Α . 8
Κεφαλὴ Διός.	Κύκνος ἐπὶ κηρυκείου . . .	Α . 8
Γοργόνειον.	Κύκνος ἐπὶ κώπης (:) . . .	Α . 7
Διάφοροι κεφαλαί.	Ὁ φιλόσοφος Ἀναξαγόρας (:) κα- θήμενος ἐπὶ σφαίρας. . .	Α . 8
Κεφαλὴ Διός.	Ῥόπαλον	Α . 65
Εἰκονιστικὴ κεφαλὴ	Κριὸς ἀναπαυόμενος	Α . 9

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιηνού. Ἄρχοντες ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγοῦ. Τύποι συνήθεις — Κυβέλη ἰσταμένη μεταξὺ λεόντων· ΘΕΑ ΚΛΑΣΙΟΜΕΝΗ, πυργοστεφῆς κεφαλὴ τῆς πόλεως ἢ τῆς ἀμαζόνος Κλαζομενῆς· ὁ φιλόσοφος Ἀναξαγόρας μετὰ σφαίρας εἰς τὴν χεῖρα (*Num. Chron.*, VII. 62).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Σμύρνης ἐκ τῆς βασιλείας τοῦ Οὐαλεριανοῦ.

Κολοφών. Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς Κολοφῶνος, ὡς τὰ πλείστων ἄλλων πόλεων Ἰωνικῶν, εἶνε ἀνεπίγραφα καὶ ἀποτελοῦνται ἐξ Εὐβοϊκῶν διδράχμων τοῦ ἑκτοῦ αἰῶνος π. Χ.

Λύρα ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας. (<i>B M. Guide</i> , Πίν. II. 22.)	Τετράγωνον ἑγκοῖλον . .	Ρ 126 κ
--	-------------------------	---------

Πέμπτος αἰὼν π. Χ.

Κατὰ τὸ μέγα μέρος τοῦ πέμπτου αἰῶνος τὰ ἀργυρὰ νομίσματα τῆς Κολοφῶνος ἀκολουθοῦσι τὸν Περσικὸν σταθμητικὸν κανόνα καὶ ἀποτελοῦνται ἐκ δραχμῶν 84 κ. περίπου. Ἐπιγρ., ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ, συνήθως ἐπ' ἀριστερὰ ἢ ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΝ ἐπὶ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἐτέρας ὀψευς.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος Κλαρίου.
(B. M. *Guide*, Πίν. XI. 30)

Λύρα, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. *P* 84 κ.

Τέταρτος αἰὼν π. Χ.

Ἐνωρίς ἐν τῷ τετάρτῳ αἰῶνι ὁ Ῥόδιος σταθμητικὸς κανὼν ἀντικαθιστᾷ τὸν Περσικόν.

Κεφαλή Πέρσου βασιλέως ἡ σατρά-
που.

ΒΑΣΙΛ Λύρα. . *P* Ὀλκῆ 236 κ.
(Πίναξ Δ'. 12.)

Τὸ νόμισμα τοῦτο τὸ φέρον τὴν αἰσθησιν ποιοῦσαν ιδεώδη κεφαλὴν εὐγενοῦς Πέρσου, κατετάχθη μόνον ὑποθετικῶς εἰς τὴν Κολοφῶνα, ὡς μὴ φέρον ὄνομα πόλεως. Πρβλ. τὰ ἐν Κυζίκῳ κοπέντα νομίσματα τοῦ Φαρναδάζου (σελ. 51).

Κεφαλή Ἀπόλλωνος Κλαρίου.

ΚΟΛΟΦΩ Λύρα καὶ ὄνομα ἄρχοντος.
P Δρ. 54 κ.

*Ομοίως.

» Τρίπους. *Ονομα ἄρχοντος
P Ἡμίδρ. 25 κ.

*Ομοίως.

» Λύρα. *Ονομα ἄρχοντος.
P Διώβ. 18 κ.

Τὰ εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῖς τοῦ τετάρτου αἰῶνος ἀνήκοντα χαλκᾶ νομίσματα εἶνε τὰ ἐξῆς, ἅπαντα μετ' ὀνομάτων ἀρχόντων:—

Κεφαλή Ἀπόλλωνος.

*Ἴππεὺς ἔνοπλος, μετὰ δόρατος προ-
τεταμένου. *A* ·8

*Ομοίως.

Λύρα *A* ·8 καὶ ·45

*Ομοίως.

Πρόσθιον ἵππου *A* ·65

Τὸ ἵππικόν τῆς Κολοφῶνος λέγεται ὑπὸ τοῦ Στράβωνος (643) τοσοῦτον ὑπερέχον τῶν ἄλλων πόλεων ὥστε «δοῦναι ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαλύτοις πολέμοις ἐπικουρήσειε λύεσθαι τὸν πόλεμον». *Ὅθεν ἐκ τούτου πιθανῶς καὶ ὁ ἵππεὺς ὡς νομισματικὸς τύπος.

Ἐν Κλάρῳ τῆς Κολοφωνίας χώρας ἴστατο ὁ περίφημος ναὸς καὶ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος (Παυσ., VII. 3. 1), οὗ ἡ κεφαλή εἰκονίζεται ἐπὶ τῶν νομισμάτων.

Ἡ παλαιὰ πόλις τῆς Κολοφῶνος κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Λυσιμά-

χου ἐν ἔτει 299 π. Χ., τὸ ὄνομα ὅμως φαίνεται ὅτι μετεκομίσθη εἰς Νότιον, τὸ ἐπίνειον αὐτῆς· εἰς ταύτην δὲ τὴν πόλιν παρεχώρησαν ἐν ἔτει 189 π. Χ. τὴν ἐλευθερίαν οἱ Ῥωμαῖοι (Λιβίου XXXVIII 39 «Colophonii qui in Notio habitant»). Βραχὺ ὕστερον ἢ ἴσως τότε οἱ Κολοφώνιοι ἐκοψαν τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων· σύμβολον, λύρα καὶ ΚΟΛΟ (Müller, 1007-14).

Τὰ νεώτερα χαλκᾶ νομίσματα τὰ ἐκδοθέντα μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου εἶνε ἀτελεστέρας τεχνοτροπίας ἢ τὰ προηγούμενα αὐτῶν.

Ἰππεὺς ὡς ἀνωτέρω, ἀλλὰ μετὰ κυνὸς τρέχοντος μεταξὺ τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ Ἀπόλλων Κιθα-
ρῳδός, ἱστάμενος μετὰ λύρας καὶ
φιάλης πρὸ τρίποδος. Ὄνομα
ἀρχόντων. Α .8

Μορφὴ καθημένη, στηρίζουσα τὸν πῶ-
γωνα εἰς τὴν χεῖρα καὶ κρατοῦσα
ἐνεῖλημα· πιθανῶς ὁ Ὅμηρος.
Ὄνομα ἀρχοντος.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ Ἀπόλλων Κιθα-
ρῳδός, ὡς ἀνωτέρω ἀλλ' ἄνευ τρί-
ποδος Α .8

Κεφαλὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ Οἱ πῖλοι τῶν Διο-
σκούρων, ὧν ὑπέρκεινται ἀστέρες.
Α .6

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἀρχοντες μετὰ τίτλου στρατηγοῦ. Ἀξιοσημείωτοι τύποι καὶ ἐπιγραφαί—ΚΛΑΡΙΟΣ, Ἀπόλλων Κλάριος καθήμενος· ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΛΑΡΙΑ, εἰδῶλον Ἀσιατικῆς θεᾶς ὁμοιοζούσης τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν. ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΙΩΝΩΝ, αἱ τρισκαίδεκα πόλεις τοῦ Ἰωνικοῦ συνδέσμου, ἱστάμεναι ἐν ἡμικυκλίῳ καὶ θύουσαι ταῦρον πρὸ τοῦ ναοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Κλαρίου.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Περγάμου.

Λάρισα. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τρίτου ἢ δευτέρου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(Imhoof, *Monn., Gr.* σ. 289.)

Α Α Ἰππεὺς ἐνοπλος. . . . Α .7

Λέβεδος. Τῆς πόλεως ταύτης δὲν φαίνονται ὅτι ὑπάρχουσι

νομίσματα ἀρχαιότερα τῆς ἐν ἔτει 190 π. Χ. ἡττης τοῦ Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ παρὰ τὴν Μαγνησίαν μάχῃ, μεθ' ἣν συμμετέσχεν αὕτη τῆς ἐκδόσεως τῶν πλατέων τετραδράχμων Ἀττικοῦ σταθμοῦ, τῶν τότε εἰσαχθέντων εἰς τόσον πολλὰς πόλεις τῆς Ἀσίας.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ στενῆς περι-
κεφαλαιᾶς.
(B. M. *Guide*, Πίν. L. 18.)

ΛΕΒΕΔΙΩΝ Γλαῦξ ἐπὶ ῥοπάλου
μεταξὺ δύο κεράτων Ἀμαλθείας
Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δάφνης. Ὁ-
νομα ἄρχοντος. Ρ Ἀττικ. τετράδρ.
Γλαῦξ, Σύμβολον, πρῶρα. Ρ Ἡμίδρ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ Κορινθια-
κοῦ κράνους.

Ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα. Τύποι — Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, Δι-
όνυσος ἱστάμενος, πρῶρα, γλαῦξ, μυστικὸς κάλαθος, κλπ.

Αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Γέτα. Συμμαχικὰ
νομίσματα μετὰ Περπερηνῆς τῆς Μυσίας.

Λεύκη ἢ Λεῦκαι, ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς Σμύρνης, ἀντικρὺ
τῶν Κλαζομενῶν, κτισθεῖσα ἐν ἔτει 352 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Πέρσου
στρατηγοῦ Ταχῶ (Διοδ. XV. 18. Imhoof, *Mon. Gr.*, 289), ταχέως
δὲ κατόπιν περιελθοῦσα εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Κλαζομενίων. Ὑπάρ-
χουσι μικρὰ ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ 350 π. Χ. περίπου,
ἐπιγεγραμμένα Λ ἢ ΛΕΥ. Τύποι — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἢ Ἀρτέ-
μιδος ὅπ. Κύκνος (Imhoof, *ε* α). Ἴδε ὡσαύτως *Num. Chron.*,
VII. 66).

Μαγνησία ἢ τοῦ Μαιάνδρου, κτισθεῖσα ἀρχικῶς ὑπὸ Μα-
γνήτων ἐκ Θεσσαλίας· ἦτο ἐκ παλαιῶν ἤδη χρόνων πόλις μεγά-
λης σπουδαιότητος. Ὅτε δ' ὁ Θεμιστοκλῆς ἐξωρίσθη τῶν Ἀθηναίων
ἀπεσύρθη εἰς Μαγνησίαν, ἥτις ἐδόθη τότε αὐτῷ ὑπὸ τοῦ βασι-
λέως τῆς Περσίας. Εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἀνήκει
ἀναμφιβόλως τὸ ἐξῆς ὑψίστης σπουδαιότητος νομισματικὸν μνη-
μεῖον.

Περὶ τὰ 464-449 π. Χ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΣ Ἀπόλλων γυ-
 μνός, ιστάμενος καὶ στηριζόμενος
 ἐπὶ μακρᾷ ῥάβδῳ, ἐξ ἧς φύεται
 κλάδος δάφνης.

MA Πτηνὸν μετ' ἀνοικτῶν πτερό-
 γων . . . P Ἀττικ. διδρ. 132 κ.
 (Waddington *Mélan.*, Πίν.
 I, 2.)

Μόνον δύο κομμάτια τοῦ νομίσματος τούτου εἶνε γνωστά, ὧν
 τὸ ἕτερον (τὸ ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ) εἶνε ἐπηργυρωμένον·
 μάλιστα δὲ καὶ ἐμνημονεύθη τοῦτο ὡς ἐπιβεβαιῶν τὴν ὡς ἀπα-
 τεῶνος φήμην τοῦ Θεμιστοκλέους. Ἐπὶ ἓνα αἰῶνα μετὰ ταῦτα δὲν
 εἶνε γνωστά νομίσματα τῆς Μαγνησίας· περὶ τὰ μέσα ὁμῶς τοῦ τε-
 τάρτου αἰῶνος ἡ νομισματοκοπία τοῦ ἀργύρου ἀποβαίνει ἄφθονος.

Περὶ τὰ 350-300 π. Χ.

Ἴππεὺς Θεσσαλικός (;)
 (Brandis, σ. 460.)

MA, MAGN, ἢ MAGNHTΩN Ταῦ-
 ρος Ἰνδικὸς κυρίσων· περίξ κόσμη-
 μα μαιανδρικόν. Ὄνομα ἄρχοντος
 P Φοινικικὸν τετράδραχ. 226 κ.,
 διδρ. 110 κ., δραχ. 55 κ., ἡμίδρ.
 26 κ., ὡσαύτως Περσικῇ δρ. 87 κ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος.

MAGN Πρόσθιον ταύρου ἐφορμῶν-
 τος. P 15 κ.

Κεφαλή Ἀθηνᾶς (N. C., VII, 67).

MA Τρίαινα ἐν πλασίῳ μαιανδρικῷ
 P 12 κ.

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίπου.

Βασιλικὰ τετράδραχμα τοῦ Λυσιμάχου. Σύμβολον — μαιαν-
 δρικὸν κόσμημα (Müller, ἀριθ. 438, 439).

Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου.

Τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων. Σύμβολα — μαιανδρικὸν
 κόσμημα καὶ MA, ταῦρος κυρίσων ἢ ἵππος πηδῶν (Müller,
 1068-79). Ἐπίσης πλατέα τετράδραχμα Ἀττικῆς ὀλκῆς μετ'
 αὐτονόμων τύπων.

Κεφαλή Ἀρτέμιδος, μετὰ τόξου καὶ
 φαρέτρας ἐπ' ὤμου.

(Πίναξ ΚΣ'. 5.)

MAGNHTΩN Ἀπόλλων, ἐρειδόμενος
 ἐπὶ τρίποδος, ιστάμενος ἐπὶ μαιαν-
 δρικοῦ κοσμήματος. Τὸ δῶλον ἐν στε-
 φάνῳ δάφνης. P Ἀττικ. τετράδρ.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἐκτεινόμενα ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ τετάρτου αἰῶνος μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων παριστῶσι κεφαλὰς τῆς Ἀθηναῆς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ὀφείας τὸν καλπάζοντα Θεσσαλικὸν ἱππέα ἢ ἔμπροσθεν μὲν ἱππέα, ἔπισθεν δὲ ταῦρον κυρίσσοντα, μετὰ μαιανδρικοῦ κοσμήματος καὶ ὀνομάτων ἀρχόντων.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἀρχοντες ἄνευ τίτλων ἢ μετὰ τῶν τοῦ στρατηγοῦ ἢ γραμματέως. Ἐκ πολλῶν ἀξιοσημείωτοι τύποι καὶ ἐπιγραφαὶ εἶνε οἱ ἑξῆς: ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἤτοι τοῦ ναοῦ Ἀρτέμιδος τῆς Λευκοφρύνης· ΕΒΔΟΜΗ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ δηλαδὴ ἡ πόλις Μαγνησία· ΑΥΛΑΙΤΗΣ γεγραμμένη περὶ παράστασιν Ἀπόλλωνος τοῦ Κιθααρφοῦ (Kenner, *Stift St. Florian*, σελ. 122), δπισθ. ΛΕΥΚΟΦΡΥΣ ἢ ΛΕΥΚΟΦΡΥΝΗ, εἰδῶλον Ἀρτέμιδος Λευκοφρύνης, ὁμοιάζον πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν, ἀλλ' ἐνίοτε μετὰ δύο ἱπταμένων Νικῶν τιθεισῶν μόδιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς· Λητὼ φέρουσα τὰ δύο τέκνα αὐτῆς, ἀντίγραφον ἀγάλματος ποιηθέντος ὑπὸ Εὐφράνορος (Overbeck, *Gr. Plastik*, τρίτη ἔκδοσις, τόμ. II σελ. 87). Ἡφαίστος χαλκεύων κρᾶνος· ἢ ἀγάλμα Ἡφαίστου καθημένου καὶ φερομένου ἐπὶ τῶν ὤμων τεσσάρων ἀνδρῶν· δύο Κορύβαντες ὀρχούμενοι πρὸ τοῦ παιδὸς Διὸς καθημένου ἐπὶ βάρου· Ἀθηναῖστα μένη μετὰ τοῦ τιτᾶνος Ἀτλαντος παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, βαστάζοντος σφαῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (Panofka, *Dissert. Num.*, 1832. Πίν. XLIX. Α.)· ἀνὴρ φέρων δένδρον ἐκρίζωθέν· ἀνὴρ ἐλαύνων ταῦρον εἰς σπήλαιον· αἱ τρεῖς Χάριτες· Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος δρακόντων· ΑΦΡΟ ΜΗΛΕΙΑ, Ἀφροδίτη Μηλεία κρατοῦσα σκῆπτρον καὶ ροιάν, ἔπισθεν δ' αὐτῆς ὁ Ἑρως (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 292). Διόνυσος στηριζόμενος ἐπὶ θύρσου καὶ μαινάς κυμβαλίζουσα πρὸ αὐτοῦ· ΑΡΓΩ, ἢ ναὺς Ἀργώ· τρεῖς νύμφαι, ὧν ἡ μία ἱσταμένη καὶ αἱ λοιπαὶ κατακεκλιμέναι μεθ' ὕδροχοῶν. Ἐπιρ, ΚΟΛΠΟΙ (=κοιλιάδες).

Μητρόπολις, μεταξύ Ἐφέσου καὶ Σμύρνης. Χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Γαλλιανοῦ (Imhoof, *Mon. Gr.*, 292). Ἑπιγρ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ, ἢ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Τύποι — ποτάμιος θεὸς ΑΣΤΡΑΙΟΣ· ἀγωνιστικὸν ἀγγεῖον ἀναφερόμενον εἰς ἀγῶνας καλουμένους ΣΕΒΑΣΤΑ ΚΑΙΣΑΡΗΑ· Ἄρης ἱστάμενος· Τύχη κρατοῦσα ἄγαλμα Ἄρεως· Ζεὺς κατήμενος· Κυβέλη ἐπὶ θρόνου καθημένη· Ἄρτεμις Ἐφεσία μετ' ἐπιγραφῆς ΑΡΤΕΜΙΣ· Ἀρχων—στρατηγός. Συνήθως εἶνε δύσκολος ἡ διάκρισις τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης ἀπὸ τῶν τῆς ἐν Φρυγίᾳ Μητροπόλεως.

Μίλητος. Ἡ ποτὲ μεγάλη καὶ ἀκμάζουσα ἐμπορικὴ αὕτη πόλις ἦτο ἀναμφιλέκτως ἐν τῶν παλαιστάτων νομισματοκοπειῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς αὐθεντίας τοῦ Ἡρόδοτου (I, 94) ἀποδίδομεν εἰς τοὺς Λυδοὺς τὴν ἐφεύρεσιν τῆς νομισματοκοπίας, ἀλλ' ἢ προτεραιότης, ἥς ἀπήλαυσεν ἡ μητρόπολις τῆς Λυδίας ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν σσημασμένων ὄγκων μετάλλου, μικρᾶς μόνον δύναται νὰ ὑπῆρξε διαρκείας, ἐπειδὴ κατατάσσομεν ἄνευ δισταγμοῦ εἰς τὴν πλουσίαν παράλιον Μίλητον πλήρη σειρὰν πρωτογενῶν νομισμάτων ἡλέκτρου, φερόντων τὸν χαρακτηριστικὸν τῆς Μιλήτου τύπον λέοντος στρέφοντος τὴν κεφαλὴν, ἢ κεφαλὴν λέοντος μετ' ἀστέρος (τοῦ ἡλίου;) ὑπὲρ τὸ μέτωπον. Ὁ κανονικὸς σταθμὸς τῶν ἐξ ἡλέκτρου στατήρων τῆς Μιλήτου φαίνεται ὅτι ἦτο περὶ τοὺς 220 κ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΗΛΕΚΤΡΟΥ

Περὶ τὰ 400-497 π. Χ.

Δύο κεφαλαὶ λεόντων κατ' ἐνώπιον, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀλλήλαις ἐστραμμένα.	Τρία πρωτογενῆ ἔγκοιλα, ὧν τὸ μὲν ἐν τῷ κέντρῳ ἐπίμηκες, τὰ δὲ λοιπὰ τετράγωνα. ΒΕ Στατήρ, 219.5 κ.
Πρόσθιον λέοντος μετ' ἀστέρος ἐπὶ τοῦ μετώπου. (Πίναξ ΚΕ' . 5.)	Ὁμοίως . . ΒΕ Στατήρ, 215.3 κ.

Λέων κατακείμενος πρὸς δ., στρέφω
δὲ τὴν κεφαλὴν.

Ὁμοίως, ἐν ἐπιμήκει πλασιῶ.
(Mionn., *Suppl.*, Πίν. X, 1.)

Ὁμοίως.
(*Num. Chr.*, 1875, Πίν. VIII, 4.)

Λέων κατακείμενος πρὸς ἀρ., βλέπων
δὲ πρὸς δ.
(Brandis, σ. 394.)

Κεφαλὴ λέοντος, χαίνουσα· ὑπεράνω
δ' αὐτῆς ἀστήρ.
(*Num. Chr.*, 1875, Πίν. VIII, 9.)

Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα· ὑπεράνω
δ' αὐτῆς ἀστήρ.

Ἐκ τῆς ἐποχῆς ταύτης δὲν ὑπάρχουσιν ἀργυρᾶ νομίσματα
δυνάμενα νὰ ἀποδοθῶσιν μετὰ βεβαιότητος εἰς τὴν Μίλητον. Τὰ
ἀρχαιότατα ἀργυρᾶ νομίσματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν περίοδον τὴν
ἐπομένην εἰς τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀποστασίαν τῆς Μιλήτου
μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΑΡΓΥΡΟΥ.

Περὶ τὰ 478-390 π. X.

Λέων.

Πρόσθιον λέοντος στρεφομένου.

Ὑπὸ τοὺς Κᾶρας δυνάστας Ἐκάτωμον καὶ Μαύσωλον.

385-350 π. X.

ΕΚΑ Πρόσθιον λέοντος στρεφομένου
(Waddington, *Mélanges*,
Πίν. I, 6.)

Ὁμοίως, ἀλλὰ τὰ ἔγκοιλα περιέ-
χοντα κοσμήματα.

Ἡ Στατήρ, 217·8 κ.

Τρία ἔγκοιλα, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου
περιγραφέντος. Ἡ Στατήρ, 218 κ.

Ὁμοίως, ἀλλ' ἐκάστου ἔγκοιλου πε-
ριέχοντος τύπον, ἥτοι τοῦ μὲν ἄνω
τετραγώνου κεφαλὴν ἐλάφου, τοῦ
δὲ ἐπιμήκους κεντρικοῦ ἀλώπεκα,
καὶ τοῦ κατωτέρου τετραγώνου τὸ
ἔμβλημα. Ἡ Στατ. 214·8 κ.

Ἡμιστάτ. 107 κ.

Δύο ἔγκοιλα τετράγωνα, ὧν ἕκαστον
περιέχει ἀστέρα ἀνθεματόν. . .

Ἡ Τρίτη 71 κ.

Ἐπίμηκες ἔγκοιλον, εἰς δύο μέρη διη-
ρημένον. . . Ἡ Τρίτη 73 κ.

Ἡ Τετάρτη 49 κ.

Ἡ Ἑκτη 37 κ.

Τετράγωνον ἔγκοιλον.

Ἡ Ἡμίεκτον 18·1 κ.

Ἀστήρ ἀνθεματός, ἐν τετραγώνῳ ἐγ-
κοίλῳ. Α 33 κ.

Ὁμοίως. Α 19 κ.

Ἀστήρ ἐν κύκλῳ ἐγκοίλῳ (Ἀττικὴ
δραχμή). Α 66 κ.

MA Ὁμοίως (Wadd. *Ex. A*, Πίν. I, 5). Ἀστὴρ ἐν κύκλῳ ἐγκοίλῳ (Σάμοις σταθμητικὸς κανὼν). *P* 201 κ.
Λέων ἐπιστρεφόμενος. Ἀστὴρ καὶ ὄνομα ἀρχοντος. *A* 55

Ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Μιλησίων, ἐν θέσει καλουμένῃ Δίδυμα ἢ Δίδυμοι, ὑπῆρχε τὸ περίφημον μαντεῖον Ἀπόλλωνος τοῦ Διδυμαίου. Σύμβολα τοῦ θεοῦ τούτου ἦσαν ὁ λέων καὶ ὁ ἥλιος· εὐλογεῖς ἄρα ἡ ὑπόθεσις, ὅτι τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων τῆς Μιλήτου ἄτινα φέρουσι τὰ ἱερὰ ταῦτα σύμβολα, δυνατὸν νὰ ἐξεδόθησαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Βραγχιδῶν, ὡς ἐκαλοῦντο οἱ ἱερεῖς τοῦ Διδυμαίου Ἀπόλλωνος. Λεῖψανα τοῦ προνομίου τούτου τῆς κοπῆς νομισμάτων ἤθελε μάλιστα φανῆναι ὅτι διετηρήθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ναοῦ ἐν Διδύμοις μέχρις ὀψίμου τινὸς ἐποχῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐξῆς νομίσματα ναοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὸ δεῦτερον ἡμισυ τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. X.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος τοῦ Διδυμίου. *ΕΓ ΔΙΔΥΜΩΝ ΙΕΡΗ* Λέων ἱστάμενος, στρεφόμενος πρὸς ἀστέρα *P* 27 κ.
(*Mion. Suppl*, VI, Πίν. V, 1.)

Ἐκ τῆς σπουδαιότητος ἐπιγραφῆς τῶν νομισμάτων τούτων, ἄτινα εἶνε ὀλκῆς συνήθους Φοινικικοῦ ἡμιδράχμου, δύναται νὰ ἐξαχθῇ, ὅτι ὁ ἐν Διδύμοις ἐν χρήσει ἱερὸς σταθμητικὸς κανὼν ἦτο καθ' ὀλκὴν τὸ ἡμισυ τοῦ συνήθους Μιλησίου σταθμητικοῦ κανόνος, ἐπειδὴ τὸ ἐπίθετον *ΙΕΡΗ* δυσκόλως δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν ἄλλως ἢ διὰ τοῦ δραχμῆ.

Περὶ τὰ 350-190 π. X., καὶ κατόπιν.

Τὰ ὑπολειπόμενα ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Μιλήτου εἶνε πῶς δύσκολον νὰ καταταχθῶσιν ἕνεκα τοῦ ὁμοιομόρφου τῶν τύπων καὶ τῆς τεχνοτροπίας αὐτῶν. Ὁδηγούμενοι κυρίως ὑπὸ τῶν ὀλκῶν αὐτῶν δυνάμεθα νὰ τάξωμεν αὐτὰ εἰς τὰς ἐξῆς τέσσαρας χρονολογικάς περιόδους:—

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος πρὸς ἀρ., δαφνοστεφής (*Brandis*, σ. 461.) *MI* (μονογράφ.) Λέων ἱστάμενος, στρεφόμενος πρὸς ἀστέρα ἢ ἥλιον· ὑποκάτω ὄνομα ἀρχοντος.

- (α) 350-334 π. Χ. Φοινικικαὶ δραχμαί, 55 κ., καὶ ἡμίδρ. 27 κ.
334-300 π. Χ. Πιθανὸν κενὸν ἐν τῇ νομισματοκοπίᾳ μετὰ τὴν κα-
τάκτησιν τοῦ Ἀλεξάνδρου.
- (β) Περὶ τὰ 300-250 π. Χ. Περσικοὶ στατῆρες 160 κ., δραχμαί,
8 κ. καὶ ἡμίδρ. 39 κ.
- (γ) Περὶ τὰ 250-190 π. Χ. Ῥόδιαι δραχμαί, 100 κ.
- (δ) Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου. Ἀττικὰ πλατέα τετράδραχμα τῶν τύ-
πων τοῦ Ἀλεξάνδρου (Müller, ἀρ. 1033-1057). Ὡσαύτως μετὰ
τοῦ Μιλησιακοῦ τύπου (ἴδε κατωτέρω).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΟΥ

Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου.

Οἱ σπάνιοι χρυσοὶ στατῆρες τῆς Μιλήτου, οἱ νῦν ἐν τῷ Βρεταν-
νικῷ Μουσείῳ, ἀνήκουσιν, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν ἐπακολουθήσασαν
περίοδον τῆς ἀνανεωθείσης ἐλευθερίας αὐτῆς μετὰ τὴν ἦτταν τοῦ
Ἀντιόχου ἐν Μαγνησίᾳ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος ἀντωπός.

MI (μονογράφ.) Λέων ἱστάμενος
στρεφόμενος πρὸς ἀστέρα. Ἀρ-
χων ΒΙΩΝ. Ἐν τῷ πεδίῳ διά-
φορα μονογραφήματα. X 129·8 κ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος πρὸς δ., μετὰ
τόξου καὶ φαρέτρας ἐπ' ὤμου.

MI Ὁμοίως. . . . X 130·3 κ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος, ἔχουσα τὴν
κόμην εἰς τυπικοὺς πλοκάμους δια-
τέθειμένην.

» Ὁμ. Ἀρχων, ΕΥΜΗΧΑΝΟΣ.
X 130 κ.

Εἰς τὴν αὐτὴν περίοδον θέλω νὰ κατατάξω καὶ τετράδραχμόν
τι ἡλαττωμένου Ἀττικοῦ σταθμοῦ, ἀνῆκον νῦν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις
Π. Λάμπρον.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος πρὸς δ., δαφνο-
στεφής.

ΜΙΛΗΣΙΩΝ Λέων ἱστάμενος καὶ
ἐπιστρεφόμενος. Ἐν τῷ ἐξέργῳ
ὄνομα ἀρχοντος ΜΟΛΟΣΣΟΣ.
Ἐν δὲ τῷ πεδίῳ μονογράφημα.
P πλατὺ τετράδρ. ὄγκ. 247 κ.

Τὰ νεώτατα Μιλήσια ἀργυρᾶ νομίσματα Ῥοδίου σταθμοῦ ἡλαττωμένου εἰς ἐβδομήκοντα πέντε κόκκους ἀνήκουσιν ὡσαύτως εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΙΑ ΧΑΛΚΟΥ

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Μιλήτου, ἅτινα ἐκτείνονται ἐπὶ πάσης τῆς ἀπὸ τοῦ 350 π. Χ. περιόδου μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς τὰ ἀργυρᾶ.

Περίοδος τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Ῥωμαϊκῆς περιόδου εἶνε τὰ ἐξῆς.

Γυμνὸν ἄγαλμα Ἀπόλλωνος, κρα- τοῦντος εἰς τὰς χεῖρας ἑλαφον καὶ τόξον.	Λέων κατακείμενος, στρεφόμενος καὶ πρὸς ἀστέρα ἀποβλέπων. Ὄνομα ἄρχοντος. Α· 8
--	--

Ὁ ἐμπρόσθιος τύπος τοῦ νομίσματος τούτου εἶνε ἀντίγραφον τοῦ περιφήμου χαλκοῦ ἀγάλματος τοῦ Διδυμαίου Ἀπόλλωνος ἔργου τοῦ Κανάχου (Overbeck, *Gr. Plastik*, τρίτη ἔκδοσις, τόμ. I. σελ. 109).

Αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνας. Ἀρχοντος ὄνομα ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου ἄρχων, σπανιώτερον δὲ μετὰ τίτλου στρατηγός.

Ἀξιοσημείωτοι τύποι ἢ ἐπιγραφαί — ΔΙΔΥΜΕΥΣ, ἄγαλμα Ἀπόλλωνος, ἔργον τοῦ Κανάχου· ΜΕΙΛΗΤΟΣ, παράστασις Μιλήτου τοῦ οἰκιστοῦ ὠπλισμένου· ἄγαλμα τῆς Λητοῦς, ἔργον τοῦ Εὐφράνορος, φερούσης τὰ δύο αὐτῆς τέκνα, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Μαγνησίας, κλπ.· εἰδῶλον Ἀρτέμιδος ἐν μακρῷ χιτῶνι, πεπλοφόρου καὶ φερούσης τόξον καὶ φιάλην, παρ' αὐτῇ δὲ ἑλαφος.

Ἀγῶνες — ΔΙΔΥΜΕΙΑ καὶ ΠΑΝΙΩΝΙΑ ΠΥΘΙΑ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀμισοῦ τοῦ Πόντου, Ἐφέσου, Σμύρνης καὶ Κῶ.

Μυοῦς, ἡ μικροτάτη πόλις τῆς Ἰωνικῆς συμμαχίας, κειμένη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Μαιάνδρου παρὰ τὴν βορείαν ἀκτὴν τοῦ Λατμιακοῦ κόλπου ἀντικρὺ τῆς Μιλήτου (*Rev. Num.*, 1858, 166).

Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα. Περὶ τὰ 350 π. Χ.
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΜΥΗ Πτηνὸν ἐν κύκλῳ ἀποτελου-
μένῳ ἐκ μαιανδρικοῦ κυματίου. .
Α 7

Ναύλοχος, μεταξὺ Μυοῦντος καὶ Πριήνης.

Αὐτόνομα χαλκᾶ. Περὶ τὰ 350 π. Χ.
Κεφαλὴ κρανοφόρος.
(*Num. Chron.*, XI 58.)

ΝΑΥ Δελφίς ἐν κύκλῳ ἀποτελουμένῳ
ὑπὸ μαιανδρικοῦ κυματίου. . Α 4

Νεάπολις, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς μεταξὺ τῆς Ἐφέσου καὶ Πανιωνίου. Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ τοῦ Σεβήρου Ἀλεξάνδρου, Μαξιμίνου, Γορδιανοῦ καὶ Τρεβωνιανοῦ Γάλλου. Ἐπιγρ., ΝΕΑΠΟΛΙΤΩΝ τῇ προσθήκῃ ἐνίοτε τοῦ ἐπιθέτου ΑΥΡ (Aurelia). Τύποι—Κεφαλὴ Ἥρας, ὀπισθ. ἀετός· Ποσειδῶν καθήμενος (*Num. Chron.*, VII. 68)· Διόνυσος ἱστάμενος κλπ. (Imhoof, *Mon. Gr.*, σελ. 294).

Πριήνη, ἐπὶ τῆς νοτίας κλιτύος τοῦ ὅρους Μυκάλης. Ἡ νομισματοκοπία αὐτῆς ἄρχεται βραχὺ μετὰ τοὺς χρόνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ὁ ἐν Πριήνῃ ναὸς τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς ἀφιερώθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν ἔτει 334 π.Χ., ἔφερε δὲ τὴν ἐπιγραφὴν (νῦν φυλασσομένην ἐν τῷ Βρεταννικῷ Μουσείῳ) Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀνέθηκε τὸν ναὸν Ἀθηναίῃ Πολιάδι.

Τρίτος αἰὼν, π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς Πολιάδος, πρὸς ἀρ., μετὰ στρογγύλης λοφοφόρου περικεφαλαίας.

ΠΡΙΗ Τρίαινα καὶ ὄνομα ἄρχοντος
τὸ ὅλον ἐν κύκλῳ μαιανδρικοῦ κυ-
ματίου. . Ρ Περσ. δραχμὴ 76 κ.
Ρ » τετρώβ. 56 κ.
Ρ » τριώβ. 36 κ.
Ρ » διώβ. 27 κ.

Κεφαλή Ἀθηνᾶς Πολιάδος, πρὸς ἄρ.,
μετὰ στρογγύλης λοφοφόρου περι-
κεφαλία.

Ὅμοιως, ἐν κατατομῇ ἢ κατ' ἐνώ-
πιον.

Κεφαλή Ἀθηνᾶς, πρὸς ἄρ.

ΠΡΙΗ Ἱπποκάμῃ¹. Ρ Τετρώβ. 58^κ

ΠΡΙΗ ἄνευ τύπου. Ὄνομα ἄρχοντος
ἐν κύκλῳ μαιάνδρου. . Α .65^κ

ΠΡΙΗΝΕΩΝ Τρίπους. . Α .65

Δεύτερος αἰὼν, π. Χ. καὶ βραδύτερον.

Τετράδραγμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Κλ. VI. 1026-32). Σύμβολον—τρίαίνα καὶ ΠΡΙ ἢ ΠΡΙΗ. Πρὸς τούτοις χαλκᾶ.

Κεφαλή Ἀθηνᾶς.

ΠΡΙΗ ἢ ἐπὶ κομματίων τινῶν
ΚΑΔΜΗ. Ὄνομα ἄρχοντος καὶ
διάφορα σύμβολα. . . Α .85

Τὸ ὄνομα Κάδμη ἀπεδίδετο ἐνίοτε τῇ Πριήνῃ εἰς μνήμην Βοιωτικῆς ἀποικίας ἐκεῖ ποτε ἐγκαθιδρυθείσης (Στράβ., 636).

Αὐτοκρατορικά—Ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Οὐαλεριανοῦ, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. Ἀρχων ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου ἄρχων. Ἐκλεκτοὶ τύποι—ΒΙΑΣ, προτομὴ Βιάντος τοῦ Πριηνέως (Fox Πίν. IV. 81)· παράστασις Ἀθηνᾶς ἱσταμένης, μετ' ὄψεως συνεσπειρωμένου πρὸ αὐτῆς, ἀντίγραφον πιθανῶς τοῦ ἐν τῷ ναῶ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς ἀγάλματος.

Σμύρνη. Ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς Σμύρνης ὑπὸ τοῦ Λυδοῦ βασιλέως Ἀλυάττου (περὶ τὰ 627 π.Χ.), μέχρι τῶν χρόνων τῆς ἐπανιδρύσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου, δὲν ὑπῆρχε νομισματοκοπεῖον ἐν Σμύρνῃ. Τὰ ἀρχαιότατα Σμυρναϊκὰ νομίσματα εἶνε τετράδραγμα τοῦ Λυσιμάχου (Müller, 408). Σύμβολον—κεφαλή πυργοφόρος Κυδέλης. Τὰ λοιπὰ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων ἀνήκουσι πάντα εἰς τὸν δεύτερον αἰῶνα π.Χ. καὶ συνίστανται (α) ἐκ τετραδράχμων Ἀλεξανδρείων (Müller Κλ. VI. 991-994)· (β) ἐκ κι-

¹ Ὁ Ἐρατοσθένης παρὰ Στράβωνι (384), λέγει ὅτι τὸ ἀγαλμα Ποσειδῶνος τοῦ Ἐλικιονίου, τοῦ ἰδιαζόντος ὑπὸ τῶν Πριηνέων λατρευομένου, ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρα Ἱπποκάμην (Num. Chron., VII. 69).

στοφόρων ἐπιγεγραμμένων ΙΜΥΡ. Σύμβολον, κεφαλὴ Κυβέλης· καὶ (γ) ἐξ αὐτονόμων τετραδράχμων καὶ δραχμῶν τῆς ἐπιπέδου καὶ πλατείας κατασκευῆς.

¹ Αἰτικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 190-133 π. Χ.

Κεφαλὴ Κυβέλης, πυργοστεφής.
(Πίναξ ΚΣ'. 6.)

ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ καὶ μέγα μονογράφη-
μα ἄρχοντος. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ.
Ρ Τετράδρ.

¹ Ομοίως.

ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ Λέων καὶ ὄνομα ἄρ-
χοντος. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ . .
Ρ Τετράδρ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, δαφνοστεφής.

ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ Ὅμηρος καθήμενος
κρατῶν εἰλημᾶ. Ὅνομα ἄρχοντος
Ρ Δρ. καὶ Α

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.
εἶνε πολυάριθμα. Τούτων μνημονευτέα τὰ ἐξῆς. : —

Περὶ τὰ 88-84 π. Χ.

Κεφαλὴ Μιθραδάτου τοῦ Μεγάλου,
μετὰ διαδήματος.

ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ Νίκη, μετὰ στεφά-
νου καὶ φοίνικος. . . . Α 95

Τῇ περιόδῳ δὲ ταύτῃ ἢ τῇ προηγουμένη δυνατὸν νὰ ἀποδοθῇ
ὁ ἐξῆς μοναδικὸς στατήρ τοῦ ἐν τῇ Ἑθνικῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρι-
σίων Νομισματικοῦ Μουσείου.

Κεφαλὴ Κυβέλης.

(Mionn., III, 190.)

ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΞ Γυ-
ναικεῖα παράστασις πεπλοφόρος,
φέρουσα στέφανον, ἐρειδομένη ἐπὶ
κίονος καὶ κρατοῦσα Νίκην . . .
Χ 130 κ.

Ὁ στατήρ οὗτος, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐπιγραφή, πρέπει νὰ ἐκόπη
τῇ ἀδείᾳ τῆς ὀλομελείας τῶν πρυτάνεων. Πρβλ. τοὺς χρυσοὺς στα-
τήρας τῆς Μιλήτου καὶ Ἐφέσου.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ, μετὰ ἣ
ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΙΜΥΡ, ΙΜΥΡΝΑΙΩΝ, κτλ.,
συνήθως μετὰ τιμητικῶν τίτλων, ΝΕΩΚΟΡΩΝ, ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ
ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ Γ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ ΚΑΛΛΕΙ ΚΑΙ

ΜΕΓΕΘΕΙ, ἀπαξ δὲ ΑΔΡΙΑΝΗ. Ἡ τρίτη νεωκορία ἄρχεται περὶ τὰ τέλη τῆς βασιλείας τοῦ Σεπτ. Σεβήρου. Ἀρχοντες — ΑΝΟΥΠΑΤΟΣ (proconsul) (ἴτοι P. Petronius, 29 - 35 μ. X. C. Calpurnius Aviola, 38-39. M. Suillius Nerullinus, 69 - 70. Vettius Bolanus, 79 (;). Ti. Catius C. Silius Italicus, μετὰ τὸ 77 μ. X. L. Mestrius Florus, 83-84. Sex. Julius Frontinus, μετὰ τὸ 83 μ. X. Fuscus, μεταξὺ τοῦ 98 καὶ 102. L. Venuleius Apronianus 138-139). ΙΠΠΙΚΟΣ (eques) ΤΑΜΙΑΣ (quaestor) ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ (praetor), ἐνίοτε μετὰ τῆς προσθήκης ΔΙΑ ΒΙΟΥ· ἐπίσης ἀσιάρχης, στεφανηφόρος, σοφιστής, ἀρχιερεὺς καὶ ἱέρεια καλουμένη Μυρτώ, ἱερατεύσασα ἐν ταῖς χρόνις τοῦ ἀνθυπάτου Φροντίου, φέρουσα δὲ τὸν τίτλον θυγάτηρ τοῦ δῆμου (Imhoof, *Mon. Gr.* σελ. 297). Θεόητες — αἱ Νεμέσεις· ΖΕΥΣ ΑΚΡΑΙΟΣ· ΘΕΑ ΡΩΜΗ ΣΜΥΡΝΑ, προτομή πυργοστεφῆς μετὰ τοῦ ἀμαζονίου διπλοῦ πελέκεως· ΤΥΧΗ· Ἡρακλῆς ΟΠΛΟΦΥΛΑΞ, (Eckhel, II. 543)· Δήμητρα Ὀρία, μετ' ἀναθηματικῆς ἐπιγρ. ΙΜΥΡΝΑΙΟΙ ΤΗΝ ΩΡΙΑΝ (*Zeit. f. Num.*, IV. 315)· ΣΙΠΥΛΗΝΗ, ἐπίθετον τῆς Κυβέλης· ΟΜΗΡΟΣ, Ὁμηρος καθήμενος, πιθανῶς ἀντίγραφον ἀγάλματος τινος τοῦ Ὁμήρου ἐν τῷ Ὁμηρεῖ τῆς Σμύρνης. Τὰ τελευταῖα νομίσματα ταῦτα ἐκαλοῦντο Ὁμήρεια (Στράβ., 646).

Μέχρι τοῦ τέλους τῆς βασιλείας τοῦ Τραϊανοῦ ἡ Σμύρνη γράφεται διὰ τοῦ Ι ἢ Ζ, κατόπιν δὲ διὰ τοῦ C.

Ποταμοί — ΕΡΜΟΣ καὶ ΜΕΛΗΣ καὶ κρήνη ΚΑΛΕΩΝ.

Ἀγῶνες — ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ καὶ ΠΑΝΙΩΝΙΑ.

Ἄλλοι ἀξιοσημείωτοι τύποι καὶ ἐπιγραφαί — ΠΟΛΕΜΩΝ (ἢ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ) ΑΝΕΘΗΚΕ ΙΜΥΡΝΑΙΟΙΣ, ἐπὶ μεγάλων νομισμάτων τοῦ Ἀντινόου· Τύχη φέρουσα φιάλην καὶ κέρας Ἀμαλθείας, ἐπιστεφομένη δὲ διὰ πόλου· πρβλ. τὴν περιγραφὴν τοῦ ἀγάλματος, ἔργου τοῦ Βουπάλου, ἐν Πausan. IV. 30· αἱ δύο Νεμέσεις, ἐκάστη ὑφοῦσα τὴν χεῖρα πρὸς τὸ στήθος καὶ ἡ μὲν μία φέρουσα ἐν τῇ ἀριστερᾷ χαλινὸν ἢ δὲ ἑτέρα σκῆπτρον· Νέμεσις πτερωτή

(πρβλ. Παυσ., I. 33. 6) ἔχουσα τὴν δεξιὰν ὑψωμένην πρὸς τὸ στῆθος καὶ χαλινὸν ἐν τῇ ἀριστερᾷ· αἱ δύο Νεμέσεις ἐμφανιζόμεναι κατ' ὄναρ εἰς τὸν Ἀλέξανδρον κοιμώμενον ὑπὸ φοίνικα καὶ προτρέπουσαι αὐτὸν νὰ κτίσῃ τὴν πόλιν τῆς Σμύρνης (πρβλ. Παυσ. VII. 5. 2. 3)· αἱ Νεμέσεις ἐπὶ ἄρματος γρυπῶν. Ἡ Σμύρνη ἦτο ἡ κυρία ἔδρα τῆς λατρείας τῶν Νεμέσεων. Ὁ γρύψ ὡς συνήθως Σμυρναϊκὸς τύπος ἀναφέρεται εἰς τὴν λατρείαν τῶν θεαινῶν τούτων (Eckhel, II 552), ἀπεικονίζεται δὲ συνήθως θέτων τὸν πόδα ἐπὶ τροχοῦ. Ἐξ ἄλλου ὁ λέων ἀναφέρεται εἰς τὴν λατρείαν τῆς Κυβέλης καὶ θέτει τὸν πόδα ἐπὶ τυμπάνου, ὡς τοῦ τροχοῦ καὶ τοῦ τυμπάνου ὄντων ἐπίσης ἐμβλημάτων τῶν δύο τούτων λατρειῶν.

Συμμαχικά νομίσματα, μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, Ἐφέσου, Ἐφέσου καὶ Περγάμου, Θυατείρων, Ἱεραπόλεως Φρυγίας, Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, Κλαζομενῶν, Κυζίκου, Λακεδαίμονος, Λαοδικείας Φρυγίας, Μαγνησίας Σιπύλου, Μιλήτου, Μυτιλήνης, Νικομηδείας, Περγάμου καὶ Τράλλεων, Περίνθου, Σάρδεων, Τράλλεων, Φιλαδελφείας, Χίου.

Τέως, ναυτικὸς λιμὴν ἀκμάζων, κείμενος δὲ δεκαπέντε μίλια πρὸς δυσμὰς τῆς Λεβέδου. Τὸ πλεῖστον τῶν πολιτῶν ἐγκατέλιπον τὴν πατρίδα ἐν ἔτει 544 π. Χ., ὡς ἀδυνατοῦντες νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τοὺς Πέρσας σατράπας καὶ μετώκησαν εἰς Ἀβδηρα τῆς Θράκης. Ἐν τούτοις ἡ πόλις δὲν ἐγκατελείφθη ἐξ ὀλοκλήρου, ὡς ἐπαρκῶς μαρτυρεῖ ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἀργυρῶν αὐτῆς νομισμάτων.

Εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατατάσσεται συνήθως ἀρχαιότατός τις Φωκαϊκὸς χρυσοῦς στατῆρ φέρων τύπον κεφαλῆς γρυπὸς καὶ τὴν περίεργον ἐπιγραφὴν ΙΣΟΜ, περιγραφόμενος κατωτέρω ἐν Φωκαίᾳ (σελ. 136). Ἡ κατάταξις ὅμως αὕτη πολὺ ἀπέχει τοῦ εὐπροσδέχτου. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως μικρὰ ἀρχαῖκα νομίσματα ἡλέκτρου, ἔλκοντα 9 κ., μετὰ γρυπὸς ἢ κεφαλῆς γρυπὸς ἐπ' αὐτῶν, ἅτινα δυνατὸν νὰ ἀνήκωσι τῇ Τέω. Τὰ δ' ἀργυρᾶ νομίσματα εἶνε τὰ ἑξῆς:—

Αιγινητικός (:) σταθμητικός κανών. Πρὸ τοῦ 544 π. Χ. περίπου.

Γρύψ, καθήμενος.

(B. M. *Guide*, Πίν. II, 24.)

Ὅμοιος, μεθ' ὑψωμένου τοῦ προσ-
θίου ποδός· ἐν τῷ πεδίῳ, σύμβολον.

Ὅμοιος.

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα δι-
ρημένον. *Ρ* Αἰγινητ. στατήρ 184 κ.

Ὅμοιος . *Ρ* » » » »

Ὅμοιος . *Ρ* » δραχμὴ 90 κ.

Ὁ γρύψ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Τέω φαίνεται ὅτι εἶνε σύμ-
βολον τῆς λατρείας τοῦ Διονύσου, οὗ ὁ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ναὸς ἦτο·
ἐκ τῶν ἀρίστων παραδειγμάτων τῆς Ἰωνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς
τεχνοτροπίας ἐν Ἑλλάδι. Τὰ ἀρχαιότατα δὲ νομίσματα τῶν
Ἀεθέρων ὁμοιάζουσι τὰ μέγιστα πρὸς τὰ τῆς Τέω, μητροπό-
λεως αὐτῶν, ἡ παραδοχὴ δ' αὕτη παρὰ τῶν πρώτων τοῦ γρυ-
πὸς ὡς νομισματικοῦ τύπου εἶνε ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς
ἀρχαίας χρονολογίας τῶν Τητίων ἀργυρῶν νομισμάτων.

Περὶ τὰ 544-400 π. Χ.

ΙΗΤ, ΤΗ, ΤΗΙ, ΤΗΙΟΝ ἢ ἄνευ ἐπι-
γραφῆς. Γρύψ, καθήμενος, ὑψῶν
τὸν πρόσθιον πόδα. Σύμβολα διά-
φορα.

(B. M. *Guide*, Πίν. XI, 33.)

Ὅμοιος.

Ὅμοιος.

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
διηρημένον. *Ρ* Αἰγινητικός στατήρ.

Ὅμοιος. *Ρ* Αἰγινητικ. ἡμίδρ. 42 κ.

Ὅμοιος. *Ρ* » 1 1/2 δρ. 22 κ.

Παρατηρητέον δὲ ὅτι πάντα τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς
Τέω ἐκόπησαν προδήλως κατὰ Αἰγινητικὸν σταθμητικὸν [κανόνα]
πιθανῶς δ' οὐχὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ πέμπτου αἰῶνος ἔφερεν ἡ Τέως
τὴν νομισματοκοπίαν αὐτῆς εἰς ἀρμονίαν πρὸς τὴν τῆς Ἐφέσου,
Σάμου, Χίου καὶ τῶν λοιπῶν Ἰωνικῶν πολιτειῶν διὰ τῆς παραδο-
χῆς τοῦ Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κατόνος.

Φοινικικός κανών. Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Γρύψ καθήμενος, ὑψῶν τὸν δεξιὸν
πρόσθιον πόδα.

(Mion., *Suppl.*, VI. Πίν. VI. 2.)

ΤΗΙΟΝ καὶ ὄνομα ἀρχοντος ἐπὶ
τῶν πλατειῶν ταινιῶν τῶν διαι-
ρουσῶν τὸ ἔγκοilon τετράγωνον.
Ρ Φοινικ. δραχ. 55 κ.

Γρύψ καθήμενος ὕψων τὸν δεξιὸν πρόσθιον πόδα. (Hunter, Πιν. LVII. 20.)	ΤΗΙ Κάνθαρος καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Ἡμίδρ. 27 κ.
Κεφαλή μαινάδος μετὰ θύρσου ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῆς. (Fox, II. 83.)	ΤΗΙΩΝ Λύρα . Ρ Ἡμίδρ. 25 κ.

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τετάρτου αἰῶνος μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ δευτέρου, ἡ Τέως δὲν φαίνεται ὅτι ἔκοψε νομίσματα ἀργυρᾶ. Τὰ Ἀλεξάνδρεια τετράδραχμα (Müller, 1005-6) τὰ φέροντα ΤΗΙ καὶ γρύπα, κάνθαρον, ἢ ἄγαλμα πεπλοφόρον Διονύσου, ἀνήκουσιν εἰς τὸν περὶ τὰ 190 π. Χ. χρόνον.

Εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην ἤθελον ὡσαύτως ἀποδώσει τὰ ἔσχατα αὐτόνομα ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς πόλεως:—

Γρύψ καθήμενος.	ΤΗΙ Κάνθαρος καὶ ἄρχοντος ὄνομα ΑΡΙΣΤΩΝΑΞ. . Ρ 47 κ.
Γρύψ ἱπτάμενος.	» Ὅμοίως διάφοροι ἄρχοντες . Ρ 23·5 κ.

Χαλκᾶ νομίσματα τῆς Τέως.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς Τέως ἀπὸ τοῦ 350 π. Χ. περίπου μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, δὲν παρέχουσιν ἰδιὸν τι ἐνδιαφέρον. Ἐπικρατοῦντες τύποι εἶνε οἱ ἑξῆς:—

Γρύψ καθήμενος.	ΤΗΙΩΝ Κάνθαρος ἢ στέφανος κισσοῦ Α 7-5
Γρύψ ἱπτάμενος.	» Λύρα. Α 7

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι. Χαλκᾶ μετὰ ἡ ἄνω κεφαλῆς αὐτοκράτορος — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΤΗΙΩΝ, ἐνίοτε μετὰ τῶν τίτλων ΝΕΩΚΟΡΩΝ, ΤΗΙΩΝ ΕΙΩΝΩΝ, ἢ μόνον ΕΙΩΝΩΝ. Οἱ τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου. Ἀπαντᾷ ὡσαύτως παράστασις τοῦ Ἀνακρέοντος καθημένου ἢ ἱσταμένου καὶ λύραν ἀνακρούοντος. Ἐπιγρ., ΑΝΑΚΡΕΩΝ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Κλαζομενῶν καὶ τῆς Κολοφῶνος.

Φωκαία. Ἡ ἀρχαία αὕτη πόλις ἦτο ἐν παλαιοῖς χρόνοις ἐν τῶν κυρίων ναυτικῶν ἐπιχειρηματικῶν κέντρων τῆς Μεσογείου (Ἡροδ. I. 163). Ὡς τοιαύτη δὲ ἦτο ἐκ τῶν πρώτων παραδεχθεισῶν τὴν νέαν τότε ἐφεύρεσιν τῆς νομισματοκοπίας. Ὁ σταθμητικὸς κανὼν τῆς ἀρχαιοτάτης Φωκαϊκῆς νομισματοκοπίας ἡλέκτρον φαίνεται ὅτι ἐβασίσθη ἐπὶ τοῦ ἔκτου μέρους τῆς βαρείας Ἀσσυριακῆς μνᾶς χρυσοῦ ($15,600 \div 60 = 260$ κ.). Ἡ ἔκδοσις τῶν Φωκαϊκῶν ἀρχαϊκῶν στατήρων ἡλέκτρον καὶ κλασμάτων μικροτέρων φαίνεται ὅτι συμπίπτει πρὸς τὴν περίοδον 602-560 π. Χ. τῆς διαρκούσης λέγεται ὅτι ἐθαλασσοκράτουν οἱ Φωκαεῖς (*Num. Chron.*, 1875 σ. 282).

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Περὶ τὰ 600 π. Χ. ἡ ἀρχαιότερον μέχρι τοῦ 560.

Φώκη ὑποκάτω αὐτῆς Θ (=Φ).

(*Num. Chron.*, 1875, Πίν. X. 6.)

Κεφαλὴ φώκης.

(*Αὐτόθι*, 1875, Πίν. X. 16.)

Ομοίως.

Κεφαλὴ γρυπὸς ὑπεράνω ἐπιγραφῇ
δυσανάγνωστος, ἴσως ΊΣC M.

Κεφαλὴ γρυπὸς, πρὸς δ.

Δύο ἀβαθῆ ἐγκοῖλα τετράγωνα δια-
φόρου μεγέθους. *κΕ* Στατ., 254 κ.

Τετράγωνον ἐγκοῖλον.
κΕ Δωδεκάτη, 20·3 κ.

Ὅμ. *κΕ* Τεσσαρακοστὸν ὄγδοον, 4·7

Μικρὸν ἐγκοῖλον τετράγωνον . . .
κΕ Στατήρ, 256 κ.

(*Sestini, Stat. Ant.*, IX. Εἰκ. 5.)

Τετράγωνον ἐγκοῖλον εἰς τέσσαρα
διηρημένον
κΕ Εἰκοστὸν τέταρτον, 10·2 κ.

Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι στατήρες Φωκαϊκοῦ κανόνος κοπέντες εἰς ἕτερα νομισματοκοπεῖα, π. γ. Μυτιλήνη(;) κεφαλὴ λέοντος, 248 κ. (*B. M. Guide*, Πίν. I. 10) Κύζικος, θύννος ἰχθὺς μεταξὺ δύο ταινιῶν, 252 κ. (*Num. Chron.*, 1875, Πίν. X. 7). Ζέλεια(;) Χίμαιρα, 252·7 κ. (*Num. Chron.* ἐ. ἀ., Πίν. X. 9) καὶ Θράκη ἢ Θάσος(;) Κένταυρος ἀπάγων γυναῖκα (*Num. Chron.* ἐ. ἀ. Πίν. X. 11), 252 κ.

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Φωκαίας, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς αὐτῆς, ἤτοι πρὸ τῆς ἐν ἔτει 545 Περσικῆς κατακτήσεως, ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ ἐξ ἡλέκτρον.

ΑΡΓΥΡΟΣ, 545 π. X.

Φώκη. (B. M. Guide, Πίν. II. 23)	Τετράγωνον ἔγκοilon.	Ρ Δραχ. 58·5 κ.
Κεφαλὴ γρυπός.	Ὅμοίως	Ρ Διώβ. 21·4 κ.
Ὅμοίως.	Ὅμοίως	Ρ Ὀβολ. 10·3 κ.
Ὅμοίως.	Ὅμοίως	Ρ Ἡμιώβ. 5 κ.

Μετὰ τὸ 544 π. X. περίπου.

Ἐπὶ τινὰ χρόνον μετὰ τὴν Περσικὴν κατάκτησιν καὶ τὴν μετανάστευσιν τοῦ πλείστου τῶν κατοίκων πρὸς δυσμὰς (Ἰέλη, Μασσαλία, κτλ.) φαίνεται ὅτι ἡ νομισματοκοπία τῆς Φωκαίας κατέπαυσεν ἔντελῶς.

Φωκαίας ἔκται ἡλέκτρον τοῦ πέμπτου καὶ τετάρτου αἰῶνος π. X.

Ἡ ἄφθονος σειρά τῶν ἐξ ἡλέκτρον ἦτοι λευκοῦ χρυσοῦ ἐκτῶν, διαφόρων μὲν τύπων (B. M. Guide, Πίν. X. 16-19), ἀλλὰ διακρινομένων διὰ τοῦ προσθέτου συμβόλου μικρᾶς φώκης, ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς ἀρχαϊκῆς μέχρι τῆς ἀκμαιοτάτης τεχνοτροπίας τῆς τέχνης. Οἱ ἀρχαιότατοι τύποι εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον κεφαλὰι ζώων ἢ παραστάσεις ζώων (Πίναξ ΚΔ'. 22-24), οἱ δὲ νεώτεροι κεφαλὰι θεοτήτων ἢ ἡρώων. Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι οὐδεὶς Φωκαϊκὸς στατήρ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀνεκαλύφθη μέχρι τοῦδε, ἂν καὶ γνωρίζομεν ἐκ τοῦ Θουκυδίδου (IV. 52, δισχίλους στατήρας Φωκαίας) γράφοντος περὶ τῶν συμβάντων τοῦ 425 π. X. καὶ ἐκ τοῦ Δημοσθένους (XL. 36, τριακοσίους στατήρας Φωκαίης), ὅτι μέγας ἀριθμὸς αὐτῶν πρέπει νὰ ἐκυκλοφόρει παρὰ τὰς ἑκτας. Στατήρες καὶ ἔκται τῆς Φωκαίας μνημονεύονται ὡσαύτως ἐν Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς τοῦ 429 π. X. (C. I. Att. έκδ. Kirchhof I. 199 καὶ 207 Φωκαῖδες ἔκται χρυσοῦ) καὶ τοῦ 397 π. X. (C. I. G., 150 §. 19): Φωκαϊκῶ στατήρε: II: ἔκται Φωκαῖδες... (§ 22) ἔκκη Φωκαῖς, κτλ.

Πρὸς τούτοις δ' ἀκριβῶς ἐν τῇ τελευταίῳ μέρει τοῦ πέμπτου αἰῶνος συνωμολόγησαν αἱ πόλεις Φώκαια καὶ Μυτιλήνη νομι-

σματικήν συνθήκην, διὰ τῶν ὅρων τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθη, ὅτι αἱ δύο πόλεις ὀφείλον νὰ κόπτωσι νομίσματα πανόμοια κατὰ σταθμὸν καὶ καθαρότητα μετάλλου, ἐκάστης ἐκ περιτροπῆς ἐπὶ ἓν ἔτος νομισματοκοπούσης, καὶ ὅτι ἀπεφασίσθη διὰ κλήρου νὰ ἄρξηται πρώτη ἡ Μυτιλήνη¹.

Οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦτου μνημονευόμενον χρυσίον εἶνε αἱ ἑκται, ὧν τόσον μέγα πλῆθος περιεσώθη μέχρις ἡμῶν, καὶ ὅτι οἱ τε στατῆρες καὶ αἱ ἑκται τῆς Φωκαίας καὶ αἱ ἑκται τῆς Μυτιλήνης καὶ ἄλλων πόλεων ἀπετέλουν μετὰ τῶν Κυζικηνῶν στατήρων τὸ ἐφόδιον τῆς κυκλοφορίας τοῦ χρυσοῦ καὶ ἡλέκτρου τῶν Ἴωνικῶν παραλίων πόλεων μεταξὺ τοῦ 480 καὶ 350 π. Χ. Δὲν γνωρίζω δὲ ἂν ὑπάρχουσιν ἀργυρᾶ τινὰ νομίσματα δυνάμενα νὰ ἀποδοθῶσι μετὰ πιθανότητος εἰς τὴν Φωκαίαν διαρκούσης τῆς ἀνωτέρω περιόδου.

ΧΛΑΚΟΣ. *Απὸ τοῦ 350 π. Χ. περίπου μέχρι τῶν Ῥωμαικῶν χρόνων.

Κεφαλὴ νόμφης ἢ θεᾶς.

Κεφαλὴ Ἑρμοῦ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

Κεφαλὴ γρυπός	Α . 5
Πρόσθιον γρυπός	Α . 7
Γρόψ	Α . 7

Κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ δευτέρου αἰῶνος ἐκόπησαν ἐν Φωκαίᾳ Ἀλεξάνδρεια τετράδραχμα καὶ δραχμαί, φέρουσιν τὰ ἐμβλήματα τῆς Φωκαίας, ἥτοι τὴν φώκην ἢ τὸν γρύπα, ἢ τὰ γράμματα ΦΩ (Müller, ἀριθ. 983-990).

Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Φιλίππου, μετὰ ἣν ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. *Επίγρ., ΦΩ, ΦΩΚΑΙΕΩΝ ἢ ΦΩΚΑΙΕΩΝ, μετὰ προσθήκης ὀνομάτων ἀρχόντων, ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγοῦ. Μεταξὺ τῶν τύπων ὁ σκουδαίος εἶνε κύων ἐπιτιθέμενος κατὰ δελφίνος· οἱ Διόσκουροι ἢ οἱ πῖλοι αὐτῶν ὑπεράνω πρῶρας· Ἰσις Φαρία, κτλ.—ποτάμιος

¹ Τὸ κείμενον τῆς συνθήκης ταύτης ἐδημοσιεύθη πανομοιότυπος ὑπὸ Conze (Lesbos Πίν. VI. 1). Ἰδεὶ ὡσαύτως Rev. Num., 1862, 242 ἢ ἐπιγραφή ἀνεκαλύφθη καὶ ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Newton (Trs, R. Soc. Lit. VIII. 549).

θεός, ενίοτε μετὰ τῶν ὀνομάτων ΣΜΑΡΔ ἢ ΤΕΡΜ (Kenner, *Stift St. Florian*, σελ. 128).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Λαμψάκου.

Φύγελα ἢ **Πύγελα** (Στραβ., 639), μικρὸς λιμὴν μεταξὺ Ἐφέσου καὶ Μιλήτου, μετὰ ναοῦ Ἀρτέμιδος Μουνιχίας.

Περὶ τὰ 350-300 (;) π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος Μουνιχίας κατ' ἐνώπιον, φέρουσα στέφανον. (Rev. Num., 1853, 246.)	ΦΥΓΕΛΕΩΝ Ταῦρος κυρίσων ὄπισθεν αὐτοῦ φοῖνιξ. Ἐν τῷ ἐξέρῳ ΟΙΝΟΠΙΔΗΣ Φοινικ. τετράδρ. 217 κ.
---	--

Ἐπίσης σύγχρονα χαλκᾶ νομισμάτια μετ' ἀναλόγων τύπων (Num. Chron., VI. 69).

ΣΑΤΡΑΠΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΙΩΝΙΑΣ

Οἱ Περσικοὶ τύποι τῶν ἀκολουθῶν στατήρων, κτλ., σὺν τῷ ὀνόματι ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ τῷ ἐν ἰωνικῇ διαλέκτῳ, ἐνδεικνύουσιν ὅτι ἐκόπησαν ἐν Ἰωνικῇ τινὶ πόλει τῆς σατραπείας τῆς Ἰωνίας ὑποτεταγμένης τῇ Περσίᾳ, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν Ἑλληνός τινος δυνάστου, ἢ τυράννου. Ὁ χρόνος τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν φαίνεται ὅτι εἶνε βραχὺ μετὰ τὴν Ἀνταλκίδειον εἰρήνην τοῦ ἔτους 387 π. Χ., ὅτε ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας ἀνέκτησε τὸ πλεῖστον τῆς πρὸ καιροῦ ἀπολεσθείσης ἰσχύος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ῥόδιος σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 387 π. Χ.

ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ Βασιλεὺς τῆς Περσίας, γονατίζων μετὰ τόξου καὶ δόρατος. Ἀνευ ἐπιγραφῆς. Ὁμοίως. Ὁμοίως.	Τετράγωνον ἔγκοilon κατὰστικτον, μετὰ περιέργως ἀνωμάλου ἐπιφανείας . . . Ρ Τετράδρ. 229 κ. Ὁμοίως . . . Ρ Τετράδρ. 238 κ. Ὁμοίως Α 5-35
---	--

(B. V. Head, *Lydia and Persia*, Πίν. III. 18-22.)

Ἵπάρχουσιν ὡσαύτως ἄλλα τινὰ ὀλίγα σατραπικὰ νομίσματα μνημονευτέα ἐνταῦθα, ἃν καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκόπησαν πάντα ἐν Ἰωνίᾳ.

Ῥόδιος σταθμητικὸς κανὼν. Τέταρτος αἰὼν, π. X.

Κεφαλὴ σατράπου μετὰ Περσικῆς τιάρας.	ΞΡΙΘΡ Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ (Num. Zeit., III, σ. 424.) Α 39 κ.
Ὁμοία κεφαλῇ.	ΞΡΙ Πρόσθιον ἵππου . . . Α 3

Ἀναμφιβόλως τὰ νομίσματα ταῦτα ἐκόπησαν ὑφ' ἐνὸς τῶν δύο Περσῶν διοικητῶν, τῶν φερόντων τὸ ὄνομα Σπιθραδάτης. Ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ἐπανεστή κατὰ τοῦ Φαρναβάζου ἐν ἔτει 366 π. X. (Ξενοφ. Ἀναβ. VI. 37 καὶ Ἑλλην. III. 4. 10). ὁ δὲ δεύτερος ἦτο σατράπης τῆς Ἰωνίας καὶ Λυδίας ὑπὸ Δαρεῖον τὸν Κοδομανὸν (Ἀρριαν. Ἀνάβ. I. 12. 8). Ἴδε ὡσαύτως τὰ ὑπὸ τὰ Ἰολλὰ τῆς Μυσίας (σελ. 45) μνημονευθέντα νομίσματα τοῦ Ὀρόντα.

ΝΗΣΟΙ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ

Χίος. Ἡ σημαντικὴ αὕτη νῆσος χωρίζεται τῆς ἡπείρου διὰ πορθμοῦ πλάτους περὶ τὰ πέντε μίλια κατὰ τὸ στενώτατον αὐτοῦ μέρος. Ἡ πρωτεύουσα, ἐξ ἧς ἔλαβε τὸ ὄνομα καὶ ὅλη ἡ νῆσος, ἔκειτο ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας ἀντικρὺ τῶν Ἐρυθρῶν.

Ἡ ἀρχαιοτάτη νομισματοκοπία τῆς Χίου, δυναμένη νὰ ἀποδοθῇ ἀσφαλῶς εἰς τὸν ἕκτον αἰῶνα π. X., συνίσταται ἐκ στατήρων ἡλέκτρον τοῦ Μιλησίου κανόνος (217 κ.) καὶ ἐξ ἀργυρῶν διδράχμων ὀλκῆς ἰδιαζούσης τῇ Χίῳ, οὔσης δὲ πιθανῶς τῆς Φοινικικῆς κατὰ τι ἡϋξημένης, ὡς τοῦ διδράχμου ἔλκοντος ἐν Χίῳ ἀπὸ 124 μέχρις 120 κ., ἐνῶ ἀλλαχοῦ τῶν παραλίῳ τῆς Ἰωνίας σπανίως ὑπερβαίνει τοὺς 107 κ.

Περὶ τὰ 600 - 490 π. X. ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Μιλήσιος σταθμητικὸς κανὼν.

Σφιγξ καθημένη.

(B. M. Guide, Πίν. I, 8.)

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα
διηρημένον . . . κΕ Στατήρ 21 κ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Χίος σταθμητικός κανών.

Σφίγξ καθημένη, πρὸ αὐτῆς δὲ ἀμφορεύς, ὑπεράνω τοῦ ὁποίου εὐρηται, ἐνίοτε, σταφυλή.

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον . . . *Α* Δίδρ. 122 κ.
Α Τετρώβ. 40 κ.
 (Mionn. Πίν. XLIV, 1, 2.)

Εἶνε φανερόν ὅτι ἡ σφίγξ ἐν Χίῳ, ὡς ὁ γρύψ ἐν Τέῳ, εἶνε σύμβολον τῆς λατρείας τοῦ Διονύσου.

Περὶ τὰ 478-412 π. Χ.

Ἡ νομισματοσκοπία τῆς Χίου, ἐφ' ὅσον ἡ νῆσος διετέλει σύμμαχος ὑπήκοος τῶν Ἀθηναίων εἶναι ὀλιγαριθμοτέρα ἢ πρότερον. Οἱ τύποι παραμένουσιν ἀμετάβλητοι, ἡ ὀλκὴ ὅμως τοῦ ἐξ ἡλέκτρου στατῆρος ἐταυτίσθη πρὸς τὴν τοῦ εὐρύτερον κυκλοφοροῦντος Κυζικηνοῦ στατῆρος (*Rev. Num.*, 1864, Πίν. I. 4). Νῦν δὲ τὸ πρῶτον ἐμφανίζονται ἀργυρᾶ τετράδραχμα (236 κ.) καὶ δραχμαὶ (56 κ) (*B. M. Guide*, Πίν. XI. 34). Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ὑπῆρχε νόμισμά τι τῆς Χίου καλούμενον τεσσαρακοστή, «λαβόντες παρὰ τῶν Χίων τρεῖς τεσσαρακοστὰς ἕκαστος Χιάς» (Θουκυδ. VIII. 101). Εἶνε δὲ πιθανόν, ὅτι τὸ νόμισμα τοῦτο ἦτο τὸ τετράδραχμον τῶν κατὰ μείζονα ὅρον 240 κ., οὗ τεσσαράκοντα ἰσοφαρίζουσι πρὸς μίαν Αἰγινητικὴν μνᾶν ἀργύρου τῶν 9600 κ., ἧς ὁ σταθμητικός κανὼν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο ἀσυγκρίτως ἐν μείζονι χρήσει ἀνὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου (Brandis σ. 122). Ἡ ἔκφρασις πενταδραχμία, ὡς λέγεται ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος (*Ελλην.* I. 6.12) περὶ Χιακοῦ νομίσματος δὲν φαίνεται ἀναφερομένη εἰς κέρματα, ἀλλ' εἶνε τὸ ἰσάζιον εἰς Χιακὸν νόμισμα πρὸς πέντε Αἰγινητικὰς δραχμάς, $96 \times 5 = 480$ κ. ἤτοι δύο Χιακὰ τετράδραχμα τῶν 240 κ.

Περὶ τὰ 412-350 π. Χ.

Διαρκοῦντος τοῦ τετάρτου αἰῶνος τὰ νομίσματα τῆς Χίου ἀποτελοῦνται ἐκ τετραδράχμων καὶ δραχμῶν.

Σφίγξ, ἀμφορεύς καὶ σταφυλή.
(B. M. Guide, Πίν. XIX, 31.)

Τετράγωνον ἔγκοilon διαιρούμενον
ὑπὸ δύο πλατειῶν ταινιῶν, ἐπὶ
τῆς μιᾶς τῶν ὁποίων εὐρηταὶ
ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Τετράδρ. 236 κ.
Ρ Δραχ. 58 κ.

Περὶ τὰ 190·84 π. Χ.

Ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ τετάρτου αἰῶνος μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ δευτέρου ὑπάρχει χάσμα ἐν τῇ σειρᾷ τῶν νομισμάτων τῆς Χίου. Ἐπαναρχίζουσι δέ, ὡς φαίνεται, περὶ τὸ ἔτος 190 π. Χ., ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι ἐβράβευσαν τοὺς Χίους δωρήσαντες αὐτοῖς γῆν ἕνεκα τῆς πρὸς αὐτοὺς πίστεως διαρκούντος τοῦ πρὸς τὸν Ἀντίοχον πολέμου. Ἀκολουθοῦντες δ' οἱ Χῖοι τὸ ἔθιμον τῆς ἐποχῆς ἤρξαντο κόπτοντες εἰς μεγάλας ποσότητας τετράδραχμα Ἀλεξανδρείου τύπου (Müller Κλ. V-VI ἀριθ. 1080-1125). Πάντα δὲ τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσιν ὡς σύμβολον πρόσθετον τὴν σφίγγα τῆς Χίου, τὰ δὲ τῆς κλάσεως VI καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Δύσκολον δ' εἶνε νὰ εἴπῃ τις ἐπὶ πόσον χρόνον διήρκεσεν ἡ ἐκδοσις τῶν τοιούτων νομισμάτων, ἡ σύγκρισις ὅμως τῶν ἐπὶ τῶν Ἀλεξανδρείων τετράδραχμων ὀνομάτων ἀρχόντων πρὸς τὰ τῆς ἔτι μεταγενεστέρας σειρᾶς τῶν δραχμῶν τῆς Χίου, ἅτινα ἤθελον ἀποδώσῃ εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Σύλλα, ἄγει με εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ πρῶτα ἔπαυσαν πρὶν ἢ ἀρχίσωσι τὰ δεύτερα.

Ἀπὸ τοῦ 84 π. Χ. περίπου, μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων.

Ἐν ἔτει 84 π. Χ. ἡ Χίος ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Σύλλα ἐλευθέρα σύμμαχος τῆς Ῥώμης· ὡς τοιαύτη δὲ φαίνεται ὅτι διετήρησε τὸ δικαίωμα τοῦ κόπτειν νόμισμα μέχρι τῶν ἐσχάτων χρόνων, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουσι νομίσματα τῆς Χίου τῆς αὐτοκρατορικῆς κλάσεως.

Σφίγξ καὶ σταφυλή· ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐκδόσεων ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα τοῦ Αὐγούστου.
(Hunter, Πίν. XVII, 11, 12.)

ΧΙΟΣ Ἀμφορεύς, ἐν στεφάνῳ κισσοῦ ἢ ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. Ἐν τῇ πεδίῳ σύμβολα ποικίλα καὶ ὄνομα ἄρχοντος.
Ρ Ἀττικαὶ δραχμαί, 60 κ.

Ὅμοιως. Πρὸ αὐτῆς σταφυλῆ, στά-
χυς, ῥόπαλον, ἀστὴρ ἢ ἕτερόν τι
σύμβολον.

ΧΙΟΣ Ἐμπορεύς· διάφορα σύμβολα
καὶ ὀνόματα ἀρχόντων. Α 7·4

Ἐπὶ τῶν τελευταίων κομματίων, τῶν κατεχομένων μέχρι
τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχόντος συνοδεύεται
ὑπὸ πατρωνυμικοῦ, π. χ. Μ. ΚΛΑΥ. ΓΟΡΓΙΑΣ ΔΩΡΟΘΕΟΥ.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι— χαλκᾶ νομίσματα ἄνευ τῆς κεφαλῆς
τοῦ αὐτοκράτορος, συνήθως δὲ φέροντα ὀλογράφως σημειώσιν τῆς
ἀξίας, ὡς ΤΡΙΑ ΑCСΑΡΙΑ, ΔΥΩ ΑCСΑΡΙΑ, ΑCСΑΡΙΟΝ, ΗΜΙCΥ
ΑCСΑΡΙΟΝ, ΟΒΟΛΟΣ, ΤΕΤΡΑΧΑΛΚΟΝ, ΤΡΙΧΑΛΚΟΝ, ΔΙΧΑΛΚΟΝ,
κτλ. Ὁ ἐμπροσθέντιος εἶνε σφίγξ μετὰ τοῦ προσθίου ποδὸς ὑπε-
ράνω πρῶρας ἢ σταφυλῆς. Μεταξὺ τῶν διπλοτύπων εὐρηνται
δύο ἰστάμεναι μορφαὶ (Ἀπόλλων καὶ Διόνυσος)· ἀμπορεύς· κἀν-
θαρός· γυμνὸς ἀνὴρ ἰστάμενος· δύο θύρσοι χιαστί. Συνήθως δὲ
προστίθεται ὄνομα ἀρχόντος ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τοῦ τίτλου ἀρ-
χων. Μνημονευτέα ἐπίσης ἡ ἐπιγραφή ΟΜΗΡΟΣ παρὰ τὸν τύπον
τοῦ καθημένου Ὀμήρου.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Ἐρυθρῶν καὶ Σμύρνης, κο-
πέντα εἰς τὰς πόλεις ταύτας.

Ἰκαρία. Μικρὰ νῆσος πρὸς δυσμὰς τῆς Σάμου. Χαλκᾶ νο-
μίσματα μεταγενέστερα τοῦ 300 π. Χ.

Κεφαλὴ Διός.

ΕΚΚΑΡΕΩΝ Παράστασις γυναικεία,
ἐπὶ σκήπτρου στηριζομένη. Α 45

Πρὸς τούτοις αὐτοκρατορικὰ τοῦ Κομμόδου. Ἐπιγρ. ΙΚΑ-
ΡΙΕΩΝ (ἴδε Mionnet).

Οἰνὴ Ἰκαρίας. Ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ τοῦ 300 π. Χ. πε-
ρίπου (ἴδε Prokesch, *Ined.*, 1854, 287 καὶ Πίν. IV. 18, 19).

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος κατ' ἐνώπιον.

Ὅμοιως, ἐν κατατομῇ.

Ταῦρος ἐφορμῶν.

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.

ΟΙΝΑΙ Ταῦρος ἐφορμῶν. Α 50 κ.

ΟΙΝΑΙΩΝ Ὅμοιως. . . . Α 65

» Κριός. . . . Α 5

» Σταφυλὴ . . . Α 7

Σάμος. Ἡ νομισματικὴ ἱστορία τῆς νήσου ταύτης ἐμελετήθη λεπτομερῶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Gardner ἐν τῇ συγγραφῇ *Samos and Samian Coins, Num. Chron.*, 1882. Οἱ χαρακτηριστικοὶ τῆς Σάμου νομισματικοὶ τύποι, λεοντῇ ἢ δέρμα προσώπου λέοντος καὶ τὸ πρόσθιον ταύρου, εἶνε ἀμφιβόλου σημασίας. Πρὸ τῆς ἐν ἔτει 494 π. Χ. Περσικῆς κατακτήσεως, τὰ μέχρι τῶν περισωθέντα Σαμιακὰ νομίσματα εἶνε κυρίως ἐξ ἡλέκτρου, προσηρμοσμένα εἰς τὸν Μιλήσιον σταθμητικὸν κανόνα. Ἡ βασιλεία τοῦ περιφήμου τυράννου Πολυκράτους, ἧς διαρκούσης (532 - 522 π. Χ.) ἡ Σάμος ἦτο ἡ πρώτη ναυτικὴ δύναμις τοῦ Αἰγαίου, εἶνε ἡ περίοδος ἐκείνη, εἰς ἣν ἀναμφιβόλως ἀνήκουσι πλεῖστα τῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων τούτων, ἃν καὶ ὡς ἀλλαγῶν ἐδειξα (Num. Chron., 1875) εἶνε δυνατόν τινα ἐξ αὐτῶν νὰ ταχθῶσιν εἰς ἔτι ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν.

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Περὶ τὰ 700-494 π. Χ.

Πρόσθιον ταύρου, στρέφοντος τὴν κεφαλὴν. (Gardner, Πίν. I, 1.)	Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον. AE Στατήρ 217 κ.
Λεοντῇ κατ' ἐνώπιον.	Τετράγ. ἔγκοilon. AE Τρίτη 72 κ.
Ὅμοιος. (Gardner, Πίν. I, 2.)	Ὅμοιος. . . . AE Ἑκτη 35.9 κ.
Ὅμ. (Num. Chr., 1875, Π. VIII, 15.)	Ὅμοιος. . . . AE Ἡμίεκτον 17.7 κ.
Κεφαλὴ ταύρου.	Ὅμοιος. . . . AE $\frac{1}{12}$ Ἑκτη 3 κ.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως μικρὰ ἀργυρᾶ νομίσματα μετὰ λεοντῆς ἢ κεφαλῆς ταύρου, δυνάμενα καὶ ταῦτα νὰ ἀποδοθῶσι τῇ Σάμῳ.

Ἡ Σάμος ὡς μέλος τῆς Ἀθηναϊκῆς Συμμαχίας.

ΑΡΓΥΡΟΣ, 494-439 π. Χ.

Λεοντῇ κατ' ἐνώπιον. (Gardner, Πίν. I, 13-16.)	ΣΑ ἢ ΣΑΜΙΟΝ Πρόσθιον ταύρου καὶ σύμβολον ἀλλάσσαν. . . . AR Τετράδρ. 202 κ.
---	---

Ὡς ἐπὶ τῶν συγχρόνων Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων, ὁ ὀπισθότυπος δὲν εὐρίσκεται ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Τὰ τετράδραγμα τῆς περιόδου ταύτης εἶνε σφαιρόμορφα καὶ ἀγροίκως ἐξεργασμένα.

Περὶ τὰ 439 - 394 π. X.

Ἐν ἔτει 439 π. X. ἡ μέχρι τοῦδε ἀνεξάρτητος σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων Σάμος ἐξηναγκάσθη ὑπὸ τοῦ Περικλέους εἰς πλήρη ὑποταγήν. Τὰ τετράδραχμα τῆς περιόδου ταύτης εἶνε ἐνίοτε Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος, συνηθέστερον ὅμως Σαμίου σταθμοῦ (202 κ.) Πάντα δὲ ταῦτα φέρουσι θαλλὸν ἐλαίας, τὸ τῆς Ἀθηναίας ἔμβλημα, ὅπισθεν τοῦ ταύρου τῆς ὀπισθίας ὄψεως (Gardner, Πίν. Π. 1-6). Εἶνε δὲ τελειότερας ἐκτελέσεως ἢ τὰ ἀρχαιότερα κομμάτια καὶ ὁ ὀπισθότυπος περιβάλλεται ὑπὸ τετραγώνου ἐγκοίλῳ. Τὰ τελευταῖα κομμάτια φέρουσιν ἐν τῷ πεδίῳ τὰ διαδοχικὰ γράμματα Β—Ξ, πιθανῶς χρονολογίας ἐκτεινομένης ἀπὸ τοῦ 407-394 π. X. Ἐκ τῶν μικροτέρων νομισμάτων μνημονευτέα τὰ ἑξῆς:—

Πρόσθιον κάπου πτερωτοῦ.

Πρόσθιον ταύρου.

Πρόσθιον κάπου πτερωτοῦ.

Κεφαλὴ λέοντος.

Πρῶτα Σαμιακῆς τριήρεως.

Λεοντῇ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . .

Ρ Δραχ. 55 κ.

Πρόσθιον ταύρου ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ

Ρ Τετράβ. 32 κ.

Κεφαλὴ λέοντος, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ ἢ ἐν κύκλῳ, συνήθως σὺν

τῇ ἐπιγραφῇ ΞΑ. Ρ Τριώβολ. κτλ.

Κεφαλὴ κριοῦ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ

Ρ Διώβολ.

Ἀμφορεὺς ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ .

Ρ Ὀβολ.

Τὰ ἀνωτέρω ἀπεικονίσθησαν ἐν Gardner, *Samos*, Πίν. Π, 9-21.

Περὶ τὰ 394-365 π. X.

Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν ἐν Κνίδῳ νίκην τοῦ Κόνωνος ἡ Σάμος προστετέθη εἰς τὴν ἀντιλακωνικὴν συμμαχίαν, ἧς μέλη ἦσαν καὶ αἱ Ῥόδος, Κνίδος, Ἐφεσος καὶ Ἰασός. Τὸ μόνον μνημεῖον τῆς συμμαχίας ταύτης εἶνε τὸ ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκδοθέν ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ συνδέσμου συμμαχικὸν νόμισμα. (Waddington, *Rev. Num.*, 1863, σελ. 223).

ΞΥΝ Παῖς Ἡρακλῆς ἀγχων δύο | ΞΑ Λεοντῆς πρόσωπον
 δράκοντας. (Πίναξ ΚΕ'. 3.) | Ρ' Ροδ. τρίδραχ. 178 κ.

Ἡ λέξις ΞΥΝ(μαχικόν) ἐνδείκνυει τὸν συμμαχικὸν χαρακτήρα τοῦ νομίσματος.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ ἐξῆς ὁ ἀρχαῖος Σαμιακὸς σταθμητικὸς κανὼν (τετράδρ. 202 κ.) ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ βαρυτέρου Ροδιακοῦ (τετράδρ. 240 κ.), μεταλλαγὴ σταθμοῦ συμβᾶσα συγχρόνως καὶ ἐν Ἐφέσῳ. Συγχρόνως προστίθεται ἐπὶ τοῦ ὀπισθοτύπου καὶ ὄνομα ἄρχοντος κατ' ὀνομαστικὴν πτώσιν, ἐνίοτε συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ πατρωνυμικοῦ, π. χ. ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ ΑΧΕΛΩΙΟ (Gardner, Πίν. III. 3).

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ ἄρχονται καὶ τὰ χαλκᾶ νομίσματα: —
 Κεφαλὴ Ἡρας μετὰ στεφάνης, περι- | Λεοντῆς πρόσωπον Α' 55
 δεραίου καὶ ἐνωτίων. | (Gardner, Πίν. III, 8-10.)

Περὶ τὰ 365-322 π. Χ.

Ἐν ἔτει 365 π. Χ. τὸ μέγιστον μέρος τῶν κατοίκων τῆς Σάμου ἐξώσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, τὴν δὲ νῆσον κατέλαβον Ἀθηναῖοι κληροῦχοι. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τοῦ 322 π. Χ., ὅτε οἱ Σάμιοι ἐγκατεστάθησαν ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Περδίκκα, εἶνε λίαν ἀπίθανον ὅτι ἐκόπησαν νομίσματα ἐν τῇ νήσῳ.

Περὶ τὰ 322-205 π. Χ.

Περίοδος αὐτονομίας τῶν Σαμίων μετὰ παρεπιπτόντων διαστημάτων ἐξαρτήσεως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν Διαδόχων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Τὰ ἀργυρᾶ τῆς Σάμου νομίσματα ἀποτελοῦνται νῦν ἐκ Ροδίων διδράχμων κανόνος ἡλαττωμένου, ἐλκόντων περὶ τοὺς 100 κ. Οἱ ἀρχαῖοι τύποι διατηροῦνται, μεγάλη ὅμως παρακμὴ παρατηρεῖται ἐν τῇ τεχνοτροπίᾳ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν (Gardner, Πίν. III. 11). Αἱ σειραὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχόντων εἶνε κατὰ πολὺ μικρότεραι τῶν ἐπὶ τῶν συγχρόνων διδράχμων τῆς Ἐφέσου.

Περὶ τὰ 205-129 π. Χ.

Ἐν ἔτει 205 π. Χ. ἡ Σάμος ἡλώθη ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Ε', μετὰ τὴν νίκην ὅμως τοῦ Φλαμινίου κατὰ τοῦ Μακεδόνο βασι-

λέως ἐπανεκτήσε τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς. Ἡ Σάμος ἐν τούτοις ὡς πλεῖσται τῶν Ἰωνικῶν πόλεων, πιθανῶς οὐχὶ πρὸ τῆς ἐν ἔτει 190 π. Χ. μάχης παρὰ τὴν Μαγνησίαν, ἤρξατο ἐκδίδουσα τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων μετὰ τοῦ ἐμβλήματος τοῦ νομισματοκοπέου τῆς Σάμου, πρῶρας δηλαδὴ Σαμιακοῦ πλοίου ἐν τῷ πεδίῳ (Müller, 1126-7). Τὰ μικρότερα νομίσματα ἀποτελοῦνται ἐκ κομματίων 70 καὶ 46 κ. τοῦ συνήθους Σαμιακοῦ τύπου καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς ἔτι μικροτέρων νομισμάτων.

Κεφαλὴ Ἦρας μετὰ στεφάνης.
(Gardner, Πίν. IV, 5.)

ΣΑΜΙΩΝ Πρῶρα Σαμιακῆς τριή-
ρεως, ἐφ' ἧς ταῶς, σύμβολον τῆς
Ἦρας. Ρ 23 κ.

Μετὰ τὸ 129 π. Χ.

Ἀπὸ τοῦ 129 π. Χ. μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων ἡ Σάμος ἀπετέλει μέρος τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐπαρχίας τῆς Ἀσίας καὶ δὲν φαίνεται ὅτι ἔκοψε νομίσματα.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. *Ἐπιγρ.*, CAMIΩN Κυριώ-
ταισι τύποι—Ἦρα Σαμία, ἧς τὸ τῆς λατρείας εἰδῶλον, ἔργον τοῦ
Σμίλιδος (Παυσ. VII. 4. 5), ὁμοιάζει πρὸς τὸ τῆς Ἐφεσσίας
Ἀρτέμιδος. ΗΡΗΣ, ὃ ταῶς τῆς Ἦρας. Ἦρα καὶ Νέμεσις ἡ μόνη
ἢ Νέμεσις, πεπλοφόρος ἔχουσα δὲ παρ' αὐτῇ τὸν τροχὸν αὐ-
τῆς. Τύχη τῆς Σάμου. ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ, ὃ Σάμιος σοφὸς Πυθαγό-
ρας, καθήμενος ἢ ἱστάμενος, θίγων διὰ τοῦ ραβδίου αὐτοῦ σφαί-
ραν τεθειμένην ἐπὶ χίονος (πρβλ. ὡσαύτως τὰ νομίσματα τῆς
Νικαίας). Ἀνδροκλος ὃ κτίστης τῆς Ἐφέσου καὶ Σάμου, ἀκοντί-
ζων τὸν κάπρον. ΑΝΚΑΙΟΣ, ὃ Σάμιος ἥρως Ἀγκαῖος. ΙΜΒΡΑΣΟΣ,
ὃ ποταμὸς Ἰμβρασος, οὗ ἐπὶ τῶν ὄχθων ἐμυθολογεῖτο ὅτι ἐγεν-
νήθη ἡ Ἦρα. Πρῶρα πλοίου (Σάμωνα). CAMIΩN ΠΡΩΤΩΝ
ΙΩΝΙΑΣ, Σέραπις ἱστάμενος πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἐφίππου. Ἀλ-
λους τύπους ἶδε παρὰ Gardner, ἐ. ἀ. σ. 86.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀλεξανδρείας τῆς Αἰγύπτου
καὶ τῆς Ἀλικαρνασοῦ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ.

	700-494 π. Χ.	494-394 π. Χ.	394-390 π. Χ.	300-190 π. Χ.	190-133 π. Χ.	133 Αύτοκρατορ νύκ
Κοινὸν Γάμβριον	...	...	Ρ Χ	Χ	...	
Ἐφεσος	ΧΕ	Ρ Χ	Ρ Χ	Ρ Χ Ρ βασ.	Ρ Ρ χιστ. Χ Ρ βασ.	Ρ Χ
Ἐρυθραί	ΧΕ	Ρ	Ρ	Ρ βασ.	Χ { Ρ Χ Ρ βασ.	
Ἡράκλεια Λάτμου	...	...	...	...	{ Ρ Ρ βασ.	
Κλαζομεναί	ΧΕ	Ρ	Χ Ρ Χ	Χ	Χ βασ. Ρ βασ. Χ	
Κολοφών	Ρ	Ρ	Ρ Χ	Χ	...	
Λάρισσα	...	...	...	...	Χ	
Λέβεδος	...	...	...	...	Ρ Χ	
Λεύκη	...	...	Ρ Χ	...	...	
Μαγνησία	...	Ρ	Ρ Χ	Ρ βασ. Χ	{ Ρ Ρ βασ. Χ	
Μητρόπολις	...	...	...	...	...	
Μίλητος	ΧΕ	Ρ	Ρ Χ	Ρ Χ	Χ { Ρ Ρ βασ. Χ	Ρ
Μυοῦς	...	...	Χ	...	...	
Ναύλοχος	...	...	Χ	...	...	
Νεάπολις	...	...	...	...	...	
Πριήνη	...	...	...	Ρ Χ	Ρ βασ. Χ	
Σμύρνη	...	...	...	...	Χ { Ρ Ρ χιστ. Χ Ρ βασ.	
Τέως	ΧΕ Ρ	Ρ	Ρ Χ	Χ	{ Ρ Ρ βασ. Χ	
Φώκαια	ΧΕ Ρ	ΧΕ	Χ	Χ	Ρ βασ. Χ	
Φύγελα	...	...	Ρ Χ	...	...	
ΝΗΣΟΙ						
Χίος	ΧΕ Ρ	ΧΕ Ρ	Ρ	...	Ρ βασ.	Ρ
Ἰκαρία	...	...	Χ	...	...	
Οἰνότη	...	...	Χ	...	...	
Σάμος	ΧΕ	Ρ	Ρ Χ	Ρ	{ Ρ Ρ βασ.	

ΚΑΡΙΑ

Ἀ6α (s). Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τοῦ Αὐρηλίου καὶ Σεβ. Ἀλεξάνδρου τὰ φέροντα, ὡς λέγεται, ΑΒΕΩΝ καὶ τύπους Ἑρμοῦ καὶ Μηνὸς (Eckhel, II, 571 καὶ Pellerin, *Suppl.*, Πίν. I. 8, 9) πιθανὸν νὰ ἀνεγνώσθησαν κακῶς. Εἶνε δὲ λίαν ἀμφίβολον εἰς ποίαν πόλιν ἀνήκουσιν.

Ἀλάβανδα, ἡ ἐπὶ τινὰ χρόνον καλουμένη καὶ Ἀντιόχεια, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀντιόχου, υἱοῦ τοῦ Σελεύκου, ἦτο μεσόγειος πόλις τῆς Καρίας κειμένη ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Μαρσύα.

Περὶ τὰ 280 - 260 π. Χ.

Ἀργυρὰ τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ ἡλαττωμένου Ἀττικοῦ σταθμοῦ, καὶ χαλκᾶ. Ἐπιγρ., ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ, Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὀπισθ, Τρίπους, ἡ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὀπ. Πήγασος, μετ' ὀνομάτων ἀρχόντων κατὰ πτώσιν ὀνομαστικὴν, τῶν αὐτῶν δὲ ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων τῶν νομισμάτων.

Δεύτερος αἰὼν π. Χ.

Τετράδραχμον Ἀλεξανδρείου τύπου (Müller, Κλάσις VI Ἀριθμ. 1144-48). Σύμβολον, Πήγασος.

Αὐτοκρατορικὰ—Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ὀτακιλίας, συνήθως μετὰ εἰκόνας. Ἐπίγρ., ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ. Τίτλος ἐπὶ ἐγὸς νομίσματος ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ἐπίσης ΑΤΕΛΕΙΟΣ ἢ ΑΤΕΛΕΙΑΣ = immunitas a tributis. Κλάδος ἐλαίας καὶ ἕτεροι συνήθεις τύποι, π. χ. ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ. Ἦρως Ἀλάβανδος κρατῶν τὸν Ἀλαβανδικὸν λίθον (lapis Alabandicus: Πλινίου XXXVI 8) παρ' αὐτῷ δὲ ἵππος (Πρβλ. Στεφ. Βυζ. ἐ. λ.). Ἀπόλλων ΚΙCΣΙΟΣ κρατῶν κόρακα καὶ τόξον, ἔχων δὲ κριὸν παρὰ πόδας (Z. f. N. VIII Πίν. II. 5). ΖΕΥC ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ (οὔτω), προτομὴ Διὸς

Ἐπικουρίου. ARTEMIS, Προτομή Ἀρτέμιδος (*Num. Zeit.*, 1884, σελ. 267). Ὀνόματα ἀρχόντων ἐνίοτε μετὰ τίτλου στρατηγού.

Ἀλικαρνασσός. Ὁ καθηγητὴς Gardner προτείνει νὰ κατατάξωμεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὸν μοναδικὸν στατῆρα ἡλέκτρον, τὸν φέροντα τὴν ἐπίγρ. ΦΑΝΟΣ ΕΜΙ ΣΘΜΑ ἐπ' ἀριστερὰ ὑπεράνω τῆς ῥάχews ἐλάφου πινούσης ὕδωρ, ὅπισθεν δὲ ἐπίμηκες τετραγώνον μεταξὺ δύο ἐγκοίλων τετραγώνων ὅλκῃ 216·3 κ. (Πλάτ. ΚΕ'. 6). Ἡ ἐπιγραφή ἀνεγνώσθη παρ' αὐτοῦ «Φάνος εἰμὶ σῆμα» Ὁ Φάνης ἦτο Ἀλικαρνασσεὺς οὐχὶ μικρᾶς σπουδαιότητος ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἀμάσιος, οὗ τὴν ὑπηρεσίαν κατέλιπε προτιμήσας τὴν τοῦ Καμβύσου, ὃν παρηκολούθει κατὰ τὴν ἐν ἔτει 525 π. Χ. ἐπιδρομὴν αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον. Ὁ δὲ καθηγητὴς Newton κατατάσσει τὸ νόμισμα τῇ Ἐφέσῳ καὶ πειρᾶται νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν ἐπιγραφὴν διὰ τοῦ «εἰμὶ τὸ ἔμβλημα (σῆμα) τῆς αἰγληέσης», δηλαδὴ τῆς Ἀρτέμιδος, ἧς πασίγνωστον ἔμβλημα ἦτο ἡ ἔλαφος. Πρὸβλ. τὸ ἐπίθετον φαναῖος ἐφαρμοζόμενον τῷ Ἀπόλλωνι ἐν Φαναῖς τῆς Χίου. Ἐάν τὸ νόμισμα δὲν εἶχεν ἀνακαλυφθῇ ἐν Ἀλικαρνασσῷ, δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ παραδεχθῶ τὴν κατατάξιν τοῦ Newton, ἀποδίδων τὸ νόμισμα τῇ Ἰωνικῇ παραλίᾳ. Νομίζω δὲ ὅτι εἶνε εὐδιακρίτως ἀρχαιότερον τῶν χρόνων τοῦ Φάνητος, δυνατόν ὅμως νὰ ἐκόπη ὑπὸ προγόνου τινὸς τοῦ Φάνητος ἐν Ἀλικαρνασσῷ. Τὰ δ' ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Ἀλικαρνασσῷ ἀρχονται περὶ τὰ 400 π. Χ. καὶ ἀποτελοῦνται ἐκ δραχμῶν καὶ ὀβολῶν Φοινικικοῦ καὶ νόμος.

Περὶ τὰ 400-377 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, κατ' ἐνώπιον. (<i>Num. Chron.</i> , IX, 152.)	ΑΛΙ Ἀετὸς μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . . . Ρ Δραχ. 50 κ.
Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ.	» Πρόσθιον αἰγὸς ἢ κεφαλὴ αἰγὸς ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ ἢ ἐν κύκλῳ Ρ Ὀβολ.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μαυσώλου ἢ Ἀλικαρνασσός ἦτο ἡ ἔδρα

τῶν δυναστῶν τῆς Καρίας καὶ τὸ νομισματοκοπεῖον αὐτῶν. Ἡ πόλις κατεστράφη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, εἰ δὲ καὶ κατόπιν ἀνηγέρθη ἐκ νέου, οὐδέποτε ἤκμασε πάλιν. Τὰ τελευταῖα τῶν ἀργυρῶν αὐτῆς νομισμάτων χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐν Καρίᾳ κυριαρχίας τῶν Ῥοδίων.

*Αττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. 190-168 π.Χ.

Κεφαλὴ Ἑλίου, κατ' ἐνώπιον.

ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΝ Προτομὴ Ἀθηναῖς· ὄνομα ἄρχοντος. Ρ Δραχ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΝ Λύρα. Ρ Ἡμίδη.

Κεφαλὴ Ἀθηναῖς

ΑΛΙΚ Γλαῦξ Ρ Ὀβολ.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα ἀνήκουσι πάντα εἰς τοὺς μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρον χρόνους καὶ δὲν εἶνε μεγάλου ἐνδιαφέροντος. Κύριοι τύποι—κεφαλαὶ Διός, Ποσειδῶνος, Ἑλίου, Ἀθηναῖς, Ἡρακλέους· ὅπ. Ἀετός, τρίαινα, τρίπους, λύρα, ῥόπαλον καὶ γωρυτός. Πρὸς τοῦτοις

Πωγωνοφόρος κεφαλὴ.

ΑΛΙΚΑΡ Θεὰ πεπλοφόρος ἱσταμένη
Α 7

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαρδιανοῦ. Ἐπιγρ. ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΝ. Ἀρχοντες—στρατηγός(;) καὶ ἄρχων. Τύποι—ΗΡΟΔΟΤΟΣ, φαλακρὰ πωγωνοφόρος κεφαλὴ τοῦ Ἡροδότου. Θεὸς ἐνδεδυμένος καὶ ἀκτινοστεφής, ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον μεταξὺ δύο δένδρων ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὁποίων ὑπάρχει πτηνόν (πίναξ ΛΑ'. 7). Ὁ ἐνδιαφέρων οὗτος τύπος παριστᾷ, ὡς ὑποτίθεται, τὸν Δία Ἀσκραῖον ἢ τὸν Δία τῶν ὄρυων, ὅστις ἐλατρεῦετο ἐν Ἀλικαρνασσῷ (πρβλ. Ἀπολλών. Δύσκολ. Ἱστορ. Θαυμ. ἐκδ. Ideler, § 13; Overbeck, *Kunstmythol.*, II. 210). Τὰ δύο πτηνὰ προφανῶς εἶνε μαντικά.

ΤΕΛΜΙΣΕΥΣ, ἀνὴρ ἐνδεδυμένος, κρατῶν κλάδον (Leake, *Num. Hell. As. G.*, σ. 64). Εἰδῶλον θεᾶς τῆς τετραγώνου ἐργασίας, μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος, ἐν ναῶ, κτλ.

Σύμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Κῶ καὶ Σάμου.

Ἄλινδα, ὀχυρὰ μεσόγειος πόλις περὶ τὰ ἐξ μίλια νοτιοδυτικῶς τῶν Ἀλαβάνδων. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τρίτου αἰῶνος, π. Χ.

Κεφαλὴ Βάκχης κισσοστεφής. | ΑΛΙΝΔΕΩΝ Πήγασος . . Ρ Δρ.

Οἱ τύποι τῶν χαλκῶν νομισμάτων ἀναφέρονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ἐλαγαβάλου. Ὁνομα ἄρχοντος συνήθως μετὰ τοῦ τίτλου ΑΡΧΩΝ. Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὸν Ἡρακλέα, Ἀπόλλωνα Κιθααρῶδόν, Σέραπιν καὶ Ἴσιν.

Ἀμυζών, πόλις μικρὰ ἐπὶ ὑψώματος ὀλίγα μίλια βορειοδυτικῶς τῶν Ἀλίνδων (Στράβ., 658). Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ἐπιγρ., ΑΜΥΣΙΟΝΕΩΝ (Imhoof, *Monn. Gr.* σ. 304 καὶ *Num. Zeit.*, 1884 σ. 268).

Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Μαϊάνδρῳ, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Α'. καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὕτω κληθεῖσα.

Περὶ τὰ 280-200 π. Χ. ἡ βραδύτερον.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Ταῦρος Ἰνδικός, κατακεκλιμένος ἐπὶ μαιανδρικοῦ κοσμήματος. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ. Ὁνομα ἄρχοντος . . . Ρ Δραχ.

Κεφαλὴ Μηνός, φέροντος Φρύγιον πῖλον, ὅπισθεν δὲ τῶν ὤμων μηνίσκον.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Ταῦρος Ἰνδικός πρὸς δ. Ὁνομα ἄρχοντος . . . Α 7

Αὐτοκρατορικά, μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνης τοῦ αὐτοκράτορος—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΜΑΙΑΝΔΡΩΙ, ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ποταμὸς Μαϊάνδρος, ΜΟΡΣΥΝΟΣ, ποταμὸς Μόρσυνος. Προσωποποιήσεις: ΔΗΜΟΣ, ΒΟΥΛΗ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ, ΣΥΝΑΡΧΙΑ, κτλ. Θεότητες, ΖΕΥΣ ΚΑΠΕΤΩΛΙ[ΟΣ], ΖΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ, ΣΩΖΩΝ, παρὰστασις ἀνδρὸς κρατοῦντος κλάδον· Ἡφαιστος χαλκεύων κράνος· Ἄτys ιστάμενος· Διόνυσος ιστάμενος· Ἡ γέφυρα τοῦ Μαϊάνδρου

(Πίναξ ΔΒ. '5). Ὀνόματα ἀρχόντων, ἐνίστε μετὰ τίτλων ΑΡΧ[ΩΝ], ΓΡ[ΑΜΜΑΤΕΥΣ,] ΕΠΙΜΕΛΗ[ΤΗΣ]. Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ.

Ἀπολλωνία Σαλβάκη (Waddington, *As. Min.*, σ. 132).

Αὐτοκρατορικά, μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ ΣΑΛΒΑΚΗ ἢ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ.

Ἀρχων, ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. Τύποι, ΣΑΛΒΑΚΟΣ, κεφαλὴ πωγωνοφόρος τοῦ ὄρους Σαλβάκου, Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια, Ἀπόλλων Κιθαρώδης. Δάφνη γονυπετής, ἐναγκαλιζομένη δένδρον δάφνης καὶ στρέφουσα τὸ βλέμμα πρὸς τὸν διώκοντα αὐτὴν Ἀπόλλωνα (*Z. f. N.* VII, 218). Αὐτοκράτωρ ἔφιππος κυνηγῶν. Ἵσις ἱσταμένη, κλπ.

Ἐπειδὴ ὑπάρχουσι διάφοροι ἄλλαι πόλεις ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ καλούμεναι Ἀπολλωνίαι, ἐπωφελὲς θὰ ᾔτο νὰ ἀνακεφαλαιώσωμεν ἐνταῦθα τὰς παρατηρήσεις τοῦ Waddington περὶ τοῦ τρόπου τῆς διακρίσεως τῶν νομισμάτων αὐτῶν. (1) Πάντα τὰ φέροντα ὀνόματα ἀρχόντων νομίσματα καὶ πάντα τὰ ἐπιγεγραμμένα ἁπλῶς ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ἀνήκουσιν εἰς Ἀπολλωνίαν Σαλβάκην τῆς Καρίας. (2) Πάντα τὰ νομίσματα μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΛΥΚΙΩΝ ΘΡΑΚΩΝ ΚΟΛΩΝΩΝ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτον συντετμημένως, καθὼς καὶ πάντα τὰ φέροντα τὸ σύμβολον τῶν ἐλίκων τοῦ Μαιάνδρου ἀνήκουσιν εἰς Ἀπολλωνίαν Μορδίαιον τῆς Πισιδίας. (3) Τὰ νομίσματα τῆς Ἀπολλωνίας πρὸς Ρυνδάκῃ ἐν Μυσίᾳ διακρίνονται διὰ τῆς μνείας τῆς θέσεως ΠΡΟΣ ΡΥΝΔΑΚΩ κτλ. εἶνε δὲ ἄνευ ὀνομάτων ἀρχόντων. (4) Τῆς ἐν Λυκίᾳ Ἀπολλωνίας δὲν εἶνε γνωστὰ μέχρι τοῦδε νομίσματα, ἀλλ' ἂν εὑρεθῶσι ποτε τοιαῦτα, θὰ εἶνε εὐδιάκριτα ἐκ τῆς Λυκιῆς αὐτῶν κατασκευῆς καὶ θὰ ἀνήκωσι πιθανῶς εἰς μόνον τὸν αὐτοκράτορα Γορδιανόν (Waddington, *As. Min.*, σ. 145).

Ἀρπασα, ἐπὶ τοῦ Ἀρπάσου, παραποτάμου τοῦ Μαιάνδρου.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΡΠΑΧΗΝΩΝ. Τύποι —

ΙΕΡΑ CYNKΛΗΤΟΣ, προτομή τῆς Συγκλήτου· ποτάμιος θεὸς Ἄρπασος (*Num., Chron., IX. 154*)· θεὰ ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν Ἄρτεμιν τῆς Ἐφέσου· Ζεὺς· Παλλὰς μαχομένη Ἀπόλλων Κιθαρῳδός· Ἄρτεμις κυνηγέτις· ΔΗΜΟΣ ΑΡΠΑΧΗΝΩΝ, κεφαλὴ τοῦ Δήμου, κλπ. Νομίσματα τοῦ Μ. Αὐρηλίου Καίσαρος, ἐπιγεγραμμένα ΕΠΙ ΚΑΝΔΙΔΟΥ ΚΕΛΣΟΥ, ἐκόπησαν πιθανῶς ὑπὸ τοῦ Ti. Julius Candidus Celsus, ὑπάρχαντος, ὡς ὑποθέτει ὁ Waddington, ἀνθυπάτου τῆς Ἀσίας.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ Νεαπόλεως τῆς Καρίας(;) ἐπιγεγραμμένα ΑΡΠΑΧΗΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΑΠΟΛΙΤΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

Ἄστυρα, πόλις ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ ὄρους Φοίνικος, ἀντικρὺ τῆς Ῥόδου, περιγεγραφομένη ὑπὸ Στεφάνου Βυζαντίου ὡς πόλις Φοινίκης κατὰ Ῥόδον (*Leake, Num. Hell., Asia, σελ. 26.*)

Ἀργυρὰ νομίσματα Βαβυλωνιακοῦ κανόνος. Περὶ τὰ 500-408 π. Χ.

Ἀμφορεὺς.

(*Num. Chron., IX. 166.*)

ΑΣΤΥ Ἀγγεῖον μόνωτον καὶ λῦρα σχήματος ἀρχαίου. Τετράγωνον ἔγκοilon. . . Ρ Στατῆρ 149·5 κ.

Ἀγγεῖον μόνωτον, πρόχους.

Α Ἀγγεῖον μόνωτον. . . Ρ 17 κ.

Διάφορα ἄλλα περιεγράφησαν ὑπὸ Borrell, *Num. Chron., IX. 166*, καὶ ὑπὸ Imhoof, *Mon. Gr., σ. 320*.

Τέταρτος αἰὼν, π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος κατ' ἐνώπιον.

ΑΣΤΥ Ἀμφορεὺς μετὰ μικροῦ μόνωτου ἀγγείου παρ' αὐτῷ. Α 8·5

Κεφαλὴ γυναικεία.

» Ὅμοιος Α 45

Ἄττουδα. Ἴδε Φρυγίαν.

Ἀφροδισιάς, περὶ τὰ εἴκοσι χιλιόμετρα νοτιοανατολικῶς Ἀντιοχείας τῆς πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ, διάσημος κατὰ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους διὰ τὴν φιλοσοφικὴν αὐτῆς σχολὴν καὶ τὸν ναὸν Ἀφροδίτης (*Waddington, As. Min., 43.*)

Τρίτος ἢ δεύτερος αἰὼν π. Χ.

Δραχμαὶ ἀργύρου καὶ χαλκᾶ κοπέντα ὑπὸ τὰ συνηγμένα ὀνόματα τῆς Ἀφροδισιάδος καὶ Πλαράσων (ἶδε **ΠΛΑΡΑΣΑ** σελ. 166).

Αὐτοκρατορικὰ μετὰ ἡ ἄνευ εἰκόνων αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. **Ἐπιγρ.** ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ. Ἀρχοντες — ἱερεὺς, ἀρχιερεὺς, ἄρχων, ἐνίοτε μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Πρὸς τοῦτοις ἄρχοντες ἄνευ τίτλων, εἰς τῶν ὁποίων, ὁ Ἀπόλλωνιος αὐτοκαλεῖται Υἱὸς ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ. Ἐτερον δέ τι νόμισμα φέρει τὴν ἀξιομνημόνευτον ἐπιγραφὴν ΕΠΙ ΑΡ[ΧΟΝΤΩΝ] ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΜΕΝΕΘΕΑ ΙΣΟΒΟΥΝΟΝ (ἶδε Waddington, *As. Min.* σ. 44), ἐξ ἧς δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι τὸ νόμισμα ἐκόπη ἐν ὀνόματι τῆς συναρχοντίας, ἧς πρωτόλογος ἄρχων ἦτο Μενεσθεὺς ὁ Ἰσόβουνος. Δημόσιοι ἀγῶνες, ΑΤΤΑΛΗΑ, ΓΟΡΔΙΑΝΗΑ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, ΚΑΠΕΤΩΛΙΑ, ΠΥΘΙΑ. κτλ. Προσωποποιήσεις τοῦ δήμου, βουλῆς καὶ συγκλήτου, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ. Ποιάμιοι θεοὶ ΜΟΡΣΥΝΟΣ καὶ ΤΙΜΕΛΗΣ. Οἱ τύποι ἀναφέρονται κατὰ κανόνα εἰς τὴν πολιούχον θεὰν Ἀφροδίτην, διαφοροτρόπως ἀπεκονίζομένην, εἴτε ἐν σχήματι κολοσσιαίου ἀρχαίου εἰδώλου μετὰ μικρᾶς ἱερείας καθημένης ὅπισθεν αὐτῆς καὶ βωμοῦ πρὸ τῆς θεᾶς, εἴτε ἐν Ἑλληνικῷ σχήματι, συχνὰ μὲν ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος συνοδευομένη, ἐνίοτε δὲ παρὰ τὸν Ἄρην. Ὁ δὲ σπουδαιότατος τύπος τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης εἶνε τὸ δένδρον, εἰς ὃ μετεμορφώθη ἡ Μύρρα, οὗ ἑκατέρωθεν εἶνε δύο ἄνδρες, ὧν ὁ εἷς πλήσσει αὐτὸ διὰ πελέκεως (Πρβλ. τὸν μῦθον τῆς γεννήσεως τοῦ Ἀδωνίδος. Ἀπολλοδ. III, 14. 3. Ἰγίνου, *Fab.* 58 καὶ 161, καὶ τὰ νομίσματα τῶν Μύρων τῆς Λυκίας). **Συμμαχικὰ νομίσματα** μετὰ τῆς Ἐφέσου καὶ Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας.

Βάργασα, ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Κεραμικοῦ κόλπου, μετὰξὺ Κνίδου καὶ Ἀλικαρνασσοῦ. **Αὐτοκρατορικὰ** μετὰ ἡ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος — Κόμμοδος καὶ Σαλωνίνα. **Ἐπιγρ.** ΒΑΡΓΑΣΗΝΩΝ ἢ

ΒΑΡΓΑΣΧΗΝΩΝ. Ἄρχοντες ἄνευ τίτλου. Τύποι συνήθεις, οἷον
ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, κτλ. καὶ ἕτεροι ἀναφερόμενοι κυρίως εἰς τὴν λα-
τρείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Βαργυλία, ἐπὶ τῆς νοτίου παραλίας τοῦ κόλπου τῆς Ἰασοῦ.
Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου π. Χ.
αἰῶνος ἢ βραδύτερον.

Μετὰ τὸ 200 περίπου π. Χ Ἀπικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ γυναικεία πεπλοφόρος.	ΒΑΡ Πήγασος ὑποκάτω, πρῶτα. Τὸ ὅλον ἐν στεφάνῳ ρ 42·5 κ.
Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ διαδήματος, ἐν στεφάνῳ δάφνης.	ΒΑΡΓΥΛΗΤΩΝ Πήγασος καὶ ἀστὴρ ρ 33 κ.
Κεφαλὴ γυναικεία.	» Ἐλαφος καὶ ἀστὴρ ρ 33 κ.
Ὁμοίως.	» Πήγασος. ρ 75
Προτομὴ πεπλοφόρος, κατ' ἐνώπιον.	» Βελλεροφῶν ἐπὶ τοῦ Πηγᾶσου ρ 75
Ἐλαφος.	» Ἄγαλμα γυναικεῖον ιστάμενον κατ' ἐνώπιον ἔχον δὲ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους ἐσταυρω- μένας ρ 7

Οἱ τύποι τῶν νομισμάτων τῆς Βαργυλίας ἀναφέρονται εἰς
τὴν λατρείαν τῆς Κινδυάδος Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Βελλεροφόντου.
Τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς ἵστατο ἐν ναῷ ὑπαίθρῳ, ἐλέγετο δ' ὅτι
οὔτε βροχὴ οὔτε χιὼν ἐπιπτέ ποτε ἐπ' αὐτοῦ (Πολυβ. XVI.
12. Στράβ., 658).

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τίτου μέχρι Γέτα. Ἄρχων — στρα-
τηγός.

Ἐριζα, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Καρίας καὶ Φρυγίας. Αὐτοκρατο-
ρικοὶ χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — Καρακάλλας
καὶ Γέτας. Ἐπιγρ. ΕΡ. ΕΡΙΖΗΝΩΝ. Τύποι — Κεφαλὴ Ποσειδῶνος
ἀετός διπλοῦς πέλεκυς· Εἰδῶλον θεᾶς Ἀσιατικῆς ὁμοιοζούσης

πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν· Ἡλίου ἔφιππος· κτλ. (*Num. Chron.*, IX. 150. *Z. f. Num.*, X. 56).

Εὐῆππη καλουμένη ὑπὸ Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου δῆμος Καρίας. Μικρὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. Ἐπίρρ., ΕΥΙΠΠΕΩΝ. Τύποι—κεφαλὴ Ἀρτέμιδος· κεφαλὴ πυργοφόρος· ὄπ. Πήγασος· γωρυτός· δράχμα σταχύων. Αὐτοκρατορικὰ—Ἀδριανός, Κόμμοδος, Λούκιλλα, ΕΥΙΠΠΕΩΝ, Ὑγίεια ἱσταμένη (*Num. Chron.*, IX. 151. *Fox, Gr. C.*, Πίν. V. 100· *Berlin. Blätter*, I. 262).

Εὐράλειον, τὸ Euranium τοῦ Πλινίου. (*Num. Chron.*, IX 151). Αὐτοκρατορικὰ—Καρακάλλας, ΕΥΡΑΛΕΩΝ, Διόνυσος ἱστάμενος.

Εὐρωμος, παρὰ τὰ Μύλασα. Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. καὶ αὐτοκρατορικὰ—Τιβέριος, Σεουήρος καὶ Καρακάλλας.

Ἐπίρρ., ΕΥΡΩΜΕΩΝ. Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Καρίου Διὸς Λαβρανδέως ἢ Λαβραυνδέως, ὅστις ἐπὶ νομίσματός τινος τοῦ Καρακάλλα καλεῖται ΖΕΥΣ ΕΥΡΩΜΕΥΣ. Τὸ εἶδωλον αὐτοῦ εἶνε παράστασις τῆς τετραγώνου ἐργασίας κραδαινούσα διπλοῦν πέλεκυν καὶ στηριζομένη ἐπὶ σκήπτρου, τεθειμένη δὲ συνήθως μετὰ τῶν πέλων τῶν Διοσκούρων. Ἕτεροι τύποι—Διπλοῦς πέλεκυς, ἀετός, ἔλαφος (*Num. Chron.*, IX 151).

Ἡράκλεια Σαλβάκη. (Le Bas-Waddington, *Inscr. d'As. Min.*, τόμ. III μέρ. I. σελ. 402), ἐπὶ τοῦ Τιμελοῦς ποταμοῦ. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος—Αὔγουστος, Νέρων, Μακρίνος. Ἐπίρρ., ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ. Τύποι—Ἀμαζῶν μετὰ διπλοῦ πελέκεως. Ἴσις· Σέραπις· Νύμφη παίζουσα σφαῖραν· ΤΙΜΕΛΗΣ, ὁ ποταμὸς Τιμελῆς. Ἀρχόντες—στρατηγός, ἱερεὺς, ἀρχίατρος. Ὁ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ὑπὸ τὸ ὄνομα Γλύ-

κων ἱερεὺς εἶνε ὁ τοῦ Ἡρακλέους, μνημονευόμενος καὶ ἐν τινὶ ἐπιγραφῇ (*C. I. Gr.*, 3953. c).

Ἴασος, παλαιὰ ἀποικία τῶν Ἀργείων, κειμένη ἐπὶ νησίδος ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Βαργυλίας ἢ Ἴασου. Τὰ ἀργυρὰ αὐτῆς νομίσματα ἄρχονται ἐν ἔτει 394 π. Χ. διὰ συμμαχικῶν νομισμάτων ὁμοίων πρὸς τὰ τῆς Κνίδου, Σάμου, Ἐφέσου καὶ Ρόδου. (*Waddington, Rev. Num.*, 1863, Πίν. Χ. 1-4. *Imhoof, Mon. Gr.* Πίν. F. 6).

Περὶ τὰ 394 π. Χ. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν (;

I-A Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΣΥ[N] Ὁ παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων
δράκοντας **Α** 166 κ.

Ὅμοία κεφαλὴ.

(*Imhoof*, Πίν. F. 7.)

ΙΑΞΕ Λύρα ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ
Α 27 κ.

Περὶ τὰ 300 π. Χ. ἢ πρότερον.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(*Num. Chron.*, IX. 156.)

ΙΑ ἢ ΙΑΞΕΩΝ Νέος κολυμβῶν παρὰ
δελφίνα, ὃν περιβάλλει διὰ τοῦ ἐνὸς
βραχίονος. Ὄνόματα ἀρχόντων .
Α 82 καὶ 41 κ.

Ὅμοίως.

Λύρα.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

ΙΑ Ὅμοίως **Α** 75
» Ὅμοίως **Α** 55
ΙΑΞΕΩΝ ἐν στεφάνῳ κισσοῦ. **Α** 45

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γορδιανοῦ, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΙΑΞΕΩΝ ἢ ΙΑΞΕΩΝ. Τύποι—ΖΕΥΣ ΑΡΕΙΟΣ, Ζεὺς ὠπλισμένος διὰ κράνους, ἀσπίδος καὶ δόρατος (;

(*Overbeck, Kunstmythologie*, Πίν. III. 11 καὶ σελ. 209). ΙΑCOC ΚΤΙCΤΗC, κεφαλὴ πωγωνοφόρος τοῦ οἰκιστοῦ τῆς πόλεως. Ἀρτεμις Ἐφεσία. Νέος νηχόμενος παρὰ δελφίνα. Ὁ νομισματικὸς οὗτος τύπος μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ Πολυδεύκου (IX, 84), ὃ δὲ μῦθος περὶ τοῦ ἔρωτος δελφινός τινος πρὸς νέον τινὰ τῆς Ἴασου, εἰς ὃν ἀναφέρεται ὁ τύπος οὗτος, ἐκτίθεται διὰ μακρῶν ὑπὸ τοῦ Αἰλιανοῦ (*Περὶ ζώων ἰδιότη.* VI. 15. πρὸς βλ. ὡσαύτως Πλινίου, *H. N.* IX. 8, 8).

Ἰδυμα. Πόλις ἄγνωστος. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ νομίσματα Ῥοδίου σταθμητικοῦ κανόνος. Περὶ τὰ 400 π. Χ. ἢ ἀρχαιότερον.

Κεφαλὴ τοῦ Ἀπόλλωνος τῆς Ῥόδου | **ΙΔΥΜΙΟΝ** Φύλλον συκῆς ἐν τετρα-
κατ' ἐνώπιον. γώνῳ ἐγκοίλῳ **Ρ** 58 κ.
(*Num. Chron.*, IX. 157.)

Καλλίπολις. (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 307. Στεφ. Βυζ. ἐν λ. καὶ Ἀρριαν. Ἀνάβ. II, 5, 7). Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος. | **ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΩΝ** Φαρέτρα, ἐν ἀβα-
θεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ . **Α** 65

Καρύανδα μεταξὺ Ἰασοῦ καὶ Ἀλικαρνασοῦ. Χαλκᾶ νομίσματα τοῦ 300 περίπου π. Χ. ἢ ἀρχαιότερον (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 307).

Κεφαλὴ γυναικεία φέρουσα στεφάνην. | **ΚΑΡΥ** Πρόσθιον ταύρου . . **Α** 4

Καῦνος, πόλις Λυκιακῆς καταγωγῆς ἐπὶ τῶν παραλίῳν τῆς Καρίας ἀπέναντι τῆς Ῥόδου. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ νομίσματα Ἀττικῆς ὀλκῆς καὶ χαλκᾶ τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ. (Waddington, *Mélanges*, I, σ. 17).

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς. | **Κ - ΑΥ** Ξίφος ἐν κολεῷ. Ὄνομα ἀρ-
χοντος **Ρ** 17·4 κ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος (;) | » Ὅμοιος **Α** 4

Ταῦρος κυρίσσω, ἢ πρόσθιον ταύρου. | **Κ - Α** Σφίγξ καθημένη . . . **Α** 4

Ὁ Δρ. Imhoof-Blumer φρονεῖ ὅτι τὸ τελευταῖον περιγραφὲν νόμισμα δυνατόν ἴσως νὰ ἀνήκῃ εἰς τὰ Καρύανδα (*Num. Zeit.*, σ. 270).

Κέραμος ἐπὶ τῆς βορείου ἀκτῆς τοῦ Κεραμικοῦ κόλπου. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα πιθανῶς τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλή Διδς.

ΚΕΡΑΜΙΗΠΟΛΙΤΗΣ 'Αετός, στρέ-
φων τὴν κεφαλὴν, ἐν ἀβαθεῖ τε-
τραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Ρ 'Ημίδρ. (.)

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα φέρουσι τὰς ἐπιγραφὰς ΚΕΡ ἢ ΚΕΡΑ-
ΜΙΕΩΝ, ΚΕΡΑΜΙΗΤΩΝ κτλ.

Τύποι — 'Αετός, κηρύκειον ἐν στεφάνῳ, δᾶς, κτλ.

Αὐτοκρατορικά — 'Αντωνῖνος ὁ Εὐσεβὴς καὶ Κόμμοδος, ΚΕΡΑ-
ΜΙΗΤΩΝ Ζεὺς Χρυσαιορεὺς κρατῶν σκῆπτρον καὶ φιάλην· παρὰ
τοὺς πόδας αὐτοῦ, αἰτός. 'Ο ναὸς τοῦ θεοῦ τούτου ἦτο τὸ ἐθνικὸν
ιερόν τῶν Καρῶν (πρβλ. Στράβ. 650). Περὶ ἄλλων νομισμάτων
τῆς πόλεως φερόντων παράστασιν Καρίου θεοῦ (Διδς 'Οσογῶα·)
κρατοῦντος διπλοῦν πέλεκυν, ἴδε *Zeit. f. Num.*, II, 109 κ. ἐξ.
πρὸς δὲ VII, 26.

Κίδραμος. Ἡ πόλις αὕτη τάσσεται ὑπὸ τῶν νομισματο-
λόγων ἐν τῇ Φρυγίᾳ· πρέπει ὁμῶς ὀρθότερον νὰ περιληφθῇ ἐν τῇ
Καρίᾳ. Ὑπάρχουσιν αὐτόνομα νομίσματα αὐτοκρατορικῶν χρόνων
καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Νέρωνος μέχρις Ἰουλίας Μαΐσης. 'Επιγε-
ΚΙΔΡΑΜΗΝΩΝ. Τύποι — ΖΕΥΣ ΛΥΔΙΟΣ, προτομή Διδς Λυδίου.
'Αφροδίτη κατ' ἐνώπιον, ἐκτείνουσα ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας, περὶ
αὐτὴν δὲ τρεῖς Ἑρωτες. Θεὰ πεπλοφόρος ἱσταμένη, βαστάζουσα
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλαθον. Ζεὺς καθήμενος. Εἰδωλον 'Αρτέμι-
δος (;). (Ἰδε Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 398).

Κνίδος, ἀρχικῶς Φοινικικὸν ἀναμφιβόλως κτίσμα, ἀποικι-
σθεῖσα κατόπιν ὑπὸ Δωριέων, μέλος δὲ τῆς Δωρικῆς Ἑξαπόλεως
(κατόπιν Πενταπόλεως). Τὸ κοινὸν ἱερόν τῆς συμμαχίας ταύτης
ἦτο ὁ ναὸς τοῦ Τριοπίου Ἀπόλλωνος, ἡλιακοῦ θεοῦ, οὗ ἔμβλημα
ἐπὶ τῶν νομισμάτων εἶνε ὁ λέων¹. Ἐκ τῶν Φοινίκων παρέλαβον

¹ Ὑπάρχουσιν ἀρχαῖοι τινες στατήρες ἀργύρου Βαβυλωνιακοῦ κανόνος, δυνάμενοι νὰ
εἶνε τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς Κνίδου, ἃν καὶ δὲν ἐπιμένω εἰς τὴν κατὰ τὴν ταύτην.
Κεφαλή λέοντος καὶ πρόσθιος ποὺς ἀρ.

Μέγα ἔγκοilon τετραγώνων διαγωνίως διηρ-
μένον εἰς δύο μέρη διὰ πλατείας γραμμῆς.
Ρ 165 κ.

παρέλαβον οἱ Κνίδιοι τὴν λατρείαν τῆς Ἀφροδίτης, λατρευομένης ἐν Κνίδῳ ὑπὸ τὰ ὀνόματα *Δωρῆς*, *Ἀκραία* καὶ *Εὐπλοία* (Παυσ., I. 1. 3). Ἡ κεφαλὴ τῆς θεᾶς ταύτης ἢ τὰ σύμβολα αὐτῆς ταῦρος ἢ πρῶρα πλοίου, ἀπαντῶσι σταθερῶς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Κνίδου (*Zeit. f. Num.*, I. 142)

ΑΡΓΥΡΟΣ. Αἰγινητικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 600-480 π. Χ.

Πρόσθιον λέοντος.

(B. M. Guide, Πίν. II, 27.)

Ἄνευ ἐπιγραφῆς ἢ ΚΝΙΔΙΟΝ διαφοροτρόπως συντετμημένη. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
R Δραχ. 95 κ.

Περὶ τὰ 480-412 π. Χ.

Ὑπὸ τὴν Ἀθηναϊκὴν κυριαρχίαν ἡ νομισματοκοπία τῆς Κνίδου φαίνεται κατὰ πολὺ ὀλιγαριθμότερα ἢ διαρκούντος τοῦ ἔκτου αἰῶνος. Οἱ τύποι καὶ ὁ σταθμὸς παραμένουσιν ἀμετάβλητοι· ἡ τεχνοτροπία ὅμως προδίδει χρόνους μεταγενεστέρους.

Περὶ τὰ 412-330 π. Χ.

Μετὰ τὴν ὀλεθρίαν ἐκστρατείαν τῆς Σικελίας ἡ Κνίδος ἀπέστη τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τοὺς αὐτοὺς δὲ χρόνους παρεδέχθη τὸν Φοινικικὸν κανόνα ἀντὶ τοῦ Αἰγινητικοῦ. Τὸ δὲ τετράδραχμον εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἔκδοσιν ὑψώθη ἕνεκα τῶν νέων Ροδιακῶν νομισμάτων ἀπὸ 230 εἰς 236 κ.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης Εὐπλοίας· ὀπισθεν αὐτῆς πρῶρα.
(Πίναξ ΚΕ.' 4.)

Πρόσθιον λέοντος· κάτω αὐτοῦ ὄνομα ἄρχοντος. R Τετράδρ. 234 κ.
R Δίδραχ. 110 κ.
R Δραχ. 55 κ.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης.

ΚΝΙΔΙΟΝ Πρῶρα· κάτω αὐτῆς, ῥόπαλον A 55

Ἐν ἔτει 394 π. Χ. κατήγαγεν ὁ Κόνων τὴν μεγάλην αὐτοῦ νίκην κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν πρὸ τῆς Κνίδου· περὶ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην συνεκροτήθη ἀντισπαρτιατικὴ συμμαχία ὑπὸ τῶν πόλεων

Κνίδου, Ἰασοῦ, Ῥόδου, Σάμου καὶ Ἐφέσου, ἥς τὸ μόνον μνη-
μεῖον εἶνε ἡ συμμαχικὴ αὐτῶν νομισματοκοπία (ἶδε σελ. 106).

ΞΥΝ Ὁ παῖς Ἡρακλῆς ἄγχων δρᾶ- κοντας (<i>Rev. Num.</i>, 1863, Πίν. X. 4.)	ΚΝΙΔΙΩΝ Κεφαλὴ Ἀφροδίτης Εὐ- πλοίας. Σύμβολον, πρῶρα τὸ δλον ἐν ἀβαθεὶ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Ῥ Ῥόδιον τρίδραχμον.
--	---

Περὶ τὰ 330-190 π. X.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ, ἐὰν νόμισμά τι ἀργυροῦν ἐκόπτετο ἐν
Κνίδῳ, θὰ ἔφερε πιθανῶς τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ἐν
τούτοις τὰ ἐξῆς χαλκᾶ νομίσματα δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰ
300 περίπου π. X:—

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.	ΚΝΙ Πρῶρα καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Α .4
--------------------------------------	---

Περὶ τὰ 190-133 π. X.

Τετράδραχμα Ἀλεξανδρείου τύπου καὶ σταθμοῦ (*Müller*, ἀρ.
1151-2), καὶ ἡμίδραχμα Ῥοδίου σταθμοῦ ἡλαττωμένου.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ὁμοιάζουσα κα- τὰ τεχνοτροπίαν πρὸς τὴν κεφα- λὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος τῶν συγχρόνων νομισμάτων τῆς Ἐφέσου.	ΚΝΙ Πρόσθιον λέοντος καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Ῥ Δρ. 49
Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ φαρέτρας ἐπ' ὤμου. Ὅμοίως.	ΚΝΙΔΙΩΝ Τρίπους καὶ ὄνομα ἄρ- χοντος. Ῥ 38 κ. ΚΝΙ Κεφαλὴ ταύρου μετὰ τοῦ τρα- χήλου, ὄνομα ἄρχοντος. Ῥ 16.7 κ.
Κεφαλὴ Ἥλιου κατ' ἐνώπιον, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ῥόδου.	ΚΝΙ Πρόσθιον λέοντος ὀπισθεν, Ῥό- δον (Ῥοδιακὸν σύμβολον). Ὅνομα ἄρχοντος. Ῥ 78 κ.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο νόμισμα ἀνήκει πιθανῶς εἰς τὴν περίο-
δον μεταξὺ τοῦ 190 καὶ 168 π. X., ἥς διαρκούσης οἱ Ῥόδιοι κατ-
εἶχον τὰ πλησιέστατα τῇ Ῥόδῳ μέρη τῆς Καρίας. Τὸ μέρος
τοῦτο τῆς στερεᾶς ἐδόθη αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων μετὰ τὴν
ῥῆτταν τοῦ Ἀντίοχου.

Τὰ συνηθέστατα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου π. Χ. αἰ-
ῶνος εἶνε τῶν ἐξῆς τύπων : —

Κεφαλὴ γυναικεία πυργωστεφής.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἔχουσα τὴν κό-
μην εἰς τυπικούς πλοκάμους.

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος.

ΚΝΙΔΙΩΝ Πρόσθιον λέοντος. Α· 7

» Πρόσθιον βοός. Α· 75

» Τρίπους . . . Α· 75

Ἐν ἔτει 133 π. Χ. ἡ Κνίδος περιελήφθη εἰς τὴν ἄρτι διορ-
γανωθεῖσαν Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀσίας, ἡ δὲ νομισματοκο-
πία διακόπτεται μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Νέρωνος, ὅτε ἄρχονται αἱ
αὐτοκρατορικαὶ σειραί.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Πλαυτίλλης. Τύποι συν-
ήθως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου ἢ τῆς Ἀφρο-
δίτης. Μεταξὺ τῶν τελευταίων εὐρηται καὶ ἀντίγραφον τοῦ πε-
ριφήμου ἀγάλματος τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης τοῦ Πραξιτέλους.
Παρίσταται δ' αὕτη ὡς μέλλουσα νὰ λουσθῇ, γυμνὴ καὶ κατ'
ἐνώπιον, ἀλλ' ἔχουσα τὴν κεφαλὴν ἐν κατατομῇ· κρατεῖ δὲ ἐν τῇ
τεταμένη δεξιᾷ αὐτῆς ἐνδυμά τι ὑπεράνω ὑδρίας (Gardner, *Types*
Gr. C., Πίν. XV. 21. Overbeck, *Plastik*, 3 ἔκδοσις, τόμ. II. 30).

Κυῖον. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομισμάτια Ῥωμαϊκῶν χρόνων.
'Επιγρ., ΚΥ. ΚΥΙ. ΚΥΙΤΩΝ καὶ Κ]ΥΕΙΤΩΝ. Τύποι—κεφαλὴ Ἀρ-
τέμιδος, ὀπισθ. φαρέτρα καὶ δόρυ κυνηγετικόν, ἢ πιθανῶς καλαῦ-
ροψ, τὸ δ' ὅλον ἐν στεφάνῳ· φαρέτρα μεταξὺ κλάδων ἀμπέλου,
ὀπ. κέρας Ἀμαλθείας· θύρσος ἐν στεφάνῳ χισσοῦ. Αὐτοκρατο-
ρικὰ—Δόμνα. 'Επιγρ., ΚΥΙΤΩΝ, γυναικεία παρὰστάσις καθημένη
κατ' ἐνώπιον.

Λεψίμανδος (*Num. Zeit.*, III. 410). Νομισμάτια ἀργυρᾶ
ὁμοιάζοντα πρὸς τὰ τῆς Ῥόδου τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἠλίου κατ' ἐνώπιον.

(*Num. Zeit.*, III. Πίν. X, 27.)

Α·Β Ῥόδον. Ὀνομα ἄρχοντος . . .

Ρ 38 x.

Τὸ σχῆμα τοῦ Η (Β ἐπὶ τοῦ νομίσματος τούτου θεωρητέον ὡς
ἀπομίμησις ἀρχαῖσμου.

Μύλασα, ἀρχικῶς ἔδρα τῶν δυναστῶν τῆς Καρίας, μέγιστος οὗ κατέλαβον οὗτοι τὴν ἐλληνικὴν πόλιν Ἀλικαρνασσόν. Τὸ ὠραίον λευκὸν μάρμαρον τῶν γειτονικῶν ὁρέων ἐχρησίμευσεν ὡς ὀλικὸν τῶν ἐν αὐτῇ ναῶν τοῦ Διός, λατρευομένου ἐνταῦθα ὑπὸ τριπλῇ μορφῇ ὡς Διὸς Καρίου ἢ Στρατίου Ὁσογῶα ἢ Ζηνοποσειδῶνος καὶ Λαβραυνδέως, αἵτινες εἶνε μορφαὶ ἀναλογοῦσαι πρὸς τὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Διός, Ποσειδῶνος καὶ Ἄδου (Overbeck, *Kunstmyth.* II. 6. 268 καὶ *Zeit. f. Num.*, II. 112). Ἐπὶ τῶν νομισμάτων ὁ δισπλοῦς πέλεκυς (λάβρυς) καὶ τὸ δόρυ, ὁ ἵππος, ἡ τρίαίνα ἢ καρκίνος καὶ ὁ μῶδιος ἦσαν τὰ ἐμβλήματα τῆς τριπλῆς λατρείας τοῦ Διός. Τὰ νομίσματα τῶν Μυλάσων ἄρχονται ἐν τῷ τρίτῳ αἰῶνι π. Χ. καὶ ἀποτελοῦνται ἐξ αὐτονόμων χαλκῶν.

Ἴππος.

ΜΥΛΑΣΕΩΝ Τρίαίνα ἢ τρίαίνα καὶ
λάβρυς ὁμοῦ, ἢ λάβρυς μόνη.
X. 7-35

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, 1141-3). Σύμβολον—λάβρυς καὶ τρίαίνα ὁμοῦ.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐαλεριανοῦ. ΜΥΛΑΣΕΩΝ. Εἰδῶλον Διὸς Λαβραυνδέως, τῆς τετραγώνου ἐργασίας, φέροντος μῶδιον καὶ κρατοῦντος λάβρυν καὶ δόρυ, ιστάμενον δὲ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ. Ζεὺς ιστάμενος κατ' ἐνώπιον, ἀκτινοστεφής, κρατῶν αἰτὸν καὶ τρίαίναν, στηριζομένην ἐπὶ καρκίνου. Τρίαίνα, λάβρυς καὶ καρκίνος ἡνωμένα. Ποτάμιος θεὸς κατακείμενος. Ἄρχων, γραμματεὺς, ἐπιμελητὴς ἢ καὶ ἄνευ τίτλου· ἐνίοτε μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Μεταξὺ τῶν τιτλοφόρων ἀρχόντων τῶν Μυλάσων, τῶν ἐπὶ νομισμάτων ἀπαντῶντων, δὲν πρέπει νὰ ἀφήσωμεν ἀμνημόνευτον Ὑβρέαν τὸν ῥήτορα περὶ οὗ ὁ Στράβων (659, 660) παρέχει ἐνδιαφερούσας τινὰς λεπτομερείας.

Ἀργυρᾷ τινὰ μεγάλα νομίσματα τοῦ Ἀδριανοῦ, κοπέντα ἐν Ἀσίᾳ φέρουσιν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως παράστασιν τοῦ Καρίου Διός, οὗ ἕνεκα ἀπεδόθησαν εἰς τὰ Μύλασα (Pinder, Πίν. VII. 2, 3, 7, 8).

Μύνδος, πόλις Δωρική περί τὰ δέκα χιλιόμετρα βορειοδυτικῶς τῆς Ἀλικαρνασσοῦ. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. (*Z. f. N.*, III. 326).

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.
(*Zeit. f. Num.*, III. Πίν. IX. 1.)

ΜΥΝΔΙΩΝ Κεραυνὸς πτερωτὸς καὶ
μονογράφημα ἄρχοντος. Τὸ δλον
ἐν στεφάνῳ ἐλαίας

Ρ Πλατὺ Ἀττικὸν τετράδραχ.

ΜΥΝΔΙΩΝ Ἰσιᾶκὸν κόσμημα καὶ
ὄνομα ἄρχοντος . . Ρ Δραχμή.

ΜΥΝΔΙΩΝ Κεραυνὸς πτερωτὸς .
Ρ Ἡμίδραχ. 29 κ.

» Σταφυλὴ

Ρ Τριημιώβ. 15·7 κ.

Κεφαλὴ Διὸς δαφνοστεφής.
(*Leake, As. Gr.*, 85.)

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.
(*Num. Chron.*, IX. 158.)

Ὅμοιως.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα. Τύποι — κεφαλὴ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος ὅπ. ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ· κεραυνός· γλαυῆς ἐπὶ κλάδου ἐλαίας· βωμός· τρίπους, κτλ. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τίτου μέχρι Δομιτιανοῦ. Ἀρχοντες — στρατηγὸς καὶ ἄρχων. Τύποι — Ἀπόλλων Κιθααρῶδης καὶ Ἄρτεμις Μυνδία μετὰ βωμοῦ μεταξὺ αὐτῶν, οὗ περίξ ἐλίσσεται ὄφις.

Νεάπολις πρὸς Κάδμον, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Κάδμου πλησίον τῶν Ἀρπάσων. Πιθανῶς τινὰ τῶν συνήθως εἰς Νεάπολιν τῆς Ἰωνίας ἀποδιδομένων νομισμάτων ἀνήκουσιν εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οἷον τὰ αὐτοκρατορικὰ τοῦ Γορδιανοῦ καὶ Τρεβ. Γάλλου. Ἐπιγρ., ΝΕΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Τύποι, Ἀθηνᾶ· Τύχη· Ἀπόλλων· κτλ. Τὸ τελευταῖον μνημονευθὲν νόμισμα φέρει τὴν ἐπιγρ. ΕΠ. Γ. Μ. ΑΥΡ. ΚΑΝΔΙΔΟΥ (*Z. f. N.*, X. 78). Εἶνε δ' ἄξιον σημειώσεως ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Κανδίδου (ἄνευ τοῦ τίτλου γραμματέως) ἀπαντᾷ ἐπὶ νομισμάτων τῶν Ἀρπάσων, ἀρχαιότερων ὅμως (σελ. 154). Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως συμμαχικὰ νομίσματα τῆς Νεαπόλεως μετὰ τῶν Ἀρπάσων, τύπου Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας καὶ Ἀθηνᾶς ἐναντίον ἀλλήλων. Ἴδε σελ. 154 καὶ Sestini, *Deser. Num. Vet.*, σελ. 345.

Νῦσα. Ἴδε Λυδίαν.

Ὁρθωσία. παρὰ τὰ Ἀλάβανδα, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Μαιάνδρου. Αὐτόνομα χαλκᾷ νομίσματα ἀπὸ τοῦ τρίτου αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν. *Ἐπιγρ.* ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ ἢ ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ· ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ. Τύποι κυρίως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου· ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης· Ζεὺς· Νίκη· κτλ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μαξιμίμου. Τύποι — Ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης· Ζεὺς Λαοδικεὺς· οἱ Διόσκουροι· κτλ.

Παλασιόπολις. Ἴδε Πισιδίαν.

Πλάρασα. Ἡ πόλις αὕτη φαίνεται ὅτι συνεχωνεύθη πρὸς τὴν Ἀφροδισιάδα.

Δεύτερος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ καλύπτρας.	ΠΛΑΡΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΕΙ-
	ΣΙΕΩΝ Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ.
	Ὀνόματα ἀρχόντων. . . Ρ 56 κ.
Κεφαλὴ γυναικεία.	ΠΛΑΡΑ ΑΦΡΟΔΙ Ἀετὸς ἐπὶ κε-
	ραυνοῦ Α 7
ΠΛΑΡΑ ΑΦΡΟ Λάβρυς.	Θώραξ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ Α 55

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως καὶ ὀλίγα χαλκᾷ νομίσματα, κοπέντα ὑπὸ μόνον τὸ ὄνομα τῶν Πλαράσων. *Ἐπιγρ.* ΠΛΑΡΑΣΙΕΩΝ. Τύποι — λάβρυς, βάκτρον Ἀσκληπιοῦ, γωρυτὸς καὶ τόξον, κλπ.

Σεβαστόπολις (Waddington, *As. Min.*, σελ. 54). Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, χαλκᾷ μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Δόμνας. *Ἐπιγρ.* ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ἢ ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΛΙΣ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΔΗΜΟΣ, κτλ. Τύποι, Ἀρτεμις φονεύουσα ἔλαφον· Θεὰ πεπλοφόρος κατ' ἐνώπιον· Τύχη κλπ.

Ἴδε ὡσαύτως Σεβαστόπολιν Πόντου σελ. 427.

Στρατονίκη, πόλις μεσόγειος οὐ μικρᾶς σπουδαιότητος.

περὶ τὰ εἴκοσι χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν τοῦ Κεραμικοῦ κόλπου, κληθεῖσα ἀπὸ Στρατονίκης, συζύγου τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Α'.

Δεύτερος ἢ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ Ἑκάτης δαφνοστεφής, ὕψ' ἦν μηνίσκος, μετὰ ἡ ἄνευ ὀνόματος ἄρχοντος, ΕΚΑΤΑΙΟΣ ΣΩΣΑΝΔΡΟΥ.

Κεφαλὴ Διός.

Ὁμοίως.

Κεφαλὴ Ἑκάτης, ὕψ' ἦν μηνίσκος.

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ ἢ ΣΤ καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Νίκη μετὰ στεφάνου καὶ φοίνικος. Τὸ ὄλον ἐν ἀβάθει τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Ρ Ἡμίδρ.

С-Т καὶ ὄνομα ἄρχοντος. Ἀετὸς μετ' ἀνοικτῶν πτερύγων. Ρ Διώβ.

Ὁμοίως Μ 55

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ Πήγασος Μ 65

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, μετὰ ἡ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπίγρ., ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΘΕΟΣ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΘΕΑ ΡΩΜΗ, κλπ., ἐνίοτε μετὰ τοῦ ἀνεξηγήτου τίτλου ΙΝΔΕΙ (Eckhel, II. 590). Τύποι — Ἰσις Σῶθις ἢ Ἑκάτη μετὰ πέπλου ἡνεμωμένου, ἱππεύουσα κύνα ἄκτινοστεφῇ, τρέχοντα. Ἀρτεμις φονεύουσα ἔλαφον, ἡ ἱσταμένη καὶ κρατοῦσα δᾶδα καὶ φιάλην, ἡ μετὰ ἐλάφων καὶ κυνὸς παρ' αὐτῇ. ἱππεὺς μετὰ σκῆπτρου. Νίκη. Πήγασος. Βελλεροφῶν κρατῶν Πήγασον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ, κλπ. Ζεὺς ὁ Χρυσασορεὺς καὶ ἡ Ἑκάτη ἦσαν αἱ κυρίως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ λατρεύμεναι θεότητες (Στραβ. XIV. 660: ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τοῦ Χρυσασορέως Διὸς [ιερόν] κοινὸν ἀπάντων Καρῶν). Ὁ Πήγασος ὡς νομισματικὸς τύπος συνδέεται πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ πρώτου.

Ἐπὶ χαλκοῦ τινος νομίσματος τῆς πόλεως ταύτης, κοπέντος ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις, εὔρηται ἡ ἀσυνήθης ἐπιγραφή ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΟΥ ΦΛΑΥΒΙΟΥ ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ, δηλοῦσα ὅτι τὸ νόμισμα ἐκόπη συνεπείᾳ ψηφίσματος προταθέντος ὑπὸ τινος Φλαβίου Διομήδους. Οἱ τίτλοι ἄρχόντων ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Στρατονικείας εἶνε στρατηγός, ἄρχων, πρύτανις καὶ ἐπιμελητής.

Περὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἐπιγεγραμμένων ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙ-

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΕΩΝ ἰδε Στρατονίκειαν πρὸς τῷ Καίῳ ἐν Μυσίᾳ (σελ. 69).

Συάγγελα(ς) παρὰ τὴν Ἀλικαρνασσόν. Ἴδε σελ. 185.

Τάθα ἢ Τάθαι, ἡ νῦν Ντάθας, ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους Σαλθάκου, πρὸς νότον δὲ τῆς Ἀφροδισιάδος· ὠκεῖται ὑπὸ μικτοῦ πληθυσμοῦ Φρυγῶν καὶ Πισιδῶν (Στραβ., 629). Πιθανῶς δὲν ἐξηλληνίσθη ἐντελῶς πρὸ ἐποχῆς σχετικῶς μεταγενεστέρως, ἐπειδὴ τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων αὐτῆς εἶνε λίαν ὀψίμου τέχνης καὶ δὲν δύνανται νὰ ταχθῶσιν εἰς ἐποχὴν ἀρχαιοτέραν τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. Ἀποτελοῦνται δ' ἐκ δραχμῶν καὶ ἡμιδράχμων, ἡλαττωμένου Ῥοδίου καὶ Ἀττικοῦ σταθμοῦ, καὶ ἐκ χαλκῶν τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Δεύτερος καὶ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος Ἡρακλέους ἀστεφής.

Ὁμοίως, ἡ κεφαλὴ Διός (;)
(Zeit. f. N., I, 148.)

Ὁμοίως.

Ὁμοίως (αὐτόθι, I, 148.).

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ κισσοστεφής, πρὸς δεξ.

Ὁμοίως.

ΤΑΒΗΝΩΝ καὶ ὄνομα ἄρχοντος μετὰ πατρωνυμικοῦ. Τύχη ἱσταμένη, κρατοῦσα φιάλην καὶ κέρα· Ἀμαλθείας Ρ Δρ.

ΑΡΤΕΜΩΝ ΠΑΠΙΟΥ ΑΡ. ΤΑΒΗΝΩΝ Ἀρτεμις ἱσταμένη δ., φέρουσα βραχὺν χιτῶνα Ρ Δρ.

» Ἀρτεμις Ἐφεσία κατ' ἐνώπιον, μεταξὺ μηνίσκου καὶ ἀστέρος. Ρ Δρ.

» Ζεὺς κρατῶν ἀετὸν καὶ κραδαίνων κεραυνόν Ρ Δρ. καὶ ἡμίδρ.

ΤΑΒΗΝΩΝ Ποσειδῶν ἱστάμενος δ., στηριζόμενος ἐπὶ τριαίνης, ἔχων δὲ τὸν ἓνα τῶν ποδῶν ἐπὶ βράχου. Ὁπισθεν αὐτοῦ δελφίς. Ὁνομα ἄρχοντος μετὰ πατρωνυμικοῦ. Ρ Δρ.

ΤΑΒΗΝΩΝ Τύχη ἱσταμένη ὡς ἀνωτέρω Ρ Δρ.

Προτομή Ἀθηνᾶς πρὸς δ.
(*Num. Chron.*, IX. 10.)

Ὁμοίως. (Αὐτόθι, σελ. 161.)

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ καλύπτρας δ.
(*Z. f. N.*, I. 147.)

TABHNΩN καὶ ὄνομα ἄρχοντος με-
τὰ πατρωνυμικοῦ. Νίκη βαίνουσα
πρὸς ἄρ. Ρ Ἡμίδρ.

TABHNΩN Διόνυσος ἱστάμενος κρα-
τῶν κάνθαρον καὶ θύρσον. Ρ Ἡμίδρ.

TA Πρόσθιον ταύρου Ἰνδικοῦ . . .
Ρ Ὁβολ.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς αὐτονομίας κλάσεως πρὸ τῶν αὐτο-
κρατορικῶν χρόνων καὶ κατὰ τούτους ἔτι φέρουσι τὰς ἐπιγραφὰς
TABHNΩN, ΔΗΜΟΣ TABHNΩN, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΒΟΥΛΗ, κτλ.
Ἐμπροσθέντιοι—Κεφαλαὶ Διός, Ἀθηνᾶς, Διονύσου, Ἡρακλέους,
θεᾶς πεπλοφόρου, Δήμου, Βουλῆς, κτλ. Ὀπισθόντιοι—Ποσειδῶν
δύο θύρσοι χιαστί· ταῦρος Ἰνδικός. Αἰγόκερος· πῖλοι Διοσκούρων
Νέμεσις· Τύχη· Αἰγίπαν· γυμνὴ πάνθεος θεότης κρατοῦσα λαμ-
πάδα, σκῆπτρον καὶ κηρύκειον· βωμὸς τῶν Διοσκούρων, οὗ ὑπεράνω
οἱ πῖλοι αὐτῶν· τόξον καὶ φαρέτρα· πάνθηρ, κλπ.

Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ.,
TABHNΩN. Ὀνόματα ἀρχόντων ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τοῦ τίτλου
τοῦ ἄρχοντος, προτασσομένης ἐνίοτε τῆς ΔΙΑ ἀντὶ τῆς ΕΠΙ, ἐνίοτε
δὲ μετὰ πατρωνυμικοῦ. Τύποι—Ζεὺς Νικηφόρος· Ἄρτεμις κυνη-
γέτις· Νίκη· Θεὰ κατ' ἐνώπιον, κρατοῦσα σταφυλὴν καὶ στάχυς,
στηριζομένη δ' ἐπὶ σκῆπτρου· δύο πανόμοιοι μορφαὶ Ἀρτέμιδος
κατ' ἐνώπιον, παραπλεύρως δ' ἀλλήλαις· Διόνυσος ἱστάμενος μετὰ
πάνθηρος· Ἄρτεμις καὶ Μῆν ἐναντι ἀλλήλων· ναὸς τῆς Ἀρτέ-
μιδος· θεότης πανθείστικῃ ἀκτινοστεφής, κρατοῦσα λαμπάδα, σκῆ-
πτρον, κηρύκειον καὶ τόξον· Τύχη· Αἰγίπαν· βωμὸς Διοσκούρων.
Ἀγῶνες—ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΥΘΙΑ.

Τελμησσός (ς). Λέγεται ὅτι ὑπῆρχον δύο πόλεις τοῦ ὀνό-
ματος τούτου, ἡ μὲν ἐν Καρίᾳ, ἡ δ' ἐτέρα, πόλις πολὺ σπουδαι-
τέρα, ἐν Λυκίᾳ. Ἡ Καρική πόλις, κειμένη περὶ τὰ ἐξήκοντα στά-
δια ἀπὸ τῆς Ἀλικαρνασοῦ, δυνατὸν νὰ ᾔτο ὁ τόπος περιφήμου
τινὸς μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος (πρβλ. Ἡροδότ. I, 78. Cicer.
De divin., I, 41. Leake, *Num. Hell. As.*, σ. 100)· εἰς ταύτην

δ' ἀπένειμεν ὁ Sestini (*Lett. di Cont.*, III. 81 καὶ IX. Πίν. IV. 5) τὸ ἐξῆς νόμισμα. Ἐντούτοις εἶνε λίαν ἀμφίβολον, ὡς κατέδειξεν ὁ Borrell (*Num. Chron.*, X. 87), ἂν τὸ νόμισμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Τελμησσὸν τῆς Λυκίας. Ἀνήκει δὲ εἰς τὸν τρίτον αἰῶνα π. X.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἄκτινοστεφής, κατ' ἐνώπιον, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ῥόδου (Βρετ. Μουσεῖον).	ΤΕΛΜΗΣ[ΣΕΩΝ] Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ, κρατῶν τόξον καὶ ῥομβέον.
--	---

Τέρμηρα, πόλις μικρὰ ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ καὶ Μύνδου ἀκρωτηρίου. Ὁ Ἡρόδοτος (V. 37) διδάσκει ἡμᾶς ὅτι τὰ Τέρμηρα ἐκυβερνῶντο ἐπὶ τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Ὑστάτου, (521-485 π. X.), ὑπὸ τυράννου τινὸς ὀνόματι Τύμνου. Δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον ὅτι τὸ ἀκόλουθον νόμισμα ἐκόπη ὑπὸ ἐγγόνου τινὸς τοῦ Τύμνου τούτου, ὅστις θὰ ἐκυβέρνηεν ἐν Τερμήροις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. X.

Περσικὸς σταθματικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 480-450 π. X.

ΤΥΜΝΟ Ἡρακλῆς γονατίζων κραδαινὼν ῥάπαλον καὶ κρατῶν τόξον.	TERMERIKON Κεφαλὴ λέοντος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Ρ Δραχμὴ 72·4 κ.
---	---

Ἐπὶ Μαυσώλῳ κατεστράφησαν τὰ Τέρμηρα, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῶν μετοικήσθησαν εἰς Ἀλικαρνασσόν, διατηρηθείσης μόνον τῆς ἀκροπόλεως ὡς εἰρηκτῆς.

Τραπεζόπολις, μεταξὺ τῆς Καρικῆς Ἀντιοχείας καὶ τῆς Λαοδικείας πρὸς τῇ Λύκῃ. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Δόμνη· *Ἐπιγρ.*, ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ἢ ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΕΩΣ. Ὀνόματα ἀρχόντων ἐνίοτε μετὰ τίτλου « ἄρχων » προηγουμένης τῆς ΕΠΙ ἢ ἄνευ τίτλου προτασσομένης τῆς ΔΙΑ. Τύποι — Κεφαλαὶ ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, ΔΗΜΟΣ, Δήμητρα, Μῆν, ἢ αὐτοκράτωρ. Ὅπισθότοιποι, κυρίως ὁ Μῆν καὶ ἡ Κυβέλη, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀπόλλων, Ἀρτεμις, Διόνυσος, Τύχη, κλπ.

Τρίπολις. Ἴδε Φρυγίαν.

Ἵδρηνλα. Πόλις θέσεως ἀγνώστου. Αυτοκρατορικὰ μετὰ ἡ ἄνευ ὀνομάτων αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γέτα. Ἐπίρρ., ΥΔΡΗΛΕΙΤΩΝ. Τύποι — Ἀπόλλων Κιθααρῶδός, Ἑρμῆς, Διόνυσος. Ἀρχων ἄνευ τίτλου, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕ (Eckhel, II. 583. Millingen, *Syll.* 73).

Ἰλλάριμα. Πόλις θέσεως ἀγνώστου (Millingen, *Syll.*, 73). Αυτοκρατορικοὶ χρόνοι.

ΕΠΙ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ | ΥΛΛΑΡΙΜΕΩΝ Ἀθηνᾶ ἱσταμένη.
Κεφαλὴ γυναικεία. (Num. Chron., IX. 154.) A 7

Χερσύνησος, ἐκτισμένη ἐπὶ νησίδος προσεγγιζούσης τῇ Κνίδῳ καὶ ἡνωμένης τῇ ἡπείρῳ διὰ προβλήτος (Παυσ. V. 24.7 Στράβ. XIV. 2. 15). Αἱ δύο πόλεις φαίνεται ὅτι ἦσαν ἐν παλαιοῖς χρόνοις ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων καὶ ὅτι ἐλογίσθησαν κεχωρισμένως ἐν τοῖς Ἀθηναίκοις φορολογικοῖς καταλόγοις (Köhler, *Del. Att. Bund.*, σ. 195. Six, *Z. f. N.*, III. 375).

Περὶ τὰ 500-450 π. Χ.

Πρόσθιον λέοντος.

(B. M. *Guide*, Πίν. II. 26.)

ΧΕΡ (ἐπ' ἄριστ.) Πρόσθιον ταύρου ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ

Α Αἰγίν. στατῆρ 183· 4 κ.

ΧΕΡ Ὅμ. Α » ὀβολός. 14 κ.

Ὁμοίως.

Ὁ λέων καὶ ὁ ταῦρος ἦσαν σύμβολα τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης.

ΔΥΝΑΣΤΑΙ ΚΑΡΙΑΣ

Ἑκάτομνος, 391 (;)-377 π. Χ. (ἐν Μυλάσοις). Τετράδραχμον Ροδίου σταθμοῦ.

Ζεὺς Στράτιος ἢ Λαβραυνδεὺς, ὦπλι- ΕΚΑΤΟΜ Λέων. . . Α Τετράδρ.
σμένος διὰ δόρατος καὶ λάβρυος (Rev. Num., 1856 Πίν. III. 3.)
(διπλοῦ πελέκεως), βαδίζων πρὸς δ.

Μαύσωλος, 377-353 π. Χ., (ἐν Ἀλικαρνασσῶ). Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Ῥοδίου σταθμοῦ.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής, ἀντωπός.	ΜΑΥΞΞΩΛΛΟ Ζεὺς Στράτιος, ὡς ἀνωτέρω . . .	Ρ Τετράδρ. 234 κ.
(Πίναξ ΚΕ'. 7.)		Ρ Δρ. 57 κ.

Ἰδριεύς 351-344 π. Χ. Τετράδραχμα, δίδραχμα καὶ δραχμαί, ὅμοια δὲ πρὸς τὰ τοῦ Μαύσωλου, ἀλλὰ μετὰ ἐπίθ. ΙΔΡΙΕΩΞ (Πρβλ. Mion., *Suppl.*, VI. Πίν. VII. 3) καὶ ὀβολοί.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος.	ΙΔΡΙ μετὰξὺ τῶν ἀκτίνων ἀστέρος	Ρ Ὀβολ. 11·7 κ.
-------------------	---------------------------------	-----------------

Πεξώδαρος, 341-355 π. Χ. Χρυσοῦ δραχμαί, διώβολα, ὀβολοὶ καὶ ἡμιόβολοι.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής ἐν κατατομῇ.	ΠΙΞΩΔΑΡΟ ἢ ΠΙΞΩΔ. Ζεὺς Στράτιος ὡς ἀνωτέρω . . .	Χ 64, 21·4 καὶ 10·8 κ.
Ὅμοιως. (Brandis, σ. 476.)	ΠΙ Λάβρως.	Χ 5·4 κ.

Τὰ ἀργυρᾷ νομίσματα τοῦ δυνάστου τούτου ἀποτελοῦνται ἐκ Ῥοδίων διδράχμων, δραχμῶν καὶ ὀβολῶν, ὁμοίων πρὸς τὰ τῶν προηγουμένων δυναστῶν. Ἐπὶ τινων ὅμως κερμάτων ἀπαντᾷ ἡ μεταγενεσττέρα μορφή τῆς γενικῆς ΟΥ, ἀντὶ τῆς ἀρχαιοτέρας Ο. (B. M. *Guide*, Πίν. XIX. 35.)

Ὁθοντοπάτης, 335-333 π. Χ. Τοῦ δυνάστου τούτου ἐδόη μοσιεύθῃ ὑπὸ τοῦ Mionnet *Suppl.*, VI. Πίν. VII. 5) τετράδραχμον τοῦ συνήθους τύπου. Ἐπιγρ., ΟΘΟΝΤΟΠΑΤΟ.

ΝΗΣΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΑΡΙΑΙ.

Ἀστυπάλεια. Στατῆρες χρυσοὶ καὶ τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Κλ. VI. Ἄρ. 1170-72, *σύμβολον*, ἄρπη) τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. Αὐτόνομα χαλκᾷ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τετάρτου αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν. Ἐπιγρ., Α, ΑΞ, ΑΣΤΥ, ΑΣΤΥΠΑ-

ΛΑΙΕΩΝ, κλπ. Τύποι — συνήθως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Περσέως, π. χ. κεφαλὴ τοῦ Περσέως, ἄρπη, γοργόνειον (*Num. Chron.*, IX. 163). Αὐτοκρατορικά, μετὰ εἰκόνων ἄλλ' ἄνευ ἐνομάτων, τῆς Λιδίας καὶ τοῦ Τιβέριου. Τύποι — κεφαλὴ Διούσου, ἢ Νίκη.

Κάλυμνα. Τὰ νομίσματα τῆς νήσου ταύτης ἀποτελοῦνται ἐκ δύο διακεκριμένων κλάσεων.

Πρὸ τοῦ 500 π. Χ.

Ἀγροίκος ἀρχαῖκή κεφαλὴ πολεμιστοῦ πωγωνοφόρου, μετὰ περικεφαλαιᾶς λοφοφόρου (<i>B M. Guide</i>, Πίν. III. 29.)	Λύρα ἀρχαῖκή ἐκ χέλυσος κατεσκευασμένη. Τὸ ὄλον ἐν ἐγκοίλῳ τοῦ σχήματος τῆς λύρας. Ρ Περσικὸς στατῆρ, 160 κ.
--	---

Περὶ τὰ 350-335 π. Χ

Κεφαλὴ νεανικὴ μετὰ λοφοφόρου περικεφαλαιᾶς ἐχούσης παραγναθίδας. (<i>Mion. Suppl.</i>, VI, Πίν. VIII, 1.)	ΚΑΛΥΜΝΙΟΝ Λύρα, ἐν τετραγώνῳ ἐκ σφαιριδίων. Ρ Ῥόδιον δίδραχ. 100 κ. Ρ Ῥοδία δραχμή, 50 κ. Ρ Ῥόδιον ἡμιδραχ. 23 κ.
---	--

Πρὸς τούτοις νομισμάτια χαλκᾶ ὁμοιώτυπα. Ἡ κεφαλὴ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως, ἃν δὲν εἶνε ἡ τοῦ Ἀρεως, ἀναφέρεται πιθανῶς εἰς ἓνα τῶν Ἀργείων ἡρώων, τῶν ναυαγησάντων ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον. Ἐν ἔτει 1823 ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ νήσῳ ἄπειρος ἀριθμὸς Καλυμνίων διδράχμων ἀναμειγμένων μετὰ νομισμάτων τῆς Ῥόδου, Κῶ καὶ τῶν δυναστῶν τῆς Καρίας, Μαυσώλου, Ἰδριέως καὶ Πιξωδάρου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ εὔρημα δὲν περιεῖχε νομίσματα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου εἶνε σχεδὸν βέβαιον ὅτι κατεχώσθη πρὸ τοῦ 335 π. Χ. (*Num. Chron.*, IX. 166).

Ποσειδίου Κάρπαθου. Ἡ Κάρπαθος φαίνεται ὅτι ἦτο νήσος οὐ μικρᾶς σπουδαιότητος κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους. Ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς Ποσειδίου ἔκαψεν αὐτονόμους ἀργυροὺς στατῆρας Φοινικικοῦ κανόνος, ὁμοιάζοντας κατὰ τὴν κατασκευὴν πρὸς

τοὺς τῶν ἀρχαίων τῆς Ῥόδου πόλεων, Λίνδου, Ἰαλυσοῦ καὶ Καμύρου. Πᾶσαι δὲ αἱ πόλεις αὗται ἀπώλεσαν τὴν αὐτονομίαν αὐτῶν ὅτε ἐκτίσθη ἡ Ῥόδος περὶ τὰ 408 π. Χ. Τὰ νομίσματα τοῦ Ποσειδίου δὲν ἐκτείνονται πέραν τοῦ πρώτου μέρους τοῦ πέμπτου αἰῶνος.

Περὶ τὰ 550-450 π. Χ.

ΡΟΞ Δύο δελφίνες κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν, καὶ τρίτος μικρὸς ἰχθὺς κάτω αὐτῶν. Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.	Τετράγωνον ἐγκοῖλον, διηρημένον διὰ πλατείας γραμμῆς εἰς δύο ἐπιμήκη μέρη. Ρ Στατήρ 215 κ. Ρ Τρίτη 70 κ. (B. M. Guide, Πίν. III. 32.)
--	--

Ἡ ἐπιγραφή ΡΟΞ ἐλλείπει ἐνίοτε, ὡς καὶ ὁ κάτω τῶν δελφίνων μικρὸς ἰχθὺς (Imhoof, *Zeit f. Num.*, I. 153).

Κῶς. Κατὰ τὴν παράδοσιν οἱ ἀρχαιότατοι Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Κῶς ἦλθον ἐξ Ἐπιδαύρου φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὴν λατρείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἧς ἕνεκεν ἡ νῆσος ἀπέβη κατόπιν διάσκημος. Ἐπίσης οἱ τύποι τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἡρακλέους ἰδιάζουσι τῇ νήσῳ, ἥτις ἦτο μέρος τῆς Δωρικῆς Πενταπόλεως. Τὰ νομίσματα τῆς Κῶς ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἐξῆς περιόδους:—

Πρὸ τοῦ 480 π. Χ. περίπου.

Καρκίνος.

Τετράγωνον ἐγκοῖλον ἀγροῖκον.
Ρ 25 κ.

Περὶ τὰ 480-400 π. Χ.

ΚΟΞ, ΚΩΞ, ΚΩΙΟΝ Ἀθλητῆς γυμνός, προετοιμαζόμενος νὰ ῥίψῃ τὸν δίσκον· ὤπισθεν αὐτοῦ ἄθλον τρίπους. (Πίναξ ΚΕ'. 8.)	Τετράγωνον ἐγκοῖλον, διηρημένον ἐνίοτε διαγωνίως. Ἐν τῷ κέντρῳ καρκίνος. Ρ Ἀττικ. τετράδραχμ.
--	---

Ὁ ἐμπροσθοτύπος τῶν νομισμάτων τούτων φαίνεται ὡς ἀγωνιστικός, ἂν καὶ κατὰ τινὰς παριστᾷ Ἀπόλλωνα κρούοντα τύμπανον καὶ ὀρχούμενον πρὸ τοῦ τρίποδος αὐτοῦ.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Κεφαλή Ἡρακλέους πωγωνοφόρος ἐν
λεοντῇ.
(B. M. Guide, Πίν. XX, 36.)
Ὁμοίως. (Brandis, σ. 478.)

ΚΩΙΟΝ Καρκίνος, ρόπαλον καὶ ὀ-
νομα ἄρχοντος, ἐν τετραγώνῳ ἐκ
σφαιριδίων. Ρ Ῥόδιον τετράδρ.

ΚΩΙΟΝ Κεφαλή γυναικεία πεπλο-
φόρος ὄνομα ἄρχοντος.

Ρ Ῥόδ. διδρ. καὶ μικρὰ Α

» Καρκίνος, ρόπαλον καὶ ὀ-
νομα ἄρχοντος. Ρ Ῥόδ. δραχ.

Ὁμοίως.

Περὶ τὰ 300-200 π. Χ.

Ἡ Κῶς, διαρκοῦντος τοῦ τρίτου αἰῶνος, ὑπὸ τὴν ἡπίαν κυ-
ριαρχίαν τῶν Πτολεμαίων διετήρησεν, ὡς ἡ Ἐφεσος, τὸ δικαίωμα
τοῦ κόπτειν νομίσματα.

Κεφαλή Ἡρακλέους νεαροῦ ἐν λεοντῇ.
(B. M. Guide, Πίν. XXIX, 32.)

Ὁμοίως. (Hunter, 5, 6.)

ΚΩΙΟΝ Καρκίνος καὶ τόξον ἐν γω-
ρυτῷ ὄνομα ἄρχοντος.
Ρ Ῥόδ. τετράδρ. 230 κ.

» Καρκίνος καὶ ρόπαλον ὀ-
νομα ἄρχοντος.
Ρ Ῥόδ. διδραχ. 102 κ.

» Ὁμοίως. Ρ Ῥόδ. διδραχ.

» Ῥόπαλον καὶ τόξον ἐν γω-
ρυτῷ Α 7

Ὁμοίως, κατ' ἐνώπιον.

Ὁμοίως, κατ' ἐνώπιον.

Πρὸς δὲ διάφοροι ἄλλαι ποικιλίαι.

Περὶ τὰ 200-88 π. Χ.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ, ὡς ἐν Ἐφέσῳ, κλπ. ὁ Ἀττικὸς κανὼν
ἀντικατέστησε τὸν Ῥόδιον. Ὑπάρχουσι δὲ τετράδραχμα Ἀλε-
ξανδρείων τύπων μετὰ τοῦ καρκίνου ὡς συμβόλου ἐν τῷ πεδίῳ.
Πρὸς τούτοις τὸ ἐξῆς σπουδαῖον τετράδραχμον, εὕρισκόμενον νῦν
ἐν τῷ Μουσείῳ Hunter τῆς Γλασκώβης:—

Κεφαλή Ἀφροδίτης ἐν στεφάνῳ μύρ-
του. (Hunter, 112, 1.)

ΚΩΙΟΝ Ἀσκληπιὸς ἱστάμενος, στη-
ριζόμενος ἐπὶ τοῦ βάκρου αὐτοῦ.
Ἀρχων ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ . . .
Ρ 256 κ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τούτου κεφαλὴ εἶνε ἴσως ἡ τοῦ περὶ φήμου ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης, ἣν ἐποίησεν ὁ Πραξιτέλης διὰ τοὺς Κώοις, ἔργον ὅπερ ὁ καλλιτέχνης ἐθεώρει ἴσον πρὸς τὴν Ἀφροδίτην τῆς Κνίδου (Πλινίου, *H. N.*, XXXVI. 5. 4). Τὰ μακρότερα νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος ὁμοιάζουσι τὴν κατασκευὴν πρὸς τὴν τῶν συγχρόνων Ῥοδίων νομισμάτων, τοῦ ὀπισθοτύπου περιεχομένου ἐν ἀβαθεῖ ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔνδειξις ἀρχαιότητος

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ.

ΚΩΙΟΝ Καρκίνος καὶ ῥόπαλον ἐν ἀβαθεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ· ὄνομα ἄρχοντος Α Τετρώβολ.

Κεφαλὴ Ἀσκληπιοῦ παγωνοφόρος καὶ δαφνοστεφής.

ΚΩ ἢ ΚΩΙΟΝ Ὅφης συνεσπειρωμένος καὶ ὄνομα ἄρχοντος ἐν ἀβαθεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ Α Ἡμίδρ. 32 κ.

Ὅμοιος.

ΚΩ Ῥάβδος Ἀσκληπιοῦ ἢ ὄφης συνεσπειρωμένος· ὄνομα ἄρχοντος Α 19

Περὶ τὰ 88-50 π. Χ.

Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μιθριδατικοῦ πολέμου μέχρι τῶν μέσων τοῦ πρώτου αἰῶνος τὰ νομίσματα τῆς Κῶ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ σύγχρονα συμμαχικὰ νομίσματα τῆς Λυκίας, ἔχοντα ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως κεφαλὴν Ἀπόλλωνος, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας λύραν. Μικρὰ μόνον ἀργυρᾶ κλάσματα εἶνε γνωστά, τοῦ μεγίστου μέρους τῆς κυκλοφορίας ὄντος ἐκ χαλκοῦ.

Ῥωμαῖκοι χρόνοι. Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ.

Νικίας, τύραννος τῆς Κῶ. Χρόνοι τοῦ Αὐγούστου (Στράβ., 638).

ΝΙΚΙΑΣ Εἰκὼν τοῦ Νικίου.

ΚΩΙΩΝ Κεφαλὴ Ἀσκληπιοῦ καὶ ὄνομα ἄρχοντος Α 12

Μεταξὺ τῶν ἄλλων Κῶων χαλκῶν νομισμάτων τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου, ὑπάρχουσι τινὰ φέροντα ὀνόματα θεῶν, π. χ. ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩ.

ΤΗΡΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙ[ΟΣ,] ΥΓΙΕΙΑ, ΖΕΥΣ, κτλ., ἢ εἰκόνας διακεκριμένων πολιτῶν, οἷον ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ὁ ἰατρός, ΞΕΝΟΦΩΝ ἕτερός τις Κῶος ἰατρός μετερχόμενος τὸ ἐπαγγελμὰ του ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Κλαυδίου. Ἐκ τῶν ἄλλων αὐτοκρατορικῶν τύπων ἀξιωματικὸς εἶνε ὁ τῆς πεπλοφόρου παρσάσεως τῆς ἐπὶ σκήπτρου στηριζομένης καὶ θουούσης πρὸ βωμοῦ. Ἡ παράστασις αὕτη εἶνε προδήλως γυναικεία, ὁ δ' Eckhel ὑποθέτει ὅτι παριστᾷ τὸν ἱερέα τοῦ Ἡρακλέους, ὅστις κατὰ Πλούταρχον (*Ελλην. Ζητήμ.* 504) ἔφερεν ἐν Κῷ ἑνδυμα γυναικός. Ὁνόματα ἀρχόντων ἄνευ τίτλου, συνήθως δὲ κατὰ πτώσιν ὀνομαστικὴν. Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἀλικαρνασσοῦ καὶ Μιλήτου.

Μεγίστη. νῆσος ὑποτεταγμένη τῇ Ῥόδῳ· ἔκοψε ἀργυρᾶς δραχμὰς Ῥοδίου κανόνος, χρονολογουμένας ἀπὸ τῶν μέσων περιόδου τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ. (Millingen, *Syll.*, σ. 75 Πίν. II. 51).

Περὶ τὰ 350 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἐν κατατομῇ ἐπὶ ἀκτινωτοῦ ἡλιακοῦ δίσκου. | Μ-Ε Ῥόδον μετὰ καλύκων. . . .
Ρ Δραχ. 46 κ.

Πρὸς τὸν ἐμπροσθότυπον τοῦ νομίσματος τούτου παράβαλε χρυσοῦν στατῆρα τῆς Λαμψάκου (σελ 55, Πίναξ ΚΔ'. 10.)

Νέσυρος. Τῆς νήσου ταύτης ὑπάρχουσιν ὡσαύτως ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ τετάρτου αἰῶνος, ὧν οἱ τύποι δηλοῦσι Ῥοδιακὴν ἐπίδρασιν.

Περὶ τὰ 350 π. Χ.

Κεφ. ἀνδρὸς νεανικῇ ἐντὸς στεφάνου. | Ν-Ι Ῥόδον μετὰ καλύκων. . . .
(Millingen *ε. ἀ.* Πίν. II, 50.) | Ρ Δραχ. 47 κ.

Τρίτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεία, φέρουσα στεφάνην καὶ ἐνώτια. | ΝΙΣΥΡΙΟΝ Ποσειδῶν μετὰ τριαίνης καθήμενος ἐπὶ βράχου· ἀρχων
(Imhoof, *Zeit. f. Num.*, I, 150.) | ΙΜΕΡΑΙΟΣ Ρ 35 κ.
Ὁμοίως ἡ κεφαλὴ Ποσειδῶνος. | ΝΙΣΥ Δελφὶς καὶ τρίαίνα . . . Α 4

Κατὰ τὴν μυθολογίαν ἡ νῆσος Νίσυρος ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς Κῆς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἐκσφενδονίσαντος αὐτὴν διὰ τῆς τριαίνης κατὰ τοῦ γίγαντος Πολυβώτου ('Απολλοδ., I, 6. 2). Ἐν τῇ πόλει τῆς Νισύρου ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος (Στράβ. X. 489).

Ὁ Müller ἀπονέμει τῇ Νισύρῳ Ἀλεξάνδρεϊά τινα τετράδραχμα τῆς κλάσεως VI (ἀριθμ. 1168, 9). Σύμβολον, βουκράνιον.

Ῥόδος Ἡ νομισματοκοπία τῆς πλουσίας ταύτης νήσου μερίζεται εἰς δύο κύρια τμήματα: (α) Νομίσματα τῶν τριῶν ἀρχαίων πόλεων Καμίρου, Ἰαλυσοῦ καὶ Λίνδου, μέχρι τοῦ 408 π. Χ, ὅτε αἱ τρεῖς ἐνωθεῖσαι ἀπετέλεσαν τὴν νέαν πρωτεύουσιν Ῥόδον· (β). Διμακρὰι σειραὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ῥόδου ἀπὸ τοῦ 408 π. Χ. καὶ ἐξῆς.

Κάμιρος Ῥόδου, ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς νήσου, ἦτο ἡ σπουδαιότατη τῶν τριῶν ἀνεξαρτήτων πόλεων. Τὸ ὅτι τὰ νομίσματα αὐτῆς ἀκολουθοῦσι τὸν Αἰγινητικὸν σταθμητικὸν κανόνα ἀποδεικνύει ὅτι ἐμπορεύετο κυρίως μετὰ τῆς Δύσεως.

Περὶ τὰ 500 π. Χ. περίπου, ἡ ἀρχαιότερον μέχρι τοῦ 480 π. Χ.

Φύλλον συκῆς.

(B. M. Guide, Πίν. III, 30.)

Ὅμοίως.

Ὅμοίως.

Δύο ἐπιμήκη ἐγκοίλα διαιρούμενα διὰ πλατείας γραμμῆς **Ρ** Στατ. 186 κ.
Ἐγκοίλον τετράγωνον **Ρ** Δραχ. 92 κ.
Ὅμοίως **Ρ** Ὁβολ. 9 κ.

Περὶ τὰ 480-408 π. Χ.

Φύλλον συκῆς.

(Leake, Ins., 5.)

Ὅμοίως.

(Num. Chron., IX, 169.)

Ῥόδον. (Αὐτόθι, ε. ἀ.)

Κεφαλὴ ἵππου.

Φύλλον συκῆς.

KAMI-PEΩN ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ εἰς δύο μέρη διηρημένῳ **Ρ** Στατῆρ 175 κ.
K - A ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ εἰς δύο μέρη διηρημένῳ . . . **Ρ** 18·3 κ.
KA Κεφαλὴ γρυπὸς ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ **Ρ** 14 κ.
KA - MI Φύλλον συκῆς ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ **Ρ** 12 κ.
KA εἰς δύο ἐκ τῶν τεσσάρων διαμερισμάτων τροχοῦ **Α** 4 κ.

Ίαλυσός Ῥόδου, περὶ τὰ δέκα χιλιόμετρα πρὸς δυσμὰς τῆς μεταγενεστέρας πόλεως Ῥόδου. Ἐκοφεν ἀργυρᾶ νομίσματα Φοινικικοῦ κανόνος, ἐνδεικνύοντος ὅτι αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις τῆς πόλεως ταύτης ἐστρέφοντο μᾶλλον πρὸς τὴν ἡπειρον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἢ πρὸς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου

Περὶ τὰ 500-408 π. X.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.

(B. M. Guide, Πίν. III, 31.)

ΙΑΛΥΣΙΟΝ Ὅμοιως. Ὑποκάτω, κράνος.

Πρόσθιον κάπρου πτερωτοῦ.

Ὅμοιως.

Ὅμοιως

Πρόσθιον ἵππου πτερωτοῦ.

ΙΑΛΥΣΙΟΝ ἢ ΙΕΛΥΣΙΟΝ Κεφαλὴ αἰετοῦ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ ἐν μιᾷ τῶν γωνιῶν τοῦ ὁποίου ἀνθέμιον. . . . ρ Τετράδρ. 230 κ.

Ὅμοιως . . . ρ Τετράδρ. 223·4 κ. (Num. Chron., 1873, Πίν. XI, 6.)

Ὅμοιως ρ Ἡμίδρ. 31 κ.

Ὅμοιως ρ Ὁβολ. 16 κ.

Ὅμοιως ρ Ἡμιώβ. 7·8 κ.

A-1 Ῥόδον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ

ρ Ἡμιώβ. 6·5 κ.

Λίνδος Ῥόδου, ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς νήσου, ἔκοφεν, ὡς ἢ ἐπὶ τῆς βορείου παραλίας Ἰαλυσός, ἀργυρᾶ νομίσματα Φοινικικοῦ κανόνος.

Περὶ τὰ 500-408 π. X.

Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα.

(Mion., Πίν. XXXVI, 5.)

Δύο ἐπιμήκη ἐγκοίλα, διαιρούμενα διὰ πλατείας γραμμῆς, ἐφ' ἧς ἐνίστε, ΛΙΝΔΙ. ρ Τετράδρ. 213 κ.

ρ Ὁβολ. 16 κ.

Ῥόδος. Ἐν ἔτει ἢ περὶ τὸ ἔτος 408 π. X. αἱ τρεῖς ἀνεξάρτητοι πόλεις τῆς Ῥόδου, Κάμιρος, Ἰαλυσός καὶ Λίνδος ἐνωθεῖσαι ἀπετέλεσαν τὴν νέαν πόλιν τῆς Ῥόδου, πλησίον τοῦ βορείου ἄκρου τῆς νήσου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κάτοικοι καὶ τῶν τριῶν πόλεων ἀνῆγον τὴν καταγωγὴν αὐτῶν εἰς τὸν Ἥλιον, εἰς ὃν πράγματι ἦτο ἀφιερωμένη ὁλόκληρος ἡ νῆσος (Πινδάρου, Ὀλυμ. VII, 54), ἢ κεφαλὴ τοῦ θεοῦ Ἥλιου καὶ τὸ ἔμβλημα αὐτοῦ, τὸ ῥόδον,

ἐξελέγησαν φυσικῶς ὡς οἱ νομισματικοὶ τύποι τῆς νέας πρωτευούσης. Ὁ δὲ παραδεκτὸς γενόμενος σταθμητικὸς κανὼν φαίνεται ὅτι ἦτο κατ' ἀρχὰς ὁ Ἀττικὸς, οὗ ἔχομεν σπάνια τετράδραχμα ἔλκοντα περὶ τοὺς 260 κ. Ἐν τούτοις ὁ κανὼν οὗτος ταχέως ὑπεχώρησε πρὸ τοῦ καλουμένου Ῥοδίου κανόνος, οὗ τὸ τετράδραχμον ἔλκει 240-230 κόκκους.

Ἀττικὸς σταθμός. Περὶ τὰ 408-400 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡλίου κατ' ἐνώπιον

Ὅμοιως.

Ὅμοιως.

Ὅμοιως

ΡΟΔΙΟΝ Ῥόδον, οὗ ἐκατέρωθεν σταφυλὴ. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. ρ Τετράδρ. 259 κ.

ΡΟΔΙΟΝ Ὅμοιως. ρ Ἡμίδρ.

Ρ-Ο Ῥόδον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ
ρ Ἡμίδρ.

» Κεφαλὴ τῆς νύμφης Ῥόδου ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. ρ Ἡμίδρ.

Χρυσὸς Εὐβοϊκοῦ καὶ ἄργυρος Ῥοδίου σταθμοῦ.

Περὶ τὰ 400-304 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡλίου, ἀντωπὸς, ἀκμαζούσης αὖστηρᾶς τεχνοτροπίας.
(Πίναξ ΚΑ'. 16.)

Ὅμοιον, τολμηρᾶς τεχνοτροπίας, ἀλλὰ κατωτέρας ἐργασίας τῆς τοῦ χρυσοῦ στατῆρος.
(B. M. Guide, Πίν. XX. 38.)

Ὅμοιως. (Hunder, Πίν. XLV. 3.)

Ὅμοιως.

Ὅμοιως.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀντωπὸς.

Κεφαλὴ τῆς νύμφης Ῥόδου

ΡΟΔΙΟΝ Ῥόδον μετὰ κάλυκος δ. καὶ σταφυλῆς ἀρ. Ἐν τῷ πεδίῳ Ε. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. ρ Στατῆρ.

» Ῥόδον καὶ κάλυξ. Ἐν τῷ πεδίῳ σύμβολον μεταβλητόν. Τὸ δλον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. ρ Τετράδρ.

» Ὅμοιως. ρ Δίδρ.

» Ὅμοιως. ρ Δρ

ΡΟ Ὅμοιως. ρ Ἡμίδρ.

Ρ-Ο Ῥόδον, οὗ κάτω ὄνομα ἄρχοντος. Ἐν τῷ πεδίῳ σύμβολον ἀλλότῳ. ρ Δίδρ. δρ καὶ ἡμίδρ.

Ρ-Ο Ῥόδον. Α 46

Περὶ τὸ 394 π. Χ., μετὰ τὴν μεγάλην παρὰ τὴν Κνίδον νίκην τοῦ Κόνωνος, ἡ Ῥόδος συμμετέσχε τῆς συμμαχικῆς νομισματοκοπίας

τῆς ἀντισπαρτιατικῆς συμμαχίας. Πρβλ. τὰ ὅμοια νομίσματα τῆς Ἐφέσου, Σάμου, Κνίδου καὶ Ἰασοῦ.

ΞΥΝ Παῖς Ἡρακλῆς ἀγῶνων δράκον- | ΡΟ Ῥόδον. Ἰχνη ἐγκοίλου τετρα-
τας (Rev. Num., 1863, Πίν. X. 3.) | γώνου. . . Ρ 175 κ. Τρίδραχμ.

Περὶ τὰ 304-168 π. X.

Ἡ νομισματοκοπία τῆς Ῥόδου φαίνεται ὅτι ἔμεινεν ἀνεπηρέα-
στος ὑπὸ τῆς ἐκστρατείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου· οὐδεμία δὲ
τροποποιήσις αὐτῆς συνέβη πρὶν τῆς περιφήμου πολιορκίας τῆς
Ῥόδου ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

Δυσκόλως ἐν τούτοις δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ, ὅτι ἡ ἀμέσως
ἐπομένη σειρὰ τῶν Ῥοδίων νομισμάτων, ἥτις παρουσιάζει ἐπὶ τῆς
ἐμπροσθίας ὀψεως τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἡλίου ἀκτινοστεφῆ, ἀνήκει
εἰς τὴν περίοδον τῆς μεγίστης ἀκμῆς τῆς Ῥόδου, ἥτοι τὸ 304-168
π. X. Ἡ ἀκτινοστεφὴς κεφαλὴ ἐπὶ τῶν τετραδράχμων τῆς περιό-
δου ταύτης δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ παράσχῃ ἡμῖν ἰδέαν
τινὰ περὶ τῆς τεχνοτροπίας καὶ γενικῆς ὀψεως τῆς μορφῆς τοῦ κο-
λοσσιαίου ἀγάλματος τοῦ Ἡλίου, τοῦ κοινῶς καλουμένου κολοσ-
σοῦ τῆς Ῥόδου, ἔργου Χάρητος τοῦ Λινδίου. Τὸ ἀγαλμα τοῦτο
ιδρύθη ἐν ἔτει 283 π. X. παρὰ τὸν λιμένα τῆς Ῥόδου, οὐχὶ
δὲ, ὡς θέλει φαντασιώδης τις νεωτέρα ἀντίληψις, περιβάδην τῆς
εἰσόδου τοῦ λιμένος (Overbeck, *Plastik*, 3η ἐκδ. II. 137 κ. ἐξ.).

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀντωπός, ἡρεμωτέ-
ρας τεχνοτροπίας τῆς τῶν νομι-
σμάτων τοῦ πέμπτου αἰῶνος, ὑπὸ
ἀκτίνων δὲ περιβαλλομένη.

Ὅμοιως.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφῆς, ἐν
κατατομῇ.

Ὅμοιως.

ΡΟΔΙΟΝ ἢ Ρ-Ο Ῥόδον μετὰ κά-
λυκος· ὄνομα ἀρχοντος καὶ σύμ-
βολον μεταβλητὸν ἐν τῷ πεδίῳ.
(Πίναξ ΚΕ'. 9.) . . Ρ Τετράδρ.

Ὅμοιως Ρ Δίδραχ.

ΡΟΔΙΟΝ Ὅμοιως . . . Ρ Δίδραχ.

Ρ-Ο Ὅμοιως, Ὅνόματα ἀρχόντων
καὶ σύμβολα ποικίλλοντα, ὡς ἐπὶ
τῶν διδράχμων, ἀλλὰ τὸ ὄλον ἐν
ἀβαθεῖ τετραγώνῳ ἐγκοίλῃ. Ρ Δρ.

Κεφαλή 'Ηλίου ἀκτινοστεφής, κατ' ἐνώπιον.	P - O 'Ομοίως. P 'Ημίθρ.
'Ομοίως, ἐν κατατομῇ.	P - O Δύο κάλυκες, ὧν μεταξὺ σύμβολον μεταβλητόν P Τριημιώβ. 15 κ.
Κεφαλή 'Ηλίου ἀντωπός, ἀλλ' ἀνευ ἀκτίνων.	P - O 'Ομοίως, ἀλλ' οὐχὶ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ P Δραχ.
'Ομοίως.	P - O 'Ομοίως. P 'Ημίθρ.

Τοῦ τελευταίου τούτου τύπου ὑπάρχει περίεργός τις διαφορὰ παρουσιάζουσα ἀετὸν πρὸ τῆς δεξιᾶς παρειᾶς τοῦ 'Ηλίου. Ἐπὶ δὲ τῶν ὀπισθίων ὄψεων τῶν νομισμάτων τῆς κλάσεως ταύτης ὑπάρχουσιν ὀνόματα συντετμημένα, ἴσως Λυκιακῶν πόλεων, οἷα τὰ Γ - Α καὶ Ξ - Α ἀντὶ Πάταρα καὶ Εἰάνθος. Ἐὰν τοῦτο οὕτως ἔχῃ, τὰ μικρὰ ταῦτα νομίσματα θὰ ἐκόπησαν ἐπὶ τῆς ἡπείρου, καθ' ὃν χρόνον ἡ Λυκία ὑπέκειτο τῇ Ῥόδῳ. Ἴδε, ἐν τούτοις, Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 314.

ΧΑΛΚΑ

Κεφαλή 'Ηλίου, ἀκτινοστεφής, ἐν κατατομῇ (τεχνοτροπία Λυσίππου).	P - O 'Ρόδον, μεταξὺ δύο ποικιλλόντων συμβόλων A 1-1
Κεφαλή Διός.	P - O 'Ρόδον καὶ κάλυξ, ἐν δὲ τῷ πεδίῳ γράμματα ἀρχόντων. A 8
'Ομοίως.	P - O 'Ρόδον, οὗ ὀπισθεν δίσκος ἀκτινοστεφής ἡλίου ἀνατέλλοντος A 65
Κεφαλή γυναικεία μετὰ καλύπτρας καὶ σφενδόνης.	P - O 'Ρόδον A 65
'Ομοίως.	P - O Πρῶρα. A 65
Κεφαλή 'Ηλίου ἀκτινοστεφής, ἐν κατατομῇ.	P - O 'Ρόδον. Ὀνόματα ἀρχόντων καὶ σύμβολα ποικιλλόντα. Τὸ δλον ἐν ἀβαθεὶ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. A 5

Ἐπὶ τῆς συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης τοῦ 189 π. Χ., μετὰ τὴν ἐν Μαγνησίᾳ μάχην, ἡ Ῥόδος ἔλαβε μεγάλην ἐδαφικὴν αὐξησιν ἐπὶ τῆς στερεᾶς περιλαμβάνουσαν τὴν Λυκίαν, ἐκτὸς τῆς Τελμησσοῦ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ πρὸς νότον τοῦ Μαιάνδρου μέ-

ρους τῆς Καρίας. Ἐκτοτε δὲ ἡ ἔκδοσις τῶν νομισμάτων εἶνε ἄφθονος, μάλιστα καὶ αὐτῶν τῶν χρυσῶν, μέχρι τοῦ 168 π. Χ., ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι κατήργησαν τὴν ἐπὶ τῆς ἡπείρου ἐξουσίαν τῶν Ῥοδίων. Εἰς τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα τετράδραχμα καὶ μικρότερα ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς περιόδου ταύτης, δύνανται νὰ προστεθῶσι τὰ ἐπόμενα : —

(α) ΧΡΥΣΑ.

Κεφαλὴ Ἡλίου, ἀκτινοστεφῆς καὶ κατ' ἐνώπιον.

(B. M. *Guide*, Πίν. L, 21.)

P-O Ῥόδον ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ ἀβαθεῖ. Ὄνόματα ἀρχόντων, ΑΝΤΑΙΟΣ ἢ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ . . .
X Στατῆρ.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀκτινοστεφῆς, ἐν κατατομῇ.

P-O Ὅμοιος, ἐν κύκλῳ σφαιριδίων. Ὄνόματα ἀρχόντων, ΑΝΤΑΙΟΣ, ΔΙΟΓΕΝ, ΜΕΛΑΙΤ, ΤΙΜΟΚΡΑ κτλ. X Ἡμίδρ.

(β) ΧΡΥΣΑ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΑ ΤΥΠΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ.

Στατῆρες χρυσοῦ τῶν τύπων Φιλίππου καὶ Λυσιμάχου. Σύμβολον—ρόδον (Müller, *Alex.*, Πίν. XXXVI. 208. *Lysim.*, Πίν. VIII. 450, 451) μετ' ὀνόματος ἄρχοντος, ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ, ἀπαντῶντος καὶ ἐπὶ Ῥοδιακῶν τετραδράχμων τύπων Ἀλεξανδρείων (Müller, *Alex.*, Κλάσ. VI. Πίν. XVI. ἀρ. 1154-1167)· σύμβολον, ρόδον. Τὰ τῶν ἀρχόντων ὀνόματα ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων εἶνε συνήθως τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν τετραδράχμων τοῦ ἀνωτέρω περιγραφέντος συνήθους Ῥοδίου τύπου.

Περὶ τὰ 168-88 π. Χ.

Ἐν ἔτει 168 π. Χ. συνέστη ἐκ νέου ἡ Λυκικὴ συμμαχία ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν προστασίαν, τὸ δὲ ἐμπόριον τῆς Ῥόδου κατεστράφη ἀνεπανορθώτως. Ἡ νομισματοκοπία τῆς Ῥόδου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τῆς τῶν Μιθριδατικῶν πολέμων ἀπετελεῖτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ τῶν τελευταίων καὶ μᾶλλον ἀμελῶς ἐξεργασμένων δραχμῶν τῶν ἀνωτέρω περιγραφεισῶν κλάσεων.

Περὶ τὰ 88-43 π. Χ.

Εἰς τὴν περίοδον ταύτην τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἀσίας κατὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς καταπιέσεως, διαρκούντος τοῦ Μιθριδατικοῦ πολέμου, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ κατατάξω τὴν ἐξῆς ὄψιμον ἐκδοσὶν Ῥοδίων νομισμάτων. Ὁ Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν εἶχε νῦν ἀποβῆ πάγκοινος ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, τὰ δὲ νομίσματα τῆς Ῥόδου δὲν ἐξαίρουνται τούτου.

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀντωπός, ὀψίμου τε-
χνοτροπίας.

(Πρβλ. Hunter, Πίν. XLV, 6.)

Ὁμοίως.

Ὁμοίως.

P-O Ῥόδον κατὰ μέτωπον ὁρώμε-
νον, καὶ ὄνομα ἄρχοντος περὶ αὐ-
τοῦ γεγραμμένον. P Ἀττικ. ὄρ.

PO Ῥόδον ὁμοίως, κάτω, ὄνομα ἄρ-
χοντος. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ κισ-
σοῦ (;). A 14

PO Ῥόδον ὁμοίως, περὶ δ' αὐτοῦ
ὄνομα ἄρχοντος A 75

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

Μολονότι ἀναμφιβόλως τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Ῥόδου ἐξη-
κολούθουν κυκλοφοροῦντα ἐπὶ μακρὸν ἀφ' ὅτου κατέπαυσεν ἡ ἐκδο-
σις αὐτῶν, ἐν τούτοις ἔχομεν πάντα λόγον νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ
χαλκὸς κατέλαβε βαθμιαίως τὴν θέσιν αὐτῶν ὡς κύριον μέσον κυ-
κλοφορίας, καὶ ὅτι ἐξ ἀπλοῦ κατὰ συνθήκην νομίσματος ἀπέβη πραγ-
ματικὸν νόμισμα κεκτημένον ἐσωτερικὴν τινὰ ἀξίαν. Ὅτι δὲ τοι-
αύτη τις μεταβολὴ τοῦ νομίμου σταθμητικοῦ κανόνος συνέβη ἐπὶ
τῆς Ῥωμαϊκῆς διοικήσεως, ἐξάγεται οὐ μόνον ἐκ τοῦ μεγάλου με-
γέθους καὶ βαρέος σταθμοῦ τῶν ὀψίμων Ῥοδίων χαλκῶν νομισμά-
των, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι συνήθως ταῦτα φέρουσι τὴν δῆλωσιν
τῆς ἀξίας ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ.

Κεφαλὴ Ἡλίου πρὸς δεξ., ἀκτινοστε-
φής, συνήθως δὲ καὶ κισσοστεφής, ἡ
κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ κισσοστε-
φής. Περὶ δὲ ἐπὶ τινων κομμα-
τίων ἡ ἐπιγραφὴ ΡΟΔΙΟΙ ΥΠΕΡ
ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ

ΡΟΔΙΩΝ ἢ ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ, ἡ ὄνομα
ἄρχοντος, συνήθως μετὰ τοῦ τί-
τλου ΤΑΜΙΑΣ. Τύποι: Ῥόδον
Νίκη τρόπαιον στεφανοῦσα, ἡ Νίκη
ἐπὶ πρῶρας ἡ σφαίρας, φέρουσα ἀ-
κροστόλιον ἢ στέφανον καὶ κλάδον
φοίνικος. A 15

Ἰπάρχουσιν ὡσαύτως νομίσματα μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἥλιου καὶ ΡΟΔΙΩΝ ΕΛΕΥΘ. ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως. Τύπος αὐτῶν, Νίκη.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Κομμόδου. Τύποι — Ἥλιος καὶ θεὰ δεξιούμενοι ἀλλήλους. ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΟΣ, Ποσειδῶν ἱστάμενος πρὸ βωμοῦ, κρατῶν δελφῖνα καὶ τρίαῖναν, κλπ. Ποσειδῶν ὁ Ἀσφάλειος ἦτο ὁ προστάτης θεὸς τῆς ἀσφαλείας τῶν πλοίων καὶ τῶν λιμένων.

Σύμη(ς), νῆσος μεταξὺ Ῥόδου καὶ Κνίδου. Ὁ Waddington (*Rev. Num.*, 1853, σ. 249) ἀπέδωκε τῇ νήσῳ ταύτῃ Ἀττικὴν δραχμὴν χρονολογουμένην, ὡς φαίνεται, ἀπὸ τοῦ 400-350 π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου πωγωνοφόρου. *	ΞΥ Κάνθαρος	Ρ 63 κ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.	ΥΞ Κάνθαρος κισσῷ ἐστεμμένος	Α·7
(Imhoof, <i>Mon. Gr.</i> , Πίν. F. 13.)		

Ὁ Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 323) προτείνει τὰ **Συάγγελα** παρὰ τὴν Ἀλικαρνασὸν ὡς ἐπίσης πιθανὸν νομισματοκοπεῖον τῶν νομισμάτων τούτων.

Τῆλος, μικρὰ νῆσος μεταξὺ Ῥόδου καὶ Νισύρου.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Κεφαλὴ Διός.	ΤΗΛΙ Καρκίνος	Α·5
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.	» Ὀμοίως.	Α·4
(Imhoof, <i>Zeit. f. N.</i> , I, σ. 151.)		

Ἐκ τοῦ ἐπομένου πίνακος βλέπει τις, ὅτι πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου τὰ μόνα νομισματοκοπεῖα τῆς ἡπείρου τῆς Καρίας ἦσαν τὰ Ἀστυρα, ἡ Χερσόνησος καὶ ἡ Κνίδος, καὶ αἱ Ἀλικαρνασός, Ἰασός, Ἰδυμα καὶ Τέρμηρα: —

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΡΙΑΣ

	600-480 π. Χ.	480-400 π. Χ.	400-330 π. Χ.	330-190 π. Χ.	190 — 133 π. Χ.	Ῥωμ. χρόνοι	Αὐτο- κρατορ
* Αβα (ι)	...	...	...	...	...	...	Α
* Αλάβανδα	...	...	...	Ρ Α	Ρ βασ.	...	Α
* Αλικαρνασός	ΒΕ (ι)	...	Ρ	Α	Ρ Α	...	Α
* Αλινδα	...	...	...	Ρ Α	...	...	Α
* Αμυζών	...	...	...	...	...	Α	...
* Αντιόχεια	...	...	...	Ρ Α	...	...	Α
* Απολλωνία	...	...	...	...	...	...	Α
* Αρπασα	...	...	...	...	...	...	...
* Αστυρα	...	Ρ	Α	...	...	...	...
* Αφροδισιάς	...	...	...	...	Ρ Α	...	Α
Βάργασα	...	...	...	...	...	...	Α
Βαργυλία	...	...	...	...	Ρ Α	Α	Α
* Εριζα	...	...	...	...	...	...	Α
Εύεππη	...	...	...	...	...	Α	Α
Ευράλιον	...	...	...	...	...	...	Α
Ευρωμος	...	...	...	...	...	Α	Α
* Ηράκλεια	...	...	...	...	...	...	Α
* Ιασός	...	...	Ρ Α	...	...	...	Α
* Ιδυμα	...	Ρ	...	...	...	...	...
Καλλιπολις	...	...	...	...	Α	...	...
Καρύανδα	...	...	...	Α	...	...	...
Καῦνος	...	...	...	...	Ρ Α	...	Α
Κέραμος	...	...	...	...	Ρ Α	...	Α
Κίδραμος	...	...	...	...	...	...	Α
Κνίδος	Ρ	Ρ	Ρ Α	...	Ρ βασ. Ρ Α	...	Α
Κύτιον	...	...	...	...	...	Α	Α
Λεψίμανδος (ι)	...	...	...	...	Ρ	...	...
Μύλασα	...	...	...	Α	Ρ βασ.	...	Α
Μύνδος	...	...	...	...	Ρ Α	...	Α
Νεάπολις (ι)	...	...	...	...	...	Α	Α
* Ορθωσία	...	...	...	Α	Α	Α	Α
Πλάρασα	...	...	...	...	Ρ Α	...	...
Σεβαστόπολις	...	...	...	...	...	...	Α

[Συνέχεια τοῦ πίνακος τῆς Καρίας.]

	600-480 π. Χ.	480-400 π. Χ.	400-380 π. Χ.	380-190 π. Χ.	190 — 133 π. Χ.	Ῥωμ. χρόνοι	Αὐτο- κρατορ
Στρατονίκεια	...	...	...	...	Ρ Α	...	Α
Τάβα	...	...	...	...	Ρ Α	Α	Α
Τελμησσός (ι)	...	...	...	Α			
Τέρμηρα	...	Ρ	...				
Τραπεζόπολις	...	...	...	...	...	...	Α
Ὑδρηλα	...	...	...	...	...	...	Α
Ἰλάριμα	...	...	...	...	...	...	Α
Χερσόνησος	...	Ρ	...	...	...	...	
ΔΥΝΑΣΤΑΙ	...	...	Χ Ρ				

ΝΗΣΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΑΡΙΑ.

	Πρὸ τοῦ 480 π. Χ.	480—400 π. Χ.	400—300 π. Χ.	300-190 π. Χ.	190 π. Χ. Ῥωμαϊκοὶ χρόνοι	Αὐτο- κρατορ.
*Αστυπάλαια	...	...	...	Α	Χ Ρ } βασ. Α	Α
Κάλυμνα	Ρ	...	Ρ Α			
Ποσειδῖον Καρπάθου	...	Ρ				
Κῶς	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ Α	Ρ Ρ } βασ. Α	Α
Μεγίστη	...	...	Ρ			
Νίσυρος	...	...	Ρ	Ρ Α		
Κάμιρος Ῥόδου	Ρ	Ρ				
*Ιαλυσός »	Ρ	Ρ				
Λίνδος »	Ρ	Ρ				
Ῥόδος	...	...	Χ Ρ Α	Ρ Α	Χ Ρ βασ. Α	Α
Σύμη (ι)	...	...	Ρ Α		Χ Ρ }	
Τήλος	...	...	Α			

ΛΥΔΙΑ

«Οἱ Λυδοί», λέγει ὁ Ἡρόδοτος (I. 94), «πρῶτοι ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κοινάμενοι ἐχρήσαντο», καὶ Ξενοφάνης δὲ ὁ Κολοφώνιος (Παρά Ίουλίῳ Πολυδεύκ. IX. 83) μαρτυρεῖ περὶ τῆς αὐτῆς παραδόσεως. Μεταβαίνοντες δὲ ἐκ τῶν μαρτυριῶν τούτων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀρχαιοτάτων Ἀσιατικῶν ἀποπειρῶν πρὸς νομισματοκοπίαν ἀγόμεθα νὰ τάξωμεν τὰς πρώτας ἐκδόσεις τοῦ Λυδικοῦ νομισματοκοπείου εἰς τὸν ἑβδομον αἰῶνα π. Χ. καὶ πιθανῶς εἰς τὴν βασιλείαν Γύγου τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς τε δυναστείας τῶν Μερμναδῶν καὶ τοῦ νέου Λυδικοῦ κράτους, ὡς διακεκριμένου τῆς ἔτι παλαιότερας Λυδίας. Τὰ ἀγροίκως ἐξεργασμένα νομίσματα ταῦτα ἀποτελοῦνται ἐκ στατήρων ἡλέκτρου καὶ μικροτέρων νομισμάτων σταθμητικῶν κανόνων συνήθως γνωστῶν ὡς Βαβυλωνιακοῦ καὶ Φοινικικοῦ, ὧν οἱ παλαιότατοι στατῆρες ἔλκουσι περὶ τοὺς 167 ὁ μὲν καὶ 220 κ. ὁ ἕτερος. Ὁ Βαβυλωνιακὸς κανὼν φαίνεται ὅτι ἀπέβλεπεν εἰς τὸ ἐμπόριον τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὁ δὲ Φοινικικὸς εἰς τὰς συναλλαγὰς μετὰ τῶν πόλεων τῆς δυτικῆς παραλίας.

Χρόνοι τοῦ Γύγου καὶ Ἀρδνός Περι τὰ 700-637 π. Χ.

* Ἀσημον (*Typus fasciatus*).
(Πίναξ ΚΔ'. 20.)

Τρία ἔγκοιλα, ὧν τὸ ἐν τῷ κέντρῳ ἐπίμηκες καὶ τὰ λοιπὰ τετράγωνα
BE Βαβυλων. στατῆρ 166·8 κ.

* Ὁμοίως. (Lenormant, *Mon. royales de la Lydie*, σελ. 1.)

* Ὁμοίως, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ κεντρικῷ ἔγκοιλῳ ἀλώπηξ τρέχουσα, ἐν δὲ τῷ ὑπερκειμένῳ τετραγώνῳ κεφαλή ἐλάφου καὶ ἐν τῷ ὑποκάτῳ τὸ κόσμημα ✕
BE Φοινικικὸς στατῆρ 219 κ.

* Ὁμοίως.
(B.V.Head, *Coinage of Lydia and Persia*, Πίν. I. 2.)

* Ὁμοίως, ἐπίμηκες μεταξὺ δύο τετραγώνων ἔγκοιλων
BE Ἡμιστάτηρ 105·8 κ.

Ὁμοίως (Αὐτόθι, Πίν. I, 3.)

Δύο ἔγκοιλα τετράγωνα διαφόρων
μεγεθῶν κε Ἐκτῇ 37 κ.

Ὁμοίως (Αὐτόθι, Πίν. I, 4.)

Τετράγ. ἔγκοιλον. κε Δωδεκῇ 18 κ.

Ὁμοίως Αὐτόθι, Πίν. I, 5.)

» » κε 1/24 9 κ.

Ἐν τῇ ἀλώπεκι τοῦ ὀπισθοτύπου τοῦ στατήρος τῶν 219 κόκκων ὁ Lenormant ἀναγνωρίζει σύμβολον τοῦ Λυδικοῦ Διονύσου, οὗ τὸ ὄνομα Βασσαρεύς, συνδέει πρὸς τὴν λέξιν βασσάρα σημαίνουσαν ἀλώπεκα (Ἑρικ. Στεφ. *Thesaur.* ἐν λ.).

Χρόνοι τοῦ Σαδνάπτου καὶ Ἀλνάπτου, 637-568 π. X.

Εὐλόγως δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι, διαρκούσης τῆς περιόδου ταύτης, ἤρξατο γενομένη αἰσθητὴ ἐν τῇ Λυδικῇ πρωτευούσῃ ἡ ἐπίδρασις τῶν καλῶν τεχνῶν τῆς Ἰωνίας. Ἡ Μίλητος καὶ ἄλλαι σπουδαῖαι Ἑλληνικαὶ πόλεις τῶν παραλίων δὲν ἤργησαν πολὺ νὰ παραδεχθῶσι καὶ βελτιώσωσι τὴν Λυδικὴν ἐφεύρεσιν τοῦ κόπτειν εἰς νομίσματα τὰ πολύτιμα μέταλλα, κοσμοῦσαι τὴν ἐμπροσθίαν ὄψιν τοῦ πετάλου δι' ἱεροῦ τινος ἐμβλήματος. Εἶνε δὲ ἀδύνατον νὰ διακρίνῃ τις μετ' ἀπολύτου βεβαιότητος τὰ Λυδικὰ νομίσματα ἀπὸ τὰ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων· ὑπάρχει ὁμοίως εἰς τύπος, ὅστις φαίνεται χαρακτῆρος ἰδιαζόντως Λυδικοῦ, ἐπειδὴ ἀπαντᾷ ἐν μορφῇ τροποποιημένῃ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἀποδιδομένων τῷ νομισματοκοπέῳ τῶν Σάρδεων καὶ τῇ βασιλείᾳ τοῦ Κροίσου. Εἶνε δ' οὗτος ὁ λέων καὶ ὁ ταῦρος, σύμβολα πιθανῶς τῆς λατρείας τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης.

Πρόσθια λέοντος καὶ ταύρου ἀντι-
νώτως ἐστραμμένα καὶ συνηνω-
μένα ἀπὸ τῶν τραχήλων.
(B. V. Head, ἔ. ἀ. Πίν. I, 6.)

Τρία ἔγκοιλα, ὧν τὸ ἐν τῷ κέντρῳ
ἐπίμηκες καὶ τὰ λοιπὰ τετράγωνα.
Ρ Φοινικὸς στατήρ 215·4 κ.

Τὰ δύο ἐπόμενα νομίσματα, ἡδὴ ὑπὸ τὴν Μίλητον (σελ. 125) περιγραφέντα, δύνανται μετ' ἴσης πιθανότητος, ἕνεκα τῆς ἀλώπεκος τοῦ ὀπισθοτύπου, νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰς Σάρδεις: —

Λέων κατακείμενος, στρέφων τὴν κεφαλὴν χαίνουσαν. Τὸ δλον ἐν πλαισίῳ ἐπιμήκει.
(*Εν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ.)

*Ομοίως.

Ἐγκοιλὸν ἐπίμηκες μεταξύ δύο τετραγώνων ἐγκοίλων. *Εν τῷ κεντρικῷ ἐγκοίλῳ ἀλώπηξ τρέχουσα, ἐν τῷ ἐνὶ δὲ τῶν τετραγώνων κεφαλὴ ἐλάφου καὶ ἐν τῷ ἐτέρῳ τὸ κόσμημα **KE** Σταττήρ 214·8 κ.
*Ομοίως . . **KE** Ἡμιστατήρ 107 κ.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως νομίσματα ἡλέκτρου, σταθμοῦ Εὐβοϊκοῦ (269 καὶ 133 κ.), ἀποδιδόμενα παρὰ τοῦ Müller τῇ Κυρήνῃ (ἴδε κατωτέρω), ἅτινα δυνατόν ἐν τούτοις νὰ εἶνε Ἰωνικῆς ἢ Λυδικῆς προελεύσεως.

Χρόνοι τοῦ Κροίσου (γ). 568-554 π. Χ.

*Ότε ὁ Κροῖσος ἀνῆλθε τὸν Λυδικὸν θρόνον, φαίνεται ὅτι εἰς τῶν πρώτων αὐτοῦ σκοπῶν ἦτο νὰ προσοικειωθῇ τοὺς Ἑλληνας ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ διὰ μεγαλοπρεπῶν ἀφιερωμάτων ἰσῆς ἀξίας πρὸς τὰ μεγάλα ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίдайς (Ἡροδ. I. 46, 50, 92). Ἐπὶ δεκατέσσαρα ἔτη ἡ Λυδία ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ κατεῖχε θέσιν μεγάλης δυνάμεως ἐν Ἀσίᾳ ἐκτεινομένη ἀπὸ τοῦ Ἄλυσος μέχρι τῶν παραλίων τοῦ Αἰγαίου. Φαίνεται δὲ πιθανόν, ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ διττοῦ νομίσματος ἐκ τε καθαροῦ χρυσοῦ καὶ ἐξ ἀργύρου ἀντὶ τοῦ ἀρχικοῦ ἡλέκτρου δυνατόν νὰ ὀφείληται εἰς τὴν ἐμπορικὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Κροίσου, ὡς ἀλλαχοῦ ἐπεχείρησα νὰ ἀποδείξω (*Coinage of Lydia and Persia*, σελ. 19).

Ἐν τῇ νομισματικῇ ταύτῃ ἀναδιοργανώσει φαίνεται ὅτι ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ ὀλκαὶ τῶν δύο παλαιῶν στατῆρων ἡλέκτρου, ὧν ἕκαστος ἀντεπροσωπεύετο ἤδη ὑπὸ ἰσῆς ἀξίας, ἂν καὶ φυσικῶς τῷ λόγῳ οὐχὶ καὶ ὑπὸ ἰσῆς ὀλκῆς καθαροῦ χρυσοῦ. Τοιοῦτοτρόπως ὁ μὲν παλαιὸς Φοινικικὸς ἐξ ἡλέκτρου στατῆρ τῶν 220 κ. ἀντικατεστάθη διὰ νομίσματος καθαροῦ χρυσοῦ 168 κόκκων, ἰσοφαρίζοντος, ὡς τὸ ἐξ ἡλέκτρου προκάτοχον αὐτοῦ, πρὸς 40 στατῆρας ἀργύρου τῶν 200 κ. (ἐν πέμπτῳ τῆς Φοινικικῆς μνᾶς ἀργύρου)· ὁ δὲ ἀρχαῖος

Βαβυλωνιακὸς ἡλέκτρον στατήρ τῶν 168 κ. ἀντικατεστάθη ὑπὸ νέου στατήρος ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ 126 κ., ἰσοφαρίζοντας, ὡς αὐτὸς πρὸς τὸ ἐν πέμπτον τῆς Βαβυλωνιακῆς μνᾶς ἀργύρου ἢ πρὸς δέκα τῶν νῦν τὸ πρῶτον κοπέντων στατήρων ἀργύρου τῶν 168 κ. Ἡ κατάταξις τῶν νομισμάτων τῶν σειρῶν τούτων εἰς τὸν Κροῖσον ἐγένετο τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Cousinéry, οὗτινος τὴν γνώμην συν-νεμερίσθησαν οἱ Borrell, Leake, Lenormant, Waddington (*As. Min.*, σ. 59) καὶ Brandis. Ἐντούτοις ὁ κ. Six ἠθέλησε νὰ ἀποδώσῃ ταῦτα εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Κύρου καὶ Καμβύσου.

Πρόσθια λέοντος καὶ ταύρου, ἀντι-μετώπως. | Ἐγκοιλὸν ἐπίμηκες εἰς δύο μέρη διη-
ρημένον.

Βαβυλωνιακὸς κανὼν· χρυσός . . . (Sestini, <i>Stat. Ant.</i> Π. IX, 14, 16.)	✕ Στατήρ . . .	168 κ.
	✕ Τρίτη . . .	56 κ.
	✕ Ἑκτη . . .	28 κ.
	✕ Ἡμίεκτον . . .	14 κ.
Εὐβοϊκὸς κανὼν· χρυσός	✕ Στατήρ . . .	136 κ. (<i>Πίν. ΚΔ'. 21.</i>)
	✕ Τρίτη . . .	42 κ.
	✕ Ἑκτη . . .	21 κ.
	✕ Ἡμίεκτον . . .	11 κ.
Βαβυλωνιακὸς κανὼν· ἀργυρός . . . (B. M. <i>Guide</i> , Πίν. I, 15, 16.)	Ⓐ Στατήρ . . .	168 κ.
	Ⓐ Ἡμιστάτηρ . . .	84 κ.
	Ⓐ $\frac{1}{3}$ στατήρος . . .	56 κ.
	Ⓐ $\frac{1}{12}$ στατήρος . . .	14 κ.

Μετὰ τῆς Περσικῆς κατακτῆσεως ἡ μᾶλλον ἐπὶ τῆς ἀνα-διοργανώσεως τοῦ κράτους καὶ τῶν τμημάτων αὐτοῦ εἰς σατρα-πείας ὑπὸ Δαρείου υἱοῦ τοῦ Ὑστάσπου, τὸ Λυδικὸν νόμισμα κατηργήθη καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῶν βασιλικῶν Περσικῶν δα-ρεικῶν καὶ σίχλων. (Ἴδε κατωτέρω **Περσίαν**).

Ὑπὸ δὲ τὴν κυβέρνησιν τῶν Περσῶν καὶ τῶν Σελευκιδῶν φαίνεται ὅτι δὲν ἐκόπησαν νομίσματα ἐν Λυδίᾳ. Μετὰ δὲ τὴν ἐν ἔτει 190 π. Χ. ἡτταν τοῦ Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ παρά τὴν Μαγνησίαν μάχῃ, ἡ Λυδία προσηρτήθη εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν Φιλεταίρων, ὑπὸ τοῦ τελευταίου τῶν ὀπείων ἐκληροδοτήθη

εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν λαὸν καὶ περιελήφθη ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀσίας. Πολλαὶ Λυδικαὶ πόλεις ὑπὸ τὴν Περγαμηνήν καὶ Ῥωμαϊκὴν διοίκησιν ἔκοψαν **κιστοφόρους**, ἀλλ' ὡς θέλομεν ἰδεῖν, τὰ νομίσματα τῆς Λυδίας συνίστανται καθ' ὅλου εἰπεῖν ἐκ χαλκῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς περιόδου.

Ἡ εὐρεῖα αὕτη ὑπεροχὴ τῆς αὐτοκρατορικῆς νομισματοκοπίας ἐπὶ τῆς αὐτονόμου, ἐν τε τῇ Λυδίᾳ καὶ Φρυγίᾳ, ἡγαγέ με εἰς τὸ νὰ παρεκκλίνω τῆς ἀπρηχαιωθείσης πῶς γεωγραφικῆς τάξεως, τῆς μέχρι τοῦ νῦν γενικῶς παραδεκτῆς παρὰ τοῖς νομισματολόγοις. Ἡ Λυδία καὶ Φρυγία φαίνονται ἀκολουθοῦσαι φυσικῶς ἀμέσως τὴν Ἰωνίαν καὶ Καρίαν. Ἡ παρένθεσις δὲ τῆς Λυκίας, Παμφυλίας, Πισιδίας, Κιλικίας καὶ Κύπρου ματαξὺ Καρίας καὶ Λυδίας, φαίνεται μοι ὅτι εἰσάγει ὅλως ἄνευ, ἀνάγκης τινός, στοιχείου συγχύσεως εἰς τὴν ὁμογενῆ νομισματοκοπίαν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας, ἣτις βεβαίως πρέπει νὰ ληφθῇ ὁμοῦ, ἐφ' ὅσον εὐρύτερον εἶνε τοῦτο δυνατόν.

Ὡς δικαίως παρατηρεῖ ὁ Waddington (*Fastes des Provinces asiatiques*, σελ. 24) δυνάμεθα διὰ τῶν νομισμάτων νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβῶς τὰ σύνορα τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας, ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ κοπέντα αὐτοκρατορικὰ νομίσματα διακρίνονται πάντων τῶν ἄλλων τμημάτων τῆς Ἀσίας διὰ δύο εὐδιακρίτων ἰδιοτήτων· α) διὰ τῆς συχνῆς ἐμφανίσεως ἐπ' αὐτῶν ὀνομάτων ἐγχωρίων ἀρχόντων, συνήθως ὑπὸ τῶν τίτλων αὐτῶν συνοδευομένων, οἷον στρατηγός, ἄρχων, ἀρχιερεύς, κλπ. καὶ β) διὰ τῆς συνήθους ἀντικαταστάσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὸ συμβολικῆς προτομῆς, συνοδευομένης ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς **ΙΕΡΑ CYNKΛΗΤΟΣ**¹ τῆς δηλούσης τὴν Ῥωμαϊκὴν σύγκλητον, δι' ἧς αἱ πόλεις τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας ὑποδεικνύουσι τὴν ἀπὸ τῆς Συγκλήτου ἐξάρ-

¹ Αἱ ἐπιγραφαὶ **ΙΕΡΑ CYNKΛΗΤΟΣ, ΘΕΟΝ CYNKΛΗΤΟΝ** καὶ αἱ παρόμοιαι εἶνε τόσον συνήθεις ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν πόλεων τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας ὅτι ἐν Λυδίᾳ καὶ Φρυγίᾳ, ὥστε δὲν ἐφρόντισα πάντοτε νὰ σημειώσω τὴν παρουσίαν αὐτῶν.

τησιν αὐτῶν, ὡς τῆς Ἀσίας οὐσης ἀείποτε συγκλητικῆς ἐπαρχίας. Ὁ Waddington ἦτο, νομίζω, ὁ πρῶτος ἐπιστήσας τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ συνήθεια αὕτη ἦτο ἰδιάζουσα εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀσίαν, ἐπειδὴ ἐν τῇ πλησιοχώρῳ Βιθυνίᾳ, ἥτις ἐπὶ τινὰ χρόνον ἦτο ὡσαύτως συγκλητικὴ ἐπαρχία, οὐδὲν ἔχνος αὐτῆς ὑφίσταται. Ἡ ἰδιορρυθμία αὕτη ἐφαρμόζεται ὡσαύτως εἰς τὰ ὀνόματα τῶν τιτλούχων ἐγχωρίων ἀρχόντων, ἐπειδὴ, ἂν καὶ ἐν Βιθυνίᾳ, Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ συναντῶμεν συχνὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθυπάτων ἢ αὐτοκρατορικῶν πρέσβειων (Legati), οὐδέποτε εὐρίσκομεν τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀστικῶν ἀρχόντων, ἐνῶ ἐν Λυκίᾳ, Παμφυλίᾳ, Πισιδίᾳ καὶ Κιλικίᾳ, οὐδὲ ταῦτα ἀπαντῶσιν, ἐπειδὴ τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῶν χωρῶν τούτων οὐδέποτε φέρουσιν ὀνόματα ἀρχόντων.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται προστιθέμεναι πρὸς εὐδιάκριτόν τινα ὁμοιότητα τῆς κατασκευῆς ἀποτελοῦσι κατ' ἐμὴν κρίσιν καλὴν καὶ ἐπαρκῆ δικαιολογίαν τῆς τροποποιήσεως τῆς κοινῶς παραδεκτῆς τάξεως, ἣν τροποποίησιν ἐνόμισα ἀρμόζουσαν ἵνα παραδεχθῶ ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ.

Ἀκρασός (Waddington, *As. Min.*, 60) ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ Καΐκου.

Αὐτοκρατορικά, μετὰ ἡ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.* ΑΚΡΑΣΙΩΤΩΝ. Ὀνόματα ἀρχόντων μετὰ τίτλου στρατηγοῦ. Τύποι — ΚΑΙΚΟΣ ὁ ποταμὸς Καΐκος κατακείμενος· ὁ θάνατος τῆς Δίρκης· Ἀπόλλων καὶ Μαρσύας, ὧν ὁ πρῶτος στηριζόμενος ἐπὶ κίανος, ὁ δὲ δεύτερος ὡς σάτυρος ἱστάμενος πρὸ αὐτοῦ· Ἀρτεμις Ἐφεσία ἐπὶ ἄρματος ἐλάφων· Κυβέλη ἐπὶ ἄρματος λεόντων· Διόνυσος· Ἀσκληπιός· Ὑγίεια καὶ Τελεσφόρος· Ἡρακλῆς καὶ Ἀθηνᾶ θύοντες· Ἑρμῆς· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Ἀνίνητος. Πόλις ἀβεβαίου θέσεως. Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων. *Ἐπιγρ.* ΑΝΙΝΗCΙΟΙC, ΑΝΙΝΗCΙΩΝ ΔΗΜΟC, κεφαλὴ τοῦ

Δήμου, ὅπ., ΑΝΘΕΣΤΙΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ, ἵππος ἐλεύθερος· "Αρτεμις
'Εφεσία· ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 470).

Ἀπολλωνίς (Waddington, *As. Min.*, 60) ἐπὶ τῶν ὁρίων
τῆς Μυσίας, ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεταξὺ Περγάμου καὶ Σάρδεων ὁδοῦ.
Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος—ἀπὸ
Αὐρηλίου μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. **Επιγρ.* ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΩΝ.
Ἄρχοντες—ἄρχων, στρατηγός. *Συνήθεις τύποι*—ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ
ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, κτλ. Κυβέλη καθημένη· Διόν-
υσος· ποτάμιος θεὸς ἄνευ ὀνόματος· προτομὴ Ἀρτέμιδος· ἑλα-
φος· Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος δρακόντων, κλπ.

Ἀπόλλωνος Ἱερὸν (Πλινίου, V. 29). Αὐτόνομα καὶ
αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος—Τι-
βέριος, Νέρων, Καρακάλλας, καὶ Ὀστιλιανός. **Επιγρ.*, ΑΠΟΛ-
ΛΩΝΙΕΡΕΙΤΩΝ, προτομὴ Ἀθηνᾶς· Ζεὺς ἱστάμενος· κτλ. Ἀπόλ-
λων ἐν ναῶ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Ἀττάλεια. Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρις Ἰουλίας
Μαμαίας μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. **Επιγρ.*, ΑΤΤΑΛΕΑΤΩΝ. Ἄρχων,
στρατηγός. *Τύποι*—Προτομὴ Ἀρτέμιδος μετὰ τοῦ ἐπιθέτου ΒΟ-
ΡΕΙΤΗΝΗ ἢ ἀπλῶς ΚΟΡΗ· Ἀρτεμις τρέχουσα μετὰ δύο λαμπάδων·
Ἡρακλῆς καὶ λέων· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· κτλ. Τὰ νομίσματα τῆς
ἐν Παμφυλίᾳ ἄλλης Ἀτταλείας φέρουσιν ΑΤΤΑΛΕΩΝ.

Αὐρηλιόπολις, μεταξὺ Τράλλεων καὶ Ἀτταλείας. Αὐτο-
κρατορικὰ Κομμόδου (ἀφιερωμένα ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἀπολλων-
νίδου), Καρακάλλα καὶ Γορδιανοῦ. **Επιγρ.*, ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Ἄρχων—στρατηγός. *Τύποι*—Ἀπόλλων γυμνὸς μετὰ τόξου καὶ
βέλους ἐπὶ ἄρματος γρυπῶν. Ἀρτεμις ἐπὶ ἄρματος ὄφεων ἢ ἐλά-
φων. Διόνυσος ἐπὶ ἄρματος κενταύρων. ΑΥΡΗΛΙΟ. ΤΜΩ. Παρά-
στασις γυναικὸς πυργοστεφοῦς καθημένης, κρατούσης τὴν μυστι-
κὴν κίστην ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς, στεφανουμένης δ' ὑπὸ Διονύ-
σου φέροντος νεβρίδα. ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Ἀχάρακα(ς) (Σράβ., 579, 649 καὶ 650), μεταξὺ Τράλ-
λεων καὶ Νύσης. Εἰς ταύτην θέλει νὰ ἀποδώσῃ ὁ Millingen
(Χάρακα αὐτὴν καλῶν, *Syll.* σ. 79) νόμισμά τι τοῦ Δρούσου
ἐπιγεγραμμένον ΚΑΡΑΚΙ.... Τύπος — Κηρύκειον. Ἡ ἀπόδοσις
ὅμως αὕτη οὐδόλως εἶνε εὐπρόσδεκτος, ἐπειδὴ τὰ Ἀχάρακα δὲν
ἦσαν αὐτονομός τις πόλις ἀλλ' ἀπλῶς κώμη ἐν τῇ χώρᾳ τῆς
Νύσης.

Βάγις (Waddington, *As. Min.*, 61) ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης
τοῦ Ἑρμου. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σαλ-
ωίνου. *Ἐπιγρ.*, ΒΑΓΗΝΩΝ ἢ ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΒΑΓΗΝΩΝ. Ὀνόματα
ἀρχόντων μετὰ τίτλων, ἄρχων ἢ στεφανηφόρος. Κύριοι τύποι —
ΕΡΜΟΣ, ποτάμιος θεὸς Ἑρμος· Διόνυσος ἱστάμενος· αὐτοκράτωρ
ἔφιππος βαίνων ἐπὶ κατακειμένου ἐχθροῦ καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ
τοῦ Ἀρεως καὶ τῆς Ἀθηνᾶς· Ζεὺς ἱστάμενος, κρατῶν ἀετὸν καὶ
σλήπτρον· Ἀφροδίτη γυμνὴ ἱσταμένη, κρατοῦσα μῆλον καὶ κά-
τοπτρον, παρὰ τοὺς πόδας δ' αὐτῆς τρεῖς Ἑρώτες πτερωτοί. Ὡς-
αὕτως ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.
Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Τεμενοθυρῶν.

Βλαῦνδος. Ἴδε Φρυγίαν (σελ. 215).

Βοιώνος. Ἴδε Βοιώνην Αἰολίδος (σελ. 86).

Βρίουλα πλησίον τῆς Νύσης. *Αὐτοκρατορικά, χαλκᾶ μετὰ ἡ*
ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρις Αὐρηλίου.
Ἐπιγρ. ΒΡΙΟΥΛΕΙΤΩΝ. Κύριοι τύποι — ΖΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ, ΗΛΙΟΣ,
ΜΗΤΗΡ ΘΕΩΝ, παρὰ τοὺς τύπους τοῦ Διός, Ἡλίου ἢ Κυβέλης.
Πρὸς τούτοις ΔΗΜΟΣ ΒΡΙΟΥΛΕΙΤΩΝ.

Γόρδος Ἰουλία, κειμένη κατὰ τὸν Πτολεμαῖον μεταξὺ τοῦ
ποταμοῦ Ἑρμου καὶ τοῦ ὄρους Σιπύλου. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* —
ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ, μετὰ ἡ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκρά-
τορος. *Ἐπιγρ.*, ΓΟΡΔΟΣ, ΙΟΥΛΙΑ ΓΟΡΔΟΣ, ΓΟΡΔΗΝΩΝ, ἢ ΙΟΥ-
ΛΙΕΩΝ ΓΟΡΔΗΝΩΝ Ἀρχοντες — στρατηγός, ἄρχων, ἵππικός.

Τύποι — Ἄρτεμις Ἐφεσία· Διόνυσος μετὰ κανθάρου· Μῆν· Τελεσφόρος· ποτάμιος θεὸς (Ἑρμος;)· Ζεὺς καθήμενος· ἀρπαγὴ Περσέφονης· εἰδωλὸν Δήμητρος(;), παρ' ᾧ μήκων καὶ στάχυς· Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος δρακόντων. ΑΓΩΝΟΘΕΣΙΑ ἐν στεφάνῳ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ· ΘΕΑ ΡΩΜΗ, κτλ.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῶν Κάδων τῆς Φρυγίας.

Δάλδεις. Πόλις θέσεως ἀγνώστου. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ. ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ, μετὰ ἥ ἄνευ ὀνομάτων στρατηγοῦ καὶ ἄρχοντος. Κύριοι τύποι — Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ βράχου ἐν ναῶ καὶ λύραν ἀνακρούων. Ἄρτεμις κυνηγοῦσα δύο ἐλάφους. Ἐπὶ μεγάλου νομίσματος (medallion) τοῦ Γορδιανοῦ ὑπάρχει ἀξιοσημείωτος τις σύνθεσις, πιθανῶς ἀντίγραφον περὶ ριφήμου τινὸς εἰκόνας. Παριστᾷ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς Γοργόνας κοιμωμένας, μετὰ τοῦ πτερωτοῦ Ὑπνου ὑπεράνω αὐτῶν, ἐνῷ ἐκ δεξιῶν πλησιάζει ὁ Περσεὺς καὶ ἀριστερὰ εὗρηται ἵππος (Πήγασος). Ἐν δὲ τῷ βάθει τῆς παραστάσεως ὑπάρχει ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος (Zeit. f. Num., V. 105). Εἰδωλὸν Δήμητρος(;), οὗ ἐκατέρωθεν μήκων καὶ στάχυς. Κυβέλη καθημένη. ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ΔΗΜΟΣ, κτλ.

Διὸς ἱερὸν. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γορδιανοῦ. Ἀρχων — ΚΟΡΒΟΥΛΩΝ ἢ ΚΟΡΒΟΥΛΩΝΟΣ, ἄνευ τίτλου, = Cn. Domitius Corbulo, Ρωμαῖος ἀνθύπατος τῆς Ἀσίας ἐν ἔτει 51 ἢ 52 μ. Χ. (Waddington, *Fastes*, σ. 127), ἐπίσης ἐγγώριοι ἄρχοντες μετὰ τίτλων, στρατηγοῦ καὶ ἄρχοντος. Ἐπιγρ., ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ. Κύριοι τύποι — ΚΑΥCΤΡΟΣ, ποταμὸς Κάυστρος· ΖΕΥC, κεφαλαὶ Διὸς καὶ Νέρωνος, ὁποθ. ΗΡΑ, Ἥρα ἱσταμένη· Ζεὺς· Ἀσκληπιὸς· ΔΗΜΟΣ· κτλ.

Ἑρμοκαπηλία, χειμένη πιθανῶς ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ἐξ' οὗ καὶ ὠνομάσθη (Eckhel III, 101). Αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Ὀστυλιανοῦ, κεφαλαὶ Ῥώμης, ΘΕΑ ΡΩΜΗ· Συγκλήτου· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ἢ αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΕΡΜΟΚΑΠΗΛΙΤΩΝ

Τὰ φέροντα, ὡς λέγεται, τὴν ἐπιγραφὴν ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙΤΩΝ νομίσματα ἀνεγνώσθησαν κακῶς, ὡς νομίζει ὁ Sestini. Ὀνόματα ἀρχόντων ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου στρατηγός. Τύποι — Ἀρπαγὴ Περσεφόνης· Κυδέλη, κτλ.

Ἡράκλεια ἐπύλου. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Μαξιμίνου. Ἐπιγρ. ΗΡΑΚΛΕΩΝ ἢ ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ προστιθεμένου ἐνίοτε τοῦ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Τύποι — Ἄδης καθήμενος· Κρόνος πετρῶτός, κρατῶν δρεπανον· Ὑγίεια κτλ. Τὰ νομίσματα τῆς Ἡρακλείας Λάτμου, Ἰωνίας, καὶ Ἡρακλείας Σαλδάκης τῆς Καρίας, ἔχουσι τὸ ἐθνικὸν ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ.

Θυάτειρα, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Λύκου. Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης φαίνεται ὅτι εἶνε **κιστοφόροι** τῶν συνήθων τύπων, φέροντες ὅμως ἐν τῷ πεδίῳ τὰ γράμματα ΘΥΑ καὶ ΒΑ ΕΥ σημαίνοντα ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥΣ Imhoof, *Die Münzen der Dynastie von Pergamon*, Πίν. IV, 1-4). Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. — Κεφαλή Ἀπόλλωνος.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ Τρίπους ἐν στεφάνῳ , № 85

Αὐτοκρατορικά, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνομάτων αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Οὐαλεριανοῦ τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ., ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ ἢ ΘΥΑΤΕΙΡΑ. Ἀρχοντες — ἀνθύπατος, ΑΝΘΥ. ΦΟΥΣΚΩ = Fuscus, ἀνθύπατος Ἀσίας μεταξὺ τοῦ 98 καὶ 102 μ. Χ. ΑΝΘΥ. ΠΟΣΤΟ[ΥΜΕΙΝ]Ω, Fabius Postuminus, πρὸ τοῦ 112 μ. Χ. ΕΠΙ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ, Ἀδριανὸς πρὸ τοῦ 114 μ. Χ. (Waddington, *Fastes* σ. 169, 177, 179). Ἐγχώριοι ἄρχοντες, στρατηγός (ἐνίοτε μετὰ τίτλου ΝΕΩΚΟΡΟΣ) καὶ ἵππικός. Ἀγῶνες — ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ, ΑΔΡΙΑΝΑ, ΠΥΘΙΑ, ΟΛΥΜΠΙ[Α]. Κύριοι τύποι — ΘΥΑΤΕΙΡΑ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ποταμὸς Λύκος κατακείμενος· Σελήνη κρατοῦσα δύο δᾶδας· Ἀμαζών· διπλοῦς πέλεκυς· Ἀπόλλων· προτομή Σεράπιδος· ὄπισθ., ὄφις Ἀγαθοδαίμων.

νεαρός θεός κρατῶν διπλοῦν πέλεκυν καὶ κλάδον· Ἡφαιστος χαλ-
κεύων κράνος πρὸ αὐτοῦ δὲ Ἀθηνᾶ ἱσταμένη· Δημήτηρ ἱστα-
μένη, κρατοῦσα μακρὰν λαμπάδα, μήκωνα καὶ στάχυν· ΒΟΡΕΙ-
ΤΗΝΗ Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος (ἶδε Eckhel, III, 124)· Ἀμφίων καὶ
Ζῆθος δεσμεύοντες τὴν Δίρκην εἰς ταῦρον (τὸ περίφημον Φαρνέσιον
σύμπλεγμα), κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Σμύρνης.

Θυεσσός. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι (:), ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκρά-
τορος. Ἐπίγρ. ΘΥΕΣΣΕΩΝ. Τύπος — ἐπιδορατὶς (Eckhel, III, 123).

Ἰεροκαϊσάρεια ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Γλαύκου, παραποτάμου
τοῦ Μαιάνδρου. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σεπτ. Σεῦή-
ρου, μετὰ ἧ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. Ἐπίγρ. ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑ
ἢ ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. Ἀρχων — ΑΝΘΥΠΑΤΩ ΦΕΡΟΚΙ = Ti. Julius
Ferox, ἀνθύπατος Ἀσίας ἐν ἔτει 116-117 μ. Χ., καὶ ἐγγύωροι
ἄρχοντες — ἄρχων, στρατηγὸς καὶ στεφανηφόρος. Τύποι κυρίως ἀνα-
φερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν Ἀρτέμιδος Περσίας ἢ Περσικῆς. (Tac.
An., III. 62. Πaus., III, 16. 6· V. 27. 3· VII. 6. 4), ἧς τὸ
ἰθαγενὲς ὄνομα ἦτο Ἀνᾱϊτις. ΠΕΡΣΙΚΗ, Ἀρτεμις ἱσταμένη· Ἀρ-
τεμις φονεύουσα ἔλαφον, ἱσταμένη παρὰ ἔλαφον ἢ ἐπὶ ἄρματος
ἐλάφων· ΓΛΑΥΚΟΣ, ὁ ποτάμιος θεὸς Γλαῦκος· Περσεὺς ἱστάμενος·
βωμὸς καίων· (Pausan. V, 27, 5), ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΗ ΣΥΝΚΛΗ-
ΤΟΣ, κτλ.

Καῦστρέανοι. Οὗτοι κατεῖχον τὴν κάτω κοιλάδα τοῦ Καῦ-
στρου. Αὐτόνομα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. Ἐπίγρ., ΚΑΥΣΤΡΙΑ-
ΝΩΝ. Τύποι — Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἢ Διονύσου, δπισθ. Κηρύκειον
πετωτὸν ἢ λύρα. Αὐτοκρατορικά Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς (Mem.
Num. Rom., 1847).

Κιλικιανοὶ (Leake, Num. Hell. Suppl. Asia, σελ. 38—9).
Ὁ λαὸς οὗτος κατεῖχε τὴν ἄνω κοιλάδα τοῦ Καύστρου. Τὰ φέ-
ροντα τὸ ὄνομα αὐτῶν νομίσματα διαίρουσιν εἰς διαφόρους κλά-

σεις, διαφόρως ἐπιγεγραμμένα ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΩ, ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΤΩΝ ΑΝΩ, ΝΕΙΚΑΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩ, ΝΕΙΚΑΕΩΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ, ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΚΕΑΙΤΩΝ, ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ καὶ ΠΕΡΓ. ΝΙΚΑΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩ, περὶ ὧν πάντων ἴδε Eckhel, III, 99 καὶ Kenner, *Stift St. Florian*, σ. 161.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γέτα. Τύποι — ὁ ποταμὸς Κάυστρος· Ἄρτεμις Ἐφεσία· Διόνυσος· Ἀφροδίτη· Ἀσκληπιός· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ΘΕΑΝ ΡΩΜΗΝ, μετ' ἄλλων ἀνευ ἰδιαίτερου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Ἄρχοντες — γραμματεὺς, ἄρχων στρατηγός.

Κλάννουδα (Waddington, *As. Min.*, 19 καὶ *Zeit. f. Num.*, XIII σ. 15). Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο πρὸς νότον τῶν Βαγῶν καὶ δυσμὰς τῆς Βλαύνδου. Ὑπάρχουσι χαλκᾶ νομίσματα ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐπιγεγραμμένα ΚΛΑΝΝΟΥΔΔΕΩΝ, ἐμπ. κεφαλαὶ Ἑρμοῦ, Ἀπόλλωνος ἢ Διός· ὀπισθ. ταῦρος κυρίσσω· θεὰ πεπλοφόρος (Ἥρα;) κατ' ἐνώπιον· ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ.

Μαιονέα (Waddington, *As. Min.*, 65), ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ τῆς μετὰξὺ Φιλαδελφείας καὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ἐν τῇ ἡφαιστειογενῇ χώρᾳ τῇ καλουμένῃ κατακεκαυμένη. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Νέρωνος μέχρις Ἑτρουσκίλλας. Κεφαλαὶ αὐτοκράτορος, Συγκλήτου, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΔΗΜΟΣ, Διὸς Ὀλυμπίου καὶ Ἡρακλέους πωγωνοφόρου. Ἐπιγρ. ΜΑΙΟΝΩΝ ΜΑΙΩΝΩΝ, ΜΑΙΟΝΙΑ κτλ.· ΖΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ. Ἄρχοντες — στρατηγός, ἄρχων, στεφανηφόρος. Τύποι — Ἀθηνᾶ· Ἀφροδίτη ἵσταμένη· Ὀμφάλη ἵσταμένη, φέρουσα λεοντὴν καὶ κρατοῦσα ρόπαλον Ἡρακλέους· Διόνυσος ἐν ἄρματι Κενταύρων· Διόνυσος καὶ Ἀριάδνη ἐν ἄρματι πανθῆρων· Παῖς Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου καὶ φυλασσόμενος ὑπὸ τριῶν Κορυβάντων.

Μαγνησία Σιπύλου. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλή πόλεως, πυργοφόρος.

Κεφαλή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου.

Κεφαλή Διός.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ	Ζεύς
ιστάμενος κρατῶν ἀετὸν καὶ σκῆπτρον	Λ 8
ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ	Ἀθηνᾶ
ισταμένη Νίκην κρατοῦσα	Λ 85
ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ	Ὀμήρου
λὸς περὶ ὃν ἐλίσσεται ὄφεις	Λ 55

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. *Ἐπιγρ.* ΜΑΓΝΗΣΙΑ, ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ, ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟ ΣΙΠΥΛΟΥ, ΜΑΓΝΗΤΕΣ ΑΠΟ Σ., κτλ. Ἀρχοντες — ἀσιάρχῃ, ἱερεὺς, στρατηγός, ἱππικός. Τύποι — ΜΑΡΚΟΣ ΤΥΛΛΙΟΣ ΚΙΚΕΡΩΝ Κεφαλή γυμνὴ Κικέρωνος τοῦ νεωτέρου, ἀνθυπάτου Ἀσίας βραχὺ μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἐν ἔτει 30 π.Χ. ΕΡΜΟΣ, ὁ ποταμὸς ΣΙΠΥΛΟΣ, προτομὴ τοῦ ὄρους Σιπύλου, ΗΡΑΣ. ΖΕΥΣ ΕΛΥΘΕΡΙΟΣ. Κυβέλη ἐπὶ θρόνου ἢ ἐπὶ ἄρματος λεόντων. ΕΙΡΗΝΗ ΣΕΒΑΣΤΗ (Ραχ Augusta), ΘΕΑΝ ΡΩΜΗΝ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, μετὰ πολλῶν ἄλλων ἄνευ ἰδίου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Ἀγῶνες — ΟΛΥΜΠΙΑ, ΑΔΡΙΑΝΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΑ καὶ ΕΝΜΟΝΙΔΕΙΑ. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἰδιόζουσι τῇ πόλει. Ἐν τούτοις εἶνε δυνατόν ἡ λέξις αὕτη νὰ ἀναφέρεται οὐχὶ εἰς ἀγῶνας οὕτω καλουμένους, ἀλλ' εἰς τὸν τόπον, ἐνθα ἐωρτάζοντο, δηλ. ἐν Μονιδειᾷ. Πρβλ. ἐν Κοδριγαῖς ἐπὶ νομισμάτων τῆς Ταρσοῦ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Σμύρνης.

Μάσταυρα, κείμενα ἐπὶ παραποταμίου τοῦ Μαιάνδρου καλουμένου Χρυσορρόα ἐν κοιλάδι τοῦ ὄρους Μεσσώγιδος. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Τιβερίου μέχρις Οὐαλεριανοῦ μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων. *Ἐπιγρ.* ΜΑΣΤΑΥΡΑ ἢ ΜΑΣΤΑΥΡΕΙΤΩΝ. Ἀρχοντες, ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ. Τύποι — Ἀμαζὼν ἑφιππος ἔχουσα ἐπ' ὤμου διπλοὺν Καρικὸν πέλεκυν· Δητὼ φέρουσα τὰ δύο τέκνα τῆς Ἀρτεμις μετὰ

δύο λαμπάδων ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ ταύρων Ἰνδικῶν.
ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Μοσθηνοὶ ἐν τῇ Ὑρκανικῇ πεδιάδι. *Αὐτοκρατορικά*, μετὰ κε-
φαλῶν Διός, Δήμητρος ἢ αὐτοκράτορος — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι
Σαλωνίνης. **Επιγρ.*, ΜΟΣΤΗΝΩΝ, ΜΟΣΤΗΝΩΝ ΛΥΔΩΝ ἢ ΚΑΙ-
ΣΑΡΑΙΩΝ ΜΟΣΤΗΝΩΝ καὶ ΜΟΣΧΗΝΩΝ. Ἄρχοντες — ἄρχων
καὶ στρατηγός. Ὁ μᾶλλον ἄξιος σημειώσεως τύπος εἶνε ἀμαζῶν
ἔφιππος μετὰ διπλοῦ πελέκεως ἐπ' ὤμου, βωμοῦ δὲ καὶ κυπαρίσ-
σου πρὸ αὐτῆς. Ἐπὶ νομίσματός τινος τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου
τοῦ Μονάχου ὁ Ἑρμῆς συλλαμβάνει τὸν ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ
(Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 387). Ἔτεροι τύποι εἶνε οἱ ἐξῆς διπλοῦς
πέλεκυς, κεφαλὴ Δήμητρος, στάχυς, ΔΗΜΟΣ, ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΘΕΟΝ
ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, κτλ.

Νάκρασα ἐν τῇ βορείῳ Λυδίᾳ ἐπὶ τῆς ἀπὸ Θυατείρων εἰς
Πέργαμον ὁδοῦ. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι*. — Κεφαλὰι Συγκλήτου,
ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ καὶ ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ Ἡρακλέους πω-
γωνοφόρου ἢ αὐτοκρατόρων τῶν ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι τοῦ Γέτα.
**Επιγρ.*, ΝΑΚΡΑΣΕΙΤΩΝ ἢ ΝΑΚΡΑΣΕΩΝ. Ἄρχοντες ἐνίοτε μετὰ
τοῦ τίτλου στρατηγός. **Επικρατοῦντες τύποι* — Ἄρτεμις Ἐφεσία·
Κυβέλη ἐπὶ θρόνῳ καθημένη ὄφιν ἐκ βωμοῦ ὑψούμενος, κτλ.

Νύσα ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ ὄρους Μεσσωγίδος, πρὸς βορ-
ρᾶν τοῦ Μαιάνδρου, κτισθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ Σπαρτιάτου τινὸς
καλουμένου Ἀθύμβρου. Τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἠλλάχθη, διότι
Νύσα ἐκλήθη ἀντὶ Ἀθύμβρας ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου τοῦ
Α'. ἀπὸ Νύσσης, μιᾶς τῶν συζύγων αὐτοῦ. Τὰ μόνᾳ ἀργυρᾷ νομί-
σματα τῆς Νύσσης εἶνε κιστοφόροι (τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ)
τῶν συνήθων τύπων μετὰ τῶν γραμμάτων ΝΥ ἢ ΝΥΣΑ ἐν τῇ
πεδίῳ, φέροντες τὰς χρονολογίας ΙΕ καὶ ΚΓ (15 καὶ 23) τοῦ хро-
νολογικοῦ συστήματος τῆς ἐπαρχίας Ἀσίας, ὑπολογιζομένου ἀπὸ
τοῦ 133 π. Χ.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾷ νομίσματα ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ 280 π. Χ.
περίπου μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων. **Επιγρ.*, ΝΥΣΑΕΩΝ. Τύποι

—Κεφαλαὶ Διονύσου νεαροῦ, Ἄδου καὶ Κόρης συνεζευγμένοι, καὶ Εἰρήνης, μετ' ἐπιγραφῆς ΕΙΡΗΝΗ, ὁπ. Διόνυσος ἱστάμενος ἄρ-
παγὴ Περσεφόνης· Ἀπόλλων ἱστάμενος.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. **Επιγρ.* ΝΥ-
ΣΑΕΩΝ. Ἄρχοντες ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τῶν τίτλων ΓΡΑ[ΜΜΑΤΕΥΣ,
ἢ ΙΕΡΕΥΣ. *Θεότητες* — Ζεὺς ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΗΣ (Eckhel, II. 587).
Ἀπόλλων ΠΑΤΡΩΟΣ, ΚΟΡΗ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ, ἐπίθετον
τοῦ θεοῦ Μηνός, φανερώς σχετιζόμενον πρὸς τὸ Φοινικικὸν Qamar
(Ἄραβιστὶ *قمر*) = σελήνη, εἰκονιζόμενος ἢ ἱστάμενος καὶ κρατῶν
φιάλην καὶ σκῆπτρον ἢ καθήμενος πλαγίως ἐπὶ ἵππου. ΑΘΥΜ-
ΒΡΟΣ, ὁ οἰκιστής, ΕΙΡΗΝΗ, ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ
κτλ. Ταῦρος φερόμενος πρὸς θυσίαν ἐπὶ τῶν ὤμων ἐξ γυμνῶν
ἐφήβων, τύπος ἐνδιαφέρων ἐξηγούμενος ὑπὸ χωρίου τινὸς τοῦ Σπρά-
βωνος (XIV. I. 44) ὡς θυσία ἐτήσιος πρὸς τιμὴν τοῦ Πλούτωνος
εἰς τὴν κόμην Ἀχάρακα παρὰ τὴν Νύσαν, ἐνθα ἰδρυτο τὸ Πλου-
τώνιον. Διόνυσος ὡς παῖς καθήμενος ἐν κέρατι Ἀμαλθείας. Περὶ
τοῦ θεοῦ τούτου ἐμυθολογεῖτο ὅτι ἐκομίσθη εἰς Νύσαν ὑπὸ τοῦ
Ἑρμοῦ εὐθύς μετὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ. **Αγῶνες* — ΘΕΟΓΑΜΙΑ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ ἦτοι τὰ ἐπιθαλάμια Ἄδου καὶ Περσεφόνης.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀγκύρας καὶ τῆς Ἐφέσου.

Σαῦτται. Ἡ πόλις αὕτη κατεῖχε τὴν μεταξὺ τῶν ὀχθῶν τοῦ
Ἑρμοῦ καὶ Ὑλλοῦ χώραν. *Αὐτοκρατορικά νομίσματα* μετὰ ἢ ἄνευ
κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σαλωνίνης.
**Επιγρ.* ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ. Ὄνομα ἄρχοντος ἐνίοτε μετὰ τοῦ τίτλου
ἄρχων. *Τύποι* — ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ καὶ ΔΗΜΟΣ,
ΕΡΜΟΣ ἢ ΥΛΛΟΣ, ποταμοὶ Ἑρμος καὶ Ὑλλος· ΖΕΥΣ ΠΑΤΡΙΟΣ,
κεφαλὴ Διός· ΑΖΙΟΤΤΗΝΟΣ, ὄνομα ἐγγώριον τοῦ θεοῦ Μηνός,
γεγραμμένον περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴν ἱστάμενος μετὰ
δύο κατακειμένων ποταμῶν. Ἀπόλλων ἱστάμενος, ἐρειδόμενος
ἐπὶ κιόνος καὶ κρατῶν λύραν. Ἴσις· Κυβέλη ἐπὶ θρόνου. Διόνυ-
σος καὶ πάνθηρ. Ἡρακλῆς ἱστάμενος, κτλ.

Σάρδεις, ἡ ἀρχαία πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς Λυδίας, κειμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Τμώλου ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Πακτωλοῦ, παραποταμίου τοῦ Ἑρμου. Ἡ παλαιὰ ἐξ ἡλέκτρου, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου νομισματοκοπία τῶν βασιλέων τῆς Λυδίας, ἦν περιεγράψαμεν ἤδη (σ. 188), ἐξεδόθη ἐκ τούτου τοῦ νομισματοκοπείου. Ὑπὸ τὴν Περσικὴν ἐξουσίαν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκόπησαν ἐν αὐτῇ χρυσοῦ δαρεικοὶ καὶ σίκλοι ἀργύρου, ἀλλ' οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ἔχομεν περὶ τούτου.

Δεύτερος καὶ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Τὰ παλαιότατα νομίσματα, ἅτινα δύνανται νὰ ἀποδοθῶσι μετὰ βεβαιότητος εἰς τὰς Σάρδεις εἶνε **κιστοφόροι** τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ., μετὰ τῶν γραμμάτων ΣΑΡ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ὀπισθίας ὀψεως. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν δυνάμεθα ὡσαύτως ν' ἀποδώσωμεν τὸ παρὰ τοῦ Imhoof (*Mon. Gr.*, Πίν. G. 23) περιγραφέν σπάνιον τετράδραχμον.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ ἐν λεοντῇ. | ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ Ζεὺς Λαοδικεὺς ἱστάμενος Ρ 236 κ.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα εἶνε πολυάριθμα. **Επιγρ.*, ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Ἐκ τῶν ἐπικρατεστέρων τύπων εἶνε αἱ κεφαλαὶ Ἀπόλλωνος, Ἡρακλέους πωγωνοφόρου, Διονύσου καὶ Ἀρτέμιδος* ὀπισθ. ῥόπαλον. Ζεὺς Λαοδικεὺς ἱστάμενος* Ἀπόλλων ἱστάμενος* λέων κερασφόρος μετὰ δόρατος ἐν τῷ στόματι. Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, κτλ.

Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίου μετὰ ἣ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος. **Επιγρ.* ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. "Ἀρχοντες" ἀνθύπατος, ΓΑΙΩ ΑΣΙΝΝΙΩ ΠΟΛΛΙΩΙ ΑΝΘΥΠΑΤΩ = C. Asinius Pollio, ἀνθύπατος ἐν ἔτει 37-38 μ.Χ. ΕΠΙ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟ Β. = T. Clodius Eprius Marcellus, 70-73 μ.Χ. καὶ ΕΠΙ [ΠΟ]ΥΒΛΙ ΤΟΥΛΛΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ = Publicius ἢ Publilius Tullus, μεταξὺ τοῦ 102 καὶ 104 μ.Χ.· πρὸς τούτοις ἐγγώριοι ἄρχοντες—γραμματεὺς, ἄρχων, στρατηγός, ἀρχιερεὺς μέγας καὶ ἀσιάρχης. Ἀστικοὶ τίτλοι—νεωκόρος, μητρόπολις καὶ ΠΡΩΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ἀγῶνες—ΚΟΙΝΟΝ ΑΣΙΑΣ, ΚΟΡΑΙΑ ΑΚΤΙΑ, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ.

ΣΕΒΗΡΕΙΑ, ΧΡΥΣΑΝΘΕΙΝΑ, πιθανῶς οὕτω καλούμενα ἐκ τοῦ χρώματος τῶν ἀνθέων, ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο ὁ στέφανος τοῦ νικητοῦ. *Κύριοι τύποι* — ΘΕΑ ΡΩΜΗ, Ῥώμη καθημένη. *CARΔIC*, προτομή τῆς πόλεως. ΤΜΩΛΟΣ, κεφαλὴ τοῦ ὄρους Τρωῶλου. ΖΕΥΣ ΛΥΔΙΟΣ, προτομή τοῦ Λυδίου Διός. ΕΡΜΟΣ, ποταμὸς Ἑρμος. ΜΗΝΑΣΚΗΝΟΣ, προτομή τοῦ Μηνός (Πρβλ. *Journ. Hell. Stud.*, IV 417, περὶ δὲ τῶν διαφόρων ἐπιθέτων τοῦ θεοῦ Μηνός ἴδε Le Bas-Waddington, *Inscr. d' As. Min.*, ἀρ. 668). *CARΔIC ACIAC ΛΥΔΙΑC* ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC, πεπλοφόρος κεφαλὴ τῆς πυργωτοφύου πόλεως, ὀπισθ. ἀρπαγὴ Περσεφόνης. ΠΑΦΙΗ *CARΔΙΑΝΩΝ*, ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης· ἀγωνιστικὴ τράπεζα· Τριπτόλεμος ἐπὶ ἄρματος δρακόντων· Δήμητρα μετὰ σταχύων ἱσταμένη ἀντικρὺ Ἀσιατικῆς παραστάσεως τῆς Περσεφόνης· Μὴν ἱστάμενος· Σειληνὸς ἱστάμενος μετὰ τοῦ παιδὸς Διονύσου εἰς τὸν βραχίονα ἐν τῇ στάσει τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Πραξιτέλους· Ὀμφάλη.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου, Περγάμου, Ἱεραπόλεως Φρυγίας, Ὑπαίπων, Σίδης καὶ Σμύρνης.

Σίλανδος. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Καρακάλλα, μετὰ ἧ ἀνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. Ἑπιγρ. *ΣΙΛΑΝΔΕΩΝ*. Ἀρχοντες — ἄρχων, στρατηγός, ἀρχιερεὺς. *Κύριοι τύποι* — *ΙΕΡΑ CYNKΛΗΤΟC*· Μὴν ἱστάμενος· Εἰδῶλον Δήμητρος ἢ Περσεφόνης· Διόνυσος ἱππεύων πάνθηρα· Ἡφαιστος χαλκεύων κράνος παρούσης τῆς Ἀθηνᾶς· ΕΡΜΟΣ, ποταμὸς Ἑρμος κατακεκλιμένος, πρὸ αὐτοῦ δέ, ἐπὶ νομίσματος τοῦ Κομμόδου, εὔρηται ὀρεῖα τῆς νύμφης ὀρωμένη ὅπισθεν βράχου, δραττομένη τοῦ κορμοῦ δένδρου καὶ κρατοῦσα καλαύροπα· Σειληνὸς ἱστάμενος πλησίον ὄνου. Ἡ λατρεῖα τοῦ Σειληνοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑποδεικνύει ἴσως τὴν παραγωγὴν τοῦ ὀνόματος Σίλανδος.

Τάβαλα. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ, συνήθως μετὰ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων. Ἑπιγρ., *ΤΑΒΑΛΕΩΝ*.

Ἄρχοντες — στρατηγός, ἄρχων. Κύριοι τύποι — *ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ*. *ΕΡΜΟΣ*, ποταμὸς Ἑρμος. Ἄρτεμις Ἐφεσία. Κυβέλη καθημένη. ἁμαζῶν ἑφιππος.

Τρωῶλος. Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ὄρους.

Αὐτοκρατορικά — *Μ.* Αὐρήλιος Καῖσαρ, Σαβίνα καὶ Φαυστίνα, ὡσαύτως δὲ καὶ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος. *Ἐπιγρ.*, *ΤΜΩΛΙΤΩΝ*. Τύποι — *ΤΜΩΛΟΣ*, πωγωνοφόρος προτομή τοῦ ὄρους Τρώλου. Ὀμφάλη μετὰ βροπάλου Ἡρακλέους. Ἀπόλλων. Ἑρως. Ἄρτεμις κυνηγέτις. γυναικεῖον εἶδωλον κατ' ἐνώπιον, φέρον μόδιον. Ἄρχων — στρατηγός. *Πρόβλ.* Αὐρηλιόπολιν.

Τόμαρα. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — Κόμμοδος, μετὰ ἣ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος.

Ἐπιγρ., *ΤΟΜΑΡΗΝΩΝ*. Τύποι — *ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ* ἀρπαγὴ Περσεφόνης. κεφαλὴ Ἡρακλέους. *ᾠπισθ.* λέων. ποτάμιος θεὸς *ΚΙΣΣΟΣ*.

Τράλλεις, πόλις ἀκμάζουσα ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ ὄρους Μεσσώγιδος. Ἦτο δ' αὕτη ἐν τῶν κυριωτάτων νομισματοκοπείων τῶν **κιστοφύρων** ἐν τῇ δυτικῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Οἱ κιστοφόροι τῶν Τράλλεων μετὰ τῶν ἡμίσεων καὶ τετάρτων αὐτῶν, ἀνήκουσι χρονολογικῶς εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δευτέρου αἰῶνος μέχρι τοῦ 48 π. Χ. Διακρίνονται δὲ διὰ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ γραμμάτων *ΤΡΑΛ* εἰς τὰ ἀριστερὰ τῶν ὄψεων τῆς ὀπισθίας ὀψεως, καὶ διὰ ποικίλλοντος συμβόλου εἰς τὰ δεξιὰ αὐτῶν. Ὑπεράνω τοῦ γωρυτοῦ ὑπάρχουσιν ὀνόματα ἢ μονογραφήματα ἀρχόντων, ἐπὶ δὲ τῶν νεωτέρων σειρῶν τὰ ὀνόματα τῶν Ῥωμαίων ἀνθυπάτων τῆς Ἀσίας λατινιστί, *Τ. ΑΜΠΙ. Τ. F. PROCOS.*, *T. Ampius Balbus* (58-57 π. Χ.). *C. FABI. M. F. PROCOS.*, *C. Fabius [Hadrianus]* (57-56 π. Χ.). *PVLCHER PROCOS.*, *C. Claudius Pulcher* (55-54 π. Χ.). καὶ *C. FAN. PONT. PR[aetor]*, *C. Fannius* (49-48 π. Χ.). Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῶν Τράλλεων πρὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν

χρόνωνφέρουσιν ἐνίοτε τὴν ἐπιγραφὴν ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ἢ ANT ἀντὶ τοῦ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ, ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ πόλις ἔφερεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὰ ὀνόματα Σελεύκεια καὶ Ἀντιόχεια (Sestini, *Class. gen.* σελ. 114). Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Δομετιανοῦ, μετ' ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ἢ ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ (ἴδε Le Bas-Waddington, *Inscr. d' As. Min.*, 600α), καὶ ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σαλωνίνου, φέροντα ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ, προτασσομένου συνήθως τοῦ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ἢ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ, ἐνίοτε ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος, μετὰ ἐπιγρ., ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ἀρχοντες — γραμματεῖς, στρατηγός. Κύριοι τύποι ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ καὶ ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ ΖΕΥΣ ΛΑΡΑΣΙΟΣ ἢ ΔΙΟΣ ΛΑΡΑΣΙΟΥ, ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν Διὸς Λαρασίου, πολιοῦχοῦ θεοῦ τῶν Τράλλων, πιθανῶς ὀνομασθέντος ἀπὸ τῆς γειτονικῆς κώμης Λαράσης (Le Bas-Waddington, *ἐ. ἀ.* ἀρ. 604). ΑΠΟΛΛΩΝ ΗΛΙΟΣ ἢ ΗΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, προτομὴ Ἡλίου. ΠΥΘΙΟΣ ἢ ΛΥΔΙΟΣ, παράστασις τοῦ Πυθίου ἢ Λυδίου Ἀπόλλωνος Διόνυσος καὶ Ἀριάδνη, ἢ Διόνυσος καὶ Ἀπόλλων κρούων λύραν, καθήμενοι παραπλεύρως ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ πάνθηρος καὶ τράγου, ἐπὶ δὲ τοῦ τράγου Ἐρωτιδεὺς αὐλῶν διπλοῦν αὐλόν. Ἡλῖος ἐπὶ τεθρίππου· ἄρπαγὴ Περσεφόνης· Ἐκάτη τρίμορφος· ΔΙΟΣ ΓΟΝΑΙ[ΟΥ], παῖς Ζεὺς κοιμώμενος ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Ἰδῆς, ὑπερᾶνω δ' αὐτοῦ ἀετὸς μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων· Ἀμάθεια καθήμενη, θηλάζουσα τὸν παῖδα Δία, πέριξ δὲ τρεῖς Κορύβαντες ὀρχούμενοι καὶ κρούοντες τὰς ἀσπίδας των. Πολυαριθμούς ἄλλους τύπους μικροτέρου ἐνδιαφέροντος, π. χ. ΤΥΧΗ, κτλ. ἴδε παρὰ Mionnet. Ἀγῶνες — ΠΥΘΙΑ, ΟΛΥΜΠΙΑ, ΠΥΘΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, ΟΥΜΠΙΑ ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, συνήθως μετ' ἀγωνιστικῆς τραπεζῆς ὡς τύπου.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ Περγάμου, Ἐφέσου, Λαοδικείας Λύκου τῆς Φρυγίας, Σμύρνης, Σίδης καὶ Συννάδων.

Ὑπαιπα, ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ ὄρους Τμώλου (Στράβ.)

627), παρὰ τὸν ποταμὸν Κάυστρον. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ, συνήθως μετ' ὀνόματος αὐτοκράτορος. *Ἐπιγρ.* ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. Ἄρχοντες — στρατηγός, γραμματεὺς, ἄρχων, ἀσιάρχης, ἢ στεφανηφόρος. *Τύποι* — ΚΑΥΣΤΡΟΣ, ποταμὸς Κάυστρος· εἰδῶλον Ἀρτέμιδος Περσικῆς ἢ Ἡρας ἰσταμένης κατ' ἐνώπιον ἐν τῇ στάσει τῆς Ἐφεσίας θεᾶς, ἀλλὰ φέρουσης μακρὸν ἔνδυμα ἢ πέπλον· Ἀπόλλων καθήμενος κρατῶν εἰκόνα Ἡρας· κεφαλὴ Ἡρακλέους· Ἀσκληπιός· Διόνυσος· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Σάρδεων.

Υρκανίς, ἐν τῇ Υρκανικῇ πεδιάδι, δι' ἧς ὁ ποταμὸς Ὑλλος κατέρχεται εἰς τὸν Ἑρμόν. Ἐκλήθη δ' οὕτω ἢ θέσις ἀπὸ ἀποικίας Υρκανῶν ἐκ τῆς Κασπίας θαλάσσης, ἀναμιχθέντων μετὰ ταῦτα πρὸς τινὰς Μακεδόνας. *Αὐτοκρατορικὰ νομίσματα*, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου, *Ἐπιγρ.* ΥΡΚΑΝΙΣ, ΥΡΚΑΝΩΝ, ἢ ΥΡΚΑΝΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Ἄρχοντες — ΑΝΘ[ΥΠΑΤΩ] ΒΕΤ[ΤΙΩ] ΠΡΟΚ[ΛΩ] καὶ ΑΝΘΥ[ΠΑΤΩ] ΚΥΗΤΩ, οἱ ἀνθύπατοι Vettius, Proculus, περὶ τὰ 112 μ. Χ. καὶ Avidius Quietus τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανοῦ· πρὸς τοῦτοις ἐγγύριοι ἄρχοντες, στρατηγὸς καὶ στεφανηφόρος. *Τύποι* — Ἀρπαγὴ Περσεφόνης· Δήμητρα ἐπὶ ἄρματος δρακόντων· ποτάμιος θεὸς ΠΙΔΑΣΟΣ κατακεκλιμένος ὑποκάτω δένδρου, ἐρειδόμενος δὲ ἐπὶ ἀσπίδος. Ἐτεροὶ τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διονύσου, Ἀρτέμιδος, Ἀσκληπιοῦ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, κτλ.

Φιλαδέλφεια, μία τῶν σπουδαιοτάτων πόλεων τῆς Λυδίας, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ Φιλαδέλφου. Ἐκείτο ἐπὶ τῆς βορειοδυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους Τμώλου, παρὰ τὸν ποταμὸν Κόγαμον. Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ. *Ἐπιγρ.* ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ, προτομὴ Ἀρτέμιδος ὅπ. Ἀπόλλων καθήμενος ἢ ἰστάμενος μετὰ λύρας. Ἄρχων — ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. *Αὐτοκρατορικὰ μετὰ κεφαλῶν τῶν ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ ἢ τῆς τοῦ αὐ-*

τοκράτορος — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ἢ ΦΛΑΒΙ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, προστιθεμένου συνήθως ΝΕΩΚΟΡΩΝ, μετὰ ἧ ἄνευ ὀνομάτων ἄρχοντος ἢ στρατηγοῦ ἅπαξ δὲ ἐπιμελητῶν: ΕΠΙΜΕΛΗΘ[ΕΝΤΩΝ] ἐπὶ νομίσματι τοῦ Οὐεσπασιανοῦ (Hermes, VIII. 229). Τύποι — ΖΕΥΣ ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ· ΠΗΓΗ, πηγαία νύμφη ὅφιν συνεσπειρωμένος ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἵππου· Ἡρακλῆς καὶ Ἰδρα· Ἀμαζῶν ἱσταμένη καὶ κρατοῦσα εἰδῶλον Ἀρτέμιδος. Ἴσις ἱσταμένη ἢ καθημένη, φέρουσα εἰς τοὺς βραχίονας τὸν παῖδα Ἀρποκράτην· Ἑρμῆς φέρων τὸν παῖδα Διόνυσον· Ἑρμῆς σύρων κριόν· Ἀφροδίτη γυμνή ἐν ναφί, διευθετοῦσα τὴν κόμην τῆς καὶ κρατοῦσα πρὸ τοῦ προσώπου καὶ τοπτρον· Ἀγωνιστικὴ τράπεζα μετὰ ὑδριῶν, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου, Σμύρνης, καὶ Ὀρεστίου, πόλεως ἄλλως ἀγνώστου. Ἐπιγρ. ΟΡΕΣΤΕΙΝΩΝ ΦΙΛΑΔΕΛΦ, κτλ. ΟΜΟΝΟΙΑ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΛΥΔΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ἡ νομισματοκοπία τῆς Λυδίας ἀνήκει σχεδὸν ἅπασα εἰς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους, ἀρκεῖ νὰ ἀνακεφαλαιώσωμεν ἐν ταῦθα τὰς ἐλίγας πόλεις, ὧν ἔχομεν νομισματικὰ μνημεῖα ἀρχαιοτέρας χρονολογίας. Αὗται δ' εἶνε δὲ αἱ ἑξῆς·

	Πρὸ τοῦ Δαρείου	Β' καὶ Α', αὐτὸν π. Χ	Αὐτοκρατορικά
Θυάτειρα	...	Ρ κιστοφ. Α	Α
Καῦστριανοί	...	Α	Α
Κλάννουδα	...	Α	
Μαγνησία	...	Α	Α
Νῦσα	...	Ρ κιστοφ. Α	Α
Σάρδεις	ΒΕ Χ Ρ	Ρ Ρ κιστοφ. Α	Α
Τράλλεις	...	Ρ κιστοφ. Α	Α
Φιλαδέλφεια	...	Α	Α

ΦΡΥΓΙΑ.

Τὰ νομίσματα τῆς Φρυγίας εἶνε ἄξια ἐπιμελεστέρας ἐρεύνης, ἥ ἣς ἔτυχεν μέχρι τοῦδε διότι, καίπερ σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν ὄντα αὐτοκρατορικῶν χρόνων, εἶνε μεγίστου ἐνδιαφέροντος μυθολογικῶς καὶ γεωγραφικῶς. Ὑπάρχουσι πολυάριθμα ὀνόματα καὶ ἐπίθετα θεοτήτων μόνον ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Φρυγίας ἀπαντῶντα, ἄλλα δὲ ἀπεικονίζουσιν Ἑλληνικοὺς μύθους Φρυγικῆς καταγωγῆς. Ἐπίσης ἡ συχνὴ ἐμφάνις ὀνομάτων ποταμῶν εἶνε μεγίστης σπουδαιότητος ὡς πρὸς τὸν γεωγραφικὸν προσδιορισμὸν τῶν θέσεων τῶν πόλεων.

Ἄγκυρα, πιθανῶς κειμένη πλησιαίτατα τῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ Μαχέστου. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Γαλλιανοῦ. *Ἐπιγρ.* ANKYRANON, IOYΛIEON ANKYRANON ἢ AΓKYPA-
NON. Ἀρχοντες — ἀνθύπατος, OYOΛΑΣENNA ANOYPATΩ = Volasenna, ἀνθύπατος Ἀσίας ἔτει 62-63 μ. Χ. (Waddington, *Fastes*, σ. 135). Ἐγχώριοι ἄρχοντες — ἄρχων, αἰτησάμενος, ἔφορος, ἱερεὺς, ἀρχιερεὺς, στεφανηφόρος, νεωκόρος. *Κύριοι τύποι* — OEA PΩMH, IEPA CYNKΛHTOC, ΘEON CYNKΛHTON. Ζεὺς ἱστάμενος, κρατῶν ἄγκυραν καὶ δόρυ. Ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης ἄγκυρα εἶνε ἡ παρὰ τοῦ βασιλέως Μίδα εὐρεθεῖσα, ἣτις ἐδεικνύετο καὶ κατὰ τοὺς χρόνους ἔτι τοῦ Πausανίου (I, 4) ἐν τῷ ναῷ τοῦ Διός (Waddington, *As. Min.*, σ. 10). Κυβέλη κα-
θημένη. Ἄρτεμις Ἀσιατικὴ. Ἀμαζῶν ἔφιππος. Ἐκάτη τρίμορ-
φος, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ Νύσης τῆς Λυδίας. *Ἐπιγρ.* ANKY-
RANON NYCAEON.

Ἀδριανόπολις ἢ Ἀδριανόπολις Σεβαστή, ἐν τῇ ἀπωτάτῃ νοτιοανατολικῇ γωνίᾳ τῆς Παρορείου Φρυγίας, πρὸς νότον τοῦ Φιλομηλίου, πλησίον τοῦ Δογχαν Ἀρσλάν. *Αὐτοκρατορικά* — Ἀντωνί-

νος ὁ Εὐσεβής, Σεουήρος, Μάξιμος, Γορδιανὸς καὶ Βαλβινός.
Επιγρ. ΑΔΡΙΑ καὶ ΑΔΡΙΑΝΟΠΟ. "Ἀρχων—ἄρχων. Τύποι—Τύχη
 (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 400). Ζεὺς ἐπὶ θρόνου, κτλ. ΚΑΡΜΕΙΟΣ
 ποταμὸς (W. M. Ramsay, *Mittheilungen d. arch. Inst. Ath.*
 1883, σ. 76). Ὑγίεια, κτλ.

Αἰζανοὶ (Waddington, *As. Min.*, 8) παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ
 Ῥυνδάκου, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Βιθυνίας. *Αὐτοκρατορικά*—ἀπὸ Αὐ-
 γούστου μέχρι Γαλλιηνοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ. "Ἀρχοντες,
 ἐνίοτε στρατηγός, ἄρχων, νεωκὸρος καὶ στεφανηφόρος. Κύριοι τύποι
 —Ζεὺς ἀετοφόρος· Κυβέλη· Ἑκάτη· Ἄρτεμις Ἐφεσία· οἱ Διό-
 σκουροι· ἐπὶ Ἀδριανοῦ δὲ ποτάμιός τις θεός, πιθανῶς ὁ Ῥύνδα-
 κος, κρατῶν παῖδα ἐν χερσίν. Ἐπίσης ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΘΕΟΣ ἢ ΙΕΡΑ
 ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, καὶ ἡ ἐγχώριος γε-
 ρουσία ΑΙΖΑΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑ (*Z. f. N.* XII, 340).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Κάδων ἐπὶ Δομιτιανοῦ, *ἐπιγρ.*
 ΔΗΜΟΣ ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ, ΔΗΜΟΣ ΚΑΔΟΗΝΩΝ.

Ἀκκίλαιον. *Αὐτοκρατορικά* Γορδιανοῦ. *Επιγρ.*, ΑΚΚΙΛΑΕΩΝ.
 Τύποι—Μῆν· Τύχη· Νίκη στεφανηφόρος (*Num. Chron.*, VIII, 14).

Ἀκμονία (Waddington, *As. Min.* σ. 5). Αὐτόνομα χαλκὰ
 τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΑΚΜΟΝΕΩΝ Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ
 μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων,
 μεταξὺ δύο ἀστέρων. "Ὄνομα
 ἄρχοντος Α . 9
 » "Ἀσκληπιδὸς ἱστάμενος.
 "Ὄνομα ἄρχοντος Α . 75

Κεφαλὴ Διός.

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Σαλωνίνης, μετὰ τῆς
 κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος· ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ
 ΒΟΥΛΗ, κτλ. *Επιγρ.*, ΑΚΜΟΝΕΩΝ ἐνίοτε σὺν ΝΕΩΚΟΡΩΝ, σπανίως
 ΑΚΜΟΝΩΝ ἢ ΑΚΜΟΝΕΙΣ. Ἀρχοντες—ἄρχων, νεωκὸρος, γραμ-

ματεὺς καὶ ἰέρεια. Οἱ ἐπικρατέστεροι τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἑρμοῦ, ὃς ἀπεικονίζεται ἱστάμενος κρατῶν βαλάντιον καὶ κηρύκειον μετὰ κριοῦ δὲ παρ' αὐτῶ· τῆς Ἀρτέμιδος κυνηγέτιδος, μετ' ἐλάφου, ἐνίοτε δὲ καὶ μικρᾶς Νίκης παρ' αὐτῇ· τοῦ Διὸς καθήμενου μετὰ γλαυκὸς παρ' αὐτῶ. Ὑπάρχει ὡσαύτως ποτάμιός τις, θεός, πιθανῶς ὁ Μαϊάνδρος· Κυβέλη καθήμενη· Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια· Ζεὺς καθήμενος, κατ' ἐνώπιον μετὰ δύο γιγάντων πρὸ αὐτοῦ (Z. f. N., XIII. Πίν. IV. 13)· Διόνυσος ἐπὶ ἄρματος πανθήρων, ἢ ἱππεύων πάνθηρα, ἢ ἱστάμενος γυμνὸς καὶ κρατῶν κάνθαρον· Ἀμάλθεια θηλάζουσα τὸν παῖδα Δία, περίξ δὲ τρεῖς Κουρήτες· Ἀρτεμις Ἐφεσία· αὐτοκράτωρ ἔφιππος καλπάζων πρὸς τὸ Δίνδυμον (;) ὅρος ἐφ' οὗ ἴστανται δύο μορφαὶ (Νεμέσεις ;), ἐνῶ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρου εὗρηται ποταμὸς κατακείμενος, ὁ Μαϊάνδρος (Imhoof, *Mon. Gr.*, 392)

Ἀλία. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. Κεφαλαὶ αὐτοκρατόρων ἢ τῶν ΔΗΜΟΣ, ΒΟΥΛΗ ἢ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Ἐπιγρ.* ΑΛΙΗΝΩΝ. Ἀρχοντες, — ἀσάρχος καὶ αἰτησάμενος (ΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΥ ΦΡΟΥΓΙ, *Hermes*, IX. 493), ἐνίοτε μετὰ τῆς ἀφιερωματικῆς *ἐπιγρ.* ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Τύποι — Μῆν (Ἀσχαίνος) ἱστάμενος ἢ ἔφιππος· Ἀρτεμις κυνηγέτις· Διόνυσος ἱστάμενος· Ἀπόλλων ἱστάμενος· ναὸς τετράστυλος, κτλ. (*Num. Chron.*, III. 98, VIII. 15).

Ἀμόριον. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιηνῶ. *Ἐπιγρ.* ΑΜΟΡΙΑΝΩΝ. Ἀρχων ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τοῦ τίτλου ἄρχων. Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διός, Ἀπόλλωνος καὶ Ἀσιατικῆς τινος μητρὸς θεᾶς, ὁμοιαζούσης πρὸς Ἀρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν· Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ πανθήρων· δύο Νεμέσεις· Ἡρακλῆς καὶ ἡ Κερυνίτις ἔλαφος· πρὸς τοῦτοις ΘΕΑ ΡΩΜΗ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. Ἐπὶ βραχύν τινα χρόνον,

ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου (περὶ τὸ 14 π. Χ.) φαίνεται, ὅτι τὸ Ἀμόριον ἐκαλεῖτο **Οὐψανία (Vipsa ia)** πρὸς τιμὴν τοῦ M. Vipsanius Agrippa. Ἐπιγρ., ΟΥΕΙΨΑΝΙΩΝ ἢ ΟΥΙΨΑΝΙΩΝ. Κεφαλὴ Γαίου Καίσαρος, ὅπ. Ἀετὸς (Leake, *Num. Hell. Suppl. Asia*, σ. 108).

Ἀπάμεια, ἐπικαλουμένη ἡ Κιζωιός, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀντίοχου καὶ κληθεῖσα ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀπαμείας. Ἐκείτο δὲ πλησίον τῶν Κελαινῶν, ἐπὶ τοῦ καταβράκτου Μαρσίου, ἀκριβῶς κάτωθεν τῶν πηγῶν αὐτοῦ (Waddington, *As. Min.*, σ. 11). Ἡ πόλις ταχέως ἀπέκτησε μεγάλην ἐμπορικὴν σπουδαίωτητα, καὶ ἀπέβη ἐν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι π. Χ. ἐν τῶν κυριωτάτων νομισματοκοπειῶν τῶν κιστοφόρων. Ἐν ταῖς χρόναις τοῦ Στράβωνος ἦτο τὸ δεύτερον μέγα ἐμπορεῖον τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀσίας, πρωτεῖα κατεχούσης τῆς Ἐφέσου. Οἱ **κιστοφόροι** τῆς Ἀπαμείας εἶνε τῶν συνήθων τύπων, διακρίνονται ὁμῶς διὰ τῶν γραμμάτων ΑΠΑ, ὀνόματος ἄρχοντος καὶ τοῦ διπλοῦ αὐλοῦ τοῦ Μαρσίου ὡς συμβόλου. Ἀπαντῶσιν ἐπίσης τὰ ἐξῆς ὀνόματα Ῥωμαίων ἀνθυπάτων τῆς Ἀσίας καὶ Κιλικίας, ἐκ τοῦ χρόνου ὅτε ἡ Φρυγία ἦτο ἡνωμένη πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην· C. Fabius (57-56 π. Χ.), P. Lentulus, ἀνθύπατος Κιλικίας (56-53 π. Χ.), Ap. Claud. Pulcher (55-54 π. Χ.), M. Tullius Cicero, ἀνθύπατος Κιλικίας (51-50 π. Χ.) καὶ C. Fannius (49-48 π. Χ.). Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

Κεφαλὴ Διὸς.

ΑΠΑΜΕΩΝ Ἀετὸς ἱπτάμενος μετὰ τῶν πέλων τῶν Διοσκούρων, ὑπὲρ οὓς ἀστέρες. Κάτωθεν κόσμημα μαιανδρικὸν καὶ ὄνομα ἄρχοντος κατὰ πτώσιν γενικὴν μετὰ πατρωνυμικοῦ. . . Α 1·2 καὶ 95
ΑΠΑΜΕΩΝ Ἀσιατικὴ θεὰ (Ἥρα) πεπλοφόρος. Ὄνομα ἄρχοντος μετὰ πατρωνυμικοῦ. . . Α 75

Αυτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνου. **Επιγρ.*, ΑΠΑΜΕΩΝ, ΑΠΑΜΕΙΣ, ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑΣ ἢ ΑΠΑΜΕΙΑΣ, ἐνίοτε τῇ προσθήκῃ τοῦ ΠΡΟΣ ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ. Ἀρχοντες — ἀνθύπατος, ΕΠΙ ΜΑΡΙΟΥ ΚΟΡΔΟΥ, Marius Cordus, ἀνθύπατος Ἀσίας τὸ 51 ἢ 52 μ.Χ.· ΕΠΙ Μ. ΟΥΕΤΤΙΟΥ ΝΙΓΡΟΥ, M. Vettius Niger, ἐπὶ Νέρωνος· ΕΠΙ ΠΛΑΝΚΙΟΥ ΟΥΑΡΟΥ, M. Plancius Varus, 79 μ.Χ. (Waddington, *Fastes*, σελ. 132, 151). Ἐγχώριοι ἄρχοντες — ἀγωνοθέτης, πανηγυριάρχης, ἀρχιερεὺς, γραμματεὺς. **Ἀξιοσημείωτοι ἐπιγραφαὶ ἢ τύποι* — ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ· ΜΑΡΣΥΑΣ, Σάτυρος Μαρσύας αὐλῶν διπλοῦν αὐλόν· ΚΙΒΩΤΩΝ ἢ ΚΙΒΩΤΟΙ(;), ΑΠΑΜΕΩΝ ΜΑΡΣΥΑΣ, ποταμὸς Μαρσύας κατακείμενος ἐν σπηλαίῳ ὑπὸ βράχους καὶ πύργους, κρατῶν διπλοῦν αὐλὸν καὶ κέρας Ἀμαλθείας (Πρβλ. Στράβ., 577 καὶ Ξενοφ. Ἀνάβ. I. 2. 8). Ἀθηναῖα καθημένη αὐλοῦσα διὰ διπλοῦ αὐλοῦ, καὶ ἐγκατοπτριζομένη ἐν τῷ ὕδατι πηγῆς (*Num Zeit.*, 1884 σελ. 289), παρὰ τοὺς πόδας δ' αὐτῆς ἐπὶ βράχου ὑψηλοῦ εὐρηται Μαρσύας ὁ σάτυρος μετὰ χειρῶν τεταμένων. ΚΕΛΑΙΝΟΣ, προτομὴ Κελαινοῦ, πιθανῶς τοῦ μυθικοῦ οἰκιστοῦ τῆς πόλεως, ἐξ οὗ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο Κελαιναί. ΖΕΥΣ ΚΕΛΕΝΕΥΣ, κεφαλὴ Διὸς Κελαινέως. ΑΠΑΜΕΙΑ, προτομὴ τῆς πόλεως· ὁπ. ΣΩΤΕΙΡΑ, Ἐκάτη τρίμορφος. ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ὁ ποταμὸς, εἰς ὃν εἰσρέει ὁ Μαρσύας παρὰ τὰ προάστεια τῆς πόλεως· Ἀφροδίτη γυμνὴ κατ' ἐνώπιον. Κιβωτός, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφὴ ΝΩΕ, πλέουσα ἐπὶ ὑδάτων· ἐν αὐτῇ εἶνε δύο μορφαί, παρ' αὐτῇ δ' ἴστανται ἀνὴρ καὶ γυνή· ἐπὶ τοῦ σώματος δὲ τῆς κιβωτοῦ κόραξ, ἐνῶ ὑπεράνω ἵπταται περιστερὰ φέρουσα κλάδον ἐλαίας (*Πίναξ ΛΒ.* 3). Ὁ ἀξιοσημείωτος οὗτος τύπος, ἀπαντῶν ἐπὶ νομισμάτων τῶν Σεουήρου, Μακρίνου καὶ Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου, ἀναφέρεται φανερώς εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Νῶε, ἥτις θὰ ἐσχετίσθῃ πρὸς τὸν μῦθον περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ Δευκαλίωνος ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἢ Χριστιανικοῦ στοιχείου τῶν κατοίκων τῆς πόλεως (ἴδε Madden, *Num. Chron.*, 1866, σ. 207 κ. ἐξ.). Δέων βαδίζων, ὑπεράνω δὲ κίστη μυστικῇ

καὶ πρὸ αὐτοῦ θύρτος· Θεά, ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν Ἀρτεμιν τῆς Ἐφέσου, περικυκλουμένη ὑπὸ τεσσάρων ποταμίων θεῶν, ἐπιγεγραμμένων ΜΑΙ, ΜΑΡ, ΟΡ ἢ ὈΒΡ = Μαιάνδρος, Μαρσύας, Ὀργᾶς καὶ Ὀθρίμας (Πίναξ ΛΒ'. 7.)

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου.

Ἀππία (Waddington, *As. Min.*, 13). *Αὐτοκρατορικά*—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρις Ὀτακιλίας μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. *Ἐπιγρ.* ΑΠ· ΠΙΑΝΩΝ. Ἀρχοντες—ἄρχων, στρατηγός, γραμματεὺς καὶ νεωκόρος. Τύποι—Κηρύκειον· Διόνυσος ἱστάμενος· Ζεὺς ἱστάμενος, κρατῶν ἅετὸν καὶ σχῆπτρον· πόλις καθημένη μεταξὺ Τύχης καὶ πολεμιστοῦ στεφανοῦντος αὐτήν· Ποτάμιος θεὸς κατακεκλιμένος· ΒΟΥΛΗ, κεφαλὴ πεπλοφόρος τῆς Βουλῆς, κτλ. (*Num. Chron.* VIII, 16. Fox II, 142).

Ἀττουδα ἐπὶ τοῦ Ἰγυλὶ Χισσάρ ἢ παρ' αὐτῷ, ἐν τῇ ἄκρᾳ νοτιοδυτικῇ γωνίᾳ τῆς Πακατιανῆς Φρυγίας (*Journ. Hell. Stud.*, IV, 404). Ἐν τῇ χώρᾳ τῆς πόλεως ταύτης ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τοῦ Μηνῶς Κάρων, μνημονευόμενος ὑπὸ τοῦ Στράβωνος (579). Τὸ ἐπίθετον τοῦτο παρήχθη ἀναμφιδόλως ἐκ τῆς ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς Καρίας θέσεως τοῦ ναοῦ (Le Bas-Waddington, *Inscr.* τόμ. III, μέρ. I, σ. 216).

Ὡς ἢ Ἀφροδισιάς καὶ Πλάρασα ἐν Καρίᾳ, οὕτω καὶ τὰ Ἀττουδα ἔκοψαν δραχμάς ἐν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι π. Χ.

Ἀργυραὶ δραχμαί. Δεύτερος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ πόλεως πυργωστεφής. | ΑΤΤΟΥΔΔΕΩΝ Ἀπόλλων γυμνάσιον
(*Num. Chron.*, VIII, 17.) | ἐπὶ κίονος ἐρειδόμενος. *Ρ* 53 κ.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. *Ἐπιγρ.* ΑΤΤΟΥΔΔΕΩΝ, συνήθως μετὰ ὀνόματος ἄρχοντος προτασσομένης ἐνίοτε τῆς ΔΙΑ ἀντὶ τῆς ΕΠΙ. Τίλοι· μνημονευτέος ὁ τῆς ΙΕΡΕΙΑΣ. Ἀπαντᾷ δ' οὗτος καὶ ἐν Ἀχμονίᾳ, Εὐκαρπία καὶ Πρυμνησσῷ τῆς Φρυγίας ὡς

καὶ ἐν Σμύρνῃ τῆς Ἰωνίας. Ἐτερος ἀξιοσημείωτος τίτλος εἶνε ὁ
 Υἱὸς ΠΟΛΕΩΣ ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Τραϊανοῦ. Θεότιτες, κτλ. ΜΗΝ
 ΚΑΡΟΥ ὁ θεὸς Μῆν Κάρου, ὁ λατρευόμενος ἐν τε τῇ Καρίᾳ καὶ
 τῇ Φρυγίᾳ· βωμὸς τοῦ θεοῦ Μηνός, ἐφ' οὗ δύο κῶνοι πίτυος, κτλ.
 Κυβέλη ἱσταμένη μεταξὺ λεόντων· Ἀρτεμις Ἀσιατικὴ (Ἐφεσία)·
 βωμὸς παρὰ δένδρον· ἀμαζὼν ἐφιππος· Λητώ φέρουσα τὰ δύο
 τέκνα τῆς· Ἀπόλλων ἱστάμενος· ΔΗΜΟΣ ΒΟΥΛΗ, κτλ. Ἐπὶ
 τινὼν δὲ κομματίων ἀπαντᾷ ἡ ἀφιερωματικὴ ἐπιγραφή ΑΝΕ-
 ΟΗΚΕΝ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς ἐν Καρίᾳ Τραπεζοπόλεως καὶ
 τῆς ἐν Φρυγίᾳ Εὐμενείας.

Βεῦδος παλαιά (*Num. Chron.*, VIII, 18), περὶ τὰ πέντε
 χιλιόμετρα ἀπὸ τῶν Συννάδων ἐπὶ τῆς πρὸς Γαλατίαν ὁδοῦ (Λι-
 βίου, XXXVIII, 15). *Αὐτοκρατορικά* — Ἀδριανός. ΒΕΥΔΗΝΩΝ
 ΠΑΛΑΙΩΝ, Ἀπόλλων μετὰ λύρας καὶ κλάδου· Μῆν ἱστάμενος·
 Δήμητρα ἱσταμένη.

Βλαῦνδος (*Waddington, As. Min.*, 62) πιθανῶς κειμένη εἰς
 τὸ νῦν Σουλεϊμανλί, πάνυ πλησίον τῶν ὁρίων τῆς Λυδίας, ἐπὶ παρα-
 ποτάμου τοῦ Μαιάνδρου, καλουμένου, ὡς μανθάνομεν ἐκ τῶν νο-
 μισμάτων αὐτῆς, Ἰππουρίου. Αὐτόνομα τοῦ δευτέρου καὶ πρώ-
 του αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ., ΜΛΑΥΝΔΕΩΝ, κεφαλὰ Διός, Ἀπόλ-
 λωνος, Ἀρτέμιδος, κτλ. ὁπισθ. Ἀετὸς καὶ κηρύκειον· Ἑρμῆς
 ἱστάμενος· τόξον καὶ φαρέτρα, κτλ. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι*, μετὰ
 ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος — ἀπὸ Νέρωνος μέχρις Οὐαλερια-
 νοῦ. Ἐπιγρ., ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ ἢ ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, ἐν-
 δεικνύουσα ἀξίωσιν ἐπὶ Μακεδονικῇ καταγωγῇ. Ἀρχων — ἀνθύπα-
 τος Ἀσίας, Ti. Catus C. Silius Italicus, βραχὺ μετὰ τὸ 77
 μ. Χ. ἄνευ τοῦ τίτλου ἀνθύπατος, καὶ ἐγχώριοι ἄρχοντες ἄνευ
 τίτλου, ἢ μετὰ τῶν τοῦ ἄρχοντος καὶ στρατηγοῦ. Κύριοι τύποι —
 ΙΠΠΟΥΡΙΟΣ, ποτάμιος θεός· Ἀπόλλων Κιθαρωδός· Ἡρακλῆς φο-
 νεύων τὸν τρικέφαλον Γερυόνην, ἐγείροντα τροχὸν ἐν τῇ μιᾷ τῶν

χειρῶν, περίξ δὲ αὐτοῦ κείνται οἱ βόες· Ἡρακλῆς ἐπιτιθέμενος κατὰ τοῦ λέοντος· ΡΩΜΗ ἡ θεά, ἰσταμένη ἀκάλυπτος τὴν κεφαλὴν, στηριζομένη ἐπὶ σκήπτρου καὶ τὸν ἕνα πόδα ἔχουσα ἐπὶ βράχου· ἀμαζῶν ἔφιππος, μετὰ διπλοῦ πελέκεως ἐπ' ὤμου· ΔΗΜΟΣ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ΘΕΟΝ ΣΥΝΣΛΗΤΟΝ, κτλ. (*Num. Chron.*, VII. 11· VIII, 7. *Rev. Num.*, 1852. Imhoof, *Mon. Gr.*, 384).

Βρία. ἀρχαία Θρακοφρυγικὴ λέξις σημαίνουσα πόλις (*Journ. Hell. Stud.*, V. 406), ἦτο δ' ὄνομα πόλεως ἐν Φρυγίᾳ Πακатиανῇ, ἐσφαλμένως καλουμένης Βριάνης παρὰ Ἱεροκλεῖ. *Αὐτοκρατορικά* — Σεουῆρος καὶ Δόμνα. *Ἐπιγρ.* ΒΡΙΑΝΩΝ. Ἄρχων — στρατηγός. *Τύποι* — Σέραπιδις, Ἴσις (*Num. Chron.*, VII. 18). Οἱ Διόσκουροι παρὰ τοὺς ἵππους αὐτῶν· Τύχη (Imhoof, *Mon. Gr.*, 394.)

Βροῦξος (*Bull. Corr. Hell.*, VI. 503). *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Γορδιανοῦ, μετὰ ἧ ἄνευ εἰκόνων. *Ἐπιγρ.*, ΒΡΟΥΖΟΣ ἢ ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. Ὄνομα ἄρχοντος ἄνευ τίτλου, σπανίως μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚ[ΕΝ]. *Τύποι* — Ζεὺς καθήμενος, παρὰ τοὺς πόδας δ' αὐτοῦ, ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Μαξιμίμου, δύο γίγαντες ἐκσφενδονίζοντες βράχους (*Mionn. Suppl.*, VII. Πίν. XII. 2). Ποσειδῶν ἀκοντίζων διὰ τῆς τριάντης· Ἀσκληπιός· Ὑγίεια· Δημήτηρ ἐπὶ ἄρματος ὄφεων· Νίκη ἄπτερος ἐπὶ σφαίρας· Τύχη· Ἑρμῆς· Διόνυσος· ἀετὸς (*Num. Chron.*, VIII. 40. Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 394)

Γριμένου θύραι, ἐν τῷ τανῦν Οὐχὰν ἢ πλησίον αὐτοῦ. Ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Πτολεμαίου τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ Τριμενοθύραι. Ἐκλειτο ὡσαύτως ἐπὶ τινα χρόνον Τραιανόπολις (*Waddington, As. Min.*, 77.) Περὶ τῆς ἀληθοῦς μορφῆς τοῦ ὀνόματος ἴδε *Num. Chron.* 1865 σ. 172. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — Ἀδριανοῦ καὶ Σαβίνας. *Ἐπιγρ.*, ΓΡΙΜΕΝΟ· ΟΥΡΕΩΝ. *Κύριοι τύποι* — Ὁ θεὸς Μῆν ἱστάμενος· Ἀσκληπιὸς καὶ

Υγίεια· Ἀθηνᾶ, κτλ. Πρὸς τούτοις ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ, μετ' ἐπιγρ., ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. Ἄρχοντες— ἄρχων καὶ γραμματεὺς. Τύποι— Κυβέλη· Ζεὺς Λαοδικεὺς· ἁμαζῶν ἔφιππος· Ἀσκληπιός· ΔΗΜΟΣ· ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ Διόνυσος, κτλ.

Διοκαισάρεια. Ἰδε Κερέταπα.

Διόκλεια, ἡ Δόκελα τοῦ Πτολεμαίου, νῦν δὲ Δόγχλα (Ramsay, *Journ. Hell. Stud.*, IV. 422), ἦτο ἡ σπουδαιοτάτη τῶν κομῶν διαμερίσματος κατοικουμένου ὑπὸ τῶν Μοξεανῶν ἢ Μοξεανῶν. Ἐκεῖτο δὲ ἐν εὐρείᾳ καὶ πλουσίῳ ἀρδευομένη κοιλάδι, ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ἀχμονίας εἰς Εὐκαρπίαν ὁδοῦ. *Αὐτοκρατορικὰ* τοῦ Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ., ΔΙΟΚΛΕΑΝΩΝ ΜΩΞΕΑΝΩΝ, Ἀπόλλων ἱστάμενος μεταξὺ τρίποδος καὶ κίονος, ἐφ' οὗ θέτει τὴν λύραν αὐτοῦ (Πρβλ. τὸν Ἱερογράφου τοῦ αὐτοῦ διαμερίσματος).

Διονυσόπολις. Κατεῖχεν αὕτη ἐν τῶν πλουσιωτάτων διαμερισμάτων τοῦ Ἀνω Μαιάνδρου (Ramsay, *Journ. Hell. Stud.*, IV. 379). Κατὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον, ἐν λ., ἡ πόλις ἐκτίσθη ὑπὸ Ἀττάλου καὶ Εὐμένους, ἐφ' ἧς θέσεως εὗρον ξόανον τοῦ Διονύσου. Ὑπάρχουσιν αὐτόνομα νομίσματα τοῦ δευτέρου ἢ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου νεαροῦ.

ΔΙΟΝΥΣΟ Διόνυσος ἱστάμενος, κρατῶν σταφυλὴν καὶ θύρσον, παρ' αὐτῷ δὲ πάνθηρ Α·85

Αὐτοκρατορικὰ— ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μαίσης. Ἐπιγρ., ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ἀρχοντες— ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ καὶ στρατηγός, συνήθως μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Τύποι— ἔμπρ., κεφαλὴ Διός, μετ' ἐπιγρ. ΖΕΥΣ ΠΟΤΗΟΣ, ἐπιθέτου ἄλλως ἀγνώστου· Σεράπιδος· Διονύσου· Δήμου· Ἱερᾶς Βουλῆς, κτλ. ἢ αὐτοκράτορος, ὁπισθ., Διόνυσος ἐπὶ θρόνου ἢ ἱστάμενος· Δημήτηρ (;) πεπλοφόρος, φέρουσα δᾶδα δι' ἐκάστης χειρός· παρ' αὐτῇ δὲ

ὁ Τελεσφόρος (*Journ. Hell. Stud.*, IV. 161). Ἀσκληπιὸς καὶ Τελεσφόρος· Κυβέλη· ΜΕΑΝΔΡΟΣ ὁ ποταμός, κατακείμενος. Πρὸς τούτοις γνωρίζομεν ἐξ ἐπιγραφῶν δημοσιευθεισῶν παρὰ τοῦ Ramsay (ἐ. ἀ.) θεὸν καλούμενον Ἕλιον Λερμηνόν, Ἀπόλλωνα Λαοθήνιον ἢ Ἕλιον Ἀπόλλωνα Λερμηνόν, προφανῶς τὸν αὐτὸν πρὸς τὸν ΛΑΙΡΒΗΝΟΣ τῶν νομισμάτων τῆς Ἱεραπόλεως, ὅπερ δεικνύει στενὴν ὀρησκειτικὴν σχέσιν μεταξὺ τῶν δύο πόλεων.

Δοκίμιον, νῦν Ἰσηὰ Καρὰ Χισσάρ (*Ramsay, Mittheil.*, VII. 133), κειμένη, κατὰ τὸν Στράβωνα (XII. 8) ἐξήκοντα στάδια ἀπὸ τῶν Συννάδων. Ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ Μακεδόνα καλουμένου Δοκίμου, πιθανῶς τοῦ ὑποτάξαντος τὰ Συννάδα τῷ Λυσιμάχῳ ἐν ἔτει 302 π. Χ. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Τραυκιλλίνης. Ἐπιγρ. ΔΟΚΙΜΕΩΝ ἢ ΔΟΚΙΜΕΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ἄρχων — ἀνθύπατος, ΕΠΙ ΚΟΡΒΟΥΛΩΝΟΣ ΑΝΘΥ., πιθανῶς ὁ Cn. Domitius Corbulo, ἀνθύπατος Ἀσίας ἐν ἔτει 51 ἢ 52 μ. Χ., φερεσθῆναι ἐν Κεγχρεαῖς κατὰ διαταγὴν τοῦ Νέρωνος τὸ 67 μ. Χ. Ἐγχώριοι ἄρχοντες — στρατηγὸς καὶ ἄρχων. Τύποι — ἔμπ. ΔΟΚΙΜΟΣ, κεφαλὴ τοῦ κτίστου, ἐπίσης τῶν ΔΗΜΟΣ, ΒΟΥΛΗ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ ἢ τοῦ αὐτοκράτορος· ὅπ. Ἀθηνᾶ· Ἀπόλλων· Διόνυσος· Ἄδης Σέραπις μετὰ τοῦ Κερβερίου· Ἀσκληπιὸς· Κυβέλη· πεπλοφόρος θεὰ κατ' ἐνώπιον μεταξὺ δύο ταύρων· ποταμὸς θεός· λόφος κωνικὸς καλούμενος ΠΕΡΣΙΣ ἐπὶ νομίσματος ἀνέκοντος τῷ κ. Lawson, ἴσως δ' ἀναφερόμενος εἰς τὰ διάσημα λατομεῖα μαρμάρου τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα Δοκίμια ἢ Συννάδια· ἢ θεὰ τῆς πόλεως ἱσταμένη παρὰ τὸ ὄρος (*Z. f. N.*, VI. 18).

Δορύλαιον ἐπὶ τοῦ Θυμβρίου ποταμοῦ, παρὰ τὰς συμβολὰς αὐτοῦ καὶ τοῦ Σαγγαρίου. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ., ΔΟΥΥΛΑΕΩΝ. Ἀρχων — ἀνθύπατος, ΙΤΑΛΙΚΩ ΑΝΟΥΠΑΤΩ, = Ti. Catius C. Silius Italicus, ἀνθύπατος Ἀσίας βραχὺ μετὰ τὸ 77 μ. Χ. Ἐγχώριος ἄρχων — ἄρχων. Τύποι — ἔμπρ. Κεφαλὴ Σεράπιδος ἢ αὐτοκράτορος· ὀπισθ.

Ποτάμιος θεός· Κυβέλη· Ζεύς· Διόνυσος· Ἀθηνᾶ· Ἀρτεμις· Ἄδης Σέραπιδες μετὰ Κερβέρου· Θάνατος κρατῶν δᾶδα ἀνέστραμμένην.

Ἐπίκτητος, διαμέρισμα τῆς Φρυγίας, οὕτω κληθὲν ἐπειδὴ προσεκτήθη ἀπὸ τῶν Βιθυνῶν, καταλαβόντων αὐτὸ μετὰ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τοῦ τρίτου καὶ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 398).

Προτομή κρανοφόρος.

ΕΠΙΚΤΗΤΕΩΝ Ἴππος βαδίζων, ἐνίοτε ἐπὶ κηρυκείου. Ὑπεράνω πῖλος, οὗ ὑπέρεκται ἀστήρ **Α** 8

» Ξίφος καὶ κολοός. **Α** 65

» Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ. **Α** 65

Κράνος μετὰ παραγναθίδων.
Κεφαλὴ Διός.

Εὐκαρπία, πιθανῶς κειμένη παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Μαιάνδρου. *Αὐτοκρατορικά* — Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐλοουσιανοῦ. *Ἐπίγρ.* ΕΥΚΑΡΠΕΩΝ, ΕΥΚΑΡΠΕΙΑ, ἢ ΕΥΚΑΡΠΙΤΙΚΟΥ. *Ἀρχοντες* — νεωκόρος, αἰτησάμενος καὶ ἱερῆα (*Zeit. f. Num.* VI. 228). Πρὸς Ἀχμονίαν, Ἀττουδαν καὶ Πρυμνησόν, ἐνθα ὡσαύτως ἀπαντᾷ τὸ ὄνομα ἱερείας ἐπὶ τῶν νομισμάτων. Ἐπίσης αἱ ἀσυνήθεις ἐπιγραφαὶ ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΙΣΗΣ ΠΕΔΙΑΣ ΣΕΚΟΥΝΔΗΣ (ἢ Pedia Secunda ἂν καὶ γυνὴ φαίνεται ὅτι ἦτο ἐπώνυμος ἀρχῶν τῆς Εὐκαρπίας) καὶ ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ Γ. ΚΛ. ΦΛΑΚΚΟΥ, *Τύποι* — ἔμπροσθ. κεφαλαὶ Δήμου, Βουλῆς, Εὐκαρπίας, Ἑρμοῦ ἢ αὐτοκρατόρων· ὀπισθ. Κυβέλη μετὰ λέοντος· Ἀρτεμις ἀνέλκουσα βέλος ἐκ τῆς φαρέτρας, ἱσταμένη δὲ μετὰξὺ ἐλάφου καὶ μικρᾶς πεπλοφόρου μορφῆς φερούσης μόδιον (τῆς ἱερείας τῆς πόλεως;). Ἰδε Millingen, *Syll.*, 79 *Rev. Num.*, 1851, 170. *Hermes*, IX 492.

Εὐμένηεια, νῦν Ἰσχακλί, ἔκειτο εἰς τοὺς πρόποδας λόφου ἐξ οὗ ῥύαξ καλούμενος Κλοῦδρος ἔρρεεν ἐλικοειδῶς διὰ μέσου τῆς πόλεως πρὸς τὸν Μαιάνδρον. Ἡ χώρα τῆς πόλεως ὠρίζετο πιθανῶς ὑπὸ τοῦ Γλαύκου, ἐτέρου παραποτάμου τοῦ Μαιάνδρου (Ramsay

Journ. Hell. Stud., IV. 399). 'Ελέγετο δ' ὅτι ἡ πόλις ἐκλήθη ἀπὸ Εὐμένους τοῦ Β', βασιλέως τῆς Περγάμου. Τὰ νομίσματα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι οἱ κάτοικοι ἠξίουσαν, ὅτι ἦσαν Ἀχαϊκῆς καταγωγῆς.

Δεύτερος καὶ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλή Διονύσου νεαροῦ.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ Τρίπους καὶ διπλοῦς
πέλεκυς μετὰ ὄφρατος περὶ ἀμφό-
τερα ἐλισσομένου· ἐν τῷ πεδίῳ δὲ
τρεις ἀστέρες. *Ονόματα ἀρχόντων
Α. 82

Κεφαλή Διός.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ ἐν στεφάνῳ δρυός.
Α. 6

Κεφαλή Ἀθηνᾶς.

» Νίκη στεφανοφόρος.
Α. 75

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιηνού. *Επίγρ., ΕΥΜΕΝΕΩΝ ἢ ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΑΧΑΙΩΝ. Ἀρχων — ἀρχιερεὺς, ἡ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΙΑΣ. Ἀγῶνες (ἐπὶ Γαλλιηνού), ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ. Τύποι — ἔμπ. Κεφαλαὶ Εὐμενείας καὶ τῶν ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ἡ αὐτοκράτορος· ὄπισθ. ΓΛΑΥΚΟΣ, ποτάμιος θεός· Ἀπόλλων κρατῶν διπλοῦν πέλεκυν καὶ πτηνόν· Διόνυσος καὶ Ἀριάδνη (;) ἡ Ἀπόλλων λύραν ἀνακρούων ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ αἰγὸς καὶ πάνθηρος μετὰ Ἐρωτος καθημένου ἐπὶ τῆς αἰγὸς καὶ αὐλοῦντος διπλοῦν αὐλόν· Νίκη ταῦρον θύουσα· ἀμαζὼν ἔφιππος· ναὸς τετράστυλος, περιέχων εἰδῶλον τῆς Ἀσιατικῆς Ἀρτέμιδος (*Num. Chron.*, VIII 25).

Θεμισωνίων (*Num. Chron.*, VIII. 55) πρὸς βορρᾶν τῆς Κιβύρας ἐπὶ τῆς ἀπὸ Λαοδικείας εἰς Πέργην ὁδοῦ. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Επίγρ., ΘΕΜΙΣΩΝΕΩΝ. Τύποι — ποτάμιος θεὸς ΚΑΖΑΝΗΣ· Ἡρακλῆς ἱστάμενος μεταξὺ Ἀπόλλωνος καὶ Ἑρμοῦ. Πρβλ. τὸν Παυσανίαν (X. 32), ἀναφέροντα ὅτι οἱ Θεμισωνεῖς ἰδρύσαντο ἀγάλματα Ἡρακλέους, Ἀπόλλωνος καὶ Ἑρμοῦ ἐν σπηλαίῳ παρὰ τὴν πόλιν (*Eckhel*, III. 175). ΛΥΚ[ΙΟΣ] ΣΩΖΩΝ, προτομὴ Ἀπόλλωνος Λυκίου Σώζωντος.

Ἱεράπολις, πόλις σημαντικὴ μεταξὺ τοῦ Λύκου καὶ τοῦ Μαιάνδρου, περὶ τὰ πέντε χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν τῆς Λαοδικείας, διάστημα δὲ διὰ τὰς θερμὰς πηγὰς καὶ τὸ Πλουτώνιον, ὅπερ ἦτο σπήλαιον εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ἀνεδίδετο δηλητηριώδης ἀτμός. Ἡ θεὰ δὲ τοῦ ὄρους παρ' ᾧ ἔκειτο ἡ πόλις ἦτο Λητώ ἢ μήτηρ. Πρὸς τιμὴν αὐτῆς ἤγοντο ἐν Ἱεραπόλει ἀγῶνες, καλούμενοι ΛΗΤΩΕΙΑ, πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἕτεροι καλούμενοι ΠΥΘΙΑ καὶ ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ. Ὑπῆρχον ὡσαύτως αὐτόθι καὶ ἄλλοι καλούμενοι ΧΡΥΣΑΝΤΙΝΑ (Πβλ. ΧΡΥΣΑΝΘΕΙΝΑ ἐν Σάρδεσι σ. 204). Μεγάλως ὡσαύτως ἐτιμᾶτο ἐν Ἱεραπόλει ὁ Ἥλιος, Λαιρβηνὸς καλούμενος (Πβλ. τὰς ἐπιγραφὰς τῆς Διονυσιοπόλεως, σελ. 218).

Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ Μορφὴ καθημέ-
νη ἐπὶ τριῶν ἀσπίδων . . . A · 7

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐλεριανοῦ. *Ἐπίγρ.* ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, μετὰ ἧ ἄνευ ΝΕΩΚΟΡΩ, σπανίως δὲ ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ἀρχοντες—τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθυπάτου ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ, ὃ π. Χ., ἀπαντᾷ ἄνευ τοῦ τίτλου αὐτοῦ· πρὸς δὲ ἐγγώρια ὀνόματα, ἄνευ τίτλων ἢ μετὰ τῶν τοῦ ἄρχοντος καὶ στρατηγοῦ, ἐπὶ δὲ νομίσματος τοῦ Οὐήρου, ἀσιάρχης, ἦτοι ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ ΚΛ. ΠΩΛΛΙΩΝΟΣ ΑΣΙΑΡΧΟΥ. Τύποι—ἐμπρ. Κεφαλῇ: ΓΕΡΟΥΣΙΑ· ΒΟΥΛΗ· ΔΗΜΟΣ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· Ἥλιος ΛΑΙΡΒΗΝΟΣ· Ἀπόλλων ΑΡΧΗΓΕΤΗΣ· Ἀπόλλων Κιθαρωδός· Διόνυσος· Ἀσκληπιός· ἢ αὐτοκράτωρ· ὀπισθ., ΧΡΥΣΟΡΟΑΣ, ποτάμιος θεός· ΖΕΥΣ ΒΟΖΙΟΣ καὶ ΖΕΥΣ ΤΡΩΙΟΣ· ΜΟΨΟΣ καὶ ΤΟΡΡΗΣΟΣ πρὸς ἀλλήλους ἐστραμμένοι, τοῦ πρώτου κρατοῦντος τόξον καὶ κλάδον, τοῦ δ' ἄλλου (ἄλλως ἀγνώστου) φέροντος μακρὸν ἔνδυμα, ἐρειδομένου δὲ ἐπὶ λύρας καὶ κρατοῦντος ἐν τῇ χειρὶ ἄγαλματιον θεᾶς· Ἀδης Σέραπις μετὰ Κερβέρου· Νέμεσις· Μὴν ἱστάμενος· Σελήνη ἐπὶ ἄρματος· ἀρπαγὴ τῆς Περσεφόνης· ἀμαζῶν ἐφιππος·

ΕΥΠΟCΙΑ ἢ ΕΥΒΟCΙΑ ἱστάμενη μετὰ πηδαλίου καὶ κέρατος Ἀμαλθείας ἐν ᾧ κάθηται ὁ παῖς Πλοῦτος, σύμβολον τῆς εὐφορίας τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς ἀφθονίας (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 402). Ζεὺς Λαοδικεὺς μετὰ ἀετοῦ καὶ σκῆπτρου. Ἀσιατικὴ Ἀρτεμις μετὰ τῶν ἐλάφων αὐτῆς, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀφροδισιάδος, Κερατάπων, Κιβύρας, Ἐφέσου, Λαοδικείας, Σάρδεων, Σμύρνης καὶ Συννάδων.

Ἱερόπολις, μικρὰ πόλις περὶ τὰ τέσσαρα χιλιόμετρα ἀπὸ τοῦ Βρούζου. Ἡ πόλις αὕτη δὲν πρέπει νὰ συγχέηται πρὸς τὴν διασημοτέραν Ἱεράπολιν (*Bull. de Corr. Hell.*, VI. 503). Ὁ κ. Ramsay ἀπονέμει εἰς αὐτὴν νομισμάτιον ὀψίμων αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ἀγορασθὲν παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς ἀρχαίας πόλεως: Ἐμπ. ΙΕΡΟΠΟΛΙC, προτομὴ πόλεως πυργοστεφής· ὀπισθ. ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, Ἀσκληπιὸς ἱστάμενος.

Ἱεροχάραξ, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Μοζεανῶν, τιθεμένη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ramsay (*Academy*, 1884, σ. 174) περὶ τὰ ἑπτὰ χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς Διοκλείας.

Αὐτοκρατορικόν. Ἐπιγρ., ΙΕΡΑΧΑΡΑΚΕΙΤΩΝ ΜΟΖ. Τὸ μοναδικόν τοῦτο νόμισμα εὑρήται ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ κ. Waddington.

Ἱουλία, ἐν τῇ πλησιοχώρῳ τῆς Κιβύρας (Πλινίου V. 29. *Ιεροκλ.* 670). Αὐτοκρατορικὰ. — Ἀπὸ Τιβερίου μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ. Ἄρχων — ἄρχων. Τύποι — Μῆν ἔφιππος ἢ ἐν ναῶ. Κυβέλη καθημένη, κτλ. (*Num Chron.* VIII. 29).

Κάδοι (*Num. Chron.*, VIII. 19), ἐπὶ τοῦ Ἑρμου παρὰ τὰς πηγὰς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Φρυγίας καὶ Μυσίας. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Γαλλιανοῦ μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. Ἐπιγρ., ΚΑΔΟΗΝΩΝ. Ἄρχοντες — ἄρχων, πανηγυριστής, στρατηγός, στεφανηφόρος. Ἀγῶνες. — ΑΥΓΟΥCΤΕΙΑ Τύποι ΙΕΡΑ CYNΚΛΗΤΟC, ΔΗΜΟC, ΙΕΡΟC ΔΗΜΟC, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ. Ζεὺς ἐρείδόμενος ἐπὶ σκῆπτρου καὶ κρατῶν κάδον (Waddington, *As. Min.*,

15), ἢ ἄλλως πτηνόν τι· ΕΡΜΟΣ, ὁ Ἑρμὸς κατακείμενος· ΒΑ-
 CILEΥC ΜΙΔΑΣ, κεφαλὴ τοῦ βασιλέως Μίδα· εἰδωλον θεᾶς
 Ἀσιατικῆς μετὰ ἔρεισμάτων, κτλ.· Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια· Ἑρ-
 μῆς· Διόνυσος· Ἡρακλῆς, κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Αἰζανῶν καὶ τῆς Γόρδου
 Τουλίας.

Κερέταπα, καλουμένη ὡσαύτως Διοκαισάρεια, ἔκειτο πιθα-
 νῶς ἐν τῇ θέσει τῇ καλουμένη νῦν *Καγιαδιθί*, ἐν τῇ νοτίῳ Φρυγία
 ἐπὶ τῶν ὄχθων μικρᾶς λίμνης. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Πλωτίνης
 μέχρι Σεουήρου, μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. *Ἐπίγρα.* ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ ἢ
 ΔΙΟΚΑΙCΑΡΕΩΝ ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ. Ἄρχοντες — στρατηγὸς καὶ νεω-
 χόρος, προτασσομένης ἐνίοτε τῆς ΠΑΡΑ ἀντὶ τῆς ΕΠΙ. Τύποι —
 ΔΗΜΟC Κυβέλης· Τύχη· κεφαλὴ Ἡρακλέους· Ζεὺς ἱστάμενος·
 κεφαλὴ Σεράπιδος· τόξον ἐν γωρυτῷ, ρόπαλον καὶ λεοντῇ· ΑΥ-
 ΛΙΝΔΗΝΟC, ποτάμιος ἢ λιμναῖος (;) θεός.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἱεραπόλεως.

Κίβυρα. Ἡ πόλις αὕτη κειμένη ἐπὶ διακλαδώσεώς τινος τοῦ
 ποταμοῦ Ἰνδοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Λυκίας, ἦτο ἡ πρωτεύουσα
 συμπολιτείας τεσσάρων πόλεων, διοικουμένων ὑπὸ τυράννου. Μοα-
 γέτης ὁ τελευταῖος τῶν τυράννων τούτων καθηρέθη ὑπὸ τοῦ Μου-
 ρήνα ἐν ἔτει 84 π. Χ. ἡ δὲ Κίβυρα προσηρτήθη τότε εἰς τὴν
 Φρυγίαν. Πρὸ τοῦ 84 π. Χ. τὰ νομίσματα τῆς Κιβύρας ἀποτε-
 λοῦνται ἐξ ἀργυρῶν τετραδράχμων καὶ δραχμῶν τοῦ κιστοφορικοῦ
 κανόνος καὶ ἐκ νομισματίων χαλκῶν. Μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῶν νομι-
 σμάτων ἀπαντῶντων ὀνομάτων τῶν δυναστῶν τῆς Κιβύρας εἶνε
 τὰ ΜΟΑΓΕ..., ΙΑΓΟΑC, ΟΓΩΛΛΙC ΟCΙΡ. . . . κτλ.

Κεφαλὴ ἀνδρική κρηνοφόρος.
 (B. M. Guide, Πίν. LX. 6.)

ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ Ἴππεὺς καλπάζων
 μετὰ προτεταμένου δόρατος. Διά-
 φορα σύμβολα καὶ ὀνόματα ἀρ-
 χόντων, ὧν μεταξὺ ΜΟΑΓΕ ἐπὶ
 δραχμῆς τοῦ Νομισ. μουσείου τοῦ
 Μονάχου. *Ρ* Τετράδρ. 196 κ.
Ρ Δρ. 49 κ.

Κεφαλή ἀνδρική κρανοφόρος.

Ὅμοίως.

ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ Ταῦρος Ἰνδικὸς ἐν
τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Α .4
Κ - Ι Ἀετὸς μετὰ κλειστῶν πτερυγίων Α .4

Ἄλλας ποικιλίας ἶδε παρὰ τῷ Imhoof (*Mon. Gr.* σ. 396) καὶ ἐν *Zeit. f. Num.*, I. 330.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιηνού. Κεφαλή αὐτοκράτορος ἢ τῶν: ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, ΒΟΥΛΗ, ΔΗΜΟΣ ἢ ΚΙΒΥΡΑ. *Ἐπιγρ.* ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ ἢ ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΚΙΒΥΡΑΤΩΝ. Ἄρχοντες — στρατηγὸς καὶ ἀρχιερεὺς. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 23 μ. Χ. ὅτε ὁ Τιβέριος ἐπηνώρθωσε τὴν πόλιν μετὰ σεισμόν. Ἄγῳρες — ΠΥΘΙΑ. Τύποι — Μέγας πλεκτὸς κάλαθος, οὗ τὸ ὄνομα δυνατὸν νὰ ᾔτο τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τῆς πόλεως, πρβλ. κίβουσις, κύβις, κίβδα, κτλ. *Waddington, As. Min.*, 19). Ἀπαντᾷ ὡσαύτως ὡς σύμβολον πλησίων ἄλλων τύπων, π. χ. φερόμενος ἐπὶ τῶν κεφαλῶν διαφόρων θεοτήτων. Ἀμαζῶν σπένδουσα· ποτάμιος θεός· Δήμητρα ἐπὶ ἄρματος λεόντων· κεφαλή Ἥλιου.

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου καὶ Ἐραπόλεως.

Κιδυεσσός. **Αὐτοκρατορικά** — ἀπὸ Νέρωνος μέχρις Ὀτακλίας. *Ἐπιγρ.* ΚΙΔΥΗΣΕΩΝ ἢ ΚΙΔΥΗΣΕΙΣ. Ἄρχοντες — ἀρχιερεὺς, ἄρχων, λογιστής. Τύποι — Ζεὺς καθήμενος, κρατῶν φιάλην καὶ σκῆπτρον· Κυβέλη· Ἀσκληπιός· Ὑγίεια· Τελεσφόρος. Πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι, ἀλλ' οὐχὶ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος (*Num. Chron.* VIII. 20. 21).

Κολοσσαί, ἐπὶ τοῦ Λύκου. **Αὐτοκρατορικά** — Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γορδιανοῦ μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. *Ἐπιγρ.* ΚΟΛΟCCHNΩΝ, σπανιότερον δὲ ΚΟΛΟCCHΝΟΙC ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Ἄρχοντες — ἄρχων, γραμματεὺς. Τύποι ἀναφερόμενοι κυρίως εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, ἀπεικονιζομένης ὡς Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας, ἀγροτέρας ἢ ἐπὶ ἄρματος ἐλάφων. Πρὸς τούτοις Ζεὺς Λαοδικεύς, Δημήτηρ,

Σέραπιδος, Ἰσις, Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια, ΔΗΜΟΣ, κτλ. (*Num. Chron.* VIII. 22. *Rev. Num.*, XVI. 168.)

Κοτιάειον, ἡ νῦν Κουτάια (*Waddington, As. Min.*, 21), ἐπὶ τῆς ἀπὸ Δορυλαίου εἰς Φιλαδέλφειαν ὁδοῦ. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Σαλωνίνου. **Επιγρ.*, ΚΟΤΙΑΕΩΝ ἢ ΚΟΤΙΑΕΙΣ. Ἄρχων, — ἀνθύπατος, ΕΠΙ ΜΑΡΚ[ΟΥ] ΛΕΠΙΔΟΥ = M. Aemilius Lepidus, ἀνθύπατος Ἀσίας, 21-22 μ. Χ. καὶ [C]ΚΑΠΛΑ ΑΝΘ = Scapula (;) ἀνθύπατος, περὶ τὰ 114-116 μ. Χ. Ἐγχώριοι ἄρχοντες — ἄρχων, ἵππικός, νεωκόρος, ἀρχιερεὺς, Υἱὸς ΠΟΛΕΩΣ (πρόβλ. Ἄττουδα), καὶ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ. Τύποι — ἔμπρ., ΡΩΜΗ· ΔΗΜΟΣ· ΒΟΥΛΗ· ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ἡ κεφαλὴ αὐτοκράτορος. **Οπισθ.* Ἥλιος ἐπὶ τεθρίππου· Ζεὺς καθήμενος· Κυβέλη· Ἡρακλῆς φέρων τὸν παῖδα Τήλεφον ἢ ἐν τῷ κήπῳ τῶν Ἑσπερίδων· Ἡρακλῆς καὶ ἀμαζῶν ἱσταμένη· Ἀσκληπιός, Ὑγίεια καὶ Τελεσφόρος· Ἀσιατική θεὰ ὡς Ἀρτεμις Ἐφεσία, κτλ. (*Num. Chron.* VIII. 23 καὶ δευτέρως σειρὰς τόμ. I. 222).

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Ἐφέσου.

Λαοδικεῖα πρὸς Λύκον, ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν Λύκου καὶ Μαιάνδρου, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῆς θέσεως ἀρχαιοτέρας πόλεως καλουμένης Διὸς πόλεως ἢ Ῥοάδος, κληθεῖσα δὲ ἀπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Λαοδικείας. Βαθμηδὸν δ' ἠϋξήθη εἰς μίαν τῶν σπουδαιοτάτων πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα αὐτῆς εἶνε **κιστοφόροι**, χρονολογούμενοι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἡμίσεος τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. μέχρι τοῦ 50 π. Χ. Διακρίνονται δ' οὗτοι διὰ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ γραμμάτων ΛΑΟ καὶ διὰ συμβόλου, συνήθως κηρυκείου πτερωτοῦ. Φέρουσιν ὡσαύτως ὀνόματα ἐγχωρίων ἀρχόντων, παρὰ ταῦτα δέ, μετὰ τὸ 58 π. Χ., τὰ τῶν Ῥωμαίων ἀνθυπάτων τῆς τε Ἀσίας καὶ Κιλικίας, καὶ δὴ λατινιστί, T. Ampiū, 58-57 π. Χ.· P. Lentulus (ἀνθύπατος Κιλικίας), 56-53 π. Χ.· C. Claudius Pulcher, 55-54 (;) π. Χ. καὶ M. Tullius Cicero, 51-50 π. Χ.

(ἀνθύπατος Κιλικίας). Χαλκᾶ νομίσματα πρὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ κατ' αὐτούς — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ἢ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ Ἀρχων — ἀνθύπατος, ΕΠΙ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΑΝΘΥ., Τ. Clodius Epruius Marcellus, ἀνθύπατος Ἀσίας ἐν ἔτει 70-73 μ. Χ. ΕΠΙ ΑΝΘΥ. ΠΟΠΙ. ΠΕΔΩΝΟΣ, C. Popilius Peto, 160-161 μ. Χ. Ἐγχώριοι ἄρχοντες — γραμματεὺς, στρατηγός, Ἀσιάρχης, ἱερεὺς, νομοθέτης, σοφιστής καὶ κορνικουλάριος (;) (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 405, 409), ἐνίοτε μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Κυριότεραι ἐπιγραφαὶ καὶ τύποι — Κεφαλαὶ πόλεως, ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ, Δήμου, Βουλῆς, Συγκλήτου, κλπ. Ὡσαύτως κεφαλαὶ τῶν ΖΕΥΣ ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ, καὶ ΖΕΥΣ ΑΣΕΙΣ οὗ σύμβολον ἡ αἵξ. Ἴδε *Zeit. f. Num.*, II, 107 καὶ Waddington (*As. Min.*, 27), ὅστις θεωρεῖ τὸ ἐπίθετον ΑΣΕΙΣ ὡς Συριακῆς καταγωγῆς καὶ ταυτόσημον τοῦ Ζεὺς ὕριστος. Κεφαλαὶ Μηνός, Ἀφροδίτης, Σεράπιδος κτλ. Ὀπισθοτύποι — Ζεὺς Λαοδικεὺς ἱστάμενος, κρατῶν ἄετὸν καὶ στηριζόμενος ἐπὶ σκήπτρου· κέρας Ἀμαλθείας, παρ' ᾧ ὁ παῖς Πλούτος ἢ Διόνυσος· ποταμοὶ Κάπρος καὶ Λύκος παριστώμενοι διὰ τοῦ κάπρου, ΚΑΠΡΟΣ, καὶ τοῦ λύκου, ΛΥΚΟΣ· Κυβέλη· Ἀδὴς Σέραπις μετὰ Κερβέρου· Ὑπνος πτερωτὸς ἐν θέσει κοιμωμένου, μετ' ἀνεστραμμένης δαδός· ναὸς ἐπιγεγραμμένος ΕΠΙΝΕΙΚΙΟΣ (Imhoof, *Mon. Gr.*, 405). Ἀφροδίτη κρατοῦσα περιστεράν· Ἀφροδίτη γυμνὴ ὑψοῦσα δι' ἐκατέρας τῶν χειρῶν μακρὸν πλόκαμον τῆς κόμης αὐτῆς, ἱσταμένη δὲ μεταξὺ Ἐρωτος καὶ δελφίνος· Λαοδίχεια ἱσταμένη μεταξὺ λύκου καὶ κάπρου (τῶν ποταμῶν Λύκου καὶ Κάπρου), κρατοῦσα δὲ ἀγαλμάτιον Διός· αἰῶραι τοῦ ἔτους προσωποποιημέναι ὡς τέσσαρα παιδιά, ἐπιγρ. ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΚΑΙΡΟΙ· Λαοδίχεια καθήμενη μεταξὺ δύο ἱσταμένων μορφῶν, καλουμένων ΦΡΥΓΙΑ καὶ ΚΑΡΙΑ· Τέμενος τετραγωνικὸν πλήρες μορφῶν, ὧν μεταξὺ ὁ αὐτοκράτωρ διανεμὼν δῶρα (Berlin. *Königl. Münz-Kab.*, σ. 223). Πέα ἢ Ἀμάλθεια θηλάζουσα τὸ βρέφος Δία, περίξ δὲ τρεῖς Κορύβαντες κρούοντες τὰς

ἀσπίδας διὰ τῶν ξιφῶν αὐτῶν, παρὰ τοὺς πόδας δὲ τέσσαρες πο-
τάμιοι θεοὶ κατακείμενοι. Ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Λαοδικείας
τῶν ὀψίμων αὐτοκρατορικῶν χρόνων ἀπαντᾷ συχνὰ ἡ ἐπιγραφή
ΔΟΓΜΑΤΙ ΣΥΝΚΛΗΤΟΥ (Senatus consulto). Ἀγῶνες — ΚΟΙΝΑ
ΑΣΙΑΣ· ΠΥΘΙΑ· ΚΟΜΟΔΕΙΑ· καὶ ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ.

Πολλὰ τῶν νομισμάτων τῆς Λαοδικείας εἶνε μεγάλου μεγέ-
θους καὶ καλοῦνται κοινῶς νομισματοτόσημα (medallions). Ἡ δ'
ἐποχὴ τῆς Λαοδικείας ὑπολογίζεται, ὡς φαίνεται, ἀπὸ τοῦ 177 π.Χ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Ἀδραμυτείου, Ἀντιοχείας Κα-
ρίας, Ἐφέσου, Ἱεραπόλεως, Νικομηδείας, Περγάμου, Περίνθου,
Σμύρνης, Τράλλεων καὶ Τριπόλεως.

Λυσίας, μεταξὺ Συννάδων καὶ Πρυμνησοῦ. Αὐτοκρατορικὰ
— Κομμόδου καὶ Γορδιανοῦ. Ἐπιγρ., ΛΥΣΙΑΔΕΩΝ. Κεφαλαι
Βουλῆς, Δήμου ἢ αὐτοκράτορος. Ὅπισθ, Διόνυσος, Ἐκάτη, Κυ-
βέλη, κτλ.

Μητρόπολις. Ὑπῆρχον δύο πόλεις τοῦ ὀνόματος τούτου ἐν
Φρυγίᾳ καὶ μία ἐν Ἰωνίᾳ. Τούτων δὲ δὲν εἶνε εὐκολος ἡ διάκρισις
ἐν τοῖς νομίσμασιν αὐτῶν. Εἰς τὴν βόρειον Μητρόπολιν, ἣν ὁ καθη-
γητῆς Ramsay τίθησι περὶ τὰ ἑξ χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν τοῦ
Ἀφιοῦ κατὰ Χισσάρ, δυνατόν νὰ ἀνήκωσι τινα τῶν ἀπλῶς διὰ τοῦ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ἐπιγεγραμμένων νομισμάτων, ἅτινα ὅμως ἀ-
σφαλέστερον εἶνε νὰ τάξωμεν ὑπὸ τὴν Ἰωνικὴν πόλιν, ἐκτὸς ἂν
δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι εὐρέθησαν ἐν Φρυγίᾳ. Εἰς δὲ τὴν νότιον
Μητρόπολιν, τὴν εἰς τὸ νοτιανατολικὸν τῆς Φρυγίας, παρὰ θέσιν
καλουμένην νῦν Tataqln ἐν τῇ Τσάλ-Ὁδᾷ, ἀνήκουσι κατὰ πᾶσαν
πιθανότητα τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΦΡΥ
ἢ ΦΡΥΓ νομίσματα, ἐν ᾧ εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Ἰωνίας ἀπο-
δοτέα πάντα τὰ νομίσματα, τὰ φέροντα τὸ ὄνομα στρατηγοῦ, ἢ
τὰ μνημονεύοντα ἀγῶνας. Οἱ τύποι, οὓς ἤθελον ἀποδώσει τῇ Φρυ-
γικῇ πόλει εἶνε — ὁ θεὸς Μὴν ἰστάμενος· πέντε ρίζαι σταχύων ἐν

καλάθῳ ἢ εἰς δέμα· Τύχη καθημένη μετὰ πρῶρας παρὰ πόδας, ἔθεν ἐξέρχεται ὄφεις (Wadd., *As. Min.*, 28). Ἔτερον νόμισμα τῆς νοτίου Μητροπόλεως, ἀνῆκον τῷ κ. Lawson, φέρει τὸν τοῦ ἄρχοντος τίτλον ΠΡ.Α.=*πρῶτος ἄρχων* (Ramsay, *Mittheil.*, VII. 144). Ὁ ποτάμιος θεὸς Ἀστραῖος ἀνήκει, κατ' ἐμὴν γνώμην, εἰς τὴν Ἰωνικὴν πόλιν.

Μεδάειον, κτισθὲν κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μίδα ἔκειτο ἐπὶ τοῦ Τέμβριος ποταμοῦ. *Αὐτοκρατορικὰ*—ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Φιλίππου. *Ἐπιγρ.*, ΜΙΔΑΕΩΝ. Ἄρχων, ἐπὶ Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου, ΠΡ[ΩΤΟΣ] ΑΡΧ[ΩΝ]. Τύποι—ΤΕΜΒΡΙΣ, ποταμὸς Τέμβρις· ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ, κεφαλὴ πωγωνοφόρος τοῦ Μίδα μετὰ Φρυγικοῦ πύλου· Ἄδης Σέραπιδος σὺν Κερβέρι· Ἡρακλῆς φέρων τὸν παῖδα Τήλεφον, κτλ. (ἴδε Sestini, *Lettere di Continuazione*, IX. 77-81).

Νακόλεια, ἐπὶ τοῦ Τέμβριος ποταμοῦ ἐν τῇ Ἐπικτήτῳ Φρυγίᾳ. *Αὐτοκρατορικὰ*—ἀπὸ Τίτου μέχρι Γορδιανοῦ μετὰ ἧ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. *Ἐπιγρ.*, ΝΑΚΟΛΕΩΝ. Ἄρχων—ἀνθύπατος Ἀσίας, ΕΠΙ ΑΚΥΛΛΑΥΟΥ (οὕτω) ΠΡΟΚΛΟΥ, = T. Aquilius Proculus, 103-104 μ. Χ. (Waddington, *Fastes*, σ. 171). καὶ ἐγχώριοι ἄρχοντες—ἄρχων καὶ στρατηγός. Τύποι—ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ, ποτάμιος θεός, πιθανῶς παραπόταμος τοῦ Τέμβριος, ἄλλος δὲ παρὰ τὸν ὁμώνυμον τῶν νομισμάτων τῆς Ἀμάστριδος· ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Ἀρτεμις, καὶ ἄλλοι τύποι ἄνευ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος (Sestini, *Lett. di Cont.*, IX. 81-83).

Ὀκόκλεια, γνωστὴ ἐκ μόνων τῶν νομισμάτων αὐτῆς. *Αὐτοκρατορικὰ* τοῦ Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΟΚΟΚΛΙΕΩΝ. Τύποι—Ζεὺς καθήμενος· Ζεὺς καὶ Δημήτηρ ἱστάμενοι, βωμὸς δὲ ἐν μέσῳ αὐτῶν· Κυβέλη· Τύχη· κτλ.

Ὀτροόιον. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Δόμνης μέχρι Γέτα. Ἐπιγρ., ΟΤΡΟΗΝΩΝ. Ἄρχοντες — ἄρχων καὶ Ἀσιάρχης μετὰ τῆς λέξεως ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Τύποι — Αἰνεΐας φέρων τὸν Ἀγχίστην καὶ ὁδηγῶν τὸν Ἀσκάνιον, ἢ ἀναβαίνων εἰς πλοῖον Ἀρτεμις κυνηγέτις. Κυβέλη καθήμενη. Ζεὺς. Ἀσκληπιός. Τελεσφόρος κτλ.

Οὐΐψανία (Vipsania). Ἴδε Ἀμόριον (σελ. 212).

Πέλταε, κειμένη πιθανῶς μεταξὺ Λούνδης καὶ Εὐμενείας (Ramsay, *Journ. Hell. Stud.*, IV. σ. 398). Αὐτόνομα, προφανῶς τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. Ἦτο δ' ἡ πόλις Μακεδονικῆς κατὰγωγῆς.

Προτομή Ἀθηνᾶς.

ΠΕΛΤΗΝΩΝ. Λέων καθήμενος. .
Α·7

Κεφαλὴ Διὸς Πελτηνοῦ.

» Κεραυνός . . Α·65

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρις Οὐολουσιανοῦ. Ἐπιγρ., ΠΕΛΤΗΝΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Ἄρχοντες — στρατηγός, γραμματεὺς. Τύποι — Κεφαλαὶ Ἡλίου καὶ Ἀθηνᾶς. Ἡρακλῆς καὶ λέων. Ἀρτεμις κυνηγέτις. Νέμεσις. Μῆνη καὶ ἀστήρ. Ἀφροδίτη γυμνή, κρατοῦσα δι' ἐκάστης τῶν χειρῶν μακρὸν τῆς κόμης πλόκαμον. (ἴδε ὡσαύτως *Berl. Blätt.*, IV. 132). Ὡσαύτως κεφαλὴ τῆς Βουλῆς, μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΒΟΥΛΗΣ ἢ ΒΟΥΛΗ ΠΕΛΤΗΝΩΝ.

Πρυμνησσός, πόλις τῆς κεντρῴας Φρυγίας, παρὰ τὸ νῦν Ἀφιοῦμ Κατὰ Χιοσάο. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΠΡΥΜΝΗΣΣΕΩΝ ἢ ΠΡΥΜΝΗΣΣΕΙΣ. Ἄρχοντες — ἄρχων, ἱππικός, πρύτανις, στεφανηφόρος, καὶ ἱέρεια (πρβλ. Ἀχμονίαν, Ἀττουδαν καὶ Εὐκαρπίαν). Τύποι — Κεφαλὴ Ἱερᾶς Συγχλήτου, Δήμου ἢ Βουλῆς. ΜΙΔΑΣ ἢ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΙΔΑΣ, κεφαλὴ αὐτοῦ, ὀπισθ. ποτάμιος θεός. Τύπος ἐπικρατῶν ἐπὶ τῶν

νομισμάτων τῆς Πρυμνησοῦ εἶνε παράστασις τῆς Δικαιοσύνης (Aequitas), ἱσταμένης ἢ καθημένης ἐν ναῷ. Ἐλατρεύετο ὡσαύτως ἐν Πρυμνησσῷ ὁ Ζεὺς ὡς δωροδόκτης καρπῶν καὶ τῆς παραγωγῆς τῆς γῆς, ὑπὸ τὸ ὄνομα Καρποδόκτης (Ramsay, *Mittheilungen*, VII. 135).

Σάλα, ἐν τῷ νοτιοδυτικῷ μέρει τῆς Φρυγίας οὐχὶ μακρὰν τῆς Τριπόλεως. Ἐν τοῖς Βυζαντιακοῖς καταλόγοις τάσσεται εἰς τὴν Λυδίαν. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρις Ἐπρενίου Ἐτρούσκου, *Ἐπιγρ.*, **ΣΑΛΗΝΩΝ, ΣΑΛΕΙΤΩΝ ἢ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟ-ΠΟΛΕΙΤΩΝ ἢ ΔΟΜΙΤΙΑΝΩΝ ΣΑΛΗΝΩΝ**. Ἀρχοντες — ἄρχων, στρατηγός, ἱππικός, ἀρχιερεὺς (ΑΡΧΙΕΡΑΤ[ΕΥΩΝ]), καὶ ἱερεὺς. *Τύποι* — Προτομαὶ Ἀθηνᾶς, Δήμου, Ἱερᾶς Συγκλήτου ἢ αὐτοκράτορος. Πρὸς τούτοις Ἀντινοῦ σὺν ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ. *ὁπισθ.* Κυβέλη καθημένη· Ζεὺς Λαοδικεὺς· Ἥρα· Ἀφροδίτη· Ἀπόλλων· Ἑρμῆς· Διόνυσος· Ὑγίεια· Τελεσφόρος, κτλ. καὶ ποτάμιος θεός, ἴσως ὁ Λύκος.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετ' ἀβεβαίου πόλεως. Ἰδε Waddington *As. Min.*, σ. 33).

Σεβαστή ἐν Φρυγίᾳ τῇ Παγκατιανῇ, περὶ τὰ δεκαπέντε χιλιόμετρα πρὸς βορρᾶν τῆς Εὐμενεῖας. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Τρ. Γάλλου. *Ἐπιγρ.*, **ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ**. Ἀρχων — ἐκίοτε ἄρχων. *Τύποι* — Κεφαλαὶ Μηνός, Βουλῆς, Συγκλήτου, Κυβέλης ἢ αὐτοκράτορος· *ὁπισθ.* Παραστάσεις Μηνός, Διός, αὐτοῦ μετὰ τοῦ Γανυμήδους, Περσεφόνης· Κυβέλης. Πρὸς δὲ ποτάμιος θεὸς **ΣΕΝΑΡΟΣ** (Fox, II. 151).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Τεμένου Θυρῶν.

Σειθλία, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Μαιάνδρου (*Journ. Hell. Stud.*, IV. 403). *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γέτα. *Ἐπιγρ.*, **ΣΕΙΒΑΙΑΝΩΝ**, κεφαλαὶ Δήμου, πόλεως (ΣΕΙΒΑΙΑ) πυργωσσεφους ἢ αὐτοκράτορος. *Ὅπισθ.*, Ἡρακλῆς ἱστάμενος ἢ

πρὸς λέοντα μαχόμενος· Ἑρμῆς ἱστάμενος· Ζεὺς ἀετοφόρος, κτλ. (*Num. Chron.*, VIII. 33)· προτομὴ Μηνός, κτλ. (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 411).

Σιδιδοῦνδα (πόλις θέσεως ἀμφιβόλου). *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, CIBIDΟΥΝΔΕΩΝ. Τύποι — Μῆν μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν ποδῶν ἐπὶ βουκράνου, κρατῶν δὲ κῶνον πίτυος· οἱ Διόσκουροι μετὰ θεᾶς σεληνιακῆς, ἱσταμένης ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐχούσης δ' ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν μηνίσκον· Διόνυσος· Ἀρτεμις, κτλ. (*Num. Chron.*, VIII. 33).

Στεκτόριον, νοτιοδυτικῶς Ἀπαμείας τῆς Κιθωτοῦ. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Φαυστίνης τῆς νεωτέρας μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Ἐπιγρ.*, ΣΤΕΚΤΟΡΗΝΩΝ. Ἀρχοντες — στρατηγὸς καὶ Ἀσιάρχης (*Ἀσιάρχης καὶ τῆς πατρίδος*). Τύποι, *συνήθεις*· Ἱερὰ Βουλὴ, Δῆμος κτλ. ὡσαύτως Λητὼ τρέχουσα φέρουσα τὰ τέκνα Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν· ἥρως Μύδων (;), ἔνοπλος ἔχων τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἐπὶ πρῶρας. (Πρβλ. Πausan. X. 27. 1.)

Σύναςος, ἐν Φρυγίᾳ τῇ Πακατιανῇ παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Μακέστου. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Φαυστίνης τῆς νεωτέρας. Κεφαλὰὶ αὐτοκράτορος, Δήμου, Βουλῆς, Συγκλήτου, Ρώμης, κτλ. *Ἐπιγρ.*, ΣΥΝΑΕΙΤΩΝ. Ἀρχοντες — ἀνθύπατος Ἀσίας, ΕΠΙ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟ Γ, = τὸ τρίτον ἔτος τῆς ὑπατικῆς ἀρχῆς τοῦ T. Clodius Eprius Marcellus, 70-73 μ. Χ. Ἐγχώριοι ἄρχοντες — ἄρχων καὶ Ἀσιάρχης. Τύποι — Ἀπόλλων ὡς τοξότης γυμνὸς ἀνέλκων βέλος ἐκ τῆς φαρέτρας τοῦ· δύο Νεμέσεις· Ζεὺς ἱστάμενος· Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια· Τελεσφόρος· Κυβέλη.

Σύνναδα, πλουσία ἐμπορικὴ πόλις ἐν Φρυγίᾳ Salutaris (Στράβ. 577. Πλινίου, V. 29).

Αὐτόνομα τοῦ πρώτου αἰῶνος π.Χ., ἔμφο. κεφαλὴ τῆς πόλεως πυργοστεφής. ὁπ. ΣΥΝΝΑΔ., Ζεὺς ἱστάμενος, κρατῶν κεραυνόν. **Αὐτοκρατορικά** — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης μετὰ κεφαλῶν αὐτοκράτορος, Δήμου, Βουλῆς, Ἱερᾶς Συγκλήτου, Ρώμης (ΘΕΑ ΡΩΜΗ) κτλ. πρὸς δὲ Διὸς Πανδήμου (ΖΕΥΣ ΠΑΝΔΗΜΟΣ). **Ἐπίγο.** ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ, ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ ΙΩΝΩΝ, ἡ ΔΩΡΙΕΩΝ. Ἀρχοντες — πρύτανις, λογιστής, ἄρχων, ἀγωνοθέτης καὶ ἀρχιερεὺς. **Τύποι** — Ἀμάλθεια φέρουσα τὸν παῖδα Δία μετ' αἰγὸς παρὰ τοῦ πόδας αὐτῆς. Ζεὺς Πάνδημος καθήμενος Ἀθηνᾶ· Περσεφόνη Ἀρτεμις Ἐφεσία(;)· Κυβέλη· Μῆν· Νέμεσις, κτλ.

Ἀγῶνες — ΑΔΡΙΑΝΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἱεραπόλεως.

Τημένου Θύραι, ἐν τῇ Πακατιανῇ Φρυγίᾳ καλουμένη ὡσαύτως Φλαβιόπολις. **Αὐτοκρατορικά** — Ἀπὸ Σαβίνης μέχρι Σαλωνίνου μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος. **Ἐπίγο.** ΦΛΑΒΙΟΠΟΛΙΣ ἢ ΦΛΑΒΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ· ὁπισθ. ΤΗΜΕΝΟΟΥΡΕΥΣΙΝ ἢ σπανιώτερων ΤΗΜΕΝΟΟΥΡΕΩΝ κατὰ πτώσιν γενικήν. Ἀρχοντες — ἀρχιερεὺς, ἄρχων, Ἀσιάρχης. **Κύριοι τύποι** — Δήμος· Ἱερὰ Σύγκλητος ΘΕΑ ΡΩΜΗ· Ἑρμῆς ἱστάμενος, κρατῶν βαλάντιον καὶ κηρύκειον· Ἀρτεμις ἱσταμένη παρὰ ἔλαφον ἢ ἐπὶ ἄρματος ἐλάφω· Μῆν ἱστάμενος, κρατῶν κῶνον πίτυος καὶ σκῆπτρον, ἢ ἐπὶ ἄρματος ταύρων· Ζεὺς Λαοδικεὺς ἱστάμενος μετὰ ἀετοῦ καὶ δόρατος· Ἀπόλλων μετὰξὺ δένδρου καὶ τρίποδος· Ἡφαιστος χαλκεύων ἀσπίδα· Ἡρακλῆς ἐν τῷ κήπῳ τῶν Ἑσπερίδων· Ἡρακλῆς καίων τὰς κεφαλὰς τῆς Ὑδρας, ἱστάμενος δὲ πρὸ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς· προτομὴ τοῦ μυθικοῦ οἰκιστοῦ (ΤΗΜΕΝΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ ἢ ΟΙΚΙΣΤΗΣ)· λέων βαδίζων· βωμός, ἐφ' οὗ ὄφεις (Num. Chron., VIII. 12. Rev. Num., 1852, 32).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῶν Βαγῶν καὶ Σεβαστῆς.

Τιθεριόπολις, πόλις πιθανῶς κειμένη ὅλως ἐν τοῖς βορείοις τῆς Φρυγίας (πρὸβλ. τὴν τάξιν τοῦ Ἱεροκλέους). **Αὐτοκρατορικά** —

ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. Ἄρχοντες, ἄνευ τίτλου ἢ μετὰ τοῦ τίτλου τοῦ ἄρχοντος. Ἐπιγρ., ΤΙΒΕΡΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Τύποι — συνήθως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀρτέμιδος, παριστάνομένης συνήθως ὁμοίως Ἀρτέμιδι τῇ Ἐφεσίᾳ· Ζεὺς Λαοδικεὺς· Ἀπόλλων· Ἀσκληπιός· Διόνυσος· Δῆμος· Ἱερὰ Σύγκλητος· Γέρουσία· Βουλὴ, κτλ.

Τραϊανόπολις. Ἴδε Γριμένου Θύραι (σ. 216).

Τρίπολις, ἐπὶ τοῦ ἄνω Μαιάνδρου, τασσομένη ἐν τοῖς Βυζαντινοῖς καταλόγοις εἰς τὴν Λυδίαν. Ἐν τοῖς νομισματικοῖς συγγράμμασι τίθεται συνήθως εἰς τὴν Καρίαν. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων, Ἐπιγρ. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, ὀνόματα θεοτήτων: ΖΕΥΣ ΣΕΡΑΠΙΣ, ΛΗΤΩ καὶ ποταμὸς ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ. Ἀγῶνες — ΛΗΤΩΕΙΑ ΠΥΘΙΑ. Τύποι — ΔΗΜΟΣ· ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ· ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ· Λητὼ φέρουσα τὰ δύο τέκνα τῆς, ἢ καθημένη καὶ κρατοῦσα σκῆπτρον (*Num. Zeit.*, 1884, Πίν. V, 11). Ἀρτεμις· Ἀρτεμις καὶ Ἀπόλλων· Σέραπις· Μαιάνδρος· Νέμεσις· Τελεσφόρος· Δημήτηρ καθημένη· Ἥρα· κλῆς· Διόνυσος· Ζεὺς Λαοδικεὺς· ἀμαζὼν ἔφιππος· ἄρπαγὴ τῆς Περσεφόνης· Τύχη, κτλ. Ἄλλους τύπους ἴδε παρ' Eckhel, II, 593 κ. ἔξ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Λαοδικείας πρὸς Λύκον.

Υργάλεια. Τὸ Υργάλειον πεδῖον εἶνε τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ νῦν Τοῦτ Ὄεά *Journ. Hell. Stud.*, IV, 386). Αἱ κῶμαι τῆς πεδιάδος ταύτης ἦσαν ἠνωμέναι εἰς ἐλεύθερον σύνδεσμον, καλούμενον τὸ κοινὸν τοῦ Ὑργαλέων πεδίου· δὲν ὑπάρχει ὅμως βεβαία ἀπόδειξις ὅτι ὑπῆρχε καὶ πόλις Υργάλεια.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Δόμνης μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ., ΥΡΓΑΛΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, ἢ μόνον ΥΡΓΑΛΕΩΝ. Ἄρχων — ἄρχων. Τύποι — ἔμπρ. Κεφαλαὶ τῶν ΔΗΜΟΣ, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, Σέραπιδος, αὐτοκράτορος· ὀπισθ., ποτάμιος θεὸς Μαιάνδρος· Δημήτηρ· Ἐρμῆς· Κυβέλη καθημένη· Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις, κτλ. Τινὰ

δὲ φέρουσι τὰς χρονολογίας 306, 320 καὶ 365 ἀγνώστου χρονολογικοῦ συστήματος.

Φιλομήλειον, πόλις καλουμένη οὕτω ἐκ τῆς ἀφθονίας ἀηδόνων (φιλομῆλαι) ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς· ἔκειτο δὲ ἐν πεδιάδι πλησίον τῶν ὀρίων τῆς Λυκαονίας. *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* — Κεφαλαὶ Δήμου, Νίκης· ἄπισθ., Δύο κέρατα Ἀμαλθείας· θεότης ἱσταμένη, κτλ. Ἄρχων — στρατηγός. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου. *Ἐπιγρ.*, ΦΙΛΟΜΗΛΕΩΝ (ἐνίοτε σὺν S. P. Q. R.). *Τύποι* — ΓΑΛΛΟΣ, ποταμὸς Γάλλος, ὃν δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν πρὸς τὸν εἰς τὸν Σαγγάριον εἰσρέοντα ὁμώνυμον ποταμόν. Λίαν δὲ ἀμφίβολον εἶνε, ἂν ἡ ὀρθὴ ἀνάγνωσις εἶνε ΓΑΛΛΟΣ, ἐπειδὴ τὸ ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ κομμάτιον φαίνεται ὅτι φέρει ΓΑΛΛΟ ἢ ΓΑΛΛΟ.

Φλαυιόπολις. Ἴδε Τημένου Θύραι (σελ. 232).

Φουλβία, πιθανῶς προσωρινὸν ὄνομα τῆς Εὐμενείας, τεθὲν πρὸς τιμὴν τῆς συζύγου τοῦ Μ. Ἀντωνίου (*Num. Chron.*, 1873, σ. 321. *Rev. Num.*, 1853, 248).

Εἰκονιστικὴ κεφαλὴ τῆς Φουλβίας ὡς Νίκης.	ΦΟΥΛΟΥΙΑΝΩΝ ΣΜΕΡΤΟΡΙ- ΓΟ[Σ] ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ Ἀθηνᾶ μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος. Α. 65
--	---

Τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος Σμερτόριγος ἀπαντᾷ ὡσαύτως ἐπὶ συγχρόνων νομισμάτων, φερόντων τὴν ἐπιγραφὴν ΕΥΜΕΝΕΩΝ Ἀξίον δὲ σημειώσεως τυγχάνει ὅτι ἡ εἰκὼν τῆς Φουλβίας ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων ὁμοιάζει σφόδρα πρὸς τὴν τῆς Κλεοπάτρας.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΦΡΥΓΙΑΣ.

Τὰ νομίσματα τῆς Φρυγίας, ὡς τὰ τῆς Λυδίας, εἶνε σχεδὸν ἅπαντα αὐτοκρατορικά. Ὑπάρχουσιν, ὅμως ὀλίγαι πόλεις, ὧν

ἡ νομισματοκοπία ἄρχεται ἐν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι π. Χ. Εἶνε δὲ αὐταὶ αἱ ἐξῆς:—

	Δεύτερος καὶ πρῶτος αἰὼν π.Χ.	Αὐτοκρ. χρόνοι
Ἀκμονία	Λ	Λ
Ἀμόριον	Λ	Λ
Ἀπάμεια	Ρ κιστοφ. Λ	Λ
Ἀττουδα	Ρ	Λ
Βλαῦνδος	Λ	Λ
Διονυσόπολις	Λ	Λ
Ἐπίκτητος	Λ	
Εὐμένεια	Λ	Λ
Ἱεράπολις	Λ	Λ
Κίβυρα	Ρ	Λ
Λαοδικεῖα	Ρ κιστοφ. Λ	Λ
Πέλται	Λ	Λ
Σύνναδα	Λ	Λ

ΛΥΚΙΑ

[Fellows, Coins of Ancient Lycia, London, 1855]

Ἡ νομισματοκοπία τῆς Λυκίας ἐπικυροῖ κατὰ τρόπον σαφέστατον τὰς μαρτυρίας τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, ιδίως δὲ τοῦ Στράβωνος, περὶ τοῦ συμμαχικοῦ πολιτεύματος τῆς χώρας ταύτης. Παρ' οὐδενὶ ἄλλῃ ἀρχαίᾳ λαῶν εὐρίσκομεν θεσμοὺς συμπολιτείας οὕτω σοφῶς συντεθειμένους καὶ τόσον σταθερῶς ἐρριζωμένους ὥς παρὰ τοῖς Λυκίοις. Ἡ ἀρχαία Λυκικὴ συμπολιτεία ἐπέτυχεν νὰ διαφυλάξῃ ἑαυτῇ πραγματικὴν αὐτονομίαν διὰ πάσης τῆς περιόδου τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀχαιμενιδῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, τὰ δὲ ἄφθονα νομίσματα αὐτῆς μαρτυροῦσι τὴν μεγάλην εὐτυχίαν τῆς χώρας κατὰ τὸν πέμπτον καὶ τέταρτον αἰῶνα π. Χ. Τὸ χαρακτηριστικὸν ἔμβλημα ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν διαφόρων πόλεων τῶν συμμαχι-

κὸν νόμισμα ἐκδουσῶν εἶνε τὸ τρισκελές, τὸ λεγόμενον καὶ triquetra, ὅπερ πολλάκις προσλαμβάνει μορφήν τετρασκελοῦς ἢ δισκελοῦς. Πολλὰ ὑποθέσεις ἐξηγέθησαν περὶ τῆς σημασίας τοῦ παραδόξου τούτου συμβόλου (Lenormant, *Mon. dans l'Ant.*, II 74). Πασῶν δὲ λογικωτέρα εἶνε ἡ ὑπὸ L. Müller προταθεῖσα¹, ὅτι δηλαδὴ εἶναι ἡλιακὸν ἔμβλημα δηλοῦν περιστροφικὴν κίνησιν. Εἰ δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, θὰ ἀναφέρηται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἐθνικοῦ θεοῦ τῶν Λυκίων Ἀπόλλωνος τοῦ Λυκίου, θεοῦ τοῦ φωτός. Οἱ τύποι ζώων—κάπροι, περῶτοι, λέοντες, γρύπες, ταῦροι, κτλ. μένουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνεξήγητοι (ἴδε ὁμῶς Preller, *Gr Myth.*, I. 195). Τὰ Λυκικὰ ἀργυρὰ νομίσματα ἀνήκουσιν εἰς τὰς κατωτέρω σημειούμενας κλάσεις. Ὁ σταθμητικὸς κανὼν εἶνε Βαβυλωνιακός, ἐκπίπτων ἐνίοτε μέχρι τοῦ Εὐβοϊκοῦ, τῶν στατήρων ἐλκόντων ἀπὸ 155 μέχρις 130 κ. Εἰκόνας πάντων σχεδὸν τῶν ἐνταῦθα περιγραφομένων νομισμάτων δύναται τις νὰ εὕρῃ ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Charles Fellow, *Coins of Ancient Lycia*, 1855. Πιθανὸν δ' εἶνε ὅτι ἡ νῦν δημοσιευμένη ἐν τῇ *Revue Numismatique* μελέτη τοῦ κ. Six περὶ τῶν νομισμάτων τῆς Λυκίας θὰ ἐπιχύσῃ πολὺ φῶς ἐπὶ τοῦ κλάδου τούτου τῆς ἀρχαίας νομισματικῆς.

Πρὸ τοῦ 480 π. Χ. περίπου.

Πρόσθιον ἢ κεφαλὴ κάπρου, ἐνίοτε μετ' ἐπιγραφῆς ΓΥ, ΒΥΧ, ΚΑΒ(ς), ΘΞ, ἢ ἄλλων γραμμάτων (Fellow, Πίν. I. 1. B. M. *Guide*, Πίν. 34).

Τετράγωνον ἔγκοilon ἀνωμάλως διηρημένον διὰ γραμμῶν διαγωνίων. Ἐν αὐτῷ ἐνίοτε γράμματα Θ-Ξ, κτλ. . . Ρ Στατῆρ 145-130 κ.
Ρ Τετρώβ. ² 42 κ.
Ρ Διώβολ. 20 κ.

¹ Det saakaldte Hagekors's Anvendelse og Betydning, Copenhagen 1877

² Ἐὰν οἱ Λυκικοὶ στατήρες διηροῦντο, ὡς οἱ Κορινθιοί, εἰς τρίτας καὶ ἑκτάς, αἱ ἀνομασίαι τ ε τ ρ ῶ β ο λ ο ν καὶ δι ω β ο λ ο ν ὡς πρὸς τὰ κομμάτια τὰ ἔλκοντα 48 καὶ 24 κ. θὰ ἦσαν ἀπαράδεκτοι. Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἔπρεπε νὰ καλέσωμεν αὐτὰ δ ρ α χ μ ας καὶ ἡ μ ῖ δ ρ α χ μ ας.

Ἐπειδὴ οὐδὲν τῶν γραμμάτων τῆς σειρᾶς ταύτης παρουσιάζει τὰ χαρακτηριστικά Λυκιακὰ σχήματα, ἐτέθη ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἂν ἡ κλάσις αὕτη ἀποδίδεται ὀρθῶς τῇ Λυκίᾳ, ἐπειδὴ ὅμως ὁ τε τύπος καὶ ἡ ὁλκὴ εἶνε Λυκιακά, φαίνεται ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἐκόπησαν ἐν Λυκίᾳ πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀλλαγῆς τοῦ Λυκιακοῦ ἀλφαβήτου.

Περὶ τὰ 480-450 π. Χ.

Κάπρος ἢ ἥμισυ κάπρου.	Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν αὐτῷ δὲ χελώνη κεφαλὴ ταύρου ἀντωπὸς μεταξὺ τῶν + — +· πρόσθιον λέοντος, κτλ. ρ Στατήρες
Ταῦρος γονατίζων καὶ στρεφόμενος.	Τετράγωνον ἔγκοilon: Κεφαλὴ κριοῦ ρ Στατήρ 141 κ.
Κάπρος διπλοῦς κάπρος· ἢ ἥμισυ κάπρου. (Πίναξ ΚΕ'. 10)	Τετράγωνον ἔγκοilon: Τρισκελές, ἐνίοτε σχηματιζόμενον ἐκ τριῶν κεφαλῶν ἀλεκτόρων. ρ Στατήρες 149 κ. ρ Τετρώβ. 46 κ. ρ Διώβ. 20 κ.
Πήλασος ἐπὶ στρογγύλου ἡλιακοῦ δίσκου	Τετράγωνον ἔγκοilon: Τρισκελές. ρ Στατήρ 150 κ.
Ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς (ὁ ἥλιος;)	Τετράγωνον ἔγκοilon: Τρισκελές. ρ Τετρώβ. 41 κ.
Δάμαλις θηλάζουσα μόσχον (ἴδε τὴν αὐτὴν παράστασιν ἀνάγλυφον ἐπὶ τοῦ ἐκ Ξάνθου τάφου τῶν Ἀρπυιδῶν.)	Τετράγωνον ἔγκοilon: Τετρασκελές. ρ Στατήρ 129·8 κ.

Ἀπὸ τοῦ 450 π. Χ. περίπου ἢ ἀρχαιότερον μέχρι τοῦ 400.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ τὰ ἀργυρὰ Λυκιακὰ νομίσματα φέρουσι σχεδὸν πάντοτε ἐπιγραφὴν γράμμασι Λυκιακοῖς. Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τῶν ἐπιγραφῶν τούτων παραμένει μέχρι τοῦδε λίαν ἀβέβαιος. Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν οἱ νομισματικοὶ ἤρκουντο ἀκολουθοῦντες τὴν παρὰ Fellow (ἑ. ἀ.) προταθεῖσαν κατάταξιν, προσπαθοῦντος νὰ ταυτίσῃ αὐτάς πρὸς τὰ ἐγχώρια ὀνόματα τῶν δια-

φόρων Λυκιακῶν κοινοτήτων· ἐσχάτως ὅμως ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ
 x. Schmidt (*Zeitsch. für vergleich. Sprachforschung*, ἐκδ.
 Kuhn καὶ Schmidt, τόμ. 25 σ. 449) καὶ τοῦ Savelsberg (*Bei-
 träge zur Entzifferung der Lykischen Sprachdenkmäler*,
 1874-1878), ὅτι ἀρκεταὶ τῶν ἐπιγραφῶν τούτων περιέχουσι τὰ
 ὀνόματα ἐγχωρίων ἢ ξένων δυναστῶν. Πρόωρον δὲ θὰ ᾔτο ἐν τῇ
 παρούσῃ καταστάσει τῶν γνώσεων ἡμῶν τὸ συμπέρασμα, ὅτι
 πᾶσαι αἱ ἀνεξήγητοι ἐπιγραφαὶ εἶνε ὡσαύτως ὀνόματα ἡγεμόνων
 ἢ δυναστῶν. Τὸ μᾶλλον δὲ πιθανὸν εἶνε ὅτι τινὲς αὐτῶν εἶνε
 ὀνόματα πόλεων, ἐν ᾧ πάλιν ἄλλαι φαίνεται ὅτι περιέχουσι τὸ
 τε ὄνομα τῆς πόλεως καὶ τὸ τοῦ δυνάστου. Τὰ ἐξῆς εἶνε αἱ σπου-
 δαιόταται ποικιλίαι:—

Πρόσθιον γρυπός· ἐπὶ τοῦ στήθους τρισκελές.	ΜΟΤΛΨΕ [Motlōe] Τετράγ. ἔγκ. Τρισκελές. R 110·6 κ.
Κάπρος.	ΨΚΟΦΨΜΕ [ōkofōme] » Τρισκελές. R 148 κ.
Ταῦρος κυρίσων (Im- hoof, <i>Choiix</i> , Πίν. V. 157).	» » Τρισκελές. R 47 κ.
Λέων πτερωτός καὶ κε- ρασφόρος.	ΤΨΝ↑ΨΟΡ↑ [Tōnēchorē] Τετράγ. ἔγκ. Τρισκελές R 131 κ.
Ὅμοιως.	ΨΡΡΕΥΑ [Chareua] Τετράγ. ἔγκ. Τρισκελές. R 148·7 κ.
Δύο ἀλέκτορες ἀντιμέ- τωποι.	ΨΡΡ [Char.] Τετράγ. ἔγκ. Ἀετός. . . . R 36·3 κ.
Πρόσθιον ταύρου.	Ο↑Λ↑ [Oêlê]. Τετράγ. ἔγκ. Τρισκελές . . R 134 κ.
ΓΡΛ Δύο δελφῖνες.	ΓΡΛ [Prl] Τετράγ. ἔγκ. Τρισκελές R 148 κ.
FR+ET↑IΨ (ἐπ' ἀρι- στερά) [Fahitêzō] δελφίς καὶ θῦνος ιχθύς.	ΓΡΧ [Path] » Ὅμ. R 154 κ.
Δύο δελφῖνες.	ΡΡΧ [Path] » Ὅμ. R 100 κ.
Δελφίς (Fellow, Πίν. I. 9.)	↑ΨΕΒ [Êcheb] » Ὅμ. R 24·5 κ.
Δελφίς.	ΚΟΡ Τετράγωνον ἐγκοῖλον. Τρισκελές τοῦ ἐνός σκέλους περατομένου εἰς κεφαλὴν γρυπός. R 147 κ.

Λέων πτερωτός καὶ κε- ρασφόρος.	ΚΟΡΡΛΛΕ ἢ ΚΟΓ [Korlle] Τετρ. ἐγκ. Τρισκελές.	Ρ Στατήρ καὶ ὑποδιαίρ. αὐτοῦ
Πρόσθιον λέοντος πτερω- τοῦ.	»	»
Λέων ἐφέρπων.	»	»
Κεφαλὴ λέοντος ἀντω- πός.	»	»
Γρύψ ὑποπτήσων.	»	»
Γρύψ ἀνορθούμενος.	»	»
Σφίγξ	»	»
Λέων σπαράσσων ταῦρον.	»	»
Ἴππος ἀποξεόμενος.	»	»
Ἴππος γονατίζων καὶ στρεφόμενος.	»	»
Ἴππος ἰστάμενος.	»	»
Πρόσθια ταύρου καὶ ἵπ- που ἀντίωτα.	»	»
Πρόσθια δύο ταύρων ἀν- τίωτα.	»	»
Πρόσθια δύο λεόντων ἀν- τίωτα.	»	»
Κάπρος.	»	»
Πρόσθιον κάπρου.	»	»
Υς.	»	»
Αἶξ.	»	»
Ἐλαφος.	»	»
Τραγέλαφος.	»	»
Ταῦρος κυρίσων.	»	»
Ταῦρος βαδίζων ὑπεράνω δ' αὐτοῦ ΡΡΞ [Ari].	»	»
Πρόσθιον ταύρου.	»	»
Ταῦρος ἀνθρωποκέφαλος	»	»
Ἡρακλῆς κραδαίνων ῥό- παλον.	»	»
Ἡρακλῆς φέρων νεκρὸν κάπρον.	»	»
Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.	»	»
Πωγωνοφόρος κεφαλὴ μετὰ κράνους.	»	»

Γρύψ καθήμενος.

T↑XCEF↑EBE [Têθθefêebe] Τετρασκελὲς
R Στατήρ.Κάπρος ἢ πρόσθιον κά-
πρου.

» » 'Ομ. »

Λέων πτερωτός ἐπὶ κυ-
κλικοῦ δίσκου.

» » 'Ομ. »

Πρόσθιον ταύρου ἐπὶ κυ-
κλικοῦ δίσκου.

» » 'Ομ. »

Κεφαλὴ γυναικεία ἀρ.

» » 'Ομ. »

Κεφαλὴ Σειληνοῦ ἀν-
τωπός.

» » 'Ομ. »

Κάπρος πτερωτός.

OFOY [Ofou] Τετράγωνον ἔγκοilon. Κεφαλὴ
γυναικεία. R Κλάσματα.Κεφαλὴ 'Αθηνᾶς μετὰ
κράνου 'Αττικοῦ.PPEH [Arina] Κυκλικὸν πεδίον ἔγκοilon.
Κεφαλὴ 'Απόλλωνος σύμβολον — δισκελές.
R Στατήρ.

'Ομοίως.

PPEH V↑PΨE [Arina Chêrôe] 'Αθη-
νᾶ καθημένη μετ' ἀσπίδος πρὸ αὐτῆς . . .
R Τετρώβ.

'Ομοίως.

PPEH ↑↑ V↑PΨE [Arina hê Chê-
rôe] Κεφαλὴ Πέρσου (;) σατράπου R Στατήρ.

Πρόσθιον κάπρου.

PTTA [Ptta] Τετράγωνον ἔγκοilon. τετρα-
σκελές R Στατήρ.Κεφαλὴ 'Αθηνᾶς, μετὰ
κράνου 'Αττικοῦ.PTTA PPAIΨ [Pttarazô] Τετράγωνον ἔγ-
κοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ 'Ερμοῦ. . R Στατήρ.

'Ομοίως.

T↑A↑B ↑+E↑↑ [Têlêb Êhehê] Τετρά-
γωνον ἔγκοilon. Κεφαλὴ 'Ηρακλέους πω-
γωνοφόρος R Στατήρ.

'Ομοίως.

T↑A↑B ↑PBBEN↑ [Têlêb Êrbbena] Τε-
τράγωνον ἔγκοilon. Κεφαλὴ 'Ηρακλέους πω-
γωνοφόρος R Στατήρ.

'Ομοίως.

PBBEN↑ [Êrbbena] 'Ηρακλῆς, μετὰ ῥοπά-
λου καὶ τόξου. R Στατήρ.

'Ομοίως.

PPOF VTEI↑SE [Arofuteiêse] Λέων ἑρπιων
R Στατήρ.ΔΔ↑N↑F↑A↑ [Ddê-
nêfêlê] Κεφαλὴ 'Α-
θηνᾶς ὡς ἀνωτέρω.

Κεφαλὴ σατράπου R Στατήρ.

'Ομοίως τύπος.

ΔΔ↑N↑F↑AE [Ddênêfêlê] Κεφαλὴ 'Ηρα-
κλέους πωγωνοφόρος R Στατήρ.

Ὁμοίως.	ΑΡΤΟΧΠΑΡΑ [Artca[m]para] Κεφαλή σα- τράπου Ρ Στατήρ.
Ὁ αὐτὸς τύπος.	ΕΤΨΣΕΡΕ [Fêchssêrê] Κύκλος ἐγκοίλος, ἐν ᾧ κεφαλὴ Ἑρμοῦ. Ρ Στατήρ.
Κεφαλὴ μετὰ κωνικοῦ πίλου.	» Τετρ. ἐγκ., τρισκελές Ρ »
Κάπρος πτερωτός.	» » Ὁμ. Ρ »
Ἡρακλῆς κραδαίνων ῥό- παλον.	» » Ὁμ. Ρ »
Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ κόμης ἀναδεδεμένης.	ΨΑΡΕΝΑ ΕΤΑΕΤ [Chereua Fehit] Τετρασκελές μετὰ γλαυκὸς ἐν τῷ κέντρῳ Ρ 48 κ.
Ὁμοίως.	ΠΡΕΤ [Ppis] Τετρασκελές . . . Ρ 23.5 κ.
Προτομὴ ἐλάφου πτερω- τῆς, ἐπὶ κυκλικοῦ δί- σκου.	ΨΑΤ . . ΝΑ; [Chat. . . na] Δισκελές. . . Ρ 48 κ.

Περὶ τὰ 400-360 π. Χ.

Ἡ νεωτέρα τεχνотροπία καὶ τέχνη τῶν ἐξῆς νομισμάτων μὲ ἄγει νὰ κατατάξω αὐτὰ εἰς περίοδον νεωτέραν πάντων τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων. Χαρακτηρίζονται δὲ ταῦτα διὰ τῶν μαλλων πεπλατυσμένων καὶ εὐρυτέρων πετάλων, καὶ διὰ τῆς βαθμιαίας ἐξαφανίσεως τοῦ βαθέος τετραγώνου ἐγκοίλου τοῦ ἐπὶ πάντων τῶν ἀρχαιοτέρων Λυκιακῶν σειρῶν ἀπαντῶντος. Ἐν τούτοις νομίζω ὅτι ἡ σειρὰ αὕτη δὲν ἐκτείνεται μέχρι τῆς ἐποχῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου· εἶνε δὲ πάντως πιθανὸν ὅτι οἱ ἰσχυρότατοι δυνάσται τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιβάλωσι τὸ Καρικὸν νόμισμα εἰς τοὺς Λυκίους αὐτῶν γείτονας.

Λέων καθήμενος ἔχων τὸν πρόσθιον πόδα ὑψωμένον.	Πρόσθιον πηγάσου. . . Ρ Στατήρ.
Κεφαλὴ Ἀθηναῖς.	Δύο λέοντες καθήμενοι κατ' ἐνώπιον. Ρ 19 κ.
Λέοντος πρόσωπον.	ΤΑΡΕ [Tlape] Κεφαλὴ γυναι- κεία, ἀντωπός. . . . Ρ 17 κ.

Λέοντος πρόσωπον.

Τρισκελές, συνοδευόμενον ὑπὸ δια-
φόρων ἐπιγραφῶν, ἦτοι: —

ΜΕΧΡΡ ΓΡΤΡ [Methrapata] .

R Στατήρ.

ΤΡΒΒ Ψ ΝΕΜΕ [Trbbôneme] .

R Στατήρ.

F↑Δ [Fêd] R Στατήρ.

ΡΡΙΙ ἢ ΡΡΟΙ [Ariz ἢ Aroz] .

R Στατήρ.

ΙΨΜ [Zôm] R 9 κ.

ΙΨΜΟ+Ο [Zômoho] Τρισκελές.

ΤΡΒΒ Ψ ΝΕΜΕ [Trbbôneme]

Τρισκελές R 23·5 κ.

*Οστρακον (murex ἢ buccinum).

ΜΕΧ [Meth] Νεαρά ἄρρην προτομή
κατ' ἐνώπιον R 8 κ.

Λέοντος κεφαλὴ.

Γ↑ΡΕΚΛ↑ [Pêreklê] Τρισκελές

μετὰ περιστερᾶς καθήμε-

νης ἐπὶ ἐνὸς τῶν μηρῶν

αὐτοῦ. R Στατήρ.

Ομοίως.

» Ὅμοιως. Ἐν τῷ πεδίῳ,

κεφαλὴ Ἑρμοῦ.

R 63 καὶ 42 κ.

Κεφαλὴ Πανός.

» Τρισκελές R 55

Τῶν πολυαρίθμων τούτων ἐπιγραφῶν τῶν Λυκιακῶν νομισμάτων αἱ ἐξῆς ἴσως εἶνε ὀνόματα πόλεων: — *Arina* ἀντὶ Ἄρινα ἄρχαιον ὄνομα τῆς Ἐάνθου κατὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον. *Charena* = *Karvā* ἢ *Krvā* (Στεφ. Βυζ., Πλιν. V. 28 καὶ Πτολ. V. 3. 2). *Pttarazō* = *Πάταρα*. *Ppis* = *Πίσιλις* καὶ *Plafe* = *Πλῶς*. Ἐξ ἄλλου τὰ ἐξῆς φαίνονται ὄντα ὀνόματα δυναστῶν: — *Cherōe*, δυνάστης Ἀρνης(;) (M. Schmidt, ε. ἄ. 1881, σελ. 451). *Trbbôneme*, ὄνομα ἀπαντῶν ἐν ἐπιγραφαῖς τῆς Λιμυρᾶς. *Methrapata* (= *Μιθραπάτης*); *Arofuteiēse* (πρὸς λ. Ἀρωτίης = Ὀρόντης); *Artoa(m)para* = Ἀρτεμειάρης(;) (πρὸς λ. Αἰσχύλ. Πέρσ. 29. Ἡροδότ., I. 114-116 IX, 112), καὶ *Pêrekle* = *Περικλῆς*, ὅστις κατὰ τὸν Θεόπομπον (παρὰ Φωτ. Βιβλ., 120. β. 13 ἐκδ. Bergk), ἦτο βασιλεὺς τῆς Λυκίας.

Περὶ τὰ 330-190 π. Χ.

Κατὰ τὴν ἀπὸ Καρίας εἰς Πισιδίαν πορείαν ὁ Ἀλέξανδρος ὑπέταξεν ἑαυτῷ τὴν Λυκίαν, ἔκτοτε δὲ μέχρι τῆς ἐν ἔτει 190 π. Χ. ἡττης τοῦ Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα ὑπέκειτο διαδοχικῶς εἰς τοὺς Πτολεμαίους καὶ τοὺς Σελευκίδας. Τὰ μόνα δικαίωμα κυκλοφορίας ἔχοντα νομίσματα ἐν Λυκίᾳ, διαρκούσης τῆς περιόδου ἐνὸς καὶ ἡμίσεος αἰῶνος, ἦσαν τὰ βασιλικά τετράδραχμα τῶν Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, 1270-1279).

Περὶ τὰ 188-168 π. Χ.

Ἐν ἔτει 190 π. Χ. οἱ Ῥωμαῖοι κατακτήσαντες τὴν Λυκίαν ἐδωρήσαντο ταύτην τοῖς Ροδίοις, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν ὁποίων διέμεινεν αὕτη περὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη. Οἱ δὲ Ρόδιοι φαίνεται ὅτι ἐπέτρεψαν εἰς τινὰς τῶν σπουδαιοτέρων Λυκιακῶν πόλεων νὰ κόψωσι ἀργυρὰ νομισμάτια μετὰ τροποπεποιημένων Ροδιακῶν τύπων, ὡς ἐξῆς:—

Κεφαλὴ Ἡλίου ἀντωπός, μετ' ἀε-
τοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παρειᾶς.
Ἰδε ἀνωτέρω σελ. 182.

Ῥόδον μετὰ συντετμημένων ὀνο-
μάτων Λυκιακῶν πόλεων, ἐν τῷ
πεδίῳ, π. χ. Γ - Α καὶ Ξ - Α, πι-
θανῶς Πάταρα καὶ Ξάνθος . . .
P 39 κ.

Ἀπὸ τοῦ 167 π. Χ. — 43 μ. Χ. περίου.

Ἐν ἔτει 168 π. Χ. οἱ Ῥωμαῖοι ἀπέδωκαν τοῖς Λυκίοις πλήρη τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν, αἱ δὲ Λυκικαὶ πόλεις συνηνώθησαν ἀλλήλαις ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν προστασίαν εἰς ἀνεξάρτητον συμπολιτείαν (Λιβίου, XLIV. 15. Πολυβ., XXX. 5) διαρκέσασαν μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Κλαυδίου, 43 μ. Χ., τοῦ προσαρτήσαντος τὴν χώραν τῇ ὁμόρῳ ἐπαρχίᾳ Παμφυλίας.

Τὸ νόμισμα τῆς νέας ταύτης Λυκιακῆς συμπολιτείας ἔχει πολλὰ τὰ κοινὰ πρὸς τὴν σύγχρονον νομισματοκοπίαν τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Ἀχαϊκῆς συμπολιτείας. Ἀποτελεῖται ἐξ ἀργυρῶν ἡμιδράχμων Ροδίου ὀλκῆς, χαρακτηριζομένων δὲ ὑπὸ τῆς ἐκ νέου ἐμφανίσεως ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τοῦ νομίσματος ἐγκοίλου

τετραγώνου εὐκρινῶς κατασκευασμένου. Ἴδε Waddington, *Rev. Num.*, 1853, σ. 86 καὶ Warren, *Greek Federal Coinage*, σ. 33.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος Λυκίου δαφνο-
στεφῆς μετὰ τόξου καὶ φαρέτρας
ἐπ' ὤμου, καὶ κόμης εἰς τυπικοὺς
πλοκάμους διατεθειμένης. Ἐκα-
τέρωθεν δ' αὐτῆς συνήθως Λ - Υ.

Ἀβαθὲς εὐκρινῶς καθωρισμένον ἐν-
κοῖλον τετράγωνον, ἐν ᾧ ἡ λύρα
καὶ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῆς πό-
λεως ἐν ᾗ ἐκόπη τὸ νόμισμα, συ-
νοδευόμενα ἐνίοτε ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ
τῆς συμμαχίας τῶν ΛΥΚΙΩΝ.
R Ἡμίδρ. 28 x

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος μετὰ τόξου καὶ
φαρέτρας ἐπ' ὤμου.

Ὅμοιον, ἀλλὰ μετὰ φαρέτρας ἀντὶ
λύρας. . . R 1/4 δραχμ. 13 x.

Τὰ συμμαχικὰ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε ποικιλώτερα τῶν
ἐξ ἀργύρου, οἱ δὲ κυριώτεροι τῶν μὲν ἐμπροσθοτύπων εἶνε κεφα-
λαί Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος, Ἑρμοῦ, κτλ., τῶν δὲ ὀπισθοτύπων
— λύρα, ἔλαφος, φαρέτρα, κηρύκειον, κτλ., Ἐπὶ τινων τῶν
νομισμάτων τούτων τὰ γράμματα Λ - Υ ἢ ΛΥΚΙΩΝ ἐλλείπουσιν
ἀλλ' οἱ τύποι κοινοὶ ὄντες εἰς πολλὰς πόλεις, ἐνδείκνυνται ἐπαρκῶς
τὸν συμμαχικὸν χαρακτῆρα τοῦ νομίσματος. Αἱ πόλεις, αἵτινες
συμμετέσχον τοῦ νομίσματος τῆς νεωτέρας συμμαχίας, ἀργυρᾶ ἢ
χαλκᾶ κόπτουσαι νομίσματα, εἶνε αἱ ἐξῆς: Ἀντίφελλος, Ἀπέρλαι,
Ἀπολλωνία, Ἀραξα (;), Ἀρύκανδα, Βουβών, Γαγαί, Κράγος, Κυ-
άνη, Κύδνα, Λιμυρά, Μασίκυτος, Μύρα, Εἰάνθος, Ὀλυμπος, Πα-
ταρα, Πίναρα, Ποδαλία, Ῥοδιάπολις, Τλῶς, Τρέβεννα (;) Τύμενα,
καὶ Φέλλος. Ὁ Στράβων (XIV. 664) λέγει ὅτι μετεῖχον τῆς συμ-
πολιτείας εἴκοσι τρεῖς πόλεις. Ὡς δὲ βλέπει τις κατέχομεν συμ-
μαχικὰ νομίσματα ἀκριβῶς εἴκοσι καὶ τριῶν πόλεων, ἐξαιρέσει τῆς
Τελμησσοῦ καὶ Τραβάλων τῶν κοφάντων τοιαῦτα νομίσματα
μόνον ἐν συμμαχίᾳ πρὸς τὴν Κράγον.

Περὶ τῶν νομισμάτων τούτων παρατηρεῖ ὁ Waddington
(*Rev. Num.*, 1853), ὅτι «τὰ ἄνευ ἀξιώσεων μικρὰ ταῦτα μνη-
μεῖα, ἅτινα διαφέρουσι μόνον κατὰ τὰ ἐν ἐκάστη πόλει ἰδιάζοντα
ἀρχικὰ γράμματα, εἶνε πλειστάκις ἢ μόνη ἀπόδειξις τῆς συμμε-
τοχῆς τῶν διαφόρων πόλεων εἰς τὴν Λυκιακὴν συμπολιτείαν, καὶ

καθιστῶσιν ἡμῖν δυνατὴν τὴν ἀνασύνθεσιν τῆς διασῆμου ταύτης συμπολιτείας».

Πιθανῶς δὲ περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Αὐγούστου ἐγεννήθησαν μικρότεραι συμμαχίαι χωριστῶν ζευγῶν πόλεων ἐντὸς τῆς μεγάλης συμμαχίας. Τῶν τοιούτων συμμαχιῶν συνήθως τὸ ἐν τῶν μελῶν εἶνε ἡ Κράγος. Αἱ συμμαχίαι αὗται ὑποτίθεται ὅτι ἐννοοῦνται ἐν Λυκιακαῖς ἐπιγραφαῖς διὰ τῆς φράσεως συμπολιτευόμενοι δῆμοι (Le Bas-Waddington, *Inscr. de l'As. Min.*, 1290-92). Ἡ τελευταία νομισματοκοπία τῆς συμπολιτείας συνίσταται ἐξ αὐτοκρατορικῶν δηναρίων φερόντων τὰς εἰκόνας τοῦ Αὐγούστου καὶ Κλαυδίου. *Ἐπιγρ.* ΛΥ. Τύποι, μία ἢ δύο λύραι, Δημήτηρ κρατοῦσα σπάχους ἢ ὁ αὐτοκράτωρ κρατῶν ῥάβδον καμπύλην οἰωνοσκόπου (lituus). Ἡ νομισματοκοπία τῶν δηναρίων μάλιστα διήρκεσε καὶ ἐπὶ τινὰ ἔτη μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συμπολιτείας ὑπὸ τοῦ Κλαυδίου, ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων Δομιτιανοῦ, Νερούα καὶ Τραϊανοῦ. Αἱ ἐκδόσεις αὗται φέρουσιν Ἑλληνικὰς μεταφράσεις τῶν συνήθων Λατινικῶν ἐπιγραφῶν TR. POT. COS. II, III, κτλ., δηλαδὴ ΔΗΜ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Β. ἢ Γ., κτλ. ἢ ΥΠΑΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ. Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς Λυκίας ἀνήκουσι κυρίως εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνας.

ΑΥΤΟΝΟΜΑ, ΣΥΜΜΑΧΙΚΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΛΥΚΙΑΣ.

Παρά τὴν συμμαχικὴν νομισματοκοπίαν πόλεις τινὲς τῆς Λυκίας ἔκοψαν νομίσματα ἄνευ τῶν γραμμάτων Α-Υ ἢ ΛΥΚΙΩΝ. Τῆς κλάσεως ταύτης τὰ φέροντα συμμαχικοὺς τύπους εἶνε, κυρίως εἰπεῖν, νομίσματα τῆς συμπολιτείας, ἐν ᾧ τὰ λοιπὰ εἶνε μᾶλλον ἰδιαίτεροι ἀστικά ἐκδόσεις:—

Ἀκαλλισσός. Αὐτοκρατορικὰ Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΑΚΑΛΙΣ-
CEΩΝ, ἱππεὺς καλπάζων (*Rev. Num.*, 1853, 90). θεὰ πεπλο-
φόρος μεταξὺ τῶν Διοσκούρων.

Ἀντίφελλος. ἐπὶ τῆς παραλίας ἀντικρὺ τῆς Μεγίστης. Συμμαχικά Λ . ΛΥΚΙΩΝ-ΑΝ, καὶ αὐτοκρατορικά Γορδιανοῦ, ΑΝΤΙΦΕΛΛΕΙΤΩΝ, Τύχη.

Ἀπέρλα. Συμμαχικά Λ . ΛΥΚΙΩΝ-ΑΠ, καὶ αὐτοκρατορικά Γορδιανοῦ, ΑΠΕΡΛΑΕΙΤΩΝ, βωμός.

Ἀπολλωνία. Συμμαχικά Λ . ΛΥΚΙΩΝ — ΑΠΟ. Τὰ αὐτοκρατορικά νομίσματα, τὰ φέροντα ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΛΥ (*Num. Chron.*, 1861, 219) καὶ ΛΥΚΙΩΝ ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν τῆς Πισιδίας. Ἴδε τὰς παρατηρήσεις τοῦ Waddington, *Asie Mineure*, σελ. 141. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐπίθετον ΛΥΚΙΩΝ ἐνδείκνυει τὴν καταγωγὴν τῶν Ἀπολλωνιατῶν. Πρβλ. *ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ ΙΩΝΩΝ*, σελ.

Ἀραξά(ς). Συμμαχικά Λ . ΛΥΚΙΩΝ — ΑΡΑ(ς). (*Num. Chron.*, 1861, 220).

Ἀρύκανδα. Συμμαχικά Λ . ΛΥΚΙΩΝ — ΑΡΥ. Αὐτοκρατορικά — Γορδιανὸς καὶ Τρανκυλλίνα, ΑΡΥΚΑΝΔΕΩΝ. Τύχη, Ἡρακλῆς, ἱππεύς, γυμνὸς πολεμιστὴς, ἀετὸς φέρων κεφαλὴν κάπρου, κτλ. (*Rev. Num.*, 1853, 91)

Βάλβουρα. Αὐτόνομα Λ αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Τύποι — ἀετὸς καὶ κεραυνός, κτλ., καὶ αὐτοκρατορικά Καλιγούλα, ΒΑΛΒΟΥΡΕΩΝ, Ἡρακλῆς ἐρειδόμενος ἐπὶ ροπαλοῦ.

Βουδών. Ἡ πόλις αὕτη προσηρτήθη τῇ Λυκίᾳ ὑπὸ τοῦ Μουρρήνα ἐν ἔτει 84 π. Χ. Συμμαχικά Λ . Ἐπιγρ., ΒΟΥ. (*Num. Chron.*, X. 82),

Γαγαί. Συμμαχικά Λ , ΛΥΚΙΩΝ ΓΑ. Αὐτοκρατορικά — Τρανκυλλίνα, ΓΑΓΑΤΩΝ, Νέμεσις ἔχουσα μάστιγα, τροχὸν καὶ γρύπα.

Καδύανδα. Αὐτόνομα Λ ὁψίμων χρόνων. Ἐπιγρ., ΚΑΔΥ. Τύπος — Ἑρμῆς. (*Num. Chron.*, X. 82).

Κάλυνδα. Μικρὰ αὐτόνομα **Α** τοῦ δευτέρου ἢ πρώτου αἰῶ-
νος π. Χ. Ἐπιγρ., ΚΑΛΥ ἢ ΚΑΛΥΝ, Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, ὅπισθ.
ἐλαφος, πρόσθιον ἐλάφου ἢ λαμπὰς (*Num. Chron.*, IX. 148.
Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 307).

Κάνδυθα. Αὐτοκρατορικὰ **Α**—Γορδιανὸς Γ. Ἐπιγρ. ΚΑΝ-
ΔΥΒΕΩΝ. Τύπος. Τύχη (*Z. f. N.*, V. Πίν. I. 9).

Κορύδαλλα. Αὐτοκρατορικὰ—Σεουῆρ. Ἀλέξανδρος, Γορδι-
ανὸς καὶ Τρανκυλλίνα, ΚΟΡΥΔΑΛΛΕΩΝ, Τύχη, Ἀθηνᾶ, ἱππεύς.

Κράγος. Συμμαχικὰ **Ρ** καὶ **Α**, ΛΥΚΙΩΝ ΚΡΑΓ, ΛΥ—ΚΡ,
κτλ. Ἐπίσης ἐν συμμαχίᾳ μετὰ τῶν Μύρων ΛΥ—ΚΡ—ΜΥ· τῆς
Τελμησσοῦ, ΛΥ—ΤΕΛ—ΚΡ· τῆς Τλῶ, ΤΛ—ΚΡ, ΛΥ—ΤΛΩ—
ΚΡ, ΛΥ—ΚΡ—ΤΛ, κτλ., τῶν Τραβάλων, ΤΡΑ—ΚΡ, ἢ τῆς Ἐάνθου
ΚΡ—ΞΑΝ. Περὶ τῶν ἀνὰ ζεῦγος πόλεων τῶν συμμαχιῶν τούτων
ἴδε ἀνωτέρω (σελ. 245).

Κυάνη. Συμμαχικὰ **Α**, ΛΥ—ΚΥΑ, (*Num. Chron.*, X. 83),
καὶ αὐτοκρατορικὰ Γορδιανοῦ, ΚΥΑΝΕΙΤΩΝ, ἱππεύς.

Κύδνα(ς) Αὐτοκρατορικὰ **Ρ** καὶ **Α**, ΛΥΚΙΩΝ—ΚΥ. Εἶνε λίαν
πιθανὸν ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκουσι τῇ Κυάνη.

Λίμυρα. Συμμαχικὰ **Ρ** καὶ **Α**, ΛΥΚΙΩΝ—ΛΙ, καὶ αὐτοκρατο-
ρικὰ Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνας, ΛΙΜΥΡΕΩΝ. Τύποι—Ζεὺς
Νικηφόρος· ΛΙΜΥΡΟΣ, ποτάμιος θεός· ΛΙΜΥΡΕΩΝ ΡΗΓΜΑ ἢ
ΧΡΗΣΜΟΣ, βοῦς πίνων ἐκ κρήνης πηγῆς ἀναβρουούσης ἐκ βράχου,
ἢ βοῦς καὶ αἰξ πίνουσα ἐκ πηγῆς. Ἡ μαντικὴ αὕτη πηγὴ μνημο-
νεύεται ὑπὸ τοῦ Πλινίου, H. N., XXXI. 18 (ἴδε Eckhel, III.
σελ. 4).

Μασίκυτος. Συμμαχικὰ **Ρ** καὶ **Α**, ΛΥΚΙΩΝ—ΜΑ ἢ ΜΑΣ κτλ.
καὶ αὐτοκρατορικὰ Αὐγούστου, **Ρ** καὶ **Α**, ΛΥΚΙΩΝ—ΜΑ. Τύπος
—λύρα ἢ δύο λύραι.

Μύρα. Συμμαχικά $\mathcal{R}$ καὶ $\mathcal{A}$, ΛΥΚΙΩΝ-ΜΥ, ΛΥ-ΜΥΡΑ, κτλ. καὶ αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Γορδιανοῦ, ΜΥΡΕΩΝ, ΜΥΡΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, κτλ. Ὁ σπουδαιότατος τῶν νομισματικῶν τύπων τῆς πόλεως ταύτης εἶνε παράστασις τις Ἀσιατικῆς θεᾶς, Ἀρτέμιδος Μυρέας ἰσως, ἥς τὸ εἶδωλον ἵσταται μεταξὺ τῶν κλάδων δένδρου, οὗ ἐκατέρωθεν ἵσταται ἀνὴρ μετὰ πελέκεως, ἀμφότεροι ὡς ἐτοιμαζόμενοι νὰ τάμωσιν αὐτό, ἀλλὰ προφανῶς ἀποτρεπόμενοι ὑπὸ δύο ὄψεων ἐξερχομένων ἐκ τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου καὶ ὁρμώντων ἐναντίον αὐτῶν (Πίναξ ΛΑ'. 8). Ὅμοιον τύπον ἶδε ἐν Ἀφροδισιάδι Καρίας (σελ. 155). Ἡ ὑπόθεσις φαίνεται ὅτι συνδέεται πῶς πρὸς τὸν μῦθον τῆς Μύρας, μεταμορφωθείσης εἰς δένδρον, ἐκ τοῦ κορμοῦ τοῦ ὁποίου, ὅτε οὗτος ἐτάμη ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς διὰ τοῦ ξίφους του, ἐγεννήθη ὁ Ἀδωνις (Υῖνου, *Fab.*, 58, 164, 251, 371). Συμμαχικά νομίσματα μεταξὺ Μύρων καὶ Κράγου. Αὐτοκρατορικά συμμαχικά νομίσματα μετὰ Πατάρων ἢ Σίδης, ΠΑΤΑΡΕΩΝ ΜΥΡΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, ΜΥΡΕΩΝ ΣΙΔΗΤΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ μετὰ τύπων ἀναφερομένων εἰς τὰς λατρείας τῶν διαφόρων πόλεων.

Ξάνθος. Συμμαχικά $\mathcal{R}$ τῆς ἀρχαιοτέρας συμπολιτείας ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον τῆς πόλεως ὄνομα Ἀρινα (Ἴδε ἀνωτέρω σελ. 240), πρὸς δὲ $\mathcal{R}$ καὶ $\mathcal{A}$ τῆς νεωτέρας συμμαχίας, ΛΥ-ΞΑ, ΛΥΚΙΩΝ-ΞΑ καὶ ΞΑΝΘΙΩΝ. Ἐπίσης ἐν συμμαχίᾳ πρὸς τὴν Κράγον, ΛΥ-ΚΡ-ΞΑΝ

Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι τόσον ὀλίγα νομισματικά μνημεῖα περιεσώθησαν μέχρις ἡμῶν ἐκ τῆς τόσον σπουδαίας Λυκίας πόλεως Ξάνθου.

Ὀλυμπος. Συμμαχικά $\mathcal{R}$, ΟΛΥΜ, κτλ., ἢ ΛΥΚΙΩΝ-ΟΛ, καὶ αὐτοκρατορικά τοῦ Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνας, ΟΛΥΜΠΗΝΩΝ, "Ἡφαιστος χαλκεύων τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἀχιλλέως" γυναικεῖα μορφή κρατοῦσα στέφανον.

Πάταρα Συμμαχικά $\mathcal{R}$ καὶ $\mathcal{A}$, ΛΥΚΙΩΝ-ΠΑ. Αὐτοκρατορικά

— Γορδιανοῦ καὶ Τρανκυλλίνας, *Επιγρ., ΠΑΤΑΡΕΩΝ. Τύποι—
Τύχη, ἰδίᾳ δὲ Ἀπόλλων Παταρεὺς, ἱστάμενος μεταξὺ τοῦ ὀμφα-
λοῦ, ἐφ' οὗ κάθηται κόραξ καὶ τοῦ τρίποδος, περὶ ὃν ἐλίσσεται
ὄφεις. Ἡ πόλις τῶν Πατάρων ἦτο διάσημος διὰ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν
καὶ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπερ ἐχρησιμοῦντο, διαρκούντων
τῶν ἐξ χειμερινῶν μηνῶν ἐκάστου ἔτους (Ἡροδ., I. 182).

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῶν Μύρων (ἴδε ἀνωτέρω σ. 248).

Πίναρα. Αὐτόνομα Ρ συμμαχικῶν τύπων. *Επιγρ., ΠΙ· καὶ
νομισμάτια Α, ἔμπ. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, ὀπισθ. ΠΙΝΑΡΕΩΝ,
βούκρανον. Ἡ πόλις αὕτη (665) μνημονεύεται ῥητῶς ὑπὸ Στρά-
βωνος ὡς ἐν τῶν μελῶν τῆς συμπολιτείας.

Ποδαλία. Συμμαχικά Α, ΛΥ-ΠΟΔ καὶ αὐτοκρατορικὰ Γορδια-
νοῦ καὶ Τρανκυλλίνας, ΠΟΔΑΛΙΩΤΩΝ, Ἀπόλλων ἱστάμενος
μετὰ λύρας στηριζόμενος ἐπὶ κίονος· ὀπλίτης ἱστάμενος.

***Ροδιάπολις.** Συμμαχικά Ρ καὶ Α καὶ αὐτοκρατορικὰ Τραγ-
κυλλίνας, ΡΟΔΙΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, Νέμεσις μετὰ γρυπὸς καὶ τροχοῦ.

Τελμησσός. Τῶν ἐπομένων νομισμάτων τὸ μὲν πρῶτον ἀπε-
δόθη ὑπὸ τοῦ Sestini τῇ Τελμησσῷ τῆς Καρίας (ἴδε ἀνωτέρω
σελ. 170), τὸ δὲ δεύτερον φαίνεται ἀναμφιβόλως Λυκιακῆς κατα-
σκευῆς.

Περὶ τὰ 190-168 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἥλιου	δαφνοστεφῆς κατ'	ΤΕΛΜΗ ΣΣΕΩΝ]	Ἀπόλλων κα-
ἐνώπιον.			θήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ κρατῶν βέ-
			λος καὶ τόξον. Α '6
Κεφαλὴ Ἑρμοῦ.		ΤΕΛ Μυῖα	Α '4

Μετὰ τὸ 167 π. Χ.

Συμμαχικά Ρ καὶ Α ἐν συμμαχίᾳ πρὸς τὴν Κράγον. *Επιγρ.,
ΛΥ-ΤΕΛ-ΚΡ, ΛΥΚΙΩΝ-ΚΡ-ΤΕΛ, καὶ ΤΕΛ-ΚΡ.

Τλῶς. Συμμαχικά Ρ τῆς παλαιᾶς καὶ Ρ καὶ Α τῆς νέας συμ-
πολιτείας. *Επιγρ., ΛΥΚΙΩΝ-ΤΛ, ΛΥ-ΤΛ, ἢ ΤΛ μόνον, ἐπίσης
ἐν συμμαχίᾳ πρὸς Κράγον, ΤΛ-ΚΡ, ΛΥ-ΤΛΩ-ΚΡ, κτλ. καὶ αὖ-

τοκρατορικά Γορδιανοῦ, ΤΛΩΕΩΝ, ἱππεύς, πολεμιστής, Νίκη, Τύχη.

Τράβζλα. Συμμαχικά Ρ, ἀλλὰ μόνον ἐν συμμαχίᾳ πρὸς τὴν Κράγον, ΤΡΑ-ΚΡ.

Τρέβεννα. Συμμαχικά Α, ΛΥΚΙΩΝ-ΤΡ, καὶ αὐτοκρατορικά Γορδιανοῦ καὶ Τραγκυλλίνας, ΤΡΕΒΕΝΝΑΤΩΝ, Ζεὺς καθήμενος, Διόνυσος ἱστάμενος, Ἀθηνᾶ.

Τύμηνα. Συμμαχικά Α, ΛΥ-ΤΥ (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 329).

Φάσηλεις, ἀκμαία ναυτική πόλις τῆς Λυκίας ἐπὶ τοῦ Παμφυλιακοῦ κόλπου. Αὕτη δὲν συμμετέσχε τῆς παλαιᾶς Λυκιακῆς συμπολιτείας, ἀλλ' ἀπετέλει ἴδιον καὶ ἀνεξάρτητον κράτος. Ἐνεκα τούτου τὰ νομίσματα αὐτῆς δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ λοιπὰ νομίσματα τῆς Λυκίας, οὐδὲ φαίνεται ὅτι ἦσαν ἐν χρήσει παρ' αὐτῇ οἱ Λυκιοὶ χαρακτῆρες, ὡς τῶν νομισματικῶν ἐπιγραφῶν πάντοτε ἐληγνιστὶ γεγραμμένων ἐπ' αὐτῶν. Οἱ τύποι ἀρμόζουσι ναυτικῇ πόλει σπουδαιότητος τοιαύτης, οἷα ἡ Φάσηλεις, καὶ ἐπικυροῦσι τὴν γνώμην τῶν ἀρχαίων, ὅτι τὰ ταχέα πλοῖα τὰ καλούμενα φάσηλοι ὠνομάσθησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης.

Περὶ τὰ 500-400 π. Χ.

Πρῶρα πλοίου κατεσκευασμένη ὁμοίως πρὸς πρόσθιον κάπρου.	Τετράγωνον ἔγκοιλον ἀκανόνιστον. (Hunter, Πίν. XLIII. 8.) Ρ Περσικὸς στατῆρ 168·2 κ.
Ὅμοίως. (Hunter, Πίν. XLIII. 9, 10.)	ΦΑΣ Πρύμνη πλοίου. Ρ Στατῆρ 171 κ.
⊙ (=Θ) Πωγωνοφόρος μορφή γονατίζουσα, περιβάλλουσα διὰ τοῦ βραχίονος τὸ σῶμα ταύρου ἀνθρωποκεφάλου γονατίζοντος.	Πρῶρα πλοίου ἐν τετραγώνῳ ἔγκοι- λῳ, ὑποκάτω δ' αὐτῆς δελφίς. . Ρ Στατῆρ 171·8 κ.
Λύρα, ἥς αἱ πλευραὶ εἶνε σχήματος μυός ¹ . Τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ γραμμῶν καὶ σφαιριδίων.	Ὅμοίως. Ρ Στατῆρ 173·2 κ.

¹) Τὸ νόμισμα τοῦτο κατετάχθη ὑπὸ τοῦ de Witte (*Rev. Num.*, 1858, σ. 28).

Ἐπειδὴ ὁ σταθμὸς τοῦ ἀκολούθου νομίσματος εἶνε ἀσυνήθης τῇ Λυκίᾳ, δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ τὸ ὀρθὸν τῆς ἐνταῦθα προτεινόμενης κατατάξεως.

Θ Τρισκέλης (Συλλογὴ τοῦ ἱατροῦ Τετράγωνον ἐγκοιλὸν διηρημένον διὰ πλατέων ταινιῶν εἰς ἐπτὰ τριγωνικά διαμερίσματα.
Weber). Ρ Φοινικ. στατῆρ 110·6 κ.

Περὶ τὰ 400-330 π. X.

Πρῶρα πλοίου (Hunter, Πίν. VI. III. 11.) ΦΑΣΗ Πρύμνα πλοίου καὶ ὄνομα ἄρχοντος Ρ Στατῆρ 153·7 κ.
Πρῶρα πλοίου. » Πρύμνα πλοίου. . . Α 65

Περὶ τὰ 330-250 π. X.

Βασιλικά τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων μετὰ τῶν γραμμάτων ἐν τῷ πεδίῳ Φ-Α ἐκάστου τούτων ἐπιστεφομένου ὑπὸ ἀστέρος (Müller, ἀρ. 1276).

Περὶ τὰ 250-190 π. X.

Μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ Φάσηλις μετὰ τοῦ λοιποῦ τῆς Λυκίας καὶ τῆς Παμφυλίας προσηρτήθη τῇ Αἰγύπτῳ· εἰς τὴν ἐποχὴν δὲ τῆς βασιλείας Πτολεμαίου τοῦ Γ' ἢ Δ' πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν αἱ ἐξῆς ὄψιμοι ἐκδόσεις τῆς Φασήλιδος.

Πρῶρα, ἥς ὑπεράνω κεφαλὴ Ἡλίου, ΦΑΣΗ Πρύμνη πλοίου καὶ ὄνομα ἄρχόντων, ΔΑΜΑΡΑΤΟΣ, ΕΥΙΟΣ, ἢ συνεζευγμέναι προτομαὶ Πτολεμαίου Δ' καὶ Ἀρσινόης(;) ΝΙΚΑΝΩΡ, ΤΙΜΩΝ
(Imhoof, *Choix*, Πίν. IV. 153) Ρ Στατῆρ 152 κ.

Μετὰ τὸ 190 π. X. περίπου.

Ἡ Φάσηλις, ὡς πλεῖσται ἄλλαι Ἀσιατικαὶ πόλεις, φαίνεται ὅτι μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἦτταν τοῦ Ἀντιόχου ἤρξατο ἐκδίδουσα νέον νόμισμα ἐξ ἀργυρῶν στατήρων καὶ δραχμῶν, διατηροῦσα ἐν τούτοις τὸν ἀρχαῖον σταθμητικὸν κανόνα.

εἰς τὴν Ἀμάξιτον τῆς Τρωάδος, ἀδασίμῳ δὲ κατ' ἐμὴν γνώμην. Ὁ μῦς, ὡς ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ σαύρα, εἶνε σύμβολον τοῦ Ἀπόλλωνος ὡς ἀποτροπαίου τῶν ἐκ τῶν ζῴων τούτων καταστροφῶν, πρβλ. Ἀπόλλων Σμινθεύς, Παργόνιος καὶ Σαυροκτόνος (Παυσ I, 24, 8).

Κεφαλή Ἀπόλλωνος πρὸς δ. δαφνο- στεφής.	Φ Ἀθηνᾶ πάλλουσα κεραυνὸν καὶ αἰ- γίδα, ἐπὶ πρῶρας δὲ ἱσταμένη. Ἀρχων ΤΡΕΒΗΜΙΣ Ρ Στατήρ 156 κ.
Ὅμοίως.	Πρύμνα πλοίου. Ἀρχων, ΜΝΑΣΙ. Ρ Στατήρ 167 κ.
Γλαῦξ, ἡ ἐνίοτε ἀετὸς ἐπὶ πρῶρας. (Hunter, Πίν. XLIII. 12.)	Φ Ἀθηνᾶ ὡς ἐπὶ τοῦ στατήρος. Ἀρ- χων ΘΕΟΧΡΗΣΤΟΣ, ΑΡΧΙΠ- ΠΟΣ ἡ ΚΛΕΩΝΥΜΟΣ Ρ Δρ. 87-88 κ.
Πρῶρα ὑπὸ Νίκης στεφανουμένη.	Φ Ἀθηνᾶ ὡς ἀνωτέρω, μετὰ τῶν γραμμάτων Α, Β, Ε κτλ. ἐν τῷ πεδίῳ. Α 75

Μετὰ τὸ 168 π. Χ.

Ἐὰν ἡ Φάσηλις ὑπῆρξέ ποτε μέλος τῆς δευτέρας Λυκιακῆς συμπολιτείας ἢ ἐὰν διετήρησε τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν, δυσκόλως δύναται νὰ ὀρισθῇ ἐκ τῶν νομισμάτων, ἅτινα καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα εἶνε αὐτόνομα· διότι, ἂν καὶ τὰ μικρότερα ἀργυρὰ κλάσματα φέρουσι συμμαχικοὺς τύπους, ἡ ἐπιγραφή ΛΥ ἢ ΛΥΚΙΩΝ δὲν ἀπαντᾷ ἐπ' αὐτῶν. Οὕτω ἡ μαρτυρία τοῦ Στράβωνος (667), ὅτι ἡ Φάσηλις δὲν συμμετέσχε τῆς συμπολιτείας, δὲν ἀναιρεῖται δι' ἀποδείξεων ἐκ τῆς νομισματικῆς.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος πρὸς ἀρ., δα- φνοστεφής. (Waddington, <i>Rev. Num.</i> , 1853).	Φ Α Ἀθηνᾶ ἱσταμένη κρατοῦσα Νίκην καὶ στηριζομένη, ἐπὶ δόρατος. Ἀρ- χων ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΣ. Ρ Ἀττικ. τετραδρ. 252 κ.
Ὅμοίως.	ΦΑΣΗΛΙ Λύρα, ἐν ἀβαθεῖ τετρα- γώνῳ ἐγκοίλῳ Ρ 39·6 κ.

Αὐτοκρατορικά — Γορδιανός, ΦΑΣΗΛΕΙΤΩΝ, Τύχη, Ἀθηνᾶ, πλοῖον, ἀρχαῖον εἶδωλον θεᾶς (Ἀφροδίτης;) πεπλοφόρου, μετὰ δύο πτερωτῶν Ἑρώτων ἱπταμένων, παρὰ δὲ πόδας αὐτῆς μικρὰ μορφή πλησίον βωμοῦ.

Φέλλος. Συμμαχικά Α, ΛΥΚΙΩΝ ΦΕ, καὶ αὐτοκρατορικά Γορ-

διανοῦ. Ἐπιγρ. Α ΦΕΛΛΕΙΤΩΝ, Γυναικεία μορφή κρατοῦσα ἄνθος (Waddington, *As. Min.* σ, 122).

Χῶμα. Ἀυτόνομα Α ὀψίμων χρόνων. Ἐπιγρ., Χ-Ω, καὶ αὐτοκρατορικὰ Γορδιανοῦ, ΧΩΜΑΤΕΙΤΩΝ, ἱππεὺς ἑνοπλος.

Ἐπειδὴ τὰ νομίσματα τῆς Λυκίας εἶνε σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου συμμαχικὰ ἢ αὐτοκρατορικά, εἶνε περιττὸν νὰ προσαρτήσωμεν πίνακα τῶν ἐκδόσεων τῶν διαφορῶν πόλεων. Μόνα τὰ νομίσματα τῆς Φασήλιδος ἀποτελοῦσιν ἐξαίρεσιν καὶ παρουσιάζουσι σειρὰν σχεδὸν ἀδιάκοπον ἀπὸ τοῦ ἑκτοῦ αἰῶνος π. Χ. μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων.

ΠΑΜΦΥΛΙΑ.

Ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Παμφυλίας περιλαμβάνω ἐν τοῖς ἐξῆς μόνον τὴν λωρίδα χθαμαλῆς παραλίου γῆς εἴκοσι ἢ τριάκοντα περίπου χιλιόμετρων τὸ πλάτος, κειμένης μεταξὺ τοῦ ὅρους τῶν Σολύμων, τῶν Λυκιακῶν συνόρων πρὸς δυσμὰς, καὶ τοῦ Κορακησίου πρὸς ἀνατολάς. Τὴν ὀρεινὴν χώραν πρὸς βορρᾶν τοῦ ὅρους Ταύρου, πολὺ τῆς ὁποίας περιελήφθη ἐν τῇ Βυζαντινῇ Παμφυλίᾳ, προὔτιμησα νὰ ἀποκαλέσω Πισιδίαν.

Ἄσπενδος, ἐπὶ τοῦ Εὐρυμέδοντος ποταμοῦ, περὶ τὰ ὀκτὼ χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς θαλάσσης, πολυάνθρωπος καὶ πλουσία πόλις. Ἡρξάτο κόπτουσα ἀργυρᾶ νομίσματα Περσικοῦ κανόνος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Περὶ τὰ 500-400 π. Χ.

•Πολεμιστῆς γυμνός, ὠπλισμένος διὰ κυκλοτεροῦς ἀσπίδος καὶ ξίτους.
(Hunter, Πίν. VII. 15, 16, 18.)

Ε, ΕΞ, ΕΣΤ ἢ ΕΣΤFE Τετράγωνον ἑγκοιλόν, ἐν ᾧ τρισκελὲς ἐκ τριῶν ἀνθρωπίνων σκελῶν. Ἐν τῷ πεδίῳ δὲ συνήθως σύμβολόν τι
Ρ Στατῆρ 170 κ-

Ὀπλίτης μετ' ἀσπίδος καὶ δόρατος.
(Πίναξ ΚΕ'. 11.)

ΕΞΠ Τετράγωνον ἔγκοilon ἐν ᾧ
τρισκελές καὶ λέων τρέχων παρ'
αὐτῷ . . . Ρ Στατῆρ 170 κ.

Ἴππεὺς ὠπλισμένος δόρατι.

ΕΞΤ, κτλ. Κάπρος τρέχων . . .
Ρ Δρ. 84 κ.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ. ἢ καὶ ἑρροδύτερον.

Δύο ἀθληταὶ παλαίοντες ἐπὶ τῶν
νεωτέρων κομματίων γράμματα
ἀρχόντων κάτωθι αὐτῶν.
(Brandis, σ. 494.)

ΕΞΤΦΕΔΙΙΝΞ Τετράγωνον ἔγκοilon
ἐν ᾧ σφενδονήτης. Ἐν τῷ πεδίῳ
τρισκελές, ἐπίσης δέ, σπανιώτε-
ρον, γράμματα Ρ Στατῆρες 180 κ.

Ἀρχικῶς ἡ Ἀσπενδος ἦτο ἀποικία τοῦ Ἀργους, ὃ δὲ Brandis ὑπέθεσεν ὅτι ὁ νομισματικὸς αὐτῆς τύπος, τοῦ σφενδονήτου, ἐξελέγη ἕνεκα τῆς ὁμοιότητος τῆς λέξεως σφενδοτήτης πρὸς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως. Ὁ ἕτερος τῶν τύπων, οἱ δύο παλαισταί, ἀναφέρονται ἴσως εἰς ἐγγχώριόν τινα μῦθον· περιεργός τις δὲ διαφορὰ τοῦ στατῆρος μετὰ τῶν λέξεων ΕΛΝΨΑ ΜΕΝΕΤΥΞ (Mion. Πιν. XXXV. 169) κάτω τοῦ τύπου παρέχει ἡμῖν ἴσως τὰ μυθικὰ ὀνόματα τῶν δύο παλαιστῶν, δηλαδὴ Μενετός (= σταθερός) καὶ Ἐλύψας (= ἐλισσόμενος [σέλιος]) (Bergk *Zeit. f. Num.*, XI. 337). Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Kirchhoff ὅτι ἡ ἐπιγραφή ἀναγνωστέα Μένειος ἔ(γ)λυψα, δι' ἧς δηλοῦται ὁ γλύψας τὸ νόμισμα τεχνίτης, ἀποκρούεται ὑπὸ τοῦ Bergk (ἐ. ἀ.).

Περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων καὶ ἄλλων ὁμοίων ἴδε Friedlaender (*Z. f. N.* IV. 297), Imhoof—Z. f. N. V. 133), καὶ Bergk (ἐ. ἀ.). Ἡ μορφή ΕΞΤΦΕΔΙΙΝΞ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ΑΣΠΕΝΔΙΟΣ. Φαίνεται δ' ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῶν κατοίκων παρήκμαζε βαθμιαίως μέχρι τῶν χρόνων τῆς Μακεδονικῆς κατακτήσεως. Ἡ δ' ἐκπληκτικὴ ἀφθονία τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς Ἀσπένδου εἶνε τεκμήριον τῆς ἐμπορικῆς σπουδαιότητος τῆς πόλεως.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς Ἀσπένδου φαίνονται κατὰ κανόνα γεώτερα τῶν ἀργυρῶν. Οἱ ἐπικρατέστεροι δὲ τύποι εἶνε οἱ ἐξῆς.

Μετά τὸ 300 περίπου π. Χ.

Κεφαλή 'Αθηνᾶς.

Πρόσθιον ἵππου.

'Ομοίως.

Σφενδονήτης. 'Εν τῷ πεδίῳ δύο
γράμματα Α·65

Σφενδόνη μεταξύ δύο γραμμάτων .
Α·7

ΑΣΠΕΝΔΙΩΝ 'Ομοίως . . Α·65

Δὲν εἶνε ἀπίθανον ὅτι τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῶν ἀνωτέρω
σειρῶν ἐξηκολούθουν ἐκδιδόμενα μέχρι τῆς ἐν ἔτει 190 π. Χ.
ἡττης τοῦ 'Αντιόχου, ἃν καὶ τὸ μέγιστον πλῆθος τῶν μέχρις
ἡμῶν περισωθέντων κομματίων ἀνήκει εἰς τὸν τέταρτον αἰῶνα.

Μετά τὸ 190 π. Χ.

Ἡ Παμφυλία μετὰ τὴν ἐν Μαγνησίᾳ μάχην προσετέθη εἰς
τὰς κτήσεις τῶν βασιλέων τῆς Περγᾶμου ὑπὸ τὴν ἡπίαν διοίκη-
σιν τῶν ὁποίων ἡ 'Ἀσπενδος φαίνεται ὅτι ἦτο κατ' οὐσίαν αὐτό-
νομος, ἐπειδὴ πιθανῶς περὶ τὸ ἔτος 189 π. Χ. ἤρξατο ἐκδίδουσα
σειρὰν 'Αλεξανδρείων τετραδράχμων μετὰ χρονολογιῶν ἐκτεινο-
μένων ἀπὸ τοῦ ἔτους Α μέχρι τοῦ ΚΘ (1—29), φερόντων δὲ τὰ
γράμματα ΑΣ πρὸ τοῦ καθημένου Διὸς τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ
νομίσματος (Müller ἀρ. 1196—1221). Σύμβολον ἐπὶ κομματίων
τῶν σφενδόνη. Ταῦτα δ' εἶνε τὰ τελευταῖα γνωστὰ ἀργυρᾶ
νομίσματα τῆς 'Ἀσπένδου. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν φέρουσιν ὑστερό-
σημα, ὧν ἡ ἀγκυρα τῶν Σελευκιδῶν (;) καὶ ὁ τρίπους εἶνε τὰ συ-
νηθέστατα.

Μετά τὸν θάνατον 'Αττάλου τοῦ Γ'. (133 π. Χ.) ἡ Παμ-
φυλία μετεβιβάσθη, συμφώνως τῇ διαθήκῃ του μετὰ τοῦ λοιποῦ
τοῦ βασιλείου αὐτοῦ εἰς τὸν 'Ρωμαϊκὸν λαόν.

Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς 'Ἀσπένδου ἐκτείνονται ἀπὸ
Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνου. 'Επιγρ. ΑΣΠΕΝΔΙΩΝ. Τύποι—Πο-
ταμὸς Εὐρυμέδων· 'Ηρακλῆς ἱστάμενος πρὸ μορφῆς (Εὐρυσθέως)
καθημένης ἐπὶ βράχου, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ὁποίου εὐρηται τὸ

πτῶμα ταύρου, ὅπισθεν δὲ τῆς καθημένης μορφῆς ἵσταται ἀνὴρ γυμνός, ὁράτι ὠπλισμένος, εἰς δὲ τὸ βάθος τῆς παραστάσεως λέων ἐπὶ βράχων· στέφανος, ὃ προσήρτηνται ὀκτὼ εἰκονιστικά κεφαλαί, ΘΕΜΙΔΟΣ ΤΟ Β ἢ ΤΟ Ε. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀγῶνας, οἵτινες θέμιδες καλοῦνται, πανηγυριζομένους δὲ ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς Παμφυλίας καὶ Κιλικίας ἴδε H. de Longpérier (*Rev. Num.*, 1869, σ. 31). Ἐνταῦθα ἡ λέξις θέμις σημαίνει ἀγῶνα, καθ' ὃν τὸ ἄθλον ἀπετελεῖτο ἐκ ποσοῦ νομίσματος, θέματος καλουμένου, οὐδεμίαν δὲ σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν Θέμιν, θεὸν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως. Ἄλλοι ἀξιοσημείωτοι τύποι εἶνε οἱ ἐξῆς. Ἰσις Φαρία· Ἐκάτη· Νέμεσις· δύο εἰδῶλα θεᾶς, ὁμοιάζοντα πρὸς τὴν Περγαίαν Ἀρτεμιν, ἵσταμένα παραπλεύρως ἐν ναῷ· μορφὴ γυναικεία στεφανοῦσα, ὡς φαίνεται, τρόπαιον.

Ἀττάλεια, κτισθεῖσα καὶ ὀνομασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀττάλου Β', βασιλέως τῆς Περγάμου. Αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἀπὸ τοῦ δευτέρου αἰῶνος μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικᾶ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ. καὶ τύποι — ΑΤΤΑΛΕΩΝ, ἐπίσης δ' ἐνίοτε ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ἢ ΙΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, τράπεζα καὶ ὑδρία ἀγωνιστικά, ἀναφερόμεναι εἰς τὰς Οἰκουμενικάς καὶ Ὀλυμπίους ἑορτάς· Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς· Νέμεσις πτερωτὴ κρατοῦσα τροχόν, γρύψ δὲ παρ' αὐτῇ· Ποσειδῶν· Ἀρτεμις· Νίκη κτλ.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Σίδης (ἴδε ὡσαύτως Ἀττάλειαν ἐν Λυδία, σ. 194).

Ἑτεννα. Ἡ πόλις αὕτη φαίνεται ὅτι ἔκοψε δραχμὰς Ἀπτικῆς ὀλκῆς κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Δύο ἄθληται παλαίοντες.

(*Zeit. f. Num.*, VI. 76.)

Σηπία ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.

Ρ Δρ. 62

Βαβυλωνιακὸς ἢ Περσικὸς κανὼν. *Περὶ τὰ 300 π. Χ. ἢ βραδύτερον.*
 Δύο παλαισταί.

(*Z. f. N.*, VI. Πίν. III.)

ΕΤΕΝΝΕΩΝ Ἀνὴρ ἐν βραχεῖ χι-
 τῶνι, δι' ἄρπης ὠπλισμένος. Σύμ-
 βολον — τρισκελές.

Ρ Στατήρ 156 κ.

Κεφαλὴ ἀγένειος ἀντωπός.

(*Imhoof, Mon. Gr.*, Πίν. F. 18.)

Ἀρπη (μάχαιρα καμπύλη). Ρ 11 κ.

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

Αὐτόνομα χαλκᾶ καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Φαυστίνης τῆς νεω-
 τέρας μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΕΤΕΝΝΕΩΝ. Ἐπικρατέστεροι τύποι
 — Μορφὴ γυναικεία φέρουσα ὄφιν ἄρπη ἥτοι ὀρεπανοειδὲς μά-
 χαιρα* δύο μαχηταί, ὧν ἕκαστος ὠπλισμένος δι' ἄρπης (*Six, Zeit.*
f. Num., VI, σ. 79 κ. ἐξ.).

Κρητόπολις (;). Τὰ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὑπὸ τοῦ Borrell
 καταταχθέντα αὐτόνομα νομίσματα, κατετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Wad-
 dington καὶ Imhoof εἰς τὴν Κρήμναν τῆς Πισιδίας (σελ. 269).
 Ἰδε ὡσαύτως Κρητεῖαν Φλαβιόπολιν τῆς Βιθυνίας (σελ. 34).

Μάγυδος, πόλις παράλιος ὀλίγα χιλιόμετρα πρὸς ἀνατολὰς
 τῆς Ἀτταλείας. Αὐτόνομα χαλκᾶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρα-
 τορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Τύποι — Ἀθηνᾶ ἱστα-
 μένη, Τύχη, ὁ ποτάμιος θεὸς Καταρράκτης, κτλ. Ἐν τῷ πεδίῳ
 εὔρηνται συνήθως ἀριθμητικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τοῦ 1Ε (15) ἐπὶ Τραϊ-
 ανοῦ, μέχρι ΜΑ (41) ἐπὶ Γαλλιανοῦ, ἀναφερόμενα πιθανῶς εἰς
 πανηγυρισμοὺς ἀγώνων κατὰ διαφόρους περιόδους.

Ὀλβία (;). Τῇ ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Λυκίας καὶ Παμφυλίας
 πόλει ταύτῃ ἠθέλησε νὰ ἀπονείμῃ ὁ κ. Six (*Zeit. f. Num.*, VI, 82)
 τοὺς ἐξῆς ἀρχαῖκους ἀργυροὺς στατῆρας, χρονολογουμένους ἀπὸ
 τῶν ἀρχῶν τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Ἑρμῆς πτερωτὸς γονατίζων, κρατῶν
 δὲ κηρύκειον.

ΤΜΞ — ΜΤC Ἐγκοῖλον τετράγω-
 νον, λέων ἱστάμενος καὶ στρεφόμε-
 νος ὑπερθευκηρύκειον. Ρ 180 κ.

18 — Α|Ο; Ὁμοίως. . . Ρ 178 κ.

*Ὁμοίως.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ μὲν πρώτη τῶν ἀνωτέρω ἐπιγραφῶν εἶνε ἀνέ-
ξήγητος, ἡ δὲ δευτέρα ἀμφιβόλου ἀναγνώσεως, ἡ κατὰ ταῖς αὐτῇ
μόνον ὡς πρὸς τὸ παρὸν δύναται νὰ γείνη δεκτὴ.

Πέργη, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Κέστρου, ἐπτά
περίπου μίλια ἀπὸ τῆς παραλίας, πρωτεύουσα τῆς Παμφυλίας
κατὰ νεωτέρους χρόνους. Ἦτο δὲ ἡ ἔδρα τῆς λατρείας Ἀρτέμιδος
τῆς Περगाίας, Ἀσιατικῆς θεᾶς μεγάλως ὁμοιοζούσης πρὸς Ἀρτε-
μιν τὴν Ἐφεσίαν.

Βαθυλωνιακὸς ἢ Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 500-400 π. Χ.

Σφίγξ καθήμενη, ἐγείρουσα τὸν πρό- σθιον πόδα.	Καρκίνος ἐν τετραγώνῳ ἐκ σφαιρι- δίων τὸ ὅλον ἐν τετραγώνῳ ἐγ- κοίλῳ Α' 143 κ.
---	--

Ἄν τὸ ἀνωτέρω περιγραφέν νόμισμα ὀρθῶς κατετάχθῃ, εἶνε
τὸ κατὰ πολὺ πάντων ἀρχαιότατον νόμισμα τῆς Πέργης. Ἀληθὺς
δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλα νομίσματα τῆς πόλεως ταύτης μέχρι τοῦ μετὰ
τὸ 190 ἔτους π. Χ., ὅτε ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς Περγάμου ἐπε-
τράπη, αὐτῇ ὡς καὶ εἰς πλείστας ἄλλας πόλεις, νὰ ἐκδώσῃ τετρά-
δραχμα καὶ δραχμὰς ὑπὸ τὸ ἴδιον αὐτῆς ὄνομα.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Μετὰ τὸ 190 π. Χ. περίπου

Κεφαλὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρτέμιδος
δαφνοστεφῆς, μετὰ φαρέτρας ἐπ'
ὤμου.

(Πίναξ ΑΓ'. 1)

ARTEMIDOS PERGAIAS Ἀρ-
τεμὶς Περγαία ἱσταμένη, φέρουσα
βραχὺν χιτῶνα, κρατοῦσα στέ-
φανον καὶ στηριζομένη ἐπὶ σκῆ-
πτρου. Παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς
δορκὸς πρὸς αὐτὴν ἀποβλέπουσα.
Ἐν δὲ τῷ πεδίῳ σύμβολα, σφίγξ,
ἔλαφος, κτλ.

Α' Ἀττικ. τετράδ. 264-250 κ.

Ὁμοίως.

Ὁμοίως Α' Δρ. 60 κ.

Ὁμοίως.

Ὁμοίως Α' Ἡμιδρ. 30 κ.

Ὁμοίως.

Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή. Ἀρτεμὶς ἱστα-
μένη Α' 7

Ὁμοίως.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ Σφίγξ καθήμενη Α' 6

Ἀσιατικὸν εἰδῶλον Ἀρτέμιδος ἐν ναῶ.	ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΠΕΡΓΑΙΑΣ Φαρέ- τρα Α · 7
Σφίγξ καθημένη.	ΛΑΝΑΨΑΣ ΠΡΕΠΙΑΣ Ἀρτεμις ἰσταμένη Α · 7

Ἡ Παμφυλιακὴ ἐπιγραφὴ τοῦ τελευταίου περιγραφέντος νομίσματος ἐνομίσθη παρὰ τινων ὡς ἐγγώριον ὄνομα τῆς θεᾶς Σανά-
πας Πρεΐας (= Ἀρτέμιδος Περούας) (Bergk., *Zeit. f. Num.* XI. 334). Ἄλλοι δὲ ἐκλαμβάνουσι μετὰ τοῦ καθηγητοῦ W. Ramsay. (*Journ. Hell. Stud.*, I. 246) τὸ ἀρχικὸν Παμφυλιακὸν Λ ὡς συγγενὲς πρὸς τὸ δίγαμμα, θεωροῦσι δὲ τὴν λέξιν ΛΑΝΑΨΑ ὡς ταυτόσημον τοῦ Ἑλληνικοῦ Φάνασσα ἥτοι ἐπίθετον μᾶλλον ἢ ὄνομα τῆς Ἀρτέμιδος, τοῦ ΠΡΕΠΙΑΣ ὄντος τῆς Παμφυλιακῆς μορφῆς τοῦ ΠΕΡΓΑΙΑΣ. Ἐπομένως ἡ ἐπιγραφὴ μεταφραστέα βασιλείας Περ-
γαίας (Reginae Pergensis).

Αὐτοκρατορικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ Νερούα ἐκ τῆς κλάσεως τῶν **κιστοφόρων** μετὰ Λατινικῆς ἐπιγρ., DIANA PERGENSIS πρὸς δὲ τοῦ Τραϊανοῦ φέροντα παράστασιν Ἀρτέμιδος τῆς Περγαίας. Αὐτοκρατορικὰ, χαλκᾶ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Τακίτου. Ἐπιγρ., ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΠΕΡΓΑΙΑΣ, ΠΕΡΓ, ΠΕΡΓΑΙΩΝ, κτλ., προστιθεμέ-
νων ἐνίοτε τῶν ΑΣΥΛΟΣ, ΑΣΥΛΟΥ, ἢ ΑΣΥΛΙΑ· ΝΕΩΚΟΡΩΝ· ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ· πρὸ τούτοις ΙΕΡΟΣ· ΠΥΘΙΑ· ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ, κατ' ἀναφορὰν πρὸς ἀγῶνας. Ἐπικρατέστεροι τύποι — Εἰδῶλον ἐν σχήματι λίθου κωνικοῦ πλουσίως κεκοσμημένου ἐν
ναῶ. Ἀρτεμις Ἑλληνικὴ θηρεύουσα ἢ κρατοῦσα δᾶδας· Ἡφαι-
στος χαλκεύων τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἀχιλλέως· ποτάμιος θεὸς (Κέ-
στρος) καὶ ἄλλοι πολλοί.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ Ἀπολλωνίας Μορδιαίου, (σ. 267), Σίδης ἢ Δελφῶν, ΠΕΡΓΑΙΩΝ ΔΕΛΦΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ — ΠΥΘΙΑ (Waddington, *Rev. Num.*, 1853, σ. 32).

Πτολεμαῆς (ς). Αὐτόνομα χαλκᾶ περὶ τὰ 300 π.Χ. ἢ βρα-
δύτερον.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος.

(Z. f. Num., VI. 239.)

ΠΤΟΛΕΜΑΙΕΩΝ Ἀμφορεύς καὶ
κόραξ ἢ ἀμφορεύς μόνος. A. 8-3

Ἡ κατάταξις αὕτη δὲν εἶνε ἐντελῶς εὐπρόσδεκτος, κλίνω ὅμως
ἐτι ὀλιγώτερον νὰ παραδεχθῶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ von Sallet, ὅτι τὸ
Πτολεμαίς ἦτο ἐφήμερον ὄνομα τῆς ἐν Καρίᾳ Κεράμου. (Z. f. N.
VI. 263).

Σίδη. Αὕτη ἦτο πλουσία καὶ ἀκμάζουσα ναυτική πόλις, ὀλί-
γα μίλια πρὸς δυσμὰς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Μέλαντος. Νομισματικὸς
αὐτῆς τύπος ἀναφερόμενος εἰς τὸ ὄνομα τῆς πόλεως εἶνε ὁ καρ-
πὸς τῆς ροιᾶς ἐλληνιστὶ καλούμενος σίδη.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 500-400 π. X.

Σίδη.

(Πρβλ. Hunter, Πίν. XLIX. 6.)

Τετράγωνον ἔγκοilon· δελφίς, οὗ κάρ-
τωθι ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου. . . .
P Στατήρ 170 κ.

Σίδη (Αὐτόθι, Πίν. XLIX. 5.)

Τετράγωνον ἔγκοilon· δύο δελφίνες
καὶ φύλλον P Στατήρ.

Σίδη. (Αὐτόθι, Πίν. XLIX. 4.)

Τετράγωνον ἔγκοilon· ἀνδρική κεφα-
λή δαφνοστεφής . . . P Στατήρ.

Σίδη ἐπὶ δελφίνος.

(Αὐτόθι, Πίν. XLIX. 3.)

Τετράγωνον ἔγκοilon· κεφαλή Ἀθην-
νᾶς. P Στατήρ.

Πρὸς τούτοις κλάσματα αὐτῶν μετ' ἀναλόγων τύπων.

Ἄν καὶ ἡ Σίδη ἦτο Ἑλληνικὴ ἀποικία ἐκ Κύμης τῆς Αἰο-
λίδος, τὰ Ἀσιατικὰ στοιχεῖα τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς κατέβαλον
βαθμιαίως τὸ Ἑλληνικόν, ὥστε ἐν ταῖς χρόνοις τοῦ Ἀλεξάνδρου
κατὰ τὸν Ἀρρίανον (I, 26), δὲν ὠμιλεῖτο πλέον ἐν Σίδῃ ἢ Ἑλ-
ληνικὴ γλῶσσα. Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐπικυροῦται πληρέστατα ὑπὸ
τῶν ἐξῆς σειρῶν νομισμάτων, ἐφ' ὧν ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιγραφή ΣΙ-
ΔΗΤΙΚΟΝ ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἐπιγραφῶν χαρακτήρων ὁμοιοζόντων
πρὸς τοὺς Ἀραμαϊκοὺς, αἵτινες ἐγένοντο ἀφορμὴ διαφόρων ὑπο-
θέσεων. Ὁ De Luynes (Num. de Satrapies, σ. 22) πειράζεται νὰ
ἀναγνώσῃ ἐν αὐταῖς τὰ ὀνόματα τῶν Περσῶν σατραπῶν Δέρνητος

καὶ Σουεννέσιος. Ὁ κ. Waddington ὁμῶς μετὰ μελίζονος ἐπιφυλακτικότητος λέγει « δὲν πιστεύω ὅτι εὗρέ τις μέχρι τοῦδε τὸ ἀπόρρητον τῶν μοναδικῶν τούτων ἐπιγραφῶν » (*Rev. Num.*, 1861, 13).
 Πρβλ. Ἀρριαν. ε. α., αὐτὴν μὲν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐξελάθοντο, εὐθὺς δὲ βάρεθρον φωνὴν ἴεσαν, οὐδὲ τῶν προσχώρων βαρεθρῶν, ἀλλὰ ἰδίαν σφῶν οὐκω πρόσθεν οὔσαν τὴν φωνήν».

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 400-300 π. Χ.

Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, στηριζομένη ἐπὶ ἀσπίδος καὶ κρατοῦσα Νίκην. Σύμβολον, σίδη. (Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. F. 17.) Ὁμοίως.

ΞΙΔ]ΗΤΙΚΟΝ Ἀπόλλων ἱστάμενος στηριζόμενος ἐπὶ μακροῦ κλάδου δάφνης καὶ σπένδων πρὸ βωμοῦ.
 Ρ Στατήρ 149 κ.

Ἀραμαϊκὴ (;) ἐπιγρ. Ἀπόλλων, ὡς ἀνωτέρω, ἀλλὰ μετὰ κόρακος παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ
 Ρ Στατήρ 167 κ.

Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, στηριζομένη ἐπὶ ἀσπίδος καὶ κρατοῦσα γλαυκά. Ἐν τῷ πεδίῳ ἐνίοτε Ἀραμαϊκά (;) γράμματα.

Τετράγωνον ἔγκοilon. Ἀραμαϊκὴ (;) ἐπιγραφὴ. Ἀπόλλων ἱστάμενος πρὸ βωμοῦ, κρατῶν κλάδον καὶ τόξον· παρὰ τοὺς πόδας δ' αὐτοῦ κόραξ. Ρ Στατήρ.

Ἡρακλῆς ἱστάμενος, κρατῶν ῥόπαλον καὶ τόξον, πρὸ αὐτοῦ δὲ σταυρὸς ὠτίτης (*crux ansata*).

Ἀβεβ. ἐπιγρ. Ἀπόλλων σπένδων (*De Luynes, Satrap.*, Πίν. I. 10.)
 Ρ Στατήρ.

Τὰ νομίσματα τῆς σειρᾶς ταύτης φέρουσι συνήθως ὑπερόσημον ἐν ᾧ ταῦρος.

Εἰς τοὺς χρόνους περίπου Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου δύναται νὰ καταταχθῇ Ἀλεξάνδρειος χρυσοῦς στατήρ ὁ παρὰ Müller περιγραφόμενος ὑπ' ἀριθ. 1248, μετὰ σίδης ὡς προσθέτου συμβόλου.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 190-36 π. Χ.

Μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ Ἀντιόχου ἢ Σίδης, ὁμοίως τῇ Ἀσπένδῳ, διετήρησε πραγματικὴν αὐτονομίαν καὶ ἀπέβη ἐν τῶν κυριωτάτων νομισματοκοπειῶν τῶν νοτίων ἀκτῶν τῆς Μ. Ἀσίας· ἀλλ'

ἐν ᾧ ἡ Ἀσπενδος ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς τύπους τοῦ Ἀλεξανδρείου τετραδράχμου, ἡ Σίδη φαίνεται ὅτι ἔλαβεν ὡς πρότυπον τῶν νέων αὐτῆς ἀργυρῶν νομισμάτων τὸν Ἀλεξάνδρειον χρυσοῦν στατήρα. Ἐν τούτοις οἱ τύποι τῶν τετραδράχμων τῆς Σίδης ἐνεπνεύσθησαν μᾶλλον ἢ ἀντεγράφησαν ἐκ τοῦ Ἀλεξανδρείου χρυσοῦ νομίσματος.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, μετὰ λοφοφόρου
Κορινθιακοῦ κράνους
(Pellerin, Πίν. LXXI. 20.)

Νίκη στεφανηφόρος· σύμβολον - σιδῆ. Ἐν τῷ πεδίῳ ὀνόματα ἀρχόντων, ΑΘ, ΑΡ, ΑΦ, ΔΕ, ΔΕΙ, ΔΙ, ΔΙΟΔ, ΣΤ, CΤ, ΚΛΕΥΧ, ΧΡΥ, κτλ.

Ρ Ἀττικ. τετράδρ. 264-240 κ.
Ρ » δραχμ. 60 κ.

Πολλὰ τῶν τετραδράχμων τούτων φέρουσιν ὑστερόσημα τόξου καὶ γωρυτοῦ χιαστί, συνοδευόμενα ὑπὸ ὀνομάτων, κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνηκόντων εἰς νομισματοκοπεῖα κιστοφόρων, ΑΔΡΑ, ΑΠΑ, ΠΑ, ΠΕΡΓ, ΣΑΡ, ΣΤΡΑ, ΤΡΑ (Ἀδραμύτειον, Ἀπάμεια, Πάριον (;), Πέργαμον, Σάρδεις, Στρατονίκεια (;) καὶ Τράλλεις) κτλ., δεικνυόντων ὅτι ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας τὰ νομίσματα ταῦτα ἐξετιμῶντο ὡς ἰσάξια πρὸς τὸν κιστοφόρον (Mommson, *Hist. Mon. Rom.* I, 99). Ἀπαντῶσιν ὡσαύτως καὶ ἄλλα ὑστερόσημα ὧν τὸ συχνότερον εἶνε ἡ ἄγκυρα (σύμβολον ἴσως τῶν Σελευκιδῶν).

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν νομισμάτων διήρκεσε μέχρι τῶν μέσων τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ., ἡ δ' ἐκπληκτικὴ αὐτοῦ ἀφθονία ὀφείλεται ἴσως εἰς τοῦτο, ὅτι ἡ Σίδη ἦτο τὸ μέγα ἐμπορεῖον, ἐν ᾧ οἱ Κίλικες πειραταὶ συνείθιζον νὰ καταθέτωσι τὴν λείαν αὐτῶν.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΣΙΔΗΤΩΝ Νίκη φέρουσα στέφανον καὶ κλάδον φοίνικος· σύμβολον—σίδη Α 7
ΣΙΔΗΤΩΝ Σίδη Α 5

*Ομοίως.

Περὶ τὰ 36-25 π. Χ.

Ἐν ἔτει 36 π. Χ. ἡ Παμφυλία μετὰ τῆς Γαλατίας καὶ τινῶν τῶν γειτονεουσῶν χωρῶν ἀπετέλεσαν ἴδιον κράτος ὑπὸ τὸν βα-

σιλέα Ἀμύνταν, ὅστις ἐξηκολούθησε τὴν νομισματοκοπίαν Ἀττικῶν τετραδράχμων ἐν Σίδῃ, προσθέτων ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τὴν ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ (ἴδε κατωτέρω ἐν Γαλατίᾳ. *Num. Chron.*, VIII. 69-96· καὶ *B. M. Guide*, Πίν. LX. 7).

Αὐτοκρατορικά—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Αὐρηλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΣΙΔΗΤΩΝ ἢ ΣΙΔΗΣ ΝΕΩΚΟΡΟΥ, ἐνίοτε μετ' ἐπιθέτων ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ, ΕΝΔΟΞΟΥ, ΔΩΡΕΑ (ἴδε σελ. 283)· ἐπίσης ΝΑΥΑΡΧΙΣ παρὰ τύπον πλοίου ἐν λιμένι· ΠΡΩΤΑ ΠΑΜΦΥΛΩΝ· ΠΙΣΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ ΜΥΣΤΙΔΟΣ ΣΙΔΗΣ, κτλ. Ἀγῶνες ἱερός, ΠΥΘΙΟΣ, ΜΥΣΤΙΚΟΣ, ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝ., ἢ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξίων μνείας τύπων εἶνε ἡ Τύχη τῆς πόλεως, καθημένη καὶ ἔχουσα τὸν ποταμὸν Μέλαντα παρὰ τοὺς πόδας, ἢ πρῶραν πλοίου ἀνὰ χεῖρα, κτλ. Πεπλοφόρος γυναικεία προτομή μετ' ἐπιγρ., ΣΙΔΗ ΜΥΣΤΙΣ ΝΕΩΚΟΡΟΣ, παρίστωσις τὴν πόλιν Σίδην ὡς ἀφιερωμένην ἢ μεμυημένην εἰς τὰ ἱερὰ μυστήρια.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀτταλείας, Δελφῶν, Μύρων καὶ Πέργης. Ἄλλα νομίσματα τῆς Σίδης, ἴδε παρὰ Imhoof (*Zeit. f. Num.*, 329), καὶ Friedlaender (*Zeit. f. Num.*, X. 3).

Σίλλυον, ὀλίγα μίλια πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν μεταξὺ Ἀσπένδου καὶ Πέργης.

Μετὰ τὸ 300 π. Χ. περίου.

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος μετὰ κράνους.	ΣΕΛΥΩΙΥΣ Μορφή γυμνή, ἱσταμένη.	Α .7
Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	» Ζεὺς ἀετοφόρος καθήμενος	Α .7
Ὁμοίως.	» Κεραυνός	Α .5

Περὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω νομισμάτων Παμφυλιακῆς ἐπιγραφῆς, ἴδε Friedlaender, *Zeit. f. Num.* IV. 298· Ramsay *Journ Hell Stud.*, I, σ. 242 καὶ Bergk, *Zeit. f. Num.*, XI. 334. Κατὰ τὸν Ramsay, ὁ χαρακτήρ Λ ἔχει πιθανῶς τὸν φθόγ-

γον τοῦ ἀγγλικοῦ W, ἀπαγγέλλει δὲ τὴν ἐπιγραφὴν Seluwios. Ἐξ ἄλλου ὁ Bergk ἐκλαμβάνει αὐτὸ ὡς σύμφωνον καὶ ὑποθέτει, ὅτι τὸ Παμφυλιακὸν ὄνομα τῆς πόλεως ἦτο Σέλυσον, τὸ δ' ἐθνικὸν Σελύσιος. Χρόνον τινὰ μετὰ ταῦτα ἡ Παμφυλιακὴ ἐπιγραφὴ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς Ἑλληνικῆς ΚΙΛΛΥΕΩΝ.

Μετὰ τὸ 190 π. Χ.

Ἀλεξάνδρεια τετράδραχμα ὡς ἐν Ἀσπένδῳ, ἀλλὰ σὺν ΣΙΛ πρὸ τοῦ καθημένου Διὸς (Müller, 1222-1248).

Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ. ΚΙΛΛΥΕΩΝ ἢ ΚΙΛΛΥΕΩΝ ΣΕΒ. Ἐκλεκτοὶ τύποι—Μὴν ἔφιππος Ἀφροδίτη ἡμίγυμνος ἱσταμένη, διευθετοῦσα τὴν κόμην, παρὰ τοῦς πόδας δὲ αὐτῆς δελφίς (Imhoof, *Choiix*, Πίν. V. 163). Τύχη τῆς πόλεως καθημένη ἐπὶ βράχου μετὰ τοῦ Κέστρου ποταμοῦ παρὰ τοῦς πόδας Διόνυσος ἱστάμενος κτλ. ἐπιγραφὴ, ΦΙΛΗΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ ΚΙΛΛΥΕΩΝ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ.

	Πρὸ τοῦ 480	480-400	400-300	300-190	Μετὰ τὸ 190	Αὐτοκρατ. χρόνοι
Ἀσπενδος	Ρ	Ρ	Ρ	Ρ Α	Α βασ.	Α
Ἀττάλεια	...	...	...	...	Α	Α
Ἐτεννα	...	Ρ (ι)	...	Ρ	Α	Α
Μάγυδος	...	...	...	...	Α	Α
Ὀλβία (ι)	Ρ					
Πέργη	...	Ρ (ι)	...	...	Ρ Α	Α
Πτολεμαῖς (ι)	...	...	...	Α	...	...
Σίδη	Ρ	Ρ	Ρ	...	Ρ Α	Α
Σίλλυον	...	...	...	Α	Ρ βασ. Α	Α

ΠΙΣΙΔΙΑ

Ἡ Πισιδία περιελάμβανε πᾶσαν τὴν πρὸς βορρᾶν τῆς Παμφυλίας καὶ Λυκίας ὄρεινὴν χώραν. Πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς ὠρίζετο ὑπὸ τῆς Φρυγίας, πρὸς ἀνατολὰς δὲ ὑπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Ἰσαυρίας. Ἡ Πισιδία δὲν εἶχεν ἐκπολιτισθῇ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ὥς μὴ ἔχουσα τρόπον συγκαινωνίας πρὸς τὴν θάλασσαν, ἢ μόνῃ δὲ πόλιν τῆς χώρας ταύτης ἥτις ἔκοψε νομίσματα πρὸ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἦτο ἡ Σέληνη.

Ἡ Πισιδία μετὰ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τοῦ βασιλείου τῆς Περγᾶμου ἐκληροδοτήθη τῷ Ῥωμαϊκῷ λαῷ ἐν ἔτει 133 π. Χ. Τὸν δ' ἐπόμενον αἰῶνα παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντωνίου τῷ Ἀμύντῃ, βασιλεῖ τῆς Γαλατίας. Νομίσματα τῆς Πισιδίας κομποῦ χαρακτῆρος δὲν ὑπάρχουσιν.

Ἀδάδα (*Num. Chron*, X. 92. Millingen, *Anc. Coins*, 75)
Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Διός.

ΑΔΑΔΕ Νίκη τρόπαιον στέφουσα.

Α · 85

ΑΔΑΔΕ ΑΥΤΟΝΟ Κεφαλὴ γυναι-
κεία, πυργοστεφής.

Ἴππος. Α · 6

Ἀυτοκρατορικά—ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Γαλιηνού. *Ἐπιγρ.* ΑΔΑΔΕΩΝ. Τύποι—Κεφαλὴ Σεράπιδος ἢ Σέραπις ἐπὶ θρόνου· ὄφιν περὶ ὀμφαλὸν ἐλίσσόμενος· οἱ Διόσκουροι ἱστάμενοι, κτλ. Ὁ Mionnet (*Suppl.* VII. 87) περιγράφει νόμισμα φέρον ὄνομα ἄρχοντος σὺν τῷ τίτλῳ «ἄρχων.» Ἄν τοῦτο εἶνε πράγματι νόμισμα τῶν Ἀδάδων, ἢ πόλις ἴσως θὰ ἔκειτο ἀκριβῶς ἐν τοῖς συνόροις τῆς Ἐπαρχίας Ἀσίας (ἴδε σελ. 192).

Ἀμβλαδα. Ὅψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ καὶ αὐτοκρατορικά—

ἀπὸ Κομμόδου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ., ΑΜΛΑΔΕΩΝ (Waddington, *Mélanges*, σ. 33), ΑΜΛΑΔΕΩΝ, καὶ ΑΜΒΛΑΔΕΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. Τύποι — Ἡρακλῆς, Κυβέλη, Νέμεσις.

Ἄνδηδα (*Num Chron.*, II. 1). Αυτοκρατορικά — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου. Ἐπιγρ., ΑΝΔΗΔΕΩΝ. Τύποι κυρίως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν Ἀρτέμιδος τῆς Περγαίας, ἐνίοτε δὲ σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ΑΡΤΕΜΙΔ. ΠΕΡΓΑ.

Ἀντιόχεια (Γαλοβίας.). Ἄν καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου τοῦ Γ', δὲν φαίνεται ὅτι ἐκόπησαν ἐν αὐτῇ νομίσματα πρὸ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου, ὅτε ἐδέχθη Ῥωμαίων κὴν ἀποικίαν.

Ἀποικιακὰ χαλκᾶ, ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Κλαυδίου Β' τοῦ Γοτθικοῦ, μετὰ Λατινικῶν ἐπιγρ., COL. CAES. ANTIOCH., κτλ. (Colonia Caesareia Antiochia), ἐν δὲ τῷ πεδίῳ συχνὰ S-R (Senatus Romanus). Οἱ τύποι εἶνε πολυάριθμοι. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν Μηνῶς τοῦ Ἀσκηνοῦ (Στραβ., 557, 577, ἔνθα οἱ κώδικες ἔχουσιν ἐσφαλμένως Ἀσκαῖος καὶ Ἀσκαῖος) κατέχοντος διάσημον ἱερόν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἀντιοχείας, εἰς τὸ ὅποιον ἦτο προσηρτημένος σύλλογος ἱερέων καὶ μέγα σῶμα δούλων. Ὁ θεὸς παρίσταται συνήθως ἱστάμενος, φέρων Φρύγιον πῖλον, περὶ δὲ τοὺς ὤμους μηνίσκον. Ἐν τῇ δεξιᾷ κρατεῖ σκήπτρον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ Νίκην καὶ στήριζει τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἐπὶ βουκράνου· παρ' αὐτὸν δ' ἵσταται ἀλέκτωρ. Ἄλλοι τύποι παριστῶσι ποτάμιον θεὸν σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ANTHIOS.

Ἀπολλωνία Μορδίαιον (ἡ νῦν Ὀλουμπορλού), μετὰξὺ Ἀπαμείας Κιβωτοῦ καὶ Ἀντιοχείας. Τὸ ἀρχικὸν τῆς πόλεως ὄνομα Μορδίαιον ὑποτίθεται ὅτι μετεβλήθη εἰς Ἀπολλωνίαν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, διαχειμάσαντός ποτε ἐν αὐτῇ. Ἐκ τούτου κατὰ τοὺς αυτοκρατορικοὺς χρόνους ἐκόπησαν ἐνταῦθα χαλκᾶ νομίσματα, φέ-

ροντα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ΑΛΕΞΑ.
ΚΤΙΣ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ, ὅπουθ. ΙΠΠΟΦΟΡΑΣ, ποταμὸς κατακεί-
μενος, ἢ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, δύο γυναι-
κεῖται μορφαὶ ἀντιμέτωποι. Ἐν τῇ θέσει τῆς Ἀπαμείας εὐρέθη-
σαν διάφοροι ἐπιγραφαί, ἐν αἷς οἱ Ἀπολλωνιάται ὀνομάζουσιν
ἐαυτοὺς Ἀπολλωνιατῶν Λυκίων Θρακῶν κολώνων (Wadd. As. Min.,
σελ. 139), ἐξ οὗ συμπεραίνομεν ὅτι οἱ Ἀπολλωνιάται ἦσαν ἀποι-
κία Λυκίων ἐκ Θράκης ἀρχικῶς καταγομένων. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν
προσθήκην τῶν ΛΥΚΙΩΝ ἢ ΘΡΑΚΩΝ ἢ ΛΥ. ΘΡ. ΚΟ., κτλ. ἐπὶ
διαφόρων αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ἀπὸ Ἀντωνίνου
τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Γαλλιανοῦ. Ὡς πρὸς τοὺς τύπους ἴδε παρὰ
Waddington ε. ἀ. πρὸς τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ περὶ τῆς μεθόδου
τοῦ διακρίνειν τὰ νομίσματα τῶν διαφόρων Ἀπολλωνιῶν, ἃς
ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω (σελ. 153).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Πέργης.

Ἀριασσός. Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ, μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων αὐ-
τοκρατόρων—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρις Οὐαλεριανοῦ, ΑΡΙΑCCEΩΝ.
Τύποι—ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀθηνᾶς, Διονύσου,
Ἑρμοῦ, Ἡρακλέους, Ἀσκληπιοῦ, κτλ.

Βᾶρις, νοτιοδυτικῶς τῆς Κρήνης, αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν
χρόνων (Num. Chron., X. 93) καὶ αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ, μετὰ ἢ
ἄνευ τῶν ὀνομάτων τῶν αὐτοκρατόρων—ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι
Τριβ. Γάλλου. Ἐπιγρ., ΒΑΡΗΝΩΝ Τύποι—Ζεὺς Λαοδικεὺς κα-
θήμενος ἢ ἱστάμενος Ἑρμῆς καθήμενος Διόνυσος ἱστάμενος
Ἄρτεμις μετ' ἐλάφου γυμνὴ τρέχουσα δικέφαλος καὶ τετράχειρ
θεότης κρατοῦσα ξίφος, λαμπάδα καὶ τόξον.

Ἰσινδα, ὀλίγα μίλια πρὸς νότον τῆς Πώγλας καὶ Ἀνδήδων,
παρὰ τὰ ὅρια τῆς Παμφυλίας. Αὐτόνομα Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ
αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Ἀντωνίνου μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ. ΙΣΙΝ-
ΔΕΩΝ ἢ ΙCΙΝΔΕΩΝ ΕΙΩΝΩΝ, δεικνύουσα ὅτι οἱ Ἰσινδεῖς ἔκαυ-

χῶντο ἐπὶ Ἰωνικῇ καταγωγῇ. Τύποι — Κεφαλή Διός· ἐπλίτης ἔφιππος μαχόμενος πρὸς ὄφιν· Ἡρακλῆς· γυνὴ καθημένη μετὰ βρέφους ἐπὶ τῶν γονάτων, πρὸ αὐτῆς δὲ ὄφιν ἀνσροούμενος (Waddington. *As. Min.*, σ. 87)· ποτάμιος θεὸς κατακείμενος, κτλ.

Κεραία, ἴδε Κρήμναν.

Κόδρουλα — (Wadd. *Mel.*, I. 33). *Αὐτοκρατορικά* — Μ. Ἀυρήλιος καὶ Κόμμοδος. *Ἐπιγρ.*, ΚΟΔΡΟΥΛΕΩΝ. Τύχη ἢ Διόνυσος ἱστάμενος.

Κόλθασα, μεταξὺ Λυσινίας καὶ Σαγαλασσοῦ. *Αὐτοκρατορικά* — Σεβ. Ἀλέξανδρος. *Ἐπιγρ.*, ΚΟΛΒΑΣΣΕΩΝ. Τύποι — Ὀπλίτης ἱστάμενος (*Berl. Blätt.*, II, 184).

Κόμαμα, ἀποικία κτισθεῖσα ὑπὸ Αὐγούστου. Ἡ θέσις αὐτῆς καθωρίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Ramsay τρία ἢ τέσσαρα περίπου μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῆς Πώγλας. *Αὐτοκρατορικά ἀποικιακά* — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Καρακάλλα. *Ἐπιγρ.*, COL. IVL. AVG. P(ia) F(ida) COMAMENORVM, COL. AVG. COMAMA, κτλ. Τύποι — Ἡρα (;) πεπλοφόρος, Νέμεσις, στρατιωτικαὶ σημαῖαι.

Κονάνη. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σαλωνίνης. *Ἐπιγρ.*, ΚΟΝΑΝΕΩΝ. Τύποι — Μῆν (*Num. Chron.*, X, 94), Ζεύς, Ἡρακλῆς, κτλ. Κατὰ τὸν κ. Ramsay ὑπάρχει ὡσαύτως συμμαχικὸν νόμισμα ἐπιγεγραμμένον ΜΙΝΑΣΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΟΝΑΝΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ.

Κρημνα, ἐπὶ μιᾶς τῶν ὑψηλοτέρων κορυφῶν τοῦ Ταύρου τῆς Πισιδίας, ὀλίγα μίλια πρὸς νότον τῆς Σαγαλασσοῦ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς (Wadd. *As. Min.*, σ. 99). Αὐτόνομα ἀργυρᾶ τοῦ δευτέρου ἢ πρώτου αἰῶνος π. Χ., Ἀττικοῦ σταθμοῦ.

Κεφαλή Τύχης.

ΚΡΗΜΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΑΕΙΤΩΝ
Διπλοῦν κέρας Ἀμαλθείας
Ρ Δρ. 58 κ.

Ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων μνημονευομένη πόλις τῶν Κεραειτῶν δὲν ἀνεγνωρίσθη εἰσέτι. Ἐν τούτοις ὑπῆρχεν ὁμώνυμος πόλις ἐν Κρήτῃ. Ἡ Κρήμνα ἔκοψεν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα. Ἐπιγρ., ΚΡΗ, ἔμπρ. κεφαλὴ Διός, κεφαλὴ γυναικεία, προτομὴ Ἑρμοῦ· ὀπισθ. Κεραυνός, πρόσθιον λέοντος, κέρας Ἀμαλθείας ἢ κηρύκειον. Ἀποικιακὰ χαλκᾶ μετὰ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν, ἀπὸ Σεουήρου μέχρις Αὐρηλιανοῦ, COL. CRE., COL. IVL. AVG. FE. CREMNA, κτλ. (Colonia Julia Augusta, Felix Cremona).

Τύποι — Σέραπιδες, ὡσαύτως APOLLINI PROPYLAEO ἢ PROP. COL. CR. μετὰ παραστάσεως Ἀπόλλωνος Προπυλαίου (Z. f. N., 1885, σ. 363). DIANA CREM., Ἄρτεμις ἱσταμένη σὺν ἐλάφῃ· MERC. COL. CREM., Ἑρμῆς καθήμενος· DONATIO COL. CRE, ἀγωνιστικὴ ὑδρία ἐπὶ τραπέζης· VLTRI COL. CRE, Νέμεσις (Ultrix) μετὰ γρυπὸς παρὰ τοὺς πόδας· SILVA. COL. CREM., Σιλβανὸς κρατῶν καλαύροπα.

Λυσινεία, μικρὰ πόλις εἰς τὰ βόρεια τῆς Πισιδίας, ὀλίγα μίλια πρὸς δυσμὰς τῶν Κόλβάσων. Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Καρακάλλα. Ἐπιγρ. ΛΥCINIΕΩΝ, Κυβέλη ἱσταμένη μεταξὺ λεόντων· Ἀπόλλων μετὰ λύρας (Annali, 1833, 114, 128).

Μένασα (s). Ἴδε Κονάνην.

Ὀλβασα (Waddigton, As. Min., 102), περὶ τὰ δέκα μίλια βορειοανατολικῶς τῆς Πώγλας, ἀποικία δὲ Ῥωμαϊκὴ ὡς ἡ Κρήμνα. Ἀποικιακὰ χαλκᾶ τῶν ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Οὐολουσιανοῦ αὐτοκρατόρων. Ἐπιγρ. COL. IVL. AVG. OLB. OLBASEN, κτλ. ἢ COL. OLBASENOROM. Τύποι — Μῆν ἔφιππος· ἄγαλμα θεᾶς ἐν ναῶ, στεφανούμενον ὑπὸ δύο ἱπταμένων δαιμόνων· Διόνυσος ἱστάμενος μετὰ πάνθηρος.

Οὐεργία (Verbis), ὀλίγον τι πρὸς νότον τῆς Πώγλας καὶ Κο-

μώνων. *Αυτοκρατορικά*—Φαυστίνα, Κόμμοδος καὶ Μαμαία. *Ἐπιγρ.* ΟΥΕΡΒΙΑΝΩΝ. *Τύποι*—Ἄρτεμις, Ἀθηνᾶ, Τύχη.

Τὰ νομίσματα ταῦτα ἀπεδόθησαν τὸ πρῶτον ὁρθῶς τῇ Πισιδίᾳ ὑπὸ H. P. Borrell (*Sale Cat.*, 1862, σ. 11).

Παλαιόπολις. Ὁ καθηγητὴς Ramsay θέτει τὴν πόλιν ταύτην πλησίον τῆς Ἀριασσοῦ τῆς Πισιδίης· ἐξ ἄλλου ὁ Longprérier φρονεῖ, ὅτι ἡ Παλαιόπολις ἦτο μεταγενέστερον ὄνομα τῶν Γαγῶν τῆς Λυκίας, *Rev. Num.*, 1869, σ. 48. Ὑπάρχουσιν αὐτοκρατορικά νομίσματα Σεπτιμ. Σεουήρου, Καρακάλλα καὶ Ἐλαγαβάλου. *Ἐπιγρ.*, ΠΑΛΕΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΘΕΜΙΣ. *Τύπος*—τρεῖς ἀθληταὶ συνηθροισμένοι περὶ ἀμφορέα, ἐν ᾧ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν βυθίζει τὴν χεῖρα· ὑπεράνω δὲ ἀγωνιστικὴ ὕδρια περιέχουσα κλάδους φοίνικος. Ὁ τύπος οὗτος τοῦ κλῆρον σύροντος ἀθλητοῦ ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς θέμιδας καλουμένους, ἰδιάζοντας δὲ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ὅρου Ταύρου (πρβλ. Ἀσπενδος, σ. 256).

Πανέμου Τεῖχος, νοτιοανατολικῶς τῆς Πώγλας, παρὰ τὰ σύνορα τῆς Παμφυλίας. *Αυτοκρατορικά*—Δόμνης, Μαξίμου καὶ Τραϊανοῦ Δεσίου. *Ἐπιγρ.*, ΠΑΝΕΜΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ. *Τύποι*—Ἰππεύς, Τύχη, Ἀθηνᾶ ἱσταμένη.

Πάππα-Τιθερία, ἐν τῇ βορείῳ Πισιδίᾳ, νοτιοανατολικῶς τῆς Ἀντιοχείας καὶ πρὸς δυσμὰς τοῦ Σουλιᾶν Δάγχ. *Αυτοκρατορικά* Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. *Ἐπιγρ.*, ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ ΠΑΠΠΗΝΩΝ, Μὴν κρατῶν σκῆπτρον καὶ κῶνον πίτους, ἔχων δὲ τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ κεφαλῇ ταύρου.

Πεδνηλίσσός, ἐπὶ τοῦ Εὐρυμέδοντος ποταμοῦ ἡ πλησίον αὐτοῦ, πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀσπένδου καὶ Σέλγης. *Αυτοκρατορικά*—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Μαξίμου. *Ἐπιγρ.*, ΠΕΔΝΗΛΙΣΣΕΩΝ, ἡ ΠΕΤΝΗΛΙΣΣΕΩΝ. *Τύποι*—Ζεὺς καθήμενος· λίθος κωνικὸς ἐν ναῶ· (πιθανῶς τὸ ἀρχαιότατον εἶδωλον τῆς Ἀρτέμιδος Περγαίας)· οἱ Διόσκουροι· Νέμεσις. (*Num. Chron.*, X 95).

Πρόστανα, (*Num. Chron.*, X, 96), μεταξύ Ἀσπένδου καὶ Σέλης. Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Ἐπιγρ., ΠΟΛΙΣ, προτομή τῆς πόλεως· ὀπισθ. ΠΡΟΣΤΑΝΝΕΩΝ Θεὰ κρατοῦσα σφαῖραν(;) καὶ σκῆπτρον. Αὐτοκρατορικὰ — Σεουῆρος καὶ Κλαύδιος ὁ Γοτθικός, ΠΡΟΣΤΑΝΝΕΩΝ, Μῆν ἐν ναῶ, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο λεόντων, ἐν δὲ τῷ πεδίῳ σφίγξ καὶ ἀλέκτωρ. Ἄρης(;) κρανοφόρος, μετὰ δόρατος, ἀσπίδος καὶ ῥοπάλου· ποτάμιος θεὸς ΤΙΟΥΛΟΣ(;)· Ὅρος μετ' ὀνόματος ΟΥΙΑΡΟΣ, ἐφ' οὗ φύονται τρία δένδρα· Διόσκουροι ἱστάμενοι, ὧν μετὰξὺ μηνίσκος.

Πῶγλα, ὀλίγα μίλια βορειοδυτικῶς τοῦ Πανέμου Τείχους καὶ νοτιοανατολικῶς τῶν Ἰσίνδων. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου. Ἐπιγρ., ΠΟΓΛΕΩΝ. Τύποι — Κωνίης λίθος ἐν ναῶ ("Ἀρτεμις Περγαία)· Διόνυσος· αἶξ κτλ.

Σαγαλασσός, (*Num. Chron.*, X, 97), ὁχυρὸν φρούριον καὶ πόλις τῆς βορείου Πισιδίας, ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ποταμοῦ Κέστρου. Αὐτόνομα ἀργυρᾶ τῶν χρόνων Ἀμύντου βασιλείας τῆς Γαλατίας (δεύτερον ἥμισυ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.), Ἀττικῆς ὀλκῆς.

Κεφαλὴ Διός

Ὁμοίως.

ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ	Νίκη. Α 128 κ.
»	Κεφαλὴ Ἀμαλ-
θείας.	Α 61 κ.

καὶ χαλκᾶ ἐπιγεγραμμένα ΣΑΓ, ΣΑΓΑ, κτλ. Τύποι — Νίκη· δύο αἶγες ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ὀρθούμεναι· πτηνόν, κτλ.

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Κλαυδίου Γοτθικοῦ. Ἐπιγρ., ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ, ΔΗΜΟΣ ἢ ΒΟΥΛΗ ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ, ἐπίσης ΚΕΣΤΡΟΣ, ὁ Κέστρος ποταμός, ἢ Μῆν συλλαμβάνων ταύρον ἀπὸ τῶν κεράτων· ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, αὐτοκράτωρ ἔφιππος πρὸ ἀνδριάντος τοῦ Ἀλεξάνδρου· ὁ κῶνος πίτυος τοῦ θεοῦ Μηνὸς ἔχων ὑπὲρ αὐτὸν ἀστέρα καὶ μήνην· Ἑρμῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου, κρατῶν κηρύκειον καὶ παῖδα Διόνυσον. ΠΡΩΤΗΣ ΠΙΣΙΔΩΝ ΚΑΙ

ΦΙΛΗΣ CYNΜΑΧΟΥ, δηλοῦσα φιλίαν καὶ συμμαχίαν πρὸς τὴν Ῥώμην, τύπος δὲ χεῖρες συμπεπλεγμέναι· CΑΓΑΛΑCΣCΟC ΛΑΚΕ-ΔΑΙΜΩΝ, ὁπλίτης στεφανούμενος ὑπὸ τῆς Τύχης τῆς Σαλαγασσοῦ, ἢ Διόσκουροι ἱστάμενοι παρὰ τοὺς ἵππους αὐτῶν. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐξάγομεν, ὅτι ἡ Σαλαγασσός, ὡς ἡ Σέλγη, ἀντεποιεῖτο Σπαρτιατικὴν καταγωγὴν. Ἕτεροι τύποι — Βωμοὶ δύο ὑφ' οὓς ἀστέρες καὶ μεταξὺ αὐτῶν κίων· Ἡρακλῆς φονεύων τὴν Ὑδραν, κτλ.

Σέλγη. Αὕτη κατὰ τὸν Στράβωνα (570) ἦτο ἀποικία τῆς Λακεδαίμονος, κειμένη ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ ὄρους Ταύρου. Ἦτο δ' ἡ μεγίστη καὶ πλουσιωτάτη πόλις τῆς Πισιδίας. Τὰ ἀρχαιότατα αὐτῆς ἀργυρᾶ νομίσματα χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ., ὁμοιάζουσι δὲ κατὰ τύπους τὰ τῆς Ἀσπένδου μετ' ἐπιγραφῶν Παμφυλιακῆς διαλέκτου. Εἶνε δὲ πιθανὸν ὅτι ὑπῆρχε νομισματικὴ σύμβασις μεταξὺ τῶν δύο πόλεων, κειμένων ἀπ' ἀλλήλων περὶ τὰ τριάκοντα μίλια, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ Εὐρυμέδοντος. Εἰκάζεται δὲ πρὸς τούτοις ὅτι οἱ τύποι τῶν δύο ἀθλητῶν καὶ τοῦ σφενδονήτου δυνατόν νὰ ἀναφέρονται εἰς τὰ ὀνόματα τῶν δύο πόλεων Σέλγης καὶ Ἀσπένδου, ἥτοι τὸ μὲν τῆς Σέλγης νὰ σχετίζεται πρὸς τὸ σιλεγγίς ἢ σιλεγγίον, σύμβολον τῶν ἀθλητικῶν ἀσκήσεων, συνήθως δὲ εἰκονιζόμενον ὡς σύμβολον ἐπὶ τῶν στατήρων τῆς Σέλγης (*Zeit. f. Num.*, VI, Πίν. III, 2), τὸ δὲ τῆς Ἀσπένδου πρὸς τὸ σφενδόνη.

Περὶ τὰ 400-300 π. Χ. καὶ βραδύτερον. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Δύο παλαισταὶ μαχόμενοι.

(Imhoof, *Z. f. N.*, V. 133 καὶ *Mon Gr.*, 339.)

ΣΤΑΕΛΙΗΕΥC, ΕCΤΑΕΛΙΗΥC, ΣΤΑΕΓΙΥC, ΣΤΑΓΕΥC, ΣΤΑΕΓΙΟC, ΣΤΑΕΓΙΟΝ, κτλ. (τὸ L=Γ). Τετράγωνον ἐγκοιλόν, σφενδονήτης· διάφορα σύμβολα ἐν τῷ πεδίῳ ὧν σύνθηες ὁ ἀστράγαλος . . . Ρ Στατήρ 170 κ.

Γοργόνειον.

(Z. f. N., V. Πίν. VI. 3.)

Κεφαλή λέοντος πρὸς δ.

Γοργόνειον.

ΣΤ ἢ ἄνευ ἐπιγραφῆς. Κεφαλή 'Α-
θηνᾶς πρὸς δ. Σύμβολον — ασ-
τράγαλος Ρ 22 κ.'Αστράγαλος ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
Ρ 10 κ.'Αστράγαλος καὶ κεφαλή λέοντος. .
Ρ 7 κ.Περὶ τὰ 300-190 π. Χ., ἢ βραδύτερον. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν
ἐκπίπτων εἰς Ἀττικὴν ὀλκήν.Δύο παλαισταὶ ἀγωνιζόμενοι· Κ ἢ
διάφορα γράμματα μετὰ αὐτῶν.

Ὁμοίως.

(Hunter, Πίν. XLVIII. 20.)

Κεφαλή 'Ηρακλέους πωγωνοφόρου φέ-
ροντος στέφανον· ὕψισθεν ρόπαλον.Κεφαλή 'Ηρακλέους πωγωνοφόρου
ἀντωπός, μετὰ ροπάλου ἐπ' ὤμου.Κεφ. 'Αρτέμιδος πρὸς δ. δαφνοστεφής,
μετὰ τόξου καὶ φαρέτρας ἐπ' ὤμου.ΣΕΛΓΕΩΝ Σφενδονήτης. Ἐν τῷ
πεδίῳ τρισκελὲς καὶ διάφορα σύμ-
βολα Ρ 160-120 κ.ΣΕΛΓΕΩΝ 'Ηρακλῆς κραδαίνων ρό-
παλον. Ρ 160 κ.» 'Αρτεμις μετὰ δαδῶν,
τρέχουσα. Ρ 71 καὶ 26 κ.» 'Ρόπαλον καὶ δένδρον
πεφυτευμένον ἐν ἀγγείῳ. Ρ 31 κ.
(Num. Chron., X. 100.)'Ανεπίγραφον. Πρόσθιον ἐλάφου στρε-
φομένης Ρ 21 κ.Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τῶν ἀνωτέρω περιόδων εἶνε μικρά,
συνήθως δὲ ἀνεπίγραφα, ἤτοι:—

'Ασπίς κυκλική, ἐφ' ἧς ΠΟ.

Κυκλικὴ ἀσπίς.

Κεφαλή 'Ηρακλέους ἀντωπός, μετὰ
ροπάλου ἐπ' ὤμου.

Κεφαλή 'Ηρακλέους πρὸς δεξ.

ΣΕ Προτομή 'Αρτέμιδος.

Κεφαλή 'Αθηνᾶς ἢ τρισκελὲς. Μ 6

ΣΕ 'Επιδορατὶς Μ 55

ΣΕ ἢ ΣΕΛ Πρόσθιον ἐλάφου στρε-
φομένης Μ 55

ΣΕ Κεραυνός Μ 45

ΣΕΛ Δύο δαδές Μ 35

Ἄλλας ποικιλίας ἶδε παρὰ Imhoof, Mon. Gr., σ. 340 κ. ἔξ.
Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΣΕΛ-
ΓΕΩΝ. Ὁ μόνος ἀξιοσημείωτος τύπος ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν
νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης εἶνε βάσις ἐπιμήκης μετὰ βαθμίδων

ἀγρουσῶν ἐπ' αὐτῆς, ἔνθα ὑπάρχουσι δύο μικροὶ βωμοί, ὧν μετὰ αὐτὰ δὴ δένδρα ἢ θάμνοι πεφυτευμένοι ἕκαστος ἐν ἀγγείῳ. Ὁ Δρ. Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 344) ὑποθέτει ὅτι τὰ δένδρα τῶν νομισμάτων τούτων εἶνε ὁ στύραξ ἢ στόραξ, θάμνος ἀφθόνως, κατὰ τὸν Στράβωνα (570) φυόμενος ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Σέλγης. Εἶνε πιθανὸν δέ, ὅτι θέλει τιμαὶ ἀπενέμοντο εἰς τὰ δένδρα ταῦτα καὶ ὅτι συνεδέοντο κατὰ τινὰ τρόπον πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Σελγίου Ἡρακλέους, οὗ στέφανος ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἀποτελεῖται, ὡς φρανεῖ ὁ Imhoof, ἐκ φύλλων στύρακος.

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Λακεδαίμονος, **ΣΕΛΓΕΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ**.

Σελεύκεια Ταύρου ἢ Σιδηρᾶ ἐπονομαζομένη, ἐπὶ δὲ τῶν νομισμάτων αὐτῆς καλούμενη Κλαυδισελεύκεια, πιθανῶς ὅτι ἔλαβε προνόμιόν τινα παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου. Ἐκεῖτο δὲ ὅλως εἰς τὰ βόρεια τῆς Πισιδίας. Αὐτόνομα χαλκᾶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Κλαυδίου Γοτθικοῦ. Ἐπιγρ., **ΚΛΑΥΔΙΟΣΕΛΕΥΚΕΩΝ**. Τύποι — μαρτυροῦντες τὴν λατρείαν τοῦ Μηνός, Διός, Διονύσου, Δήμητρος καὶ Ἡρακλέους (*Num. Chron.*, X, 19).

Τερμησός. Δύο πόλεις τοῦ ὀνόματος τούτου ὑπῆρχον ἐν Πισιδίᾳ, καλούμεναι ἢ μὲν μικρά, ἢ δὲ μεγάλα. Εἰς τὴν τελευταίαν τούτων, κειμένην ἐπὶ τοῦ ὄρους Σολύμου καὶ ἀμέσως ὑπὸ τὴν κορυφὴν, ἀνήκουσι τὰ νομίσματα (Leake, *Num. Hell. As.*, σ. 132).

Αὐτόνομα χαλκᾶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Συνήθεις τύποι — Κεφαλὴ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος, ὀπισθ. Κεραυνὸς ἢ ἵππος ἐλεύθερος συνήθως μετὰ χρονολογιῶν ὑπολογιζομένων ἀπὸ τοῦ 71 π. Χ, ὅτε διὰ τῆς *Lex Antonia de Termessibus* ἡ πόλις ἐκηρύχθη ἐλευθέρα (*Z. f. N.*, XII. 7.)

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ., **ΤΕΡ, ΤΕΡΜΕΣΣΕΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ** ἢ **ΤΕΡΜΗΣΣΕΩΝ** πρὸς

δὲ κατὰ προσθήκην ΤΩΝ ΜΕΙΖΟΝΩΝ, ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ ἢ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ ἐπιγραφῇ ἀναγνωσθεῖσα ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΕΡΜΗΣΕ Η ΤΟ Κ ΑΥΤΟΥΣ ΕΧΟΥΣΑ «αὐτόνομος διὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος;» (*Nunt. Chron.*, XIX. 3). Σημειωτέον ὅμως ὅτι τὸ ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ κομμάτιον φαίνεται σαφῶς φέρον ΤΟ ΚΑΠΟΥΣ ΕΧΟΥΣΑ (= ἡ το[ὺς] κήπους ἔχουσα = «ἡ φύλαξ τῶν ἱερῶν κήπων;» (ἥτις ἀνάγνωσις εἶνε πολὺ πιθανωτέρα τῆς πρώτης ἐπειδὴ ἡ πρώτη τοῦλάχιστον εἶνε λίαν ἀμφιβόλου Ἑλληνικῆς γλώσσης. Θεότητες, ΖΕΥΣ ΣΟΛΥΜΕΥΣ ἢ ΔΙ[Ο]C] ΣΟΛΥΜΕΩ[C], Ζεὺς Σολυμεὺς ἐγείρων τὴν δεξιὰν πρὸς τὸ πρόσωπον ἔχουσιν τὸν λιχανὸν κεκρυπμένον· ΣΟΛΥΜΟΣ, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Χαλδηνῆς· Ἑλένη μεταξὺ τῶν Διοσκούρων (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 345)· Νέμεσις, κτλ.

Τιμβριάς, κειμένη ἐπὶ ποταμοῦ καλουμένου Εὐρυμέδοντος. Μόνον αὐτοκρατορικὰ νομίσματα εἶνε γνωστὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γέτα. Ἐπιγρ., ΤΙΜΒΡΙΑΔΕΩΝ. Τύποι, Κυβέλη, Διόνυσος, Ἑρμῆς, καὶ πότάμιος θεὸς ΕΥΡΥΜΕ[ΔΩΝ].

Τιτυασσός. Θέσεως ἀγνώστου. Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Γέτα. Ἐπιγρ., ΤΙΤΥΑΣΣΕΩΝ. Τύποι — ΜΗΤΡΟΣ, γὰρ τετράστυλος, οὗ ἀριστερὰ ὄφεις, ὀπισθ. ΤΙΤΥΑΣΣΙC, πρόσθιον κάπρου. Ἡ λέξις ΜΗΤΡΟΣ δυνατὸν νὰ ἀναφέρηται εἰς τὴν λατρείαν τῆς Κυβέλης, ἥτις ἐπὶ νομίσματος τοῦ Σεουήρου, ἀποκειμένου ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ, παρίσταται ἔχουσα τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἐπὶ τῆς ῥάχης λέοντος καὶ κρατοῦσα ἐν ἐκάστη χειρὶ λέοντα ἀπὸ τοῦ αὐχένος. Οἱ λοιποὶ τύποι ἀναφέρονται γενικῶς εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Διός.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΠΙΣΙΔΙΑΣ.

	400-300 π. Χ.	300-190 π. Χ.	190 π. Χ. μέχρις αυτοκρ. χρόνων.	Αυτοκρατορικά
Ἀδαδα	...	...	Α	Α
Ἀμβλαδα	...	...	Α	Α
Ἀνδηδα	...	..	...	Α
Ἀντιόχεια	...	...	...	Α (ἀποικ.)
Ἀπολλωνία	...	...	...	Α
Ἀριασσός	...	...	...	Α
Βᾶρις	...	...	...	Α
Ἰσινδα	...	...	Α	Α
Κόδρουλα	...	..	...	Α
Κόλβασα	...	...	...	Α
Κόμαμα	...	...	...	Α
Κονάνη	...	...	...	Α
Κρήμνα	...	...	Ρ Α	Α (ἀποικ.)
Λυσινία	...	...	...	Α
Ὀλβασα	...	...	...	Α (ἀποικ.)
Οὔερβια (Verbis)	...	...	...	Α
Παλαιόπολις	...	..	...	Α
Πανέμου τείχος	...	...	...	Α
Παππα	...	...	...	Α
Πεδνηλίσος	...	...	...	Α
Πρόστανα	...	...	...	Α
Πῶγλα	...	...	...	Α
Σαγαλασσός	...	..	Ρ Α	Α
Σέλγη	Ρ	Ρ Α	Α	Α
Σελεύκεια	...	..	...	Α
Τερμησσός	...	...	Α	Α
Τιμβριός	...	...	...	Α
Τιτυασσός	...	...	...	Α

ΙΣΑΥΡΙΑ

*Ιδε ΚΙΛΙΚΙΑΝ ΤΡΑΧΕΙΑΝ

ΛΥΚΑΟΝΙΑ

Ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα Λυκαονία γνωστὴ χώρα ὠρίζετο πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῆς Πισιδίας, πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Γαλατίας, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Καππαδοκίας καὶ πρὸς νότον ὑπὸ τῆς ὀρεινῆς χώρας Ἰσαυρίας ἢ Κιλικίας τῆς Τραχείας. Αἱ πόλεις, ἃς ὁ Waddington (*Rev. Num.*, σειρὰ Γ', τόμ. Ι, σ. 24) τάσσει ὑπὸ τὴν Λυκαονίαν εἶνε αἱ Βάρατα, Δέρβη, Ἰκόνιον, Ἰλιστρα, Λαοδίχεια ἢ Κατακεκαυμένη (Combusta), Λάρανδα, Λύστρα, Πάρλαις, Σάβατρα καὶ Ὑδη. Εἰς ταύτας δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν Δαλίσανδον. Τὰ νομίσματα τῆς χώρας ταύτης εἶνε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου τῆς αὐτοκρατορικῆς περιόδου.

Βάρατα. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρις Ὡτακίλιας (*Num. Chron.*, XI, 58). Ἐπιγρ. ΒΑΡΑΤΕΩΝ ΚΟΙ. ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ ἢ ΚΟΙΝΟΝ ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ ΒΑΡΑΤΕΩΝ. Τύποι ποικίλοι, ὧν ὁ μόνος ἐνδιαφέρων εἶνε ἡ Τύχη τῆς πόλεως καθημένη ἐπὶ βράχου, ἔχουσα δὲ ποταμὸν παρὰ τοὺς πόδας.

Δαλίσανδος. Αὐτοκρατορικά τοῦ Οὐήρου. Ἐπιγρ., ΔΑΛΙΣΑΝΔΕΩΝ ΚΟΙΝ. ΛΥΚΑ. Ζεὺς καθήμενος (*Num. Chron.*, 1883, σ. 178). Ἡρακλῆς ιστάμενος μετὰ μήλου τῶν Ἑσπερίδων ἐν τῇ χειρὶ (*Num. Zeit.*, 1884, Πίν. V, 17).

Δέρβη. Αὐτοκρατορικά — Φαυστίνα καὶ Οὐῆρος. Ἐπιγρ. ΚΛΑΥ. ΔΕΡΒ. ΚΟΙ. ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ. Ἡ Δέρβη, ὡς ἡ Λαοδίχεια Κατακεκαυμένη, τὸ Ἰκόνιον καὶ ἡ Σελεύχεια τῆς Πισιδίας, εὐηργετήθη

πιθανῶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ἔλαβε τὸ ὄνομα Κλαυδιοδέρβη. Οἱ τύποι τῶν νομισμάτων αὐτῆς ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους.

Ἰκόνιον. Αὐτόνομα χαλκᾶ ὀλίγον τι ἀρχαιότερα τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου. *Ἐπιγρ.*, ΕΙΚΟΝΙΕΩΝ. Τύποι κυρίως ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Περσέως, τοῦ κατ' ἐγγύριόν τινα παράδοσιν ἀφιερῶσαντος τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ἐν Ἰκονίῳ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Γαλλιηνοῦ, μετ' ἐπιγρ. ΚΛΑΥΔΕΙΚΟΝΙΕΩΝ. Ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ ἐγκατέστη Ῥωμαϊκὴ ἀποικία ἐν Ἰκονίῳ. Ἐκτοτε δὲ μέχρι τοῦ Γαλλιηνοῦ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα περιέστη εἰς ἀχρηστίαν ἐπὶ τῶν νομισμάτων, τῆς ἐπιγραφῆς οὗσης ICONIEN. COLO. ἢ COL. AEL. HAD. ICONIENSI. S. R (Colonia Aelia Hadriana Iconiensium, Senatus Romanus). Περὶ τῶν γραμμάτων S. R ἴδε Eckhel, IV, 499.

Ἰλιστρα. Αὐτοκρατορικά — Μ. Αὐρήλιος, Λουκίλλα, καὶ Φίλιππος ὁ πρεσβύτερος (*Zeit. f. Num.*, XII, 4). *Ἐπιγρ.*, ΙΛΙΣΤΡΕΩΝ ΚΟΙΝ[ΟΝ] ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ. Τύποι — Ζεὺς καὶ Ἀθηνᾶ.

Λαοδίχεια, ὀλίγα μίλια βορειοδυτικῶς τοῦ Ἰκονίου, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ Λαοδίκης μητρὸς Σελεύκου τοῦ Α' καὶ ἐπονομασθεῖσα Κατακεκανμένη ἢ Combusta, πιθανῶς ὡς καταστραφεῖσα ποτε ὑπὸ πυρός.

Αὐτοκρατορικά — Οὐεσπασιανοῦ, Τίτου καὶ Δομιτιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΚΛΑΥΔΙΟΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Τύποι — Νίκη, Κυβέλη, κτλ. Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μαξιμίνου ἡ Λαοδίχεια ἔλαβε τὸν τίτλον καὶ τὰ δικαιώματα Ῥωμαϊκῆς ἀποικίας καὶ ἔκοψε νομίσματα μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς COL. IVL. AVS[picata] CL[audio] LA[odicea]. Τύπος — Τύχη.

Λάρανδα (Waddington, *Mél.*, I. 35). Αὐτοκρατορικά — Μ. Αὐρήλιος καὶ Φίλιππος ὁ πρεσβύτερος. *Ἐπιγρ.*, ΛΑΡΑΝΔ. ΜΗΤ,

ΚΟΙΝ. ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ, βραδύτερον δέ, ΣΕΒ. ΛΑΡΑΝΔΕΩΝ ΜΗΤΡΟ-
ΠΟ. ΚΟΙΝΟΝ, ἀποδεικνύουσα, ὅτι ἡ πόλις ἔχαιρε τὸν τίτλον Μη-
τρόπολις ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Αὐρηλίου καὶ ὅτι ὁ τίτλος Σεβα-
στὴ προσετέθη βραδύτερον.

Λύστρα. Ἀποικιακὰ Αὐγούστου. Ἐπιγρ., COL IVL. FEL.
GEM. LYSTRA. Ἰερεὺς ὁδηγῶν δύο βόας. Ἡ πόλις αὕτη μνη-
μονεύεται τὸ πρῶτον ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων XIV, ἐνθα
λέγεται ὅτι ὁ λαὸς ἐχαιρέτισε Λυκαονιστὶ τοὺς Βαρναβᾶν καὶ Παῦ-
λον ὡς τοὺς θεοὺς Δία καὶ Ἑρμῆν (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 347).

Παρλαῖς. Ἡ πόλις αὕτη, ὡς τὰ Λύστρα, εἶνε γνωστὴ μόνον
ὡς Ῥωμαϊκὴ ἀποικία ἀπὸ τῶν νομισμάτων της. Ἀυτοκρατορικὰ—
ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Δόμνης. Ἐπιγρ. IVL. AVG. COL. PARLAIS.
Τύποι—ὁ θεὸς Μῆν, κρατῶν κῶνον πίτυος, ἔχων δὲ παρὰ τοὺς
πόδας ἀλέκτορα· Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια· Τύχη, κτλ.

Σαυάτρα. Ἀυτοκρατορικὰ—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου
τοῦ πρεσβυτέρου. Ἐπιγρ., ΣΑΟΥΑΤΡΕΩΝ, βραδύτερον δὲ ΣΑΥΑΤ[ΡΕ-
ΩΝ], σὺν προσθήκῃ, ἀπὸ τῶν χρόνων Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς,
τοῦ ΚΟΙ. ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ. Τύποι—Ζεὺς, Ἀθηνᾶ, Ἡρακλῆς καὶ
ἐγγώριός τις θεότης ἢ δαίμων μιᾶς τῶν λιμνῶν τῆς Λυκαονίας,
στηριζόμενος ἐπὶ μακροῦ καλάμου καὶ κρατῶν δύο στάχους, ἔχων
δὲ παρὰ πόδας ἰχθὺν πρὸς φώκην ὁμοιάζοντα.

Υῶη. ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς Λυκαονίας καὶ Γαλατίας. Ἐκ τῆς
θέσεως ταύτης ὁ κ. Waddington κέκτεται νόμισμα ἐπιγεγραμ-
μένον ΥΔΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΝ ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ.

ΚΙΛΙΚΙΑ.

Μετὰ ΚΙΛΙΚΙΑΣ ΤΡΑΧΕΙΑΣ ἢ ΙΣΑΥΡΙΑΣ.

Ἡ ἐπαρχία τῆς Κιλικίας διαιρεῖται φυσικῶς εἰς δύο μέρη οὐσιωδῶς ἀφ' ἐκάστων διαφέροντα. Ἡ ἀνατολική Κιλικία εἶνε χθαμαλή εὐφορος πεδιάς, δι' ἧς οἱ ποταμοὶ Πύραμος καὶ Σάρος κατέρχονται πρὸς τὴν θάλασσαν.

Ἐξ ἄλλου τὸ δυτικὸν ἡμισυ τῆς χώρας εἶνε τραχεῖα ὄρεινὴ χώρα, δι' ὃ καὶ ἐκαλεῖτο ἡ Τραχεῖα. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς Κιλικίας δὲν δύναται εὐχερῶς νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς Ἰσαυρίας, — ἂν καὶ οἱ νομισματικοὶ ὁμιλοῦσι συνήθως περὶ τῆς τελευταίας ὡς περὶ μεσογείου χώρας, — διότι ἡ Ἰσαυρία βεβαίως ἐξετείνετο μέχρι τῆς θαλάσσης.

Ἐνόμισα δὲ πρέπον ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ νὰ περιλάβω ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ ἀλφαβητικῷ καταλόγῳ πάσας τὰς πόλεις Κιλικίας τῆς Πεδιῆς (Campestris) καὶ Κιλικίας τῆς Τραχείας ἢ Ἰσαυρίας, ἐν ᾧ διαμερίσματι περιέλαβον ὡσαύτως ἐξ πόλεις δυναμένας ἴσως μετ' ἴσου δικαιώματος νὰ ἀποδοθῶσι τῇ Παμφυλίᾳ καὶ Πισιδίᾳ, καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ δυσκόλως δύνανται νὰ καθορισθῶσιν ἀκριβῶς τὰ μεταξὺ Ἰσαυρίας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ὄρια. Αἱ πόλεις δ' αὗται εἶνε αἱ Κορακήσιον, Συέδρα, Κολυβρασός, Κάσα, Λύρβη καὶ Καραλλία, αἵτινες ἐξαιρέσει τῆς τελευταίας περιλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἐπαρχίᾳ Παμφυλίας, ἂν καὶ ὑπὸ τὸ κεφάλαιον Κιλικία ἢ Τραχεῖα. Ὁ Στράβων (667) ἐν τούτοις, ποιεῖ τὸ Κορακήσιον ὄριον τῶν δύο ἐπαρχιῶν (Πρβλ. Waddington, *Rev. Num.*, 1883, σ. 24 κ. ἐξ.).

Ἡ νομισματοκοπία τῆς Κιλικίας μέχρι περίπου τῶν μέσων τοῦ πέμπτου αἰῶνος συνίσταται ἐξ ἀρχαϊκῶν ἀργυρῶν στατήρων Αἰγυπτιακῆς ὀλκῆς (περὶ τοὺς 180 κ.), κοπέντων εἰς δύο μόνον πό-

λεις, ἤτοι τὴν Μάλλον ἐν τῷ ἀνατολικῷ καὶ τὴν Κελίνδερν ἐν τῷ δυτικῷ μέρει τῆς Κιλικίας. Μόλις δὲ ὀλίγον κατόπιν ἤρξαντο κόπυσθαι ἀργυρὰ νομίσματα Περσικοῦ κανόνος (170 - 160 π. κ. περίπου) ἢ Ταρσός, Σόλοι καὶ Νάγιδος, ὀλίγον δὲ κατόπιν καὶ ἡ Ἰσός. Αἱ ἐξ αὐτῶν πόλεις ἦσαν τὰ μόνα σπουδαῖα Κιλικικὰ νομισματοκοπεῖα πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου. Τὰ νομίσματα αὐτῶν ἐν μέρει μὲν εἶνε ἀστικά ἐν μέρει δὲ σατραπικά, τοὔτεστι κοπέντα ἐν ὀνόματι ἢ μετὰ τῶν τύπων τῶν Περσῶν σατραπῶν, οἵτινες ἐποίησαν τὴν Κιλικίαν ὁρμητήριον τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν ἐναντίον τῆς Κύπρου καὶ Αἰγύπτου κατὰ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ.

Αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν νομισμάτων εἶνε, ὥς θὰ ἀνεμένετο ἐν χώρᾳ μετὰ πληθυσμοῦ μεμιγμένου ὡς ὁ τῆς Κιλικίας, συνήθως διγλωσσοί, τῆς μὲν Ἑλληνικῆς ἐπικρατούσης ἐν τῷ δυτικῷ τῆς δὲ Ἀραμαϊκῆς ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἡμίσει τῆς χώρας. Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι μέγας ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀργυρῶν στατήρων φέρει ὑστερόσημον ταύρου ἱσταμένου σὺν δυσὶν Ἀραμαϊκοῖς γράμμασιν *l m* (τ') ὑπεράνω τῆς ράχεως αὐτοῦ. Ἡ ἀφορμὴ τῶν ὑστερόσημων τούτων δὲν εἶνε γνωστὴ. Μετὰ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡ σατραπικὴ νομισματοκοπία καταπαύει καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς νέας βασιλικῆς νομισματοκοπίας τοῦ Ἀλεξάνδρου. Αὕτη συνεχισθεῖσα διὰ τῶν νομισμάτων τῶν Σελευκιδῶν βασιλέων, ἀπέτελει τὸ κύριον κυκλοφοροῦν νόμισμα τῆς Κιλικίας μέχρι τοῦ χρόνου, ὅτε ὁ Πομπήγιος διωργάνωσε τὴν χώραν εἰς Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν ἐν ἔτει 67 π. Χ. Περὶ τὸν χρόνον τοῦτον ἤρξατο ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν προστασίαν ἀφθονος ἐκδόσις χαλκῶν αὐτονόμων νομισμάτων εἰς πάσας τὰς κυριωτάτας πόλεις, πολλὰ τῶν ὁποίων φέρουσι χρονολογίας συμφώνως πρὸς διάφορα ἐγχώρια χρονολογικὰ συστήματα. Ἐτι δὲ μᾶλλον πολυάριθμα εἶνε τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα, τὸ πλεῖστον χαλκᾶ, ἃν καὶ ἀπαντῶσιν κατ' ἐξαιρέσιν καὶ ἀργυρὰ ἐν τισὶ πόλεσιν, ὅσον ἐν Αἰγαῖς, Μόμφω, Σελευκείᾳ καὶ Ταρσῷ, περὶ τῶν ὁλκῶν τῶν ὁποίων ἴδε Hultsch (*Metrologie*, σ. 582).

Ἀγχιάλη(ς), μεταξύ Ταρσοῦ καὶ Σόλων. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατετάχθη νόμισμά τι ὑπὸ Mionnet (*Suppl.*, VII. σ. 188), καὶ ὁμῶς τῆς αὐτοκρατορικῆς περιόδου· ἔμπ. ΑΝΧΙΑΛΟΣ, Κεφαλὴ Ἀγχιάλου τοῦ κτίστου· ὁπισθ. ΑΝΧΙΑΛΕΩΝ Ἀσκληπιὸς ἱστάμενος. Τοῦτο περιεγράφη ἤδη ὑπὸ τὴν Θρακικὴν Ἀγχιάλον (Τόμ. Α'. σ. 348).

Ἀδανα, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Σάρου, περὶ τὸ μέσον τῆς ἀποστάσεως μεταξύ τῆς πρὸς ἀνατολὰς Ταρσοῦ καὶ τῆς πρὸς δυσμὰς Μόψου Ἑστίας.

Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικᾶ— ἀπὸ Κομμόδου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΔΑΝΕΩΝ, προστιθεμένων ἐνίοτε τῶν ΑΔΡΙΑΝΩΝ, ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΩΝ, ΑΔΡ. ΣΕΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΠΟ.—ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΙΑΝΩΝ ἢ ΜΑΞΙΜΕΙΑΝΩΝ, πρὸς τιμὴν τῶν αὐτοκρατόρων Ἀδριανοῦ, Μακρίνου, Ἐλαγαβάλου, Σεβ. Ἀλεξάνδρου, Μαξιμίμου καὶ Μαξιμου. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 19 π. Χ. Τύποι—Τύχη μετὰ τοῦ ποταμοῦ Σάρου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· Ζεὺς· Ἑρμῆς· κτλ. Ἀγῶνες.—ΙΕΡΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ καὶ ΔΙΟΝΥΣΙΑ (*Berl. Blatt.*, V. 22). Ἴδε ὡσαύτως Ἀντιόχειαν πρὸς τῷ Σάρῳ (*Rev. Num.*, 1854, 41; 12, 138, 139).

Αἰγαί, ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τοῦ κόλπου τῆς Ἰσσοῦ. Αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ., ΑΙΓΕΑΙΩΝ συνήθως μετὰ τῆς προσθήκης ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. Κεφαλὴ τῆς Τύχης πυργοστεφής· ὁπισθ. Προτομὴ ἱππου· κτλ. Αὐτοκρατορικᾶ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΙΓΕΑΙΩΝ, ΑΙΓΕΩΝ, ΑΙΓΑΙΩΝ, κτλ, προστιθεμένων συχνὰ ἐπιθέτων τιμητικῶν τῶν αὐτοκρατόρων (ἴδε Ἀδανα). Ἀργυρᾶ μόνον τοῦ Ἀδριανοῦ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 47 π. Χ. Κόριοι τύποι ἢ ἐπιγραφαί—ΘΕΩ ΚΩΤΗΡΙ Κ. ΘΕΩ ΤΕΛΕΣΦΩΡΩ ἐπὶ ναοῦ, ἐν ᾧ εἰδῶλα Ἀσκληπιοῦ καὶ Τελεσφόρου· ὁ λιμὴν τῶν Αἰγῶν, πλοῖον καὶ φάρος· Ἀμάλθεια φέρουσα τὸν παῖδα Δία καὶ κέρας Ἀμαλθείας· Αἰξ ἱσταμένη, κτλ. ΠΥΡΑΜΟΣ, γέφυρα ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ

Πυράμου, ὑπὸ τὰς ἀψίδας τῆς ὁποίας ἡ λέξις ΔΩΡΕΑ σημαίνουσα πιθανῶς ἢ ὅτι ἡ γέφυρα ἦτο δῶρον τοῦ αὐτοκράτορος, ἢ ὅτι εὐεργέτημά τι ἢ ἀτέλεια παρεχωρήθη τῇ πόλει πρὸς ἀμοιβὴν τῆς συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς γεφύρας. Ὁ αὐτὸς ἀκριβῶς τύπος ἀπαντᾷ ἐπὶ νομισμάτων τῆς γειτονικῆς πόλεως Μόφου, δεικνύων ὅτι πλείονες τῆς μιᾶς πόλεις μετέσχον τοῦ ἔργου (Sestini, *Lettere*, V. 54). Ἡ λέξις ΔΩΡΕΑ ἀπαντᾷ ὡσαύτως ἐπὶ νομίσματος τῆς Σίδης, γεγραμμένη ἐπὶ βωμοῦ. Ὁ ἐπὶ πολυαριθμῶν νομισμάτων τῶν Αἰγῶν τίτλος ΝΑΥΑΡΧΙΣ, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ πόλις ἦτο ναυτικὸς σταθμός.

Ἀλεξάνδρεια κατ' Ἰσσον (νῦν Ἰσκανδερούμ). Αὐτόνομα χαλκᾷ Ῥωμαϊκῶν τύπων, φέροντα ἐνίοτε χρονολογίας συμφώνως πρὸς τὸ Πομπήειον Κιλικικὸν σύστημα τὸ ἀπὸ τοῦ 67 π. Χ. Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΑΤ ΙССОН. Τύποι, συνήθεις.

Ἀνάξαρδος, ἐπὶ τοῦ Πυράμου περὶ τὰ τριάκοντα μίλια ὑπὲρ τὴν Μόφου Ἑστίαν, καλουμένην Καισάρεια πρὸς τῷ Ἀναζάρβω ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου μέχρι τῶν τοῦ Οὐήρου, ἀπλῶς δ' Ἀνάξαρδος ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Κομμόδου μέχρι τῆς τοῦ Γαλλιανοῦ. Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Γαλλιανοῦ, μετὰ ἢ ἄνευ ὀνόματος αὐτοκράτορος. Ἐπιγρ., ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΑΝΑΖΑΡΒΩ· ΚΑΙΣΑΡ. ΥΠ. ΑΝΑΖΑΡ. ἢ ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ· ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ, κτλ. Νομίσματα μετὰ χρονολογιῶν δύο συστημάτων, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ 19 π. Χ., τὸ δὲ δευτέρον ἀπὸ τοῦ 20 μ. Χ. Πρόσθετοι τιμητικοὶ τίτλοι, ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΕΝΔΟΞΟΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΑ, πρὸς τούτοις δὲ συντετμημένοι τίτλοι Α. Μ. Κ. Γ. Β ἢ Α. Μ. Κ. Γ. Γ. ἀντὶ πρώτης μεγίστης καλλίστης, γραμματικῆς ἢ γεροῦσις. Περὶ δὲ τῆς λέξεως ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ τῆς παρὰ τύπον γυναικὸς καθημένης καὶ ριπτούσης ψῆφον εἰς ὑδρίαν ἴδε Eckhel, III. 73. Ἀγῶνες—ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, ΙΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΚΟΣ, ΣΕΒΑΣΜΙΑ καὶ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑ. Τύποι

πολυάριθμοι καὶ ποικίλοι, ἀντιγεγραμμένοι συνήθως ἐκ τῶν τῆς Ταρσοῦ (*Rev. Num.*, 1854. 9 κ. ἐξ. 137 κ. ἐξ.).

Ἀνεμούριον, ἐν Κιλικίᾳ τῇ Τραχείᾳ ἐπὶ τοῦ νοτιωτάτου ἀκρωτηρίου τῆς Μ. Ἀσίας. Χαλκᾶ αὐτόνομα. *Ἐπιγρ.*, ΑΝΕΜΟΥ-ΡΙΕΩΝ ἢ ΑΝΕΜΟΥΡΕΩΝ, ἐνίοτε μετὰ τῆς εἰκόνης Ἀντιόχου τοῦ Δ' βασιλέως τῆς Κομμαγενῆς, 38-72 μ. Χ., ᾧ τινι ἐδόθη ὑπὸ Καλιγούλα ἢ ἀκτὴ τῆς Κιλικίας. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Τίτου μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Τύποι ἄνευ εἰδικοῦ τινος ἐνδιαφέροντος, ἐξαιρέσει ἐνὸς ἀναφερομένου εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Περσέως (*Mionnet, Suppl.*, VII, ἀρ. 156).

Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Κύδῳ, ὄνομα προσωρινὸν τῆς Ταρσοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου Δ' τῆς Συρίας, 175-164 π. Χ. (*Waddington, Voyage Archéol. Explication des Inscriptions*, τόμ. III, σ. 351). Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ ἐκόπησαν αὐτόθι νομίσματα ἐπιγεγραμμένα ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΥΔΩΝΙ, φέροντα τὸν τύπον τοῦ Σάνδητος (Σανδάν) ἥτοι Ἀσιατικοῦ Ἡρακλέους παριστωμένου ὡς γυμνοῦ καὶ πωγωνοφόρου ἱσταμένου ἐπὶ τῆς ῥάχεως λέοντος πτερωτοῦ καὶ κερασφόρου (*Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 366).

Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Σάρῳ, γνωστὴ μόνον ἐκ νομισμάτων μετὰ εἰκόνης Ἀντιόχου τοῦ Δ' (175-164 π. Χ.). Τοῦτο δ' ἦτο πιθανῶς ὄνομα ἐφήμερον τῶν Ἀδάνων (ἴδε Ἀδανα). *Ἐπιγρ.*, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΣΑΡΩΙ Τύποι — Ζεὺς καθήμενος κλ.

Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Πυράμῳ, ὄνομα ἐπὶ τινι χρόνον τῆς Μεγάρσου (*Imhoof, Annuaire de Num.*, 1883).

Ἀργος τῆς Κιλικίας, φρούριον ἐπὶ τοῦ ὄρους Ταύρου κείμενον, ὡς νομίζεται, παρὰ τὰς πύλας τῆς Κιλικίας (*Leake, Num. Hell., Sup. Asia*, σ. 24). *Αὐτοκρατορικά* νομίσματα ἀπεδόθησαν αὐτῷ — ἀπὸ Οὐαλεριανοῦ μέχρι Σαλωνίνου — μετ' Ἀργείων τύπων, κυρίως, ὡς φαίνεται, ἐνεκα τῶν ἐν τῷ πεδίῳ γραμμάτων.

Ἡ κατάταξις αὕτη ἐν τούτοις δὲν εἶνε εὐπρόσδεκτος, ἐπειδὴ μικρὰ μόνον ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρχῃ, ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκουσιν Ἀργεὶ τῷ Πελοποννησιακῷ.

Αὐγούστα. Ὑποτίθεται ὅτι ἔκειτο ἐν τῇ μεταξύ τοῦ Σάρου καὶ Πυράμου χώρᾳ, πιθανῶς μεταξύ Ἀναζάρβου καὶ Ἱεραπόλεως Κασταδάλων (Imhoof, *Zeit. f. Num.*, 1883). Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΥΓΟΥΣΤΑΝΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 19 ἢ 20 μ. Χ. ὡς δεικνύει ἡ χρονολογία νομίσματός τινος τοῦ Οὐολουσιανοῦ (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 351). Τύποι — Προτομὴ Διονύσου, αἰγόκερος, Ἀρτεμις, Ἀθηνᾶ κτλ.

Γερμανικόπολις. Πόλις τοῦ ὀνόματος τούτου μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ Ἱεροκλέους ὡς κειμένη ἐν Ἰσαυρίᾳ ὑποτίθεται δέ, ὅτι ἔκειτο ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ Καλυκάδου. Αὐτοκρατορικά τοῦ Ἀδριανοῦ μόνον (*Archaeologia*, XVII. 218). Ἐπιγρ., ΑΔΡΙΑΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ]. Τύποι — Προτομὴ Ἀπόλλωνος. Τὸ νόμισμα τοῦτο εὐρίσκεται νῦν ἐν τῷ Βρεταννικῷ Μουσείῳ, διαφέρει δὲ κατὰ τεχνοτροπίαν, κατασκευὴν καὶ ἐπιγραφὴν ἀπὸ τῶν νομισμάτων Γερμανικοπόλεως τῆς ἐν Παφλαγονίᾳ. Διὰ τοῦτο ὀλίγον διστάζω νὰ ἀπονείμω τοῦτο τῇ Κιλικικῇ πόλει. Τὸ ὑπὸ Mionnet τῇ αὐτῇ πόλει ἀποδιδόμενον νόμισμα (III, 579, 202) ἀνήκει, ὡς ἀπέδειξεν ὁ Sestini (*Lettere di Continuazione*, VIII. 94) εἰς τὴν Τραϊανόπολιν τῆς Φρυγίας (ἴδε Γρυμένου Θύραι τῆς Φρυγίας).

Διοκαισάρεια, κειμένη πιθανῶς μεταξύ Κλαυδιοπόλεως καὶ Σελευκείας τῆς πρὸς τῷ Καλυκάδῳ ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Κεννατίδος. Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ., ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ, ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ἢ ΑΔΡΙ., ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠ. ΚΕΝΝΑΤΩΝ. Τύποι, κυρίως ἀναφερόμενοι εἰς

τὴν λατρείαν τοῦ Διὸς ὡς καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἀπαιτεῖ, οἷον ναός, κεραυνός, κεραυνὸς ἐπὶ θρόνου, ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ, Ζεὺς ἑξακοντίζων κατὰ γίγαντος κεραυνὸν (Z. f. N., XIII. Πίν. IV. 9), ὑπερθεὶς δὲ ἡ ἐπιγραφή ΟΛΒΟΣ¹, προφανῶς οὐχὶ πρὸς τὸν τύπον σχετιζομένη, ἀλλ' ἀπλῶς σημαίνουσα πλοῦτον ἢ εὐτυχίαν. Ἐπειροὶ τύποι εἶνε ἡ Τύχη ἱσταμένη πρὸ τῆς πόλεως, ἣτις κάθεται ἔχουσα παρὰ πόδας αὐτῆς νηχόμενον τὸν ποταμὸν Καλυκάδον(ι). Ἡρακλῆς κατακεκλιμένος ἐπὶ τῶν ὤμων λέοντος, κτλ. (Rev. Num., 1854, 15 καὶ 139).

Εἰρηνόπολις ταυτιζομένη ὑπὸ Leake (*Num. Hell. Suppl. Asia*, σ. 61) πρὸς τὸ Ζεφύριον τὸ παρὰ τὸ δμώνυμον ἀκρωτήριον δυτικῶς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Καλυκάδου. Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ἢ ΙΡΗΝΟΠΟΛΙΤΩΝ, ἐπὶ δὲ νομίσματος τοῦ Τριβ. Γάλλου, ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ ΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 52 μ. Χ. Τύποι — Κεφαλὴ τοῦ Διός, ὄπισθ. ποτάμιος θεὸς νηχόμενος. Ἡρακλῆς κατακεκλιμένος. Κυβέλη ἐπὶ θρόνου. Τύχη πόλεως μετὰ ποταμοῦ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς. Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια. Ἴσις, κτλ.

Ἐπιφάνεια, παρὰ τὸν μυχὸν τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου. Αὐτόνομα αὐτοκρατορικῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Ὠτακιλίας. Ἐπιγρ., ΤΡΑΙΑΝΟΠΟ. ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ ἢ ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ. Τύποι — Τύχη. Σέραπιδες. Ἀπόλλων ἱστάμενος παρὰ βράχον, ἐφ' οὗ ἡ λύρα του. Ἀπόλλων καθήμενος, κτλ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 37 μ. Χ.

Ζεφύριον Ἀδριανόν, πόλις παράλιος ὀλίγον τι πρὸς δυ-

1. Ἡ παρὰ Eckhel ἀπονομή νομίσματος τοῦ Μ. Αὐρηλίου ἐπιγεγραμμένου ΔΩΡΕΩΝ ΒΟΣ τῇ ὑπὸ Πλινίου (N. H. V. 92) μνημονευομένη πόλει Δώρω, δέξεται εἰς κακὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερομένου νομίσματος ὡς ἐπιγεγραμμένου ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΟΛΒΟΣ.

σμός τῆς Ἀγχιάλῃς. Αὐτόνομα Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικά — Ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Τριβ. Γάλλου. Ἐπιγρ., ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ ἢ ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ. Τύποι, συνήθεις. Τὸ ἐπίθετον ΕΥΣΕΒΩΝ προστίθεται τῷ ἐθνικῷ ἐπὶ νομίσματος τῆς Σαβίνης (*Zeit. f. Num.*, III 343). Ἴδε ὡσαύτως Εἰρηνόπολιν (σ. 286).

Ἱεροπόλις Καστάβαλα, ἐπὶ τοῦ μέσου ἢ ἄνω μέρους τοῦ ποταμοῦ Πύραμου. Τὰ ἀρχαιότατα αὐτῆς νομίσματα χρονολογούνται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Σελευκιδῶν, μέχρι δὲ τοῦ τέλους τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. φέρουσι τὰς ἐπιγραφὰς ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ καὶ ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΠΥΡΑΜΩΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. Τύποι — κεφαλὴ Ἀπόλλωνος, δπ., Ῥώμη καθημένη ἐπὶ ἀσπίδων· κεφαλὴ Τύχης πυργωστεφῆς, δπ., ἀετός· θεὰ καθημένη ἐπὶ θρόνου μετ' ἀετοῦ παρ' αὐτήν· Ἄρτεμις φονεύουσα ἔλαφον, κτλ. Πρὸς τοῦτοις ὁ ποταμὸς Πύραμος ὡς μορφὴ κολυμβῶσα, μετὰ πτηνοῦ ὕδροχαροῦς νηχομένου παρ' αὐτῷ ἢ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τῶν βραχιόνων του. Ἐνίοτε φέρει λαμπάδα ἐν τῇ μιᾷ τῶν χειρῶν (πρβλ. πῦρ, πυρφόρος καὶ Πύραμος). Ἡ πόλις αὕτη ἦτο διάσημος ἕνεκα τοῦ ἐν αὐτῇ ἱεροῦ Ἀρτέμιδος τῆς Περσείας (Στράβ. XII, 637), ἔνθα ἐλέγετο τὰς ἱερείας γυμνοῖς τοῖς ποσὶ δι' ἀνθρακίᾳς βαδίζειν ἀπαθεῖς. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Πάντα δὲ τὰ μετὰ τὸν Σεπτ. Σεουήρον φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν, ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΚΑΣΤΑΒΑΛΕΩΝ. Τύποι — Πύραμος ποταμός, Ἥλιος, Διόνυσος, Ζεὺς, Τύχη, κτλ. Πλείονας λεπτομερείας ἴδε παρὰ Imhoof, *Zeit. f. Num.*, X, 1883 καὶ *Mon. Gr.*, σ. 352).

Ἰσαυρά. Πόλις μεσόγειος περὶ τὰ εἴκοσι μίλια νοτιοανατολικῶς τῆς λίμνης Τρωγίτιδος.

Αὐτοκρατορικά νομίσματα Δόμνης, Καρακάλλα καὶ Γέτα. Ἐπιγρ., ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΣΑΥΡΩΝ. Τύποι ποικίλοι, ἀλλ' ἄνευ εἰδικοῦ τινος ἐνδιαφέροντος.

Ἰσσοός. Ἡ πόλις αὕτη ἔκοψεν ἀργυροῦς στατῆρας Περσικῶν κανόνος μετὰ διγλώσσω ἐπιγραφῶν.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 400-380 π. Χ.

ΙΞΞΙ Ἀπόλλων ἱστάμενος, κρατῶν φιάλην καὶ στηριζόμενος ἐπὶ δέν- δρου δάφνης· ὑπεράνω ἀβεβαία Ἀραμαϊκὴ ἐπιγραφή. (Imhoof, <i>Mon. Gr.</i>, Πίν. F. 21.)	Ἡρακλῆς ἱστάμενος γυμνός, κρατῶν ρόπαλον, τόξον καὶ λεοντῆν. Ρ Στατῆρ 166 x.
---	---

Χρόνοι τοῦ Τιριδάζου, περὶ τὰ 386-380 π. Χ.

ΙΞΞΙΚΟΝ Ζεὺς ἀετοφόρος ἱστάμε- νος πρὸς ἀρ. στηριζόμενος ἐπὶ σκή- πτρου. Λεΐψανα Ἀραμαϊκῆς ἐπι- γραφῆς. Imhoof, <i>Mon. Gr.</i>, σ. 354.)	𐎧𐎡𐎢𐎧 (Τιριδάζος) γράμμασιν Ἀρα- μαϊκοῖς. Ἡμίσεια παράστασις τοῦ θεοῦ Ὀρμούσδα ἐξερχομένη ἐκ δι- σκου πτερωτοῦ καὶ κρατοῦσα στέ- φανον καὶ ἄνθος. Ἐν τῷ πεδίῳ δ- νομα ἀρχοῦτος ΑΜΙ. Ρ Στατῆρ.
--	---

Ὅμοιοι στατῆρες ἐκόπησαν ὑπὸ τοῦ Τιριδάζου ἐν Ταρσῷ καὶ Σόλοις, σὺν Τ ἢ ΞΟ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως. Ὁ Τιριδάζος ἤρχε τῆς δυτικῆς Ἀρμενίας ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ξενοφώντος. Κατόπιν ἤρχε τῶν Περσικῶν στρατῶν ἐν τῇ δυτικῇ Μικρῇ Ἀσίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ 386 π. Χ. ἦτο ἐν Κιλικίᾳ ἔνθα μετὰ τοῦ Ὀρόντου διωργάνου καὶ ἤρχε τῆς ἐναντίον τοῦ Εὐαγόρα τῆς Κόπρου ἐκστρατείας (Waddington, *Mél.* I 64).

Περὶ τὰ 370-350 π. Χ.

Ι — Ξ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἀντωπός, μετὰ τριλόφου περικεφαλαίας.	Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ. κρα- τῶν δὲ σκῆπτρον. Ἐν τῷ πεδίῳ, ἀρ. μὲν σταφυλὴ καὶ στάχυς, δεξιὰ δὲ κράνος καὶ Β· ὑπὸ τὸν θρόνον Ξ. Ρ Στατῆρ 168-164 x.
--	---

Παράβαλε ὁμοίους στατῆρας κοπέντας ἐν Μαλλῷ, Ταρσῷ καὶ Σόλοις.

Ἰωτάπη, μικρὰ πόλις Κιλικίας τῆς Τραχείας ἐν τῇ Σελινίτιδι καλουμένῃ χώρᾳ. Αυτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι

Ουαλεριανού. **Επιγρ.*, ΙΩΤΑΠΕΙΤΩΝ. Τύποι — Τύχη· Ἡρακλῆς καὶ Θάλασσα (;)· Δημήτηρ κρατοῦσα δᾶδα καὶ κλάδον.

Καραλλία, χειμένη πιθανῶς ἐν τῷ νῦν Βέη Σχεχέρ, πρὸς νότον τῆς Κοραλίδος λίμνης, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰσαυρίας (πρὸς Waddington, *Rev. Num.*, σειρὰ III, τόμ. I, σ. 31), οὐχὶ δ' ὡς συνήθως τίθεται ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν πινάκων, ἐν τῷ νῦν Κερέλι, πρὸς νότον τῆς αὐτῆς λίμνης. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρι Σαλωνίνης. **Επιγρ.*, ΚΑΡΑΛΛΙΩΤΩΝ. Ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ Ἀρτεμις εἶνε· αἱ συνηθέστατα ἐπὶ τῶν νομισμάτων παριστώμεναι θεότητες.

Κάσα, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν μεταξὺ Ἰσαυρίας καὶ Πισιδίας ἢ Παμφυλίας συνόρων, πιθανῶς παρὰ τὴν Καραλλίαν (*Rev. Num.*, ε. ἀ.). *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Οὐήρου μέχρι Οὐαλεριανού. **Επιγρ.*, ΚΑΣΑΤΩΝ. Τύποι, συνηθεις.

Καστάβαλα. Ἰδε Ἱεράπολιν.

Κελένδερις, κατὰ τὴν παράδοσιν Ἀσσυριακὴ ἢ Φοινικικὴ πόλις, ἀποικισθεῖσα ἐν παλαιᾷ ἐποχῇ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκ Σάμου. Ἐκείτο ἐπὶ βράχου ὑψηλοῦ, σχεδὸν ὑπὸ τῆς θαλάσσης πανταχόθεν περιβαλλομένου ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κιλικίας τῆς Τραχείας. Εἶχε δὲ μικρὸν λιμένα, ὅστις συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀργυρῶν αὐτῆς νομισμάτων.

Πρὸ τοῦ 450 περίπου π. Χ. Αἰγινητικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἰππεὺς μετὰ δύο δοράτων.

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον (Brandis, 497).
 Ρ 180 κ.

Τράγος γονατίζων ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης.

Τετράγωνον ἔγκοilon ἀκανόνιστον.
 Ρ 93·6 κ.

Τράγος πηδῶν

Τετράγωνον ἔγκοilon εἰς τέσσαρα διηρημένον. Ρ 93 κ.

(B. M. Guide, Πιν. III, 37.)

Περὶ τὰ 450-400 π. Χ. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἴππεὺς γυμνός, μετὰ μαστιγίου, ἐπιβαίνων πλαγίως ἵππου ἡνωμένου. Ἐν τῷ πεδίῳ, ἐνίοτε, Α ἢ Γ. (Hunter, Πίν. XVI. 13, 14 καὶ Brandis, σ. 497.)	Τράγος γονατίζων ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης καὶ στρεφόμενος. Ἐν τῷ πεδίῳ κλάδος κισσοῦ ἢ ἕτερόν τι σύμβολον. Τὸ δλον ἐν πεδίῳ ἐν κοίλῳ κυκλικῷ. Ρ 170-160 π.
---	--

Περὶ τὰ 400-350 π. Χ. ἡ βραδύτερον.

Ἴππεὺς γυμνός, ὡς ἀνωτέρω. (Πίναξ ΚΕ'. 12.) Ὅμοιος. Ἴππος ἐλεύθερος.	ΚΕΛΕΝ Τράγος γονατίζων ὡς ἀνωτέρω. Ρ 170-160 π. » Ὅμοιος. Ρ 55 π. ΚΕ Ὅμοιος. Ρ 11 π.
---	---

Μετὰ διακοπὴν δύο περίπου αἰώνων, ἡ νομισματοκοπία τῆς Κελενδέρεως ἀρχεταὶ πάλιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Σελευκιδῶν κατὰ τὸν δεύτερον αἰῶνα π. Χ.

Κεφαλή Δημητρίου τοῦ Α'. (162-150 π. Χ.)	ΚΕΛΕΝΔΕΡΙΤΩΝ Τράγος. Α' 6
---	----------------------------------

38-72 μ. Χ.

Μετὰ νέαν πάλιν μακρὰν διακοπὴν ἀπαντῶμεν ἐκ νέου χαλκὰ νομίσματα τῆς Κελενδέρεως ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιόχου Δ' τῆς Κομμαγενῆς.

Κεφαλή μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῶν τίτλων Ἀντιόχου Δ', βασιλέως τῆς Κομμαγενῆς.	ΚΕΛΕΝΔΕΡΙΤΩΝ Ἀπόλλων ἱστάμενος. Α' 95
--	--

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ χαλκὰ νομίσματα—ἀπὸ Κομμόδου μέχρις Ἐτρουσκίλλας. Ἐπιγρ., ΚΕΛΕΝΔΕΡΙΤΩΝ. Τύποι—Ποσειδῶν, Τύχη, Ἀπόλλων, κτλ.

Κεγνατίς. Ἴδε Λαλασσίς καὶ Ὀλβα.

Κητίς. Ἴδε Κοροπισσὸν καὶ Ὀλβαν.

Κοδριγαί. Ἴδε Ταρσόν.

Κολυδρασσός, κειμένη πιθανῶς ἐν Σεΐδι Σχεχέρ μεταξὺ

τῶν λιμνῶν Κοραλίδος καὶ Τρωγίτιδος παρὰ τὰ σύνορα τῆς Παμφυλίας (πρβλ. Waddington, *Rev. Num.*, σειρά III, τόμ. Α'. σ. 31). Ἐχομεν αὐτῆς αὐτοκρατορικὰ νομίσματα ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρι Σαλωνίνου. Ἐπιγρ., ΚΟΛΥΒΡΑΣΣΕΩΝ. Ἐπὶ διαφόρων νομισμάτων τοῦ Οὐαλεριανοῦ καὶ Σαλωνίνου ἡ λέξις ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑ ἀπαντᾷ συνδεδυασμένη μετὰ τοῦ τύπου τριῶν ἀγωνιστικῶν ὑδριῶν. Σημαίνει δ' αὕτη, πιθανῶς, ὅτι τὸ νόμισμα ἐκόπη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τελέσεως ἀγώνων προεδρευομένων ὑπὸ ἀξιωματοῦχου καλουμένου γυμνασιάρχου. Τύποι — Ὑγίεια, Ζεὺς, Τύχη, Ἡφαίστος χαλκῶν τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἀχιλλέως, Ἑρμῆς, κτλ.

Κορακήσιον, θέσις ὀχυρὰ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κιλικίας τῆς Τραχείας παρὰ τὰ ὅρια τῆς Παμφυλίας. Ἀπὸ τοῦ χρόνου, ὅτε περιήλθεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ σφεστεριστοῦ Τρύφωνος, βραχὺ μετὰ τὸ 150 π. Χ., ἀπέβη τὸ ὀχυρὸν ὀρμητήριον τῶν Κιλικίων πειρατῶν μέχρι τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Πομπηίου ἐν ἔτει 67 π. Χ. Ὑπάρχουσι δὲ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Σαλωνίνης. Ἐπιγρ., ΚΟΡΑΚΗΣΙΩΤΩΝ ἢ ΚΟΡΑΚΗΣΙΩΝ. Τύποι ἄνευ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος.

Κοροπισσός, μικρὰ πόλις ἄγνωστος τοῖς γεωγράφοις, πιθανῶς δὲ κειμένη μεταξὺ τῶν ὀρέων, ἅτινα περικυκλοῦσι τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Καλυκάδου, ἐν τῇ Κητίδι καλουμένῃ διαμερίσματι, ἐξ οὗ καὶ ὁ τίτλος αὐτῆς Κήτων μητρόπολις. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ., ΚΟΡΟΠΙΣΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΗΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ἢ ΚΗΤ. ΜΗΤΡΟ. Ὁ μόνος ἀξιοσημείωτος τύπος εἶνε ὁ Περσεὺς κρατῶν ἄρπην καὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, τείνων δὲ τὴν δεξιὰν τῇ Ἀνδρομέδᾳ, ἥτις ἵσταται πεπλοφόρος πρὸ αὐτοῦ (Waddington, *Rev. Num.*, σειρά III, τόμ. Δ'. σ. 32). μεταξὺ δ' αὐτῶν κεῖται τὸ πτώμα θαλασσίου κήτους, ἀναφερομένου ἴσως εἰς τὸ ὄνομα (Κητίς) τοῦ διαμερίσματος (*Z. f. N.*, XIII, σελ. 15).

Κώρυκος, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κιλικίας τῆς Τραχείας παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Καλυκάδου. Πλησίον αὐτῆς ἦτο τὸ περίφημον Κωρύκιον ἄντρον, κατοικία τοῦ γίγαντος Τυφῶνος, τὸν ποτε Κίλικιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον, (Πινδ., Πυθ. I. 31. Στράβ., 417, 627 671 καὶ 683). Αὐτόνομα Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ αὐτοκρατορικῶν ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ. **Επιγρ.* ΚΟΡΥΚΙΩΤΩΝ, συνήθως προστιθεμένων τῶν ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ἢ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ, ὡσαύτως ΘΕΟΓΑΜΙΑ(;) καὶ ΘΕΜΙΔ., ἀναφερόμενα εἰς τὸν πανηγυρισμὸν ἀγώνων καλουμένων θέμιδες (ἴδε "Ἀσπενδὸν σελ. 256). Ὁ σπουδαιότατος τύπος παριστᾷ τὴν Θάλασσαν μετὰ ὑστράκου καρκίνου ἐπὶ κεφαλῆς, κρατοῦσαν δὲ πηδάλιον καὶ ἀκροστόλιον. Ἐν τούτοις ὁ χαρακτηριστικὸς τύπος τῶν νομισμάτων τῆς Κωρύκου εἶνε ὁ ἰστάμενος Ἑρμῆς (ἴδε Eckhel, III. 53 καὶ *Rev. Num.* 1854, 43 καὶ 139).

Λαέρτη, ἐπὶ τῆς παραλίας Κιλικίας τῆς Τραχείας παρὰ τὸ Κορακήσιον καὶ τὰ ὄρια τῆς Παμφυλίας. Αὐτοκρατορικῶν ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Σαλωνίνου. **Επιγρ.* ΛΑΕΡΤΕΙΤΩΝ. Τύποι ἀνεν ἰδίου τινὸς ἐνδιαφέροντος.

Λακανατίς, διαμέρισμα ἐν τῷ βορειοανατολικῷ τμήματι Κιλικίας τῆς Πεδιάδος. Νομίσματα χαλκᾷ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΛΑΚΑΝΑΤΩΝ ἐκόπησαν ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Δ' βασιλέως τῆς Κομμαγηνῆς, τῆς συζύγου αὐτοῦ βασιλίσσης Ἰωτάπης καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν Ἐπιφάνους καὶ Καλλινίκου. Τύποι — Σκορπίος ἢ δύο ἱππεῖς, ὁπισθ. Αἰγόκερως.

Λαλασσίς, διαμέρισμα Κιλικίας τῆς Τραχείας, ἐπὶ τῶν νοτίων κλιτύων τοῦ ὄρους Ταύρου. Αὐτόνομα χαλκᾷ νομίσματα Ῥωμαϊκῶν χρόνων. **Επιγρ.* ΛΑΛΑΣΣΕΩΝ, ἢ ΛΑΛΑСС. ΕΝΤΙ-[ΜΟΣ] (;). Τύποι συνήθεις. Ἰδε ὡσαύτως Ὀλβην, σελ. 300. Ὑπάρχουσιν πρὸς τούτοις βασιλικά νομίσματα Πολέμωνος Β' βασιλέως τοῦ Βοσπόρου, ὅστις ἐν ἔτει 41 μ. Χ. ἔλαβε μέρος τῆς

Κιλικίας παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου εἰς ἀνταλλαγὴν τοῦ βασιλείου αὐτοῦ τοῦ Βοσπόρου. Τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσι τὰς ἐπιγραφὰς ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ὅπ [ΟΛΒΕ]ΩΝ ΛΑΛΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΝΑΤΩΝ. Βραδύτερον ἔτι, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Δομιτιανοῦ, οἱ Λαλασσεῖς καὶ Κεννᾶται φαίνεται ὅτι ἔλαβον ὡς δῶρον τὴν αὐτονομίαν, διότι ὑπάρχει νόμισμά τι τοῦ Δομιτιανοῦ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν ΚΟΙΝΟΝ ΛΑΛΑΣΕΩΝ ΚΑΙ Κ[ΕΝ]ΝΑΤΩΝ (Z. f. N., 1885, σ. 365).

Λάμος. μικρὰ πόλις παρὰ τὸ στόμιον τοῦ ποταμοῦ Λάμου, ἐξ οὗ ἐκλήθη ἡ χώρα Λαμωτῖς, μεταξὺ Σελευκείας καὶ Σόλων, ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἄκρῳ Κιλικίας τῆς Τραχείας. *Αὐτοκρατορικά.* Σεπτ. Σεουήρου καὶ Καρακάλλα (*Nouvelles Annales*, II. 349) *Ἐπιγρ.* [ΛΑΜ]ΟΥ ΜΗΤΡΟΠ[ΟΛΕΩΣ] ΛΑΜΩΤΙΔΟΣ. Τύποι — Ζεὺς καθήμενος ἐν ναῶ· ἀετὸς μετ' ἀνοικτῶν πτερυγῶν ἐπὶ βωμοῦ.

Λύρδη. Ἡ θέσις τῆς πόλεως ταύτης δὲν ὠρίσθη εἰσέτι ἀκριβῶς. Πιθανῶς δ' ἔκειτο ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰσαυρίας καὶ Πισιδίας, ἢ Παμφυλίας, ἐν τῇ γειτονίᾳ τῶν λιμνῶν Κοραλίδος καὶ Τρωγιδίδος, οὐχὶ μακρὰν τῶν πόλεων Καραλλίας, Κάσης καὶ Κολουρασσοῦ. Ὑπάρχουσιν αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς Λύρδης ἀπὸ Σεουήρου Ἀλεξάνδρου μέχρι Σαλωνίνου, μετ' *ἐπιγρ.* ΛΥΡΒΕΙΤΩΝ καὶ τύπων ἀναφερομένων εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Σεράπιδος, Ἡλίου, Ἑρμοῦ, Ἀρεως, Ἀσκληπιοῦ (*Waddington, As. Min.*, 101) καὶ Ἀθηνᾶς, ἥτις ἀπεικονίζεται κρατοῦσα κλάδον φοῖνικος καὶ ῥίπτουσα ψῆφον εἰς τὴν κληρωτίδα.

Μαλλός. ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς Κιλικίας. Ἐκειτο ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Πυράμου ποταμοῦ, νοτιοδυτικῶς τῆς Μόψου Ἑστίας. Ἡ κτίσις αὐτῆς ἀναφέρεται ὑπὸ τινων ἀρχαίων συγγραφέων εἰς ἐπώνυμόν τινα ἥρωα Μαλλόν, ὑπ' ἄλλων δὲ εἰς Ἀμφίλοχον τὸν Ἀργεῖον.

Ἐκ τῆς ἱστορίας αὐτῆς οὐδὲν εἶνε γνωστὸν πρὸ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ἀλεξάνδρου, πλὴν ὅτι ἦτο φόρου ὑποτελὲς τοῖς βασι-

λεῦσι τῆς Περσίας. Ἐχομεν ὅμως πλουσίαν σειρὰν ἀργυρῶν νομισμάτων αὐτῆς χρονολογουμένην ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔκτου αἰῶνος μέχρι τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ὁ Δρ. Imhoof (*Ann. de Num.*, 1883, σ. 89) κατέταξε τὰ νομίσματα τῆς Μαλλοῦ ὡς ἑξῆς. Τούτων δὲ τὰ κυριώτατα ἀπεικονίσθησαν ὑπ' αὐτοῦ:—

Αἰγυπτιακὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 520-485 π. Χ.

Γυμνὴ ἀνδρική μορφή, γονατίζουσα ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης.

(*Ann. de Num.*, 1883, Πίν. V.1)

Πτερωτὴ γυναικεία μορφή μετὰ χειρῶν τεταμένων γονατίζουσα ἢ τρέχουσα.

(Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. G. 1.)

Ὅμοιος. (Αὐτόθι, Πίν. G. 2.)

Τετράγωνον ἔγκοilon.
Ρ Στατήρ 181 κ.

Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον λίθον τετράγωνον. Ρ Στατήρ 178 κ.

Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον κωνικὸν λίθον. . Ρ Στατήρ 183 κ.

485-425 π. Χ.

Πτερωτὴ γυναικεία μορφή, γονατίζουσα ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης, κρατοῦσα δὲ κηρύκειον καὶ στέφανον.

Ὅμοιος.

(Imhoof, *Choix*, Πίν. V. 179.)

Τετράγωνον ἔγκοilon περιέχον πυραμιδοειδῆ λίθον, μετὰ δύο σταφυλῶν, ἐνίοτε δὲ μετὰ ∇—Γ ἢ ∇—Ι—Γ¹ ἐν τῷ πεδίῳ, . . .

Ρ Στατήρ 182 κ.

Τετράγωνον ἔγκοilon περιέχον γρύπην ἢ μέλισσα. Ρ Τριώβολ. 42 κ.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν, 425-385 π. Χ.

Πωγωνοφόρος ἢ νεαρὰ ἄρρηγ μορφή μετὰ τεσσάρων πτερύγων, ἐνίοτε μετ' Ἰανομόρφου κεφαλῆς, γονατίζουσα ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης, κρατοῦσα δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δίσκον. Ἐπὶ ἐνὸς δὲ κομματίου εὐρηται κάτω αὐτῆς πρόσθιον ταύρου ἀνθρωποκεφάλου.

ΜΑΡ, ΜΑΡΑ ἢ ΜΑΡΛΟ. Κύκλος ὑπερθεῖν δὲ ἐνίοτε μικρὸν πτηνὸν ἢ μέλισσα. Ρ Στατήρ 174 κ.

1) Τὰ στοιχεῖα ∇, Γ, κτλ. ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν στατήρων τῆς Μαλλοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸν πυραμιδοειδῆ λίθον ὑποτίθεται ὅτι παριστῶσι τὰ ἱερὰ στοιχεῖα τὰ ἐνίοτε ἐπιγεγραμμένα ἐπὶ τῶν ἱερῶν λίθων τῶν καλουμένων βασιλίων (Imhoof, *Malles, Megarsos*, κτλ. σ. 86).

Νεαρά μορφὴ ἄνδρος πτερωτοῦ, γονατίζοντος ἐπὶ τῆς μιᾶς κνήμης καὶ κρατοῦντος δίσκον δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Ἐπιγρ. ἐνίοτε ἸϛΙΩ γράμμασιν Ἀραμαϊκοῖς.

ΜΑΡΛ, ΜΑΡ ἢ ΜΑΡΛΟΤΑΝ Κύνκος, ἐν τῷ πεδίῳ δὲ σταυρὸς ὠτίτης (*crux ansata*), πτηνόν, τέττιξ, βωμός, στάχυς, δελφίς καὶ ἕτερα σύμβολα. . . .

Ρ Στατῆρ 163-154 κ.

(Πίναξ ΚΖ'. 1.)

Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνοφόρου ἐν λεοντῇ.

ΜΑ Κύνκος. Ρ 14 κ.

Διόνυσος νεαρὸς καθήμενος πρὸς ἀρ. ἐν ἀμπέλῳ μετὰ σταφυλῶν φαίνεται δὲ κρατῶν στάχυς.

ΜΑΡ Ἀρρὴν μορφὴ ἐλαύνουσα ζεύγος Ἰνδικῶν βοῶν πρὸς ἀρ. Ὑπεράνω σύμβολον πτερωτόν, πρὸ αὐτῆς δὲ κόκκος σίτου. . . .

Ρ Στατῆρ 156·5 κ.

Ποικιλίας πάντων τῶν ἀνωτέρω νομισμάτων ἶδε παρὰ Imhoof (ℓ. d.), ὅστις ὡς πρὸς τοὺς τύπους σημειοῖ ὅτι ὁ κωνικὸς λίθος καὶ ὁ κύκνος εἶνε σύμβολα τῆς λατρείας τῆς Ἀστάρτης· ὅτι δὲ αἱ παρὰδοξοὶ πτερωταὶ μορφαὶ παριστῶσι διαφόρους Φοινικικὰς θεότητας, ἄρρενας καὶ θήλειες, καὶ ὅτι ἡ μόνη δυναμένη νὰ ταυτισθῇ εἶνε ἡ τοῦ θεοῦ Ἐλ ἡτοι Κρόνου, ἡ διπρόσωπος καὶ τέσσαρας πτέρυγας ἔχουσα. Ὁ δίσκος, ὃν φέρουσιν, παριστᾷ ἴσως τοὺς διαφόρους πλανήτας, ὧν προϊστάντο αἱ θεότητες αὗται (Movers, *Phoenizier*, I, σ. 161 κ. ἐξ.). Ἡ ἀπὸ τῶν ΜΑΡΛΟ καὶ ΜΑΛΡΟ μετάβασις πρὸς τὴν ὁμαλωτέραν μορφήν ΜΑΛΛΩ εἶνε παράδειγμα τῆς συνήθους ἐναλλαγῆς τῶν ὑγρῶν Λ καὶ Ρ.

Περὶ τὰ 385-333 π. Χ.

Οἱ τύποι τῶν νομισμάτων τῆς περιόδου ταύτης, δηλοῦσι στενὰς σχέσεις μεταξὺ Μαλλοῦ καὶ Περσίας, ταυτοχρόνως δὲ τὴν αὐξοῦσαν ἐπίδρασιν Ἑλληνικῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας τρέχων ἢ ἡμιγονατίζων, ὡς ἐπὶ τῶν βασιλικῶν δαρεικῶν νομισμάτων, μετὰ τόξου καὶ δόρατος, Βασιλεὺς γονατίζων μετὰ τόξου καὶ φαρέτρας. . Ρ Στατῆρ 163 κ.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας τρέχων ἢ ἡμιγονατίζων, ὥς ἐπὶ τῶν βασιλικῶν δαρεικῶν νομισμάτων, μετὰ τόξου καὶ δόρατος.

Ὁμοίως.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνοφόρος μετὰ λεοντῆς περὶ τὸν τράχηλον.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ στεφάνης.

Ἀθηνᾶ καθήμενη πρὸς ἄρ., στηριζομένη ἐπὶ σκήπτρου, ἔχουσα δὲ παρ' αὐτῇ ἀσπίδα.

ΜΑ Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνοφόρου, δαφνοστεφής.

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος Ἡρακλέους ἢ Διονύσου, ἀναδεδεμένη διὰ πλατείας ταινίας.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς κρανοφόρος, ἀντωπός, ἐν δὲ τῷ πεδίῳ, σταφυλὴ καὶ Μ.

ΜΑΛ Ἡρακλῆς ἄγχων λέοντα . . .
Ρ Στατῆρ 161 κ.

Κεφαλὴ Πέρσου σατράπου μετὰ Περσικῆς τιάρας Ρ 9 κ.

ΜΑΛ Κεφαλὴ σατράπου ὡς ἀνωτέρω Ρ Στατῆρ.

ΜΑΛ ἢ ΜΑΛΛΩΤ Κεφαλὴ σατράπου . . . Ρ Στατῆρ 154 κ.

ΜΑΛ Ἀφροδίτη παρὰ κιονίσκον, θέτουσα τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ Ἑρμοῦ
Ρ Στατῆρ 164 κ.

Ἡρακλῆς ἄγχων λέοντα
Ρ Στατῆρ 158 κ.

ΜΑΛ Δημήτηρ κρατοῦσα μακρὸν δᾶδα καὶ στάχους, φέρουσα μακρὸν χιτῶνα καὶ πέπλον, βαδίζουσα δὲ πρὸς δ. Σύμβολον—κόκκος σίτου.
Ρ Στατῆρ.

Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου πρὸς ἄρ. μετὰ σκήπτρου· ἐν τῷ πεδίῳ σταφυλὴ, στάχους καὶ γράμμα Β' ὑπὸ τὸν θρόνον Μ. Ρ Στατῆρ 168-164 κ.

Διαφοραὶ δέ τινες μετὰ τῶν γραμμάτων Τ καὶ Ι θὰ ἐκόπησαν πιθανῶς ἐν Σόλοις, Ταρσῶ καὶ Ἰσσῶ. Εἶνε ἐπίσης γνωστὰ κομμάτια μετὰ Ι-Ξ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως (ἴδε Ἰσόν).

332-306 π. Χ.

Νομίσματα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (Müller, ἀριθ. 1308-1318).

306-146 π. Χ.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ δυνατὸν νὰ ἐκόπησαν ἐν Μαλλῶ βασιλικά νομίσματα τῶν Σελευκιδῶν, ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὀρίσθῃ τίνα εἶνε ταῦτα.

146-125 π. Χ.

Αυτόνομα χαλκᾶ, ἔμπρ. κεφαλὴ Τύχης, ὀπισθ. ΜΑΛΛΩΤΩΝ, Ἀθηναῖ Μεγαρσίς ἱσταμένη κατ' ἐνώπιον· ἐπίσης τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Δημητρίου τοῦ Β' μετὰ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ καὶ Μ ἢ ΜΑΛ., ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ ἢ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, εἰδῶλον θεᾶς κρανοφόρου ἱσταμένης (Ἀθηναῖ Μεγαρσίς;). Ταῦτα δ' εἶνε τὰ τελευταῖα νομίσματα, ἅτινα δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν τῇ Μαλλῷ πρὶν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κιλικίας ἀπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ Τιγράνου καὶ πρὶν τῆς ὑπὸ τοῦ Πομπηίου καταστροφῆς τῶν πειρατῶν ἐν ἔτει 68 π. Χ..

67-30 π. Χ.

Ἐν ἔτει 67 π. Χ. ἡ Κιλικία ὀργανίσθη εἰς Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν. Τότε δ' ἡ Μαλλὸς ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα τῶν ἐξῆς τύπων:—

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος (ῖ) πρὸς δ.

ΜΑΛΛΩΤΩΝ Ἀθηναῖ καθήμενη
πρὸς ἀρ. . . . Α 85

Κεφαλὴ Διὸς πρὸς δ., δαφνοστεφής.

» Τύχη πυργοστεφής καὶ
πεπλοφόρος, καθήμενη ἐπὶ βρά-
χου μεταξὺ δύο ποταμῶν νηχο-
μένων πρὸς ἀρ. . . . Α 10

30 π. Χ. μέχρι τοῦ 217 μ. Χ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ., ΜΑΛΛΩΤΩΝ. Τύποι — Τύχη μεταξὺ δύο ποταμίων θεῶν· εἰδῶ-
λον Ἀθηναῖς Μεγαρσίδος ὡς ἀνωτέρω· Ἀπόλλων ἱστάμενος, κτλ.

249-260 μ. Χ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Τραϊανοῦ Δεκίου ἡ Μαλλὸς ἀπωκίσθη ὑπὸ Ῥωμαίων, ἔκτοτε δὲ μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Οὐαλεριανοῦ αἱ ἐπι-
γραφαὶ εἶνε Λατινικαί, MALLO COLONIA S. C. ἐπίσης SACER
SENATUS. Τύποι — Αὐτοκράτωρ στεφανούμενος ὑπὸ ἀπόικου, πρὸ
αὐτοῦ δ' ἱσταται Νίκη, κρατοῦσα ἀγαλμάτιον Ἀθηναῖς. Τύχη
καθήμενη μεταξὺ δύο ποταμίων θεῶν. Ἀπόλλων Πύθιος ἢ Ἀμφίλο-

χος ιστάμενος παρά τρίποδα, περὶ ὃν ἐλίσσεται ὄφεις, πρὸ αὐτοῦ δὲ κάπρος. Τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀμφιλόχου ἐν Μαλλῶ ἦτο ἐκ τῶν διασημοτάτων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (Παυσ., I, 34. 3).

Μεγαρσός. Ἴδε Ἀντιόχειαν πρὸς τῷ Πυράμῳ. (Τὸ παρὰ Mionnet, 251 καὶ *Suppl.*, 288, περιγραφὴν νόμισμα καὶ παρ' αὐτοῦ ἀναγνωσθὲν ΜΕΓΑΡΣΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΠΥΡΑΜΩ εἶνε νόμισμα τῆς Ἱεραπόλεως πρὸς τῷ Πυράμῳ κακῶς ἀναγνωσθὲν.)

Μόψος ἢ Μόψου Ἑστία (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 361 καὶ *Zeit. f. Num.*, X. 293), πόλις ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Πυράμου, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια ἀπὸ τῆς παραλίας, κτισθεῖσα κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τοῦ Μόψου, υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀρχαῖκά αὐτῆς νομίσματα δὲν εἶνε γνωστά. Ὑπάρχουσιν αὐτόνομα χαλκᾶ τοῦ δευτέρου αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ., ΜΟΨΕΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Τύποι — Κεφαλὴ τοῦ Διός, ὀπισθ. Βωμὸς καίων (Μόψου Ἑστία). Βασιλικά νομίσματα Ἀντιόχου τοῦ Δ' βασιλέως τῆς Συρίας, 175-164 π. Χ. μετ' ἐπιγραφῆς ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΠΥΡΑΜΩΙ, Ἀρτεμὶς κυνηγέτις. Ἡ πόλις Μόψου Ἑστία ἐκαλεῖτο Σελεύκεια ἐπὶ βραχὺν χρόνον ἐν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι π. Χ., (Waddington, *Voyage archéolog. Explic. des Inser.*, τόμ. III. 352.).

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐαλεριανοῦ (*Rev. Num.*, 1854, 17, 139 κ. ἐξ.), φέροντα χρονολογίας κατὰ σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 68 π. Χ. (*Zeit. f. Num.*, X. 294). Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε ἀργυρᾶ τετράδραχμα Φοινικικῆς ὀλκῆς (210 κ.) μετὰ κεφαλῶν Ἀδριανοῦ, Σαβίνης (ὡς Ἀρτέμιδος), καὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, ὀπισθ. Ἀετὸς μετ' ἀναπεπταμένων πετρῶν καὶ βωμὸς μεταξὺ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐπιγρ. ΑΔΡΙ. ΜΟΨΕΑΤΩΝ ΠΟΛΕΩΣ, ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΜΟΨΕΑΤΩΝ κτλ. Χαλκᾶ νομίσματα διαφόρων τύπων. Μεταξὺ αὐτῶν μνημονευτέος ἵππος κεχαλινωμένος φέρων στέφανον, φαρέτραν καὶ στάχυν, ἢ κλάδον φοίνικος (*Rev. Num.*, 1854, Πίν. II. 14)· γέφυρα ἐπὶ τοῦ Πυρά-

μου, μεταξύ δὲ τῶν ἀψίδων αὐτῆς ΔΩΡΕΑ καὶ ἐν τῷ ἐξέρῳ
 ΠΥΡΑΜΟΣ (Ἴδε Αἰγαί σελ. 283).

Ἀγῶνες — ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ.

Νάγιδος, πόλις σημαντικὴ ἐπὶ τῆς παραλίας Κιλικίας τῆς
 Τραχείας μεταξύ Ἀνεμουρίου καὶ Κελενδέρειας. Τὰ νομίσματα
 αὐτῆς εἶνε σχεδὸν πάντα ἀργυρᾶ καὶ χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 400
 π. Χ. μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου (Brandis, σ. 498).

Περσικοὶ σταθμητικοὶ κανόν, περὶ τὰ 430-400 π. Χ.

Ἀφροδίτη καθήμενὴ ἀρ., ἐπὶ θρόνου,
 στεφανομένη ὑπὸ Ἑρωτος, ὃν
 φέρει ἐπὶ τοῦ τεταμένου δεξιοῦ
 βραχίονος αὐτῆς.

ΝΑΓΙΔΙΚΟΝ Διόνυσος ἀρχαϊκῆς
 τεχνοτροπίας, ἱστάμενος, κρατῶν
 θύρσον καὶ κλάδον ἀμπέλου μετὰ
 σταφυλῶν. Τὸ δλον ἐν κύκλῳ
 ἐγκαίλῳ. . . Ρ Στατῆρ 158 κ.

Περὶ τὰ 400-380 π. Χ.

Κεφαλὴ Διονύσου πωγωνοφόρου κισ-
 σοστεφῆς.

ΝΑΓΙΔΕΩΝ Κεφαλὴ Ἀφροδίτης
 μετὰ σφενδόνης Ρ Στατῆρ 161 κ.

Ἀφροδίτη ἐπὶ θρόνου κρατοῦσα φιά-
 λην, ὅπισθεν αὐτῆς ὕψηλός Ἑρως
 αἶρων ἑαυτὸν, ἵνα στέψῃ αὐτήν.

ΝΑΓΙΔΕΩΝ Διόνυσος ἡμίγυμνος,
 ἱστάμενος καὶ ἐπὶ θύρσου στηρι-
 ζόμενος, κρατῶν δὲ κλάδον ἀμ-
 πέλου. . . Ρ Στατῆρ 160 κ.

Περὶ τὰ 330-333 π. Χ.

Ἀφροδίτη καθήμενὴ κρατοῦσα φιά-
 λην καὶ στεφανομένη ὑπὸ Ἑρω-
 τος ἱσταμένου, ὑπὸ τὸν θρόνον
 μῦς. (Πίναξ ΚΖ'. 2.)

ΝΑΓΙΔΙΚΟΝ Διόνυσος ἱστάμενος,
 ὡς ἀνωτέρω. Ἐν τῷ πεδίῳ διά-
 φορα ὀνόματα ἀρχόντων συντε-
 τμημένα. . . Ρ Στατῆρ 154 κ.

Ἀφροδίτη καθήμενὴ μεταξύ δύο
 σφιγγῶν καὶ κρατοῦσα ἄνθος ἐν
 τῇ δεξιᾷ τῆς.
 (Imhoof, Mon. Gr., Πιν. G. 15)

Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, ἀντωπός, κρατοῦσα
 Νίκην στέφουσαν αὐτήν καὶ στη-
 ριζομένη διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἐπὶ
 ἀσπίδος. Παρ' αὐτῇ δένδρον. . .
 Ρ Στατῆρ 153 κ.

Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως ὁβολοὶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα μετὰ
 κεφαλῶν Ἀφροδίτης καὶ Διονύσου (Imhoof, Mon. Gr., σ. 363)

Ὀλβη, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ Κιλικίας τῆς Τραχείας, εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Ταύρου ἐπὶ βραχίονος τοῦ Καλυκάδνου κτισθεῖσα κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ Αἰάντος υἱοῦ τοῦ Τεύκρου, ἰδρύσαντος αὐτόθι διάσημον ναὸν τοῦ Διός, οὗ ὁ ἀρχιερεὺς ἔφερε τὸν τίτλον δυνάστου τῆς Ὀλβης καὶ τοπάρχου Κεννατίδος καὶ Λαλασσίδος. Ἀπόγονοι τῆς ιερατικῆς ταύτης οἰκογενείας διετήρησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐνοίαν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τινα χρόνον μετὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς λοιπῆς Κιλικίας εἰς Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν (Στράβ., 672). Ἐχομεν δὲ τὰ ἐξῆς νομισματικὰ μαρτύρια τῆς ἀρχῆς αὐτῶν (Waddington, *Mélanges*, II. σελ. 121 κ. ἐξ.):—

Περὶ τὰ 39-29 π. Χ. ἢ βραδύτερον.

Πολέμων Α΄. Ἐπιγρ., Μ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΔΥΝΑΣΤΟΥ ΟΛΒΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΕΝΝΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΛΑΣΣΕΩΝ. Τύποι — Κεφαλὴ Πολέμωνος, ὀπισθ., θρόνος ἱερὸς κεραυνός. Α· μέγεθ., ·95.

Αἶας (χρόνοι Αὐγούστου καὶ Τιβερίου. 11—15(;) π. Χ.). Ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, κεφαλὴ Αὐγούστου· ὀπισθ. ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΑΙΑΝΤΟΣ ΤΕΥΚΡΟΥ ΤΟΠΑΡΧΟΥ ΚΕΝΝΑΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΛΑΣΣΕΩΝ, κεραυνός Α· 95. Κεφαλὴ Ἑρμοῦ· ὀπισθ. τρισκελές. Α· 9.

Πολέμων ὁ Β΄ (41 π. Χ.) ἔλαβε παρὰ τοῦ Κλαυδίου μέρος τῆς Κιλικίας εἰς ἀνταλλαγὴν τοῦ βασιλείου αὐτοῦ τοῦ Βοσπόρου. Τὰ νομίσματα αὐτοῦ, ἅτινα δὲν πρέπει νὰ συγχέωνται πρὸς τὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου Πολέμωνος, φέρουσι τὴν ἐπιγρ. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ρόπαλον· ὀπισθ. [ΟΛΒΕ]ΩΝ ΛΑΛΑΣΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΝΑΤΩΝ, ἄρπη (Z. f. Num., 1885, σ. 366).

Ἐν Ὀλβῃ ἐκόπησαν ὡσαύτως αὐτόνομα νομίσματα. Ἐμπερὶ θρόνος, ὀπισθ. κεραυνός (Zeit. f. Num., 1885, 369) καὶ αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ. ΟΛΒΕΩΝ, ἢ ΑΔ[ΡΙΑΝΩΝ] ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΩΝ ΟΛΒΕΩΝ,

ἐνίοτε τῇ προσθήκῃ τῆς ἐπιγραφῆς ΜΗΤ[ΡΟΠΟΛΕΩΣ] ΚΗ[ΤΙΔΟΣ] ἀποδεικνυούσης, ὅτι ἡ Ὀλβασα τοῦ Πτολεμαίου (V. 8), πρωτεύουσα τοῦ διαμερίσματος Κήτιδος, ἦτο ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν Ὀλβην τοῦ Στράβωνος. Τύποι — Ζεύς, Σέραπιδις, πῖλοι τῶν Διοσκούρων.

Ὀλμοι, ἐπὶ τοῦ πρὸς δυσμὰς τοῦ ἀκρωτηρίου Σαρπηδόνος κόλπου. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης μετεκομίσθησαν ὑπὸ Σελεύκου εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ πόλιν Σελεύκειαν τὴν πρὸς τῷ Καλυκάδνῳ. Ὁ Leake ἀπένειμε τοῖς Ὀλμοῖς ἀργυροῦν νομισμάτιον τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς δ., ἐν κύκλῳ σφαι- | ΟΛΜ Κεφαλὴ γυναικεία, δ. Ρ·9 κ. ριδίων.

Πομπηϊόπολις. Ἴδε Σόλους.

Σεβαστή, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἀρχελάου, βασιλέως τῆς Καππαδοκίας, ὥστιν ἔδωκαν οἱ Ῥωμαῖοι Κιλικίαν τὴν Τραχεῖαν. Ἐκεῖτο δὲ ἐπὶ τῆς στερεᾶς, χωρίζομένη διὰ στενοῦ πορθμοῦ ἀπὸ τῆς νησίδος Ἐλαιούσης (Leake, *Num. Hell.*, *As. Gr.*, σ. 109). Χαλκᾷ μετ' εἰκόνων Ἀντιόχου Δ' βασιλέως τῆς Κομμαγενῆς καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἰωτάπης, καὶ αὐτόνομα μετ' ἐπιγραφῆς, ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ.

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Οὐαλεριανοῦ ἐπιγεγραμμένα ΣΕΒΑΣΤΗΣ. Τίτλοι — ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ΑΣΥΛΟΥ, ΙΕΡΑΣ ἢ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ. Ἄνευ ἀξιωματικῶν τύπων.

Σελεύκεια πρὸς τῷ Καλυκάδνῳ κτισθεῖσα ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Α'. Αὐτόνομα χαλκᾷ νομίσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. Ἐπιγρ., ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΑΛΥΚΑΔΝΩΙ, κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ὀπισθ. Νίκη, κτλ. κεφαλὴ Ἀπόλλωνος ἔχουσα τὴν κόμην εἰς τυπικούς πλοκάμους διατεταγμένην ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Λυκίας, ὀπισθ., πρόσθιον ἵππου. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι

Γαλλιηνού. Ὅμοια ἐπιγρ., προστιθεμένων συνήθως τῶν τίτλων ΑC[Y]ΛΟΥ ΑΥΤ[ΟΝΟΜΟΥ] ἢ ΕΛΕΥΘΕΡΑC. Μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀρχόντων ἀπαντᾷ τὸ τοῦ Ξενάρχου (ΞΕΝΑΡΧΟΥ) τοῦ περιπατητικοῦ φιλοσόφου τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐγούστου. Κύριοι τύποι — Ἀθηνᾶ ἱσταμένη ἢ ἐπὶ τεθρίππου, καταβάλλουσα γίγαντας (Zeil. f. Num., XIII, Πίν. IV, 10, 11). Νίκη· προτομαὶ ἀντιμέτωποι Τύχης καὶ Ἀπόλλωνος (;), κτλ.

Σελεύκεια πρὸς τῷ **Πυράμῳ** ὄνομα ἐπὶ βραχὺ τῆς Μόψου Ἑστίας.

Σελινοῦς, πόλις παράλιος Κιλικίας τῆς Τραχείας ὀλίγα μίλια πρὸς νότον τῆς Ἰωτάπης. *Αὐτοκρατορικά* — Δουκίλλης, Σεπτ. Σεουήρου, Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, καὶ Φιλίππου Α'. *Ἐπιγρ.* — ΑΙΝΟΥCΙΩΝ καὶ ΤΡΑΙΑΝΟ. CΕΛΙΝΟ. ΤΗΣ ΙΕΡΑC. *Τύποι* — Ἀρτεμις κυνηγέτις καὶ νάος, ἐπὶ τοῦ αἵτώματος τοῦ ὁποίου γέγραπται ΘΕΟΥ ΤΡΑ. εἰς μνήμην τοῦ Τραϊανοῦ, τελευτήσαντος ἐν Σελινοῦντι.

Σόλοι, Ἑλληνικὴ παραθαλασσία πόλις περὶ τὰ εἴκοσι πέντε μίλια νοτιοδυτικῶς τῆς Ταρσοῦ. Τὰ ἀργυρᾶ αὐτῆς νομίσματα εἶναι κοινὰ καὶ χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ πέμπτου περιῖπου αἰῶνος π. Χ. μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν. Περὶ τὰ 450-385 π. Χ.

Τοξότης γονατίζων φέρων τὸ σύνθημα τῶν τοξοτῶν ἐνδυμα, κρατῶν δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τόξον.	ΞΟ, ΞΟΛΕΟΝ, ΞΟΛΕΩΝ, Σταφυλὴ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Ρ Στατῆρ 169 κ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς· γρῦψ δὲ ἐπὶ τοῦ κράνους. (Hunter, Πίν. LI. 27. 29.)	ΞΟΛΙ, ΞΟΛΙΟ, ΞΟΛΙΟΝ, ΞΟΛΙ- ΚΟΝ ἢ ΞΟΛΕΩΝ Σταφυλὴ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ Ρ Στατῆρ 163 κ. Ρ Ὀβολ. 10 κ.

1) Ἄν πρέπει νὰ βασισθῇ τις εἰς τὸν κατάλογον τῆς συλλογῆς Behr ὑπάρχει ὡσαύτως διπλοῦς στατῆρ 316 κόκκων.

Περὶ τῶν ἀργυρῶν στατήρων τῶν ἐν Σόλοις ὑπὸ τοῦ σατρά-
που Τιριβάζου κοπέντων (386-380 π. Χ.), μετὰ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ γράμμασιν Ἀραμαϊκοῖς ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀφείας καὶ ΣΟ ἐπὶ
τῆς ἐμπροσθίας, ἴδε σελ. 288.

Περὶ τὰ 385-333 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους πωγωνοφόρου
ἀφροστεφῆς, μετὰ λεοντῆς περὶ
τὸν τράχηλον.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς κρανοφόρας, ἀντω-
πός.

ΣΟΛΕ...., ΣΟΛΙΚΟΝ Κεφαλὴ σα-
τράπου πωγωνοφόρου μετὰ τιάρας
Περσικῆς. Ρ Στατῆρ 156 κ.

Ζεὺς ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀρ. μετὰ σκή-
πτρου. Ἐν τῷ πεδίῳ σταφυλῇ,
στάχυς καὶ γράμμα Β. Ὑπὸ τὸν
θρόνον Σ ἢ Ξ

Ρ Στατῆρ 168-164 κ.

Τὰ νομίσματα τῆς τελευταίας μνημονευθείσης κλάσεως κατ-
ετάχθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τὸν θρόνον γραμμάτων Μ, Τ, Ι
καὶ Σ τῇ Μαλλῶ, Ταρσῶ, Ἰσσῶ καὶ Σόλοις. Πάντα δὲ φαίνονται
ἀνήκοντα εἰς τὴν μετὰ τοῦ 370 καὶ 350 π. Χ. περίοδον.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνου Κοριν-
θιακοῦ λοφωτοῦ.

ΣΟΛΕΩΝ Σταφυλῇ. Ἐν τῷ πεδίῳ,
ὄνομα ἀρχοντος συντετμημένον καὶ
σύμβολα—ρόδον, γλαῦξ, κτλ. . .

Ρ Στατῆρ 164 κ.

Περὶ τὰ 300-71 π. Χ.

Ἡ εἰς χαλκὸν νομισματοκοπία τῶν Σόλων ἐξηκολούθησεν ὑπὸ
τοῦ Σελευκίδας μέχρι τοῦ χρόνου τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως
ὑπὸ Τιγράνους βασιλέως τῆς Ἀρμενίας κατὰ τὸν τρίτον Μιθριδα-
τικὸν πόλεμον.

Αἱ ἐξῆς εἶνε οἱ κυριώτατοι ποικιλίαι:—

Αἰγίς μετὰ κεφαλῆς Μεδούσης.

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.

ΣΟΛΕΩΝ Πυργοστεφῆς γυναικεῖα
μορφῇ ἐφιππος. Α 1·0

» Ἀθηνᾶ κεραυνὸν κραδαί-
νουσα Α 9

» Μορφῇ ἱσταμένη, σκή-
πτρον κρατοῦσα. Α 8

Κεφαλή *Αθηνᾶς.

Κεφαλή Τύχης.

ΣΟΛΕΩΝ Γλαυξ. Α 8
 » Πίλοι τῶν Διοσκούρων. Α 8

Οὐχὶ μακρὸν μετὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν οἱ Σόλοι ἀνηγέρθησαν ὑπὸ τοῦ Πομπηίου ὑπὸ τὸ ὄνομα Σολόπολις. Ὑπάρχουσι χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Πομπηίου, *Επιγρ.* ΛΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ταχέως δὲ κατόπιν μετωνομάσθη Πομπηιόπολις. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 67 π. Χ. *Επιγρ.* ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, κεφαλὴ τοῦ Πομπηίου, *ὁπισθ.* Ἀθηνᾶ ἢ Νίκη. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Τριβ. Γάλλου, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῆς αὐτοκράτορος. *Επιγρ.* ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ἐπίσης προσθέτως ΣΕΒΑΣΤΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ (Concordia Augg. Αὐρῆ λίου καὶ Οὐήρου). ΠΗΓΗ ΣΟΥΝΙΑΣ, ἡ πηγὴ Σουνίας κατακειμένη, κρατοῦσα δὲ κέρας Ἀμαλθείας. Προτομὴ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου, μετὰ χειρὸς θωπευούσης τὸν πώγωνα, *ὁπισθ.* προτομὴ τοῦ ποιητοῦ Ἀράτου(;) , ἀμφοτέρων γεννηθέντων ἐν Σόλοις. Πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι τύποι ἄνευ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος.

Σύεδρα, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς Κιλικίας τῆς Τραχείας παρὰ τὰ σύνορα τῆς Παμφυλίας. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σαλωνίνης. *Επιγρ.* ΣΥΕΔΡΕΩΝ, ἐνίοτε προσθήκη ΣΕΜΝΗΣ ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΑΣ. *Ἀγῶνες* — ΘΕΜΙΔΕΣ (H. de Longpérier, *Rev. Num.*, N. S. XIV. 61), καὶ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑ. Τύποι, διάφοροι.

Ταρσός, ἐπὶ τοῦ Κύδνου ποταμοῦ, μνημονευομένη τὸ πρῶτον ὑπὸ Ξενοφῶντος ὡς μεγάλη καὶ εὐδαίμων πόλις, ἐνθα ὑπῆρχε καὶ τὸ ἀνάκτορον τοῦ Σουενέσιος, βασιλέως τῆς Κιλικίας. Εἶνε ἀναμφίβολον ὅτι ἐκόπησαν ἐν Ταρσῷ νομίσματα ὑπὸ τῶν βασιλέων ἢ σατραπῶν τῆς Κιλικίας ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ πέμπτου αἰῶνος καὶ ἐξῆς, ὃ δὲ κ. Six (*Num. Chron.*, 1884, σ. 152) ἔχει πιθανῶς δίκαιον ἀποδίδων εἰς τὸ νομισματοκοπεῖον τῆς Ταρσοῦ σειρὰν νομισμάτων, ἣν οἱ νομισματικοὶ μέχρι τοῦδε ἀδιάτακτον κατέλιπον

Αἱ κυριώταται ποικιλίαι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:—

ΗΛΕΚΤΡΟΝ. Ἐκτος αἰὼν π. Χ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Δάμαλις γονατίζουσα πρὸς δ. καὶ ἑστρεφομένη πρὸς μόσχον θηλαζόμενον παρ' αὐτῆς. Ἐγκοιλὸν ἐπίμηκες. $\text{ME} \eta \text{X}$ 215 κ.

Ἐὰν ὁ στατῆρ οὗτος, νῦν ἐν τῷ νομισματικῷ Μουσείῳ τοῦ Μονάρχου ἀποκείμενος, ὁρθῶς ὑπὸ τοῦ Six ἀπενεμήθη τῇ Ταρσῷ (*Num. Chron.*, 1884. σ. 152), πρέπει νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ὑπῆρχον ἐμπορικαὶ σχέσεις μεταξὺ Ταρσοῦ καὶ Λυδίας ἢ τῶν παρὰ αὐτῶν πόλεων τῆς Ἰωνίας.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Περὶ τὰ 500-450 π. Χ. Περσικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Δάμαλις ἱσταμένη καὶ ἑστρεφομένη πρὸς μόσχον ὃν θηλάζει. Ἡρακλῆς κραδαίνων ρόπαλον, ἐγείρων δὲ λέοντα ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ποδός. . . . P Στατῆρ 164 κ.

Βαάνας ἢ Βαναίας (;). Νομισματοκοπεῖον, Ταρσός (;).

Περὶ τὰ 450-400 π. Χ.

Ἡρακλῆς μετὰ τόξου καὶ φαρέτρας, ὑψὼν λέοντα ἀπὸ τῆς οὐρᾶς. KZV (μονογράφημα Ἀραμαϊκῶν γραμμάτων). Δάμαλις θηλάζουσα μόσχον. . . . P Στατῆρ 170 κ.
 Βασιλεὺς τῆς Περσίας μαχόμενος πρὸς λέοντα. (B. V. Head, *Lydia and Persia*, Πίν. III, 12.) KZV Δάμαλις θηλάζουσα μόσχον. P Στατῆρ 166 κ.

Ἀνώνυμός τις. Νομισματοκοπεῖον Ταρσοῦ.

Περὶ τὰ 450-400 π. Χ.

Βασιλεὺς τῆς Περσίας τραυματίζων δι' ἀκινάκου λέοντα. $\text{TEP}\Sigma\text{I}$ καὶ $\text{I}\eta\eta$ Βασιλεὺς βαδίζων, κρατῶν σκῆπτρον καὶ σταυρὸν ὠτίτην (*crux ansata*). . . . P Στατῆρ 168 κ.
 Βασιλεὺς ἐφιππος, οὗ κάτω σταυρὸς $\text{I}\eta\eta$ Δύο στρατιῶται ἱστάμενοι ἀντιμέτωποι. . . . P Στατῆρ 164 κ.

Βασιλεὺς ἐφιππος, κρατῶν ἀνθος.

Πρὸ αὐτοῦ ἦν ἡ 177

(B. V. Head, *ἐν. ἀ. Πίν. III, 13.*)

Ὁμοίως. (Σύμβολον, κεφαλὴ ἀετοῦ).

(De Luynes, *Satrap.*, Πίν. XII.)

Πρόσθιον Πηγᾶσου, ἐνίοτε μετὰ συμβόλου κεφαλῆς ἀετοῦ.

Βασιλεὺς ἐφιππος ἀνορθούμενος πρὸς

δ. Πρὸ αὐτοῦ, σταυρὸς ὠτίτης.

(De Luyn., *Satrap.*, Πίν. VIII, 1)

Ὁμοίως.

Ἴππεὺς γυμνὸς ἐπὶ ἵππου ἀνορθούμενου.

Ἑλλήν ὀπλίτης γονατίζων, μετ' ἀσπίδος καὶ δόρατος.

(*Num. Chron.* 1884, Πίν. V, 2.)

Λέων καταβροχθίζων ταῦρον.

(*Num. Chron.* 1884, Πίν. V, 3.)

Τετράγωνον ἔγκοilon. Τοξότης γονατίζων καὶ τείνων τόξον. Ὁπισθεν σταυρὸς ὠτίτης (*crux ansata*)

Ρ Στατῆρ 168 κ.

Ὁμοίως. (Σύμβολον, κεφαλὴ ἀετοῦ)

Ρ Στατῆρ

Ὁμοίως. Μετὰ ἡ ἀνευ κεφαλῆς ἀετοῦ. Ρ 55 κ.

(Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. G, 6.)

177 Ὁπλίτης Ἑλλήν γονατίζων, ἀμυνόμενος δὲ δι' ἀσπίδος καὶ δόρατος. . . . Ρ Στατῆρ 163 κ.

Ὁμοίως. Ρ Τρίτη 50 κ.

177 Ὁμοίως. . . . Ρ Στατῆρ 162 κ.

Τετράγωνον ἔγκοilon. Ἴππεὺς γυμνὸς ἐπὶ προτομῆς ἵππου. Ρ 42 κ.

177 Στάχυς, ἐν τετραγώνῳ γραμμῶ. . . . Ρ Στατῆρ 163 κ.

Τέταρτος αἰὼν π. Χ.

Διαρκοῦντος τοῦ πλείστου μέρους τοῦ τετάρτου αἰῶνος, τὰ ἐν Ταρσῷ κοπέντα νομίσματα φέρουσι τὰ ὀνόματα τῶν σατραπῶν, τῶν ἐκάστοτε κυβερνώντων τὴν Κιλικίαν ἢ παρασκευαζόντων ἀπὸ τῶν λιμένων αὐτῆς τὰς διαφόρους ναυτικές ἐκστρατείας ἐναντίον τῶν ἐξεγειρομένων ἐπαρχιῶν τοῦ Περσικοῦ κράτους.

Τιριδάζος. Περί τὰ 386 π. Χ. Στατῆρες ἀργυροὶ ὡς οἱ ὑπὸ τὴν Ἰσὸν περιγραφέντες (σελ. 288), ἀλλὰ διακρινόμενοι διὰ τοῦ γράμματος Τ, ἀρχικοῦ τοῦ νομισματοκοπέου τῆς Ταρσοῦ. **Επιγε* יבב' 177 γράμμασιν Ἀραμαϊκοῖς.

Τὸ ἐξῆς νόμισμα τοῦ Τιριδάζου μετὰ Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς δυνατὸν ἐπίσης νὰ ἐκόπη ἐν Ταρσῷ, ἂν καὶ ἡ ἀγροίκος αὐτοῦ τεχνοτροπία φαίνεται ὅτι ἐνδεικνύει ἀσημότερόν τι νομισματοκοπεῖον τῆς Κιλικίας.

Κεφαλή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου
μετὰ λεοντῆς περὶ τὸν τράχηλον.

ΤΕΙΡΙΒΑΙΟΥ Κεφαλή σατράπου,
ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν Σό-
λων ρ Στατῆρ 152 κ.

Ὀρόντας. Περί τὰ 386 π. Χ.

Ἑλλήν ὁπλίτης γονατίζων, ἀμυνόμε-
νος δὲ δι' ἀσπίδος καὶ δόρατος.
Σῆμα νομισματοκοπείου Τ.

ΟΡΟΝΤΑ Πρόσθιον κάπρου πτερω-
ρωτοῦ ρ 43 κ.
(Ἐν τῷ Βρεταν. Μουσείῳ).

Ἐν τούτοις τὰ νομίσματα ταῦτα δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀπο-
νεμηθῶσιν εἰς τὰς ἐν Ἰωνίᾳ Κλαζομενάς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁπι-
σθοτύπου. (Ἰδε σελ. 116.)

Φαρνάβαζος. Περί τὰ 378-372 π. Χ. Τὰ ἐν Κιλικίᾳ ἐν
ὀνόματι τοῦ σατράπου τούτου κοπέντα νομίσματα ἀπενεμήθησαν
ὑπὸ τοῦ Waddington (*Mél.* σ. 65) εἰς τὸν χρόνον, ὅτε παρε-
σκεύαζε τὴν κατὰ τῆς Αἰγύπτου ἐκστρατείαν αὐτοῦ.

Κεφαλή Ἀρεθούσης μετὰ λυτῆς κό-
μης, ἀντιγεγραμμένη ἀπὸ τῶν νο-
μισμάτων τῶν Συρακουσῶν.

τῆν ἰσθμῶν Κεφαλή Ἀρεως (:) πω-
γωνοφόρου μετὰ κράνους λοφωτοῦ.
(*Num. Chron.*, 1884, Πίν. V. 6.)
ρ Στατῆρ.

Ὁμοίως.
(Waddington, *Mél.*, Πίν. V. 4.)

ΚΙΛΙΚΙΟΝ τῆν Κεφαλή Ἀρεως (:) ρ Στατῆρ 163 κ.

τῆν ἰσθμῶν Κεφαλή Ἀρεως (:) κρα-
νοφόρος.
(*Num. Chron.*, 1884, Πίν. V. 7)

τῆν Βααλτάρσιος ἦτοι Ζεὺς τῆς
Ταρσοῦ ἐπὶ θρόνου.
ρ Στατῆρ 161 κ.

Τάρκαμος(ς). Περί τὰ 380-360 π. Χ. Οὕτως ἀναγινώσκε-
ται ὑπὸ τοῦ κ. Six (*Num. Chron.*, 1884, σ. 125). Ὁ κ. Wad-
dington ἀναγινώσκει τὸ ὄνομα Δατάμης

Κεφαλή Ἀρεθούσης, ὡς ἀνωτέρω.
(*Num. Chron.*, 1884, Πίν. V. 8.)

τῆν Κεφαλή Ἀρεως, ὡς ἀνωτέ-
ρω. . . ρ Στατῆρ 168 κ.

τῆν Βαλ καθήμενος ἐπὶ θρό-
νου ἐν κύκλῳ πυργίσκων, κρατῶν
σκήπτρον, σταφυλὴν καὶ στάχυς
παρ' αὐτῷ δὲ θυμιατήριον.

» Σατράπης καθήμενος, κρα-
τῶν βέλος, ἐν τῷ πεδίῳ τόξον, ἀνω
δὲ Ὀρμούσδης (*Num. Chron.*,
1884, Πίν. V. 9.). ρ Στατ. 163 κ.

יגהנב Βαθλ καθήμενος ἐπὶ θρόνου
ἐν κύκλῳ πυργίσκων, κρατῶν
σκήτρον σταφυλὴν καὶ στάχυν·
παρ' αὐτῷ θυμιατήριον.
(Πίναξ KZ'. 3.)

יגהנב Δύο ἀνδρικοὶ μορφαί, ὧν ὁ
μὲν γυμνός, ἡ δὲ ἐνδεδυμένη, ἵστα-
μεναι ἀντιμέτωποι μετὰ θυμια-
τηρίου ἐν μέσῳ αὐτῶν . . .
R Στατήρ 169

Ἀνώνυμος. Νομισματοκοπεῖον, Ταρσός. Περί τὰ 370-
350 π. X.

Κεφαλή Ἀθηναῖς ἀντωπός, μετὰ τρι-
λόφου περικεφαλαίας.
(*Num. Chron.*, 1884, Πίν. VI. 4.)

Βασιλτάρσιος ἐπὶ θρόνου. Ἐν τῷ πε-
δίῳ στάχυν, σταφυλή, φύλλον κα-
σοῦ, κτλ. Ὑπὸ δὲ τὸν θρόνον ἡ
(Σῆμα τοῦ νομισματοκοπεῖου τῆς
Ταρσοῦ) . . . R Στατήρ 168

Παράβαλε ἕτερα ὁμοίωτα νομίσματα κοπέντα ἐν Ἰσπῶ.
Μαλλῶ καὶ Σόλοις.

Ἀθηναῖς καθήμενη μετὰ δόρατος καὶ
ἀσπίδος· ὕπισθεν αὐτῆς, δένδρον.
(*Zeit. f. Num.*, VII. σ. 13.)

ΤΕΡΞΙΚΟΝ Νύμφη γονατίζουσα
παίζουσα δὲ μετ' ἀστραγάλων.
R Στατήρ 156

Ἡρακλῆς γονατίζων ἐπὶ τοῦ ῥοπά-
λου του, ἀγῶν δὲ λέοντα.
(*De Luynes, Satr.*, Πίν. XI.)

ΤΕΡΞΙΚΟΝ Κεφαλή Ἀφροδίτη
φέρουσα πόλον . . .
R Στατήρ 163

Μαζαῖος. Περί τὰ 362 - 328 π. X. Περί τῆς ἱστορίας τοῦ
σατράπου τούτου ἴδε τὸ ἤδη μνημονευθὲν ἄρθρον τοῦ κ. Six. Οὗτος
ἐκυβέρνησα τὴν Κιλικίαν πλέον τῶν τριάκοντα ἐτῶν, ἦτο δὲ ἐπί-
σης σατράπης ἐπὶ δέκα περίπου ἐνιαυτοὺς τῆς βορείου Συρίας
πρὸς δυσμὰς τοῦ Εὐφράτου, τῆς χώρας καλουμένης Ἐβέρ-ναχάρ
(= ἡ πέραν τοῦ ποταμοῦ: Transpotamia) πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῆς
Μεσοποταμίας. Ὅτε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐβάδιζε κατὰ τῆς Βαβυλωνί-
νος, ὁ Μαζαῖος ἤνοιξεν αὐτῷ τὰς πύλας τῆς πόλεως διὸ διετήρησε
τὴν διοίκησιν τῆς Βαβυλωνίως ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρι τοῦ ἐν
ἔτει 328 π. X. θανάτου τούτου. Τὰ νομίσματα τοῦ Μαζαίου δι-
νῶνται χάριν εὐκολίας νὰ περιγραφῶσι πάντα ὑπὸ τὴν Ταρσόν, ἐνθα
ἡ ἐν πάσει περιπτώσει ἐν Κιλικίᾳ, φαίνεται ὅτι ἐκόπησαν τὰ πλεῖστα

αὐτῶν. Τὰ νομίσματα μερίζονται εἰς τὰς ἐξῆς κλάσεις: —

Κιλικικὸν νόμισμα

Ἰηθγϋ Βααλτάρσιος ἐπὶ θρόνου.
(Πίναξ KZ'. 4.)

» Ὅμοιος. (Num. Chron.,
1884, Πίν. V. 13, 14.)

» Ὅμοιος.
(Αὐτόθι. Πίν. VI. 2.)

Ἰττιϋ Λέων καταβροχθίζων ἔλαφον
Ρ Στατήρ 169 κ.

» Λέων καταβροχθίζων ἔλαφον
Ρ Στατήρ 167 κ.

» Ἀνευ ἐπιγραφῆς. Λέων καταβρο-
χθίζων ταῦρον, οὗ κάτω τὰ πυρ-
γوستεφῇ τείχῃ πόλεως. Ἐν τῷ
πεδίῳ, ῥόπαλον. Ρ Στατήρ 172 κ.

Τὰ τελευταῖα μνημονευθέντα νομίσματα φέρουσιν ὑπὸ τὸν
θρόνον τὰ νομισματοκοπείων γράμματα Ι, Μ, Ξ. ἢ Τ, δηλοῦντα
τὴν Ἰσσόν, Μαλλόν, Σόλους καὶ Ταρσόν.

Ἰηθγϋ Βααλτάρς ἐπὶ θρόνου
(Πίναξ KZ'. 5.)

Ἰηη ι κηηγβγϋ ηγ ιτ Ἰττιϋ = « Μα-
ζαῖος ὁ ἐπὶ τῆς Ἐβέρ-ναχάρας
καὶ Κιλικίας». Λέων καταβροχθί-
ζων ταῦρον ὑπεράνω τειχῶν πό-
λεως. . . Ρ Στατήρ 171 κ.

Ἡ ἐπιγραφὴ τῶν σπουδαίων τούτων νομισμάτων ἡρμηνεύθη
τὸ πρῶτον ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ κ. Halévy (*Mélanges d'Épigr. Sé-*
mitique, 1874, σ. 64-71).

Ἰηθγϋ Βααλτάρσιος ἐπὶ θρόνου.
(Num. Chron., 1884, Πίν. VI. 5.)

Ἰττιϋ Λέων βαδίζων ἐνίοτε σύμ-
βολα μήνη καὶ ἀστήρ. Ρ 165 κ.

Τὰ ἐν Ταρσῷ κοπέντα νομίσματα τοῦ Μαζαίου ἀκολουθοῦν-
ται ὑπὸ στατήρων φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου γράμμα-
σιν Ἀραμαϊκοῖς.

Βααλτάρσιος ἐπὶ θρόνου. ὀπισθεν
αὐτοῦ Ἰηθγϋηκ.

(Cat. Behr, Πίν. II. 1.)

Κεφαλὴ θεᾶς, ὀπισθεν Ἰηθγϋ.

(De Luynes, *Satr.*, Πίν. XVI. 1)

Ἡ θεὰ Ἀτέχ πεπλοφόρος, καθήμενη
ἐπὶ λέοντος. ὀπισθεν ηγϋ, ὑπε-
ράνω ιβ. Ρ 123 κ.

Λέων σπαράσσων ταῦρον ὑπεράνω
Ἰηθγϋηκ Ρ 127 κ.

Ταῦτα δὲ μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν συνήθων νομισμάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου (Müller ἀρ. 1279 κ. ἐξ.) Ἐν τούτοις ἡ κατάταξις αὐτῶν εἰς τὴν Ταρσὸν πολὺ ἀπέχει τῆς βεβαιότητος.

Συριακὸν κόμμα. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Τριήρης ἐπὶ κυμάτων μετὰ ἐρετῶν, ὑπεράνω χρονολογίαι δηλοῦσαι τὰ ἔτη 19, 20 καὶ 21 τοῦ Ωχου (341-339 π. Χ.) καὶ τὰ ἔτη 1 καὶ 2 τοῦ Ἀρσῆ (338-337 π. Χ.) (Num. Chron., 1884, Πίν. VI. 11, 12.)	ἸΤΙΩ Βασιλεὺς ἐπὶ ἀμάξης ἐλαυνόμενης ὑπὸ ἡνιόχου. Ὅπισθεν δὲ ἐκλόουθος μετ' ἀσιατικοῦ ἐνδύματος. Ρ Φοινικ. ὀκτάδραχ. 400 κ.
--	--

Οἱ τύποι τῶν νομισμάτων τούτων εἶνε οἱ τῶν πασιγνώστων μεγάλων Φοινικικῶν νομισμάτων τῶν κυκλοφορούντων εἰς τὰς ναυτικὰς πόλεις τῆς Φοινικικῆς παραλίας ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 424 π. Χ. ἀρχῆς τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Β'.

Ἀπομιμήσεις τῶν Ἀθηναϊκῶν τετραδράχμων, περὶ τὰ 328-331 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ἡμελημένης τεχνοπρόπιας. (Num. Chron., 1884, Πίν. VI. 10)	ἸΤΙΩ Ἀθηναϊκὴ γλαυξ. Ρ' Ἀττικ. τετράδρ.
--	--

Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα Ἀττικῶν τετραδράχμων ἐκόπησαν πιθανῶς πρὸς πληρωμὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλων μισθοφόρων τῶν παρὰ Μαζαίου συναθροισθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἀποπειρῶν τῶν Περσῶν πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ προχωροῦντος Ἀλεξάνδρου.

Τετράδραγμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ, ἀλλὰ μετὰ Περσικῶν τύπων, κοπέντα πιθανῶς ἐν Βαβυλῶνι μεταξὺ τοῦ 331 καὶ 328 π. Χ., ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Μαζαίου.

ἸΤΙΩγ Βασιλτάσιος ἐπὶ θρόνου. (Πίναξ ΚΖ'. 6.) Ἀνεπίγραφον. Ὅμοίως. (Num. Chron., Πίν. VI. 8.)	ἸΤΙΩ Λέων βαδίζων Ρ' Ἀττικ. τετράδρ. Ἀνεπίγραφον. Ὅμοίως. Ρ' Ἀττικ. τετράδρ. καὶ κλάσματα.
--	---

Ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων νομισμάτων τῆς σειρᾶς ταύτης αἱ Ἀραμαϊκαὶ ἐπιγραφαὶ ἀντικαθίστανται διὰ Ἑλληνικῶν γραμμάτων, νομογραφημάτων καὶ συμβόλων, τέλος δ' ἐμφανίζεται ἡ ἄγκυρα, τὸ γνωστὸν σύμβολον τοῦ Σελεύκου, ὑπεράνω τοῦ λέοντος τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος (*Num. Chron.*, 1884, Πίν. VI. 7). Τοῦτο δ' εἶνε πολυτιμοτάτη χρονολογικὴ ἔνδειξις ἣτις ἀποδεικνύει, ἐὰν ᾗτο χρεῖα πλειόνων τεκμηρίων, ὅτι τὰ λεοντοφόρα ταῦτα τετραδράχμια ἐξηκολούθουν ἐκδιδόμενα συγχρόνως τοῖς μετ' Ἀλεξάνδρείων τύπων τετραδράχμοις. Κατάλογον πασῶν τῶν γνωστῶν ποικιλιῶν ἶδε παρὰ Imhoof (*Mon. Cr.*, σ. 377). Ἄξιον δ' εἶνε σημειώσεως ὅτι ἡ κατασκευὴ τῶν λεοντοφόρων τετραδράχμων ὁμοιάζει τὴν τῶν χρυσῶν διπλῶν δαρεικῶν (ὡς ὄντων ἀμφοτέρων παχυτάτων μετὰ στεφάνης σφυρηλάτου). Τὰ πλείστα τῶν σωζομένων παραδειγμάτων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων τῶν νομισμάτων προέρχονται ἐξ Ἰνδιῶν. Ἡ προέλευσις δ' αὕτη, ὑποστηρίζει πληρέστατα τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ταῦτα ἐκόπησαν ἐν Βαβυλῶνι.

Ἄς ἐπανέλθωμεν νῦν εἰς τὴν Ταρσὸν καὶ ἄς ἐξετάσωμεν συντόμως τὴν νομισματικὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ἐντεῦθεν.

ὑπὸ τοὺς Σελευκίδας βασιλεῖς, τοὺς ἀπὸ Ἀντιόχου Ζ' μέχρις Ἀντιόχου Θ', ἡ Ταρσὸς ᾗτο ἐν τῶν βασιλικῶν νομισματοκοπειῶν τῶν ἐκδιδόντων τετράδραχμα (*B. M. Cat. Seleuc.*, κλπ.). Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἀνερχόμενα μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν καὶ αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Αἱ ἐπιγραφαὶ εἶνε ΤΑΡΣΕΩΝ, ΤΑΡΣΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΤΑΡΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΥΔΝΩΙ καὶ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΥΔΝΩΙ, τῆς Ταρσοῦ φερούσης ἐπὶ βραχὺ τὸ ὄνομα Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Κύνῳ ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ Δ', βασιλέως τῆς Συρίας. Αἱ μεταγενέστεροι ἐκδόσεις φέρουσι ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ὁπισθ. ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ· ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΤΑΡΣΕΩΝ, ΑΔΡΙΑΝΗΣ ΤΑΡΣΟΥ, ΑΔΡΙΑΝΗ ΚΟΜΟΔΙΑΝΗ ΤΑΡΣΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, κτλ. Ὀνόματα ἀρχόντων, ἀνεμ

τίτλων, προτασσομένης τῆς ΕΠΙ. Οἱ κύριοι τύποι εἶνε ἡ Τύχη τῆς Ταρσοῦ καθημένη σὺν τῷ ποταμῷ Κύδνῳ νηχομένη παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· Ζεὺς Τάρσιος, ὅπερ εἶνε μετάφρασις ἑλληνικῆ τοῦ ἀρχαίου Βασιλέως, καθήμενος ἐπὶ θρόνου· Κεφαλὴ Τύχης πυργωστεφής, πρὸς δὲ μορφή θεότητος, περὶ ἧς ὑποτίθεται ὅτι παριστᾷ τὸν Σάνδητα (Σανδάν), ἥτοι Ἀσιατικὸν Ἡρακλέα, ἱστάμενον ἐπὶ τῶν νότων λέοντος κερασφόρου, τῆς ὅλης παραστάσεως οὐσης ἐνίοτε ἐν μνημείῳ πυραμιδοειδεῖ. Ἐκ τῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης — σημειωτέοι πρὸ πάντων οἱ ἐξῆς τύποι καὶ ἐπιγραφαί:—

Ἀγῶνες — ΚΟΜΟΔΕΙΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, ΘΕΟΓΑΜΙΑ — ΟΛΥΜΠΙΑ — ΔΗΜΗΤΡΙΑ· ἐπίσης ἐν ΚΟΔΡΙΓΑΙΣ ΟΡΟΙΣ ΚΙΛΙΚΩΝ, ΣΕΥΗΡΕΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ. Περὶ τῆς κόμης τῶν Κοδριγῶν, ἔνθα οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἐτελοῦντο, ἴδε Eckhel, III. 79. ΚΟΡΑΙΑ, ΚΟΙΝΟΙ ΚΙΛΙΚΙΑΣ, ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΚΙΛΙΚΩΝ, ΙΣΑΥΡΙΑ ΚΑΡΙΑ ΛΥΚΑΟΝΙΑ, ΚΟΙΝΟΣ ΤΩΝ Γ ΕΠΑΡΧΕΙΩΝ (*Ann. de Num.*, VII. 21) ἢ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ.

Τιμητικοὶ τίτλοι — ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΚΙΛΙΚΩΝ· ΝΕΩΚΟΡΟΣ. ΕΛΕΥΘΕΡΑ· Α. Μ. Κ., Γ. Β. (=πρώτη μεγίστη καλλίστη γραμματεβουλῆς). Ἐπίθετα πρὸς τιμὴν τῶν αὐτοκρατόρων, ΚΟΜΟΔΙΑΝΗ, ΣΕΥΗΡΙΑΝΗ, ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗ, ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΗ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΗ, κτλ.

Θεότητες — ΔΙΟΣ ΤΑΡΣΕΩΝ, ΤΥΧΗ ΤΑΡΣΟΥ, ΠΑΛΛΑΣ ΑΘΗΝΗ, ΚΥΔΝΟΣ, ὁ ποταμὸς Κύδνος.

Διάφορα — ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ (Eckhel, III, 73)· ΚΟΡΟΙ ΣΕΒΑΣΤΟΙ (Καρακάλλας καὶ Γέτας)· ΣΕΙΤΟΣ παρὰ πλοῖον πλησίον (Eckh. III. 73)· ΟΡΤΥΓΟΘΗΡΑ, παρὰ τύπον Τύχης καθημένης ἂν καὶ ἄνευ σχέσεώς τινος πρὸς τὸν τύπον· ΔΩΡΕΑ ΣΙΤΟΥ, Τριπτόλεμος ἐπὶ ἄρματος δρακόντων (*Ann. de Num.* VII, 19). Οἱ τύποι τῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων τῆς Ταρσοῦ παρουσιάζουσι

μεγάλην ποικιλίαν. Πολυάριθμοι ἰδίως εἶνε οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους. (Ἰδε *Zeit. f. Num.*, III. 333 κ. ἐξ. καὶ VIII. 10).

Τιτιόπολις (*Rev. Num.*, 1838, σ. 422 καὶ 1883, σ. 37),
κειμένη πιθανῶς ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Καλυκάδου. Αὐτοκρατορικὰ
Ἀδριανοῦ καὶ Γέτα. Ἐπιγρ. ΤΙΤΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Τύποι — Ζεὺς κα-
θήμενος· Διόνυσος ἱστάμενος μετὰ πάνθηρος.

Φιλαδέλφεια, ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Κητίδος, ἐπὶ τοῦ
Καλυκάδου ποταμοῦ (Πτολεμ. 8 § 5). Αὐτοκρατορικὰ —
Ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Μαξιμίνου. Ἐπιγρ., ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΗΤΙ-
ΔΟΣ. Τύποι — Ζεὺς ἢ Τύχη (*Waddington, Rev. Num.*, 1883,
σ. 35).

Φλαβιόπολις, ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ ὄρους Ταύρου, ὑπε-
ράνω τῆς Ἀναζάρβου, λαβοῦσα τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀπὸ τοῦ αὐτο-
κράτορος Οὐεσπασιανοῦ. Αὐτοκρατορικὰ νομίσματα εἶνε γνωστὰ
ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ., ΦΛΑΟΥΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 74 μ. Χ. Τύποι — Προ-
τομαὶ τῶν Διοσκούρων ἀντιμέτωποι· κεφαλὰὶ Σεράπιδος καὶ Ἰσι-
δος· Τύχη καθήμενη μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς
πόδας αὐτῆς, κτλ.

ΝΗΣΟΙ ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΙΛΙΚΙΑΙ

Ἐλαειούσα, μικρὰ νῆσος χωριζομένη διὰ στενοῦ πορθμοῦ
ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἡπείρου πόλεως Σεβαστῆς. Αὐτόνομα αὐτοκρα-
τορικῶν χρόνων πρὸς δὲ αὐτοκρατορικὰ τοῦ Κομμόδου. Ἐπιγρ., ΕΛΑΙ-
ΟΥΣΙΩΝ. Τύποι — Κεφαλὴ Διός, ὀπισθ. Νίκη· κεφαλὴ Τύχης,
ὀπισθ. Ἑρμῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Ταρκονδέμοτος Α΄, βασιλεὺς μέρους τῆς Κιλικίας ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πομπηίου, φονευθεὶς ἐν τῇ ἐν ἔτει 31 π. Χ. ναυμαχίᾳ τοῦ Ἀκτίου.

Κεφαλὴ βασιλέως.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΑΡΚΟΝΔΙΜΟΤΟΥ.
Κάτωθι δέ, Λ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ζεύς
καθήμενος Α - Θ

Φιλοπάτωρ, υἱὸς τοῦ Ταρκονδιμότου, διαδεχθεὶς αὐτόν.

Κεφαλὴ γυναικεία πυργοστεφής, πε- | ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ Ἀθῆν.
πλοφόρος. νᾶ ἱσταμένη. Α - Θ

Περὶ τῶν ἀσήμεων τούτων βασιλέων ἴδε Eckhel, III. 82 x. ἐξ.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΚΙΛΙΚΙΑΣ

	600-450 π. Χ.	450-380 π. Χ.	380-333 π. Χ.	333 - 67 π. Χ.	67 π. Χ.- Ῥωμαϊκ. χρόνων	Ἀντοκρ- χρόνοι
Ἀγχιάλη(ι)	...	...	...	...	...	Α
Ἀδανα	...	...	...	...	...	Α
Αἰγαί	...	...	...	...	Α	Α
Ἀλεξάνδρεια κατ' Ἴσσον	...	...	...	...	Α	Α
Ἀνάζαρβος	...	...	...	...	...	Α
Ἀνεμούριον	...	...	...	...	...	Α
Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Κύδνῳ	...	...	...	Α	...	Α
Ἀντιόχεια πρὸς τῷ Σάρῳ	...	...	...	Α	...	Α
Αὐγούστα	...	...	...	...	...	Α
Γερμανικόπολις	...	...	...	...	...	Α
Διοκαισάρεια	...	...	...	...	...	Α
Εἰρηνόπολις	...	...	...	...	...	Α
Ἐπιφάνεια	...	...	...	...	...	Α
Ζεφύριον	...	...	...	...	...	Α
Ἱεράπολις - Καστάβαλα	...	...	...	Α	...	Α
Ἱσαυρα	...	...	...	...	...	Α

ΚΤΑΙΚΙΑ.

	600-450 π. Χ.	450-380 π. Χ.	380-333 π. Χ.	333-67 π. Χ.	67 π. Χ.- Ρωμαϊκ. χρόνων	Αυτοκρ. χρόνοι.
*Ισός (Σατράπαι)	...	P	P	...	...	Λ
*Ιωτάπη	...	...	...	...	...	Λ
Καράλλια	...	...	...	...	...	Λ
Κάσα	...	...	...	Λ	...	Λ
Κελένδερικ	P	P	P	...	...	Λ
Κλαυδιόπολις [;]	...	...	...	...	...	Λ
Κολυβρασός	...	...	...	...	...	Λ
Κορακήσιον	...	...	...	...	...	Λ
Κοροπισσός	...	...	...	...	...	Λ
Κώρυκος	...	...	...	...	...	Λ
Λαέρτη	...	...	...	...	...	Λ
Λακανατίς	...	...	...	...	...	Λ
Λαλασσίς	...	...	...	...	...	Λ
Λάμος	...	...	...	...	...	Λ
Λύρβη	...	...	...	...	Λ	...
Μαλλός (καὶ σατράπαι)	P	P	P Λ	P	...	P Λ
Μόφος ἢ Σελεύκεια πρὸς τῷ Πυράμῳ }	...	...	...	Λ	...	...
Νάγιδος	...	P	P Λ	...	Λ	Λ
*Ολβη	...	...	...	P	...	Λ
*Ολμοι	...	...	...	...	...	...
Σεβαστή	...	...	...	...	Λ	P Λ
Σελεύκεια πρὸς τῷ Καλυκάδων }	...	...	...	...	...	Λ
Σελινοῦς	...	...	...	...	Λ	Λ
Σόλοι (καὶ σατράπαι) ἢ Πομπηϊόπολις }	...	P	P	...	Λ	Λ
Σύεδρα	...	...	...	P Λ	...	P Λ
Ταρσός (καὶ σατράπαι)	ΛΕ(;)P	P	P	...	...	Λ
Τιτιόπολις	...	...	...	...	...	Λ
Φιλαδέλφεια	...	...	...	...	...	Λ
Φλαβιόπολις	...	...	...	...	...	...
*Ελαιοῦσα νῆσος	...	...	...	...	Λ	...
Βασιλεῖς	...	...	...	...	...	...

Κ Υ Π Ρ Ο Σ

Ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἀσσυρίων βασιλέων ὑπῆρχον ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ δέκα μικρὰ κράτη, ὧν οἱ δυνάσται μνημονεύονται ἐν διάφοροις ἐπιγραφαῖς. Τρεῖς δ' αἰῶνας κατόπιν ὁ Διόδωρος (XVI. 42) ἀπαριθμεῖ ἐννέα βασιλεία ἐν τῇ νήσῳ, «Ἐν γὰρ τῇ νήσῳ ταύτῃ πόλεις ἦσαν ἀξιόλογοι μὲν ἐννέα, ὑπὸ δὲ ταύτας ὑπῆρχε τεταγμένα μικρὰ πολιόματα τὰ προσκυροῦντα ταῖς ἐννέα πόλεσιν. Ἐκάστη δὲ τούτων εἶχε βασιλέα, τῆς μὲν πόλεως ἄρχοντα, τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ὑποτεταγμένον.» Αἱ ἐννέα αὗται πόλεις ἦσαν αἱ ἐξῆς — (1) Σαλαμίς, (2) Κίτιον μετὰ τοῦ Ἰδαλίου καὶ τῆς Ταμάσου, (3) Μάριον, (4) Ἀμαθοῦς, (5) Κούριον, (6) Πάφος, (7) Σόλοι, (8) Λάπαθος, καὶ (9) Κερύνεια. (Ἴδε I. P. Six, *Rev. Num.*, 1883, σ. 254.)

Μεθ' ὧν τὰς ἀξιολόγους ἐρεῦνας τοῦ κ. R. H. Lang (*Num. Chron.*, 1871), Six (ἐνθ. ἀ.) καὶ Δρ. W. Deecke (*H. Collitz, Sammlung de gr. Dialekt-Inschr. I. Die griechischkyprischen Inschriften in epichorischer Schrift*, 1883) παραμένει λίαν ἀβεβαία ἡ κατάταξις μεγάλου ἀριθμοῦ Κυπριακῶν νομισμάτων. Τοῦτο δὲ ἀποδοτέον κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἄκραν δυσκολίαν τῆς διακρίσεως ἀπ' ἀλλήλων πολλῶν χαρακτήρων τῶν Κυπριακῶν συλλαβικῶν γραμμάτων ἐπὶ τῶν νομισμάτων, συνήθως κακῶς διατηρουμένων ἢ ἀμελῶς κεκομμένων, ἐν μέρει δὲ καὶ εἰς τὸ ἀτελὲς τῶν γνώσεων ἡμῶν περὶ τῆς ιστορίας τῆς νήσου κατὰ τὸν πέμπτον καὶ τέταρτον αἰῶνα π. Χ. εἰς ἣν περίοδον ἀνήκουσιν τὰ νομίσματα. Ἐν τούτοις ὅμως, ἂν λάβωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ ἀποθανὼν ἤδη Γεώργιος Smith, ὑπάλληλος τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, ἀνεκάλυψε τὴν κλεῖδα πρὸς ἐξήγησιν τῆς μυστηριώδους Κυπριακῆς γραφῆς, ἥτις ἐπὶ πλέον τῶν εἰκοσίων ἐτῶν κατέστησεν ἀνωφελὴ τὴν εὐφυΐαν τῶν σοφῶν, εὐλόγως δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν ἑαυτοὺς ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε γενομένῃ προόδῳ.

Πλήρη πίνακα τῶν Κυπριακῶν χαρακτήρων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν ἴδε παρὰ Deeke (ἐνθ. ἀν.).

Ἡ αὐτόνομος νομισματοκοπία τῆς Κύπρου ἀρχεταὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων δεκάδων τοῦ ἑκτοῦ αἰῶνος καὶ διαρκεῖ μέχρι τῆς ὑποταγῆς τῆς νήσου εἰς Πτολεμαῖον τὸν Σωτῆρα ἐν ἔτει 312 π. Χ. Δύναται δὲ νὰ διαιρεθῶσι τὰ νομίσματα εἰς τὰς ἐξῆς κυρίας κλάσεις

—(α) Νομίσματα τῶν βασιλέων τῆς Σαλαμίνος, Ἰδαλίου, Κουρίου, Πάφου, Μαρίου, Σόλων, ἴσως δὲ καὶ ἄλλων πόλεων, φέροντα ἐπιγραφὰς *Κυπριακῶν*, βραδύτερον δὲ *Ἑλληνικῶν χαρακτήρων* (β) νομίσματα τῶν Φοινίκων βασιλέων τοῦ Κιτίου, ἴσως δὲ καὶ τῆς Λαπάθου, φέροντα *Φοινικικὰς* ἐπιγραφάς. Ὁ σταθμητικὸς κανὼν πάντων τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων εἶνε ἐν ἀρχῇ ὁ Αἰγυπτιακὸς ἡλαττωμένος πῶς. Ὁ στατήρ, ἔλκων περὶ τοὺς 180 κ. κατὰ μείζονα ὅρον, ὑποδιαίρεται οὐχὶ εἰς ἡμίση καὶ τέταρτα ὡς ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' εἰς τρίτας, ἑκτας, δωδεκάτας, εἰκοστάς τετάρτας, καὶ τεσσαρακοστάς ὀγδόας, τῶν κλασμάτων ἐλκόντων καθ' ἕκαστον 60, 30, 15, 7·5, καὶ 3·7 κ. Κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ τετάρτου αἰῶνος τὸ σύστημα τοῦτο ἐτροποποιήθη (ἐξαιρουμένης τῆς Πάφου, ἐνθα διετηρήθη μέχρι τέλους) καὶ προσηρμόσθη τῷ Ῥοδίῳ κανόνι, ὅστις μετὰ τὸ 400 π. Χ. ἤρξατο ἐπικρατῶν ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ Ἀσίᾳ. Τὰ μεταγενέστερα Κυπριακὰ νομίσματα συνίστανται ἐκ κομματίων 114 κ. μετὰ τῶν τριτῶν, ἐκτῶν, καὶ δωδεκάτων, ἐλκουσῶν ἐκάστη χωρὶς, 38, 28, 19 καὶ 9·5 κ. Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ ἀπαντῶσι συνήθως ἐν τῇ νήσῳ καὶ χρυσοὶ στατήρες μετὰ τῶν ὑποδιαίρεσεων αὐτῶν.

Ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα (τὰ ἀποδιδόμενα Εὐέλθωνι τῷ Σαλαμινίῳ) ἔχουσι τὴν ὀπισθίαν ὄψιν ἀπλῶς λείαν, ἥτις περὶ τοὺς χρόνους τῶν Περσικῶν πολέμων ἀντικαθίσταται ὑπὸ σαφῶς κεχαραγμένου ἐγκοίλου τετραγώνου περιέχοντος τύπον. Μετὰ δὲ τὸ 400 π. Χ. περίπου, τὸ ἐγκοῖλον τετράγωνον ἐξαφανίζεται βαθμιαίως ἐξαιρέσει τῶν Φοι-

κικῶν νομισμάτων τοῦ Κιτίου, ἐφ' ὧν παραμένει μέχρι τῆς ἐπο-
χῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Τὰ ἐξῆς εἶνε αἱ κυριώταται ποικιλίαι τοῦ Κυπριακοῦ νομί-
σματος ὡς πρὸς τὰς περιγραφὰς τῶν μικροτέρων κλασμάτων πα-
ραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν ἤδη μνημονευθεῖσαν πραγ-
ματείαν τοῦ κ. Six.

Κίτιον.

Βααλμελέκ, περὶ τὰ 450-420 π. Χ.

Ἑρακλῆς προβαίων, κραδαίων ῥό-
παλον καὶ κρατῶν τόξον.

(B. M. Guide, Πίν. XI, 42.)

Ὅμοιος, ἡ κεφαλὴ Ἑρακλέους ἐπὶ
τῶν μικροτέρων ὑποδιαίρέσεων.

𐤁𐤏𐤋𐤍 𐤏𐤕𐤋𐤍 Λέων καθήμενος, ἐν τε-
τραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
P Στατ. καὶ ὑποδ.
» Λέων συλλαμβάνων
ἐλαφον, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
P Στατῆρ καὶ ὑποδιαίρεσις.

Ἀζβαάλ, περὶ τὰ 420-400 π. Χ.

Ὅμ. (B. M. Guide, Πίν. XI, 43.) | 𐤏𐤕𐤋𐤍 Ὅμ. . . P Στατ. καὶ ὑποδ.

Βααλράμ, περὶ τὰ 380 π. Χ.

Ὅμ. (Rev. Num., 1884, σ. 290.) | 𐤏𐤕𐤋𐤍 Ὅμ. P Στατῆρ.

Δημόνικος (;), μεταξὺ τοῦ 400 καὶ 368 π. Χ.

Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, ἀντωπός.

(De Luynes, Satr., Πίν. XIV,
21).

𐤁𐤏𐤋𐤍 𐤏𐤕𐤋𐤍 (Ἰσως 𐤏𐤕𐤋𐤍 𐤏𐤕𐤋𐤍)
= Βασιλέως Δημόνικου Κυπ.
Ἑρακλῆς βαδίζων μετὰ ῥοπάλου
καὶ τόξου, ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ
P Στατῆρ.

BA-ΔΗ Ὅμοιος.

(Rev. Num., 1883, σ. 332.)

Ἑρακλῆς ἄγχων λέοντα. Ta. mo.

𐤏𐤕𐤋𐤍 (;) γράμμασι Κυπριακοῖς.

(Αὐτόθι, 1883, σ. 334.)

Ἀνεπίγραφον. Ὅμοιος τύπος . . .
P 108 κ.

Pa. si, γράμμασι Κυπριακοῖς. Ἀθηνᾶ
καθήμενη ἐπὶ πρῶρας, κρατοῦσα
ἀκροστόλιον P 98 κ.

Μελεκιάθων, περὶ τὰ 368-362 π. Χ.

Ἴππεδς πλαγίως ἱππεύων, ὑποκάτω
𐤏𐤕 (𐤏).

Ἑρακλῆς βαδίζων . . . P Στατῆρ.
(Rev. Num., 1883, σ. 335.)

Ἡρακλῆς βαδίζων. (De Luynes, *Satr.*, Πίν. XIII, 8bis).

Ὅμοιος. (Αὐτόθι, Πίν. XIII, 8.)

Ὅμοιος.
(Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. G, 20.)

Ἡρακλῆς βαδίζων.

(*Rev. Num.*, 1883, σ. 338.)

Ἰππὶς ἑλάν Λέων ἐλαφον κατα-
βροχθίζων. ᾧ 64 κ.

καὶ μικρότερ. κλάσμ.
» Ὅμοιος. ᾐ 53 κ.

Κεφαλή Ἀφροδίτης, μετὰ πόλου
ὕψηλοῦ ᾐ μεγ. 5

Πυμιάθων, περὶ τὰ 361-312 π. X.

Ἰππὶς ἑλάν Λέων καταβροχθίζων
ἐλαφον. ᾧ 64 κ. καὶ μικρό-
τερα κλάσματα φέροντα τὰ ἔτη
τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως ἀπὸ
τοῦ 1 μέχρι 50.

Κούριον, μετὰ ὀνόματος τοῦ βασιλέως Σιασιόικου (περὶ τὰ
420 π. X), πατὴρ τοῦ Ὀνασιόικου καὶ υἱοῦ τοῦ Τιμοχάριδος
(Deecke, σ. 66).

Σιασιόικος, περὶ τὰ 420 π. X.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος, ἧς πέριξ διὰ
Κυπριακῶν γραμμάτων ἡ ἐπιγραφή
. vo. [i]. ko. se. Ku. ri.
e. u. se = [Βασιλεὺς Σιασί]-
Φοικος Κυριεύς.
(*Rev. Num.*, 1873, σ. 348.)

Τετράγωνον ἑγκοιλόν. Θεὰ ἐπιβαί-
νουσα ταύρου καλπάζοντος, οὗ ἄνω
καὶ ὑποκάτω Pa. si. le. o. se
Ti. mo. ka. ri. vo. se = Βασι-
λέως Τιμοχάριδος. ᾐ Στατήρ.

Ὀνασιόικος (;) περὶ τὰ 400 π. X.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος, ἧς πέριξ, Pa.
si. le. u. [se]. [O. na.] si. ko.
se = Βασιλεὺς Ὀνασιόικος.
(*Rev. Num.*, 1883, σ. 349.)

Τετράγωνον ἑγκοιλόν. Θεὰ ἱππεύουσα
τράγον τρέχοντα, οὗ ἄνω καὶ κάτω
Pa. si. le. [vo. se]. Sa. ta. si.
vo. i = Βασιλέ[φος] Σιασιόί-
[κω]. ᾐ 52·2 κ.

Ἰδάλιον(ς) Τῇ πόλει ταύτῃ ἀπένειμεν ὑποθετικῶς ὁ Six (*Rev.*
Num. 1883, σ. 315) τὴν σειράν τοῦ ἐξῆς τύπου: —

Περὶ τὰ 500-400 π. X. ἡ ἐραδύτερον.

Σφίγξ καθήμενη· διάφοροι κολοβαὶ
Κυπριακαὶ ἐπιγραφαὶ ἐν τῷ πεδίῳ.

Τετράγωνον ἑγκοιλόν, ἄνευ τύπου, ἡ
ἑγκοιλόν περιέχον ἄνθος λωτοῦ
ᾐ Στατήρ.

Σφίγξ καθημένη· διάφοροι κολοβαί | Τετράγωνον ἔγκοilon, ἄνευ τύπου, ἢ
Κυπριακαὶ ἐπιγραφαὶ ἐν τῷ πεδίῳ. | ἔγκοilon περιέχον ἄνθος λωτοῦ.
R 54 κ.

E. ta. II. (;) = Ἡδαλι[έφων] Ὀμ. | Ὀμοίως. R 33 κ.

Λάπαθος. Τῇ πόλει ταύτῃ, ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν Σιδκιμελέκ τινος, περὶ τὰ 440-420 π. X. ὁ Six ἀπονέμει ὑποθετικῶς τοῖς ἐξῆς ἀρχαίκοις ἀργυροῦς στατῆρας.

Σιδκιμελέκ, Βασιλεὺς τῆς Λαπάθου.

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ἀρχαίῃς τεχνοτροπίας μετὰ κράνους Κορινθιακοῦ λωτοῦ, πέριξ δὲ ἀβεβία ἐπιγραφὴ ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Six πρὸ τῆς ἡμετέρας.
(DeLuynes, *Satr.*, Π. XVI, 49.)

Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ Ἀθηνᾶς κατ' ἐνώπιον, φέρουσα κράνος κεκοσμημένον δι' ὧτων καὶ κερμάτων ταύρου, βραδύτερον δὲ διὰ λοφίων (πρβλ. Ἡρόδ. VII, 76).
Ἐκατέρωθεν τῆς—ρτῆς
R Στατῆρ 171 κ.

Πράξιππος, βασιλεὺς τῆς Λαπάθου.

Ὁ Διόδωρος (XIX. 79) διηγεῖται, ὅτι Πράξιππος, ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῆς Λαπάθου, ἐξεθρονίσθη ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος ἐν ἔτει 312 π. X.

ΓΡ Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μυρτοστεφής. | ΒΑ. Μέγας κρατῆρ R 5
(Six, *ξ. ἀ. σ.* 370.)

Μάριον.

Πρὸ τοῦ 400 π. X. περίπου.

Λύκος δάκνων τὸν πρόσθιον αὐτοῦ πόδα. Ὑπεράνω, διπλοῦς πέλεκυς.
(*Rev. Num.*, 1883, σ. 342.)

Ἡσ (;) Τετράγωνον ἔγκοilon. Ἀφροδίτη (;) γυμνὴ προσκειμένη κριῶν τρέχοντι . . . R Στατῆρ 161 κ.

Ὀμοίως. R 57·2 κ.

Ἡ κατάταξις αὕτη εἶνε λίαν ἀμφίβολος, αὐτὸς δ' ὁ κ. Six προτείνει ἐκτοτε τὴν εἰς Ἀμαθοῦντα κατάταξιν ὡς πιθανωτέραν.

Περὶ τὰ 330-312 π. X.

Ὁ Διόδωρος (XIX. 68. 79) μνημονεύει βασιλέως τινὸς τοῦ Μαρίου καλουμένου Στασιόικου, ἐκθρονισθέντος δὲ ὑπὸ τοῦ Πτο-

λεμαίου ἐν ἔτει 312 π. Χ. Εἰς τὴν βασιλείαν τούτου ἀνήκουσιν ἀναμφιβόλως τὰ ἐξῆς νομίσματα:—

Στασίοικος, βασιλεὺς τοῦ Μαρίου.

Pa διὰ Κυπριακοῦ χαρακτῆρος (= βα). Κεφαλὴ Διδς δαφνοστεφής.

Pa. Sa (= βα. Σα). Ὁμοίως.

Κεφαλὴ Διδς δαφνοστεφής.
(Six, ἐν. ἀ. σ. 344.)

Sa.ta.si.o(?)i.ko (= Στασίοικος) Κεφ. Διδς δαφνοστεφής.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης.

MA Κεφαλὴ Ἀφροδίτης φέρουσα στέφανον Ϝ 30 κ.
(Six, ἐνθ. ἀ. Πίν. VII, 11.)

MA Ὁμοίως Ϝ 11 κ.
(De Luynes, Πίν. V, 9.)

Pa.si.[le].u.se = Βασιλεύς. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης Ϝ 64 κ. ἐφθαρμ.

MAPIEYΣ Κεφαλὴ Ἀφροδίτης Ϝ 44 κ. καὶ μικρότεραι διαιρέσεις.
(Six, ἐν. ἀ. Πίν. VII, 12.)

BA Pa.—**MAPIE** Κεραυνός. Ϝ 38 κ.
(Six, Πίν. VII, 13.)

Πάφος. Τὰ ἀκόλουθα νομίσματα ἀπενεμήθησαν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ κ. Six. (ἐνθ. ἀ.) μετ' ἀμφιβόλου τινὸς πιθανότητος. —

Περὶ τὰ 480-400 π. Χ. καὶ βραδύτερον.

Ταῦρος ἀνθρωποκέφαλος (ποταμὸς Βόκαρος;) στρεφόμενος, ὑπεράνω δ' αὐτοῦ καὶ ὑποκάτω ἐπιγραφὴ ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Six **Po.ka.ro.se.**

Ταῦρος ἱστάμενος ὑπεράνω ἐνίοτε **Pu. ἢ Pu.nu** (= Πνυ).

Ὁμοίως. Ὑπεράνω τοῦ ταύρου ἡλιακὸς δίσκος πτερωτός.
(Rev. Num., 1883, σ. 355.)

Pa. si (= Πασι) Ἀστράγαλος ἐν κύκλῳ ἐγκοίλῳ. Ϝ Στατήρ 172 κ.
Ϝ 53 κ.
(Rev. Num., 1883, σ. 352.)

Τετράγωνον ἐγκοῖλον, ἐν ᾧ κεφαλὴ αἰετοῦ. Ϝ Στατήρ.
(Rev. Num., 1883, σ. 354.)

Τετράγωνον ἐγκοῖλον, ἐν μὲ τῶν γωνιῶν τοῦ ὁποίου θαλὸς ἐλαίας. Περιστέρᾳ (;) ἢ αἰετὸς ἱστάμενος. Ἐπίγρ. ἐνίοτε **Pa - Pu** (= Βα-Πνυ;). Ϝ 27 κ.
Ϝ 12.5 κ.
Ϝ 6 κ.

- Τὰ Pasi καὶ Punu ἴσως σημαίνουνσι Πάσιππος καὶ Πνύτος.
- Ταῦρος ἱστάμενος ἄνω, δίσκος ἡλιακός, πρὸ αὐτοῦ δὲ σταυρὸς ωτίτης
(*Rev. Num.*, 1883, σ. 356.)
- Ταῦρος ἱστάμενος ἄνω, ἡλιακὸς δίσκος, περίξ δὲ **Mo. a. ge. ta.**
- Ταῦρος ἱστάμενος, ἄνω, ἡλιακὸς δίσκος καὶ κάτω, **A. ri.**
(Πίναξ KZ'. 7.)
- Ὅμ. Ἐπιγρ. **Pa. si. po. se**
Pa. si.
- Τετράγωνον ἐγκοilon, ἐν μὲ τῶν γωνιῶν τοῦ ὁποίου φύλλον κισσοῦ. Περιστερὰ (;) ἢ ἀετὸς ἱστάμενος, πρὸ αὐτοῦ δὲ ἀγγεῖον μύωντον, περίξ δὲ **Pa. si. Sa. ta. sa. to. ro** (=Βασί. Σιασά(ν)δρω). **Ρ** Στατήρες καὶ κλάσματα
- Τετράγωνον ἐγκοilon, ἐν ᾧ ἀετὸς ἱπτάμενος. **Ρ** Στατήρ
(*Rev. Num.*, 1883 σ. 357.)
- Τετράγωνον ἐγκοilon, ἐν ᾧ ἀετὸς ἱπτάμενος. **Ρ** Στατήρ
- Ὅμοιος. **Ρ** Στατήρ.
(*Rev. Num.*, 1883, σ. 360.)

Τὰ ἀνωτέρω νομίσματα διακρινόμενα διὰ τοῦ ἱπταμένου ἀετοῦ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως ἀπονέμονται ὑπὸ τοῦ κ. Six εἰς βασιλεῖς καλουμένους Στάσανδρος, Μοαγέτης, Ἀριστόφαντος καὶ Πάσιππος.

Περὶ τὰ 400-320 π. X.

- Κεφαλὴ Ἀφροδίτης, φερούσης πόλιν περὶ τὴν κεφαλὴν.
- ΓΑΦΙ Περιστερὰ πρὸς δ., ὑπεράνω δὲ ἀστράγαλος. **Α·Β**
Ρ Στατήρ καὶ κλάσματα καὶ **Α·Β**
(*Rev. Num.*, 1883, σ. 364.)

Νικοκλῆς, 320-310 π. X.

- Κεφαλὴ Ἀφροδίτης κατ' ἐνῶπιον, πόλιν φερούσης.
- Γ—ΒΑ (Πάφον βασιλέως) Κεφαλὴ Ἀφροδίτης πρὸς ἀρ., φερούσης πόλιν. (*Mion. Sup.*, σ. 310).
- Ἀετὸς ἱστάμενος ἀρ. Πρὸ αὐτοῦ σταφυλή. **Χ 22 κ.**
(*Rev. Num.*, 1883, Πίν. VII. 16.)
- ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ ΓΑΦΙΟΝ Ἀπόλων καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ, κρατῶν βέλος, καὶ τόξον. **Α**
Α Διπλοῦς στατήρ 326 κ.

Πτολεμαῖος Σωτήρ, 310-305 π. X.

- Κεφαλὴ Ἀφροδίτης φέρουσα πόλιν
- ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Ἀετὸς ἐπὶ κραυνοῦ. **Α·Β**
(*Rev. Num.*, 1883, σ. 365.)

Σαλαμίς. Αἱ σειραὶ τῶν νομισμάτων τῶν βασιλέων τῆς Σαλαμῖνος εἶνε πληρέστεραι ἐκείνων παντὸς ἄλλου Κυπριακοῦ κράτους. Ἀνήκουσι δὲ εἰς τρεῖς κυρίας κλάσεις:—

(α) Περὶ τὰ 500-410 π. Χ.

Κριὸς κατακείμενος, ἡ κεφαλὴ κριοῦ. Ἀσημον ἢ τετράγωνον ἐγκοιλον περιλαμβάνον σταυρὸν ὡτίτην ἢ κεφαλὴν κριοῦ. . . Ρ Στατήρ, κτλ.

(Πίναξ ΚΖ'. 8.)

Οἱ χ.χ. Deecke καὶ Six (*Rev. Num.*, 1883, 266) ἀνέγνωσαν ἐπὶ κομματίων τῆς κλάσεως ταύτης τὰ ὀνόματα **E. u. ve. le. to. ne.** (= *Εὐφέλων*), **Pa. si. E. u. ve. le. to. to. se.** (= *Βασι Εὐφέλων/τος*), **Pa. si. le. vo. se. Ni. ko. ta. mo** (= *Βασιλέως Νικοδάμω*), **Pa. si. le. u. se. La. ka. ri. ta.** (= *Βασιλεὺς Λαχαρίδα/ς*), **E. u. va. te. o. se.** (= *Εὐφά/ν-θεος*), πρὸς δὲ ἕτερα ἀμφιβόλου σημασίας.

(β) Περὶ τὰ 410-368 π. Χ.

Εὐαγόρας Α'. 410-374 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἡρακλέους νεαροῦ, ἀντωπός, μετὰ λεοντῆς. Ἐπιγρ.

E. u. va. ko. ro. (= *Εὐφαγόρω*).

Κεφαλὴ Ἡρακλέους. ἐν καταγραφῇ.

Ὁμοίως.

E. u. va. ko. ro. Ὁμοίως

(*Rev. Num.*, 1883, σ. 281.)

E. u. va Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου, κρατῶν ῥυτὸν καὶ ῥόπαλον.

(*Rev. Num.*, 1883, σ. 282)

Τράγος κατακείμενος. Ἐπιγρ. **Pa. si. le. vo. se** (= *βασιλέως*.)

Χ 31·5 κ.

(*B. M. Guide*, Πίν. XX. 41.)

Πρόσθιον τράγου, ὑποκάτω ῥόπαλον.

Χ 9·5 κ.

Κεφαλὴ τράγου . . . Χ 6·4 κ.

EY Pa. si. le. vo. se. Τράγος κατακείμενος . . . Ρ Στατήρ.

Pa. si. le. vo. se. Τράγος κατακείμενος, (σπανίως ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ) . . . Ρ 51 κ.

Νικοκλῆς, περὶ τὰ 374-368 π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης μετὰ κόμης κυματίζούσης καὶ πλουσίως κεκοσμημένου πόλου.

(*Gardner, Types Gr. C.*, Πίν. X. 48).

Pa. Ni. (= *Ba. Ni.*) Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, μετὰ κράνους Κορινθιακοῦ.

Χ 43 κ.

Χ 10·5 κ.

Κεφαλή Ἀφροδίτης, ἔχουσα τὴν κό-
μην ἐν σάκκῳ.
(*Rev. Num.*, 1883, Πίν. VI. 12).

Pa. Ni. διὰ Κυπριακῶν καὶ B-N
δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων. Δελ-
φίς. A 6

Τῷ βασιλεῖ τούτῳ, ἄρχοντι μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του(;) καλουμένου
Δαμόνικου, ἀπένειμεν ὁ κ. Six (ἐν. ἀν. σ. 287) κατ' εἰκασίαν.
ἐπὶ τῇ βάσει λίαν δυσαναγνώστου ἐπιγραφῆς, τὸν ἐξῆς στατήρα
ἀποκείμενον νῦν ἐν τῷ Βρεταννικῷ Μουσείῳ.

Ζεὺς καθήμενος κατ' ἐνώπιον πέριξ
Pa. si. le. vo. se Ni. ko.
ke. le. vo. se. (= ΒασιλέΦος
ΝικοκλέΦος).

(*Rev. Num.*, 1883, Πίν. VI. 13).

Ἀφροδίτη ἱσταμένη κατ' ἐνώπιον
κρατοῦσα κλάδον καὶ σπένδουσα
πρὸ θυμιατηρίου, πέριξ δὲ **Pa.**
si. le. vo. se. Ta. mo. ni.
ka. si. ke (;) (= ΒασιλέΦος
Δαμονί[κω] κασιγ[νήτων] (;) .
Ρ Στατήρ.

Σημειωτέον ἐντούτοις ὅτι ὁ κ. Six. προὔτεινεν ἕκτοτε τὸ
ὄνομα Τιμόχαρις ὡς πιθανανωτέραν ἀνάγνωσιν τῆς ὀπισθίας ὅψε-
ως, δηλαδὴ **Pa. si. le. vo. se. Ti. mo. ka. ri. vo. se.** (= **ΒασιλέΦος ΤιμοχαρίΦος**), ἐπέισθην δὲ μετὰ ἐπιμελῇ εξέτασιν τῆς ἐπι-
γραφῆς ὅτι τοῦτο ὀρθῶς ἔχει.

(γ.) Νομίσματα Σαλαμῖνος μεθ' Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν.

Εὑαγόρας B', 368-351 π. X.

BA Λέων μετ' ἀετοῦ ἐπὶ τῶν νώ-
των ὑπεράνω ἀστήρ.

EYA Κεφαλή Ἀφροδίτης πυργω-
στεφής. X Στατήρ.
(De Luynes, Πίν. XII. 6.)

EYA Κεφαλή Ἀθηνᾶς μετὰ κρά-
νους Κορινθιακοῦ.

BA Ὁμοίως. P 114 π.
(Πρβλ. Hunter, Πίν. XXXIII. 18.)

Ὁμοίος τύπος.

(*Rev. Num.*, 1883, Πίν. VII. 5.)

EYA Λέων βαδίζων ὑπεράνω, ἀστήρ.
A 6

Πνυταγόρας, περὶ τὰ 351-332 π. X.

ΓN Κεφαλή Ἀφροδίτης πυργωστεφής
(Πίναξ KE'. 9.)

BA Κεφαλή Ἀφροδίτης μετὰ δια-
δήματος πυργωτοῦ. X Στατήρ.

ΓN Κεφαλή Ἀφροδίτης μυρτοστε-
φής.

BA Κεφαλή Ἀρτέμιδος. P 109 π.
(Hunter, Πίν. XXXII. 20.)

Υπάρχουσιν ὡσαύτως μικρότερα ἀργυρᾶ νομίσματατα ἑλ-
κοντα περὶ τοὺς 32 κ. μετὰ γυναικείας κεφαλῆς ἐκατέρωθεν
(*Rev. Num.*, 1883 σ. 296.)

Νικοκρέων, Περὶ τὰ 331-312 π. Χ.

NI ἢ NIK (μονογρ.) Κεφαλὴ 'Α- φροδίτης πυργοστεφής. (Six, Πίν. VI. 18.)	BA Κεφαλὴ 'Αφροδίτης μετὰ δια- δήματος πυργωτοῦ. X Στατήρ.
NIK (μονογρ.) Κεφαλὴ 'Αφροδίτης πυργοστεφής.	BA Κεφαλὴ 'Απόλλωνος δαφνοστεφής P 98 κ. (Πρβλ. Hunter, Πίν. XXIII. 19.)
BA Κεφαλὴ 'Αφροδίτης πυργοστε- φής.	NIK Κεφαλὴ 'Απόλλωνος δαφνο- στεφής P 'Ημίδρ.

Μενέλαος, 310-307 π. Χ. Στρατηγὸς ὑπὸ τὸν Πτολεμαῖον.

MEN Κεφαλὴ 'Αφροδίτης πυργο- στεφής. (De Luynes, Πίν. V. 7.)	Pa (= Ba) Κεφαλὴ 'Αφροδίτης μετὰ διαδήματος πυργωτοῦ . . X 42 κ.
--	--

Σύλοι(ς).

Περὶ τὰ 480-400 π. Χ.

Λέων ἀναπαυόμενος, στρέφων τὴν κεφαλὴν. Κεφαλὴ 'Αφροδίτης, ἀρχαϊκῆς τε- χνοτροπίας μετὰ ἐνωτίου μεγά- λου στρογγύλου. Κεφαλὴ λέοντος χαίνουσα. (De Luynes, Πίν. VI. 1.)	'Ασημον. (Βρετ. Μουσεῖον) . P Στατήρ. Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ 'Αθηνᾶς P Στατήρ. (<i>Num. Chron.</i> , 1871, σ. 15, ἀρ. 33). Pa. A (= Ba 'A) Τετράγωνον ἔγ- κοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ Γοργοῦς . P Στατήρ. Pa. E (= Ba 'E) Τετράγωνον ἔγ- κοilon ἐν ᾧ σταυρὸς ὠτίτης . . P Στατήρ. Pa. E (= Ba 'E) Τετράγωνον ἔγ- κοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ ταύρου . . P Στατήρ. Pa. Pi (Ba Φι) 'Ομ. P Στατήρ.
'Ομ. (<i>Num. Chron.</i> , 1871, σελ. 12. ἀρ. 10).	
'Ομ. (<i>Num. Chron.</i> , ἐ. ἀ. ἀρ. 9).	
'Ομ. (<i>Num. Chron.</i> , ἐ. ἀ. ἀρ. 8).	

Τὰ ἀνωτέρω (ἐνεπίγραφα) νομίσματα, προτείνει ὁ κ. Six

(σ. 368) νὰ ἀπονεμηθῶσι τοῖς βασιλεῦσι τῶν Σόλων, Ἀριστοκύπρῳ, Εὐνόστῳ καὶ Φιλοκύπρῳ.

Ἑρμῆς βαδίζων, κρατῶν κηρύκειον πρὸ αὐτοῦ Pa. Sa. Ia. (=Ba- [σιλεὺς] Σαλᾶ[s];) (Six. σ. 303). Λέων πρὸς δεξ. (αὐτόθι, σελ. 305).	Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ κεφαλὴ Ἀμμωνος R Στατήρ.
Ὅμ. ἐν τῷ ἐξέργῳ Λ (=Κο ἢ Γο). (De Luynes, Πίν. VI. 20).	Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ σταυρὸς ὠτίτης R Στατήρ.
Λέων ἀναπανόμενος, ὑποκάτω. . . Ia(;) to (De Luynes, Πίν. II. 2, Πίν. XII. 2).	Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ ταῦρος κυρίσσω, οὗ ὑποκάτω Λ (=Κο ἢ Γο) R Στατήρ.
Ὅμ. Ἀνω δὲ ἀετὸς ἱπτάμενος.	Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ πρόσθιον λέοντος R Στατήρ.
	Ὅμοιως R Στατήρ. (Rev. Num., 1883, Πίν. VI. 21.)

400-312 π. X.

B—Σ Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, πρὸς ἀρ. (Πρβλ. De Luynes, Πίν. V. 8 καὶ Rev. Num., 1883, σ. 361 καὶ 369)	AP Ταῦρος βαδίζων, πρὸς δ., ἄνω δὲ διὰ Κυπριακῶν γραμμῶν Pa. Sa. X 63·4 x.
Ἀνεπίγραφον. Ὅμοιως.	Pa. Sa. Ταῦρος βαδίζων δ. X 7 x. (De Luynes, Mon. Cypri. Πίν. V. 8)

Τὸ πρῶτον τῶν χρυσῶν τούτων νομισμάτων, δύναται ἰσως νὰ ἀπονεμηθῇ τῷ Στασικράτει, βασιλεῖ τῶν Σόλων περὶ τὰ 350 π. X. Ὁ κ. Six ἐν τούτοις κλίνει νὰ ἀποδώσῃ αὐτὸ τῷ Στασιόικῳ, βασιλεῖ τοῦ Μαρίου, ἀναγινώσκει δὲ M]AP τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ὀπισθίας ὀφews. Ἐν τούτοις, ἂν καὶ εἶνε εὐρὺς χώρος ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ νομίσματος, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἶχνος γραμμάτων τινος πρὸ τοῦ AP.

Εἰς τὴν τέταρτον αἰῶνα ἀνήκει ἐπίσης σειρὰ νομισμάτων ἐλκόντων 104 καὶ 36 κ. μετὰ τύπων λεόντων ὁμοίων πρὸς τοὺς ἀνωτέρω περιγραφέντας, ἀλλὰ τεχνοτροπίας μεταγενεστέρας, φερόντων δὲ διαφόρους ἐπιγραφάς (Six, σελ. 309). Τὰ νεώτατα νομίσματα τῶν Σόλων ἀνήκουσιν, ὡς φαίνεται, τῷ βασιλεῖ Εὐνό-

στη τῷ Β'. (θαν. 310 π. Χ.), τῷ νυμφευθέντι Ειρήνην τὴν θυγατέρα Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος ('Αθηναίου, XIII. 576).

ΕΥ Κεφαλή 'Απόλλωνος.

(Mion, *Rois grecs*, Πιν. XXXII. 2) | ΒΑ Κεφαλή 'Αφροδίτης. . Χ 41 κ.

Ἡ Κύπρος ὑπὸ τοὺς Πτολεμαίους.

Περὶ τῶν νομισμάτων τῶν κοπέντων ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ ἴδε R. S. Poole, *Catalogue of the Coins of the Ptolemies Kings of Egypt*. Ὑπάρχει πρὸς τούτοις ἐν τῷ Βρεταννικῷ Μουσείῳ τετράδραχμον μετὰ τύπων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ἔχον ὡς σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ περιστεράν ἱπταμένην καὶ τὸ Κυπριακὸν γράμμα Ε ὑπὸ τὸν θρόνον, δυνάμενον νὰ ἀπονεμηθῇ τῇ Πάφῳ.

Αὐτοκρατορικῶν χρόνων.

Ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Μακρίνου. Τὰ νομίσματα τῆς Κύπρου, ὡς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας μετὰ τὸ 31 π.Χ., συνίστανται ἐκ χαλκῶν νομισμάτων, ἄνευ τοῦ ὀνόματος τῆς νήσου, τῶν αὐτοκρατόρων δὲ Αὐγούστου καὶ Δρούσου τοῦ νεωτέρου, ὧν τὰ τοῦ Αὐγούστου φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν A PLAVTIVS PROCOC. Τὰ νομίσματα τοῦ Κλαυδίου φέρουσι Λατινικὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως καὶ ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ εἰς τὸ ὀπισθεν. Διαρκούντων δὲ τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν τῆς βασιλείας τοῦ Οὐεσπασιανοῦ, ὅτε ὁ Τίτος καὶ ὁ Δομιτιανὸς ἦσαν καίσαρες, ἐκόπησαν ἐν τῇ νήσῳ ἀργυρᾷ τετράδραχμα καὶ δίδραχμα 196 καὶ 98 κ. φέροντα ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τὴν ἐπιγραφὴν ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ καὶ τὸ ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Οὐεσπασιανοῦ. Ἐπὶ Τραϊανοῦ ἡ ἐπιγραφὴ εἶνε συνήθως ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟ. Σ ἢ Ζ (= TR. POT. COS. VI ἢ VII) ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ. Τύποι — Ζεὺς Σαλαμίνιος ἱστάμενος καὶ κρατῶν φιάλην καὶ σκῆπτρον, ἐνῶ ἀετὸς ἱσταται ἐπὶ τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Νὰς τῆς Ἀφροδίτης ἐν Πάφῳ, οὗ ἐν μὲν τῷ κέντρῳ ὑπάρχει λίθος κωνικός, σύμβολον

τῆς θεᾶς (πρβλ. Μαξ. Τυρ. 8, 8), ἔμπροσθεν δὲ ἡμικυκλικὸν τέμενος ἢ λεκάνη, περιέχουσα ἐνίοτε ἰχθύν (Πίναξ, ΛΑ'. 9.) Ἐκατέρωθεν τοῦ ναοῦ ὑπάρχει στοὰ περιέχουσα θυμιατήριον, ἐπὶ δὲ τῆς στέγης ἴσταται περιστέρα. Τοῦ κεντρικοῦ δὲ μέρους τῆς οἰκοδομῆς φέροντος τρεῖς ὁπᾶς ὑπέρκειται ἀστήρ ἐν μηνίσκῳ.

ΓΑΛΑΤΙΑ.

[Birch, Numismatic Chronicle, Π. 169 καὶ 223.]

Ἡ ἐπαρχία τῆς Γαλατίας, κειμένη πρὸς νότον τῆς Βιθυνίας καὶ Παφλαγονίας, πρὸς δυσμὰς τοῦ Πόντου καὶ βορειοανατολικῶς τῆς Φρυγίας, κατφεῖτο ὑπὸ Γαλατικῶν φυλῶν ἐλθουσῶν εἰς τὴν Ἀσίαν περὶ τὰ 278 π. Χ. Ἐντούτοις μόλις μετὰ μίαν ἑκατονταετηρίδα ἀπὸ τῆς μεταναστεύσεως αὐτῶν ἐγκατεστάθησαν ἡσύχως ἐν τῇ ἀπ' αὐτῶν κληθείσῃ χώρᾳ. Τῶν Γαλατῶν τούτων ὑπῆρχον τρεῖς κύριαι φυλαὶ (Στράβωνος, 187), οἱ **Τολιστοδόχοι**, κατέχοντες τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Γαλατίας (πρωτεύουσα ἡ πόλις Περσινούς), οἱ **Τεκτόσαγες**, ἐγκατασταθέντες ἐν τῷ κέντρῳ (πρωτεύουσα ἡ πόλις Ἀγκυρα) καὶ οἱ **Τρόαχοι** διαμένοντες ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει καὶ ἔχοντες πρωτεύουσαν τὸ Τάβιον.

Τὰ ἀρχαιότατα Γαλατικά νομίσματα εἶνε τῶν ἐξῆς βασιλέων:

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ.

Βρογιάτρος, ὅστις ἐν ἔτει 58 π. Χ. ἡγόρασε τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως ὡς καὶ τὸν τοῦ ἀρχιερέως τῆς Περσσινοῦντος παρὰ τοῦ Π. Κλωδίου, δημάρχου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ (Mommson, *Hist. Mon. Rom.*, III. 313).

Κεφαλή Διός πρὸς δ., μετὰ στεφάνου
δρυός.
(Mion., *Suppl.*, VII Πίν. XIII. 3.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΡΟΓΙΤΑΡΟΥ ΦΙ-
ΛΟΡΩΜΑΙΟΥ μετὰ χρονολογίας
5 (= ἔτος 6 τῆς βασιλείας αὐτοῦ,
ἦτοι 53 π. X.). Ἄετὸς ἐπὶ κεραυ-
νοῦ. . ρ Τετράδρ. ὀλκῆς κιστο-
φόρου, 189·8 κ.

Δηϊοτάρος Α'. τετράρχης τῆς Γαλατίας, ἀνταμειφθεὶς ἐν
ἔτει 74 π. X. διὰ τοῦ τίτλου τοῦ βασιλέως, ἔνεκα τῶν πρὸς
τοὺς Ῥωμαίους ὑπηρεσιῶν του.

Δηϊοτάρος Β'., υἱὸς τοῦ ἀνωτέρω, συμβασιλεύσας τῷ πατρὶ
ἐπὶ τινα ἔτη πρὸ τοῦ ἐν ἔτει 40 π. X. θανάτου αὐτοῦ (Clinton,
Fast. Hell., III. 207). Διεδέχθη δ' αὐτὸν ὁ Ἀμύντας ἐν ἔτει 36
π. X. Τὸ ἐξῆς νόμισμα δυνατὸν νὰ ἀνήκῃ τῷ πατρὶ ἢ τῷ υἱῷ: —
Προτομὴ Νίκης, δ.
(*Zeit. f. Num.*, 1885, σ. 371)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΙΟΤΑΡΟΥ Ἄε-
τὸς μετ' ἀναπεπταμένων πτερύ-
γων, ἱστάμενος ἐπὶ ξίφους ἐν κο-
λεῷ, μεταξὺ τῶν πέλων τῶν Διο-
σκούρων Α·9

Ἀμύντας, 36-25 π. X., ἀναγορευθεὶς ὑπὸ Μ. Ἀντωνίου,
βασιλεὺς τῆς Γαλατίας, συγχωνευθείσης συγχρόνως τῇ Γαλα-
τίᾳ τῆς Πισιδίας καὶ μέρους τῆς Παμφυλίας (Δίων Κάσσ. XLIX.
κ. 32). Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου θὰ ἐκόπησαν
ἐν Σίδῃ τῆς Παμφυλίας. Τὰ δὲ χρυσᾶ νομίσματα τοῦ Ἀμύντου
εἶνε κιβδηλεύματα νεωτέρων χρόνων (*Num. Zeit.*, III. 435).

Κεφαλή Ἀθηνᾶς.
(B. M. *Guide*, Πίν. XL. 7.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἈΜΥΝΤΟΥ Νίκη βα-
δίζουσα πρὸς δ. φέρουσα σκῆ-
πτρον, κοσμούμενον διαδήματι. .
ρ Ἀττικ. τετράδρ. 247 κ.

Κεφαλή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου
μετὰ ῥοπάλου ἐπ' ὤμου.
Κεφαλή Ἀρτέμιδος.
Προτομὴ Ἑρμοῦ σὺν κηρυκείῳ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ Λέων βα-
δίζων. Α·10
» » Ἐλάφος. Α·65
» » Κηρύκειον πτε-
ρωτόν. Α·6

Ἡ Γαλατία ὡς Ῥωμαϊκὴ Ἐπαρχία.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀμύντου ἡ Γαλατία μετὰ τῆς Λυκαονίας, μέρους τῆς Ἰσαυρίας, Παμφυλίας καὶ μέρους τῆς Φρυγίας ὀργανώθη εἰς Ῥωμαϊκὴν ἐπαρχίαν καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἀπεσταλμένου φέροντος τὸν τίτλον ἀντιστρατήγου (*propraetor*).

Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν τοῖς ἐξῆς νομισματοκοπείοις:—

Ἄγκυρα, καλουμένη ὡσαύτως καὶ Σεβαστὴ Τεκτοσαγῶν, ἔκειτο ἐπὶ παραποταμίου τοῦ Σαγγαρίου, παρὰ τὰ ὅρια τῆς Παφλαγονίας. Τὰ νομίσματα αὐτῆς διαίρουσιν εἰς τὰς ἐξῆς κλάσεις. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι—ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Σαλωνίνης. (α) Ἐπιγρ. ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ ἢ ΓΑΛΑΤΙΑΣ μετὰ ἢ ἄνευ ὀνομάτων τῶν Ῥωμαίων ἀπεσταλμένων, Μ. Νεράτιος Πανσά καὶ Τ. Πομπόνιος Βάσσος (β) Ἐπιγρ., ΑΝΚΥΡΑ, ΑΝΚΥΡΑΣ ἢ ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ, ἐπίσημοι δὲ σὺν τιμητικοῖς τίτλοις ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗΣ ΑΝΚΥΡΑΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ, ΝΕΩΚΟΡΟΣ, κτλ. Ἄρχοντες, — πρεσβευτῆς, πρεσβευτὴς αὐτοκράτορος, ἢ πρεσβευτὴς ἀντιστρατήγου. Ἀγῶνες — ΑΓΩ[ΝΕΣ] ΙΣΟΠΥΘΙΑ, ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ, ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ ΣΩΤΗΡΕΙΑ, κτλ. (γ) μετ' ἐπιγρ., ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ἢ ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ, ὁπισθ. ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ἢ ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΓΑΛΑ. (δ) μετ' ἐπιγρ. ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΤΕΚΤΟΣΑΓΩΝ.

Τύποι—Ναὸς τοῦ Ἀυγούστου· πόλις καθήμενη κρατοῦσα ἄγκυραν καὶ σκῆπτρον· Ζεὺς καθήμενος. Ἀσκληπιὸς ἱστάμενος· Μὴν ἱστάμενος· τρεῖς ἀθληταὶ ἱστάμενοι περὶ ἀγγείων (Πίναξ ΛΑ'. 10)· τρεῖς ἀγωνιστικαὶ ὑδρίαι· Διόνυσος ἐπὶ ἄρματος ἐλεφάντων· Ἀφροδίτη γυμνὴ νηχομένη, Ἐρωτος δὲ προήγουμένου (*Zeil. f. Num.* VIII. Πίν. I. 9)· Ἀφροδίτη γυμνὴ, διευθετοῦσα τὴν κόμην τῆς (*Imhoof, Mon. Gr.*, 415)· πρὸς δὲ πολυάριθμοι ἄλλοι τύποι ἄνευ εἰδικοῦ τινος ἐνδιαφέροντος.

Γέρομη, Ῥωμαϊκὴ ἀποικία παρὰ τὴν Πεσσινοῦντα. Αὐτοκρα-

τορικά — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρις Ἐτρουσκίλλης. Ἐπιγραφή πλήρης, COLONIA AVGVSTA FELIX CERMENORVM, διαφοροτρόπως συντεταγμένη.

Εὐδρογίς (s). (Longpérier, *Rev. Num.*, 1843, σ. 253. *Berl. Blätt.*, IV. 25).

Κεφαλὴ γυναικεία πυργοφόρος. | ΕΥΒΡ Ἀγγεῖον δίωτον. . . Α·65

Πολύ πιθανώτερον εἶνε, ὡς κατέδειξεν ὁ Imhoof (*Mon. Gr.* σ. 461), ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκουσι μᾶλλον εἰς τινὰ δυνάστην τῆς Θράκης τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. Χ., ἢ εἰς τινὰ πόλιν τῶν νοτίων ἀκτῶν τοῦ Εὐξείνου. Ἴδε ἀνωτέρω, τόμ. Α' σελ. 356.

Πεσσινοῦς, ἐπὶ τοῦ Σαγγαρίου εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ ὄρους Δινδύμου, πρωτεύουσα δὲ τῶν Τολιστοβωγίων καὶ διάσημος διὰ τὸν ναὸν τῆς Κυβέλης τὸν περιέχοντα τὸν ἱερὸν λίθον (Λιδίου XXIX, 10, 11) ἢ τὸ εἶδωλον τῆς θεᾶς, τὸ μετακομισθὲν εἰς Ῥώμην κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου Καρχηδονικοῦ πολέμου.

Αὐτόνομα ἢ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Κεφαλὴ πυργοστεφῆς Κυβέλης Διν- | ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ ΠΕΣΣΙΝΕΑΣ
δυμήνης. | Λέων καθήμενος . . . Α·95
Κεφαλὴ Ἀττος (s) | Ὅμοια ἐπιγραφή. Ταῦρος κυρίστων.
Α·9

Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι.

Κεφαλὴ Κυβέλης μετ' ἐπιγραφῆς | ΠΕΣΣΙΝΟΥ[ντίων] Κεφαλὴ Ἀττος.
ΘΕΑ ΙΛΕΑ. | Α·5
(*Num. Chron.*, 1876, σ. 79.)

Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γέτα. Ἐπιγρ. ΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ ἢ ΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ ΓΑΛ(ατῶν) ΤΟΝΙΣΤΟ(βωγίων), κτλ., *Num. Chron.*, II. 230) Τύποι — Κυβέλη καθήμενη Ἀδης μετὰ Κερβέρου. Ἀθηνᾶ. Ἀρτεμις. Ἡρακλῆς (*Num. Chron.*, II. 229). Διόνυσος. Νέμεσις. Ἀπόλλων ποτάμιος θεὸς Σαγγάριος, κτλ.

Ταύριον, παρὰ τὸν Ἄλυν ἐν τῇ ἀνατολικῇ Γαλατίᾳ, πρωτεύουσα τῶν Τρόκμων καλουμένη ὡσαύτως Σεβαστὴ Τρόκμων. Ἦτο δὲ διάσημος διὰ τὸν ναὸν αὐτῆς τὸν περιέχοντα κολοσσιαῖον ἄγαλμα χαλκοῦν τοῦ Διός.

Αὐτόνομα· πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Λέων ἐπιτιθέμενος κατὰ ταύρου.

ΤΑΥΡΙΩΝ Κάνθαρος μεταξὺ τῶν πτωλῶν τῶν Διοσκούρων. . . Α

Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Τιβερίου μέχρις Ἐλαγαβάλου. *Επιγρ.* ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ, ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ ΣΕ[ΒΑΣΤΗΝΩΝ] ΤΡΟ[ΚΜΩΝ], ἢ ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΤΡΟΚΜΩΝ ἄνευ ὀνόματος τοῦ Ταύριου. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 25 π. Χ. Τύποι—ΑΛΥΣ ὁ ποταμὸς Ἄλυσ· Ἀπόλλων σὺν λύρᾳ ἱστάμενος παρὰ κίονα. Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου (ἴσως τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν κολοσσιαῖον ἄγαλμα). Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, κτλ.

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ.

Ἐν παλαιᾷ ἐποχῇ ἐκυκλοφόρουν πιθανῶς μόνον οἱ Περσικοὶ δαρεικοὶ καὶ σίκλοι ἐν τῇ χώρᾳ τῇ καλουμένῃ Καππαδοκίᾳ. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 380 π. Χ. περίπου, ὅτε ὁ Δατάμης ἐγένετο ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως καὶ ἔδρυσεν ὀναστείαν ἐν Καππαδοκίᾳ, ἄρξασαν τῆς χώρας μέχρι τοῦ 93 π. Χ., μετὰ ταῦτα δὲ πάλιν μέχρι τοῦ 17 μ. Χ., κατέχομεν μακρὰν σειρὰν νομισματικῶν μνημείων. Ἐντούτοις ἡ κατάταξις τῶν βασιλικῶν σειρῶν τῆς Καππαδοκίας περιβάλλεται ὑπὸ μεγάλου σκότους. Ἴδε Borrel (*Num. Chron.*, 1862, 1) καὶ Friedländer (*Zeit. f. Num.*, IV. 10 καὶ 269). Ἡ ἐνταῦθα ἀκολουθουμένη τάξις εἶνε ἡ τοῦ Imhoof (*Portätköpfe*, σ. 38). Πιθανὸν ὅμως εἶνε, ὅτι τὸ ἤδη περὶ τοῦ θέματος τούτου δημοσιευόμενον ἄρθρον τοῦ κ. Th. Reinach ἐν τῷ *Revue Numismatique* 1886, νὰ περιέχῃ τροποποιήσεις τινὰς ἐν τῇ κατατάξει.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ.

Πρώτη δυναστεία.

Δατάμης, περί τὰ 380-362 π. Χ. Ἀργυρᾶ νομίσματα μετὰ τύπων τῆς Σινώπης, τινὰ μὲν ἔχοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑλληνιστί, ἕτερα δὲ Ἀραμαϊστί (ἴδε ἄνωτέρω σελ. 20).

Ἀριαράμνης ἢ Ἀριάμνης Α', περί τὰ 362-350 π. Χ. Υἱὸς τοῦ Δατάμου. Χαλκοῦν νόμισμα ἀποδιδόμενον κατ' εἰκασίαν τοῦ Friedlaender τῷ βασιλεῖ τούτῳ (*Zeit. f. Num.*, IV. 268). Κατὰ τὴν γνώμην ὁμοῦ τοῦ κ. Six, τὸ νόμισμα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν βασιλείαν Ἀριάμνου τοῦ Β', περί τὰ 250 π. Χ. Κεφαλὴ σατράπου.

ΑΡΙΑΡΑΜΝΟΥ Ἰππεὺς καλπάζων.
Α · 75

Ἀριαράθης Α', περί τὰ 350-322 π. Χ. Νομίσματα τριῶν κλάσεων:—

(α) Α ὁμοία πρὸς τὰ τοῦ Δατάμου μετὰ τύπων τῆς Σινώπης.

(β) Α Ἑμπ. Ὁ Βαᾶλ ἐπὶ θρόνου. Ἀραμαϊκὴ ἐπιγραφή, ριζήνθρ ὁπισθ. Γρύψ συλλαμβάνων ἔλαφον, ἐπιγρ. ρηηηηκ, ὀκλή 82 κ., ἀπομιμήσεις τῶν νομισμάτων τῆς Ταρσοῦ (ἴδε Six, *Num. Chron.*, 1884, Πίν. V. 12), κατατασσόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ Waddington (*Mélanges*, σ. 86) εἰς τὰ Γαζιούρα, ἔδραν τῶν βασιλέων τῆς Καππαδοκίας.

(γ) Α Ἑμπ. Πέρσης τοξότης ὅπ. Τράγος καὶ ὄνομα τοῦ Ἀριαράθου Ἀραμαϊκοῖς γράμμασιν. Μέγεθος · 6.

Ἀριαράθης Γ', ἀποθανὼν περί τὰ 220 π. Χ. Ἀττικὰ τετράδραχμα (ὀκλή 253 κ.) Συριακῆς τεχνοτροπίας ὁπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ, Ἀθηναῖ Νικηφόρος καθημένῃ (*Mion.*, Πίν. LXXVII, 5. Imhoof, *Porträtköpfe*, Πίν. V, 18).

Νύσα, χήρα Ἀριαράθου τοῦ Β', μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἀριαράθου τοῦ Δ'. Α Δραχμή — ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΝΥΣΗΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙ-

ΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΥΙΟΥ (*Zeit. f. Num.*, IV, 270).

Ἀριαράθης Δ'. 220-163 π. Χ. Ϝ Δραχμαί — ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ, Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη.

Ἀριαράθης Ε'. 163-130 π. Χ. Ϝ Δραχμαί — ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ (*Imhoof, Porträtköpfe*, σ. 39).

Ὀροφέρνης, 158-157 π. Χ. Ϝ Τετράδραχμα — ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΡΟΦΕΡΝΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ, Νίκη μετὰ στεφάνου καὶ κλάδου φοίνικος (*Πίναξ ΚΣ'*, 7).

Ἀριαράθης Σ'. 130-100 π. Χ. Ϝ Δραχμαί — ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη (*Imhoof, Porträtköpfe*, Πίν. V, 22).

Ἀριαράθαι Ζ' καὶ Η', υἱοὶ Ἀριαράθου τοῦ Γ', ἐξωσθέντες ὑπὸ Μιθριδάτου. Δὲν ὑπάρχουσι νομίσματα αὐτῶν.

Ἀριαράθης Θ'. υἱὸς Μιθριδάτου τοῦ Μεγάλου, 96-84(;) π. Χ. Ϝ τετράδραχμα, μετὰ κεφαλῆς Μιθριδάτου, ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, Πήγασος πίπνων, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Μιθριδάτου. Ἔτερα τετράδραχμα μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς, ἢ μετὰ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ φέρουσι τὴν εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ νεοῦ βασιλέως, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη (*Imhoof, Porträtköpfe*, Πίν. V. 25, *Rev. Num.*, 1883, Πίν. IV. 7.) Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις δραχμαὶ μεθ' ὁμοίων εἰκονιστικῶν κεφαλῶν, ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ (*Zeit. f. Num.*, IV, 10· *Imhoof, Mon. Gr.*, σ. 240 καὶ *Porträtköpfe*, σ. 39.)

Δευτέρα δυναστεία.

Ἀριοβαρζάνης Α', 93-59 π. Χ. Ϝ Δραχμαί — ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ, Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη.

Ἀριοβαρζάνης Β', 59-51 π. Χ. **Ρ** Δραχμαί—ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη.

Ἀριοβαρζάνης Γ', 51-42 π. Χ. **Ρ** Δραχμαί—ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ Ἀθηνᾶ ἱσταμένη. Σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ, μῆνι καὶ ἀστῆρ.

Ἀριαράθης Γ', 42-36 π. Χ. **Ρ** Δραχμαί—ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Ὁμοίως. Σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ, τρόπαιον.

Ἀρχέλαος, 36 π. Χ. - 17 μ. Χ. **Ρ** Δραχμαί—ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΧΕΛΑΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΧΕΛΑΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΚΤΙΣΤΟΥ, ἔμπερ., Εἰκονιστικὴ αὐτοῦ κεφαλὴ, ὀπισθ. ῥόπαλον, ἢ ἔμπερ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὀπισθ. τὸ Ἀργαῖον ὄρος.

Ἡ Καππαδοκία ὡς Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία.

Ὅτε ὁ Ἀρχέλαος ἀπέθανεν ἐν Ῥώμῃ ἐν ἔτει 17 μ. Χ., ἡ Καππαδοκία ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία τελοῦσα ὑπὸ τὴν διοίκησιν Ῥωμαίου ἐπιτρόπου (procurator).

Καισάρεια. Ἡ μητρόπολις Μάζακα, ὧν τὸ ὄνομα μετεβλήθη εἰς Εὐσέβειαν πρὸς τιμὴν Ἀριαράθου τοῦ Εὐσεβοῦς, ἔλαβε παρὰ τοῦ Τιβερίου τὸ νέον ὄνομα Καισάρεια. Ἦτο δ' ἐκτισμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὑψηλοῦ ἡφαιστειώδους ὄρους Ἀργαίου, ἀπὸ τῆς χιονοσκεποῦς κορυφῆς τοῦ ὁποίου, τῆς περὶ τοὺς 13,000 πόδας ὑπερᾶνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἦσαν κατὰ τὰς ἀνεφεῖς ἡμέρας ὄρατοί, ὡς λέγει ὁ Στράβων (σ. 538), ὅτε Εὐξείνιος Πόντος καὶ ὁ κόλπος τῆς Ἰσσοῦ. Τὸ ὄρος τοῦτο ἐλατρεῦετο ὡς θεὸς ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς Καισαρείας (Μαξ. Τυρίου, *Λόγοι*, VIII), ἐπὶ δὲ τῶν νομισμάτων ἱσταται ἐπὶ τῆς βραχώδους κορυφῆς ἄγαλμα ἀκτινοστεφές, ἢ προσωποποίησις δηλαδὴ τοῦ ὄρους ἢ τοῦ ἡλίου, παρ' αὐτῷ δὲ ὑπάρχει κρατὴρ, ἐξ οὗ ὀρῶνται ἐξερχόμεναι φλόγες (πρβλ

Στράβ. 538). Ἐπὶ τινων κομματίων εὐρίσκονται ὑπὲρ τὸ ὅρος εἰς ἢ πλείονες ἀστέρες, εἰς ἢ δύο ἀετοί, ἢ στέφανος. Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς Καισαρείας εἶνε χαλκᾶ· φέρουσι δὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ἢ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΑΣΥ[ΛΟΥ]. Τύποι — Κεφαλὴ γυναικὸς πυργοστεφῆς· Κεφαλὴ Ἡλίου· Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἢ κεφαλὴ Διός· ὀπισθ. Κέρας Ἀμαλθείας· ναός· φοῖνιξ· πυραμὶς· Ἀρτεμὶς Ἀσιατικὴ, κτλ.

Τὰ νομίσματα ταῦτα δυνατόν νὰ εἶνε ἀρχαιότερα τῶν χρόνων τοῦ Τιβερίου. Ἀμέσως κατόπιν ἔπονται χαλκᾶ τινὰ νομίσματα, φέροντα τὸ διπλοῦν ὄνομα ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ἢ ἀπλῶς ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Τύπος — τὸ Ἀργαῖον ὄρος, οὗ ὑπεράνω ἀέτός.

Αἱ αὐτοκρατορικαὶ ἐκδόσεις — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Τρεβ. Γάλλου — εἶνε πολυαριθμόταται, εἰς ἄργυρον καὶ χαλκόν. Ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ, ΚΑΙΣ. ΠΡΟΣ ΑΡΓΑΙΩ, ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΓΑΙΩ, ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, κτλ. Ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Α. Οὐέρου τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα εἶνε ἄνευ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως, φέρουσιν ὅμως συνήθως τὸ ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ὑπατείας καὶ δημαρχικῆς ἐξουσίας· ΕΤ(ους) Α, Β, Γ, κτλ. ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤ, κτλ. Ἀρχων μετὰ τοῦ τίτλου ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ. Ἀγῶνες — ΚΟΙΝΟΣ ΣΕΟΥΗΡΙΟΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΟΣ, πρὸς τιμὴν τοῦ Σεουήρου, Καρακάλλα καὶ Γέτα. Ἐκ τῶν ἀξιοσημειώτων ἐπιγραφῶν μνημονευταί αἱ ΟΜΟΝ[ΟΙΑ] ΣΤΡΑΤΙΑΣ καὶ ΠΡΟΝ[ΟΙΑ] ΣΤΡΑΤΙΑΣ = Concordia exercituum καὶ Providentia exercitus (Zeit. f. Num., XII. 349) ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Νερούα. Ἐπίσης ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥ, ἀναφερομένη εἰς τὴν τελευτὴν τοῦ Σεουήρου (Z. f. N., XI. Πίν. I. 5)· ΕΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥ, ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Οὔεσπασιανού, καὶ ΚΟΜΟΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΥΤΥΧΕΙ, ὡς ἐπὶ νομισμάτων τῆς Νικαίας (σ. 35) καὶ Κίου τῆς Βιθυνίας, (σ. 34).

Τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τῆς Καισαρείας ἀκολουθοῦσι τὸν Φοινικικὸν σταθμικὸν κανόνα, δύνανται δὲ νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ σύγχρονα νομίσματα τῆς Ἀντιοχείας. Ἐντού-

τοῖς ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸ τετράδραχμον (220 κ.) ἐπικρατεῖ, ἐν ᾧ ἐν Καίσαρείᾳ γίνεται χρήσις, σχεδὸν ἀποκλειστικῶς δραχμῶν, καὶ διδράχμων (55 καὶ 112 κ.) (Mommsen, *Hist. Mon. Rom.*, III. 315).

Ὁ κατὰ πολὺ δὲ πάντων συνηθέστερος τύπος εἶνε ἐπὶ τε τῶν ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν (Πίναξ ΑΒ'. 4) νομισμάτων τὸ Ἀργαῖον ἔρος, ὡς περιεγράφη ἀνωτέρω, ἢ παράστασις αὐτοῦ τεθειμένη ἐπὶ βώμου. Ἐπὶ κέρματος δέ τινος, ἥτοι μεγάλου χαλκοῦ νομίσματος τοῦ Σευήρου Ἀλεξάνδρου, παρίστανται τῷ ὄρει δύο ὑψηλὰ κωνικά εἰδῶλα μετὰ κορυφῶν ἀκτινοστεφῶν. Περὶ ἄλλων δέ τινων ἀξιολόγων ποικιλιῶν ἴδε Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 416).

Συμμαχικά νομίσματα μετὰ τῆς Σμύρνης.

Εὐσέβεια. Ἦδε **Καيسάρειαν.**

Κόμανα, πόλις διακρινομένη διὰ τοῦ ἐπιθέτου Χρυσῇ ἀπὸ τῆς ἐν Πόντῳ ὁμωνύμου ἀποικίας τῆς, διάσημος δέ, ὡς αὕτη, διὰ τὸν ναὸν τῆς Ἐνυοῦς ἢ Μᾶς (Bellona). Τὰ ὑπὸ Mionnet, *Suppl.*, VII. σ. 710 ἀπονεμόμενα τῇ πόλει ταύτῃ νομίσματα ἀνήκουσι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ramsay, εἰς τὰ Κόμανα τῆς Πισιδίας.

Κυβιστρα, μεταξὺ Καίσαρείας καὶ τῶν πυλῶν τῆς Κιλικίας (Κικέρων, *ad Att.*, V. 20). *Αὐτοκρατορικὰ Τραϊανοῦ.* Ἐπιγρ., ΚΥΒΙΣΤΡΕΩΝ Τύποι — "Ἀρπη Περσέως" τὰ ἄνω τῆς ὁσφύος νηχομένης παραστάσεως (:) (Fox, Πίν. VIII. 155.)

Τύανα, κειμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ταύρου, ἐπὶ παραποταμίῳ τοῦ Λάμου ποταμοῦ, ἐδέσποζε τῆς βορείου εἰσόδου τῆς στενῆς διόδου εἰς Κιλικίαν, τῆς καλουμένης Κιλικίαι πύλαι. Τὰ νομίσματα αὐτῆς διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις — (α) *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σευήρου μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνων. Ἐπιγρ., ΤΥΑΝΕΩΝ ἢ ΤΥΑΝΩΝ, ἐνίοτε προστιθεμένων τῶν ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑΥΡΩ, ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, διαφοροτρόπως συντετμημένων. Ἄρχων — πρεσβευτής. (β) *Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακά* — Δόμνας καὶ Καρακάλλα. Ἐπιγρ., ΑΝΤ. ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΤΥΑ-

ΝΩΝ Τύποι — Τύχη καθημένη μετὰ ποταμοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· Ἀθηνᾶ καθημένη· ταῦρος, κτλ. Ἀγῶνες — ΑΓΩΝ ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΟΣ.

ARMENIA

Τὸ βασίλειον τῆς Ἀρμενίας ἐκτεινόμενον ἀπὸ δυσμῶν μὲν ἐκ τῆς Καππαδοκίας μέχρι τῶν ὄχθων τῆς Κασπίας θαλάσσης πρὸς ἀνατολάς, ἀπὸ δὲ τῆς πρὸς βορρᾶν Κολχίδος μέχρι Μηδίας καὶ Μεσοποταμίας πρὸς νότον, ἀφῆκεν ἡμῖν ὀλίγιστα νομισματικά ἑλπίσματα. Πρὸ τῆς Μακεδονικῆς κατακτήσεως δὲν ὑπάρχει αἰσθητὸς ποτε νόμισμα ἐπιχέον φῶς τι ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀρμενίας, οὐδὲ ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τῶν Σελευκιδῶν φαίνεται ὅτι ἐκόπησαν νομίσματα ἐν Ἀρμενίᾳ. Μετὰ τὴν ἥτταν ὅμως τοῦ Ἀντιόχου ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ παρὰ τὴν Μαγνησίαν μάχῃ (190 π. Χ.) δύο εὐγενεῖς Ἀρμένιοι, Ζαριάδρος καὶ Ἀρταξίας, ἀπεστάτησαν τῆς Συρίας καὶ διήρesan τὴν χώραν εἰς δύο μέρη ἅτινα ἐκλήθησαν Μικρὰ καὶ Μεγάλῃ Ἀρμενία. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου κατέχομεν ἀτελῆ σειρὰν βασιλικῶν νομισμάτων, ἀπονεμηθέντων διὰ λόγους κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον παραβέβηκτους εἰς Ἀρμένιους δυνάστας. Ἐν τούτοις τὰ ὑπὲρ τῆς κατατάξεως τινῶν τῶν νομισμάτων τούτων εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἐπιχειρήματα εἶνε πολὺ πειστικά. Τὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου κυριώτερα ἔργα εἶνε τὰ ἐξῆς· Langlois, *Numismatique de l'Arménie*, 1849 Thomàs, *Num. Chron.*, 1867, 1868 καὶ 1871. Blau, *Zeit. f. Num.*, VII. σ. 33 καὶ *Num. Zeit.*, IX. 90.

* Ἀπὸ τοῦ 200 π. Χ. περίπου, μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐγούστου.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ARMENIAS, ΣΟΦΗΝΗ. (.)

* **Ἀνισάδης**, πιθανῶς υἱὸς τοῦ Ζαριάδρος (190-165 π. Χ.)
 * Κεφαλὴ τοῦ Ἀνισάδου φέρουσα δερματίνην τιάραν(.), *ὁπισθ.*

ΔΣΑΡΙ ΑΝΙΣΑΔΩ. Θεὰ ἱσταμένη μεταξὺ δύο σφιγγῶν (*Zeit. f. Num.*, IV. 266).

Ἀρίαος. Α μετ' ἐπιγραφῆς ΔΣ. ΑΡΙΑΟ· ἔμπρ. ὁμοία κεφαλῇ· ὀπισθ. ἵππεὺς καλπάζων (*Zeit. f. Num.*, VII. Πίν. IV. 8).

Μοριφίλιγγος. Α ἐπιγεγραμμένα ΣΑΡΙ. ΜΟΡΙ, ὁμοία κεφαλῇ· ὀπισθ. Θεὰ ἱσταμένη. Blau, *Num. Zeit.*, IX. 149.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΑΡΜΕΝΙΑΣ.

Ξέρξης, περὶ τὰ 470(;) π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΞΕΡΞΟΥ. ὀπισθ. Νίκη. Α. 55 (*Langlois*, Πίν. I, 6. 7)

Ἀβδισσάρος, περὶ τὰ 456(;) π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΒΔΙΣ-ΣΑΡΟΥ. ὀπισθ. Ἀετὸς ἢ κεφαλὴ ἵππου. Α. 55 (*Langlois*, Πίν. I. 8—10).

Τιγράνης Α'. 89-36 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΓΡΑΝΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΙΓΡΑΝΟΥ (*Langlois*, Πίν. II). Ἴδε Βασιλεῖς Συρίας, σελ. 358.

Ἀρταξάξης Α'. υἱὸς τοῦ Τιγράνου, 36-34 π. Χ.	
Κεφαλὴ βασιλέως μετ' Ἀρμενικῆς τιάρας. (<i>Langlois</i> , Πίν. III. 1.)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΤΑΥ- ΑΖΔΟΥ Βασιλεὺς ἐπὶ τεθρίππου. Ρ 56 κ.
Ὁμοίως. (<i>Langlois</i> , Πίν. III. 2.)	» Νίκη Α 7

Τιγράνης Β'. υἱὸς τοῦ Ἀρταξάξου, περὶ τὰ 20 π. Χ.	
Κεφαλὴ βασιλέως μετ' Ἀρμενικῆς τιάρας. (<i>Langlois</i> , Πίν. III. 4.)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΙΓΡΑ- ΝΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ Ἀρμένιος ἱστάμενος μετὰ δόρατος καὶ τόξου. Α 7

Τιγράνης Γ', μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ **Ἐρατοῦς**, 12-6 καὶ 3-1 π. Χ.

BACIAEYC BACIAEΩN TIGPA- NHC Κεφαλὴ τοῦ Τιγράνου. (Langlois, Πίν. III. 5.)	ΕΡΑΤΩ ΒΑCΙΑΕΩC TIGPANOY ΑΔΕΛΦΗ Κεφαλὴ τῆς Ἐρατοῦ. Α 95
BACIAEYC ΜΕΓΑC ΝΕΟC ΤΙ- ΓΡΑΝΗC Κεφαλὴ τοῦ Τιγράνου.	» Ὁμοίως . . . Α 95

Ἀρταξάξης Β', υἱὸς Τιγράνου Β'. Ἐποχὴ τοῦ Αὐγούστου
 ΒΑΣΙΛΕΩC ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΤΑΝ | ΘΕΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟC ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
 ΑΖΔΟΥ Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ | Κεφαλὴ Αὐγούστου. Ρ 547 κ.
 διαδήματος. (Num. Chron., 1872, 13.)

Ἀρταξίας, υἱὸς Πολέμωνος Α' βασιλέως τοῦ Πόντου, 18-35
 μ. Χ. Ῥωμαϊκὰ δηνάρια τοῦ Γερμανικοῦ, ὀπισθ. GERMANICVS
 ARTAXIAS, ὁ Γερμανικὸς στέφανος τὸν Ἀρταξίαν (Cohen, I,
 σ. 225).

ΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΑΡΜΕΝΙΑΝ ΧΩΡΩΝ.

ᾠισάμης. ΒΑΣΙΛΕΩC ΩΙΣΑΜΟΥ, ὀπισθ. Ἰππεὺς καλπάζων,
 δόρατι ὠπλισμένος. Α 75 (Num. Zeit., II, 340).

Ἀριαράθης. ΒΑΣΙΛΕΩC ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ ἱστα-
 μένη· ταῦρος· τόξον ἐν γωρυτῷ. Α 65. (Zeit. f. Num., IV, 271).

Μιθριδάτης. ΒΑΣΙΛΕΩC ΜΙΘΡΙΔΑΤΟΥ ΦΙΛΟ . . . ὀπισθ.
 Ῥόπαλον. Α 7. Ἴσως Καππαδοκικὸν νόμισμα (πρβλ. Zeit. f. Num.,
 IV, 272, καὶ VII, 37).

Σάμης. ΒΑΣΙΛΕΩC ΣΑΜΟΥ ΘΕΟΣΕΒΟΥC ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ
 ὀπισθ. Νίκη ἢ θύρσος Α 75. (Langlois, Πίν. I, 3).

ΣΥΡΙΑ κτλ.

(α) ΟΙ ΣΕΛΕΥΚΙΑΔΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

[Vaillant (J. F.): *Hist. Regum Syriae*, 1738. — Froelich. *Annales Regum et rerum Syriae nummis illustrati*, 1750. — Gough. *Coins of the Seleucidae*, μετὰ 24 πινάκων, 1803 — De Saulcy. *Mémoire sur les monnaies datées des Séleucides*, 1871. — Catalogue of the Coins of the Seleucid Kings of Syria in the British Museum, ὑπὸ P. Gardner, μετὰ 28 πινάκων, 1878. — Banbury *Unpublished Coins of the Kings of Syria* ἐν τῷ *Numismatic Chronicle*, 1883, σ. 65.]

Ἡ μακρὰ καὶ ἐνδιαφέρουσα σειρά τῶν νομισμάτων τῶν βασιλέων τῆς Συρίας, μεθ' ὅλας τὰς κριτικὰς ἐρεῦνας εἰς ἃς ὑπεβλήθη, παραμένει εἰσέτι ἐν μέρει ἀτελῶς κατατεταγμένη. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἄκραν δυσκολίαν τῆς διακρίσεως τῶν εἰκόνων τινῶν τῶν ἀρχαιοτέρων βασιλέων. Μόλις δὲ ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου τοῦ Δ' (τοῦ Ἐπιφανοῦς), ὅτε ἄρχονται προστιθέμενοι τίτλοι εἰς τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων, φθάνομεν εἰς ἀπόλυτον ἱστορικὴν βεβαιότητα.

Σέλευκος Α' (Νικάτωρ), 312-280 π. Χ., ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης δυναστείας τῶν Σελευκιδῶν, μετεχειρίσθη κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐν ἔτει 323 μέχρι τοῦ 312 π. Χ. διάστημα νομίσματα, φέροντα μὲν τὸ ὄνομα καὶ τοὺς τύπους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ἀλλὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἔμβλημα, ἥτοι τὴν ἄγκυραν, ὡς πᾶρεργον σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ νομίσματος (Müller, *Mon. d'Alex.*, ἀριθ. 1355-59 καὶ 1491-1514). Περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς ἀγκύρας ὡς σήματος τῆς οἰκογενείας τοῦ Σελεύκου ἴδε Ἰουστίνου XV, 4. Μετὰ δὲ τὴν ἐν ἔτει 312 π. Χ. ἐν Γάζῃ νίκην ὁ Σέλευκος ἐπανεκτήσατο τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ σατραπείαν τῆς Βαβυλωνίας, ἧς εἶχεν ἐκδιωχθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου· ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου δὲ τοῦ ἔτους τούτου ὑπολογίζεται τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῶν Σε-

λευκιδῶν. Ἐν ἔτει δὲ 306 π. Χ. ὁ Σέλευκος ἀκολουθῶν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου, προσέλαβε τὸν τίτλον βασιλεὺς· ἔκτοτε δὲ τὰ νομίσματα αὐτοῦ φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ. Νῦν δ' οἱ τύποι τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐγκατελείφθησαν βαθμιαίως ἀντικαθιστῶμενοι διὰ νέων ἐμβλημάτων, ὧν δεόν νὰ μνημονεύσωμεν τὰ ἑξῆς. Τὸ Ἀττικὸν ὅμως βάρος τῶν νομισμάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου διετηρήθη.

Κεφαλὴ Σελεύκου μετὰ κέρατος ταύρου. (B. M. Cat., Πίν. I. 6.)

Κεφαλὴ Διός.
(B. M. Cat., Πίν. I. 7.)

Κεφαλὴ Σελεύκου ἰδεώδης, μετὰ κράνους ἐκ δέρματος ταύρου, ἔχοντος δὲ οὐς καὶ κέρατον

Κεφαλὴ ἵππου κερασφόρου.

Ὅμοιος. (B. M. Cat., Πίν. II. 1.)

Τρίπους. (B. M. Cat., Πίν. II. 2.)

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ Κεφαλὴ ἵππου μετὰ κεράτων ταύρου . . .
Χ Στατήρ, Ρ Τετράδρ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ Ἀθηναῖα ἐπὶ τεθρίππου ἢ ἄρματος, συρομένων ὑπὸ ἐλεφάντων κερασφόρων.
Ρ Τετράδρ., Ρ Δραχ. καὶ κλάσματ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ Νίκη στέφουσα τρόπαιον. . . .
Ρ Τετράδρ., δραχμή, κτλ.
(Πίναξ ΚΖ'. 12.)

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ Ἐλέφας.
Ρ Τετράδρ.

» Ἀγκυρα. Ρ Δραχμή.

» Ὅμοιος. Ρ Ὁβολός.

Τὸ κέρας τοῦ ταύρου ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τοῦ Σελεύκου ὡς ἐμβλημα θείας ἰσχύος. Πρὸς τὴν παρ' Ἀππιανῶ (*Syr.*, 56) ἱστορίαν, καθ' ἣν ὁ Σέλευκος μόνος ποτὲ καὶ ἄοπλος κατέβαλε ταῦρον μανιώδῃ, διαφυγόντα ἐκ τοῦ βωμοῦ, ὅτε ἔθυσεν ὁ Ἀλέξανδρος· «propterea ejus statuis adfingunt cornua». Οἱ δ' ἐλέφαντες ἀναφέρονται βεβαίως εἰς τὴν Ἰνδικὴν αὐτοῦ ἐκστρατείαν ἐναντίον τοῦ Σανδρακόττου.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ Σελεύκου εἶνε πολυάριθμα καὶ ποικίλα, συχνὰ δ' ὑπόκεινται εἰς σύγχυσιν πρὸς τὰ τῶν ὁμωνύμων αὐτοῦ διαδόχων (ἴδε ὅμως B. M. Cat., σ. XVIII).

Ἀντίοχος Α'. (ὁ Σωτήρ). (α) Μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σε-

λεύκου, 293-281 π. Χ. Τετράδραγμα κτλ. μετὰ τύπων Ἀλεξανδρείων (B. M. Cat., Πίν. III. 1), ἡ κεφαλῆς Διός· ὅπισθ' Ἀθηναῖ ἐπὶ ἄρματος ἐλαυνομένου ὑπὸ ἐλεφάντων. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΑΝΤΙΟΧΟΥ (Num. Chron., 1879, Πίν. I. 4). (β) Μόνος, 281-261 π. Χ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Α μετὰ τύπων Ἀλεξανδρείων καὶ Χ, Ρ καὶ Α ποικίλων τύπων.

Κεφαλὴ Ἀντιόχου.

(Num. Chron., 1880, Πίν. X. 4.)

Ὁμοίως.

(Πίναξ ΚΗ', 1.)

Κεφαλὴ Σελεύκου Α', κερασφόρος.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ Κεφαλὴ ἵππου κερασφόρου Χ καὶ Ρ τετράδρ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ Ἀπόλλων γυμνός, καθήμενος ἐπὶ ὄμφαλου . . . Χ καὶ Ρ τετράδρ.

Ὁμοίως Ρ Τετράδρ. (Num. Chron., 1883, Πίν. IV. 1.)

Περὶ τὰ τέλη τῆς βασιλείας του ὁ Ἀντίοχος προσέλαβε τὸν τὸν τίτλον Σωτῆρος ἕνεκα νίκης κατὰ τῶν Γαλατῶν (Ἀππιαν., Syr., 65). Μετὰ τοῦτο ἔκοψε νομίσματα, φέροντα τὴν εἰκόνα του ὡς ἀνδρὸς γηραιοῦ μετὰ ζωηρῶς δεδηλωμένων χαρακτηριστικῶν καὶ βαθέως εἰσεχόντων ὀφθαλμῶν. Ἐπιγρ. ΣΩΤΗΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὄμφαλου. Ρ Τετράδρ. (B. M. Cat., Πίν. III. 7).

Ἀντίοχος Β'. (Θεός), 261-246 π. Χ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Κεφαλὴ βασιλέως, ἐνίοτε ὡς Ἑρμοῦ μετὰ πτερωτοῦ διαδήματος.

Ἀπόλλων γυμνός, καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὄμφαλου. (B. M. Cat., Πίν. V. 2.)

Χ, Ρ Τετράδρ.

Ὁμοίως. (B. M. Cat., Πίν. V. 5, 6.)

Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου . . . Ρ Τετράδρ.

Ὁ Imhoof (Mon. Gr. σ. 426) πιστεύει ὅτι πάντα τὰ τετράδραγμα τὰ φέροντα τὸν τύπον τοῦ καθήμενου Ἡρακλέους ἐκόπησαν ἐν Ἰωνίᾳ καὶ Αἰολίδι. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἡγεμόνος τούτου ἐπανέστησαν κατὰ τῆς ἀρχῆς τῶν Σελευκιδῶν ἡ Παρθία

ὑπὸ τὸν Ἀρσάκην καὶ ἡ Βακτρία ὑπὸ τὸν Διόδοτον. Ὁ τελευταῖος οὗτος φαίνεται ὅτι πρὸ τῆς ἀποστασίας τοῦ ἀντικατέστησε διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ εἰκόνος τὴν τοῦ Ἀντιόχου ἐπὶ τινων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων φερόντων τὴν συνήθη ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ὁπισθ. Ζεὺς ἐξακοντίζων κεραυνόν, ἐν τύπῳ παρεδέχθη κατόπιν ἐν τοῖς ἰδίῳις αὐτοῦ, ὡς ἀνεξαρτήτου βασιλέως, Βακτριανοῖς νομίσμασι (B. M. Cat., Πίν. V. 7).

Σέλευκος Β'. (Καλλίνικος, Πώγων), 246-226 π. Χ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ. (α) Πρὸ τῆς ἐν Παρθίᾳ αἰχμαλωσίας του.

Κεφαλὴ νεανικὴ βασιλέως.
(Πίναξ ΚΘ'. 4.)

Κεφαλὴ Ἀθηναῖς μετὰ ταπεινοῦ
κράνου.

Ἀπόλλων γυμνὸς ἱστάμενος ^{παρὰ}
τρίποδα ^{R A}
Ὅμοιος. (B. M. Cat., Πίν. VI. 6.)
^{R A}

(6) Μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν του.

Κεφαλὴ βασιλέως πωγωνοφόρος.
(B. M. Cat., Πίν. VI. 14)

Ὅμοιος. (Αὐτόθι, Εἰκὼν 15.)

Ἀπόλλων γυμνός, ἱστάμενος ^{παρὰ}
τρίποδα. ^{R A}
Τόξον ἐν γωρυτῶ.

Ἄλλας ποικιλίας ἶδε παρὰ B. M. Cat., *Seleucidae*. Ὁ Πολύβιος (II. 71) λέγει, ὅτι ὁ Σέλευκος οὗτος ἐπωνομάσθη Πώγων ἐκ τῆς συνηθείας αὐτοῦ νὰ τρέφῃ πώγωνα, ἣν, ὡς ὁ Δημήτριος, ὁ ἕτερος πωγωνοφόρος βασιλεὺς τῆς Συρίας, πιθανῶς παρεδέχθη, διαρκούσης τῆς ἐν Παρθίᾳ διαμονῆς αὐτοῦ.

Ἀντιόχος, (Ἰέραξ), 246-227 π. Χ. Οὗτος ἐπανάστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σελεύκου τοῦ Β', κηρύξας ἑαυτὸν βασιλεῖα τῆς ἐπαρχίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ὅθεν δυνατὸν εἶνε τινὰ τῶν φερόντων τὴν ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ τετραδράχμων, τῶν συνήθως ἀπονεμομένων Ἀντιόχῳ τῷ Γ', νὰ ἐκόπησαν ὑπὸ αὐτοῦ. (Bunbury, *Num. Chron.*, 1883, σ. 83).

Σέλευκος Γ'. (Σωτήρ, Κέραυνός), 226-223 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

Κεφαλή νεαρά μετὰ σμικρῶν παρα-
γναθίδων.

Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ.
(B. M. Cat. Sel., Πίν. VII. 6.)

Ρ Τετράδρ. καὶ δραχ.

Χαλκᾷ διαφόρων τύπων (B. M. Cat. Πρλβ. Num. Chron., 1883, σ. 85),

Ἀντίοχος, υἱὸς Σελεύκου τοῦ Γ'. 222 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Κεφαλή τοῦ παιδὸς Ἀντιόχου.
(B. M. Cat., Πίν. VIII. 1,2.)

Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ. . Ρ Τετράδρ. καὶ δραχ.

Ἀντίοχος Γ'. (Μέγας), 222-187 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Χρυσᾷ, ὀκτάδραχμα (Πίναξ ΚΘ'. 5) ὀλκ. 523 κ. καὶ στατῆρες. Ἀργυρᾷ τετράδραχμα καὶ δραχμαί.

Κεφαλή βασιλέως μετὰ διαδήματος

Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ.
(B. M. Cat., Πίν. VIII. 7.)

Σπανία τις παραλλαγή φέρει ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως ἐλέφαντα ἀντὶ τοῦ Ἀπόλλωνος (B. M. Cat., Πίν. IX. 1). Ἡ αὐθεντικὴ εἰκὼν Ἀντιόχου τοῦ Γ' εὐρίσκεται ἐπὶ τῶν ἐν Φοινίκῃ κοπέντων μετὰ χρονολογιῶν νομισμάτων. Ἐν τούτοις ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ εἰς τὰς εἰκόνας τὰς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἀπονεμομένων τούτῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπικρατεῖ δ' ἐπομένως μεγάλη ἀβεβαιότης ὡς πρὸς τὴν ὀρθὴν αὐτῶν κατάταξιν. Ἐχοντες ὁμῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν εὐρεῖαν ἔκτασιν τῶν κτήσεών του καὶ τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας του, δὲν πρέπει νὰ θαυμάζωμεν διὰ τοῦτο. Τὰ χαλκᾷ νομίσματα εἶνε πολυάριθμα καὶ ποικίλα τοὺς τύπους (B. M. Cat., Πίν. IX). Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις καὶ τινὰ νομίσματα, ἅτινα φαίνεται ὅτι ἐκόπησαν πρὸς τιμὴν Ἀντιόχου τοῦ Γ' ἐν Καρύστῳ τῆς Εὐβοίας καὶ ἐν Αἰτωλίᾳ (B. M. Cat. Πίν. XXVIII. 2-4).

Μόλων, 222-220 π. Χ. διοικητὴς ἢ σατράπης τῆς Μηδίας,

ἀποστατήσας ἀπὸ τοῦ Ἀντιόχου καὶ κόψας χαλκᾶ νομίσματα ὑπὸ
τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα, μετὰ τῆς ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΟΛΩΝΟΣ.

Κεφαλὴ Διός.

(B. M. Cat., Πίν. X. 1.)

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(Αὐτόθι, Εἰκ. 2.)

Ἀπόλλων Μουσαγέτης. Α·85

Νίκη στέφουσα τὸ ὄνομα τοῦ Μό-
λωνος. Α·75

Ἀχαιοίς, 222-215 π. X., ἡγεμῶν μεγάλου μέρους τῆς
ἐντεῦθεν τοῦ Ταύρου Μικρᾶς Ἀσίας. Ἠναγκάσθη νὰ ἐπαναστα-
τήσῃ κατὰ τοῦ Ἀντιόχου ἕνεκα ψευδῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν
τοῦ Ἑρμείου, ὑπουργοῦ τοῦ βασιλέως, τότε δ' ἔκοψεν ἴδια νομί-
σματα, ἀλλ' ἡχημαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιόχου, πολιορκήσαντος
αὐτὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Σάρδεων.

Κεφαλὴ Ἀχαιοῦ πρὸς δ., μετὰ δια-
δήματος. (Μουσεῖον Μονάχου).

Imhoof, *Porträtk.* Πίν. III. 19).

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.

(B. M. Cat., Πίν. X. 3.)

Ὅμοιως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 4.)

Κεφαλὴ Ἀχαιοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΧΑΙΟΥ Ἀθηνα Πρό-
μαχος. Σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ,
κεφαλὴ ἵππου. Χ Στατήρ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΧΑΙΟΥ Ἀετός. Α·75

» » Τρίπους. Α·45

» » Ἀπόλλων κα-
θήμενος, κρατῶν βέλος. Α·65

Σέλευκος Δ'. (Φιλοπάτωρ), 187-175 π. X. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥ-
ΚΟΥ Ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως τούτου, ὡς ἡ τοῦ πατρὸς του, δύναται
νὰ καθορισθῇ μετὰ βεβαιότητος τῇ βοήθειᾳ χαλκῶν τινῶν νομί-
σμάτων, κοπέντων ἐν Φοινίκῃ καὶ φερόντων τὰς χρονολογίας 135
καὶ 136 τοῦ χρονολογικοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν (*Num.*
Chron., 1883, Πίν. VI. 2). Τὰ ἀργυρᾶ αὐτοῦ νομίσματα φέρουσι
τὸν συνήθη τύπον τοῦ ἐπὶ ὀμφαλοῦ καθημένου Ἀπόλλωνος. Ἐκ
τῶν χαλκῶν αὐτοῦ νομισμάτων σπουδαιότατον εἶνε τὸ ἐξῆς: —

1) Περὶ νομισμάτων τίνος καταταχθέντος ὑπὸ τοῦ De Sanley εἰς Ἀλεξάνδρον, ἀδελφὸν
τοῦ Μόλωνος καὶ διοικητὴν τῆς Περσίας ἐν ἔτει 221 π. X., ἴδε *Mélanges de Num.* II. 341.

Κεφαλή Σελεύκου τοῦ Δ', μετὰ δια-
δήματος. (Leake, *Num. Hell.*,
σ. 76.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΦΙΛΟ-
ΠΑΤΟΡΟΣ Ἀύρα. Χρονολογία
5AP (136)=177 π. Χ. . Α' 7

Υπάρχει ὡσαύτως σειρά χαλκῶν νομισμάτων μετὰ στεφάνης
κερχνωτῆς.

Κεφαλή Ἀπόλλωνος ἀρχαϊκῆς τε-
χνοτροπίας.

(B. M. Cat., Πίν. Χ. 9.)

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ Ἀπόλ-
λων ἱστάμενος παρὰ τρίποδα,
κρατῶν δὲ βέλος. . . . Α' 9

Ἀντίοχος Δ'. (Ἐπιφανής), 175-164 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ. Οἱ πλήρεις τίτλοι ἐπὶ τοῦ μεγίστου
ἀριθμοῦ τῶν νομισμάτων τοῦ βασιλέως τούτου, βεβαίαν καθιστῶσι
τὴν κατάταξιν καὶ τῶν ἄνευ μὲν τίτλων, φερόντων ὅμως τὴν αὐτὴν
εἰκόνα, ἥτις ὅτε μὲν φέρει διάδημα ἐπιστεφομένη ἐνίοτε ὑπὸ ἀστέ-
ρος, ὅτε δὲ παρίσταται δαφνοστεφής καὶ πωγωνοφόρος προσμοι-
ᾶζουσα πρὸς τὴν τοῦ Διός. Οἱ ὁπισθότυποι τῶν τετραδράχμων τού-
των εἶνε οἱ ἐξῆς.

(α) Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ. (B. M. Cat., Πίν. XI. 1.).

(β) Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου (B. M. Cat., XI. 7-9.).

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα διαιροῦνται εἰς διαφόρους τάξεις: —

(α) Νομίσματα κοπέντα ἐν Συρίᾳ, συνήθως μετὰ σημείων ἀξίας Α, Β, Δ
Χ Χ Χ

(=1, 2, ἢ 4 χαλκοὶ) ὅπισθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως (B.
M. Cat., Πίν. XII. 1.).

(β) Νομίσματα κοπέντα ἐν Αἰγύπτῳ, διαρκούσης τῆς κατοχῆς τῆς
χώρας ταύτης, φέροντα δὲ τοὺς συνήθεις Αἰγυπτιακοὺς τύπους, ἢ
τὴν εἰκόνα τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Κλεοπάτρας, χήρας Πτολεμαίου
τοῦ Ε'. (B. M. Cat., Πίν. XII. 11-13.).

(γ) Δίγλωσσα νομίσματα κοπέντα ἐν Φοινίκῃ μετὰ Φοινικικῆς ἐπι-
γραφῆς καὶ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ΣΙΔΩΝΙΩΝ, ΤΥΡΙΩΝ,

ΛΑ (Σιδών, Τύρος ἢ Λαοδικεία τῆς Κοίλης Συρίας). (B. M. Cat., Πίν. XII. 14 - 16.).

(δ) Αὐτόνομα ἀστικά νομίσματα μετὰ τῆς εἰκόνης, ἀλλ' ἄνευ τοῦ νό-
ματος Ἀντιόχου τοῦ Δ', κοπέντα ἐν Μόφῳ τῆς Κιλικίας,
Ἱεραπόλει τῆς Κυρρηστικῆς, Ἀντιοχείᾳ πρὸς Δάφνην, Ἀντιοχείᾳ
τῆς Πτολεμαίδος, Ἀντιοχείᾳ πρὸς τῇ Καλλιρρόῃ, Ἀπαμείᾳ τῆς
Συρίας, Λαοδικείᾳ πρὸς τῇ θαλάσσῃ, Σελευκείᾳ Συρίας καὶ ἐν
Νισίβιδι. (B. M. Cat., Πίν. XIII. 1 - 8.).

Ἀντίοχος Ε'. (Εὐπάτωρ), 164-162 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝ-
ΤΙΟΧΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ. Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ δύο τύπων (B.
M. Cat., Πίν. XIII, 11-14).

Κεφαλὴ βασιλέως νεαροῦ μετὰ δια- | Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ.
δήματος.

Ὁμοίως.

Ζεὺς ἐπὶ θρόνου καθήμενος.

Ὁμοίως.

Ἀετὸς μετὰ κλειστῶν πτερῶν
(Φοινικ. ὀλκῆς.)

Ὁ τελευταῖος μνημονευθεὶς τύπος ὀφείλεται εἰς Αἰγυπτιακὴν
ἐπίδρασιν. (De Saulcy, *Mon. des Seleuc.*, σ. 27). Ἴδε σελ. 350.

Δημήτριος Α'. (Σωτήρ), 162-150 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΗ-
ΜΗΤΡΙΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. Χρυσοῦν νό-
μισμα (Z. f. N., VI, 2) ἔμπρ. Τύχη καθήμενη ἐπὶ θρόνου, ὀπισθ.
Διπλοῦν κέρας Ἀμαλθείας.

Ἀργυρᾷ τετράδραχμα καὶ δραχμαί.

Κεφαλὴ τοῦ βασιλέως μετὰ διαδή- | Ἀπόλλων ἐπὶ ὀμφαλοῦ.
ματος.

(B. M. Cat., Πίν. XIV. 3.)

Ὁμοίως.

(B. M. Cat., Πίν. XIV. 1,2.)

Τύχη ἐπὶ θρόνου, κρατοῦσα σκῆπτρον
καὶ κέρας Ἀμαλθείας Ἐν τῷ
ἐξέργῳ χρονολογία. Ἐν τῷ πεδίῳ
μονογράφημα τῶν νομισματο-
κοπειῶν Ἀπαμείας, Ἀντιοχείας,
Ἡρακλείας καὶ Γάζης.

Ὁμοίως. (Ἀντόθι, Πίν. XIV. 4.)

Κέρας Ἀμαλθείας Ρ Δρ.

Χαλκᾶ (α) Δίγλωσσα Φοινίκης, νομίσματα τῆς Τύρου μετὰ χρονολογιῶν. Τύπος—Πρύμνη πλοίου· τῆς δὲ Σιδῶνος τύπος—Πηδάλιον (B. M. Cat., Πίν. XIV, 6, 7). (ε) Συρίας, συνήθεις τύποι ἢ κεφαλαὶ ζώων ἤτοι λέοντος καὶ κάπρου, γρυπὸς καὶ ἐλάφου, πάνθηρος, ἵππου καὶ ἐλέφαντος (B. M. Cat., Πίν. XIV, 12-15).

Δημήτριος καὶ Λαοδίκη. Ὁ Δημήτριος ἐνυμφεύθη τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Λαοδίκην, χήραν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περσέως καὶ ἔκοψε νομίσματα μετὰ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν συν-ἐξευγμένων ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως· ὁπισθότυπος—Τύχη καθημένη ἐπὶ θρόνου (B. M. Cat., Πίν. XV, 1-2).

Τιμάρχος, 162 π. X., σατράπης τῆς Βαβυλῶνος, ἀποστατήσας ἀπὸ τοῦ Δημητρίου, ἀλλὰ καταβληθεὶς ὑπὸ τούτου ('Αππιαν., *Syr.*, 45, 47). Ἐκοψε χρυσοὺς στατήρας, τετράδραχμα, δραχμὰς καὶ χαλκᾶ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΙΜΑΡΧΟΥ (B. M. Cat., σελ., 50).

Κεφαλὴ Τιμάρχου μετὰ διαδήματος (Z. f. N., IV. 6.)	Νίκη ἐπὶ τεθρίππου ἱσταμένου. . . ✕ Στατήρ.
Προτομὴ κρανοφόρος.	Οἱ Διδόσκουροι ἐφορμῶντες. Ϡ Τετράδ.
Κεφαλὴ Τιμάρχου μετὰ διαδήματος.	Ἀρτεμις βαδίζουσα . . Ϡ Δραχμή. (B. M. Cat., Πίν. XXVIII. 6.)
Ὅμοιος. (B. M. Cat., Πίν. XV. 3.)	Νίκη μετὰ στεφάνου καὶ φοίνικος . ⌘ 1-35

Ἀλέξανδρος Α'. (Βάλας) 152-154 π. X. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ. Τὰ ἀργυρὰ νομίσματα τοῦ σφετεριστοῦ τούτου εἶνε πολυάριθμα καὶ διαιροῦνται εἰς τὰς ἐξῆς κλάσεις. Φέρουσι δὲ συνήθως χρονολογίας καὶ γράμματα νομισματοκοπειῶν.

(α) Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος. (B. M. Cat., Πίν. XV. 6.)	Ζεὺς ἐπὶ θρόνου. Νομισματοκοπεῖα — Σιδῶν, Πτολεμαίς, Ἡράκλειος, κτλ. <i>Ρ</i> Τετράδ.
*Ομοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XV. 5.)	*Αθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη <i>Ρ</i> Τετρ.
*Ομοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XVI. 2.)	*Απόλλων καθήμενος ἐπὶ ὀμφαλοῦ. <i>Ρ</i> Δρ.
*Ομοίως. (Imhoof, <i>Mon. Gr.</i> , σ. 432).	Θεὸς (Σάνδης) ἱστάμενος ἐπὶ τῇ ράχῃ λεόντος κερασφόρου καὶ πτερωτοῦ <i>Ρ</i> Δραχ.
*Ομ., ἀκτινοστεφής. (Αὐτόθι, Πίν. XVI. 3.)	*Απόλλων ἱστάμενος . . . <i>Ρ</i> Ἡμιδρ.
Κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου ὡς Διὸς, δαφνο- στεφής.	Κερκυνὶς ἐν στεφάνῳ ἀνθέων . . . (B. M. Cat., Πίν. XVI. 1.) <i>Ρ</i> Τετρ.

(β) Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος. (Πίναξ ΚΗ'. 2.)	*Ἀετὸς μετὰ κλειστῶν πτερυγῶν. Νο- μισματοκοπεῖα — Τύρος, Βηρυ- τός(?), καὶ Σιδῶν. . . <i>Ρ</i> Τετράδ.
---	---

Ἡ διατήρησις τοῦ αἵετος τῶν Πτολεμαίων ὡς τύπου τῶν ἀρ-
γυρῶν Φοινικικοῦ κανόνος νομισμάτων τῶν Σελευκιδῶν, ὀφείλεται
ἀναμφιβόλως εἰς τοῦτο, ὅτι δηλαδὴ αἱ Φοινικικαὶ πόλεις ἦσαν ἐπὶ
πλεῖστα ἔτη εἰθισμέναι νὰ κόπτωσι νομίσματα μετ' Αἰγυπτιακῶν
τύπων. Τοῦτο δ' εἶνε σαφὲς δεῖγμα τῆς τάσεως τῶν νομισμα-
τικῶν τύπων τοῦ νὰ ἀποβαίνωσι σταθεροὶ ἐν τοῖς μεγάλοις ἐμ-
πορικοῖς κέντροις. Τῶν χαλκῶν νομισμάτων Ἀλεξάνδρου τοῦ
Βάλα τινὰ μὲν εἶνε δίγλωσσα τῆς Σιδωνος (τύπος, πλοῖον), τινὰ
δὲ Συριακὰ (τύποι ποικίλοι. B. M. Cat., Πίν. XVI.). Παρὰ δὲ τὰς
ποικιλίας τὰς φερούσας τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὑπάρχουσι καὶ φέροντα
χρονολογίας αὐτόνομα νομίσματα τῆς Κύρρου, Ἀντιοχείας, Λαο-
δικείας πρὸς τῇ θαλάσῃ, Σελευκίας καὶ Ἀσκαλῶνος, μετὰ τῆς
κεφαλῆς, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὀνόματος Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα ἐπὶ τῆς
ἐμπροσθίας ὀψews. (B. M. Cat., σ. 56. Z. f. N., XIII. σ. 140).

Ἀλέξανδρος Α΄ καὶ **Κλεοπάτρα**, θυγάτηρ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος.

Προτομαὶ συνεζευγμένα βασιλέως | Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου **Ρ** Τετρ.,
καὶ βασιλίσσης. (Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. Η. 13.)
Ὁμοίως. (B. M. Cat., Πίν. XVII. 6.) | Κέρας Ἀμαλθείας. . . . **Α** 85

Δημήτριος Β΄ (Νικάτωρ). Πρώτη βασιλεία, 146-138 π. Χ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Νομίσματα τὸ πλεῖστον μετὰ χρονολογιῶν.

(α) Ἀργυρᾶ. Τετράδραχμα Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. ὅπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετὸς. Νομισματοκοπεῖα — Σιδῶν, Τύρος καὶ Βηρυτός. (B. M. Cat., Πίν. XVII. 7).

(β) Ἀργυρᾶ. Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. ὅπισθ., Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ. Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου. Ἀθηναῖα Νικηφόρος ἱσταμένη. Τύχη ἐπὶ θρόνου. Ἀρχαῖκόν εἶδωλον θεᾶς ὠπλισμένης, κατ' ἐνώπιον. (B. M. Cat., Πίν. XVII. 8-11. Πίν. XVIII. 1, 2.) Ἀγκυρα, κτλ.

(γ) Χαλκᾶ τῆς Τύρου μετὰ διγλώσσων ἐπιγραφῶν. (B. M. Cat., Πίν. XVIII. 14.).

(δ) Χαλκᾶ Συρίας. Τύποι ποικίλοι — Κεφαλὴ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος συνήθως ἀντὶ τῆς εἰκόνος τοῦ βασιλέως. (B. M. Cat., Πίν. XVIII. 5-14.).

Ὁ Δημήτριος ἐξωστὴς τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἀπεσύρθη εἰς Βαβυλώνα, ὅπότεν ἤρξατο πολέμων πρὸς τοὺς Πάρθους, παρ' ὧν ἡχμαλωτίσθη.

Ἀντίοχος Γ΄ (Διόνυσος), 145-142 π. Χ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Οὗτος, υἱὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα, ἀνηγορεύθη παιδίον ἔτι ὧν ἑπταετὲς βασιλεὺς ὑπὸ Τρύφωνος, ὑπουργοῦ τοῦ πατρὸς του.

(α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος·
Κεφαλὴ τοῦ νεαροῦ Ἀντιόχου ἀκτι-
νοστεφής.

(B. M. Cat., Πίν. XIX. 1.)

Ὁμοίως (Αὐτόθι, Πίν. XIX. 3.)

Ὁμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XIX. 7.)

Ὁμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XIX. 4.)

Ὁμοίως. (Αὐτόθι, Πίν. XIX. 5.)

Οἱ Διόσκουροι ἐπελαύνοντες. Ρ Τετράδρ.

(Πίναξ ΔΓ'. 2.)

Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ. Ρ Δρ.

Κράνος κεκοσμημένον διὰ κέρατος
αἰγᾶγρου. Ρ Δρ.

Ἀπόλλων ἱστάμενος. Ρ Ἡμίδρ.

Πάνθηρ μετὰ φοίνικος ἐν τῷ στό-
ματι. Ρ Ἡμίδρ.

(β) Χαλκός. Συνήθως μετὰ τύπων Διονυσιακῶν (B. M. Cat., Πίν. XIX, 8-10).

Τὰ νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου φέρουσι συνήθως τὰ γράμματα ΤΡΥ καὶ ΣΤΑ ἥτοι Τρύφων καὶ Στάφυλος. Τὸ τελευταῖον εἶνε ὄνομα, ὅπερ δυνατὸν νὰ προσέλαβεν ὁ Τρύφων ὡς φύλαξ τοῦ νεαροῦ Διονύσου (B. M. Cat., σελ. XXXIII).

Τρύφων (Διόδωτος), 142-139 π. X. Οὗτος φονεύσας τὸ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν αὐτοῦ ὀρφανὸν παιδίον, ἐβασίλευσεν ἐπὶ τρία ἔτη. **ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ.**

(α) Ἄργυρος Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος· ὀπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετὶς·
Νομισματοκοπεία· Ἀσκαλῶν (B. M. Cat., Πίν. XXVIII, 9),
Πτολεμαῖς καὶ Βύβλος (*Mélanges de Num.*, II, 82).

(β) Ἄργυρος. Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Ἀττικοῦ κανόνος· ὀπισθ.
Κράνος μετὰ κέρατος αἰγᾶγρου (B. M. Cat., Πίν. XX, 1).

(γ) Χαλκός. Συνήθεις τύποι — Κράνος μετὰ κέρατος αἰγᾶγρου (B. M. Cat., Πίν. XX, 3).

Ἀντίοχος Ζ' (Σιδήτης), 138-129 π. X., ὁ νεώτερος ἀδελφὸς Δημητρίου τοῦ Β'. Εἶνε δὲ κυρίως οὗτος ἐπίσημος διὰ τὴν

παρ' αὐτοῦ πολιορκίαν καὶ ἄλωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ ἐν ἔτει 133 π. Χ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. Νομίσματα συνήθως φέροντα χρονολογίας.

- (α) Ἀργυρος. Τετράδραχμα καὶ δίδραχμα Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. ὀπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετός. Νομισματοκοπεῖα — Σιδῶν, Τύρος, κτλ. (B. M. Cat., Πίν. XX. 6).
- (β) Ἀργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. ὀπισθ. Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη. Τύρος καὶ διάφορα ἄλλα νομισματοκοπεῖα (B. M. Cat., Πίν. XX. 6).
- (γ) Ἀργυρος. Ἀττικὰ τετράδραχμα. ὀπισθ. Βωμός, ἐφ' οὗ ὁ θεὸς Σανδὼν ἱστάμενος ἐπὶ τῆς ῥάχews λέοντος κερασφόρου (B. M. Cat., Πίν. XXVIII. 8). Νομισματοκοπεῖον — Ταρσός.
- (δ) Ἀργυρος. Ἀττικαὶ δραχμαί. ὀπισθ. Νίκη στεφανηφόρος. (B. M. Cat., Πίν. XX. 7). Ὁ θεὸς Σανδὼν ἱστάμενος ἐπὶ λέοντος κερασφόρου. Τύχη καθημένη, κτλ.
- (ε) Χαλκός. Τύποι πολυάριθμοι. (B. M. Cat., Πίν. XX.).

Δημήτριος Β'. (Νικάτωρ), δευτέρα βασιλεία, 130-125 π. Χ., μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἐν Παρθία αἰχμαλωσίας ἐπιστροφὴν του. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Νομίσματα φέροντα χρονολογίας.

- (α) Ἀργυρος. Τετράδραχμα καὶ δίδραχμα Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. ὀπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετός. Νομισματοκοπεῖα — Τύρος καὶ Σιδῶν (B. M. Cat., Πίν. XXI. 1.).
- (β) Ἀργυρος. Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.
<p>Κεφαλὴ Δημητρίου πωγωνοφόρος
(Πίναξ ΚΘ'. 6.)</p> <p>Ὁμοίως.
(B. M. Cat., Πίν. XXI. 5.)</p> <p>Ὁμοίως. (Ἀντόθι, Πίν. XXI. 6.)</p> | <p>Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου . . .
 Ρ Τετράδρ. καὶ δρ.</p> <p>Ἀρχαῖκὴ παράστασις θεᾶς ὠπλισμένης, κατ' ἐνώπιον. . . . Ρ Δρ.</p> <p>Βωμός τοῦ Σανδῶν Νομισματοκοπεῖον — Ταρσός . . . Ρ Τετράδρ.</p> |
|---|--|

Κεφαλή Δημητρίου πώγωνοφόρος.

(B. M. Cat., Πίν. XXI. 7.)

Ὁ Σανδάν ιστάμενος ἐπὶ τῆς ῥάχιδος
λέοντος κερασφόρου. Νομισματο-
κοπεῖον—Ταρσός. . . . Ρ Δρ.

(γ) Χαλκᾶ διαφόρων τύπων, ὧν τινὰ κοπέντα ἐν Σιδῶνι, μετὰ ΣΙ-
ΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ καὶ Φοινικικῆς ἐπιγραφῆς (B. M. Cat., Πίν.
XXI. 10.).

Τὰ νομίσματα τῆς κλάσεως (α), τὰ κοπέντα ἐν Φοινίκῃ, διὰ-
τηροῦσι συνήθως τὴν ἀγένειον εἰκόνα τοῦ Δημητρίου (ἴδε ὁμοίως
Num. Chron., 1883, Πίν. VI. 7), ἐν ᾧ τὰ κοπέντα ἀλλαγῶς τοῦ
βασιλείου του παριστῶσιν αὐτὸν μετὰ πώγωνος κατὰ τὸν ἐν Παρ-
θίᾳ ἐπικρατοῦντα συρμόν.

Ἀλέξανδρος Β'. (Ζεβίνας), 128-123 π. Χ. Οὗτος ὑπέ-
στηρίχθη ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φύσκωνος ἐναντίον τοῦ Δημητρίου.
Ἡξίου δ' ὅτι ἦτο θετὸς υἱὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα. Μετὰ βρα-
χεῖαν βασιλείαν ἐνίκηθη καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ Ἀντίοχου, υἱοῦ τοῦ
Δημητρίου. *Ἐπιγρ.*, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

(α) Ἀργυρᾶ Φοινικικοῦ κανόνος· ὀπισθ. Ἀετὸς Πτολεμαϊκός. Νομισμα-
τοκοπεῖον—Ἀσκαλῶν. (B. M. Cat., Πίν. XXII. 1.).

(β) Ἀργυρός. Τετράδραχμα καὶ δραχμαὶ Ἀττικῆς ὀλκῆς· ὀπισθ. Ζεὺς
Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου· Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ισταμένη (Δρ.)· κέρα-
τα Ἀμαλθείας (Δρ.)· Νίκη (Ἡμίδρ.) (B. M. Cat., Πίν. XXII,
2 κ. ἐξ.).

(γ) Χαλκός. Πολυάριθμοι τύποι (B. M. Cat., XXII.).

Σέλευκος Ε'. 126-125 π. Χ., πρεσβύτερος υἱὸς Δημητρίου
τοῦ Β'. βασιλεύσας ὀλίγους μόνον μῆνας. Ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς μη-
τρὸς του Κλεοπάτρας. Ἀσφαλῶς δὲν δύνανται νὰ ἀπονεμηθῶσι
νομίσματα εἰς τὴν βραχεῖαν αὐτοῦ βασιλείαν.

Κλεοπάτρα, 125 π. Χ., θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ Γ'. (Φι-
λομήτορος), ἐκ τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς αὐτοῦ Κλεοπάτρας.

Ἐνυμφεύθη δὲ πρῶτον Ἀλέξανδρον τὸν Βάλαν, δεύτερον Δημήτριον τὸν Νικάτορα, τρίτον Ἀντίοχον τὸν Σιδήτην, ἀδελφὸν αὐτῆς.

Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ.

Κεφαλὴ τῆς Κλεοπάτρας.
(Πίναξ ΔΓ'. 3.)

ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ
ΘΕΑΣ ΕΥΕΤΗΡΙΑΣ Δύο κέ-
ρατα Ἀμαλθείας. Νομισματοκο-
πεῖον ἀβέβαιον. Χρονολογία ΙΠΡ
(187 τῶν Σελευκ.= 126-5 π.Χ.)

Κλεοπάτρα καὶ Ἀντίοχος Η'. (Γρυπὸς) υἱὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Δημητρίου, 155-131 π. Χ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ἢ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΘΕΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

(α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος.

Κεφαλὰὶ συνευγμέναι Κλεοπάτρας καὶ Ἀντίοχου. Πτολεμαϊκὸς ἀετός. Νομισματοκοπεῖον ἀόριστον.

(B. M. Cat., Πίν. XXIII. 2.)

(β) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος.

Κεφαλὰὶ συνευγμέναι Κλεοπάτρας καὶ Ἀντίοχου. Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου. Νομισματοκοπεῖον — Σιδῶν, κτλ.

(B. M. Cat., Πίν. XXIII. 3.)

(γ) Χαλκᾷ μετ' ἀμφοτέρων τῶν εἰκόνων, μετὰ τῆς τοῦ Ἀντίοχου μόνου, ἢ ἄνευ εἰκόνων. Ὅπισθότυποι, διάφοροι. (B. M. Cat. Πίν. XXIII. 4 κ. ἐξ.).

Ἀντίοχος Η'. (Γρυπὸς) μόνος, 121-96 π. Χ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

(α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Φοινικικοῦ κανόνος. ὅπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετός. Νομισματοκοπεῖον — Ἀσκαλῶν. (B. M. Cat., Πίν. XXIII. 8.)

(β) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ κανόνος. ὅπισθ. Ζεὺς ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον κρατῶν ἀστέρα καὶ σκῆπτρον, ἔχων δ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μηνίσκον (B. M. Cat., Πίν. XXIV. 1.) Νομισματοκοπεῖον Σιδῶν, κτλ. Πρὸς τούτοις Ἀθηνᾶ Νικηφόρος ἱσταμένη. Βαμὺς τοῦ Σανδάν. Νομισματοκοπεῖον Ταρσός. Ἡμίδρ. ὅπισθ. Νίκη.

- (γ) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος μετ' εἰκό-
νος πρεσβυτέρως καὶ πάνυ γρυπῆς ῥινός (ἐξ οὗ τὸ ἐπίθετον αὐτοῦ
Γρυπός) ὀπισθ. Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου (Πίν. 3.)
ΚΗ'. 3.) (Τετράδρ). Τρίπους (Δρ.)· Νίκη (Ἡμίδρ.).
- (δ) Χαλκᾶ μετὰ ἥ ἄνευ εἰκόνων. ὀπισθ. Ἀετός, κεραυνός ἢ Ἀπόλλων
(B. M. Cat., Πίν. XXIV. 4-6).

Ἀντίοχος Θ' (ὁ Κυζικηνός), 116-95 π. Χ., υἱὸς Ἀντί-
χου τοῦ Ζ' καὶ τῆς Κλεοπάτρας, διενεμήθη τὸ βασίλειον μετὰ τοῦ
ἐτεροθαλοῦς αὐτοῦ ἀδελφοῦ Γρυποῦ, λαβὼν ὡς μερίδιον τὴν Καί-
λην Συρίαν καὶ Φοινίκην. Ἐπιγρ., ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ἢ ΒΑ-
ΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

- (α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα καὶ δίδραχμα τοῦ Φοινικικοῦ σταθμη-
τικοῦ κανόνος· ὀπισθ. Πτολεμαϊκὸς αἰετός. Νομισματοκοπεῖα—
Σιδῶν, Ἀσκαλὼν, κτλ. B. M. Cat., Πίν. XXIV 7.).
- (β) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος· ὀπισθ.
Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου· Ἀθηναῖα Νικηφόρος ἱσταμένη (Πίν. 4.)
ΚΗ'. 4.)· Βωμὸς τοῦ Σανδάν. Νομισματοκοπεῖον—Ταρσός.
Τύχη ἱσταμένη, κρατοῦσα πηδάλιον καὶ κέρας Ἀμαλθείας,
(Ἡμίδρ.) (B. M. Cat., Πίν. XXIV 1. κτλ.).
- (γ) Χαλκὶς μετὰ ἢ ἄνευ εἰκόνας. Τύποι ποικίλοι. (B. M. Cat. Πίν.
XXV.).

Σέλευκος Γ' (Ἐπιφανὴς Νικάτωρ), 96-95 π. Χ. Ἀποθα-
νόντος ἐν ἔτει 96 π. Χ. τοῦ Γρυποῦ, διεδέξατο αὐτὸν ὁ πρεσβύτε-
ρος τῶν υἱῶν αὐτοῦ Σέλευκος, ἄρξας ὀλίγους μῆνας παντὸς τοῦ
κράτους. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑ-
ΤΟΡΟΣ.

- (α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα τοῦ Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος· ὀπισθ.
Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου· Ἀθηναῖα Νικηφόρος ἱσταμένη
κέρατα Ἀμαλθείας (Ἡμίδρ.) (B. M. Cat., Πίν. XXV. 12
13· Πίν. XXVIII. 11.).

(β) Χαλκός. "Οπισθ. Ἀπόλλων ἱστάμενος παρὰ κίονα· τρίπους. (B. M. Cat., Πίν. XXV. 14. 15.).

Ἀντίοχος Ι' (Εὐσεβῆς Φιλοπάτωρ), 94-83 π. Χ., υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Κυζικηνοῦ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

(α) Ἀργυρός. Τετράδραγμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος· ὀπισθ. Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου (B. M. Cat., Πίν. XXVI. 1.). Τύχη ἱσταμένη (Δρ.).

(β) Χαλκός. "Οπισθ. Πῖλοι τῶν Διοσκούρων (B. M. Cat., Πίν. XXVI. 2.).

Ἀντίοχος ΙΑ' (Φιλάδελφος), 92 π. Χ. τρίτος υἱὸς τοῦ Γρυποῦ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Μόνον χαλκᾷ νομίσματα· ὀπισθ. Δύο κέρατα Ἀμαλθείας· τρίπους Ἀθηναῖ Νικηφόρος (B. M. Cat., Πίν. XXVI, 8).

Τὰ ἀργυρᾷ νομίσματα τὰ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Gardner ἀπονεμηθέντα εἰς τὸν βασιλέα τοῦτον (B. M. Cat., Πίν. XXVI, 3-5) ἀνήκουσι κατ' ἐμὴν γνώμην τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἀντιόχῳ τῷ Η' (τῷ Γρυπῷ). Ἴδε ἀνωτέρω τὰ ὑπὸ τὸ (γ) νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου.

Ἀντίοχος ΙΑ', σὺν τῷ ἀδελφῷ Φιλίππῳ.

Κεφαλαὶ συζευγμέναι τῶν δύο ἀδελφῶν. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου. Α Τετράδρ.

(Zeit. f. Num., VII. Πίν. XI. 2.)

Φιλίππος (Φιλάδελφος). 92-83 π. Χ., δεύτερος υἱὸς τοῦ Γρυποῦ, ἀδελφὸς δὲ Ἀντιόχου τοῦ ΙΑ'. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Ἀργυρός. Τετράδραγμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ, ἑνὸς δὲ μόνον τύπου, ἥτοι Διὸς Νικηφόρου ἐπὶ θρόνου καθημένου (B. M. Cat., Πίν. XXVI. 9.).

Δημήτριος Γ'. (Φιλοπάτωρ), 95-88 π. Χ., τέταρτος υἱὸς τοῦ Γρυποῦ. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΟΠΑ-

ΤΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, ἡ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

- (α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ· ὀπισθ. Ζεὺς Νικηφόρος
ἐπὶ θρόνου· ἀρχαῖκόν εἶδωλον θεᾶς Ἀσιατικῆς, κατ' ἐνώπιον, κρα-
τούσης στήχους. (B. M. Cat., Πίν. XXVI. 10.).
- (β) Χαλκός. Ἑρμῆς ἱστάμενος· Νίκη· Τύχη· Κεραυνός. (B. M. Cat.
XXVI. 11. 12.).

Ἀντίοχος ΙΒ΄. (Διόνυσος), 89-84 (;) π. Χ., ὁ νεώτατος
τῶν πέντε υἱῶν τοῦ Γρυποῦ. Ἑπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ἈΝΤΙΟΧΟΥ
ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ (τὸ ΔΙ-
ΟΝΥΣΟΥ παραλείπεται ἐνίοτε).

- (α) Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμοῦ· ὀπισθ. θεὸς παγώνο-
φόρος ἱστάμενος κατ' ἐνώπιον ἐπὶ βάσεως, μεταξὺ δύο βοῶν κα-
τακειμένων (Imhoof, *Mon. Gr.*, Πίν. H. 15.).
- (β) Χαλκός. Τύποι — Ἀπόλλων· Τύχη· Ζεὺς· κτλ. (B. M. Cat.,
Πίν. XXVII. 1-3.).

Τιγράνης, 83-69 π. Χ., βασιλεὺς τῆς Ἀρμενίας, προσ-
κληθεὶς νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν μακρὰν περὶ τοῦ θρόνου τῆς Συρίας
ἔριν καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ ἑαυτὸν βασιλεῖα. Ἐπραξε δὲ τοῦτο καὶ
ἐβασίλευσεν εἰρηνικῶς ἐπὶ τῆς Ἀρμενίας, Συρίας, μέρους τῆς
Καππαδοκίας καὶ ἐπὶ τῆς Κιλικίας, μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ Λουκούλ-
λου ἥττης του.

Ἄργυρος. Τετράδραχμα Ἀττικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. Νομισμα-
τοκοπεῖον — Ἀντιόχεια

Κεφαλὴ Τιγράνου φέρουσα ὑψηλὴν Ἀρμενικὴν διάραν. (Πίναξ ΚΘ'. 7.)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΓΡΑΝΟΥ Ἡ Τύχη τῆς Ἀντιοχείας καθημένη καὶ ὁ ποταμὸς Ὀρόντης νηχόμενος παρὰ τοὺς πόδας τῆς. Ῥ Τετράδρ. καὶ Ἀ
--	---

Δραχμαὶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα συνήθως μετὰ τοῦ Ἀσιατικοῦ
τίτλου ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΙΓΡΑΝΟΥ (B. M. Cat., Πίν.
XXVII. 8-11.).

(β) ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑ ΣΥΡΙΑΣ, ΦΟΙΝΙΚΗΣ, ΚΤΛ.

Τὰ νομίσματα πάσης τῆς ἀπὸ Εὐφράτου μέχρι θαλάσσης χώρας δύνανται ὡς ἄριστα νὰ περιγραφῶσι διαιρουμένης αὐτῆς εἰς διαμερίσματα, καθ' ἣν τάξιν παρεδέχθη ὁ Eckhel μετὰ τῆς συνήθους αὐτῶν διορατικότητος. Διὰ τῆς κατατάξεως ταύτης τὰ νομίσματα μερίζονται μέχρι τινὸς εἰς ἀθροίσματα· οὕτω δὲ δυνάμεθα νὰ παρακολουθῶμεν κάλλιον τὴν ἱστορίαν καὶ χρονολογίαν τῶν νομισματοκοπιῶν τῶν διαφόρων ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν ἡμῶν προκειμένων πόλεων ἢ ἐὰν ἐτάσσομεν ταῦτα εἰς μίαν καὶ μόνην ἀλφαριθμητικὴν σειράν. Οὕτω λοιπὸν ἡ ἀλφαριθμητικὴ τάξις θέλει ἐπαναληφθῇ ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἐπομένων κεφαλαίων: —

Α'. Κομμαγηνή.
Β'. Κυρρηστική.
Γ'. Χαλκιδική.
Δ'. Χαλκιδινή.
Ε'. Παλμυρηνή.
Σ'. Σελευκίς καὶ Πιερία.
Ζ'. Κοίλη Συρία.

Η'. Τραχωνίτις.
Θ'. Δεκάπολις.
Ι'. Φοινίκη.
ΙΑ'. Γαλιλαία.
ΙΒ'. Σαμάρεια.
ΙΓ'. Ἰουδαία.

Καθ' ἅπασαν τὴν εὐρείας ἐκτάσεως χώραν ταύτην, τὴν ὀριζομένην πρὸς βορρᾶν μὲν ὑπὸ τῶν διακλαδώσεων τοῦ Ταύρου, βορειο-ανατολικῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Εὐφράτου, καὶ νοτιοανατολικῶς ὑπὸ τῆς ἐρήμου τῆς Ἀραβίας, ἐκυκλοφόρει πιθανῶς τὸ βασιλικὸν χρυσοῦν νόμισμα τῆς Περσίας μέχρι τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ πέμπτου αἰῶνος τὸ χρυσοῦν Περσικὸν νόμισμα συνεπληρώθη διὰ τῶν δοκίμων ἀργυρῶν νομισμάτων τῶν πλουσίων Φοινικικῶν πόλεων τῆς παραθαλασσίας, τῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν βασιλέων κυβερνωμένων, οἵτινες φαίνεται ὅτι ἦσαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνεξάρτητοι τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας. Τὰ νομίσματα τῶν πόλεων τούτων, ἥτοι τῆς Τύρου, Σιδῶνος (ἢ Τριπόλεως;) καὶ Βύβλου φέροντα Φοινικικὰς ἐπιγραφὰς εἶνε ἐσταθμισμένα συμφώνως πρὸς τὸν κανόνα,

τὸν ἐξ αὐτῶν καλούμενον Φοινικικόν, τὸν ἔλκοντα δὲ διὰ μὲν τὴν δραχμὴν περίπου 56 κ., διὰ δὲ τὸν σίκλον 224 κ. Ἐξ ἄλλου δὲ Ἄραδος ἢ βορειότερα τῶν πόλεων τῆς Φοινικικῆς παραλίας, ἐπὶ ῥύθμισε τὸ νόμισμά της συμφώνως τῷ ἐν Κύπρῳ καὶ Κιλικίᾳ ἐπικρατοῦντι σταθμητικῷ κανόνι κόπτουσα σίκλους 168 κ. περίπου, ἰσοφαρίζοντας πρὸς τὰ τρία τέταρτα τοῦ Τυρίου καὶ Σιδωνίου σίκλου.

Ἐπὶ τῆς Μακεδονικῆς κατακτήσεως κατηργήθησαν ἀμφότεραι αἱ ἀρχαιότεραι νομισματοκοπῆαι, ἥ τε Περσικὴ δηλαδὴ καὶ ἡ Φοινικικὴ, ἰδρύθησαν δὲ νομισματοκοπεῖα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἡ τῶν ἀμέσων αὐτοῦ διαδόχων, ἐν ἀπάσαις ταῖς κυριωτέραις πόλεσι τῆς Φοινίκης καὶ Παλαιστίνης, δηλαδὴ ἐν Μαράθῳ, Ἀράδῳ, Σιδῶνι, Τύρῳ, Ἀκκῇ, Ἰόππῃ, Ἀσκαλῶνι καὶ Γάζῃ, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν τισὶ τῶν κυριωτάτων πόλεων τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας. Ἡ Ἀλεξανδρεὺς νομισματοκοπία αὕτη διήρκεσε περίπου μέχρι τοῦ 266 π. Χ., ὅτε Πτολεμαῖος ὁ Φιλάделφος, ὁ καταλαβὼν τὴν Φοινίκην, ἰδρύσεν ἰδία αὐτοῦ νομισματοκοπεῖα ἐν ταῖς κυριωτάταις πόλεσι ταῖς κατὰ μῆκος τῶν παραλίων τῆς Φοινίκης καὶ Παλαιστίνης. Αἱ ἐκδόσεις τῶν διαφόρων νομισματοκοπειῶν διακρίνονται διὰ μονογραφημάτων. Ἡ δὲ Πτολεμαϊκὴ νομισματοκοπία ἐν Φοινίᾳ κατηργήθη ἕνα πεντήκοντα αἰῶνα βραδύτερον ὑπὸ τῆς νομισματοκοπίας τῶν Σελευκιδῶν τῆς ἀπὸ Ἀντιόχου Δ' (175-164 π. Χ.) καὶ ἐντεύθεν. Σημειωτέον ὅμως ὅτι, ἂν καὶ θέτει ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψευς, τὸ δὲ ὄνομά του ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψευς τοῦ Φοινικικοῦ νομίσματος, ἐν τούτοις ὁ ὀπισθότυπος (ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ) τῆς προγενεστέρας Πτολεμαϊκῆς νομισματοκοπίας διετηρήθη, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ Πτολεμαϊκὴ ἢ Φοινικικὴ ὀλκή (224 κ.). Τοῦτο δὲ δεικνύει, ὅτι ἐπετράπη εἰς τὰς Φοινικικὰς πόλεις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Σελευκιδῶν νὰ διατηρήσωσιν εἰδὸς τι ἡμιαυτονομίας. Βραδύτερον ἔτι παρεχωρήθη εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν πλήρης ἐλευθερία καὶ αὐτονομία, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῶν φερόντων χρονολογίας αὐτονόμων ἐκδόσεων τῆς Βύβλου, Μαράθου, Ἀράδου, Σιδῶνος, Τριπόλεως, Τύρου, Ἀκκῆς, Ἀσκαλῶνος, Ἱερουσαλήμ, κτλ., τινέ

τῶν ὁποίων ἐξηκολούθουν κόπτονται ἴδιον ἀργυροῦν νόμισμα καὶ κατ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους. Ἄν καὶ σχεδὸν πάντα τὰ νομίσματα τῆς Συρίας καὶ Φοινίκης φέρουσι χρονολογίας, ἐν τούτοις τὰ χρονολογικὰ συστήματα αὐτῶν δὲν εἶνε πάντοτε τὰ αὐτά. Ὁ ἐπόμενος κατάλογος περιλαμβάνει, ἐφ' ὅσον ἡδυνήθην νὰ συμπληρώσω αὐτόν, ἅπαντα τὰ χρονολογικὰ συστήματα τὰ ἐν χρήσει ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Συρίας καὶ τῶν παρακειμένων χωρῶν:—

ΚΟΜΜΑΓΗΝΗ.

Γερμανίκεια Καϊσάρεια. 38(;) μ.Χ.
Σαμόσατα. 71 μ.Χ.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ.

Χαλκίς πρὸς Βῆλον. . . 92 μ.Χ.

ΚΥΡΡΗΤΙΚΗ.

Κύρρος 312 π.Χ.
Ἱερόπολις 312 π.Χ.

ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΠΙΕΡΙΑ.

*Αντιόχεια 312 π.Χ.
» 64 π.Χ.
» 31 π.Χ.
» 49 π.Χ.
*Απάμεια 312 π.Χ.
» 31 π.Χ.
*Αρέθουσα 68 π.Χ.
Βαλανέαι 312 π.Χ.
» 124 π.Χ.
Γάβαλα 47 π.Χ.
» 32 π.Χ.
» 18 π.Χ.
*Εμισα 312 π.Χ.
*Επιφάνεια 312 π.Χ.
» 64 π.Χ.
Λαοδίκεια 48 π.Χ.

Πάλτος 239 π.Χ.
» 97-81(;) π.Χ.
*Ρωσός 48 π.Χ.
» 31 π.Χ.
Σελεύκεια 312 π.Χ.
» 64 π.Χ.
» 31 π.Χ.
» 108 π.Χ.

ΚΟΙΛΗ ΣΥΡΙΑ.

Δαμασκός 312 π.Χ.
Καπιτωλίας 97 μ.Χ.
Λαοδίκεια πρὸς Λιβάνω . 312 π.Χ.
Λευκάς 37 π.Χ.
» 48 μ.Χ.

ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ.

Γάβα 61 π.Χ.
Καϊσάρεια Πανιάς . . . 3 π.Χ.

ΔΕΚΑΠΟΛΙΣ.

*Αβίλα 64 π.Χ.
*Αντιόχεια πρὸς Ἰππῳ . 64 π.Χ.
Γάδαρα 64 π.Χ.
Διον 64 π.Χ.
Κάνατα 312 π.Χ.
» 64 π.Χ.
Πέλλα 64 π.Χ.
Φιλαδέλφεια 64 π.Χ.

ΦΟΙΝΙΚΗ.

Ἀραδος	259 π.Χ.
Βηρυτός	197 π.Χ.
Βότρυς	50 π.Χ.
Βύβλος	20 ἢ 6 π.Χ.
Δῶρα	64 π.Χ.
Καϊσάρεια Λιβάνου	312 π.Χ.
Κάρνη	259 π.Χ.
Μάραθος	259 π.Χ.
Ὁρθωσία	312 π.Χ.
Σιδῶν	312 π.Χ.
»	111 π.Χ.
Τρίπολις	312 π.Χ.
»	111 π.Χ.
Τύρος	312 π.Χ.
»	275-4 π.Χ.
»	126 π.Χ.

ΓΑΛΙΛΑΙΑ.

Ἀκη-Πτολεμαῖς	312 π.Χ.
»	47 π.Χ.
Τιβεριάς	20 μ.Χ.

ΣΑΜΑΡΕΙΑ.

Νεάπολις	72 μ.Χ.
--------------------	---------

Νύσα Σκυθόπολις	48(;) π.Χ.
Σεβαστή	25(;) π.Χ.

ΙΟΥΔΑΙΑ.

Ἀνθηδών Ἀγριππιάς	71 μ.Χ.
Ἀσκαλὼν	312 π.Χ.
»	104 π.Χ.
»	58(;) π.Χ.
Γάζα	61 π.Χ.
»	129 μ.Χ.
Ἐλευθερόπολις	202-208 μ.Χ.
Ἱεροσόλυμα	142 π.Χ.
Νικόπολις	71 μ.Χ.
Ραφία	58 π.Χ.

ΑΡΑΒΙΑ.

Ἀδρα	83(;) π.Χ.
Βόστρα	105-4 μ.Χ.
Πέτρα	105-4 μ.Χ.
Ραββάζθμωβα	90 ἢ 91(;) μ.Χ.

ΜΕΣΣΟΠΟΤΑΜΙΑ.

Σελεύκεια πρὸς Τίγριν	312 π.Χ.
---------------------------------	----------

Α'. ΚΟΜΜΑΓΗΝΗ.

(α) Βασιλεῖς.

Ἡ Κομμαγηνή, τὸ βορειότερον διαμέρισμα τῆς Συρίας, συνόρευε πρὸς τὴν Κιλικίαν, ἀπέβη χωριστὸν βασιλεῖον περὶ τοὺς χρόνους τῆς καταλύσεως τοῦ κράτους τῶν Σελευκιδῶν.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΜΜΑΓΗΝΗΣ.

Μιθριδάτης Α'. πρὸ τοῦ 96 π. Χ. περίπου. Χαλκᾶ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ὀπισθ. Ἀθηνᾶ ἱσταμένη (Zeit. f. Num., VI. 271 καὶ VII, 36).

Ἀντίοχος Α΄. 69-34 π. Χ.

Ἐν ἔτει 64 π. Χ. ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος ὁ Α΄ τῆς Κομμα-
γηνῆς, ἑγγονος Ἀντιόχου τοῦ Η΄ τῆς Συρίας, συνωμολόγησεν εἰ-
ρήνην πρὸς τὸν Πομπήϊον καὶ ἐβασίλευσε μέχρι τοῦ 34 π. Χ.
Ἐκοψε δὲ χαλκᾶ νομίσματα τῶν ἐξῆς τύπων:—

Κεφαλὴ βασιλέως φέρουσα τιάραν ὁμοιάζουσαν πρὸς τὴν τοῦ Τιγρά- νου. (Imhoof, <i>Porträtköpfe</i> , Πίν. VI. 11.)	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ Λέων βαδίζων. Α·85
---	---

Τῶν διαδόχων αὐτοῦ Μιθριδάτου Β΄, 34-31 π. Χ., Ἀντιό-
χου Β΄, 31-29 π. Χ., Μιθριδάτου Γ΄, περὶ τὰ 20 π. Χ., καὶ
Ἀντιόχου Γ΄ δὲν ἔχομεν νομίσματα. Ἀποθανόντος τοῦ τελευταίου
ἐν ἔτει 17 μ. Χ. ἡ Κομμαγηνὴ ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία καὶ διέ-
μεινε τοιαύτη μέχρι τοῦ 38 μ. Χ., ὅτε Ἀντίοχος ὁ Δ΄. ἐγκατέστη
εἰς τὸ βασίλειον αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Καλιγούλα.

Ἀντίοχος Δ΄. (Μέγας, Ἐπιφανής), 38-72 μ. Χ. *Ἐπιγρ.*
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓ[ΑΣ] ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΠΙ[ΦΑΝΗΣ] ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΤΙΟΧΟΥ· ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ἢ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΣ.

Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος. Ὅμ. (Imhoof, <i>αὐτόθι</i> , Πίν. VI. 12.)	ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ Σκορπιός Α·1·1
Ὅμοιος.	» Αἰγόνερος Α·85
	» Διπλοῦν κέρας
	Ἀμαλθείας Α·65

Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἔκοψεν ὡσαύτως νομίσματα ἐν Ἀνεμουρίῳ,
Λακανάτιδι καὶ Σεβαστῇ τῆς Κιλικίας.

Ἰωτάπη. γυνὴ Ἀντιόχου τοῦ Δ΄, ἔκοψεν ὡσαύτως νομίσματα,
ὑπὸ τὸ ἴδιον αὐτῆς ὄνομα.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΙΩΤΑΠΗ ΦΙΛΑ- ΔΕΛΦΟΣ Κεφαλὴ τῆς βασιλίσ- σης Ἰωτάπης. (Imhoof, <i>Porträt- köpfe</i> , Πίν. VI. 13.)	ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ Σκορπιός. Α·1·1
---	----------------------------

Ἐπιφάνης καὶ **Καλλένικος**, υἱοὶ Ἀντιόχου τοῦ Δ' καὶ Ἰωτάπης, ἔκοψαν ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα ἔν τε τῇ Λακανατίῳ καὶ Κομμαγηνῇ. Τύπος — Δύο ἵππεῖς παραπλεύρως ἱππεύοντες. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΥἱΟΙ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ καὶ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ· ὁπισθ. ΛΑΚΑΝΑΤΩΝ ἢ ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ, Αἰγόκερως, ἢ ἐπὶ κομματίου τινὸς Ἀρμενιакή τίτρα.

Περὶ τῆς γενεαλογίας τῶν βασιλέων τῆς Κομμαγηνῆς ἴδε τὸν Mommsen (*Mitth. d. Deutschen Arch. Inst.*, I 39).

(ε) Πόλεις.

Κομμαγηνή, ἐν γένει. Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι. Χαλκᾶ ἀνεπίγραφα. Τύποι — Αἰγόκερως, ὁπισθ. Σκορπιός· Ἀρμενιакή τίτρα, ὁπισθ. Αἰγόκερως. Ἐπίσης τὸ ἐξῆς : —

ΠΙΣΤΙΣ Δύο χεῖρες συμπεπλεγμέ- | ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ Ἀγκυρα. X. 6
ναι μετὰ κρηκυρίου.

Ἀντιόχεια πρὸς Εὐφράτην (Πλινίου, V, 24). Αὐτοκρατορικά τοῦ Οὐήρου. Ὅπισθ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟΣ ΕΥΦΡΑΤΗΝ, Προτομή Ἀθηνᾶς (Mionn. V, 111).

Ἀντιόχεια Ταύρου. Αὐτοκρατορικά Φαυστίνης τῆς νεώτερας. Ἐπιγρ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ Ε. ΤΑΥ (Sestini, *Class. Gen.* σ. 134).

Γερμανίκεα Καίσαρεια, παρὰ τὸ Ἀμανὸν ὄρος, κληθεῖσα οὕτω ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Δ' τῆς Κομμαγηνῆς πρὸς τιμὴν τοῦ Καλιγούλα. Αὐτοκρατορικά — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΕ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΩΝ, ΚΑΙΣΑΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΩΝ ΚΟΜ. Πόλις καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς. Εἶνε λίαν ἀμφίβολον ἂν νομίσματά τινα τῆς πόλεως ταύτης φέρουσι χρονολογίας, ἂν καὶ ἐμνημονεύθησαν καὶ δύο κομμάτια, ἅτινα, ἂν καλῶς ἀνεγνώσθησαν, θὰ ἀνεφέροντο εἰς χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 38 μ. Χ. (*Ann. de Num.*, 1882,

σ. 110). Τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ νομίσματα ἀνήκουσι πιθανῶς εἰς τὴν Καισάρειαν Γερμανικὴν τῆς Βιθυνίας. Ἡ θέσις τῆς τελευταίας ταύτης πόλεως δύναται νὰ ὀρισθῇ κατὰ προσέγγισιν ὡς οὐχὶ μακρὰν τῆς Προύσης ἕνεκα τῆς μνείας τοῦ ὄρους Ὀλύμπου, ΟΛΥΜΠΟΣ, ἐπὶ νομίσματος τοῦ Καρακάλλα, περιγραφέντος μὲν ὑπὸ Imhoof (*Mon. Gr.*, σ. 439), καταταχθέντος δὲ παρ' αὐτοῦ, ἐσφαλμένως κατ' ἐμέ, εἰς τὴν πόλιν τῆς Κομμαγενῆς (ἴδε ἀνωτέρω σελ. 30).

Δολέχη, κυρίως γνωστὴ ἐκ τῶν νομισμάτων αὐτῆς. *Αὐτοκρατορικά* Μ. Αὐρηλίου, Οὐήρου καὶ Κομμόδου. *Ἐπιγρ.*, ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ, ἐν στεφάνῳ.

Ζευγμα, ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου, ἔνθα ὑπῆρχε γέφυρα (ζεῦγμα) ἐκ πλοίων κατασκευασθεῖσα ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Α'. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Ἐπιγρ.*, ΖΕΥΓΜΑΤΕΩΝ. *Τύπος* — Ναὸς ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου ἡ ὄρους (*Num. Chron.*, XIV. 121).

Σαμόσατα, ἡ πρωτεύουσα τῆς Κομμαγενῆς. *Αὐτόνομα* χαλκᾶ. *Ἐπιγρ.* ΣΑΜΟΣΑΤΩΝ ΠΟΛΕΩΣ, Πόλις καθημένη ἐπὶ βράχων· ὀπισθ. Λέων βαδίζων. *Αὐτοκρατορικά* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Τραϊανοῦ Δεκίου. *Ἐπιγρ.*, ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ, ΦΛΑ. ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ ΜΗΤΡ. ΚΟΜΜΑ. (*Flavia Samosata Metropolis Commagene*), Φ. ΣΑΜ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ΑΥΤΟΝΟ. ΜΗΤΡΟ. ΚΟΜ. κτλ. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς πόλεως ταύτης ἄρχεται τὸ 71 μ. Χ., ὅτε ἡ πόλις ἔλαβε τὸν τίτλον Φλαβία πρὸς τιμὴν τοῦ Οὐεσπασιανοῦ. *Συνήθεις τύποι* — Πόλις καθημένη ἐπὶ βράχου, μετὰ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου ἢ Πηγᾶσου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· Κεφαλή πόλεως πυργοστεφῆς.

Β'. ΚΥΡΡΗΣΤΙΚΗ.

Ἡ χώρα αὕτη ἐξετείνεται ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου μέχρι τῆς γειτονίας τοῦ Ἀμανοῦ ὄρους· ὠρίζετο δὲ πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Κομμαγηνῆς. Περιελάμβανε τὰς ἐξῆς πόλεις·

Βέροια (Χαλέπιον). Αὐτοκρατορικὰ μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν αὐτοκρατόρων — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρις Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. *Ἐπιγρ.*, ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, ἐν στεφάνῳ.

Ἱεροπόλις, ἡ παλαιὰ **Βαμβούκη**, περὶ τὰ πεντήκοντα μίλια βορειοανατολικῶς τῆς Βεροίας. Ἡ πόλις αὕτη ἦτο τὸ κέντρον τῆς λατρείας τῆς Ἀτεργάτιδος, ἥτοι τῆς Συρίας Ἀφροδίτης. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατέταξαν ὁ Waddington (*Rev. Num.*, 1861, σ. 9) καὶ ὁ Six (*Num. Chron.*, 1878, σ. 103) σειρὰν Ἀττικῶν διδράχμων κοπέντων ὑπὸ τοῦ Ἀδδ-Χαδάδ, ἀρχιερέως καὶ δυνάστου τῆς Βαμβούκης, ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, οὗ τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ Ἀραμαϊστὶ (ܐܪܡܝܝܬܝܢ) ἐπὶ διαφόρων κομματίων, συνηγμένον ἐνίοτε πρὸς τὸ τῆς θεᾶς Ἀτεργάτιδος, πηγην, συντετμημένον. Οἱ κύριοι τύποι εἶνε — Ἰππεύς, ὀπισθ. Λέων· Βααλτάρσιος ἐπὶ θρόνου· ὀπισθ. Ἀτεργάτις καθημένη ἐπὶ λέοντος (*Rev. Num.*, 1861, Πίν. II, 1-2)· Κεφαλὴ θεᾶς· βασιλεὺς καὶ ἄρματηλάτης ἐπὶ ἄρματος, *ἐπιγρ.* 𐤏𐤓𐤕𐤁𐤏· ἱερεὺς ἱστάμενος ἐν ναῷ, *ἐπιγρ.* 𐤏𐤓𐤕𐤁𐤏, ἢ λέων ταῦρον καταβροχθίζων. Ἐν τούτοις δυνατόν τινὰ τῶν νομισμάτων τούτων νὰ ἐκόπησαν ἐν Ταρσῷ.

Βραδύτερον ἀπαντῶμεν χαλκὰ νομίσματα Ἀντιόχου τοῦ Δ' καὶ Ἀλεξάνδρου Α', βασιλέων τῆς Συρίας. *Ἐπιγρ.*, ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ, Ζεὺς ἱστάμενος. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. *Ἐπιγρ.* ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ, συνηθως προστιθεμένης τῆς ἐπιγραφῆς ΘΕΑΣ CΥΡΙΑΣ συνοδευομένης ὑπὸ τοῦ τύπου τῆς θεᾶς λέοντα ἱππευούσης, ἢ ἐνεθρονισμένης μεταξύ δύο λεόντων καὶ

κρατούσης τύμπανον ὁμοίως τῇ Φρυγίᾳ Κυβέλλῃ. Ἐπίσης ΘΕΟΙ CΥΡΙΑC ἀναφορικῶς πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Διὸς τῆς Συρίας, οὗ σύμβολον ἦτο ὁ ὕβος (Ἰνδικὸς) ταῦρος καὶ τῆς Ἀτεργάτιδος, ἥς ἔμβλημα ὁ λέων. Ὁ Eckhel, III, 261, μνημονεύει χαλκῶν αὐτονομῶν νομισμάτων αὐτοκρατορικῶν χρόνων ἅτινα φέρουσι χρονολογίας συμφώνως τῷ συστήματι τῶν Σελευκιδῶν.

Κύρρος ἡ πρωτεύουσα τῆς χώρας. Βασιλικά νομίσματα Δημητρίου τοῦ Α' καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Α', βασιλέων τῆς Συρίας. Ἐπιγρ., ΚΥΡΡΗΣΤΩΝ, Ζεὺς ιστάμενος. Χρονολογία συμφώνως τῷ συστήματι τῶν Σελευκιδῶν. Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ., ΚΥΡΡΗΣΤΩΝ. Τύπος—ΔΙΟΣ ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ ἢ ΚΑΤΕΒΑΤΟΥ, Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ βράχου κρατῶν κεραυνὸν μετὰ ἀετοῦ παρὰ πόδας αὐτοῦ, ἢ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐν ναῶ.

Γ'. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ.

Μία τῶν ὑποδιαίρέσεων τῆς βορείου Συρίας, ἥς πρωτεύουσα ἦτο ἡ **Χαλκίς πρὸς Βήλω**, κειμένη περὶ τὰ δώδεκα ἀγγλικά μίλια ἀπὸ Χαλεππίου, παρα τῶ νῦν *Κινησίν*. Τὴν πόλιν ταύτην πολὺ συνέχεαν πρὸς τὴν ὑπὸ Λίθανον Χαλκίδα τῆς Χαλκιδικῆς. Τὰ νομίσματα τῆς βορείου Χαλκίδος ἀποτελοῦνται, ὡς φαίνεται, μόνον ἐξ αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων—ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Κομμόδου. Ὅμοιάζουσι δὲ ταῦτα τὴν κατασκευὴν πρὸς τὰ νομίσματα τῆς γείτονος Βεροίας. Ἐπιγρ. ΦΛ. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ ἐν στεφάνῳ. Τύποι ἀξιοσημείωτοι—**ΗΛΙΟΣΕΙΡΟΣ**, Ἡλῖος ιστάμενος. Χρονολογία συμφώνως πρὸς σύστημα, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 92 μ.Χ., ὅτε τὸ ἐπίθετον Φλαβία ἀπενεμήθη τῇ πόλει πρὸς τιμὴν τοῦ Δομικιανοῦ.

Δ'. ΧΑΛΚΙΔΗΝΗ.

Χαλκίς ὑπὸ Λίθανον. Ἡ πόλις αὕτη μετὰ τῆς γείτονος Ἡλιουπόλεως (*Baalbek*), τῆς πεδιάδος τοῦ Μαρσίου καὶ τῆς ὁρε-

νῆς χώρας τῆς Ἰτουραίας, ἀπετέλει τετραρχίαν, ἥς τὸ ἔλόν ἡ τμήματα ἐκυβερνῶντο, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Πομπηίου μέχρι, τῆς βασιλείας τοῦ Κλαυδίου, ὑπὸ τετραρχῶν, καταγομένων ἀπὸ Μεμναίου τινός, μνημονευομένου ὑπὸ τε τοῦ Στράβωνος (758) καὶ τοῦ Ἰωσήπου (Ἰουδ. πόλ. I. 13. 1. Ἀρχ. XIV. 7. 4)

Πτολεμαῖος, υἱὸς τοῦ Μεμναίου, περὶ τὰ 85-40 π. Χ.

Κεφαλὴ Διδῶ δαφνοστεφής.

Ὅμοιως.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ Ἀ-
τὸς ἱπτάμενος. Α· 8
ΠΤΟΛΕΜ. ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ [ΑΝΤΟΣ]
ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΟΙ
Διδόσκουροι ἱστάμενοι παραπλεύρως Α· 75

Ἀρχέλαος (ς), γνωστὸς μόνον ἐκ τοῦ ἐξῆς νομίσματος.

Κεφαλὴ Διδῶ, δ. δαφνοστεφής.

ΤΕΤΡΑΡΧ ΑΡΧΕ ΟΙ Διδόσκουροι
ὡς ἀνωτέρω Α· 75

Λυσανίας Α'. Φαίνεται ὅτι ὑπῆρξαν δύο τετράρχαι τοῦ ὀνόματος τούτου, ἦτοι Λυσανίας ὁ Α', υἱὸς τοῦ ἀνωτέρου μνημονευθέντος Πτολεμαίου Μεμναίου, περὶ οὗ λέγεται, ὅτι διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὑπὸ Κλεοπάτρας ἐν ἔτει 36 π. Χ. (Ἰωσήπου, Ἰουδ. πόλ. I, 13, 1. Ἀρχ. XV. 41.) καὶ Λυσανίας ὁ Β', μνημονευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀγ. Λουκᾶ (III. 1) ὡς τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς (Ἴδε Λευκάδα ἢ Ἀβίλα τῆς Κοίτης Συρίας, σελ. 381).

Κεφαλὴ Λυσανία τοῦ Α', μετὰ διαδήματος.

ΛΥΣΑΝΙΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ Ἀθηνᾶ Νικηφό-
ρος ἱσταμένη Α· 75

Χαλκὶς ὑπὸ Λέβανον (ς)

Πρῶτος αἰών, π. Χ.

Κεφαλὴ Διδῶ δαφνοστεφής.

ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ Κωνικὸς λίθος ἐν ναφ Α· 7

Ε'. ΠΑΛΜΥΡΗΝΗ

Ἡ Παλμύρα ἦτο μικρᾶς σπουδαιότητος μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατακτήσεως τῆς Συρίας, ὅτε ἐγένετο λίαν εὐδαίμων. Τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε πάντα χαλκᾶ, σμικρὰ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ποικίλων τύπων, ὧν καταφανέστεροι ὁ λέων, ὁ φοῖνιξ καὶ ἡ πυργαστεφῆς πόλις. Ἡ ἐπιγραφή εἶνε ΠΑΛΜΥΡΑ ὅταν εἶνε εὐδιάκριτος. Λεπτομερεῖς περιγραφὰς ἶδε παρὰ De Saulcy (*Numismatique palmyrénienne* ἐν *Rev. Arch.* N. S., XXII. σ. 291 καὶ *Terre Sainte*, Πίν. XXIV. Ἀριθμ. 5-10). Περὶ δὲ τῶν νομισμάτων τῆς Παλμυρηνῆς δυναστείας τοῦ Ὁδενάθου, Ζηνοβίας καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτῶν ἶδε Von Sallet, (*Die Fürsten von Palmyra*, Βερολίνον, 1866.).

Σ'. ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΠΙΕΡΙΑ.

Αἱ τέσσαρες ἀδελφαὶ πόλεις Ἀντιόχεια, Σελεύκεια, Ἀπάμεια καὶ Λαοδίκεια, πᾶσαι κτισθεῖσαι ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Α', ἀπετέλεσαν βραδύτερον ἡμιαυτόνομον τετράπολιν, ἣτις ἐπὶ διάσθημα εἰκοσι περίπου ἐτῶν, ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα μέχρι τῆς Ἀντιόχου τοῦ Ζ', ἔκοφε συμμαχικὰ χαλκᾶ νομίσματα ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀδελφοὶ δῆμοι.

Κεφαλὴ Διός.

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ Κεραυνός.
Χρονολογίαι κατὰ τὸ σύστημα
τῶν Σελευκιδῶν, 164, 165, 167,
184, καὶ 185=149, 148, 146,
129, καὶ 128 π. Χ. Α · 8

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ Τρίπους. .
Α · 6

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος.

Δύο κεφαλαὶ συνεζευγμένοι, ὁμοιάζουσai δὲ πρὸς τὴν τοῦ Διός (οἱ δῆμοι Ἀντιοχείας καὶ Σελεύκειας;)

» » Τύχη ἰστα-
μένη, στέφουσα τὸ ὄνομα τῶν
δῆμων. Α · 8

Αἱ διάφοροι πόλεις τῆς καλουμένης Σελευκίδος καὶ Πιρίας χώρας ἔκοψαν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα ἀπὸ τῆς αὐτῆς περιόδου (149 π. Χ.) μέχρι τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, καὶ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα μέχρι τοῦ ὀψίμου ἐποχῆς.

Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ τοῦ **Ὀρόντου**, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Ὀρόντου, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ, πρωτεύουσα τοῦ κράτους τῶν Σελευκιδῶν, μία δὲ τῶν λαμπροτάτων πόλεων τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ἐκτὸς τῶν καθαρῶς βασιλικῶν νομισμάτων τῶν βασιλέων τῆς Συρίας, ἐκόπησαν ἐν Ἀντιοχείᾳ νομίσματα τῶν ἐξῆς τάξεων.

(α) Χαλκᾶ. **Ἐπιγρ.**, ANTIOXEΩN — Κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα. ὀπισθ. Ζεὺς ἢ τρίπους. Χρονολογία 164 τοῦ συστήματος τῶν Σελευκικῶν = 149 π. Χ.

(β) Αὐτόνομα χαλκᾶ μετὰ ἢ ἄνευ χρονολογιῶν συμφώνων τῷ συστήματι τῶν Σελευκιδῶν, τασσόμενα ἀπὸ τοῦ 92-40 π. Χ. **Ἐπιγρ.** ANTIOXEΩN, ἢ ANTIOXEΩN THΣ MHTPOΠOΛEΩΣ, ἢ THΣ MHTPOΠOΛEΩΣ THΣ IEPAΣ KAI AΣYΛOY, ἢ MHTPOΠOΛEΩΣ AYTONOMOY.

Κεφαλὴ Διός.

Κεφαλὴ Πόλεως πυργοστεφῆς.

Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος.

Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος.	Α 1-8
Τρίπους	Α 66
Ἀπόλλων	Α 56

(γ) Αὐτόνομα χαλκᾶ, μετὰ χρονολογιῶν συμφώνων πρὸς ἄγνωστον σύστημα, ἴσως τὸ ἀπὸ τοῦ 64 π. Χ. ἀρχόμενον Πομπήειον, ἐκτετατομένων δὲ ἀπὸ τοῦ 2-89 (63 π. Χ.-25(;) μ. Χ.). **Ἐπιγρ.** ANTIOXEΩN AYTONOMOY, ἢ MHTPOΠOΛEΩΣ KAI AYTONOMOY, ἢ MHTPOΠOΛEΩΣ THΣ IEPAΣ KAI AΣYΛOY κτλ. **Τύποι** — Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, ὀπισθ. Ἀπόλλων κεφαλὴ πόλεως, ὀπισθ. τρίπους κεφαλὴ Διός, ὀπισθ. τρίπους κεφαλὴ πόλεως, ὀπισθ. Ζεὺς Νικηφόρος, καθήμενος. κτλ.

(δ) Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ τοῦ Αὐγούστου, **Α** τετράδραχμα καὶ **Α** μετὰ χρονολογιῶν συμφώνων πρὸς τὸ Ἀκτιανὸν σύστημα (31

π. Χ.), ἐκτεινομένων ἀπὸ τοῦ 4 π. Χ. μέχρι τοῦ 16 μ. Χ. *Ἐπιγρ.* ANTIOXΕΩΝ, ANTIOXΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, κτλ. συνήθως μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν Ῥωμαίων διοικητῶν τῆς Συρίας, προτασσομένης τῆς ΕΠΙ. Κύριοι τύποι — Ἡ Τύχη τῆς Ἀντιοχείας, καθημένη ἐπὶ βράχου, μετὰ τοῦ Ὀρόντου ποταμοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, ἀντιγεγραμμένη ἀπὸ τοῦ περιφήμου ἀγάλματος Εὐτυχίδου τοῦ Σικυωνίου, μαθητοῦ τοῦ Λυσίππου (*Πίναξ* ΛΑ'. 11.). Κριὸς καὶ ἐν μηνίσκῳ ἀστήρ (ἀστερισμὸς τοῦ κριοῦ). Στέφανος περιέχων τὴν *ἐπιγρ.*, APXIEPATIKON ANTIOXEIC.

- (ε) Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τιβερίου μέχρις Ὀθωνος, *Ρ* τετραδράχμα καὶ *Α* μετὰ χρονολογιῶν συμφώνων πρὸς τὸ Καίσαριανὸν σύστημα (49 π. Χ.), ἐκτεινομένων δὲ ἀπὸ τοῦ 33-177 μ. Χ., προτασσομένου συνήθως τοῦ ΕΤΟΥΣ ἤ ΕΤ. *Ἐπιγρ.*, ANTIOXΕΩΝ ἢ ANTIOXΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ἐνίοτε μετὰ ὀνομάτων τῶν Ῥωμαίων διοικητῶν τῆς Συρίας, προτασσομένης τῆς ΕΠΙ. Κύριοι τύποι — Κεφαλὴ Διὸς, ὀπισθ. Βωμός· κεφαλὴ πόλεως, ὀπισθ. Κριὸς καὶ ἐν μηνίσκῳ ἀστήρ· κεφαλὴ γυναικεία (ἢ Ἀπόλλωνος;), ὀπισθ. Κλάδος ἐλαίας· κεφαλὴ γυναικεία, ὀπισθ. Λύρα· κεφαλὴ Διὸς, ὀπισθ. Κεφαλὴ γυναικεία (Βουλῆς;) ῥίπτουσα ψῆφον εἰς ὑδρίαν· κεφαλὴ αὐτοκράτορος, ὀπισθ. Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ· κεφαλὴ αὐτοκράτορος, ὀπισθ. Στέφανος.
- (ς) Ἡ μεγαλειτέρα ἐντούτοις κλάσις τῶν νομισμάτων τῆς Ἀντιοχείας δὲν φέρει χρονολογίας συμφώνως πρὸς χρονολογικὸν τι σύστημα ἀλλ' ἀποτελεῖται ἐξ *Ρ* τετραδράχμων φερόντων συνήθως τὴν ἐπιγραφὴν ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ, κτλ., ἢ ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ Β, Γ, Δ, κτλ. (= Trib. pot. eos. II, III, IV, κτλ.) καὶ ἐκ χαλκῶν ἐπιγεγραμμένων S. C. (Senatus Consulto). Συνήθεις τύποι τῶν μὲν *Ρ* — Ἀετὸς μετ' ἀνοικτῶν πτερυγῶν· Τύχη τῆς Ἀντιοχείας, κτλ., τῶν δὲ χαλκῶν ἀπλῶς στέφανος ἐλαίας. Ἐκ τῶν τετραδράχμων, τὰ φέροντα τὰς εἰκόνας τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας εἶνε ἐκ τῶν σπουδαιωτάτων (*B. M. Guide*, Πίν. LXI. 14.).

(ζ) *Αυτοκρατορικά ἀποικιακά*—ἀπὸ Ἑλαγαβάλου μέχρι Οὐαλεριανῶ.
Ἐπιγρ., *ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝΙΑ*, τύποι ἀνευ ἰδι-
αιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος.

Τὸ γεγονός ἐστὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου καὶ ἐντε-
θεν τὸ νομισματοκοπεῖον τῆς Ἀντιοχείας ἔκοπτεν ἀργυρὰ καὶ
χαλκὰ νομίσματα ἀφθονώτερα ἢ οἷα δῆποτε ἄλλη πόλις τῆς Αὐτο-
κρατορίας ἐξαιρέσει τῆς Ῥώμης, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ νομισματικὴ
σπουδαιότης τῆς μητροπόλεως τῆς Συρίας ἠϋξήσεν ἐπὶ τῆς Ῥω-
μαϊκῆς διοικήσεως. Τὰ αυτοκρατορικῶν χρόνων τετράδραχμα τῆς
Ἀντιοχείας ἔλκουσιν ἀπὸ 236 μέχρι 220 κ., ἡ δὲ δραχμή, ἥτις
εἶνε λίαν σπανία, περὶ τοὺς 59 κ. κατὰ μείζονα ὅρον, ἥτοι περίπου
τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν δηνάριον τῶν χρόνων τῆς Δημοκρα-
τίας. Οὐδὲν ἦν τὸ τετράδραχμον ἐξετιμᾶτο ὡς ἴσον πρὸς τρία
μόνον Ῥωμαϊκὰ δηνάρια (Mommson, *Hist. Mon. Rom.*, I. 49).

Ἀντιοχεῖς πρὸς Δάφνη.

Ἀντιοχεῖς ἐπὶ Καλλιρρόῃ. Ἴδε σελ. 420.

Ἀντιοχεῖς Μυγδονίας. Ἴδε σελ. 422.

Ἀντιοχεῖς ἐν Πτολεμαῖδι. Ἴδε σελ. 401.

Περὶ τῶν τριῶν κλάσεων τῶν χαλκῶν νομισμάτων τῶν ἐπιγε-
γραμμένων *ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗ*, *ΤΩΝ ΕΠΙ ΚΑΛ-*
ΛΙΡΟΗ, καὶ *ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ*, ἴδε de Sauley, *Num.*
Chron., 1871 σ. 69· Eckhel, *De nummis Antiochenorum extra*
Antiochiam signatis (*Doctr. Num. Vet.*, III. 305) καὶ Lenor-
mant, *Mon. dans l'Ant.*, III. 34. Τὰ νομίσματα ταῦτα φέρου-
σιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κεφαλὴν Ἀντιόχου τοῦ Δ' ἐπὶ τῆς ἐμπρο-
σθίας ὄψεως, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας Δία ἱστάμενον. Τὰ φέροντα
τὴν ἐπιγραφὴν *ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗ* ἀνήκουσι βεβαίως τῇ ἐπὶ τοῦ Ὀ-
ρόντου Ἀντιοχείᾳ, διακρινομένη ἐνταῦθα τῶν ἄλλων ὁμωνύμων
πόλεων διὰ τῆς μνείας τῆς γειτονίας αὐτῆς πρὸς τὸ διάσημον ἱε-

ρὸν Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Δάφνῃ, κειμένου εἰς ἀπόστασιν πέντε πε-
ρίπου μιλίων ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἡ ἐπὶ τῇ Καλλιῤῥόῃ Ἀντιόχεια
εἶνε ἡ Ἐδεσσα τῆς Μεσοποταμίας. Ἡ δ' ἐν Πτολεμαίδι Ἀντιό-
χεια φαίνεται ὅτι εἶνε ἡ Ἀκχ' διατὶ ὅμως δὲν γίνεται χρῆσις τῆς
προσθέσεως ἐν εἶνε δυσεξηγητον.

Ἀπάμεια, κτισθεῖσα ἀρχῇθεν ὑπὸ Ἀντιγόνου ὑπὸ τὸ ὄνομα
τῆς Πέλλας, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου, ὃν ἐκάλεσεν Ἀξιόν, ἀπὸ
τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ τῆς Μακεδονίας. Ἐκοψε δ' αὕτη (α)
χαλκᾷ νομίσματα ὡς μέλος τῆς τετραπόλεως τῶν Ἀδελφῶν Δῆ-
μων (ἴδε Ἀντιόχειαν σελ. 369) ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ 149 π. X. (β)
βασιλικά χαλκᾷ νομίσματα μετὰ τῆς κεφαλῆς Ἀντιόχου τοῦ Δ'.
Ἐπιγρ., ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΑΞΙΩΙ, Ζεὺς Νικηφόρος
ιστάμενος, ἡ κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα. Ἐπιγρ., ΑΠΑΜΕΩΝ
ΓΕΡ (= 150 π. X), ὅπ. Ζεὺς ιστάμενος κρατῶν κράνος. (γ).
Αὐτόνομα X μετὰ χρονολογιῶν τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν
(312 π. X.) καὶ ἐκείνου τοῦ Ἀκτίου (31 π. X), ἐκτείνόμενα ἀπὸ τοῦ
153 π. X. μέχρι τοῦ 14 μ. X. Ἐπιγρ., ΑΠΑΜΕΩΝ, συνήθως τῇ
προσθήκῃ τῶν ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, ἢ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Τύποι
—Κεφαλὴ Διός, ὅπισθ. Ἐλέφας· κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ὅπισθ. Νίκη· κε-
φαλὴ Διονύσου νεαροῦ, ὅπισθ. Θύρσος τεταινιωμένος. (δ) Αὐτοκρα-
τορικὰ τοῦ Αὐγούστου. Κεφαλὴ Πόλεως, ὅπισθ. Νίκη.

Ἀρέθουσα, ἐπὶ τοῦ Ὀρόντου, μεταξὺ Ἐμίσης καὶ Ἐπιφα-
νείας. Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ τοῦ Σεουήρου. Ἐπιγρ., ΑΡΕ-
ΘΟΥΣΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ ΑΡΕΘΟΥΣΑΤΩΝ
ΕΤ. ΓΕΣ, ἢ ΕΠΣ (Eckhel, III. 340). Τὸ χρονολογικὸν σύστημα
ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 68 π. X.

Βαλανεαί, ἐπὶ τῆς παραλίας μεταξὺ τῆς Πάλλου καὶ Μαρά-
θου. Τὸ ἐγγώριον χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 124
π. X. Ἐν χρήσει ἦτο ἐν αὐτῇ καὶ τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῶν
Σελευκιδῶν.

Κεφαλή γυναικεία.

Κεφαλή πεπλοφόρος τῆς πόλεως.

Κεφαλή Μ. Ἀντωνίου.

Κεφαλή Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς.

ΒΑΛΑΝΕΩΝ Ζεὺς καθήμενος. Χρο-
νολογία 104=209 π. Χ.ΒΑΛΑΝΕΩΤΩΝ Νίκη
Χρονολογία 104=209 π. Χ. ΑΒΑΛΑΝΕΩΝ Διόνυσος ἐπὶ
τεθρίππου. Χρονολογία 91=34
π. Χ. ΑΒΑΛΑΝΕΩΝ Θεὸς τοῦ
πολέμου, κραδαίνων ξίφος καὶ
κρατῶν ἀσπίδα καὶ κλάδον, ὡς
ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ἀσκα-
λῶνος. Α 6

Γάβαλα, πόλις παράλιος πρὸς νότον τῆς Λαοδικείας. Αὐτό-
νομα χαλκᾶ. Ἐπιγρ., ΓΑΒΑΛΕΩΝ, ἐνίστε μετὰ ὀνόματος τοῦ Ρο-
μαίου διοικητοῦ τῆς Συρίας, ΕΠΙ ΣΙΛΑΝΟΥ. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ
Αὐγούστου μέχρις Ἰουλίας Σοαιμιάδος. Χρονολογίαι κατὰ ἐγγώ-
ριον σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 47 π. Χ, τῇ προσθήκῃ ἐνίστε
ἄλλης χρονολογίας, ὑπολογιζομένης ἀπὸ τοῦ 32 ἢ 18 π. Χ. Τύποι
— Παράστασις γυναικὸς καθήμενης, φερούσης μήκωνας καὶ στά-
χυν, παρὰ πόδας δ' αὐτῆς σφίγξ· προτομή Ἀθηνᾶς πρὸ εἰδώλου
Φοινικικῆς τιнос θεότητος ὁμοιάζοντος πρὸς σφίγγα· παράστασις
ἀνδρὸς καθήμενου, κραδαίνοντος διπλοῦν πέλεκυν καὶ κρατοῦντος
ἀσπίδα. Ἐπιγρ. ἐπὶ τινων κερμάτων ΑΝΝΑ ἢ ΤΥΧΗ, ὧν ἡ
πρώτη εἶνε ἀβεβαίου σημασίας. Σφίγξ καὶ γλαυξ ἀντιμέτω-
ποι, κτλ.

Ἑμισα, ἐπὶ τοῦ Ὀρόντου, διάσημος διὰ τὸν μεγαλοπρεπῆ αὐ-
τῆς ναὸν τοῦ Συροφοινικικοῦ ἡλιακοῦ θεοῦ Ἐλαγαβάλου. Εἰς
τὴν πόλιν ταύτην κατέταξεν ὁ Lenormant (*Alphabet phénicien*
II. 4) νόμισμα ἀντιγεγραμμένον ἀπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῆς Ἀν-
τιοχείας, ὅπισθ. S. C. καὶ ἀετός. Ἐμπροσθεν ὑπάρχει κεφαλή τοῦ
Ἥλιου ἀκτινοστεφῆς καὶ ἐπιγραφὴ χαρακτήρων Estranghelo (συ-
ριακὴ τῶν Εὐαγγελίων), ἀναγινωσκόμενη Δάβελ Μάλκ, δεικνύουσα

ἑτοί ιερατικοὶ βασιλεῖς τῆς Ἐμίσης κατεῖχον κατὰ τὸν πρῶτον καὶ δευτέρον αἰῶνα μ. Χ. τὸ δικαίωμα τοῦ κόπτειν νόμισμα ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι. Ὑπάρχουσιν πρὸς τούτοις αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Δομιτιανοῦ μέχρι Σουλπικίου Ἀντωνίνου. Ἐπιγρ., ΕΜΙΧΗΝΩΝ, ἀπὸ δὲ τῶν χρόνων τοῦ Καρακάλλα, ΕΜΙΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ, ἢ ΜΗΤΡΟ ΚΟΛ. ΕΜΙΩΝ, τέλος δὲ ἐπὶ Σουλπικίου Ἀντωνίου νομίσματα ἐπιγεγραμμένα ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΕΜΙΣΑ S. C. Χρονολογίαι κατὰ τὸ σύστημα τῶν Σελευκιδῶν. Τύποι — Ἀετὸς ἐπὶ ἱεροῦ κωνίου λίθου, ἐνίοτε ἐντὸς ναοῦ· κεφαλὴ τοῦ θεοῦ τοῦ ἡλίου, ἢ ὑψηλὸς καίων βωμὸς τοῦ ἡλίου, κεκοσμημένος πλουσίως δι' ἀψίδων περιεχουσῶν ἀγάλματα. Ἀγῶνες — ΗΛΙΑ, ΠΥΘΙΑ.

Ἐπιφάνεια, ἐπὶ τοῦ Ὁρόντου, ἢ Ἀμάθῃ (Hamath) τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μετωνομασθεῖσα ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. Αὐτόνομα χαλκᾶ μετὰ χρονολογιῶν τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὰ 161-134 π. Χ. Ἐπιγρ., ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ, ἢ ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. Τύποι Κεφαλὴ Πόλεως, ὀπισθ. Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος· κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, ὀπισθ. Ἀπόλλων ἱστάμενος. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ. Χρονολογίαι κατὰ τὸ Πομπήειον χρονολογικὸν σύστημα (64 π. Χ.) Τύποι — Διόνυσος καὶ πάνθηρ· Ἀθηνᾶ ἱσταμένη· Δήμητρα ἱσταμένη, κλπ.

Λαοδίκεια πρὸς τῇ θαλάσσῃ, κληθεῖσα οὕτως ὑπὸ Σελεύκου Α' πρὸς τιμὴν τῆς μητρὸς του Λαοδίκης. Χαλκᾶ βασιλικά νομίσματα μετὰ κεφαλῶν Ἀντιόχου Δ', Ἀλεξάνδρου Βάλα καὶ Ἀντιόχου Η'. Ἐπιγρ., ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗ ἢ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Τύποι — Ποσειδῶν ἢ Ἀρτεμις. Ἴδε ὡσαύτως τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ νομίσματα, τὰ ὑπὸ τὴν Ἀντιόχειαν ἐν σελ. 369. περιγραφέντα.

Βραδύτερον ἢ Λαοδίκεια ἔκοψεν αὐτόνομα ἀργύρᾳ τετράδραχ-

μα, φέροντα χρονολογίας ὑπολογιζομένας κατὰ τὸ Φαρσάλιον χρονολογικὸν σύστημα (48 π. Χ.), ἐκτεινόμενα δὲ ἀπὸ τοῦ 39 μέχρι τοῦ 17 π. Χ.

Κεφαλὴ Πόλεως, πεπλοφόρος καὶ
πυργοστεφής.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ
ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟ-
ΔΙΚΕΩΝ Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ
θρόνου. Τὸ δλον ἐν στεφάνῳ
Α 230-220 κ.

Ὑπάρχουσιν ἐπίσης χαλκᾶ νομίσματα φέροντα χρονολογίας συμφώνως πρὸς τὸ αὐτὸ σύστημα, τασσόμενα δ' ἀπὸ τοῦ 47 π. Χ. μέχρι τοῦ 83 μ. Χ., ἐνίοτε μετὰ τῆς ἐπιγρ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ.

Αὐτοκρατορικὰ Α τετράδραχμα — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ἀδριανοῦ, καὶ Α ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Καρακάλλα, μετὰ χρονολογιῶν ἀπὸ τοῦ 48 π. Χ. Τίτλοι τιμητικοί — ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΠΡ[ΩΤΩΝ] ΣΥΡΙΑΣ, ΙΟΥΛ. ΛΑΟΔΙ. ΚΕΟΥΗ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, κτλ. Τύποι — Πρωτομὴ τῆς πόλεως πυργοστεφής· ναός, κτλ.

Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ — ἀπὸ Σευήρου μέχρις Οὐαλεριανοῦ, μετὰ Λατινικῆς ἐπιγραφῆς. COL LAOD. METROPOLEOS, C. M. L., SEPT. COL. LAOD. METRO., COL. LAO. P. S. METROPOLEOS (= Colonia Laodiceia Prima Syriae, κτλ.), ἢ παρεμφερμέναι ἐπιγραφαὶ ΛΑΟΔΙΣΕΩΝ, ΛΑΔΙΣΕΩΝ, ΛΑΥΔΙΣΕΩΝ, κλπ. Τύποι — ποικίλοι. Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξίων σημειώσεως εἶνε ὁ τύπος θεᾶς ἐνόπλου (Ἄρτεμις Βραυρωνία, πρβλ. Πaus. III. 16. 8) ἰσταμένης μεταξύ δύο ἐλάφων· πρὸς δὲ ἡ Λαοδίκεια καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ περιστοιχουμένη ὑπὸ τεσσάρων γυναικείων μορφῶν, πόλεων ὑποτελῶν (·).

Συμμαχικὰ νομίσματα μετὰ τῆς Ἀράδου.

Λάρισα, ἐπὶ τοῦ Ὀρόντου. Μόνον χαλκᾶ αὐτόνομα νομί-

ματα. Ἐπιγρ., ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. Τύποι — κεφαλή Διός, ὀπισθ. Θρόνος· κεφαλή πόλεως, ὀπισθ. Ἴππος βαδίζων· κεφαλή Ἀπόλλωνος, ὀπισθ. Ἀρτεμις κυνηγέτις.

Μυριάνδρος, ἐπὶ τοῦ κόλπου τῆς Ἰσσοῦ. Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ Ἀντ. Εὐσεβοῦς καὶ Μ. Αὐρηλίου. Ἐπιγρ., ΜΥΔΡΙΑΝΔΡΙΤΩΝ. Τύποι, Τύχη, κτλ. (Mionn., V. 265),

Νικόπολις, ἴσως ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου. Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ — ἀπὸ Κομμόδου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου. Ἐπιγρ., ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΣΕΛΕΥΚΙΔΟΣ, ἢ ΤΗΣ ΣΕΛΕΥΚΙΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. Τύποι — Θεὰ πεπλοφόρος ἐν ναῶ διστύλῳ· δύο μορφαὶ βαδίζουσαι μετὰ Ἑρωτος ἱπταμένου ὑπεράνω αὐτῶν, στέφοντες δὲ ποτάμιον θεὸν νηχόμενον ἔμπροσθεν.

Πάλτος, πόλις παράλιος μεταξὺ Γαβάλων καὶ Βαλανέας. Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ — ἀπὸ Κομμόδου μέχρις Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ., ΠΑΛΤΗΝΩΝ. Χρονολογίαὶ συμφώνως πρὸς δύο συστήματα, ὧν τὸ μὲν ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τοῦ 239 π. Χ, τὸ δὲ ἕτερον, κατὰ τὸν Pellerin (*Mél.* II, 335), ἀπὸ χρόνου τινὸς μεταξὺ τοῦ 97 καὶ 81 π. Χ. Τύποι — Οἱ Διόσκουροι· προτομὴ θεᾶς φερούσης μόδιον, κτλ.

Ραφανέαι, περὶ τὰ εἴκοσι καὶ πέντε μίλια νοτιοδυτικῶς τῆς Ἐπιφανείας καὶ δυτικῶς τῆς Ἀρεθούσης. Αὐτοκρατορικὰ — Ἐλαγάβαλος καὶ Σεουήρος Ἀλέξανδρος. Ἐπιγρ., ΡΑΦΑΝΕΩΤΩΝ, ΡΕΦΑΝΕΩΤΩΝ, ΡΕΦΑΝΕΑΤΩΝ ἢ ΡΕΦΑΝΕΩΝ, Τύχη πόλεως ἱσταμένη ἢ καθημένη, στέφουσα δὲ ταῦρον· ἐν τῷ πεδίῳ, ἐκατέρωθεν, ἀετός.

Ῥῶσος, ἐπὶ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου. Αὐτόνομα χαλκᾶ. Ἐπιγρ., ΡΩΣΕΩΝ ἢ ΡΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, τῇ προσθήκῃ ἐνίοτε τῶν ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. Χρονολογίαὶ συμφώνως πρὸς τὴν

Καيسάρειον ἐποχὴν τοῦ 48 π. Χ. καὶ τὴν Ἀκτιανὴν (31 π. Χ.).
 Τύποι — Κεφαλὴ Διός· κεφαλὴ Τύχης· ἀνατολικὴ θεότης κατ'
 ἐνώπιον ἰσταμένη ἐπὶ βάσεως τεθειμένης μεταξὺ δύο ταύρων ἢ
 κεφαλὴ αὐτῆς εἶνε κερασφόρος, κρατεῖ δὲ κεραυνὸν καὶ στήλιν
 σίτου (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 440).

Σελεύκεια, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀντιοχείας, κειμένη εἰς τοὺς πρό-
 ποδας τοῦ ὄρους Πιερίας. Βασιλικά χαλκᾶ νομίσματα, φέροντα κε-
 φαλὰς Ἀντιόχου τοῦ Δ', Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα, ἢ Ἀντιόχου Ζ'
 καὶ Η'. Ἐπιγρ., ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΕΜ ΠΙΕΡΙΑΙ. Ἴδε ἐπίσης
 τὰ ἐπιγεγραμμένα ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ νομίσματα (σελ. 369),
 φέροντά τινα χρονολογίας τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν. Αὐ-
 τόνομα χαλκᾶ, τὰ πλεῖστα ἐκ τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ.. Ἐπιγρ.
 ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ, ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΕΜ ΠΙΕΡΙΑΙ, ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ
 ΠΙΕΡΙΑΣ, ἢ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ ΑΣΥΛΟΥ. Τύπος —
 Κεφαλὴ Διός, ὀπισθ. Κεραυνός, ἐνίοτε ἐπὶ θρόνου Διός. Τινὰ τῶν
 νεωτέρων κομματίων φέρουσι χρονολογίας τοῦ Πομπηίου (64 π. Χ.)
 ἢ Ἀκτιανοῦ συστήματος (31 π. Χ.).

Ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτοις αὐτόνομα χαλκᾶ τετράδραχμα καὶ
 δραχμαὶ τῶν ἐξῆς τύπων, φέροντα χρονολογίας ἀπὸ τοῦ 4 μέχρι
 τοῦ 26, ὑπολογιζόμενα πιθανῶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς αὐτονομίας
 τῆς πόλεως ἐν ἔτει 108 π. Χ. (= 104-82 π. Χ.): —

Κεφαλὴ Τύχης πυργοστεφής.

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ
 ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ Κεραυνός ἐπὶ
 θρόνου Ρ Τετράδρ. 230-215 π.

Ὅμοιος.

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟ-
 ΜΟΥ Νίκη ἢ κεραυνός
 Ρ Δραχμὴ καὶ ἡμίδρ.

Κεφαλὴ Διός.

(*Zeit. f. Num.*, III. 350.)

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟ-
 ΜΟΥ Κεραυνός. . . Ρ Διόβολ.

Αὐτοκρατορικά — Ρ τετράδραχμα τοῦ Αὐγούστου καὶ Τιβερίου
 μόνον, καὶ Λ μέχρι Σεβήρου Ἀλεξάνδρου. **Συνήθεις** τύποι — Κε-
 ραυνός ἐπὶ θρόνου· κωνικὸς λίθος ἐν ναῶ, φέρων συνήθως τὴν ἐπι-

γραφὴν ΖΕΥΣ ΚΑΣΙΟΣ ἢ ΖΕΥΣ ΚΕΡΑΥΝΙΟΣ. Ὁ κεραυνὸς ἐλατρεῖτο ἐν Σελευκείᾳ ὡς τὸ ἔμβλημα Διὸς τοῦ τὸν Σέλευκον ὀδηγήσαντος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς θέσεως τῆς πόλεως.

Ι'. ΚΟΙΛΗ ΣΥΡΙΑ.

Ἡ Κοίλη Συρία, ἐν τῇ στενοτάτῃ αὐτῆς ἐννοίᾳ, περιελάμβανε τὴν μικρὰν ἑκτασιν τῆς μεταξύ τῶν ὁρέων Λιβάνου καὶ Ἀντιλιβάνου χώρας· ἀλλ' ἐν γενικωτέρᾳ ἐκδοχῇ τὸ ὄνομα ἐφηρμόζετο εἰς ἅπασαν τὴν χώραν τὴν πρὸς ἀνατολὰς καὶ νοτιανατολικῶς τῶν ἐσχάτων ὀροσειρῶν.

Δαμασκός, ἡ πρωτεύουσα τῆς Κοίλης Συρίας, οὐχὶ μακρὰν τῆς βάσεως τοῦ Ἀντιλιβάνου, ἀφθόνως δ' ἀρδευομένη δι' ὕδατος ποταμῶν ἐκ τοῦ ὅρους πηγαζόντων, ἦτο ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων πολυάνθρωπος καὶ πλουσία πόλις. Ὑπὸ τὴν διοίκησιν ὅμως τῶν Σελευκιδῶν καὶ τῶν Ῥωμαίων ὑπεσκελίσθη ὑπὸ τῆς Ἀντιοχείας. Τὰ ἀρχαιότατα αὐτῆς νομίσματα, ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τετράδραχμά τινα τοῦ Ἀλεξάνδρου, κοπέντα πιθανῶς ἐνταῦθα (Müller ἀριθ. 1338-48), εἶνε αὐτόνομα χαλκᾶ, φέροντα χρονολογίαν τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν, ἐκτεινομένης ἀπὸ τοῦ 138-135 π. Χ. καὶ 69 π. Χ. - 65 μ. Χ. **Επιγρ.*, ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως χαλκᾶ τινα νομίσματα Ἀρέτου τοῦ Γ', φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΕΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Τύποι — Νίκη τοῦ 85-62 π. Χ. περίπου, κοπέντα ἐν Δαμασκῷ (ἴδε Ἀραβία, σελ. 415). *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, μετὰ χρονολογιῶν. **Επιγρ.*, ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ, ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΛΩΝΙ, ἢ ΔΑΜΑΣΚΟΥ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ. **Αγῶνες* — СЕΒΑΣΜΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, ἢ ΑΓΙΑ ΙΕΡΑ СЕΒΑΣΜΙΑ. *Ποτάμιοι θεοί* — ΧΡΥСОРОΑ, πιθανῶς τὰ Ἀδανα καὶ Φαρπάρ τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, καὶ ΠΗΓΑΙ, αἱ πηγαὶ αὐτοῦ (Πίναξ ΑΔ', 12).

Πρὸς τούτοις χαλκᾶ μετὰ Λατινικῶν ἢ μικτῶν Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν, ἀπὸ Ἑλαγαβάλου μέχρι Γαλλιανοῦ. Οἱ συνηθέστατοι τῶν τύπων εἶνε προτομὴ Τύχης ἐν ναῶ. Τύχη καθήμενη ἐπὶ βράχου μετὰ ποταμίου θεοῦ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· κριός, κτλ.

Δημητριάς, πόλις θέσεως ἀγνώστου, καθ' ὑπόθεσιν ὁμῶς τασομένη εἰς τὴν Κοίλην Συρίαν. Αὐτόνομα χαλκᾶ αὐτοκρατορικὰ ἔξ ἀπὸ Αὐγούστου. Ἐπιγρ., ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ. Τύποι — Τύχη καθήμενη μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· ἀνὴρ γυμνὸς κρατῶν δόρυ· ἕτεροι τύποι ἄνευ ἰδιαίτερου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον πιθανῶς ἀπὸ τοῦ 313 π. Χ. Ἴδε ἐπίσης τὴν ἐν Φοινίκῃ Δημητριάδα.

Ἡλιόπολις (Βααλζέκ). Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ — ἀπὸ Αὐγούστου καὶ Νέρβα μέχρι Γαλλιανοῦ, COL. HEL, COL. IVL. AVG. FEL. HEL., προστιθεμένων ὡσαύτως I. O. M. H. (Iovi Optimo Maximo, Heliopolitano). Τύπος — Ναός. Ἀγῶνες — CERT. SACR. CAP. OECV. ISELASTI HEL. = Certamina Sacra Capitolina Oecumenica Iselastica Heliopolitana, περὶ ὧν ἴδε Eckhel, IV, 443. Ἐπικρατέστεροι τύποι — Τύχη ἱσταμένη· ναὸς Διὸς Καπιτωλίου.

Καπιτωλιάς, περὶ τὰ ἐξήκοντα μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῶν Γαδάρων. Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Μακρίνου. Ἐπιγρ., ΚΑΠΙΤΩΛΙΕΩΝ, συνήθως μετὰ συντετμημένων τίτλων ΙΕΡ. ΑCΥ. ΑΥ, κτλ. Ἐγχώριον χρονολογικὸν σύστημα ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τοῦ 97 μ. Χ. Τύπος ἐπικρατῶν — Ἀστάρτη ἐν ναῶ.

Λαοδίκεια πρὸς Λίβανον, ἐπὶ τοῦ Ὀρόντου. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ., ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΠΡΟΣ ΛΙΒΑΝΩ, κτλ. Ἐπικρατῶν τύπος — ΜΗΝ,

ὁ θεὸς Μῆν κρατῶν ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ· ἐπίσης ΤΥΧΗ, ἡ Τύχη τῆς πόλεως καθημένη μεταξὺ δύο ποταμίων θεῶν. Χρονολογικὸν σύστημα ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τοῦ 312 π. Χ. ἤτοι τὸ τῶν Σελευκιδῶν.

Λευκάς ἢ **Ἀβιλα**, ἡ πρωτεύουσα τῆς τετραρχίας Ἀβιληνῆς, ὑπὸ τὴν διοίκησιν Λυσανίου τοῦ Β' (Λουκᾶ, ΙΙΙ, 1). Ἐκεῖτο ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Χρυσορρόου, ὑπεράνω τῆς Δαμασκοῦ. Αὐτόνομα χαλκᾶ καὶ αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.* ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ, ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΥΔΙΑΙΩΝ, ἢ ΚΛΑΥΔΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ, κτλ. Χρονολογίαι συμφώνως πρὸς δύο συστήματα, τοῦ πρώτου ὑπολογιζόμενου ἀπὸ τοῦ 37 π. Χ., τοῦ δὲ δευτέρου ἀπὸ τοῦ 48 μ. Χ. *Τύποι*—ΧΡΥΣΟΡΟΑΣ, Ποτάμιος θεὸς νηχόμενος (De Sauley, *Num. de la Terre Sainte*, σ. 20).

Η'. ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ.

Ἐν ἔτει 36 π. Χ. αἱ χῶραι Αὐρανίτις, Τραχωνίτις, Βατανία καὶ Πανεὰς κατείχοντο ὑπὸ τῆς Κλεοπάτρας, ἀλλὰ μετὰ τὸν ἐν ἔτει 30 π. Χ. θάνατον αὐτῆς ἐξεμισθώθησαν τῷ Ζηνοδῶρῳ, πιθανῶς υἱῷ τοῦ τετράρχου Λυσανίου Α' τῆς Χαλκίδος καὶ ἑτεροθαλῆ ἀδελφῷ Λυσανίου Β' τῆς Ἀβιληνῆς. Ἐν ἔτει 24 π. Χ. παῖσαι αἱ χῶραι αὗται ἀφηρέθησαν ἀπὸ τοῦ Ζηνοδῶρου πλὴν τῆς Πανέας. Ὁ Ζηνοδῶρος ἀπέθανεν ἐν ἔτει 20 ἢ 19 π. Χ.

Ζηνοδωρος. Χαλκᾶ πιθανῶς κοπέντα μεταξὺ τοῦ 30 καὶ 27 π. Χ., φέροντα τὴν χρονολογίαν 87, συστήματος ἀρχομένου μεταξὺ τοῦ 118 καὶ 110 π. Χ.

Κεφαλὴ τοῦ Ὀκταβιανοῦ.

(Madden, *Coins of the Jews*, σ. 124.)

ΖΗΝΟΔΩΡΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ Εἰκὼν τοῦ Ζηνοδῶ-
ρου.

Γάβα, πόλις θέσεως ἀβεβαίου, πιθανῶς ὅμως ἐν Τραχωνίτιδι

ἡ Ἰτουραία (De Sauley, *Terre Sainte*, σ. 339). Ἀπὸν ὄνομα καὶ αὐτοκρατορικῶν — ἀπὸ Τίτου μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ., ΓΑΒΗΝΩΝ ἡ ΚΛΑΥΔΙ ΦΙΛΙΠ ΓΑΒΗΝΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 61 π. Χ. Ὁ μόνος ἀξιοσημείωτος τύπος εἶνε ὁ τοῦ Μηνός.

Καيسάρεια Πανεάς, κτισθεῖσα ὑπὸ Φιλίππου τοῦ τετράρχου, ἔκειτο ἐπὶ τοῦ ἄνω Ἰορδάνου παρὰ τὰ ὅρια τῆς Γαλιλαίας. Τὸ ὄνομα αὐτῆς Πανεάς, Πανειάς ἢ Πανιάς ἔλαβεν ἀπὸ σπηλαιοῦ τινὸς τοῦ Πανὸς εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Πανείου ὄρους (Στεφαν. Βυζ. ἐ. λ. Πανία). Μετὰ τὸ 55 μ. Χ. ἡ πόλις ἐκλήθη Νερωνιάς, πρὸς τιμὴν τοῦ Νέρωνος. Τὰ νομίσματα αὐτῆς ἀποτελοῦνται ἐκ βασιλικῶν χαλκῶν Ἀγρίππα τοῦ Α'. Ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΑΣΥΛΟΥ ΑΓΡΙΠΠΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. Ἀπὸν ὄνομα καὶ αὐτοκρατορικῶν χαλκῶν — ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρις Ἀκουιλίας Σεβήρας. Ἐπιγρ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΙΕΡ. ΚΑΙ ΑΣΥ. ΥΠΟ ΠΑΝΕΙΩ, ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ ΠΑΝΙΑΣ ἢ ΠΑΝΙΑΔΟΣ, κτλ. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ 3 π. Χ. Τίτοι — Ζεὺς, Πάν, ἐπὶ δὲ νομίσματος τοῦ Διαδοιμενιανοῦ, τὸ περίφημον σπήλαιον τοῦ Πανὸς περιβαλλόμενον ὑπὸ στοᾶς μετ' ἀγάλματος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ κέντρῳ.

Βασιλικὸν τι νόμισμα Ἀγρίππα τοῦ Β' φέρει τὴν ἐπιγρ., ἐπὶ ΒΑΣΙΛΕ. ΑΓΡΙΠΠ. ΝΕΡΩΝΙΕ. Ἄλλας ποικιλίας ἴδε παρὰ De Sauley (*Terre Sainte*, σ. 313).

Θ. ΔΕΚΑΠΟΛΙΣ

Ἄβιλα, περὶ τὰ δώδεκα μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῶν Γαδάρων, ἄλλη ἢ τὰ Ἄβιλα Λευκάς τοῦ Λυσανίου ἐπὶ τοῦ Χρυσορρόου, περὶ τὰ ἐβδομήκοντα μίλια βορειότερον. Οἱ κάτοικοι ἀπεκάλουν ἑαυτοὺς Σελευκεῖς (De Sauley, *Terre Sainte*, σ. 30). Ἀυτοκρατορικῶν — ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρις Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ. ΣΕ. ΑΒΙΛΗΝΩΝ. Ι. Α. Α. Γ. ΚΟΙ. ΣΥ (= ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΑΒΙΛΗΝΩΝ ΙΕΡΑΣ ΑΣΥΛΟΥ ΓΝΩΡΙΜΟΥ (?) ΚΟΙΛΗΣ ΣΥΡΙΑΣ), ἐπίσης ΣΕΛΕΥ.

ΑΒΙΛΑΣ, κτλ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 64 π. Χ. (Πομπηϊανόν). Οἱ τύποι ἀναφέρονται κυρίως εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους.

Ἀντιόχεια πρὸς Ἴππω, ἀντικρὺ τῆς Τιβεριάδος, ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Γαλιλαίας, καλουμένη οὕτως ἀπὸ τῆς γειτνιασεως αὐτῆς πρὸς τὸ ὄρος Ἴππον. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Κομμόδου. *Ἐπιγρ.*, σπανίως ΙΠΠΗΝΩΝ. Τύπος, ἵππος (*Num. Zeil.*, 1884, σ. 293). *συνηθέστερον ὅμως, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΙΠΠΩ*, προστιθεμένου ἐνίοτε τῆς ΙΕΡ. Κ. ΑΣΥΛΟΥ. Χρονολογίαί συμφώνως πρὸς τὸ Πομπηϊανὸν σύστημα 64 π. Χ. Τύποι — Τύχη τῆς πόλεως κρατοῦσα ἵππον, συμβολικῶς δηλοῦντα τὸ ὄρος Ἴππον, ἢ Τύχη ἐπὶ ὄρους καθημένη.

Γάδαρα, ἡ πρωτεύουσα τῆς Περαιάς, ἐπὶ τοῦ Ἱερομάκος, παρὰ τὴν νοτίαν ἄκραν τῆς Τιβεριάδος λίμνης. *Αὐτόνομα, καὶ αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, ΓΑΔΑΡΑ, ΓΑΔΑΡΕΙΣ, ΓΑΔΑΡΕΩΝ, προσθήκη ἐνίοτε τῶν Ι. Α. Α. Γ. Κ. ΣΥ, ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν Ἀβίλων, ἐπίσης ΠΟΜΠΗΙΤΕΩΝ ΓΑΔΑΡΕΩΝ, πρὸς τιμὴν τοῦ Πομπηίου, ὅστις ἐπανίδρυσεν αὐτὴν (Ἰωσήπου, XIV, 8). Χρονολογίαί συμφώνως πρὸς τὸ Πομπηϊανὸν σύστημα (64 π. Χ.). Τύποι — Κεφαλὴ Ἱηρακλέους· θεότης ἱσταμένη μεταξὺ δύο λεόντων ἢ κραδαίνουσα δόρυ (;). Ζεὺς ἐν ναφῇ κτλ. *Ἀγῶνες* — ΝΑΥΜΑ[ΧΙΑ].

Γέρασα, περὶ τὰ τριάκοντα καὶ δύο μίλια νοτισανατολικῶς τῶν Γαδάρων. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. *Ἐπιγρ.*, ΑΡΤΕΜΙΣ ΤΥΧΗ ΓΕΡΑΣΩΝ ἢ ΑΡΤΕΜΙΣ ΓΕΡΑΣΩΝ Τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀρτέμιδος.

Δετον, παρὰ τὰ Γάδαρα, κληθὲν ἀπὸ τοῦ Δίου τῆς Μακεδονίας. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Καρῆκάλλα μέχρι Γέτα. *Ἐπιγρ.*, ΔΕΙΗΝΩΝ. Χρονολογικὸν σύστημα, τὸ Πομπηϊανόν (64 π. Χ.). Τύποι

— γυμνή γυναικεία παράστασις μετὰ ποταμοῦ παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· θεότης φέρουσα μόδιον, ἱσταμένη μεταξὺ δύο κατακειμένων ταύρων, κρατοῦσα δὲ Νίκην καὶ σκῆπτρον, ἐφ' οὗ ἀετός.

Ἴππος. Ἴδε Ἀντιόχειαν πρὸς Ἴππῳ.

Κάναθα (*Κουναθά*), περὶ τὰ εἴκοσι μίλια βορειοανατολικῶς τῶν Βόστρων. *Αὐτοκρατορικὰ* — Ἀντωνίου καὶ Κομμόδου. *Ἐπιγρ.* ΚΑΝΑΘΗΝΩΝ. *Τύπος* — Προτομή τῆς Ἀθηνᾶς. *Χρονολογικὸν σύστημα ἀβέβαιον* (*De Sauley, T. S., σ. 400*).

Κάνατα (*Ἑλ-Κεράκ*), περὶ τὰ εἴκοσι μίλια βορειοδυτικῶς τῶν Βόστρων. *Αὐτοκρατορικὰ* — Κλαυδίου, Δομιτιανοῦ, Ἐλαγαβάλου(?). *Ἐπιγρ.* ΚΑΝΑΤΗΝΩΝ ἢ ΚΑΝΑΤΑ. *Χρονολογικὸν σύστημα, τὸ Πομπηϊανόν, 64 π. Χ.* (*De Sauley, T. S. σ. 400*). Φαίνεται ὡσαύτως, ὅτι ἦτο ἐν χρήσει τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῶν Σελευκιδῶν, 312 π. Χ. (*Eckhel, III, 347f*).

Πέλλα, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια πρὸς νότον τῆς Τιβεριάδος λίμνης, Μακεδονικὸν κτίσμα ὡς τὸ γειτονικὸν Δίον. *Αὐτοκρατορικὰ* — Κομμόδου καὶ Ἐλαγαβάλου. *Ἐπιγρ.* ΠΕΛΛΑΙΩΝ. *Χρονολογία συμφώνως πρὸς τὸ Πομπηϊανόν σύστημα (64 π. Χ.). Τύποι* — Ἀθηνᾶ· θεότης μετὰ φιάλης καὶ σκῆπτρου· ἄγαλμα ἐν ναῶ.

Φιλαδέλφεια (*Ραββάθ-Ἀμμάν*), κληθεῖσα οὕτω πρὸς τιμὴν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, ἔκειτο παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἰαβδόκ, παραποτάμου τοῦ Ἰορδάνου. *Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Σεουήρου. Ἀλεξάνδρου. *Ἐπιγρ.* ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ἢ ΦΙΛ. ΚΟΙ. ΣΥΡ., κτλ. *Χρονολογικὸν σύστημα, τὸ Πομπηϊανόν (64 π. Χ.). Τύποι* — Τύχη πόλεως, ΤΥΧΗ· ἕτεροι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, προσθήκη δὲ γραμμάτων ἀβεβαίου ἐννοίας, Ρ. Μ. Α ἢ ΑΠΑΛΑ. Πρὸς τοῦτοις μικρὰ χιβωτὸς ἐπὶ ἄρματος ἐλαυνομένου ὑπὸ τεσσάρων ἵππων.

Ι'. ΦΟΙΝΙΚΗ.

Γενικάς τινας εισαγωγικάς παρατηρήσεις περὶ τῆς νομισματοκοπίας τῆς Φοινίκης ἴδε ἀνωτέρω, ἐν σελ. 359.

Ἀραδος, ἐπὶ νησίδος περὶ τὰ εἴκοσι στάδια ἀπὸ τῆς στερεᾶς τῶν βορείων ἀκτῶν τῆς Φοινίκης. Ἡ νομισματοκοπία αὐτῆς ἀρχεται περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καθ' οὓς καὶ ἡ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος ἦτοι ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ., ἀλλ' ἀνομοίως πρὸς τὰς πόλεις ταύτας ἡ Ἀραδος ποιεῖται χρῆσιν τοῦ Περσικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος ὡς πρὸς τοὺς ἀργυροὺς αὐτῆς στατῆρας, πιθανῶς ἔνεκα τῆς γειτνιάσεως καὶ τοῦ ἐμπορίου πρὸς τὴν νῆσον Κύπρον, ἔνθα ὁ κανὼν οὗτος ἦτο τότε ὁ μόνος ἐν χρῆσει.

Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς Ἀράδου κατετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Six (*Num. Chron.*, 1877) εἰς τὰς ἐξῆς κλάσεις: —

Πρὸ τοῦ 400 μέχρι τοῦ 370 π. Χ.

Κεφαλὴ τοῦ Μελκάρθου, δαφνοστεφής, ἀρχαϊκῆς τεχνοτροπίας.
(*Rev. Num.*, 1855, Πίν. III. 4.)

Ἀνευ ἐπιγρ. ἢ ΝΣ, σημαίνουσα Μελεκ Ἀράδ. Τριήρης ἐπὶ κυμάτων.
Ρ Στατῆρ 165 κ., Ρ κλάσματα 53, 11 καὶ 1 κ.

Περὶ τὰ 370-350 π. Χ.

Ὁμοίως.

(Πίναξ ΚΗ'. 8.)

ΝΣ καὶ Φοινικοὶ ἀριθμοὶ 10-17 (βασιλικά ἔτη), ἢ γράμματα. Τριήρης ἐπὶ κυμάτων. . Ρ Στατῆρ.

Περὶ τὰ 350-330 π. Χ.

ΝΣ Φοινικὶδὸς ἰχθυόμορφος θεός, ὁ Δαγών, φέρων δελφίνα εἰς ἐκαστὴν χεῖρα.

ΝΣ Προτομὴ τοῦ Δαγώνος.

Δαγών.

Τριήρης μετὰ θαλασσίῳ ἵππῳ ὑποκάτω. Ρ 53 κ.
Ρ 27 κ.

Πρῶρα μετὰ δελφίνος ὑποκάτω. . . Ρ 11 κ.

ΝΣ Πλοῖον ἐπὶ κυμάτων. . . Α 55.

Περὶ τὰ 330-260 π. X.

Ἐπὶ τῆς Μακεδονικῆς κατακτήσεως ἡ Ἀραδος ἐγκαταλείπει τὸν ἀρχαῖον αὐτῆς σταθμητικὸν κανόνα ἀντὶ τοῦ Ἀττικοῦ, καὶ ἀπτεὶ χρυσοῦς στατῆρας, ἀργυρᾶ τετράδραχμα καὶ χαλκᾶ Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Κλ. II. III καὶ IV. Ἀρ. 1360-1379) διακρινόμενα διὰ τοῦ μονογραφήματος $\overline{AP}$ (B. M. Guide, Πιν. XXVII. 3, 4). Ἐν τῇ αὐτῇ περιόδῳ τὸ μονογράφημα τῆς Ἀράδου ἀπαντᾷ ὡσαύτως ἐπὶ τινων τῶν τετραδράχμων Ἀντιόχου τοῦ Α'.

Περὶ τὰ 250-183 π. X.

Τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Ἀράδου ἄρχεται ἐν ἔτει 259 π. X., συμφώνως δὲ τούτῳ φέρουσι χρονολογίας πάντα τὰ μεταγενέστερα νομίσματα τῆς πόλεως. Ταῦτα δὲ μερίζονται εἰς τὰς ἐξῆς κλάσεις·

- (α) Τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Κλ. V.), διακρινόμενα διὰ τοῦ ἐμβλήματος τοῦ φοινικοδένδρου καὶ τοῦ μονογραφήματος $\overline{AP}$. (1) Μετὰ Φοινικικῶν χρονολογιῶν, ἀνταποκρινόμενων πρὸς τὰ ἔτη 244-214 π. X. καὶ (2) μεθ' Ἑλληνικῶν χρονολογιῶν, 202-183 π. X.

Τὰ σύγχρονα μικρότερα νομίσματα εἶνε ἡμίδραχμα καὶ χαλκᾶ μετὰ Φοινικικῶν χρονολογιῶν.

Κεφαλὴ Τύχης.

Κεφαλὴ Μελκάρθου ἢ Διός.

Κεφαλὴ Τύχης.

Ὁμοίως.

Πρῶρα.	Ρ	Ἡμίδρ.
Ἀθηνᾶ ἐν στάσει μαχομένης, ἐπὶ		
πρώρας πλοίου . . .	Ρ	Ἡμίδρ.
Ὅμ. ἢ πρῶρα ἀνευ Ἀθηνᾶς.	Α	·65
Μελκάρθης (;) καθήμενος ἐπὶ πλοίου,		
στέφων παράστασιν Ἀθηνᾶς μα-		
χομένης	Α	·8

Περὶ τὰ 170-147 π. X.

- (β) Ἀττικαὶ δραχμαὶ μετὰ τύπων τῆς Ἐφέσου, εἰσαχθέντων ἀναμφιβόλως συνεπείᾳ νομισματικῆς συμμαχίας, συναφθείσης περὶ τὴν ἐποχὴν ταύτην μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀκμαζόντων ἐμπορείων.

Μέλισσα καὶ Ἑλληνικαὶ χρονολογίαι
(=170-147 π. X.)
Κεφαλὴ Διός.

ΑΡΑΔΙΩΝ Ἑλαφος καὶ φοῖνιξ . .
Ρ Ἀττικ. δρ.
Πρῶρα τριήρεως καὶ Φοινικικαὶ χρο-
νολογίαι Α ·6

Περὶ τὰ 136-46 π. X.

Κατὰ τινα χρόνον, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα (152-144 π. X.), ἡ Ἀραδος, ἣτις ἐπὶ μακρὸν διετέλει εἰς ἔχθραν πρὸς τὴν γείτονα αὐτῆς Μάραθον, κατώρθωσε νὰ καταστρέψῃ τὴν πόλιν ταύτην· ἔκτοτε δὲ πιθανῶς ἠϋξήθη μεγάλως κατὰ πλοῦτον καὶ ἰσχύν, ἐπειδὴ εὐρίσκομεν αὐτήν, μικρὸν μετὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο, δυναμένην νὰ ἐκπέμπῃ εἰς τὴν ἀγορὰν μεγάλας ποσότητος τετραδράχμων φερόντων χρονολογίας, αἱ σεραι τῶν ὁποίων ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ 136 μέχρι τοῦ 46 π. X. Ἡ ὀλικὴ τῶν τετραδράχμων τούτων εἶνε ἰδιάζουσα, ὡς μεσάζουσα μεταξὺ τοῦ Ἀττικοῦ καὶ Τυρίου σταθμητικοῦ κανόνος.

Πεπλοφόρος καὶ πυργαστεφῆς κε-
φαλὴ τῆς Τύχης τῆς Ἀράδου.
(Πίναξ ΔΓ'. 4.)

Κεφαλὴ Διός.

Κεφαλὴ Τύχης.

Κεφαλὴ Μεδούσης, κατ' ἐνώπιον.

Κεφαλὴ Τύχης.

Ἀρρῆν καὶ γυναικεία κεφαλὴ συ-
νεzeugμένην.

Πεπλοφόρος κεφαλὴ Ἀστάρτης, φέ-
ρουσα στεφάνην.

ΑΡΑΔΙΩΝ Νίκη ἱσταμένη, κρα-
τοῦσα ἀκροστόλιον καὶ φοῖνικα.
Ἐν τῷ πεδίῳ Ἑλληνικὴ χρονολο-
γία πρὸς δὲ Φοινικικὰ καὶ Ἑλλη-
νικὰ γράμματα. Ρ Τετράδρ. 230 κ.
Πρῶρα μετ' Ἀθηνᾶς ὡς ἀκρωτηρίου,
καὶ Φοινικικὴ χρονολογία. . . .
Ρ Τετρώβ. 36 κ.

Πρῶρα. Ρ Ἡμίδρ. 27 κ.

Ἀκροστόλιον. . . . Ρ Διώβ. 18 κ.

Ποσειδῶν(;) καθήμενος ἐπὶ πρῶρας.
Α ·85

Πρῶρα. Α ·65

Ταῦρος τρέχων. Α ·85

Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Τιθερίου μέχρι Γορδιανοῦ. Ἐπιγρ., ΑΡΑ-
ΔΙΩΝ. Συνήθεις τύποι—Κεφαλὴ Ἀστάρτης φέρουσα στεφάνην
καὶ πέπλον, πρὸ τῆς ὁποίας εὔρηται ἡ κεφαλὴ τοῦ αὐτοκράτορος

εἰς μικρότερον μέγεθος ἐκείνης τῆς θεᾶς, *δπισθ*. Ταῦρος τρέγων Τύχη καθημένη ἐπὶ πηδαλίου· ἀγγεῖον μεταξύ δύο σφιγγῶν· κυ-
πάρισσος μεταξύ ταύρου καὶ λέοντος, ἐκάστου συνοδευομένου ὑπὸ
ἀετῶν λεγεῶνων.

Βηρυτός, παράλιος πόλις μεταξύ Βύβλου καὶ Σιδῶνος. Αὐ-
τόνομα χαλκᾷ αὐτοκρατορικῶν χρόνων, μεθ' Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς·
ΒΗΡΥΤΙΩΝ, ΒΗΡΥ, κτλ. Κεφαλαὶ Ποσειδῶνος ἢ Πόλεως πυργο-
στεφοῦς, *δπισθ*. Ποσειδῶν ἐποχούμενος θαλασσίων ἵππων, κτλ.
'Αποικιακὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σαλωνίνης, COL. BER.,
COL. IVL. BER., COL. IVL. AVG. FEL. BER., COL. IVL.
ANT. AVG. FEL. BER., κτλ. Τύποι, συνήθεις ἀποικιακοί, ἢ ἀνα-
φερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ποσειδῶνος, 'Αστάρτης καὶ Διο-
νύσου, ὧν τὰ ἀγάλματα ἀπεικονίζονται ἐν τοῖς οἰκείοις ναοῖς· Πο-
σειδῶν σύρων πρὸς ἑαυτὸν ἄκουσαν τὴν νύμφην Βερόην (Eckhel, II.
358). Τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Βηρυτοῦ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ
197 π. X.

Βότρως, μεταξύ Βύβλου καὶ Τριπόλεως. Αὐτοκρατορικὰ —
ἀπὸ Αὐρηλίου μέχρις Ἰουλίας Σοαιμιάδος. Ἐπιγρ., ΒΟΥΤΡΥΝΩΝ.
Χρονολογία ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 50 π. X. Τύπος, 'Αστάρτη ἐν
ναῶ.

Βύβλος, πόλις παράλιος, εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Λιβάνου με-
ταξὺ Βότρως καὶ Βηρυτοῦ, διάσημος ὡς ἡ σκηνὴ τοῦ μύθου
τοῦ Ἀδωνίδος, λατρευομένου ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ ὄνομα Θαμμουζῆς·
'Εμυθεύετο πρὸς τούτοις ὅτι ἡ Ἴσις ἦλθεν εἰς Βύβλον, ἐνθα ἐξή-
τησε καὶ εὔρεν τὸ κιβώτιον τὸ περιέχον τὸ πτώμα τοῦ ὑπὸ τοῦ Τυ-
φῶνος φονευθέντος Ὀσίριδος. Τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων τῆς
Βύβλου εἶνε αὐτόνομα ἀργυρᾶ κέρματα τῶν βασιλέων τῆς Βύ-
βλου, Ἐλπαάλ, Αἰνέλ ἢ Ἐνύλου, τοῦ συγχρόνου Ἀλεξάνδρου τοῦ
Μεγάλου, 333 π. X., (Ἀρριανοῦ, II. 20. 1). Ἀζβαάλ, καὶ Ἀδρα-
μελέχ, 315(;) π. X. (Six, *Num. Chron.*, 1877 σ. 182).

Ἰπάρχουσιν ἐπίσης δύο ἄλλοι βασιλεῖς, ὁ Ἀδομμελέκ (περὶ τὰ 300 (;) π. Χ.) καὶ ὁ Γεχαθμελέκ (περὶ τὰ 230 ; π. Χ.), ἀλλ' ἂν ἔκοψαν νομίσματα οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἀνεγνωρίσθη εἰσέτι.

Φοινικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὸ 400 - 315 (;) π. Χ.

Ναῦς μετὰ πληρώματος τριῶν ἐνό-
πλων ἀνδρῶν, ἔχουσα κεφαλὴν
ἵππου ὡς ἀκρωτήριον ὑποκάτω
ἱπποκάμπη.

Ὁμοίως ἀλλὰ ἡ ναῦς ἔχει ὡς ἀκρω-
τήριον κεφαλὴν λέοντος (;

Γύψ ἱστάμενος ἐπὶ κριοῦ ἐγκοῖλον.

Ρ Τετραδ. 218 κ., Δρ. 54 κ.
(De Luynes, *Satrap.*, Πίν.
XVI. 46, 47.)

Λέων καταβροχθίζων ταῦρον, οὗ ἡ
μὲν κεφαλὴ ἀνάγλυπτος, τὸ δὲ
σῶμα ἐγκοῖλον. Ἐπιγρ. διὰ Φοι-
νικικῶν γραμμάτων 𐤠𐤒𐤓𐤕 𐤠𐤒𐤓𐤕
(= Ἐλπαῶλ Μελέκ Γεβῶλ). . .

Ρ 223, 56, 13 καὶ 6 κ.

Λέων καταβροχθίζων ταῦρον. Ἐπιγρ.
διὰ Φοινικικῶν γραμμάτων 𐤠𐤒𐤓𐤕
𐤠𐤒𐤓𐤕 𐤠𐤒𐤓𐤕 (= Αἰνὲλ Μελέκ Γε-
βῶλ) 𐤠𐤒𐤓𐤕 𐤠𐤒𐤓𐤕 (= Ἀζ-
βαῶλ Μελέκ Γεβῶλ) ἢ 𐤠𐤒𐤓𐤕
𐤠𐤒𐤓𐤕 (= Ἀδραμελέκ Μελέκ
Γεβῶλ) . . Ρ 213 κ. καὶ 13 κ.

Ὁμοίως.

(De Luynes, *Satrap.*, Πίν. XV. 45)

Δεύτερος καὶ πρῶτος αἰὼν π. Χ.

Τὰ ἐξῆς νομίσματα τῆς Βύβλου εἶνε χαλκᾶ τῶν χρόνων τῶν
Ἀντιόχων Δ' καὶ Ε'. Ὁμοίως. Φοινικὸς θεὸς Κρόνος εἰκονιζόμενος
ὡς ἱστάμενος, μετὰ ἐξ πτερύγων καὶ πύλου κερασφόρου (πρβλ. *Rev.*
Num., 1856, σ. 394 καὶ Imhoof, *Monn. Gr.*, σ. 442).

Ἰπάρχουσιν ὡσαύτως αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα, ἔμπρ. Κε-
φαλὴ Τύχης· ὁμοίως. Κρόνος· Ἰσις Φαρία· Ἀρποκράτης, κτλ.
(Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 442). Ἀυτοκρατορικὰ χαλκᾶ — ἀπὸ Αὐ-
γούστου μέχρι Οὐαλεριανοῦ. Ἐπιγρ., ΒΥΒΛΙΩΝ, ΒΥΒΛΟΥ ΙΕΡΑΣ
κτλ. Συνήθεις τύποι — Ναὸς τῆς Ἀστάρτης, ἐν ᾧ τὸ ἄγαλμα αὐ-
τῆς ἱσταμένης ἐπὶ πρύρας· Ἰσις Φαρία, κτλ. Χρονολογικὸν σύ-
στημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 20 ἢ 6 π. Χ. (Eckhel, III, 360).

Γεβάλ. Ἴδε Βύβλον.

Δημητριάς (;). Αὐτόνομα χαλκᾶ, ἔμπρ. Κεφαλὴ γυναικεία πυργωστεφής, ὄπισθ. ΔΗ, Νίκη φέρουσα κλάδον φοίνικος. Χρονολογία L B ἀβεβαίου συστήματος (*Num. Chron.*, 1862, σ. 106). Αὐτοκρατορικὰ ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Μ. Αὐρηλίου, ἔμπρ. ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ (*Rev. Belge*, σειρὰ III, τόμ. IV, 22). Τύποι — Τύχη παράστασις θεότητος κρατοῦσα στάχυς, κτλ. Ἐπίσης πιθανὸν εἶνε, ὅτι τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκουσι εἰς τὴν Δημητριάδα τῆς Κοίλης Συρίας.

Δῶρα, πόλις παράλιος εἰς τὰ νότια τῆς Φοινίκης. Βασιλικὰ χαλκᾶ Τρύφωνος, 142-139 π. Χ., ὄπισθ. ΔΩΡ. ΙΕ. ΚΑΙ Α. Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Ἀκουίλλας Σεουήρας, μεθ' Ἑλληνικῶν χρονολογιῶν ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ Πομπηϊανὸν σύστημα, 64 π. Χ. Ἐμπρ. ΔΩΡΙΤΩΝ ΔΩΡΙΕΩΝ, ΔΩΡΗΝΙΤΩΝ (οὕτω), ΔΩΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥΑΡΧ[ίδος]. Τύποι — κεφαλὴ Διὸς ἢ Τύχης ὄπισθ. Ἀστάρτη ἰσταμένη κρατοῦσα vexillum (σημαίαν στρατιωτικὴν).

Καيسάρεια Λιβάνου, εἰς τοὺς βορειοδυτικούς πρόποδας τοῦ Λιβάνου. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Αὐρηλίου. Ἐμπρ., ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΛΙΒΑΝΟΥ ἢ ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ, μετὰ χρονολογιῶν τῶν Σελευκιδῶν. Ἀποικιακὰ — ἀπὸ Ἐλαγαβάλου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, COL. CAESAREAE LIB. κτλ. Τύπος — Ἡμικεκλιμένον εἶδωλον Ἀστάρτης ἐν ναῶ. Χρονολογίαι συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τῶν Σελευκιδῶν.

Κάρνη ἢ Κάρνος. Τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπινείψ τῆς Ἀράδου (Στράβωνος, 753), ἀπενεμήθησαν νομίσματα μετὰ Φοινικικῶν χρονολογιῶν ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἀράδου (250 π. Χ.) καὶ ἐκτεινομένων ἀπὸ τοῦ 225 μέχρι τοῦ 110 π. Χ. Ἐμπρ. γρ. Τύποι — Κεφαλὴ Διὸς ὄπισθ. Κέρας Ἀμαλθείας κεφαλὴ

Τύχης· πρῶρα, κτλ. Αυτοκρατορικὰ τοῦ Οὐαλεριανοῦ. **Επιγραφ.*
CORN PHENICES (*Num. Chron.*, N.S. XII. 67 καὶ 221).

Μάραθος. Ἡ σπουδαία αὕτη πόλις ἦτο ὁ βορειότατος λιμὴν τῆς Φοινίκης. Διετέλει δὲ ἐν διαρκεῖ ἔχθρᾳ πρὸς τὴν πλησιεστέραν αὐτῆς γείτονα Ἀραδον, ἣτις φαίνεται ὅτι ἐπέτυχεν νὰ καταστρέψῃ αὐτὴν μεταξὺ τοῦ 149 καὶ 145 π. X., ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα.

Τὰ ἀρχαιότατα τῶν νομισμάτων αὐτῆς εἶνε τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, 1396· σύμβολον, φοινικόδενδρον), φέροντα χρονολογίαν τοῦ ἔτους 30 τοῦ συστήματος τῆς Ἀράδου (259 π. X.) = 229 π. X. Βραχὺ μετὰ τοῦτο ἄρχονται αἱ σειραὶ τῶν νομισμάτων τῆς Μαράθου, παρατεινόμεναι μέχρι περίπου τοῦ 150 π. X. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα φέρουσιν Ἑλληνικὰς, τὰ δὲ χαλκᾶ Φοινικικὰς ἐπιγραφάς, πάντα δὲ φέρουσι χρονολογίας συμφώνως πρὸς τὸν συνήθη Φοινικικὸν τρόπον, π. χ. III II — NNNNNΠΩ (= Σχενάθ, 95).

**Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.*

Κεφαλὴ τῆς πόλεως πυργωστεφής.
(Πίναξ ΚΘ'. 8.)

ΜΑΡΑΘΗΝΩΝ Ἀνὴρ κρατῶν ἀκροστόλιον καὶ φοινίκα, καθήμενος ἐπὶ ἀσπίδων. Πρὸ αὐτοῦ Φοινικικὴ χρονολογία 33 (= 226 π. X.) Ρ Ἀττικ. τετράδρ. 258 κ.

Κεφαλὴ τῆς βασιλίσσης Βερενίκης τῆς Β'. (;), πεπλοφόρος.

ΜΑΡΑΘΗΝΩΝ Ἀνὴρ ἱστάμενος παρὰ κίονα κρατῶν ἀκροστόλιον. Φοινικικὴ χρονολογία 34 (= 225 π. X.) Ρ 36 κ.

*Ομοίως.

ΠΗΩ Ὅμοιος (198 π. X.) . Λ 85

*Ομοίως.

» Πρῶρα (189 π. X.) . Λ 55

Κεφαλὴ Πτολεμαίου τοῦ Ε' ὡς Ἑρμοῦ.

» Ἀνὴρ ἱστάμενος παρὰ κίονα. Φοινικικὴ χρονολογία (= 188 π. X.) . Λ 8

Κεφαλὴ Τύχης.

» Ὅμοιος (156 π. X.) . Λ 6

**Ὁρθωσία*, μεταξὺ Ἀράδου καὶ Τριπόλεως. Αὐτόνομα χαλκᾶ.

**Επιγρ.* ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ, καὶ αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τιβερίου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, μετὰ ἢ ἄνευ χρονολογιῶν τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν (312 π. Χ). Τύποι — Ζεύς· Νίκη· πρῶρα· εἰδωλὸν μεταξὺ δύο γρυπῶν, κτλ.

Σιδῶν. Εἰς τὴν μεγάλην ταύτην ναυτικὴν πόλιν, τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσάν τῆς Φοινίκης, ὁ κ. Six (*Num. Chron.*, 1877, σ. 195) ἀπένειμε πλήρη σειρὰν μεγάλων ὀκταδράχμων καὶ μικροτέρων κλασμάτων τοῦ Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. Χρονολογικῶς φαίνονται τὰ νομίσματα ταῦτα ἀνήκοντα ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἡμίσεος τοῦ Ε' αἰῶνος (μετὰ διαλειμμάτων) μέχρι τῆς ἐποχῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ἐντούτοις ἡ κατάταξις εἰς τὴν Σιδῶνα εἶνε μόνον ὑποθετική, αὐτὸς δὲ ὁ Six (*Num. Chron.*, 1884, σ. 149) ὑπέθεσεν, ὅτι τὸ πραγματικὸν νομισματοκοπεῖον πιθανὸν νὰ ἔκειτο βορειότερον, ἐν Τριπόλει (κυρίως ἐπειδὴ αἱ μορφαὶ τῶν γραμμάτων εἶνε μᾶλλον Ἀραμαϊκαὶ ἢ Φοινικικαί), ἃν καὶ πιθανῶς τὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν τῇ Σιδωνιακῇ συνοικίᾳ τῆς πόλεως ταύτης (Διοδ., XVI. 41).

Αἱ ἐξῆς εἶνε αἱ κλάσεις εἰς ἃς διαίρουνται αἱ σειραὶ:—

ΚΛΑΣΙΣ Α'. Χρόνοι Δαρείου τοῦ Β' (;), 424-405 π. Χ.

Ναῦς μετ' ἱστίου ἡνεμωμένου.
(Πίναξ ΚΘ'. 9.)

Τετράγωνον ἔγκοilon. Βασιλεὺς τῆς Περσίας ἢ τῆς Σιδῶνος ἐπὶ ἄρματος ἐλαυνομένου ὑπὸ ἡνιόχου. Ἐν τῷ πεδίῳ, προτομὴ αἰγὸς ἔγκοιλος.
R 422·8 κ.

*Ὁμοίως. (B. V. Head, *Coins of Lydia and Persia*, Πίν. II. 2.)

Βασιλεὺς ἱστάμενος, τείνων τόξον μετ' ἔγκοιλου πωγωνοφόρου κεφαλῆς αἰγὸς ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν αὐτοῦ. . . . R 104·9 κ.

*Ὁμοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 3.)

*Ὁμοίως. . . . R 11·0 κ.

*Ὁμοίως.

Βασιλεὺς γονατίζων, τείνων τόξον.
R 13·0 κ.

ΚΛΑΣΙΣ Β'. Χρόνοι Ἀρταξέρξου τοῦ Β' (;), 405-359 π. Χ.

Ναῦς πρὸ τείχους πόλεως μετὰ πύργων. Ἐν τῷ ἐξέργῳ δύο λέοντες.
(Πίναξ ΚΘ'. 10)

Ὁμοίως. (Head, *Coins of Lydia and Persia* Πίν. II Εἰκ. 7.)

Ἐγκοilon κυκλικόν. Βασιλεὺς ἐπὶ ἄρματος ἐλαυνομένου ὀλοταχῶς ὑπὸ τοῦ ἡνιόχου αὐτοῦ ὑποκάτω αἰξ ἔγκοιλος. ρ 425 κ.

Τετράγωνον ἔγκοilon. Βασιλεὺς μαχόμενος πρὸς λέοντα, ὃν πρόκειται νὰ πλήξῃ δι' ἀκινάκου. . . . ρ 107 κ.

ΚΛΑΣΙΣ Γ'. Ἐποχὴ Ἀρταξέρξου τοῦ Β' (;), 405 — 359 π. Χ.

Ναῦς μετὰ κωπηλατῶν πλέουσα ἐπὶ θαλάσσης· ἄνω, Φοινικικὸν γράμμα 2.
(B. V. Head, *ἔ. δ.* Πίν. II. 15.)

Ὁμοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 16.)

Ὁμοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 17.)

Βασιλεὺς ἐπὶ ἄρματος ὑπὸ ἡνιόχου ἐλαυνομένου βραδέως· ὀπισθεν αὐτοῦ βαδίζει ἀκόλουθος φέρων Ἀγυπτιακὸν ἔνδυμα, κρατῶν δὲ σκῆπτρον κυρτόν . . . ρ 432 π. Χ.

Ὁμοιον, ἀλλ' ἄνευ ἀκολούθου . . . ρ 97·3 κ.

Βασιλεὺς μαχόμενος πρὸς λέοντα. ρ 13 κ.

ΚΛΑΣΙΣ Δ'. Μετὰ χρονολογιῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ δεκάτου τρίτου ἔτους Ἀρταξέρξου τοῦ Γ' (;) (᾽Ωχον) = 359-338 π. Χ.

Ναῦς μετὰ κωπηλατῶν πλέουσα ἐπὶ κυμάτων ὑπεράνω Φοινικικαὶ χρονολογίαι ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι 13.
(Πίναξ ΚΗ'. 5)

Ὁμοίως. (B. V. Head, *Lydia and Persia*, Πίν. III. 2.)

Ὁμοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 3.)

Ὁμοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 4.)

Ὁμοίως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 8.)

Βασιλεὺς ἐπὶ ἄρματος βραδέως ὑπὸ ἡνιόχου ἐλαυνομένου· ὀπισθεν αὐτοῦ βαδίζει ἀκόλουθος φέρων Ἀσιατικὸν ἔνδυμα, κρατῶν δὲ σκῆπτρον καὶ ἀγγεῖον. Ἐν τῷ πεδίῳ, γράμματα 22, 23 ἢ 24. ρ 398 κ.

Ὁμοιον, ἀλλ' ἄνευ ἀκολούθου . . . ρ 94·8 κ.

Ὁμοίως. ρ 49 κ.

Βασιλεὺς παλαίων πρὸς λέοντα. . . ρ 10·4 κ.

Βασιλεὺς κλίνων τὸ γόνυ, ὡς ἐπὶ τῶν δαρεικῶν. Μ 6

ΚΛΑΣΙΣ Ε'. Μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Σατράπου Μαζαίου,
350(;) — 333 π. Χ.

Ἀπομιμήσεις τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων ὀκταδράχμων τῆς κλάσεως Δ', κοπεῖσαι, ὡς φαίνεται ἐν τῇ πρὸς βορρᾶν τῆς Φοινίκης γῶρᾳ, διακρινόμεναι δὲ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ σατράπου Μαζαίου, 𐤌𐤓𐤕, διὰ τῶν Ἀραμαϊκῶν χαρακτήρων τῆς ὀπισθίας ὄψεως καὶ τῶν χρονολογιῶν 10 ἢ 11 (;) τοῦ Ὁχου, 350 ἢ 349(;) π. Χ. 19, 20 καὶ 21 τοῦ Ὁχου, 341-339, καὶ 1 καὶ 2 τοῦ Ἀρσῆ, 338-7 π. Χ, ἢ τοῦ Δαρείου Γ', 336-335 π. Χ. (B. V. Head, *Coins of Lydia and Persia*, Πίν. III. 5). ¹⁸⁶ ὡσαύτως. J. P. Six (*Num. Chron.*, 1884, σ. 144 κ. ἐξ.)

Περὶ τὰ 312-113 π. Χ.

Τὰ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην κοπέντα ἐν Σιδῶνι νομίσματα εἶνε πάντα βασιλικά.

- (α) ✠ Στατήρες Ἀλεξανδρείων τύπων
- (β) ⸙ Τετράδραχμα (Müller, *Alex.* Κλάσ. III.)
- (γ) ⸙ Τετρίδραχμα (Müller, *Alex.* Κλάσ. IV.)
- (δ) ⸙ Τετράδραχμα Πτολεμαίου τοῦ Β' (μετὰ χρονολογιῶν), 261-247 π. Χ.
- (ε) ✠ Ὀκτάδραχμα Ἀρσινόης Φιλαδέλφου (μετὰ χρονολογιῶν), 249, 248 καὶ 243 π. Χ.
- (ς) ⸙ Τετράδραχμα Πτολεμαίου τοῦ Γ' (μετὰ χρονολογιῶν), 245-242 π. Χ.
- (ζ) ⸙ Τετράδραχμα Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, Κλάσ. V) περὶ τὰ 242-222(;) π. Χ.
- (η) ⸙ Τετράδραχμα Πτολεμαίου τοῦ Δ' (ἀχρονολόγητα), περὶ τὰ 222-205 π. Χ.
- (θ) ⸙ Ἀντιόχου τοῦ Δ' καὶ Δημητρίου τοῦ Α' (ἄνευ χρονολογιῶν), 175-150 π. Χ.
- (ι) ⸙ Τετράδραχμα τῶν Σελευκιδῶν βασιλέων, ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Α' μέχρι Ἀντιόχου τοῦ Θ'. 151-113 π. Χ.

Περὶ τὰ 111 π. Χ. — 117 μ. Χ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 111 π. Χ. ἄρχεται τὸ αὐτόνομον χρονολογικὸν σύστημα τῶν Σελευκιδῶν καὶ μακρὰ σειρὰ φερόντων χρονολογίας χαλκῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, ὧν αἱ ἐξῆς εἶνε αἱ κυριώτεραι παραλλαγαί:—

Κεφαλὴ πόλεως πυργοστεφῆς καὶ πεπλοφόρος.

(Πίναξ ΚΗ'. 6)

ΣΙΔΩΝΙΩΝ τῇ προσθήκῃ ἐπὶ τῶν νεωτέρων κομματίων, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. Ἄετὸς ἐπὶ πηδαλίῳ. Ρ Τετράδρ. 220 κ. Ρ Διδρ. 100 κ.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα φέρουσι ΣΙΔΩΝΙΩΝ, ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ, ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, κτλ. ἢ ἄλλως ἔχουσι τὸ ὄνομα τῆς Σιδῶνος φοινικιστί. Τύποι—Κεφαλὴ Τύχης· κεφαλὰὶ Διὸς καὶ Τύχης συνεζευγμέναι· κεφαλὴ Διονύσου, κτλ. ὀπισθ. Ἀστάρτη ἱσταμένη ἐπὶ πρῶρας· ναῦς· πηδάλιον· ἀκροστόλιον· Εὐρώπη μετὰ πέπλου κολπουμένου ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐπιδαίνουσα ταύρου (πρβλ. Λουκιαν. περὶ Συρ. Θεᾶς, 6, καὶ τὸ νόμισμα, τῷ Σιδῶνι οὐ χρεόνται, τὴν Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διί)· κίστη μυστική· ναὸς· ἄμαξα μετὰ τεσσάρων μικρῶν τροχῶν περιέχουσα εἰδῶλον τῆς Ἀστάρτης, κτλ.

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρις Ἀδριανοῦ. Ἐπιγρ. ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ, ΣΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΑΣ, ΣΙΔΩΝΟΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ κτλ. Τύποι—Εὐρώπη ἐπὶ ταύρου· Ζεὺς ἐπὶ θρόνου καθήμενος· ἱερὰ ἄμαξα τῆς Ἀστάρτης, κτλ.

Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακά — ἀπὸ Ἐλαγαβάλου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. Ἐπιγρ. COL. AVR. PIA METROP. SIDON, κτλ. προστιθεμένου ὡσαύτως AETERNVM BENEFICIVM ἢ CERT. SAC. PER. OECVME. ISELA. (=Certamina sacra periodica oecumenica Iselastica). Τύποι—Ἀγωνιστικὴ τράπεζα· ἱερὸν

ἄρμα τῆς 'Αστάρτης· μόδιος· 'Αστάρτη ἐν ναῶ· 'Ρωμαϊκαὶ ση-
μαῖαι λεγεώνων· ἡ 'Αργὼ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΑΡΓΟΝΑΥΤ., κτλ.

Τρίπολις, κοινὴ ἀποικία τῶν τριῶν πόλεων (ἐξ οὗ καὶ τὸ
ὄνομα αὐτῆς) Σιδῶνος, Τύρου καὶ 'Αράδου, ἰδρυθεῖσα πρὸ τῶν
χρόνων 'Αλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ἐκεῖτο δὲ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς με-
ταξὺ 'Αράδου καὶ Βύβλου. Ὁ κ. Six (*Num. Chron.*, 1884) ὑπο-
θέτει, ὅτι δυνατὸν οἱ Σιδῶνιοι νὰ ἔκοψαν ἐν Τριπόλει τὰς σειρὰς τῶν
μεγάλων ὀκταδράχμων, τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τὴν Σιδῶνα περιγραφέν-
των. Τὰ ἀρχαιότατα τῶν φερόντων τὸ ὄνομα τῆς Τριπόλεως νομι-
σμάτων εἶνε χαλκᾶ αὐτόνομα τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.
'Επιγρ., ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. Χρονολογίαι, ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὸ σύ-
στημα τῶν Σελευκιδῶν (312 π. Χ.) ἢ τῆς Τριπόλεως (111 π. Χ.)
(Ἴδε I. P. Six, *L'ère de Tripolis, Ann. de Num.*, 1886). Συνή-
θεις τύποι — Κεφαλὰὶ τῶν Διοσκούρων, ὀπισθ. Νίκη ἱσταμένη ἐπὶ
πρώρας. Ἡ Τρίπολις ὑπῆρξεν ἐπὶ βραχὺν χρόνον ἐν τῶν νομι-
σματοκοπειῶν Πτολεμαίου τοῦ Ε' (204-198 π. Χ. B. M. Cat.
Ptol., σ. 72), ὡς δὲ φαίνεται, καὶ 'Αντιόχου τοῦ Δ' τῆς Συρίας,
165 π. Χ. Ἐν τούτοις τὰ κύρια αὐτῆς νομίσματα εἶνε τετρά-
δραχμα αὐτόνομα τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

ΑΡΓΥΡΟΣ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Προτομὴ τῶν Διοσκούρων, ὧν ἄνω
ἀστέρες.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ
ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ Πόλις ἱσταμένη
στηριζομένη ἐπὶ βραχέος σκῆ-
πτρου, κρατοῦσα δὲ κέρασ' Ἀμαλ-
θείας. Τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ.
Α 213 κ.

Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεουήρου 'Αλεξάνδρου.
'Επιγρ., ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ· ΤΡΙΠΟΛΙΤ. ΝΑΥΑΡ. ἢ ΝΑΥΑΡΧ. ΝΕΩΚ.
Τύποι — Προτομαὶ ἢ παραστάσεις ὁλόκληροι τῶν Διοσκούρων·
'Αστάρτη ἱσταμένη ἐπὶ πρώρας· ΗΛΙΟΣ ΣΕΛΗΝΗ, ἥλιος καὶ σε-
λήνη· ΔΙΟΣ ΑΓΙΟΥ, δύο ναοὶ (*Rev. Num.*, 1861, Πίν. V, 10).

Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα φέρουσι πάντα χρονολογίας τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν καὶ ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ 32 π. Χ. μέχρι τοῦ 221 μ. Χ.

Τύρος, ἀποικία τῆς Σιδῶνος, ἀνταγωνιζομένη πρὸς τὴν μητρόπολιν κατὰ πλοῦτον καὶ λαμπρότητα. Φαίνεται δ' ὅτι ἤρξατο κόπτουσα ἀργυρὰ τετράδραχμα καὶ μικρὰ κέρματα κατὰ τὸ τελευταῖον ἡμισυ τοῦ πέμπτου αἰῶνος π. Χ.

Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 450-332 π. Χ.

ἢ βραδύτερον.

Δελφίς νηχόμενος ἐπὶ κυμάτων ὑποκάτω αὐτοῦ κόγχῃ.
(Brandis, σ. 513.)

Μελκάρθος κρατῶν τόξον, ἱππεύων δ' ἐπὶ τῶν κυμάτων θαλάσσιον ἵππον ὑπὸ τὰ κύματα δελφίς.

Δελφίς καὶ κόγχῃ, ἢ θαλάσσιος ἱππος καὶ δελφίς.

Τετράγωνον ἐγκοῖλον, ἐν ᾧ γλαῦξ, συνοδευομένη ὑπὸ ἀρπάγης καὶ τυκάνης, Αἰγυπτιακῶν συμβόλων τῆς βασιλείας. **Ρ** Τετράδρ. 220 κ.

Γλαῦξ, μετὰ ἀρπάγης καὶ τυκάνης. Φοινικικὰ γράμματα ἐνίστε ἐν τῷ πεδίῳ. (Πίναξ ΚΗ'. 7.). . .
Ρ Τετράδρ. 210 κ.

Γλαῦξ μεθ' ἀρπάγης καὶ τυκάνης.
Ρ Ὁβολ.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 372-275 π. Χ.

καὶ βραδύτερον.

Αἱ τελευταῖαι μνημονευθεῖσαι σειραὶ ἐξηκολούθησαν πιθανῶς ἐκδιδόμεναι ἐπὶ τινὰ χρόνον μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τύρου ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, τῆς ὀκτῆς τῶν τελευταίων τούτων κερμάτων ἐλαττωθείσης εἰς τὴν τοῦ Ἀττικοῦ διδράχμου. Φέρουσι δὲ Φοινικικὰς χρονολογίας, ὑπολογιζομένας κατὰ τὸ σύστημα τῶν Σελευκιδῶν (312 π. Χ.), ἧτοι τὰ ἔτη 2, 3, 23, 24, 26, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, καὶ 37. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 38 (275-4 π. Χ) ἄρχεται τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Τύρου, τὰ Ἀττικά ὅμως διδράχμα τοῦ τύπου τοῦ Μελκάρθου καὶ τῆς γλαυκὸς δὲν παύουσιν ἀμέσως, ἐπειδὴ ἀπαντῶσιν κομμάτια φέροντα χρονολογίας 2 καὶ 3, αἵτινες φαίνεται ὅτι εἶνε τοῦ συστήματος τῆς Τύρου, προτασσομένου

τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος τοῦ ὀνόματος τῆς Τύρου. (Σ) (Ἰδε Six, *Num. Chron.*, 1886.).

Περὶ τὰ 274-126 π. Χ.

Τὸ πρῶτον χρονολογικὸν σύστημα τῆς Τύρου ἤρξατο ἐν ἔτει 275-4 π. Χ., ἔκτοτε δὲ μέχρι τοῦ 126 π. Χ. ἐκόπησαν ἐν τῷ νομισματοκοπείῳ τῆς Τύρου τὰ ἐξῆς νομίσματα:—

- (α) 266-247 π. Χ. Νομίσματα Πτολεμαίου τοῦ Β', μετὰ τῶν ἐτῶν τῆς βασιλείας του (20-39).
- (β) 247-228 π. Χ. Νομίσματα Πτολεμαίου τοῦ Γ', μετὰ τῶν ἐτῶν τῆς βασιλείας του (2, 3, 4, 5, 8, 20).
- (γ) 228-205 π. Χ. Νομίσματα τῶν Πτολεμαίων Γ' καὶ Δ'. μετὰ χρονολογιῶν 48, 50 καὶ 56 τοῦ συστήματος τῆς Τύρου.
- (δ) 205-159 π. Χ. Νομίσματα Πτολεμαϊκῶν τύπων, ἄνευ τοῦ μονογράμματος τῆς Τύρου, ἀλλὰ μετὰ χρονολογιῶν τοῦ συστήματος τῆς Τύρου, ἐκτεινομένων ἀπὸ 71-90 καὶ ἀπὸ 100-117. (Ἰδε Six, *Num. Chron.*, 1886).
- (ε) 159-126 π. Χ. Χαλκᾶ νομίσματα μετὰ χρονολογιῶν Σελευκιδῶν, Δημητρίου τοῦ Α' καὶ ἀργυρᾶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Βάλα, Δημητρίου τοῦ Β', Ἀντιόχου τοῦ Ζ' καὶ Δημητρίου τοῦ Β' ἐπὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ βασιλείας.

Παρὰ τὰς συνεχεῖς ταύτας σειρὰς τῶν φερόντων χρονολογίας νομισμάτων ὑπάρχουσιν ἐπίσης τετράδραχμα καὶ χαλκᾶ Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, *Kl. V.* ἀρ. 1423), κοπέντα πιθανῶς περὶ τὸ 238 π. Χ., ἐνίοτε δὲ καὶ νόμισμα μετὰ τοῦ μονογράμματος τῆς Τύρου ἐπὶ τῶν Ἀντιόχων Γ' καὶ Δ'.

Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν, περὶ τὰ 126 π. Χ.—57 μ. Χ.

Τὸ δεύτερον αὐτόνομον χρονολογικὸν σύστημα τῆς Τύρου ἤρξατο ἐν ἔτει 126 π. Χ., ἔκτοτε δὲ μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Οὐεσπασιανοῦ κατέχομεν ἄφθονον σειρὰν τετραδράχμων καὶ διδράχμων.

μων τῆς Τύρου, πρὸς δὲ μοναδικὸν χρυσοῦν δεκάδραχμον νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Βερολίνου.

Κεφαλὴ τῆς πόλεως πυργωστεφῆς καὶ πεπλοφόρος.

(Zeit f. Num., VI. 4.)

Κεφαλὴ Ἡρακλέους δαφνοστεφῆς.
(Πίναξ ΚΘ'. 11.)

ΤΥΡΟΥ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

Διπλοῦν κέρας Ἀμαλθείας. *Ε-
τος 23 Ψ Δεκάδρ.

ΤΥΡΟΥ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

*Αετὸς ἐπὶ πηδαλίου. Ἐν τῷ πε-
δίῳ χρονολογία καὶ σύμβολον
ρόπαλον. Ρ 220 κ.
Ρ 110 κ.

Ἐν μέρει συγχρόνως πρὸς τὰς σειρὰς τοῦ ἀργύρου ὑπάρχουσιν αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα φέροντα χρονολογίας ἐκτεινόμενα δὲ μέχρι τῆς βασιλείας Σέπτ. Σεουήρου. — Τύποι Ἀστάρτη ἱσταμένη ἐπὶ πλοίου· ρόπαλον περατούμενον εἰς μονογράφημα ἀποτελούμενον ἐκ τῶν γραμμάτων ΤΥ· φοινικόδενδρον, κτλ. Ἐπιγρ. ΤΥΡ εἰς μονογράφημα, προστιθεμένων συχνὰ τῶν ΙΕΡ. ΑΣΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακά—ἀπὸ Σεπτιμίου Σεουήρου μέχρι Γαλλιανοῦ, μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς COL. SEP. TYRVS METROP. SEP. TYRO. METROP. COL. PENIC (οὕτω)· COL. TYRO. METRO· ἢ TYRIORVM, κτλ. Μεταξὺ τῶν τύπων ὑπάρχουσι τινες μεῖζονες τοῦ συνήθους ἐνδιαφέροντος, π. χ. ΔΙΔΩ, ἢ Διδῶ ἐπιθλέπουσα τὴν κτίσιν τῆς Καρχηδόνος· AMBROSIE PETRE, αἱ Ἀμβρόσιαι πέτραι (Eckhel, III, 389). ΩΚΕΑΝ, Ὡκεανὸς κατακείμενος μετὰ χηλῶν καρκίνου ὡς κοσμήματος τῆς κεφαλῆς· ΕΥΡΩΠΗ, ἡ Εὐρώπη συλλέγουσα ἄνθη, ἐν ᾧ ὁ ταῦρος πλησιάζει αὐτὴν ἐκ τῆς θαλάσσης (Kenner, Stift. St. Florian, 175). ΚΑΔ[ΜΟΣ], ὁ Κάδμος ὠροῦμενος τοῖς Ἑλλήσι τὸν ἀλφάβητον(;). ὁ Κάδμος ἐκσφενδονίζων λίθον κατὰ ὄψεως· ΘΗΒΕ(;), ὁ Κάδμος κτίζων τὰς Θήβας· Ἡρακλῆς· Ἀστάρτη· ναός, κτλ.

Τὸ ὄστρακον τῆς πορφύρας εὔρηται σχεδὸν σταθερῶς ὡς σύμβολον ἐν τῷ πεδίῳ.

Ἄγῳνες — ΚΟΙΝΟΝ ΦΟΙΝΙΚΗΣ, ΑΚΤΙΑ ΚΑΙΣΑΡΙΑ, ΑΚΤΙ[Α]
ΚΟΜ[ΟΔΕΙΑ]; ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, ΑΣΚΗΠΕΙΑ, κτλ.

ΑΒΕΒΑΙΟΙ ΣΑΤΡΑΠΑΙ ΣΥΡΙΑΣ Η ΦΟΙΝΙΚΗΣ.

Εἶνε πιθανὸν ὅτι εἰς τμημά τι τῆς Συρίας ἢ τῆς βορείου Φοινίκης πρέπει νὰ ἀπονεμηθῇ σειρά τις ἀβεβαίων σατραπικῶν νομισμάτων δυναμένων νὰ περιγραφῶσιν ὡς ἐξῆς:—

Περὶ τὰ 350 - 330 π. Χ.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας ὡς τοξό της γονατίζων πρὸς δ. καὶ τείνων τόξον. Διάφορα σύμβολα ἐν τῷ πεδίῳ, ἐνίοτε δὲ καὶ Ἀραμαϊκὰ γράμματα. (B. M. Head, <i>Lyd- dia and Persia</i>, Πίν. III. 14)	Ἴππεὺς φέρων τὴν ὑψηλὴν τράαν τῶν σατραπῶν, καλπάζων δὲ πρὸς δ. ὠπλισμένος δόρατι Ρ Στατῆρ 232 κ.
Ὅμοιον. (Αὐτόθι, Εἰκ. 16).	Ὅμοιον. Α δ

ΙΑ'. ΓΑΛΙΛΑΙΑ

Ἀκη Πτολεμαῖς. Ἄν καὶ ἡ πόλις αὕτη περιελήφθη ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπὸ τοῦ Eckhel, ἦτο, κυρίως εἰπεῖν, Φοινικικὸς λιμὴν, οὐδέποτε δὲ ἀνήκεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους βασιλεῖς. Ἐλαβε δὲ τὸ ὄνομα Πτολεμαῖς ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 266 π. Χ. μόνον τὸ ὄνομα Ἀκη ἀπαντᾷ ἐπὶ τῶν νομισμάτων. Τὰ ἀρχαιότατα δὲ τῶν νομισμάτων αὐτῆς εἶνε στατῆρες χρυσοὶ καὶ τετράδραχμα ἀργυρᾶ Ἀλεξανδρείων τύπων (Müller, ἀριθ. 1426-63) μετὰ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως ΤΥ φοινικιστὶ ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ χρονολογιῶν ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ σύστημα τῶν Σελευκιδῶν, 312 π. Χ., ἐκτεινομένων ἀπὸ τοῦ ἔτους 5 (= 308) μέχρι τοῦ ἔτους 46 (= 267). Ἐπονται ἀμέσως νομίσματα Πτολεμαίου τοῦ Β', τὸ πρῶτον μὲν ἄνευ χρονολογιῶν, ἀλλὰ μετὰ ἐμβλήματος τοῦ νομισματοκοπέου τῆς Πτολεμαίδος ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἀπὸ τοῦ 261 π. Χ. μέχρι τοῦ 248, μετὰ χρονολογιῶν, καὶ τοῦ τίτλου ΣΩΤΗΡΟΣ ἀντὶ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Ὀλίγα τινὰ νομίσματα μετὰ τοῦ μονογράφηματος τῆς Πτολεμαίδος ἐπίσης ἀπαντῶσιν ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Δ'. Τὰ νομίσματα τῶν Σελευκιδῶν, τὰ ἐν Πτο-

λεμαῖδι κοπέντα, εἶνε Ἀντιόχου τοῦ Δ', φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, Ἀντιόχου τοῦ Ε', Δημητρίου τοῦ Α' καὶ Ἀλεξάνδρου Βάλα (175-144 π. Χ.), πρὸς δὲ Κλεοπάτρας καὶ Ἀντιόχου τοῦ Η' (125-123 π. Χ.).

Μετὰ διάλειμμα δὲ κατὰ τι μικρότερον τοῦ ἐνὸς αἰῶνος ἄρχονται τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα, χρονολογούμενα κατὰ τὸ Καισάρειον σύστημα, τὸ ἀναγόμενον εἰς τὸ ἔτος 47 π. Χ. Ἐπιγρ. ΑΚΗ ΙΕΡ. ΚΑΙ ΑΣ. Τύπος, φοῖνιξ· ἡ ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΝ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, διαφοροτρόπως συντετμημένη. Ὁ ἐπικρατῶν τύπος εἶνε ἔμρ. Κεφαλὴ Διός· ὀπισθ. Τύχη ἰσταμένη ἐπὶ πηδαλίου, ἐπὶ τῆς κώπης τοῦ ὁποίου στηρίζει τὴν χεῖρά της, ἐν ᾗ κρατεῖ ἀκροστόλιον.

Αὐτοκρατορικὰ — Ἀπὸ Κλαυδίου μέχρι Σαλωνίνης, συνήθως ἀποικιακὰ μετὰ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν, COL. PTOL., COL. CLAVD. PTOL., COL. CLAVD. NERONIA PTOLEMAIS, κτλ. Τύποι — Τύχη καθημένη ἐπὶ βράχου μετὰ τοῦ ποταμοῦ Βήλου παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, καὶ ἕτεροι οὐχὶ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος. Νόμισμά τι τοῦ Κλαυδίου φέρει τὴν ἀξιοσημείωτον ἐπιγραφὴν [. . . ΠΤΟ]ΛΕΜΑΙΔΙ ΓΕΡΜΑΝ (Berl. Blätt., V. 25).

Διοκαισάρεια Σεπφορίς, περὶ τὰ πέντε μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς Ναζαρέτ. Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Τραϊανοῦ, μετὰ τῆς ἀξιοσημειώτου ἐπιγραφῆς, ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΕΔΩΚΕΝ, ὀπισθ. ΣΕΠΦΩΡΙΝΩΝ, φοινικόδενδρον, καὶ ἀπὸ Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρις Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ., ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Τύποι — Ναὸς τοῦ Διός· Ἀθηνᾶ, καὶ ἄλλαι θεότητες. Ἐπίτινων κομματίων εὐρίσκεται ἡ ἐξῆς αἰνιγματικὴ ἐπιγραφή, ΔΙΟΚ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ΑΥΤ. Π. Φ. Σ. ΙΕΡ. Β. Σ. Κ. Δ. Ρ., ἥτις συνεπληρώθη ὑποθετικῶς ὑπὸ τοῦ de Saulcy (Terre Sainte, σ. 329), ΔΙΟ[ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ] ΙΕΡ[ΑΣ] ΑΣΥ[ΛΟΥ] ΑΥΤ[ΟΝΟΜΟΥ] Π[ΟΛΕΩΣ] Φ[ΙΛΗΣ] Σ[ΥΜΜΑΧΟΥ] ΙΕ[ΡΑΣ] Β[ΟΥΛΗΣ] Σ[ΥΓΚΛΗΤΟΥ] Κ[ΑΙ] Δ[ΗΜΟΥ] Ρ[ΩΜΑΙΩΝ]. Νόμισμά τι τοῦ Μ. Αὐρηλίου (ὡς καίσαρος), ἀπεικονισθὲν ἐν τῇ

Zeit. f. Num., 1885, Πίν. IV. 9, φέρει τὴν ἐπιγραφὴν ΔΙΟΚΑΙ-
 CAPEΩΝ ΟΛΒΟΣ· ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψευς εὔρηται ὁ Ζεὺς μαχόμενος
 πρὸς γίγαντα. Τὸ νόμισμα τοῦτο ἐν τούτοις ἀνήκει εἰς τὴν
 ἐν Κιλικίᾳ Διοκαισάρειαν.

Τιβεριάς, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα ἐπὶ τῶν
 ὀχθῶν τῆς λίμνης Γεννισαρέτ. Χαλκᾶ Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα.
 Ἐπιγρ. ΗΡΩΔΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ κτλ., ὀπισθ. ΤΙΒΕΡΙΑΣ, μετὰ χρὸ-
 νολογίων τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰ 29-35
 μ. Χ. Ἐπίσης Ἡρώδου Ἀγριππα τοῦ Α΄ ἐπὶ Κλαυδίου. Ἐπιγρ.
 ΕΠΙ ΒΑΣΙΛΕ, ΑΓΡΙΠ· ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Κλαυ-
 δίου μέχρις Ἀδριανοῦ. Ἐπιγρ., ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ ἢ ΚΛΑΥΔΙΟΤΙΒΕ-
 ΡΙΕΩΝ. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 20 μ. Χ. (De
 Sauley, *Terre Sainte*, σ. 334).

ΙΒ'. ΣΑΜΑΡΕΙΑ

Διόσπολις Λύδδα, πλησίον τῆς Ἰόππης. *Αὐτοκρατορικὰ* —
 ἀπὸ Σεουήρου μέχρι Καρακάλλα. Ἐπιγρ. Λ. ΣΕΠ. ΣΕΟΥ ΔΙΟΣΠΟ-
 ΛΙΣ (Lucia Septimia Severiana). Τύποι — Κεφαλὴ Σεράπιδος
 καὶ Δήμητρος· Ἀστάρτη ἐν ναῶ, κτλ.

Ἰόππη, ὁ λιμὴν τῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ σκηνὴ δὲ τοῦ μύθου
 τῆς Ἀνδρομέδας. Ἦτο ἐν τῶν νομισματοκοπειῶν τῶν Ἀλεξαν-
 δρείων τύπων τετραδράχμων (*Müller*, Κλάσ. IV. ἀρ. 1468-1469),
 ἐπίσης δ' ἔκοφαν ἐνταῦθα νομίσματα οἱ Πτολεμαῖοι Β' καὶ Γ',
 διακρινόμενα διὰ τῶν γραμμάτων ΙΟΠ Σύμβολον, ἐνίοτε, ἢ ἄρπη
 τοῦ Περσέως. Τὰ τελευταῖα αὐτῆς νομίσματα εἶνε αὐτόνομα
 χαλκᾶ, ἐπιγεγραμμένα ΙΟΠΗ, Ποσειδῶν καθήμενος ἐπὶ βράχου.
Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ., ΦΛΑ. ΙΟΠΠΗΣ (De Sau-
 lay, *Terre Sainte*, σ. 177).

Καيسάρεια, λαμπρὰ πόλις καὶ λιμὴν, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἡρώ-

δου τοῦ Μεγάλου. Ἡ πόλις ὠνομάσθη *Καيسάρεια*, ὃ δὲ λιμὴν αὐτῆς Σεβαστὸς *λιμὴν*. Βασιλικά χαλκᾶ Ἀγρίππα τοῦ Α΄. (*Mad-den, Coins of the Jews*, σ. 133), καὶ αὐτόνομα χαλκᾶ. Τύπος — Ἀγκυρα. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Νέρωνος, μετ' ἐπιγρ. ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ἢ ΚΑΙΣΑΡΙΑ Η ΠΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΩ ΛΙΜΕΝΙ. Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ — ἀπὸ Οὐεσπασιανοῦ μέχρι Γαλλιανοῦ. Ἐπιγρ., COLONIA PRIMA FLAVIA AVGVSTA FELIX CAESARENSIS, ἢ CAESAREA METROPOLIS PROVINCIAE SYRIAE PALAESTINAE, διαφοροτρόπως συντετμημέναι. Τύποι πολυάριθμοι, ἀλλ' οὐχὶ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσιν ἡ κεφαλὴ τοῦ Σεράπιδος, ὁ Διόνυσος ἐπὶ λέοντος ὀχρούμενος, Ἀστάρτη ἐν ναῶ, κτλ. (*De Saulcy, Terre Sainte*, σ. 112 κ. ἐξ.)

Νεάπολις, κειμένη σχεδὸν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Σαμαρείας, μεταξὺ τῶν δύο λόφων Ἐβάλ καὶ Γεριζίμ. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Τίτου μέχρι Μαξιμίνου. Ἐπιγρ., ΦΛΑΟΥΙ. ΝΕΑΠΟΛ. ΣΑΜΑΡΕ ἢ ΦΛ. ΝΕΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΙΑΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 72 μ.Χ. Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ — ἀπὸ Φιλίππου τοῦ Α΄. μέχρις Οὐαλουσιανοῦ. Ἐπιγρ. COL. ΝΕΑΡΟΛΙ. COL. IVL. ΝΕΑΡΟΛ. ἢ COLONIA SERGIA ΝΕΑΡΟΛ., COL. ΝΕΑΡΟΛΙ ΝΕΟΚΟΡΟ, κτλ. ἐπὶ δὲ τῶν τελευταίων ἐκδόσεων, ΦΛ. ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΝΕΩΚΟΡΟΥ. Ὑπάρχουσι δ' ἐνταῦθα δύο κύριοι τύποι — (α) παράστασις τοῦ ὄρους Γεριζίμ μετὰ δύο κορυφῶν, ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς τῶν ὁποίων εὐρίσκεται ὁ ναὸς τοῦ Διὸς μετὰ κλίμακος προσόδου (Πρβλ. Δαμάσκιον παρὰ Φωτίῳ, *Βιβλ.* 1055), ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας μικρὸν οἰκοδόμημα ἢ βωμὸς ἀβεβαίου πως σχήματος· (β) εἰδωλὸν θεᾶς ὁμοιοζούσης πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν, ἰσταμένης δὲ μεταξὺ δύο Ἰνδικῶν βοῶν· κρατεῖ δ' αὕτη συνήθως ἐν μὲν τῇ μιᾷ χειρὶ μάστιγα καὶ ἐν τῇ ἐτέρᾳ στάχys. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων τύπων εὐρίσκονται οἱ Σέραπιδες, Ἀσκληπιδεῖς, Ἀπόλλων, κλπ.

Νύσα Σκυθόπολις, ἐπὶ τῶν βορείων τῆς Σαμαρείας ὁρίων,

πλησιέστατα τοῦ Ἰορδάνου. *Αὐτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.* ΝΥΣΑΙΕΩΝ, ΝΥΣΑΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΚΥΘΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ἢ ΝΥΣ. ΚΥΘΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΙΕΡΑΣ. *Χρονολογικὸν σύστημα ἀβέβαιον* (ἴσως ἀπὸ τοῦ 48 π. Χ.). *Τύπος* — Νύσα θηλάζουσα τὸν παῖδα Διόνυσον, καὶ ἄλλοι ἥττονος ἐνδιαφέροντος.

Σεβαστή, ἡ ἀρχαία Σαμάρεια, ὀχυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου καὶ μετονομασθεῖσα παρ' αὐτοῦ Σεβαστή (τὴν Σαμάρειαν ἐπενόησαν ἐπιτείχιμα, καλέσας μὲν αὐτὴν Σεβαστήν: Ἰωσήπου, *Ἰουδ.* Ἀρχ. XV 8, 5). *Αὐτοκρατορικοὶ χρόνοι* — ἀπὸ Νέρωνος μέχρι Σευήρου Ἀλεξάνδρου *Ἐπιγρ.*, ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ, ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΚΥΡΙΑΣ, κτλ. πρὸς δὲ ἀποικιακὰ μετὰ τὸν Σεπτήμ. Σευήρου. *Ἐπιγρ.* COL. L. SEP. SEBASTE, Colonia Lucia Septimia Sebaste. *Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον πιθανῶς ἀπὸ τοῦ 25 π. Χ.* *Τύποι* — Ἀρπαγή τῆς Περσεφόνης, κτλ. (De Sauley, *Terre Sainte*, σ. 275).

ΙΓ'. ΙΟΥΔΑΙΑ.

Ἀζωτος (:) (Ashdod). Ὁ G. Hoffmann (*Zeit. f. Num.* IX. 96) θέλει νὰ κατατάξῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην δύο χαλκᾶ νομίσματα, ἅτινα φρονεῖ ὅτι ἐκόπησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα δυνάστου τινὸς καλουμένου Ἰρόμ. ἶδε ὅμως ἀνωτέρω (σελ. 339) ὅθνα ταῦτα κατετάχθησαν μετὰ μείζονος πιθανότητος εἰς τὸν Ἀνισάδην τῆς Ἀρμενίας.

Αἰλία Καπιτωλιάς, ἡ ἀρχαία Ἱερουσαλήμ, ἐπανιδρυθεῖσα ὑπὸ Ἀδριανοῦ ἐν ἔτει 136 μ. Χ., μετὰ τὴν καταδάμασιν τῆς δευτέρας ἐπαναστάσεως τῶν ὑπὸ Σίμωνα τὸν Βαρχοχάβαν Ἰουδαίων. Ὁ νέος ναὸς Διὸς τοῦ Καπιτώλιου κατέλαβε τὴν θέσιν ἐκείνου τοῦ Ἰεχωῦᾶ. *Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Οὐαλεριανοῦ. *Ἐπιγρ.*, COL. AEL. CAP., τῇ προσθήκῃ τοῦ τίτλου COMM. [odiana] μετὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Κομμόδου. Οἱ μᾶλλον ἐνδιαφέ-

ροντες τύποι εἶνε ἡ Ἀστάρτη ἢ Ἰσως ἡ Τύχη τῆς πόλεως, ἰσταμένη ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς, καὶ ὁ Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου ἐν ναῷ (Madenn, *Coins of the Jews*, σ. 247). Τὰ πρὸ τῆς καταστροφῆς αὐτῆς κοπέντα ἐν Ἱερουσαλήμ νομίσματα ἶδε ἐν σελ. 409.

Ἀνθηδών ἢ **Ἀγριππιάς**, πόλις παράλιος, μετονομασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου Ἀγριππιάς· ἀλλὰ τὸ ἀρχαῖον ὄνομα Ἀνθηδών ἐλήφθη καὶ πάλιν βραδύτερον. Τὰ φέροντα κεφαλὴν Λιδίας, ὀπισθ. δὲ πρῶραν νομίσματα, ἅτινα ἀπεδίδοντο πρότερον τῇ πόλει ταύτῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἀγριππιάδος, κατετάχθησαν νῦν εἰς τὴν ἐν Βοσπόρῳ Ἀγριππιαν Καισάρειαν ἢ τῇ Φαναγορίᾳ (ἶδε σελ. 1). **Αὐτοκρατορικὰ** — ἀπὸ Ἐλαγαθάλου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. **Εὐαγγ.** **ΑΝΘΗΔΩΝΟΣ**. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 71 μ. Χ. **Τύποι** — Ἀστάρτη ἐν ναῷ· δαίμων πτερωτός, φέρων βραχὺν χιτῶνα, ὑψὼν τὴν μίαν τῶν χειρῶν καὶ κρατῶν τροχὸν ὑπὲρ βωμὸν διὰ τῆς ἐτέρας.

Ἀσκαλὼν. Τὸ ἀρχαῖον τοῦτο ἐπίνειον φαίνεται ὅτι ἦτο ἐν τῶν νομισματοκοπειῶν τῶν χρυσῶν στατήρων καὶ τῶν τετραδράχμων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (Müller, Κλ. III, καὶ IV, ἀρ. 1472-1484). Κατόπιν δ' ἔκοψε βασιλικά τῶν Σελευκιδῶν νομίσματα ἀπὸ Ἀντιόχου τοῦ Ε' μέχρις Ἀντιόχου τοῦ Θ' περὶ τὰ 164-104 π. Χ. ὅτε ἄρχεται ἡ ἐποχὴ τῆς αὐτονομίας αὐτῆς. Ἔπονται ἀμέσως τετράδραχμά τινα φέροντα τὰς εἰκόνας Πτολεμαίου τοῦ Αὐλητοῦ ἔχοντα χρονολογίας ἀπὸ τοῦ 64 π. Χ., τῆς Κλεοπάτρας 50 π. Χ. (Πίναξ ΚΗ'. 9) καὶ Πτολεμαίου τοῦ Διούτου 49 π. Χ., ὀπισθ. **ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ ΙΕΡΑΣ ΑΣΥΛΟΥ**, ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ (B. M. *Guide*, Πίν. LXII, 18, 19), καὶ αὐτόνομα ἀργυρᾶ νομισμάτια μετὰ κεφαλῆς Ἀστάρτης, ὀπισθεν δὲ περιστερᾶς. **Αὐτοκρατορικὰ** — ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Σεουήρου Ἀλεξάνδρου, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ αὐτοκράτορος, κυρίως συνιστάμενα ἐκ χαλκῶν· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα

του Κλαυδίου καὶ τῆς Μεσσαλίνης. Τύπος — Ζεὺς Νικηφόρος ἐπὶ θρόνου καθήμενος. Οἱ συνήθεις τύποι τῶν χαλκῶν νομισμάτων εἶνε — Κεφαλὴ Τύχης· ὀπισθ. Ναὺς· ἡ θεὰ Δερκετώ ἢ ἴσως ἡ Τύχη τῆς πόλεως, ἱσταμένη καὶ κρατοῦσα ἀκροστόλιον καὶ τρίαναν, ἔχουσα δὲ περιστερὰν παρ' αὐτὴν· πολεμικὴ θεότης ἱσταμένη κατ' ἐνώπιον, κραδαίνουσα σπάθην ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν καὶ κρατοῦσα στρογγύλην ἀσπίδα ἢ κλάδον ἐν τῇ ἀριστερᾷ· θεότης Αἰγυπτιακοῦ σχήματος, φέρουσα τὸ κόσμημα τῆς κεφαλῆς τῆς 'Οσίριδος, ἱσταμένη ἐπὶ τῆς ῥάχεως τριῶν λεόντων καὶ κρατοῦσα τυκάνην (*Num. Zeit.*, 1884, σ. 293). "Ἄλλους τύπους καὶ παραλλαγὰς ἶδε παρὰ De Sauley, *Terre Sainte*, σ. 178 κ. ἐξ. Τὰ αὐτοκρατορικὰ νομίσματα τῆς Ἀσκαλῶνος φέρουσι χρονολογίας συμφώνως τῷ συστήματι τῷ ἀπὸ τῆς αὐτονομίας αὐτῆς ἤτοι τοῦ ἔτους 104 π. Χ. Νόμισμα δέ τι τοῦ Αὐγούστου ἔχει καὶ δευτέραν χρονολογίαν ἀναφερομένην εἰς τὸ ἔτος 58 π. Χ.

Γάζα, πόλις παλαιὰ περὶ τὰ εἴκοσι μίλια πρὸς νότον τῆς Ἀσκαλῶνος, ἧς ὁ Ἡρόδοτος (III. 5) μνημονεύει ὡς κατὰ τι μικροτέρας τὸ μέγεθος ἀπὸ τὰς Σάρδεις, πρωτεύουσαν τῆς Λυδίας. Τὰ νομίσματα αὐτῆς τοῦ Ε' καὶ Δ' αἰῶνος π. Χ., ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Six (*Num. Chron.*, 1877 σ. 221), ἀποτελοῦνται δ' ἐκ δραχμῶν καὶ μικροτέρων νομισμάτων Ἀττικῆς ὀλκῆς καὶ ποικίλων τύπων, ὧν οἱ ἐξῆς εἶνε οἱ συνηθέστεροι:—

ΑΡΓΥΡΟΣ Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Ἰανόμορφος (διπρόσωπος) ἄρρην καὶ γυναικεία κεφαλὴ, ἡ κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ὡς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῶν Ἀθηνῶν, ἐνίοτε ἀκριβῶς ἀντιγεγραμμένη ἀπὸ τῶν Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων, μάλιστα δὲ καὶ μετὰ τῶν γραμμάτων ΑΘΕ.

πιγ διὰ Φοινικικῶν γραμμάτων Γλαῦξ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ ἐνίοτε πρὸ τοῦ ὀχυροῦ τείχους πόλεως. Ρ Δρ

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἄλωσιν ταύτης ἐκόπησαν ἐν

ταῦθα βασιλικά νομίσματα μετὰ μονογραφήματος ΓΑ, ὑπό τε τοὺς Πτολεμαίους Β' καὶ Γ', καὶ ὑπὸ Δημήτριον τὸν Α' τῆς Συρίας.

Τὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς Γάζης φέρουσι χρονολογίας κατὰ σύστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 61 π. Χ. Ἐπιγρ., ΓΑ, ΓΑΖΑ, ΔΗΜΟΥ ΓΑΖΑΙΩΝ, ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΓΑΖΗ, ΓΑΖΑΙΤΩΝ, ΓΑΖΕΑΤΩΝ, κτλ., τῇ προσθήκῃ ἐνίοτε τῶν τιμητικῶν τίτλων ΙΕΡ. ΑΣΥ. Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Αὐγούστου μέχρι Γορδιανῶ, φέροντα χρονολογίας μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδριανοῦ κατὰ νέον χρονολογικὸν σύστημα, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἔτους 129 μ. Χ. Ἐπιγρ. ΓΑΖΑΙΩΝ, ΓΑΖΑ, κτλ. συνήθως τῇ προσθήκῃ τοῦ Φοινικικοῦ γράμματος 𐤆, ἴσως ἀρχικοῦ τῆς θεότητος ΜΑΡΝΑ, ἥς τὸ ὄνομα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ τῶν ΜΕΙΝΩ καὶ ΕΙΩ, ἀπαντῶσιν ἐπὶ νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης. Ὁ ναὸς τοῦ Μάρνα ἐν Γάζῃ καλούμενος τὸ Μάρνειον, ἐταυτίζετο πρὸς τὸν τοῦ Κρητικοῦ Διός, (De Sauley, *Terre Sainte*, 210) οἱ δὲ Μείνω καὶ Εἰώ εἶνε φανερώς ὁ Μίνως καὶ ἡ Ἰώ. Ὑπάρχουσι δὲ λόγοι νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι καὶ αἱ θεότητες αὗται εἰσῆχθησαν ἀρχικῶς εἰς Κρήτην καὶ Ἑλλάδα ἐκ Φοινίκης. Μεταξὺ τῶν τύπων τῶν νομισμάτων τῆς Γάζας δυνάμεθα νὰ μνημονεύσωμεν ναὸν περιέχοντα ἀγάλματα Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος· πυργοστεφῇ προτομῇν Τύχης ἢ ὀλόκληρον παράστασιν αὐτῆς ἱσταμένης, μετὰ ταύρου παρὰ τοὺς πόδας τῆς Τύχης καὶ Ἰώ δεξιουμένων ἀλλήλας, κτλ. (ἴδε ὡσαύτως *Nunzi-Chron.* 1862, 120).

Ἐλευθερόπολις, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια νοτιοδυτικῶς τῆς Ἱερουσαλὴμ. Αὐτοκρατορικὰ—ἀπὸ Σεουήρου μέχρις Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ., Λ. СЕП. СЕΟΥΗ. ΕΛΕΥΘΕ (*Lucia Septimia Severiana Eleutheropolis*). Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον μεταξὺ τῶν 202 καὶ 208 μ. Χ. Τύπος—Θεότης ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτεμιν (πρβλ. τὰ νομίσματα τῆς ἐν Σαμαρείᾳ Νεαπόλεως).

Νικόπολις Ἐμμαοῦς, εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς μιλίᾳ τινα βο-

ρειοδυτικῶς τῆς Ἱερουσαλήμ πεδιάδος, λαβοῦσα τὸ ὄνομα Νικό-
πολις ἐν ἔτει 70 ἢ 71 μ. Χ., ἐξ οὗ ἄρχεται τὸ χρονολογικὸν
αὐτῆς σύστημα μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπὸ
τοῦ Τίτου. Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Ἐλαγαβάλου. Ἐπιγρ. ΝΕΙΚΟ-
ΠΟΛΙΣ.

Ῥαφία, ἐπὶ τῆς παραλίας μεταξὺ Γάζης καὶ Ῥινοκολούρων.
πόλις παλαιὰ ἐπανιδρυθεῖσα ὑπὸ Γαβινίου ἐν ἔτει 58 π. Χ., ἐξ οὗ
ἔτους ἄρχεται τὸ χρονολογικὸν αὐτῆς σύστημα. Αὐτοκρατορικὰ—
ἀπὸ Μ. Ἀντωνίου καὶ Κομμόδου μέχρι Φιλίππου τοῦ νεωτέρου.
Ἐπιγρ. ΡΑΦΙΑ. Τύποι—Ἄρτεμις ἰσταμένη· γυναικεῖα παράστασις
καθημένη μετὰ δύο μικρῶν παραστάσεων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς
μῖας τῶν ὁποίων θέτει τὴν χεῖρά της.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ, ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ.

Ἡ ἱστορία τῶν νομισμάτων τῶν Ἰουδαίων ἐξηρευνήθη ἐσχά-
τως τόσο ὁλοσχερῶς ὑπὸ τοῦ Madden (*Coins of the Jews*, 1881)
καὶ τοῦ Merzbacher (*Zeit. f. Num.*, 1878), ἵνα παραλίπωμεν τὰ
ἀρχαιότερα συγγράμματα οἷα τὰ τῶν De Sauley καὶ Cavedoni,
ὥστε ἀρκεῖ ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ ἡ ἀπλουστάτη ἔκθεσις τοῦ θέ-
ματος.

(α) Ἀσμοναία οἰκογένεια.

Σίμων ὁ Μακκαδαῖος, 143-135 π. Χ. Τὰ ἀρχαιότατα
ἐγχώρια Ἰουδαϊκὰ νομίσματα ἀποτελοῦνται ἐξ ἀργυρῶν σίκλων
καὶ ἡμίσεων σίκλων Σίμωνος τοῦ Μακκαδαίου, κοπέντων κατὰ
τὸν Φοινικικὸν σταθμητικὸν κανόνα, ἐλκόντων δὲ καθ' ἕκαστον 220
καὶ 110 γ.

השקל ישראל (Shekel Israel) κύ-
πελον ἢ κύλιξ, ἥς ὑπεράνω כ, ז,
ז, ט, ה פ (ἀριθμοὶ 1—5), ἀνα-
φερόμενοι εἰς τὰ ἐπίσημα ἔτη
τῆς ἀρχῆς τοῦ Σίμωνος, ἀντι-
στοιχοῦντα πρὸς τὰ ἔτη 141-
137 π. Χ. Ἐπὶ τῶν νομισμάτων
τῶν ἐτῶν 2-5, τοῦ ἀριθμοῦ προτά-
σσεται τὸ ש (=Shenath, ἔτος)

הירושלם (Jerusalem Ke-
doshah), ἡ ἡρωδία ἱερουσαλὶμ
(Jerushalaim ha-kedoshah),
« Ἱερουσαλὴμ ἡ ἁγία ». Κλάδος
μετὰ τριῶν καλύκων (ἡ ῥάβδος
τοῦ Ἀαρών;) (Πίναξ ΚΗ', 10.)
R Σίκλος 220 κ.

Οἱ ἡμίσεις σίκλοι εἶνε ὅμοιοι, φέρουσιν ὅμως τὴν ἐπιγραφὴν
הרשן צה, Chatzi ha-shekel (ἡμισυς σίκλος).

Τὸ ἐπίθετον ἁγία τὸ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων δύναται νὰ
παραβληθῇ πρὸς τὴν συνήθη Ἑλληνικὴν νομισματικὴν ἐπιγρα-
φὴν ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ ἐπὶ τῶν συγχρόνων νομισμάτων πλεί-
στων πόλεων τῆς Συρίας.

Υπάρχουσιν ὡσαύτως νομίσματα χαλκᾶ τοῦ τετάρτου ἔτους
τοῦ Σίμωνος, φέροντα τὰ ἐπιγράφας שן ערבה ערבה (Shenath arba
Chatzi), שן ערבה ערבה (Shenath arba Rebia), ἡ שן ערבה ערבה (She-
nath arba). ὁπισθ. ליון הנהל (Ligullath Zion). « Ἐν τῷ τε-
τάρτῳ ἔτει, ἐν ἡμισυ ἢ ἐν τέταρτον. — Ἡ ἀπολύτρωσις τῆς Σιών »
(Madden σελ. 71).

Ἰωάννης Ὑρανόδης Α'. 135-106 π. Χ. Μόνον χαλκᾶ
νομίσματα, συνήθως μετ' ἐπιγρ. יהוחנן הכהן הגדול הנהל (Jehochanan
Hakkohen Haggadol Vecheber Hajehudim), « Ἰωνάθαν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ ἡ γερουσία τῶν Ἰουδαίων ». Ὁπ. δι-
πλοῦν κέρασ Ἀμαλθείας καὶ καρπὸς μήκωνος. (Τὰς ποικιλίας ἴδε
παρὰ Madden, σ. 76).

Ἰούδας Ἀριστοδούλος, 106-105 π. Χ. Χαλκᾶ νομι-
σμάτια μετ' ἐπιγρ. יהודה הכהן גדול הנהל, Jehudah Kohen
Galul (ἀντὶ Gadol;) Vecheber Hajehudim, « Ἰούδας ὁ ἀρχιε-
ρεὺς καὶ ἡ γερουσία τῶν Ἰουδαίων » ὁπισθ Διπλοῦν κέρασ Ἀμαλ-
θείας καὶ μήκων (Madden, σ. 82).

Ἀλέξανδρος Ἰωνναῖος, 105-78 π. Χ. Χαλκᾶ νομισμάτια τριῶν κλάσεων: (α καὶ β) Βασιλικά, μετὰ Ἑβραϊκῆς καὶ Ἑλληνικῆς ἐπιγρ. יהונתן הממלך (*Jehonathan Hammelek*) «Ὁ βασιλεὺς Ἰωνάθαν», ὁπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Τύποι — Ἄνθος καὶ ἄγκυρα, ἢ ἀστὴρ καὶ ἄγκυρα. (γ) Ἀρχιερατικά νομίσματα ὁμοιάζοντα πρὸς τὰ τῶν προκατόχων του, ἀλλὰ ἐπιγεγραμμένα הונתן הממלך (Jonathan ἢ Jehonathan Hakohen Haggadol Vecheber Hajehudim).

Ἀλεξάνδρα, 78-69 π. Χ., χήρα Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἰωναίου. Χαλκᾶ νομισμάτια μετ' ἀστέρος καὶ ἄγκύρας. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΙΣ. ΑΛΕΞΑΝΔ.

Ἰωάννης Ὑρκανὸς Β'. 69, 63-57 καὶ 47-40 π. Χ. Χαλκᾶ νομισμάτια, μετ' ἀστέρος καὶ ἄγκύρας, καὶ διγλώσσων ἐπιγραφῶν (Madden σ. 93). Ἐπίσης χαλκᾶ, ἔμπρ. ἄνθος, ὁπισθ. φοῖνιξ (Αὐτόθι, σ. 96). Ἐπιγρ., יהונתן הממלך (Jehonathan Hakohen Haggadol Hacheber Hajehud[im]).

Ἀλέξανδρος Β'. (ς), 65-49 π. Χ. Ὁ κ. Reichardt ἀποδίδει τῷ ἡγεμόνι τούτῳ χαλκᾶ νομισμάτια τύπου ἀστέρος καὶ ἄγκύρας, ἐπιγεγραμμένα ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ καὶ . . . (ς) α ψνγτζγ (Alexadras Gadol;) Madden, σ. 97).

Ἀντίγονος (Ματθαίας), 40-37 π. Χ. Χαλκᾶ: ἔμπ. ἄνθος, ὁπισθ. φοῖνιξ. Ἐπιγρ., יהונתן הממלך (Mattathiah Hakohen Haggadol Hacheber Hajehudim), καὶ διγλώσσα νομίσματα, φέροντα ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ, καὶ ὁμοίαν Ἑβραϊκὴν ἐπιγραφὴν σημαίνουσαν «Ματθαίας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ἡ γερουσία τῶν Ἰουδαίων». Τύποι — Στέφανος καὶ διπλοῦν ἢ μόνον κέρας Ἀμαλθείας.

(ς) Ἰδουμαῖοι ἡγεμόνες.

Ἡρώδης ὁ Μέγας, 37-4 π. Χ. Χαλκᾶ. Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΡΩΔΟΥ. Τύποι — Κράνος, ὁπισθ. Τρίπους ἢ ἀσπίς καὶ

ΙΔΟΥΜΑΙΟΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ.

ρύκειον, ὀπισθ. σίδη (καρπὸς ροιᾶς)· ἀκροστόλιον, ὀπισθ. φοῖνιξ· τρίπους, ὀπισθ. στέφανος· ἄγκυρα, ὀπισθ. δύο κέρατα Ἀμαλθείας κτλ. (Madden, σ. 105 κ. ἐξ.).

Ἡρώδης Ἀρχέλαος, 4 π. Χ. — 6 μ. Χ. Χαλκᾶ. Ἐπιγρ. ΗΡΩΔΟΥ ΕΘΝΑΡΧΟΥ, συνήθως συντετμημένον. Τύποι — Ἀγκυρα, ὀπισθ. στέφανος· πρῶρα, ὀπισθ. στέφανος· διπλοῦν κέρατα Ἀμαλθείας, ὀπισθ. ναὸς· σταφυλή, ὀπισθ. κράνος, κτλ. (Madden, σ. 114 κ. ἐξ.).

Ἡρώδης Ἀντίπας, 4. π. Χ. — 40 μ. Χ. Χαλκᾶ. Ἐπιγρ. ΗΡΩΔΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ, κλάδος φοινίκος, ὀπισθ. ΤΙΒΕΡΙΑΣ, στέφανος· ἢ ΗΡΩΔΗΣ ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ, κλάδος φοίνικος, μετ' ὀνόματος αὐτοκράτορος Γαίου (Καλιγούλα) ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος ἐν στεφάνῳ. Τὰ νομίσματα ταῦτα ἐκόπησαν εἰς τὴν πόλιν Τιβεριάδα, κτισθεῖσαν ὑπὸ Ἀντίπα, ὠνομάσθησαν δὲ ἐκ τοῦ αὐτοκράτορος Τιβερίου (Madden, σ. 121).

Ἡρώδης Φίλιππος Β΄, 4 π. Χ. — 33 μ. Χ. Αὐτοκρατορικὰ — Αὐγούστου καὶ Τιβερίου, ὀπισθ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ. Τύπος — Ναὸς (Madden, σ. 125).

Ἡρώδης Ἀγρίππας Α΄, 37-44 μ. Χ. Χαλκᾶ, μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν τῶν αὐτοκρατόρων Γαίου καὶ Κλαυδίου. Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΓΡΙΠΑ (οὕτω), Ἀλεξήλιον, ὀπισθ. στάχυς· ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΦΙΛΟΚΑΙΣΑΡ, Κεφαλὴ τοῦ Ἀγρίππα, ὀπισθ. ΚΑΙΣΑΡΙΑ Η ΠΡΟΣ [ΣΕΒΑΣΤΩ] ΛΙΜΕΝΙ, Τύχη ἰσταμένη, κοπὴν ἐν Καισαρείᾳ.

Ἐπὶ κερμάτων τινῶν φαίνεται ὅτι ἡ μεταξὺ Ἀγρίππου καὶ Κλαυδίου συμμαχία — ὅτε ὁλόκληρον τὸ βασίλειον τοῦ Ἡρώδου ἐδόθη αὐτῷ — μνημονεύεται διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις ἐντοῦτοις μόνον ἐν μέρει ἀναγινώσκεται — ΔΗΜ... ΡΩΜΑΙΩΝ Κ. ΕΥΜ. ΧΙ ΑΥ. ΒΑΣ ΑΓΡΙΠΑ... ΚΛΗΤΟΝ — καὶ τῆς ὁποίας οὐδεμία ἐντε-

λῶς πειστικὴ ἀνάγνωσις προετάρθη μέχρι τοῦδε. (ἴδε Madden, σ. 137).

Ἀγρίππας Α' καὶ Β'. Χαλκῆ. ἔμπερ. Κεφαλὴ Ἀγρίππου τοῦ Α'., ὁπισθ. [ΒΑΣΙ]ΛΕΥΣ ΑΓΡ....ΑΓΡΙΠΠΑ ΥΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, Ἀγρίππας ὁ Β' ἔφιππος.

Ἡρώδης, ἀδελφὸς Ἀγρίππου τοῦ Α'., βασιλεὺς τῆς Χαλκίδος κατὰ τὰ 41-48 μ. Χ. **Ἐπιγρ.**, ΒΑΣΙΛ. ΗΡΩΔΗΣ ΦΙΛΟΚΛΑΥΔΙΟΣ (Imhoof, *Porträtköpfe*, Πίν. IV, 20), ὁπισθ. "Ὄνομα τοῦ Κλαυδίου.

Ἀγρίππας Β' 48-100 μ. Χ. Χαλκοῦν νομισμάτιον κοπὲν ἐν Ἀγριππιάδι. **Ἐπίγρ.**, [ΒΑΣΙΛΕΩΣ] ΑΓΡΙΠΠΑ ΑΓΡΙΠΠ[ΕΩΝ] Κεφαλὴ Ἀγρίππου τοῦ Β'. L. E. (ἔτος 5), ὁπισθ., [ΒΑΣ ΑΓΡΙΠΠΑ ΦΙΛΟΚΑΙΣΑ]ΡΟΣ(6), Δύο κέρατα Ἀμαλθείας χιαστὶ (Z. f. N., XIII. Πίν. IV. 17). Ἐπίσης χαλκῆ μετὰ ἢ ἄνευ κεφαλῶν τῶν αὐτοκρατόρων Νέρωνος, Οὔεσπασιανοῦ, Τίτου καὶ Δομιτιανοῦ. **Ἐπιγρ.**, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΡΙΠΠΟΥ, κτλ., καὶ διάφοροι τύποι, ὧν μετὰ τὴν ἢ Τύχη κρατοῦσα κέρας καὶ στάχυς· Νίκη κρατοῦσα στέφανον καὶ κλάδον φοίνικος, ἢ γράφουσα ἐπὶ ἀσπίδος, κτλ.

Ἀριστόβουλος, υἱὸς Ἡρώδου βασιλέως τῆς Χαλκίδος καὶ δισέγγονος Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου, ἦτο βασιλεὺς τῆς Χαλκίδος καὶ μέρους τῆς Ἀρμενίας, 70-92(;) μ. Χ. **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ**, μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Οὔεσπασιανοῦ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψευς (Rev. Num., 1883, σ. 145).

Ἀριστόβουλος καὶ Σαλώμνη, 70-92(;) μ. Χ. **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ**, ὁπισθ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΑΛΩΜΝΗΣ μετ' εἰκόνων. (Imhoof, *Porträtköpfe*, IV. 21 καὶ 22).

(γ) **Ῥωμαῖοι ἐπίτροποι Ἰουδαίας**, 6-66 μ. Χ.

Ἐξορισθέντος Ἡρώδου τοῦ Ἀρχελάου, 6 μ. Χ., ἡ Ἰουδαία προσηρτήθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Συρίαν, ἡ δὲ διοίκησις διεξήγετο

ὑπὸ ἐπιτρόπου διατελοῦντος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπάρχου τῆς Συρίας. Τῶν ἐπιτρόπων τούτων (6-66 μ. Χ.) ὑπάρχει πολυάριθμος κλάσις χαλκῶν νομισματίων, ὁμοιαζόντων κατὰ τεχνοτροπίαν καὶ κατασκευὴν πρὸς τὰ σύγχρονα νομισμάτια τῶν Ἰδουμαίων ἡγεμόνων, μετὰ χρονολογιῶν δὲ κατὰ τὰ ἔτη τῆς βασιλείας τῶν αὐτοκρατόρων. Αὐγουστος (ἔτη 33, 35, 36, 39, 40, 41, ὑπὸ τοὺς ἐπιτρόπους Κοπόνιον, Ἀμβίβιον καὶ Ροῦφον). Τιβέριος (1 (;), 2-5, 11, 16-18, ἐπίτροποι Οὐαλέριος Γράτος καὶ Πόντιος Πιλάτος· τὸ ἔτος 18 εἶνε τὸ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ· Κλαύδιος (13, 14, ἐπίτροπος Φῆλιξ), καὶ Νέρων (ἔτος 5, ἐπίτροπος Φῆλιξ). Τὰ νομίσματα ταῦτα φέρουσι κατὰ κανόνα παράστασιν φυτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ βασιλεύοντος αὐτοκράτορος καὶ τὸ ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ Ἑλληνιστὶ (Madden, *Coins of the Jews*, σ. 173 κ. ἐξ.).

(δ) Νομίσματα τῆς πρώτης ἐπαναστάσεως τῶν Ἰουδαίων,
66-70 μ. Χ.

Ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ φέροντα τὰ ὀνόματα τῶν Ἑλεάζαρ, Σίμωνος, καὶ ἀμφοτέρων ὁμοῦ, ἥτοι ἱπικη ἱγλήν, *Eleazar Hakkohen*· ἱγικω *Simeon*· ἡκικω ἡκικω ἱγικω, *Simeon Nasi Israel* καὶ ἱπικη ἱγλήν ἱγικω, *Simeon, Eleazar, Hakkohen*. Τύποι — Ἀγγεῖον ἢ φοινικόδενδρον, ὁπισθ. Σταφυλὴ ἢ φύλλον ἀμπέλου· καὶ φοινικόδενδρον, ὁπισθ. Λύρα· πρὸς δὲ μεγάλοι ἀργυροὶ σίχλοι Φοινικικοῦ κανόνος μετὰ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἱερουσαλήμ, ὁπισθ. «Πρῶτον ἔτος τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ Ἰσραήλ», ἡκικω ἡκικω ἡκικω ἡκικω. Ναός, ὁπισθ. *Ethrog* (λεμονέας καρπὸς) καὶ *lulab* (δεσμὸς κλάδων φοινικός). Ἐπίσης μέγала χαλκᾶ Σίμωνος τοῦ Νασί, ὁπισθ. ἀγγεῖον· καὶ χαλκᾶ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἔτους τῆς ἐπαναστάσεως. Τύπος — Ἀγγεῖον, ὁπισθ. Φύλλον ἀμπέλου.

(ε) Νομίσματα κοπέντα ἐν Παλαιστίνῃ, μνημονεύοντα δὲ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐν ἔτει 70 μ. Χ.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ κατάπαυσιν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ πολέμου ὁ Οὐε-

σπασιανὸς καὶ Τίτος ἔκοψαν νομίσματα ἐν Ἰουδαίᾳ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΙΟΥΔΑΙΑΣ ΕΛΛΩΚΥΙΑΣ, καὶ ἐν Ῥώμῃ μετὰ τῆς λατινικῆς ἐπιγραφῆς IVDAEA CAPTA, IVDAEA DEVICTA, κτλ. Πλήρης αὐτῶν περιγραφή ὑπάρχει παρὰ Madden (σελ. 207 κ. ἐξ.).

(ζ) *Νομίσματα τῆς δευτέρας ἐπαναστάσεως τῶν Ἰουδαίων ὑπὸ Σίμωνα τὸν Βαρκοχάβαν, 132-135 μ. Χ.*

Ἀργυρᾷ Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος καὶ χαλκᾷ φέροντα ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως δι' ἀρχαίων Ἑβραϊκῶν χαρακτήρων τὸ ὄνομα τοῦ Σίμωνος *יְחִיָּה*, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ὀψεως *יְרוּשָׁלַיִם* *Lacheruth Jerushalem* (ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἱερουσαλήμ), ἢ *יִשְׂרָאֵל* *Lacheruth Israel* (ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Ἰσραήλ). *Τύποι* — ἀγγεῖον, λύρα, σταφυλή, φύλλον ἀμπέλου, φοινικόδενδρον, κλάδος φοίνικος, δύο σάλπιγγες, ναός (*Πίναξ KH', 11*), *ethrog* καὶ *lulab*, κτλ.

Αἱ σειραὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ἱερουσαλήμ περατοῦνται διὰ τῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀποικίας Αἰλίας Καπιτωλίας, ἅτινα περιεγράφαμεν ἀνωτέρω (σελ. 404).

APABIA,

Ἡ νομισματοκοπία τῆς Ἀραβίας ἀρχεται διὰ τῶν σειρῶν τῶν Ναβαταίων βασιλέων. Αὗται δὲ ἀντικατεστάθησαν περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδριανοῦ διὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν νομισμάτων τῶν κυριωτέρων πόλεων Ἀραβίας τῆς Πετραίας. Ἡ δὲ νομισματοκοπία Ἀραβίας τῆς Εὐδαίμονος ἀποτελεῖ ἰδίαν καὶ διακεκριμένην κλάσιν.

Α'. ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΝΑΒΑΤΑΙΑΣ

Ὅλῃγα εἶνε γνωστὰ περὶ τῶν βασιλέων τοῦ τμήματος τούτου τῆς Ἀραβίας· ἴδε ὅμως *Rev. Num.*, 1858, σ. 292· 1868, σ.

153. *Num. Zeit.*, III. 445. *Annuaire de Num.*, 1873. 1 και 1881 σ. 462. Ὁ ἐπόμενος δὲ κατάλογος τῶν βασιλέων, ὧν εἶνε γνωστὰ νομίσματα, ἐλήφθη ἐκ τοῦ Sauley (*Ann. de Num.*, 1881, σ. 31 κ. ἐξ.) οὗτινος ἡ μελέτη περιέχει σύνοψιν τῆς νῦν καταστάσεως τῶν γνώσεων ἡμῶν περὶ τῆς νομισματοκοπίας τῆς χώρας ταύτης.

Μάλχος Α'. Περί τὰ 145 π. Χ. Ϡ Δίδραχμ. Πτολεμαϊκοῦ σταθμητικοῦ κανόνος, ὀλκῆς 100·5 κ. Κεφαλὴ βασιλέως ἔχουσα τὴν κόμην εἰς πλοκάμους, ὀπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετὸς καὶ Ναβαταϊκὴ ἐπιγρ., Μάλχου βασιλέως, βασιλέως Ναβαταίας.

Ἰωάννης Ὑρκανός, περὶ τὰ 134 π. Χ. Ἡγεμὼν τῶν Ιουδαίων, κόψας, ὡς φαίνεται, ὀλίγα χαλκᾶ νομίσματα ἐν ταῖς πόλεσιν, ἃς ἀφῆρεσεν ἀπὸ τῶν Ναβαταίων (*Ann. de Num.*, 1873, 30)

Ὁδόδας Α'. περὶ τὰ 97-85 π. Χ. Ϡ Δίδρ. τοῦ Πτολεμαϊκοῦ κανόνος, ὀλκῆς 104 κ. Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ κόμης εἰς πλοκάμους, ὀπισθ. Πτολεμαϊκὸς ἀετὸς καὶ Ναβαταϊκὴ ἐπιγρ., Ὁδὸδας βασιλεὺς, βασιλέως Ναβαταίας (*Num. Zeit.*, 1873. 1).

Ἀρέτας Γ'. (Φιλέλλην), περὶ τὰ 85-62 π. Χ. ♁ (ἐν Δαμασκῷ) μεθ' Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΕΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΥΣ. Κεφαλὴ βασιλέως, ὀπισθ. Νίκη. Πόλις καθημένη ἐπὶ βράχου μετὰ ποταμίου θεοῦ παρὰ τοὺς πόδας τῆς, κτλ, καὶ Ϡ ὀλκῆς 74-63 π. Χ. μετὰ Ναβαταϊκῆς ἐπιγρ. *Haretath melek Nabatu* Κεφαλὴ τοῦ βασιλέως Ἀρέτου καὶ τῆς βασιλίσσης (*De Sauley* ἐν. ἀ. σ. 13).

Ὁδόδας Β'. περὶ τὰ 30 (;)-7 π. Χ. Ϡ ὀλκῆς 70 κ., μετὰ Ναβαταϊκῆς ἐπιγρ. *Obodath melek Nabatu*, καὶ προτομῶν βασιλέως καὶ βασιλίσσης, πρὸς δὲ ♁ (*De Sauley* ἐν. ἀ. σ. 19).

Ἀρέτας Δ'. (Φιλόδημος) περί τὸ 7 π. Χ. - 39 μ. Χ. **Α** μετὰ Ναβαταϊκῆς ἐπιγραφῆς, πρὸς δὲ **Ρ** καὶ **Α** μετὰ κεφαλῶν Φιλοδήμου καὶ Χούλδας, τῆς πρώτης, ἡ Σεκαίλατ τῆς δευτέρας αὐτοῦ συζύγου· ἐπίσης **Α** τοῦ Φιλοδήμου μετὰ τῶν παίδων αὐτοῦ Μάλχου τοῦ Γ'. καὶ τῆς Σεκιλάθ.

Μάλχος Γ', περί τὰ 67 μ. Χ. **Ρ** καὶ **Α**, μετὰ Ναβαταϊκῆς ἐπιγρ. σὺν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως, καὶ τῇ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Σεκιλάθ ἐπὶ τῆς ὑπισθίας ὄψεως τοῦ νομίσματος.

Ζάβελ. Χρονολογίας ἀβεβαίας. **Ρ** καὶ **Α**. Κεφαλαὶ τοῦ Ζάβελ καὶ τῆς βασιλίσσης Σεκιλάθ, ὀπισθ. Διπλοῦν κέρας, καὶ **Α** τοῦ Ζάβελ καὶ Γεμιλάθ μετὰ Ναβαταϊκῶν ἐπιγραφῶν.

Β'. ΠΟΛΕΙΣ ΑΡΑΒΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΙΑΣ

Ἄδρα περί τὰ τριάκοντα μίλια βορειοδυτικῶς τῶν Βόστρων. *Ἀυτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Γαλλιηνου. *Ἐπιγρ.* ΑΔΡΑΗΝΩΝ ἢ ΑΔΡΑΗΝΩΝ ΤΥΧΗ. *Τύποι* — Ἀστάρτη ἐν ναφ. ἀγωνιστικῇ τράπεζα μετὰ ὑδρίας, ἀναφερομένη εἰς ἀγῶνας καλουμένους ΔΟΥΣΑΡΙΑ πρὸς τιμὴν τοῦ Δουσάρου, ἥτοι τοῦ Ἀραβικοῦ Διονύσου· Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου κτλ. Κατὰ τὸν De Sauley (*T. S. σ. 374*) τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῆς Ἄδρας ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 83 π. Χ.

Βόστρα, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἀραβίας· ἔκειτο ἐν εὐφώρῳ ὁάσει περὶ τὰ ἐβδομήκοντα μίλια πρὸς νότον τῆς Δαμασκού. *Ἀυτοκρατορικὰ* — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Ἐλαγαβάλου. *Ἐπιγρ.* ΑΡΑΒΙΑ ἐπὶ νομίσματος τοῦ Ἀδριανοῦ, κατόπιν δὲ ΤΥΧΗ ΝΕΑΣ ΤΡΑΙΑΝΗΣ ΒΟΣΤΡΑΣ, ἢ ΒΟΣΤΡΩΝ, ΒΟΣΤΡΗΝΩΝ, κτλ. *Χρονολογικὸν σύστημα* ἀρχόμενον τὸ 105-4 μ. Χ. (*Waddington, Mélanges, 1867 σ. 158* καὶ *Rev. Arch., 1865, I, 263*). *Ἀποικιακὰ* — ἀπὸ Σεουήρου Ἀλεξάνδρου μέχρι Τρεβ. Γάλλου. *Ἐπιγρ.*, COLO-

NIA BOSTRA, COL. METROPOLIS BOSTRA ἢ BOSTRENORVM.
 Τύποι — Τύχη πόλεως· ἀγωνιστικὴ τράπεζα ἀναφερομένη εἰς τοὺς
 ἀγῶνας ΔΟΥCΑΡΙΑ, ΑΚΤΙΑ ΔΟΥCΑΡΙΑ ἢ ACTIA DVSARIA. Τύποι
 — Κάμηλος ἢ Ἄραψ ἐπὶ καμήλου. Ναοὶ διαφόρων θεοτήτων, κτλ.

Ἐδωδα, (Πτολεμ., V. 17. 4), πρὸς νότον τῆς Γάζης, νοτιο-
 δυτικῶς δὲ τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης, καλουμένη τανυν Ἀδδέχ. Αὐτο-
 κρατορικὰ Νέρωνος. Ἐπιγρ., ΕΒΩΔΗΣ. Τύπος — Νίκη Ἀπτερος
 (Imhoof, *Mon. Gr.*, σ. 450).

Ἐσβοῦς, (Ἐσβῶν) περὶ τὰ εἴκοσι μίλια βορειοανατολικῶς τῆς
 Νεκρᾶς θαλάσσης. Αὐτοκρατορικὰ τοῦ Ἐλαγαθάλου μόνον. Ἐπιγρ.
 ΕCBOYC ἢ ΑΥΡ. ΕCBOYC. Τύποι — Ἀστάρτη Μῆν (De Sauley,
T. S., σ. 393).

Μόκα. Τὰ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀποδοθέντα νομίσματα ἀνε-
 γνώσθησαν κακῶς (Muret, *Mélanges de Numismatique*, II. 7).

Πέτρα, ἡ μητρόπολις τῶν Ναβαταίων, προσλαβοῦσα τὸ ἐπί-
 θεον Ἀδριανῇ ἔνεκα τῶν εἰς αὐτὴν ἀπονεμηθεισῶν εὐεργεσιῶν
 ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ. Αὐτοκρατορικὰ — ἀπὸ Ἀδριανοῦ μέχρις Ἐλα-
 γαθάλου. Ἐπιγρ., ΠΕΤΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC, ΑΔΡΙΑΝΗ ΠΕΤΡΑ ΜΗ-
 ΤΡΟΠΟΛΙC, κτλ. Τύποι — Τύχη πόλεως καθημένη ἐπὶ βράχου·
 παράστασις σπένδουσα, κτλ. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχόμενον
 ἀπὸ τοῦ 105-4 μ. X.

Ραδδάθμωδα (De Sauley, *T. S.* σ. 354). Αὐτοκρατορικὰ —
 ἀπὸ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς μέχρι Γορδιανοῦ. Ἐπιγρ., ΡΑΒ-
 ΒΑΘΜΩΒΑ, ΡΑΒΒΑΘΜΩΒΗΝΩΝ, κτλ., συνήθως βαρβαρωτά-
 τής καὶ συγκεχυμένης κατασκευῆς. Χρονολογικὸν σύστημα ἀρχό-
 μενον ἀπὸ τοῦ 90 ἢ 91 μ. X. Τύποι — Ἄρης, Ἀστάρτη, Ποσει-
 δῶν, κτλ. Ὁ τοῦ Ἀρεως τύπος ἐπικυροῖ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Στε-
 φάνου καὶ Εὐσεβίου, ὅτι τὸ τελευταῖον ὄνομα τῆς πόλεως ταύτης
 ἦτο Ἀρεόπολις.

Φιλιππόπολις, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Φιλίππου, τοῦ γεννηθέντος ἐν Βόστροις, ἧς πόλεως ἀπεῖχε περὶ τὰ εἴκοσι μίλια. Ἐγένετο δὲ ὑπὸ τούτου Ῥωμαϊκὴ ἀποικία. Αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ Φιλίππου, Ὡτακιλίας καὶ Φιλίππου τοῦ νεωτέρου, πρὸς δὲ ἐπιμνημόσυνα νομίσματα τοῦ Μαρίνου, πατρὸς τοῦ Φιλίππου, ἐπιγεγραμμένα ΘΕΩ ΜΑΡΙΝΩ. Ἐπιγρ., ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑΣ S. C. Τύποι — Ῥώμη καθεμένη ἢ ἰσταμένη, κτλ.

Γ'. ΑΡΑΒΙΑ Η ΕΥΔΑΙΜΩΝ.

Τὰ νομίσματα τῆς Νοτίου Ἀραβίας (Ἰεμένης), μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα ὀλίγα ἔτη ἀνεγνωρίσθησαν. Ἴδε Mordtmann, *Num. Zeit.*, XII, 28· B. V. Head, *Num. Chron.*, 1878, 273 καὶ 1880, 303· Schlumberger, *Trésor de San'* à, 1880· Prideaux, *Journ. As. Soc. Bengal*, 1881, σ. 95. καὶ Erman, *Zeit. f. Num.*, IX, 296.

Οἱ Σαβαεῖται καὶ Ὀμηρεῖται (Ἰμυαρίται) ὑπῆρξαν ἀπὸ παλαιότητος ἐποχῆς μέχρι τοῦ ἔκτου μ. Χ. αἰῶνος ἰσχυρότατος καὶ εὐδαίμων λαὸς κυβερνώμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων βασιλέων, οἰκῶν δὲ ἐν τῷ εὐφορωτάτῳ τμήματι τῆς Ἀραβίας, ὅπερ κεῖται ἀντικρὺ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ, ἐκτείνεται δὲ ἐφ' ὅσον καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος. Τὸ ὕψιστον σημεῖον τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἔφθασεν ἡ Ἰμυαριτικὴ δυναστεία, ἣτις ἐκυβέρνηα τὴν χώραν, μετὰ τὸν τοῦ Δ' αἰῶνος π. Χ. καὶ τοῦ 120 μ. Χ. περίπου. Τὰ ἀρχαιότατα αὐτῆς νομίσματα ἀνήκουσιν εἰς τὸν τέταρτον καὶ τρίτον αἰῶνα π. Χ., ἀποτελοῦνται δὲ ἐξ ἀπομιμήσεων τῶν ἀρχαιότατων ἀργυρῶν Ἀθηναϊκῶν νομισμάτων, ἅτινα πιθανῶς εἰσῆχθησαν διὰ τῆς ἐρήμου μέσον τῆς ὁδοῦ τῶν καρabaνίων τῆς ἀπὸ τοῦ ἀκμάζοντος λιμένος τῆς Γάζης, ἐν ᾗ, ὡς ἤδη εἶδομεν, ἀντεγράφοντο ἐπίσης τὰ Ἀθηναϊκὰ νομίσματα. Πολλὰ τῶν νομισμάτων τούτων, ἅτινα λαμβάνομεν ἐκ τῆς Νοτίου Ἀραβίας, φέ-

ρουσι παρὰ τοὺς Ἀθηναίκοις τύπους Ἱμυαριτικά γράμματα ἢ ἐπιγραφάς. Ἐν τῷ δευτέρῳ αἰῶνι π. Χ. φαίνεται ὅτι οἱ Ἀθηναῖκοι τύποι ὑπεσκελίσθησαν προσωρινῶς ὑπὸ τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, τῶν τότε δεσποζόντων πασῶν τῶν ἀγορῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Τοῦτο δὲ λέγω ὡς ἀνακαλυφθέντος ἐσχάτως παρ' ἐμοῦ τετραδράχμου τοιοῦτου φέροντος δι' Ἱμυαριτικῶν χαρακτήρων τὸ ὄνομα βασιλέως καλουμένου Ἀβυάθα (*Num. Chron.*, 1880, Πιν. XV. 3).

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἡμίσει τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ., τὰ Ἀθηναῖκα νομίσματα τῆς νέας τεχνотροπίας μετὰ τῆς ἐπὶ ἀμφορέως καθημένης γλαυκός, ἐχρησίμευσαν ὡς πρότυπα τῆς νομισματοκοπίας τῶν Σαβαίων βασιλέων, ὡς ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ σπουδαίου εὐρήματος τοῦ Σανᾶ (*B. V. Head, Num. Chron.*, N. σειρᾶς τόμ. XVIII, 273). Τῶν τελευταίων τούτων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ὑπάρχουσι διάφοροι σειραὶ, τῶν ἀρχαιοτέρων ἐχουσῶν ἐπὶ τῆς κυρίας ὄψεως τὴν κεφαλὴν ἐγχωρίου βασιλέως, οὗτινος ἡ κόμη εἶνε διευθετημένη εἰς πλοκάμους, κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ναβαταίων (πρὸς τὰ νομίσματα τοῦ βασιλέως Μάλχου), ἐν ᾧ τὰ νεώτερα ἔχουσι κεφαλὴν Αὐγούστου, ἀντεγράφησαν δὲ ἀναμφισβόλως ἐκ Ῥωμαϊκῶν νομισμάτων, ἅτινα πρέπει νὰ ἐγένοντο γνωστὰ ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀραβίᾳ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐκστρατείας τοῦ Αἰλίου Γάλλου ἐν ἔτει 24 π. Χ. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τούτων ἀποτελοῦνται ἐκ μονογραφημάτων Ἱμυαριτικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ δευτέρας ἐπιγραφῆς ἀγνώστων χαρακτήρων. Μετὰ Χριστὸν δὲ ἡ Ἱμυαριτικὴ νομισματοκοπία ἀπελείφθη πολὺ τῆς σπουδαιότητος αὐτῆς, ἢ δ' ἐκτέλεισις τῶν νομισμάτων ἀποβαίνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον βάρβαρος.

Ἄν καὶ οἱ νότιοι Ἀραβες φαίνεται ὅτι ἠρκέσθησαν ἀντιγράφοντες τὰ πασίγνωστα νομίσματα τῶν Ἑλλήνων, ὅμως εἶνε ἄξιον σημειώσεως ὅτι δὲν παρεδέχθησαν τὸν Ἀττικὸν σταθμητικὸν κανόνα. Ἡ Ἱμυαριτικὴ δραχμή, ὁμοίως τῷ ἀρχαίῳ Περσικῷ σίκλῳ, ἔλκει 84 κ.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

Ἀνθεμουσία, μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἐδέσης. ^{Αὐτο-}
κρατορικὰ — Δομιτιανοῦ, Καρακάλλα καὶ Μαξιμίνου. ^{Ἐπιγρ.} ΑΝ-
ΘΕΜΟΥΣΙΩΝ ἢ ΑΝΘΕΜΟΥΣΙΑ. Τύπος — Κεφαλὴ Πόλεως πυρ-
γοστεφῆς (Sestini, *Lettere di Continuazione*, I. 63).

Ἐδεσσα, ἐν τῇ Ὀσροηνῇ, ἡ πρωτεύουσα τῆς Μεσοποταμίας,
κειμένη παρὰ τὰς πηγὰς καταρράκτου ῥέοντος ἀπὸ τοῦ ὄρους Μα-
σίου νοτίως πρὸς τὸν Εὐφράτην. Ἐκτίσθη δὲ πιθανῶς ἐπὶ τοῦ Σε-
λεύκου καὶ ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Μακεδονικῆς πόλεως Ἐ-
δέσσης, ἥτοι τῶν Αἰγῶν.

Ἐν τῇ ἐποχῇ Ἀντιόχου τοῦ Δ' φαίνεται ὅτι ὠνομάσθη
προσωρινῶς Ἀντιόχεια ἢ ἐπὶ Καλλιρρόῃ· νομίσματα δὲ φέ-
ροντα τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἔχουσι τὴν ἐπιγραφὴν ANTIOXEΩΝ
ΤΩΝ ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΡΟΗ. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ κράτους
τῶν Σελευκιδῶν ἡ Ἐδεσσα ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς βασι-
λέων, φερόντων τὰ ὀνόματα Βάλ, Μάννος καὶ Ἀθγάρος. Τὰ ἀρ-
χαιότατα τῶν νομισμάτων τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ Lenormant
(*Alphabet Phénicien*, II, 6) ἀπονεμηθέντα Μάννῳ τῷ Ζ' καὶ
Η', συγχρόνοις τοῦ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ καὶ τῷ βασιλεῖ Βάλ,
138-139 μ. Χ, φέρουσιν ἐπιγραφὰς χαρακτῆρων Estranghelo.
Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ ἐξῆς ἡ κεφαλὴ τοῦ Ῥωμαίου
αὐτοκράτορος εἰκονίζεται ἐπὶ τῆς μιᾶς καὶ ἡ τοῦ βασιλεύοντος
Ἀθγάρου ἢ Μάννου, φέρουσα ὑψηλὴν τιάραν, ἐπὶ τῆς ἐτέρας
ὄψεως τοῦ νομίσματος, σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ΑΒΓΑΡΟΣ ἢ ΜΑΝΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ προστιθεμένου ἐνίοτε τοῦ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΣ.

Ἐπὶ τοῦ Αὐρηλίου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐκόπησαν δη-
νάρια πιθανῶς ἐν τῇ Ἐδέσσει, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ὀνόματος τῆς πό-
λεως. Φέρουσι δὲ ταῦτα ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΡΩΜΑΙΩΝ, ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ
ΤΩΝ ΣΕΒΑΣ [ΤΩΝ], ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ κτλ. Ἰπάρ-

χουσιν ὡσαύτως αὐτοκρατορικὰ ἀποικιακὰ ἀπὸ Καρακάλλα μέχρι Τραϊανοῦ Δεχίου. **Επιγρ.* ΕΔΕССΑ·ΚΟΛ. ΕΔΕССΑ·ΚΟΛ. ΜΗΤ. ΜΕ-[ССОП]. ΕΔΕССΑ. ΜΗΤ. ΚΟΛ. ΕΔΕССΗΝΩΝ κτλ. συνήθως τῇ προσθήκῃ τιμητικῶν τίτλων, οἷοι οἱ ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤ.= Marcia Aurelia Antoniana, Α. Ο. Μ.= Aurelia Opeliana Macriniana, ΜΑΡΚ. ΑΥΡ.= Marciana Aurelia, κτλ. Οἱ συνήθεις αὐτῶν τύποι εἶνε ἡ Τύχη τῆς πόλεως καθημένη καὶ ποτάμιος θεὸς νηχόμενος παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, πρὸς δὲ ἡ προτομὴ τῆς πόλεως, πρὸ τῆς ὁποίας εὐρῆται θεότης ἐπὶ κίονος.

Ζαυθά, ἢ Ζαῦθα, ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου ὀλίγα μίλια πρὸς νότον τῆς Καρχεμίδος. Αὐτοκρατορικὰ — Τραϊανοῦ καὶ Σεουήρου. **Επιγρ.* ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΖΑΥΘΗΣ ἢ ΖΑΥΘΑΤΩΝ. Τύπος — Διόνυσος καθήμενος.

Κάρραι, νοτιανατολικῶς τῆς Ἐδέσσης, περίφημος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ λατρείαν τῆς Σελήνης ὑπὸ τε ἀνδρικὴν καὶ γυναικεῖαν μορφήν. Αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ — ἀπὸ Μ. Αὐρηλίου μέχρι Τρανκυλλίνης. **Επιγρ.* ΑΥΡ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑ, διαφοροτρόπως συντεταγμένη ἢ συντετμημένη, ἐπίσης ΘΕΙΩΝ ΑΥΡΗΛ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ ΚΟΛ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΡΗΝΩΝ. ΚΑΡΡΑ ΚΟΛ. ΜΗΤ. ΜΕССОП, καὶ σπανιότερον COL. CAR., COL. AVR. METROPOL. ANTONIANA CA., COL. MET. ANTONINIANA ΑΥΡ. ALEX. κτλ. Τύποι — Μῆνη καὶ ἀστήρ· Τύχη καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας τῆς, ἢ προτομὴ Τύχης, ἥς ὑπεράνω μηνίσκος, πρὸ αὐτῆς δὲ εὐρῆται παράστασις θεότητος ἱσταμένης ἐπὶ στήλῃς. Ἡ πόλις ἀπωκίσθη ὑπὸ τοῦ Μ. Αὐρηλίου.

Νικηφόριον, ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου, περὶ τὰ ἐξήκοντα μίλια πρὸς νότον τῶν Καρρῶν. Αὐτοκρατορικὰ Γορδιανοῦ καὶ Γαλλιανοῦ. **Επιγρ.* ΝΙΚΗΦΟΡΙΩΝ. Τύποι — Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος ἐπὶ θρόνου. Ὁμόνοια.

Νέσιθις, ἡ πρωτεύουσα τῆς καλουμένης Μυγδονίας χώρας. Ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ Δ' ὠνομάσθη Ἀντιόχεια, ἔκοψε δὲ νομίσματα μετὰ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ, ἐπιγεγραμμένα **ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΓΔΟΝΙΑΙ** (B. M. Cat. *Seleuc.* σ. 42). *Αὐτοκρατορικὰ*—ἀπὸ Ἐλαγαβάλου μέχρι Τραϊανοῦ Δεσίου. *Ἐπιγρ.*, ΚΟΛ. ΝΕΣΙΒΙ., ΣΕΠ. ΚΟΛΩ. ΝΕΣΙΒΙ ΜΗΤ., ΙΟΥ. ΣΕΠ. ΚΟΛΩ. ΝΕΣΙΒΙ, κτλ. Οἱ τίτλοι Σεπτιμία καὶ Ἰουλία εἶνε τιμητικοὶ ὁ μὲν τοῦ Σεπτ. Σεουήρου, ὁ πῦθανῶς ἰδρυτοῦ τῆς ἀποικίας, ὁ δὲ Φιλίππου τοῦ πρεσβυτέρου. Ὁ τίτλος Μητρόπολις φαίνεται ὅτι ἀπενεμήθη τῇ ἀποικίᾳ ὑπὸ τοῦ Σεουήρου Ἀλεξάνδρου. *Τύποι*—Κεφαλὴ Τύχης, ἣς ὑπέρκειται ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Κριοῦ, ἡ Τύχη καθημένη μετὰ τοῦ αὐτοῦ κριοῦ ὑπερκειμένου, πρὸς δὲ μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοῦς πόδας αὐτῆς. Ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Φιλίππου τὸ ἄγαλμα τοῦτο παρίσταται βαρβαροτέχνως ἐν ναῶ κατ' ἐνώπιον.

Ῥήσαινα, σπουδαία πόλις μεταξὺ Ἐδέσσης καὶ Νισίβειας. *Αὐτοκρατορικὰ*—ἀπὸ Καρακάλλα μέχρις Ἐτρούσκου. *Ἐπιγρ.* ΡΗ-CAINHCΙΩΝ ἢ ΣΕΠ. ΚΟΛ. ΡΗCAINHCΙΩΝ. *Τύποι*.—ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Τοξότου· ἀετὸς ἐνίοτε ἐν τῷ ναῶ, ἡ ὡς πάρεργον σύμβολον διαφόρων τύπων· ἀποικὸς ἀροτριῶν· παράστασις θύουσα, κτλ. Ἐν τῷ ἐξέργῳ ἀπαντᾷ ἐνίοτε ποτάμιος θεὸς νηχόμενος.

Σελεύχεια πρὸς Τίγρει, κτισθεῖσα ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Α' εἰς τὸ σημεῖον ἔνθα ἡ βασιλικὴ διώρυξ συνήνωνε τὸν Εὐφράτην μετὰ τοῦ Τίγριδος. Κατόπιν ἡ πόλις ἀπέβη μεγάλης ἐμπορικῆς σπουδαιότητος, πρὸς αὐτὴν μάλιστα τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἀντιόχειαν ἀμιλλωμένη. Ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν δὲ τῶν Πάρθων, 250 π. Χ.—226 μ. Χ., φαίνεται ὅτι ἦτο τὸ κύριον νομισματοκοπεῖον τοῦ Κράτους αὐτῶν. Τοῦτο δ' ἐξηγεῖ τὴν σχεδὸν ἐντελῇ ἑλλειψίν αὐτονόμων νομισμάτων. Ἐκ τῶν ὀλίγων παραδειγμάτων, ἅτινα ὑπάρχουσιν, ἐν φέρει τὴν χρονολογίαν 270 τοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν (= 42 π. Χ.) καὶ τὴν ἐπιγραφὴν **ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ**

ΠΡΟΣ ΤΙΓΡΕΙ. Τύπος—Κεφαλή Τύχης. ὀπισθ. Τύχη καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ παρὰ τοὺς πόδας της.

Σέγγαρα, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Μυγδονίου, νοτιοανατολικῶς τῆς Νισίβεως. *Αὐτοκρατορικά*—ἀπὸ Σεουήρου Ἀλεξάνδρου μέχρι Φιλίππου. Ἐπιγρ. ΑΥΡ. ΣΕΠ. ΚΟΛ. ΣΙΝΓΑΡΑ (Aurelia Septimia Colonia Singara)· ΜΗΤ. ΚΟ. ΑΥ. Σ. ΣΕ. ΣΙΝΓΑΡΑ (Metropolis Colonia Aurelia Septimia Severiana Singara)· ἡ ἐπὶ Φιλίππου, ΙΟΥ. ΣΕΠ. ΚΟΛΩΝ. ΣΙΝΓΑΡΑ (Julia Septimia Colonia Singara). Τύποι—Κεφαλή Τύχης, ἥς ὑπέρκειται ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Τοξότου, ἡ Τύχη καθημένη μετὰ ποταμίου θεοῦ νηχομένου παρὰ τοὺς πόδας της.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

Περὶ τῆς νομισματοκοπίας τοῦ Μαζαίου ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου ἴδε Ταρσὺν (σελ. 308), περὶ δὲ τῆς τῶν ἐπαναστατησάντων σατραπῶν Μόλωνος, 222-220 π. Χ., καὶ Τιμάρχου, 162 π. Χ., ἴδε τὰς σειρὰς τῶν βασιλέων τῆς Συρίας (σελ. 345 καὶ 349).

ΑΣΣΥΡΙΑ

Ἀτουσα, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κάπρου, παραποτάμου τοῦ Τίγριδος, ὅστις συμβάλλει 100 μίλια νοτίως τῆς Νινευῆ. Μικρὰ αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα τῆς ἐποχῆς τῶν Πάρθων.

Κεφαλή Τύχης.
(Millingen, *Syll.*, 82, Πιν. II. 64.)

ΑΤΟΥΣΙΕΩΝ Τ. ΠΡΟΣ Τ. ΚΑ-
ΠΡΟΝ Φοῖνιξ καὶ βέλος. Α· 55

Κεφαλή Τύχης
(Gardner, *Parthian Coins*,
Πιν. VII. 22.)

ΑΤ (ἐν μονογρ.) ΠΟΛΙΣ Ἡ πόλις
καθημένη ἐπὶ βράχου, οὗ ἐξέρχε-
ται νηχόμενος ποτάμιος θεός, ὁ
Κάπρος, μετὰ μακρῶν κεράτων
αἰγός. Α· 5

Δημητριᾶς πρὸς τῷ Τίγρει, παρὰ τὰ Ἀρβηλα. Αὐτό-
νομα χαλκᾶ.

Κεφαλή Τύχης

(Millingen, *Syll.*, 84, Π. IV. 65.)ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΤΙ-
ΓΡΕΙ Τρίπους. X 131-9

Νινευή Κλαυδιόπολις. Ἡ Ῥωμαϊκὴ ἀποικία Νινευὴ ἐπὶ τοῦ Τίγριδος, ἔκειτο περὶ τὰ πεντήκοντα μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῶν Σιγγάρων. Τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε ἀποικιακὰ μετὰ Λατινικῶν ἐπιγραφῶν — ἀπὸ Τραϊανοῦ μέχρι Γορδιανοῦ. *Ἐπιγρ.*, COLONIA IVL. AVC. FEL. NINIVA CLAVDIOPOLIS, διαφοροτρόπως συν-τετμημένη. Τύποι — Θεότης ἐν ναῶ· ἄποικος ἐλαύνων βοῦς· Διό-νυσος ἐν ἄρματι πανθήρων, κτλ. (*Num. Chron.*, XIX. 1. καὶ *Zeit. f. Num.*, VI. 12 καὶ XI. 52).

ΠΑΡΘΙΑ

Μεταξὺ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ἀρσάκου κατὰ Ἀντιόχου τοῦ Β', περὶ τὰ 250 π. Χ., ἡ Παρθία, ἂν καὶ ὑποτεταγμένη εἰς τοὺς Σελευκίδας, φαίνεται ὅτι διωκεῖτο ὑπὸ δύο διαφόρων ἡμιαυτονόμων σατραπῶν φερόντων τὸ ὄνομα Ἀνδραγόρας. Ὁ πρῶτος διωρίσθη σατράπης τῆς χώ-ρας ὑπὸ Ἀλεξάνδρου (Ίουστίνου, XII. 4), ὁ δεῦτερος ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀρσάκου, περὶ τὰ 250 π. Χ. Τῷ ἐνὶ ἡ τῷ ἐτέρῳ τῶν ἡγέμόνων τούτων πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν οἱ χρυσοὶ στατήρῃς καὶ τὰ ἀργυρᾶ τετράδραχμα τὰ ἐπιγεγραμμένα ΑΝΔΡΑΓΟΡΟΥ, ἐσχά-τως δὲ δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Gardner (*Num. Chron.*, 1879, ἡ καὶ 1881, 8).

Ἀττικὸς σιαθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλή τοῦ Διός.

(Πίναξ ΚΗ'. 12.)

ΑΝΔΡΑΓΟΡΟΥ Σατράπης ἐπὶ τε-
θρίππου συνοδευόμενος ὑπὸ Νίκῃ
ἡμιοχούσης X 131-9Κεφαλή τῆς Πόλεως φέρουσα στέ-
φανον πυργοστεφῇ.(*Num. Chron.*, 1881, Πίν. II. 1.)ΑΝΔΡΑΓΟΡΟΥ Ἀθηναῖα ἱσταμένη
κρατοῦσα γλαῦκα καὶ στηρίζουσα
τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ ἀσπίδος κο-
σμουμένης διὰ κεφαλῆς Γοργό-
νος. Τὸ δὲ δόρυ αὐτῆς ἐρείδεται
ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῆς πλευρᾶς.
P Ἀττικ. τετράδρ. 255-8 κ.

ΠΑΡΘΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

“Αν καὶ δυσκόλως δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι τὰ νομίσματα τῶν Ἀρσακιδῶν ἀνήκουσιν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς σειράς, ἐν τούτοις ταῦτα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παραλειφθῶσιν ἐντελῶς ἐν ἔργῳ πραγματευομένων περὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς Ἑλληνικῆς νομισματικῆς, ἐπειδὴ κατὰ τε τοὺς τύπους καὶ τὸν σταθμὸν αὐτῶν (Ἀττικὸν ἡλατωμένον) πρὸς δὲ τὴν χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης προδίδουσι τὴν Ἑλληνικὴν αὐτῶν καταγωγὴν.

Τὸ τελευταῖον καὶ σοβαρώτερον ἔργον περὶ τῶν νομισμάτων τῶν Ἀρσακιδῶν εἶνε τὸ τοῦ Gardner, *Parthian Coinage* (Λονδίνον 1877), ἐξ οὗ ἐλήφθη τὸ ἀκόλουθον σύστημα κατατάξεως.

«Πᾶσαι αἱ δραχμαὶ», λέγει ὁ καθηγητὴς Gardner ἐν σελ. 18 «αἱ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀρσακιδῶν ἀπ’ ἀρχῆς μέχρι τέλους, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἀρχαιότερα τετράδραχμα, φέρουσιν ὁμοιόμορφον τύπον, δηλαδὴ Ἀρσάκην τὸν Μέγαν, τὸν ἰδρυτὴν τοῦ Κράτους, καθήμενον πρὸς δ. καὶ κρατοῦντα ἐν τῇ δεξιᾷ τόξον τεταμένον. Μετὰ τὴν βασιλείαν Μιθριδάτου τοῦ Α’ τὸ ἀντικείμενον, ἐφ’ οὗ κάθηται, εἶνε θρόνος μετ’ ἐρεισινώτου, ὅμοιος τῷ τοῦ Διὸς ἐπὶ τῶν τετραδράχμων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων δραχμῶν φανερώς κάθηται ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἥτοι τοῦ κωνικοῦ λίθου τῶν Δελφῶν, ὅστις ὑπετίθετο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὅτι ἦτο ὀμφαλὸς τῆς γῆς. Ἡ παραδοχὴ τοῦ λίθου τούτου ἐνδείκνυται ἀμέσως, πόθεν οἱ Πάρθοι ἐδανείσθησαν τὸν τύπον αὐτῶν. Προδήλως οὗτος ἐλήφθη ἐκ τῶν νομισμάτων τῶν Σελευκιδῶν βασιλέων, ἐφ’ ὧν ἐμφανίζεσθαι συνήθως ὁ Ἀπόλλων καθήμενος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ, προτείνων δὲ τεταμένον τόξον, ἀκριβῶς ὡς πράττει αὐτὸς ὁ Ἀρσάκης. Τὰ τετράδραχμα εἶνε ποικιλώτερα ἢ τοῦλάχιστον ἀποβαίνουσι τοιαῦτα, εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς, ἐν ᾗ τὰ χαλκᾶ νομίσματα παρουσιάζουσιν ἡμῖν πλῆθος τύπων».

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὀπισθοτύπων οἱ ἐξῆς ἀπαντῶσι συχνότερον: — Τύχη ἰσταμένη μετὰ κέρατος ἐν τῇ χειρί, προσφέρονσα στέφανον μονάρχῃ καθημένῳ· Νίκη στεφανηφόρος· ἵππος ἢ κεφαλὴ ἵππου, κτλ.

Τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα σημεῖα, ἅτινα παρουσιάζουσι τὰ νομίσματα τῶν Ἀρσακιδῶν εἶνε πρῶτον αἱ εἰκόνες ἃς φέρουσι, καὶ δεύτερον αἱ χρονολογίαι. Τὸ χρονολογικὸν σύστημα, δι' οὗ οἱ Πάρθοι χρονολογοῦσι τὰ νομίσματα αὐτῶν εἶνε τὸ τῶν Σελευκιδῶν, ἀρχόμενον ἐν ἔτει 312 π. Χ., πολλὰ δὲ τετράδραχμα φέρουσιν οὐχὶ μόνον τὸ ἔτος τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν μῆνα.

Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν τῶν Πάρθων ἦσαν τὰ ἐξῆς: — Δίος (Ὀκτώβριος) καὶ οἱ ἐξῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν, Ἀπελλαῖος, Αὐδυναῖος, Περίτιος, Δύστρος, Ξανθικός, Ἀρτεμίσιος, Δαίσιος, Πάνεμος, Λωῖος, Γορπιαῖος, Ὑπερβεραιταῖος, πρὸς δὲ παρένθετος μὴν κατὰ περιστάσεις παρεμβαλλόμενος, καλούμενος δὲ Ἐμβόλιμος.

Οἱ ἀρχαιότεροι Πάρθοι μονάρχαι ἐποιοῦντο χρῆσιν μόνον τοῦ δυναστικοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρσάκου, τὰ ἐπίθετα δὲ καὶ οἱ τίτλοι, δι' ὧν διακρίνονται τὰ μεταγενέστερα νομίσματα, εἶνε πολυαριθμώτατα, ὃ δὲ βασιλικὸς τίτλος αὐξάνει κατὰ μῆκος καὶ μεγαλοπρημοσύνην σὺν τῇ προόδῳ τοῦ χρόνου. Ὁ μᾶλλον ἐνδιαφέρων τίτλος εἶνε ὁ ΦΙΛΕΛΛΗΝ, εἰσαχθεὶς, ὡς ἀπέδειξεν ὁ καθηγητὴς Gardner, πρὸς τὸ ἐξευμενῆσαι τὰς μεγάλας Ἑλληνικὰς πόλεις τὰς ἀνὰ τὸ Παρθικὸν κράτος διεσπαρμένας.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ καταλόγῳ σημειοῦνται οἱ Πάρθοι βασιλεῖς μετὰ τῶν τίτλων, οὓς οὗτοι παρεδέχθησαν ἐπὶ τῶν νομισμάτων αὐτῶν. Διὰ δὲ τὰς ἀπεικονίσεις τῶν τύπων παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ ἤδη μνημονευθὲν ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Gardner.

Ἀρσάκης Α'. } ΑΡΣΑΚΟΥ ἢ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΣΑΚΟΥ.
249-247 π. Χ.

Τιριδάτης Α'. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ.
247-214 π. Χ.

Ἀρτάβανος Α΄. 214-196 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ.
Φραπατίης ἡ Πριαπάτιος 196-181 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ. » » » ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. » » » » ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
Φραάτης Α΄. 181-174 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΣΑΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ. » » » ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ. » » » ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. » » » ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. (Πινάξι Α΄. 1).
Μιθριδάτης Α΄. 174-136 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
Φραάτης Β΄. 136-127 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟ- ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟ- ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛ- ΛΗΝΟΣ.
Ἀρτάβανος Β΄. 127-124 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟ- ΡΟΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ.
Ἰμερος Νόμισμα μετὰ Χρονολογιῶν ἀπὸ τοῦ 124 π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΝΙΚΗΦΟ- ΡΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΥ ΕΥΕΡ- ΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
Μιθριδάτης Β΄. 124-76 (:) π. Χ.	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑ- ΤΟΡΟΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙ- ΛΕΛΛΗΝΟΣ.
Σινατρούκης Περὶ τὰ 76-69 π. Χ.	

- Φραάτης Γ'.
69-60 (;) π.Χ. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟ-
ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛ-
ΛΗΝΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟ-
ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙ-
ΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟ-
ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛ-
ΛΗΝΟΣ.
- Μιθριδάτης Γ'.
60-56 (;) π.Χ. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΘΕΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ ΦΙΛΕΛ-
ΛΗΝΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΘΕΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙ-
ΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΘΕΟΥ ΕΥΠΑΤΟ-
ΡΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΠΑ-
ΤΟΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙ-
ΛΕΛΛΗΝΟΣ.
- Όρωδης Α'.
56-37 π. Χ. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ
ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΟΥ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΙΛΟΠΑ-
ΤΟΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙ-
ΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.
» » » ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
» » » ΟΡΩΔΟΥ.
- Όρωδης Α'.
καὶ Πάκορος. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗ-
ΝΟΣ ΚΑΙ ΑΡΣΑΚΟΥ ΠΑΚΟΡΟΥ.
- Πάκορος Α'.
51-38 (;) π. Χ. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.

- Φραάτης Δ'.
37-2 π. X. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩ (οὐτω) ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙ-
ΛΕΛΛΗΝΟΣ.
- Τιριδάτης Β'.
Περὶ τὰ 33 π. X. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
(Πίναξ ΚΘ' 12).
- Φραατάκης
3 π. X.-4 μ. X. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
- Φραατάκης καὶ
Μούσα ἡ μήτηρ
αὐτοῦ. } "Οπ. ΘΕΑΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΜΟΥΣΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ.
- 'Ορώδης Β'.
4-8 μ. X. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
- 'Ονώνης Α'.
8-11 μ. X. } "Εμπρ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΟΝΩΝΗΣ.
"Οπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥ-
ΕΡΓΕΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛ-
ΛΗΝΟΣ, ἡ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΝΩΝΗΣ ΝΕΙΚΗ-
ΣΑΣ ΑΡΤΑΒΑΝΟΝ.
- "Αρτάβανος Γ'
10-40 μ. X. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ.
Νομίσματα μετὰ } " " ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.
χρονολογιῶν ἀπὸ } " " ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
τῶν ἐτῶν 10, 11 } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
καὶ 22-26 μ. X.
- Βαρδάνης Α'.
41-44 μ. X. } "Επιγραφὴ ὡς ἀμέσως ἀνωτέρω. Τινὰ τῶν χαλκῶν
νομισμάτων τοῦ βασιλέως τούτου φέρουσι τὴν
λέξιν ΒΟΥΛΗ, δεικνύουσιν, ὅτι ἐκόπησαν ὑπὸ
Ἑλληνικῆς τινος πόλεως, πιθανῶς τῆς Σε-
λευκίας.
- Γωτέρξης
Νομίσματα με-
τὰ χρονολογιῶν
ἀπὸ τοῦ 40 καὶ
44-50 μ. X. } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΓΩΤΑΡΖΟΥ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ΓΩΤΕΡΖΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΥΟΣ ΚΕ-
ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ΑΡΤΑΒΑΝΟΥ.

Ὀνώνης Β'. } Δὲν ὑπάρχουσι νομίσματα.
50 μ. Χ.

Ὀλάγασος Α'. }
Νομίσματα με- } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ
τὰ χρονολ. ἀπὸ } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
τοῦ 50-53 μ. Χ.

Βαρδάνης Β'. }
Νομίσματα με- }
τὰ χρονολογιῶν } Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή.
ἀπὸ τοῦ 55-57 }
μ. Χ.

Ὀλόγασος Β'. }
Νομίσματα με- }
τὰ χρονολογιῶν } Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή.
ἀπὸ τοῦ 62-67 }
μ. Χ.

Πάκορος Β'. }
Νομίσματα με- } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΠΑΚΟΡΟΥ
τὰ χρονολογιῶν } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ἀπὸ τοῦ 77-83 }
καὶ 92-95 μ. Χ.

Ἀρτάβανος Δ'. }
Νόμισμα μετὰ } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΑΡΤΑΒΑ-
χρονολογιῶν ἀπὸ } ΝΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
τοῦ 80 μ. Χ.

Χοσρόης }
Νομίσματα με- }
τὰ χρονολογιῶν } Ἄνευ ἐπιγραφῶν, ἐξαίρέσει τῶν χρονολογιῶν.
ἀπὸ τοῦ 106- }
127 π. Χ.

Ὀλάγασος Γ'. }
Νομίσματα με- } ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΟΛΑΓΑΣΟΥ
τὰ χρονολογιῶν } ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.
ἀπὸ τῶν 77-78 }
καὶ 119-138 }
μ. Χ.

Σαναβάρης τῶν
Ἰνδιῶν, κόπτων
νομίσματα μετὰ
Περθικῶν τύ-
πων. Περὶ τὰ
80 μ. Χ.

"Οπισθ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΣΑΝΑΒΑ (Gardner,
Πίν. IV. 29) ἢ ΒΑΣΙΛΕ ΣΑΝΑΒΑΡΗΣ.

Μιθριδάτης Δ'.
Νόμισμα μετὰ
χρονολογιῶν ἀπὸ
τοῦ 112 μ.Χ.

Πελβικὴ ἐπιγρ. = *Μαιραδάι Μαλκά*.

᾽Ολάγασος Δ'.
Νομίσματα με-
τὰ χρονολογιῶν
ἀπὸ τῶν 147.
190 μ. Χ.

᾽Επιγραφὴ ὡς ἡ τοῦ ᾽Ολαγάσου Γ'. Ἔτερα μετὰ
Πελβικῆς ἐπιγραφῆς = *Βόλγασι ᾽Αρσάκ Μαλ-
κὶν Μαλκά*.

᾽Ολάγασος Ε'.
Νομίσματα με-
τὰ χρονολογιῶν
ἀπὸ τῶν 190-
208 μ. Χ.

Πελβικὴ ἐπιγραφὴ = *Βόλγασι Μαλκά καὶ συγκεχυ-
μένη Ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ*.

᾽Ολάγασος Σ'.
Νομίσματα με-
τὰ χρονολογιῶν
ἀπὸ τῶν 208-
227 μ. Χ.

Πελβικὴ ἐπιγραφὴ = *Βόλγασι Μαλκά, καὶ συγκεχυ-
μένη Ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ*.

᾽Αρτάβανος Ε'.
Χρόνοι τοῦ Κα-
ρακάλλα.

Πελβικὴ ἐπιγραφὴ = *᾽Αρταβί Μαλκά, καὶ συγκεχυ-
μένη Ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ*.

᾽Αρταβάσσης
Περὶ τὰ 227
μ. Χ.

Πελβικὴ ἐπιγραφὴ = *᾽Αρταβάζου Μαλκά, καὶ συγκε-
χυμένη Ἑλληνικὴ ἐπιγραφὴ*.

ΠΕΡΣΙΣ.

Ἡ ἐπαρχία Περσίς μετὰ τῆς παλαιᾶς καὶ διασήμευ πρωτευούσης αὐτῆς Περσεπόλεως, φαίνεται ὅτι ἀπῆλανε μερικῆς αὐτονομίας ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς πρώτης διασπάσεως τοῦ Συροελληνικοῦ βασιλείου ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντιόχου τοῦ Β', εἰς τοὺς δυνάστας δ' αὐτῆς δύναται νὰ ἀποδοθῇ σειρὰ Ἀττικῶν τετραδράχμων, καὶ τινων μάλιστα χρυσῶν στατήρων, τῶν τελευταίων φερόντων ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως τὴν κεφαλὴν βασιλέως μετὰ Περσικῆς τιάρας, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τὸν βασιλέα ἐπὶ τεθρίππου καὶ Ἀραμαϊστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φάσπης (ἰ) Παδ-ι-παδὰ (βασιλεὺς βασιλέων) (*Num. Chron.* 1879, Πίν. I, 2). Ἕτεροι, στατήρες μεθ' ὁμοίας ἐπιγραφῆς ὁμοιάζουσι κατὰ τύπον πρὸς τοὺς χρυσοὺς στατῆρας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου (*Num. Chron.*, ἐ. ἀ. εἰκ. 3).

Τὰ τετράδραχμα δὲ παρουσιάζουσιν ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως κεφαλὴν βασιλέως, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας βωμὸν πυρὸς παρ' ὧν εὐρίσκεται βασιλεὺς προσευχόμενος (*Πίναξ ΑΑ'. 1.*), ἢ ὡσαύτως βασιλεὺς καθήμενος ἐπὶ θρόνου μετὰ σημαίας πρὸ αὐτοῦ (*Num. Chron.* 1866 σ. 237 κ. ἐξ.). ἔχουσι δὲ καὶ μακρὰν Πελδικὴν ἐπιγραφὴν, οὐδέποτε κατὰ εὐπρόσδεκτον τρόπον ἐξηγηθεῖσαν. Αἱ νομισματικαὶ αὗται σειραὶ καλοῦνται συνήθως ὑποπαρθικά· ὑπάρχει δὲ μεγάλη ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς τὴν χώραν, εἰς ἣν ἀνήκουσιν, τοῦ μὲν Blau κατατάσσοντος αὐτὰς εἰς τὴν Σουσιανὴν ἢ Ἑλυμαΐδα (*Num. Zeit.* 1877), τοῦ δὲ Mordtman (αὐτόθι, 1878) εἰς τὴν Περσίδα· τέλος δὲ τοῦ Θωμᾶ (*Num. Chron.* 1867) εἰς τὴν Ἀρμενίαν. Ἐντούτοις ἡ τελευταία ὑπόθεσις δυσκόλως δύναται νὰ γείνη παραδεκτὴ ὡς τῶν νομισμάτων προερχομένων σχεδὸν πάντοτε ἐκ τῶν παρὰ τὸν Περσικὸν κόλπον χωρῶν.

ΣΑΣΣΑΝΙΔΑΙ.

Περὶ τὸ 226 μ. Χ. οἱ Πέρσαι ἡγεμόνες ἐπανεστήσαν κατὰ τῶν Πάρθων αὐτῶν ἀρχόντων, ἄρχεται δὲ ἡ μακρὰ σειρὰ τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ἡ ἐκτεινομένη μέχρι τῆς Ἀραβικῆς κατακτῆσεως. Τὰ νομίσματα τῶν Σασσανιδῶν μοναρχῶν εἶνε λεπτά, πλατέα καὶ σαφῶς κεχαραγμένα· ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως εὐρίσκεται ἡ κεφαλὴ τοῦ βασιλέως, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπίσθιας, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ὁ ἱερὸς Περσικὸς βωμὸς τοῦ πυρός. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις οἱ τε τύποι καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῶν εἶνε καθαρῶς Ἀνατολικαί, δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐνδιατρίψωμεν μακρότερον περὶ αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ.

Ἡ δυναστεία τῶν Σασσανιδῶν διήρκεσεν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας καὶ ἐν τέταρτον, μέχρι τοῦ 652 μ. Χ., περιελάμβανε δὲ τριᾶκοντα βασιλείας.

Παραπομπὰς ἴδε παρὰ Friedlaender, *Repertorium*, σ. 354.

ΧΑΡΑΚΗΝΗ, ΚΛΠ.

Ἡ Χαρακηνὴ ἦτο διαμέρισμα τῆς Σουσιανῆς ἐκτεινόμενον κατὰ μῆκος τῶν ὄχθων τοῦ Τίγριδος. Ἡ κυριώτερα δ' αὐτῆς πόλις ἦτο ὁ Χάραξ Σπασίνου, παρὰ τὸν μυχὸν τοῦ Περσικοῦ κόλπου. Ἡ Χαρακηνὴ ἀπὸ τῶν χρόνων περίπου Ἀντιόχου τοῦ Δ' τῆς Συρίας καὶ Μιθριδάτου τοῦ Α' τῆς Παρθίας (περὶ τὰ 160 π. Χ.) δυνατὸν νὰ ἀπετέλει βασιλείον ἀνεξάρτητον τῆς κυριαρχίας τῶν Ἀρσακιδῶν.

Ἐν ἀρχῇ τῶν ἀναμφιβόλων σειρῶν τῶν βασιλικῶν νομισμάτων τῆς Χαρακηνῆς δυνάμεθα νὰ θέσωμεν προσωρινῶς τὰ νομίσματα ἐνὸς ἢ πλείονων βασιλέων φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Καμνασκίρου.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ βασιλέως.
(*Zeit f. Num.*, VIII. 208')

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΜΝΙΣΚΗΡΟΥ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Ἀπόλλων καθή-
μενος ἐπὶ ὄμφαλῳ. Ρ Τετράδρ.

Κεφαλὴ βασιλέως καὶ βασιλίσσης.
Σύμβολον. Ἀγκυρά τῶν Σελευ-
λευκιδῶν. (Gardner, *Parth.*
Coins, Πιν. VII. 25, 26).

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΜΝΑΣΚΙΡΟΥ
ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΝΣΑΖΗΣ
Ζεὺς Νικηφόρος καθήμενος, Χρο-
νολογία—231—82 π. Χ.
Ρ Τετράδρ. 249 κ.

Ἰπάρχουσιν ὡσαύτως τετράδραγμα τῶν Ὑσπασίνου, 124 π. Χ.
(*Zeit. f. Num.*, IV. 6) Ἀποδάκου, 109 π. Χ. καὶ Τιραίου, 50
π. Χ. Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΡΑΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ.
Τύπος—Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου. Ταῦτα δ' ἀκολουθοῦνται
ὑπὸ ἀφθόνου σειρᾶς νομισμάτων ἐκ κράματος ἢ χαλκῶν νομισμάτων
διαφόρων βασιλέων καλουμένων Ἀττάμβηλος, Ἀθίνεργλος καὶ Θεον-
νήσης κατερχομένων μέχρι περίπου τοῦ 120 μ. Χ. ἢ καὶ βραδύτερον.
Οἱ τύποι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς ἀνωτέρω περιγραφέντας τοῦ Τιραι-
ου. Ἐπὶ τῶν ἐσχάτων κομματιῶν αἱ ἐπιγραφαὶ δὲν εἶνε πλέον Ἑλ-
ληνικαὶ (*Waddington, Rev. Num.*, XI. 1866 σ. 303, *Numisma-
tique et Chronologie des Rois de Characène*. A von Sallet,
Zeit. f. Num., III 249 καὶ VIII, 212). Ἐὰν τὸ χαλκοῦν νόμισμα
τὸ ἐπιγεγραμμένον ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΧΑΡΑΣΠΟΥ ἔμπ. Κεφαλαὶ τῶν
Διοσκούρων, ὁπισθ. Ἀετὸς ἐπὶ κερανοῦ (*Rev. Num.* 1883, σ.
146) ἀνήκει τῇ Χαρακηνῇ ἢ ἐτέρᾳ τινὶ χώρᾳ γείτονι τοῦ Κράτους
τῶν Σελευκιδῶν παραμένει ἀμφίβολον.

ΠΕΡΣΙΑ

ὑποτίθεται γενικῶς ὅτι οἱ Πέρσαι, ὡς οἱ Μῆδοι καὶ οἱ Βαβυ-
λώνιοι, δὲν ἐγνώριζον καὶ χρῆσιν τοῦ νομίσματος, ἢ ὅτι πάντως
δὲν εἶχον ἴδια νομίσματα πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Δαρείου, τοῦ υἱοῦ
τοῦ Ὑστάσπου. Ἐντούτοις ὁ κ. G. Bertin ἐν τοῖς *Proceedings*
of the Society of Biblical Archaeology (1883-4 σ. 87), ἀνέ-
γνωσε τὴν λέξιν *daric* ἐπὶ πινακίδος Βαβυλωνικοῦ συμβολαίου,
μετὰ χρονολογίας ἀπὸ τοῦ δωδεκάτου ἔτους τοῦ Ναβονίδου, πέντε
ἔτη πρὸ τῆς κατακτῆσεως τῆς Βαβυλώνος ὑπὸ τοῦ Κύρου δὲν

εἶνε ὁμῶς βέβαιον, ὅτι ἡ λέξις σημαίνει ἐνταῦθα κέρμα νόμισμα-
 τος, ἃν καὶ φαίνεται ὅτι ἀναφέρεται ὡς μέτρον τι. Ἡ ὕπαρξις μέ-
 τρου ἡ ἰσπαθμού, καλουμένου δαρεικοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Βαβυ-
 λωνίαις ἀντιτίθεται πρὸς τὴν παραδεδεγμένην παραγωγὴν τῆς Ἑλ-
 ληνικῆς λέξεως δαρεικός ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Δαρείου, ἐπειδὴ τὸ
 δαρεικοῦ δὲν σχετίζεται ἐτυμολογικῶς πρὸς τὴν ἀρχαίαν Περσι-
 κὴν λέξιν Daryavush, ἣτις ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ Δαρείου. Ὁὕτω τῷ
 ζήτημα, ἃν οἱ Πέρσαι ἔκοψαν δαρεικοὺς πρὸ τοῦ Δαρείου, πρέπει
 νὰ μείνῃ πρὸς τὸ παρὸν ἀμφίβολον· ὅτι ὁμῶς ὁ Δαρείος ἔκοψε χρυσᾶ
 νομίσματα ἀρίστης ποιότητος γνωρίζομεν ἐκ τοῦ Ἡροδότου (IV.
 166): « Δαρείος μὲν γὰρ χρυσοῖον καθαρώτατον ἀπειρήσας εἰς τὸ δυνα-
 τώτατον νόμισμα ἐκόψατο. » Μέγας ἀριθμὸς τοιούτων χρυσῶν βασι-
 λικῶν νομισμάτων ἐκύκλοφόρει ἐν ταῖς Περσικαῖς κτήσεσι τῆς
 Μικρᾶς Ἀσίας ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ξέρξου, ἐπειδὴ
 ὁ Ἡρόδοτος (VI. 28) λέγει, ὅτι Πύθιος ὁ Λυδὸς ἐκέκτητο
 3,993,000 τούτων, ποσότητα ἣν ὁ Ξέρξης ἠΐξῃσεν εἰς 4,000,
 000. Δαρεικῶν μνημονεύουσιν ἐπίσης ὁ Θουκυδίδης (VIII. 28)· ὁ
 Ξενοφῶν (Ἀνάβ., I, 4. 9· I, 3. 21· I, 7. 18· V. 6. 18· VII.
 6. 1· Κύρου Παιδ. V. 2. 7)· ὁ Δημοσθένης (XXIV. 129)· ὁ
 Ἀριστοφάνης (Εκκλ., 602)· ὁ Ἀρρίανος (Ἀνάβ. IV. 18. 7)· ὁ Διό-
 δωρος (XVII. 66) καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Δυστυχῶς ἡ μεγάλη θμειό-
 της τῆς πέχνοτροπίας καὶ ἡ ἀπουσία πάσης ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῶν δα-
 ρεικῶν καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν κατάταξιν αὐτῶν εἰς τὰς βασιλείας καθ'
 αἷς πρέπει νὰ ἐγένετο χρῆσις αὐτῶν, ἥτοι ἐπὶ τῶν ἐξῆς βασιλείων:
 Κύρος (;) 558-529 π. X. Καμβύσης (;) 529-521 π. X. Δα-

1 Οἱ z. x. Oppert καὶ Revillout (Ann. de Num., 1884, 110) προνοῦσιν ἐπίσης
 ὅτι ἡ λέξις δαρεικός εἶνε ἀσχετος πρὸς τὸ Δαρείος. Κατὰ τοὺς σοφοὺς τούτους παρὰ-
 γεται ἐκ τοῦ Ἀσσυριακοῦ 𐎠𐎡𐎧𐎶 (darag manā) = « ἑαθμός (δηλ. 1/10) τῆς μνᾶς »
 ἐκφράσις ἐξ ἧς πιθανῶς παρήχθη καὶ ἡ ἑλληνικὴ λέξις δραχμή. Ἴδε ἐντοῦτοις τὸν Hultsch
 (Metrologie, σ. 181) κλίνοντα νὰ παραδεχθῇ τὴν παραγωγὴν τῆς δραχμῆς ἐκ
 τοῦ δράσσομαι (Πβλ. δράγμα καὶ δράξ), ἣν ἀποδίδει εἰς αὐτὴν ὁ Πλούταρχος
 (Λυσ. 17) καὶ ὁ Πολυδεύκης (IX. 77).

ρεῖος Α'. 521 - 486 π. Χ. Ξέρξης, 486 - 465 π. Χ. Ἀρταξέρ-
ξης Α'. (Μακρόχειρ), 465 - 425 π. Χ. Δαρείος Β'. (Νόσος),
425 - 405 π. Χ. Ἀρταξέρξης Β' (Μνήμων), 405 - 359 π. Χ.
Ἀρταξέρξης Γ' (Ὡχος), 359 - 338 π. Χ. Ἀρσῆς, 338 - 336
π. Χ. καὶ Δαρείος Γ' (Κοδομαννός), 336 - 334 π. Χ. Αἱ ποικι-
λῖαι τῶν χρυσῶν δαρεικῶν δύνανται νὰ περιγραφῶσιν ὡς ἑξῆς:

Βασιλεὺς τῆς Περσίας πωγωνοφόρος,
ἐστεμμένος καὶ φέρων μακρὸν χι-
τῶνα, γονατίζων πρὸς δ. ἐπὶ τῆς
μῖας κνήμης ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ
φαρέτρα· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ μα-
κρὸν δόρυ καὶ ἐν τῇ προτεταμένῃ
ἀρ. τόξον.

Ἀκανόνιστον ἐπίμηκες ἔγκοιλον
X 130 x.

(Πίναξ Α'. 2.)

Τοῦ τύπου τούτου ὑπάρχουσι δύο ποικιλίαι. Ἐπὶ τῆς μῖας
αὐτῶν ὁ βασιλεὺς κρατεῖ ἐν τῇ δεξιᾷ βραχὺ βέλος ἀντὶ τοῦ μακροῦ
δόρατος, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας ἀντὶ τοῦ πωγωνοφόρου βασιλέως, ἐρί-
σκεται νεαρὸς Πέρσης τοξότης, φέρων μακρὸν στεγνὸν καὶ κατὰστικτον
ἐνδυμα μετὰ χειρίδων μέχρις ἀγκῶνος καὶ ἀναξυρίδων μέχρι κνή-
μῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ καταστίκτου ὑφάσματος. Κρατεῖ δὲ μακρὸν δόρυ
καὶ τόξον. Ἐν τῷ ἐγκοίλῳ δὲ τῆς ὀπισθίας ὄψεως ὑπάρχει μικρὸν
γυμνὸν καὶ καθήμενον σχῆμα, παρ' αὐτῷ δ' ἔγκοιλος κεφαλὴ Πα-
νός (;) μετὰ κεράτων ἐλάφου (Head, *Lyd. and Pers.* Πίν. I. 17).

Ὀλκὴ δὲ τῶν Περσικῶν δαρεικῶν εἶνε τὸ ἐξηκοστὸν μέρος τῆς
ἐλαφρᾶς Βαβυλωνικῆς ἢ Ἀσσυριακῆς μνᾶς τῶν 7800 x. Τὰ βασι-
λικὰ Περσικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα εἶνε κατὰ πάντα ὅμοια πρὸς τοὺς
δαρεικοὺς, ἐκαλοῦντο δὲ μάλιστα ἐνίοτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος
(Πλουτ. *Κίμ.* X, 11. «φιάλας δύο, τὴν μὲν ἀργυρείων ἐμπλησάμενον
Δαρεικῶν, τὴν δὲ χρυσῶν» συνήθως ὁμοῦς ἐκαλοῦντο, ὡς φαίνεται
σῖγλοι Μηδικοὶ ἢ ἀπλῶς σῖγλι).

Ὁ Ξενοφῶν ('Ανάβ. I. 5. 6) ὀρίζει τὴν ἰσχύουσαν ἀξίαν τοῦ
σῖγλου κατ' Ἀττικὸν νόμισμα εἰς 7¹], ὁβολούς. Τοῦτο δίδει ἡμῖν
ὀλκὴν 84.37 Ἀγγλικῶν κόκκων, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν πλήρη κατὰ

μέσον ὄρον ὅλην τῶν μέχρις ἡμῶν περισθεθέντων σίγλων. Ἐντού-
τοις τὸ κανονικὸν ἔαρος δύναται νὰ ὀρισθῇ εἰς 86.45 κ., δυνα-
τὸν δὲ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δραχμὴ ἢ ἡμιστάτηρ ἰσοφαρίζων πρὸς
τὸ ἑκατοστὸν μέρος τῆς Περσικῆς ἀργυρᾶς μνᾶς τῶν 8645
κόκκων.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν σχετικὴν ἀξίαν τοῦ δαρεικοῦ καὶ σίγλου ἐξά-
γομεν ἐξ ἄλλου τινὸς χωρίου τοῦ Ξενοφῶντος (*Ανάβ. I, 7. 18),
ὅτι 3000 δαρεικοὶ ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Κύρου ὡς ἰσάξιοι πρὸς 10
τάλαντα, ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσι πρὸς 60,000 ἀργυροῦς σίγλους,
οὕτω δὲ εἰς δαρεικὸς εἶχεν ἀξίαν 20 σίγλων.

Ἡ σχετικὴ λοιπὸν ἀξία τοῦ χρυσοῦ πρὸς τὸν ἀργυρον πρέπει
νὰ ᾔτο ἐν Ἀσίᾳ, ὡς ἐν ἀρχαιοτέρᾳ ἐποχῇ, 13.3:1 κ., ἐξ οὗ
ἐχομεν:—

$$300 \times \text{Δαρεικοὶ τῶν } 130 \kappa. \times 13.3 = 518700 \kappa. \text{ P} = 1 \text{ Περσικὸν τάλαντ.}$$

$$5 \times \text{Δαρεικοὶ τῶν } 130 \kappa. \times 13.3 = 8645 \kappa. \text{ P} = 1 \text{ Περσικὴ μνᾶ.}$$

$$1 \times \text{Δαρεικὸς τῶν } 130 \kappa. \times 13.3 = 1729 \kappa. \text{ P} = \left\{ \begin{array}{l} 10 \text{ στατῆρες τῶν} \\ 172.9 \kappa. \\ 20 \text{ σίγλοι τῶν} \\ 86.45 \kappa. \\ 15 \text{ Φοινικικὰ διδρα-} \\ \text{χμα τῶν } 115 \kappa. \\ 30 \text{ Φοινικικαὶ δραχ-} \\ \text{μαὶ τῶν } 57 \kappa. \end{array} \right.$$

Ἐτι δὲ ὑπάρχουσι διάφοροι ποικιλίαι τοῦ σίγλου, ἐπὶ μιᾶς
τῶν ὁποίων ὁ βασιλεὺς κρατεῖ ἀκινάκην ἀντὶ δόρατος· ἐπὶ ἐτέρας
τείνει τὸ τόξον αὐτοῦ, ἐπὶ τρίτης δὲ παρίσταται ἡμίσωμος κρατῶν
τόξον ἐν τῇ μιᾷ χειρὶ καὶ δύο βέλη ἐν τῇ ἐτέρᾳ (B. M. Head, *Ly-*
dia and Persia, Πίν. I. 25-29).

Παρὰ τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα βασιλικά χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ
νομίσματα, ἐπετράπη εἰς τοὺς Πέσας σατράπας καὶ ὑπηκόους βα-
σιλεῖς νὰ κόψωσιν ἀργυρᾶ νομίσματα εἰς διάφορα μέρη τῆς Μι-
ρᾶς Ἀσίας κατὰ τὰς διαφόρους αὐτῶν ἀνάγκας. Ταῦτα εὐρί-

σκει τίς δέοντως περιγεγραμμένα ἐν παῖς χώραις, εἰς ἃς ἀνήκοντι π. Χ. ἐν Κιλικίᾳ, Φοινίκῃ, κτλ. Ἡ ἐσχάτη ποινή, ἣν ὁ Δαρεῖος ἐφῆρμωσε κατὰ τοῦ Ἀρυσάνδου, τοῦ σατράπῃ τῆς Αἰγύπτου, εἶναι πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς ἀπόδειξις ὅτι ὁ μέγας βασιλεὺς ἐπεφύλασεν εἰς ἑαυτὸν τὸ προνόμιον τοῦ κόπτειν ὄχι μόνον τὰ χρυσὰ ἀλλὰ καὶ τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἐπειδὴ ὁ Ἀρυσάνδης ἐτιμώρηθη διὰ τὴν θανάτου, ὅχι διότι ἐκαθεν ἀργυρᾶ νομίσματα, ἀλλὰ διότι κατεσκέυασεν αὐτὰ ἐκ καθαρώτερου μετάλλου τῶν νομισμάτων αὐτοῦ τοῦ βασιλέως· μάλιστα δὲ ἡ προσβολὴ αὕτη δὲν ἐθεωρήθη ὥς κετὴ ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν θανάτωσιν αὐτοῦ, ἐπειδὴ ὁ Δαρεῖος κατηγόρησεν αὐτοῦ καὶ ἑτερόν τι πολὺ σοβαρώτερον, ὅτι δηλαδὴ προητοιμάζετο εἰς ἀπορρασίαν (Ἡροδότ. IV. 166). Τὰ παρὰ Ἀρυσάνδου κοπέντα ἀργυρᾶ νομίσματα ἐκυκλοφόρουν καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἡροδότου (ε. α.), «καὶ νῦν ἐστὶ ἀργύριον καθαρωτάτον τὸ Ἀρυσανδικόν»· ἀλλὰ νῦν δὲν εἶνε γνωστά κέρματα αὐτοῦ, ἢ τοῦλάχιστον οὐδὲν ἀνεγνωρίσθη μέχρι τοῦδε.

Μετὰ τὴν Μακεδονικὴν κατάκτησιν.

Διπλοὶ Δαρεϊκοί. Ἐπὶ τῆς καταλύσεως τοῦ Περσικοῦ κράτους μετὰ τὴν παρὰ τὰ Ἀρβηλα μάχην, ἐν ἔτει 331 π. Χ., ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος ἐγένετο κύριος πάσης τῆς Ἀσίας, πιθανὸν εἶναι ὅτι οὗτος ἐπέτρεψεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὴν κυκλοφορίαν τῶν Περσικῶν χρυσῶν δαρεϊκῶν πρὶν εἰσαγάγῃ τὸ ἴδιον αὐτοῦ νόμισμα, μάλιστα δὲ ὅτι προήχθη εἰς τὸ νὰ κόψῃ νόμισμα νέον διπλοῦ μεγέθους, ἥτοι τὸν διπλοῦν δαρεϊκὸν ἢ τὸ χρυσοῦν τετράδραχμον. Τὸς μέχρις ἐσχάτων σπανίου τοῦτου νομίσματος ἀνεκαλύφθησαν πρότινος πολυάριθμα κομμάτια· εἶνε δὲ ἄξιον σημειώσεως, ὅτι πάντα τὰ κέρματα τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου προέρχονται ἐκ τοῦ Panjab. Οἱ ἐξῆς εἶνε αἱ ἐμοὶ γνωσταὶ ποικιλίαι αὐτῶν.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

- Βασιλεὺς γονατίζων, ὡς ἐπὶ τῶν δα-
 1 ρεικῶν κρατῶν δόρυ καὶ τόξον
 2 ὅπισθεν, ῥόπαλον.
 3 » στέφανος.
 3 » στέφανος. *Εμπροσθεν
 4 » δέ, Μ. (Πίναξ Δ' Β.)
 4 » στέφανος. *Εμπροσθεν
 5 » δέ, Χ. ἢ Α.
 5 » Α.
 6 » ΑΥ. αὐτοὶ νικῶντες
 7 » ΦΙ. νικῶντες
 8 » ΟΟ.
 9 » Χ. οὐδὲν
 10 » Φ.
 11 » καὶ κεραυνός.
 12 » καὶ στέφανος.
 13 » Φ, κάτω δὲ σταφυλή.
 14 » :ΣΤΑ κάτω ΜΝΑ.
 15 » *Εμπροσθεν δὲ Φ.
 15 » Φ.
 16 » Μ.
 16 » Μ.

Φανερὸν εἶνε ὅτι ἡ παρουσία τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ
 συμβόλων ἐπὶ πάντων τῶν διπλῶν δαρεικῶν ἀποκλείει τὴν ὑπόθε-
 σιν ὅτι δυνατόν οὗτοι νὰ ἐκόπησαν πρὸ τῆς Μακεδονικῆς κατα-
 κτήσεως. Ἀλλ' ἡ σπουδαιότατη πασῶν τῶν ἀνωτέρω ἐπιγραφῶν
 εἶνε ἡ :ΣΤΑ ΜΝΑ, ἡ ὀηλοῦσα τὴν διὰ δύο δαρεικῶν ἀπόδοσιν τῆς
 μῆδης μνᾶς, ἥτις ἐκτίμησις, ἐὰν ὁ διπλοῦς δαρεικὸς ἐκαλεῖτο στα-
 τήρ (περὶ οὗ ὅμως οὐδεμίαν ἔχομεν μαρτυρίαν), θὰ ᾔτο κατὰ
 προσέγγισιν ὀρθῇ, ἐπεὶ ἡ ὀλκή τοῦ νομίσματος εἶνε 262.7 κ.
 ἰσοφαρίζουσα κατὰ τὴν ἀναλογίαν $12\frac{1}{12} : 1$, πρὸς 3283.75 κ.
 τοῦ ἀργύρου, τοῦθ' ὅπερ πλησιάζει πολὺ πρὸς ἡμίσειαν Ἀττικὴν
 μνᾶν τῶν 6750 κ.
 Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα, ἅτινα φαίνονται ἀντιστοιχοῦντα πρὸς
 τοὺς διπλοὺς δαρεικοὺς κατὰ τέχνην καὶ γράμματα τοῦ νομίσματος

τοκοπέιου, εἶνε τὰ λεοντοφόρα τετράδραγμα Ταρσικοῦ τύπου καὶ Ἀττικῆς ὀλκῆς, τὰ κοπέντα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ σατράπου Μαζαίου, πιθανῶς ὅτε οὗτος ἦτο διοικητὴς τῆς Βαβυλῶνος με-
ταξὺ τοῦ 331 καὶ 328 π. Χ. (σελ. 310), ἐξακολουθοῦντα δι-
ανωνύμως μεθ' Ἑλληνικῶν γραμμάτων, μονογραφημάτων ἢ συμ-
βόλων ἐν τῷ πεδίῳ, ἐξ ὧν ὁ στέφανος, τὰ Μ, ΛΥ, Α καὶ Π
ἀπαντῶσιν ὡσαύτως ἐπὶ τῶν διπλῶν δαρεικῶν. Ἡ Ἰνδικὴ προ-
λευσις ἀμφοτέρων τῶν νομισματικῶν κλάσεων τούτων δὲν ἀντιτί-
θεται πρὸς τῆς ὑποτιθεμένην Βαβυλωνικὴν αὐτῶν καταγωγὴν,
ἥτις καθίσταται ἐτι πιθανώτερα ἐκ τούτου, ὅτι ὁ Σέλευκος, πι-
θανῶς ὅτε ἐν ἔτει 312 ἀνεκτήσατο τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ σατραπείαν
τῆς Βαβυλῶνος, ἐξηκολούθησε τὴν σειρὰν τῶν λεοντοφόρων τε-
τραδράχμων, προσθέτων τὴν ἄγκυραν, ἔμβλημα αὐτοῦ, συγ-
χρόνως δ' ἀντικατέστησε τοὺς διπλοὺς δαρεικοὺς διὰ τῶν ἐξῆς
ἀνωνύμων διπλῶν χρυσῶν στατήρων.

Κεφαλὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου φέρουσα δέρμα ἐλέφαντος. (<i>Rev. Num.</i>, 1883, Πίν. IV.1.)	Νίκη ἱσταμένη, ὡς ἐπὶ τῶν χρυσῶν στατήρων τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἐν τῷ πεδίῳ κεφαλὴ τοῦ κερασφό- ρου ἵππου, καὶ ΔΙ. X 256 κ.
--	--

Τοῦ τύπου τούτου εἶνε γνωστὰ καὶ χαλκᾶ νομίσματα, φέροντα
τὴν ἐπιγραφὴν ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ἅτινα, ὡς καὶ τὰ λοιπά, προέρ-
χονται πάντοτε ἐκ τῆς ἀπωτάτω Ἀνατολῆς.

ΒΑΚΤΡΙΑ ΚΑΙ ΙΝΔΙΑ

Ἐκ τῶν διαδόχων τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ ἀπωτάτῳ Ἀνατολῇ
οἱ Ἑλληνοῖδοι βασιλεῖς, οἵτινες ἤρχον τῶν μεταξὺ Ὠξοῦ καὶ Γάγ-
γου χωρῶν, ἀφῆκαν ἡμῖν σπουδαιοτάτην καὶ τὰ μάλα ἐνδιαφέ-
ρουσαν σειρὰν νομισμάτων, ἐξ ἧς γνωρίζομεν πᾶν ὅ,τι εἶνε πιθανόν
νὰ μάθωμέν ποτε περὶ τῆς ἱστορίας τῶν χωρῶν τούτων, ἀπὸ τοῦ
χρόνου ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος μετὰ τῶν κατακτητικῶν αὐτοῦ στρα-
τῶν εἰσήγαγε τὸ πρῶτον εἰς Βακτρίαν καὶ Ἰνδίαν τὴν γλῶσσαν,
τὴν θρησκείαν καὶ τὸν πολιτισμὸν τῶν Ἑλλήνων, μέχρι τῆς ἐπι-

δρομῆς τῶν Σκυθῶν βαρβάρων καὶ τῆς τελικῆς ἀποσβέσεως παντὸς
 ἔθνους Ἑλληνικῆς ἐν Ἰνδίαῖς ἐπιρροῆς, κατὰ τὸν δεύτερον αἰῶνα
 μ. Χ.

Ἐν τῷ παρόντι ἔργῳ δὲν θὰ ἐπιχειρήσω νὰ ἐκθέσω τὴν ἱστο-
 ρίαν τῶν Ἑλληνοινδικῶν νομιμισματοκοπιῶν πέραν τῆς βασιλείας
 τοῦ Ἑρμαίου (περὶ τὰ 50 π. Χ.), τοῦ τελευταίου τῆς μακρᾶς
 σειρᾶς τῶν φερόντων Ἑλληνικὰ ὀνόματα βασιλέων. Τῶν βασιλέων
 τούτων, οἵτινες ἀρχίζουν ἀπὸ τοῦ Διοδότου (περὶ τὰ 250 π.Χ.)
 καὶ παύουσι μετὰ τοῦ Ἑρμαίου, ὑπάρχουσι περὶ τοὺς τριά-
 κοντα· φαίνεται δὲ ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν σύγχρονοι, ἄρχοντες
 διαφόρων τμημάτων μεταξὺ τοῦ ἄνω Ὠξοῦ πρὸς βορρᾶν, τοῦ
 Ἰούμνα πρὸς ἀνατολὰς καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς νότον. Ἐπὶ
 ἓνα δὲ περίπου αἰῶνα (250-150 π. Χ.) τὰ τετράδραχμα ἀκο-
 λουθοῦσι τὸν Ἀττικὸν σταθμητικὸν κανόνα, εἶνε δὲ καθαρῶς
 Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος, αἱ δὲ εἰκόνες τῶν βασιλέων ἀντιγράφουσι
 θαυμασίως πιστότατα τὸ φυσικόν· τὰ δὲ σχήματα τῶν διαφόρων
 Ἑλληνικῶν θεοτήτων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τοὺς ὀπισθοτύπους, προ-
 δίδουσι τὴν ἐπιδεξιάν χειρὰ τοῦ Ἑλληνος τεχνίτου· ἀλλ' ἐπὶ τῆς
 βασιλείας τοῦ Ἡλιοκλέους, υἱοῦ τοῦ Εὐκρατίδου, συμβαίνει μετα-
 βολὴ τις. Ὁ Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν ὑποχωρεῖ πρὸ ἑγχωρίου
 τινὸς Ἰνδικοῦ κανόνος, δυναμένου νὰ ταῦτισθῇ πρὸς τὸν Περσικὸν
 κατὰ τι ἡλαττωμένον κανόνα. Ἐκτοτε δ' ὁ στατήρ ἔλκει ὄχι πλέον
 τῶν 152 κ. περίπου, τὸ δὲ τέταρτον τοῦ στατήρος (ἡ δραχμή (:))
 περὶ τοὺς 38 κ. Συγχρόνως δὲ Πρακритικὴ μετάφρασις τῆς Ἑλληνι-
 κῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἐμπροσθίας ὀφείας τίθεται ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀφείας
 τοῦ νομίσματος, νέαι δὲ καὶ παράδοξοι θεότητες ἄρχονται ἐμφανίζε-
 σθαι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὡς ὀπισθότυπα. Ἀπὸ τοῦ χρόνου τού-
 του κυρίως, στερούμεθα τὸ λεπτόν νῆμα τῶν ἱστορικῶν δεδομένων,
 ἅτινα μέχρι τοῦ σημείου τούτου βοηθοῦσιν ἡμῖν εἰς ὀρισμὸν τῆς τά-
 ξεως τῆς διαδοχῆς τῶν βασιλέων μετὰ τινος κατὰ προσέγγισιν βεβαι-
 ὄτητος. Ἀπὸ Ἡλιοκλέους μέχρις Ἑρμαίου ἡ ταξινόμησις εἶνε ὅλως
 ὑποθετικὴ. Ἡ κατάταξις, ἣν παρεδέχθην εἰς τὰς ἐπομένους σελίδας,

εἶνε ἐκείνη, καθ' ἣν ἐκ τῆς ἀναλογίας τῶν τύπων, τῆς τεχνολογίας καὶ ἐπιγραφῆς κατετάχθησαν τὰ νομίσματα ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσείῳ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Gardner.

Ὁ ἀναγνώστης, ὅστις θέλει νὰ μελετήσῃ τὸ θέμα λεπτομερέστερον, παραπέμπεται εἰς τὰς μελέτας τοῦ στρατηγοῦ Gunnigham ἐν τῷ *Numismatic Chronicle* περὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διαδόχων τοῦ Ἀλεξάνδρου, εἰς τοῦ von Sallet, *Nachfolger Alexanders d. Gr. in Bactrien und Indien*, ἐν τῇ *Zeit. f. Num.*, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Gardner, *Catalogue of the Coins of the Greek and Scythic kings of Bactria and India*, 1886.

Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας, 327 - 323 π. X. Τετράγωνα χαλκᾶ νομίσματα (*Zeit. f. Num.*, VI. Πίν. IV. 4.) ἔμπ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὀπισθ. Ρόπαλον καὶ τόξον.

Σωφύτης, μετὰ τὸ 306 π. X. ὑποτελής τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Σελεύκου ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἰνδοῦ. **Α** Ἀττικαὶ δραχμαὶ. **Ε**πιγρ. ΣΩΦΥΤΟΥ, ὀπισθ. Ἀλέκτωρ (B. M. *Guide*, XXVIII. 17).

Ἀντίοχος Β', τῆς Συρίας, πρὸ τοῦ 250. **Α** Τετράδρ, καὶ δραχμή, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, Ζεὺς κραδαίνων κεραυνόν, παρὰ τοὺς πόδας δ' αὐτοῦ ἀετός.

Διόδοτος. Οὗτος φαίνεται ὅτι ἀπέστη τοῦ Ἀντιόχου ἢ ὅτι ἀνεγνωρίσθη βασιλεὺς παρ' αὐτοῦ περὶ τὰ 250 π. X.

Επιγρ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ. **Α** καὶ **Α** Ζεὺς ἐξακοντίων κεραυνόν, παρὰ τοὺς πόδας δὲ αὐτοῦ ἀετός (*Πίναξ Δ'* 4.). **Α** Ἀρτεμις λαμπαδηφόρος τρέχουσα καὶ κύων παρ' αὐτῇ (B. M. *Cal.* Πίν. I. 9).

Εὐδόδημος Α', σύγχρονος Ἀντιόχου τοῦ Γ' τῆς Συρίας (222-187 π. X.). **Α** καὶ **Α** ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ, Ἡρα-

ΒΑΚΤΡΙΑ ΚΑΙ ΥΝΙΑ

κλῆς γυμνός καθήμενος ἐπὶ βράχων· κεφαλὴ πωγωνοφόρου Ἡρα-
κλέους καὶ Διὸς, ὄπισθ. Ἴππος θαδίζων ὑπερηφάνως (B. M. Cat.,
Πίν. II. 7).

Δημήτριος, υἱὸς Εὐθυδήμου τοῦ Α'. Οὗτος ἐπεξετείνεν ἐν
Ἰνδοῦσι κτήσας αὐτοῦ. Α. Τετράδρ. δραχμ. καὶ ὀβολοί, ΒΑΣΙ-
ΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος, ὄπισθ.
Ἀθῆναι ἱσταμένη, συνηθέστερον δὲ κεφαλὴ βασιλέως μετὰ δόρας
ἐλέφαντος, ὄπισθ. Ἡρακλῆς ἱστάμενος καὶ στέφανον ἑαυτῶν. (Πίναξ
ΑΙ' 5). Α. Κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὄπισθ. Ἀρτεμις ἀκτινοστεφής ἱστα-
μένη. Ἀσπίς, ὄπισθ. Τρίαινα. Κεφαλὴ ἐλέφαντος, ὄπισθ. Κηρύ-
κειον πρὸς πύταις τετράγωνον. Α. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΔΗ-
ΜΗΤΡΙΟΥ ὄπισθ. κεραυνὸς καὶ Ἰνδοβακτριανὰ ἐπὶ θρ. (B. M. Cat.,
Πίν. II. 9-12. III 1, 2. XXX. 1, 3).

Εὐθυδήμος Β', υἱὸς τοῦ Δημητρίου. Α. Τετράδρ. καὶ δρ.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ, Παιδικὴ κεφαλὴ τοῦ βασιλέως, ὄπισθ.
Ἡρακλῆς κατ' ἐνώπιον (Πίναξ ΑΙ' 6). Α. καὶ Νικέλιον, Κεφαλὴ
Ἀπόλλωνος, ὄπισθ. Τρίπους. Πωγωνοφόρος κεφαλὴ Ἡρακλέους,
ὄπισθ. Ἴππος (B. M. Cat., Πίν. III. 3-7).

Πανταλέων, σύγχρονος ἢ διάδοχος Εὐθυδήμου τοῦ Β'.
Α. Τετράδρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ, Ζεὺς καθήμενος ἐπὶ
Ὠρόνου κρατῶν ἀγαλμάτιον Ἑκάτης (B. M. Cat., Πίν. XXX.
4). Α. τετράγωνον, Ἑλληνικαὶ καὶ Ἰνδικαὶ Παλικάι ἐπιγρ. Σχῆμα
δρυγόμενον, ὄπισθ. Λέων (ἐν. ἀ., Πίν. III. 9). Νικέλινα καὶ Α.
στρογγύλα, Κεφαλὴ Διονύσου, ὄπισθ. Πάνθηρ.

Ἀγαθοκλῆς, σύγχρονος ἢ διάδοχος τοῦ Πανταλέοντος.
Α. Τετράδρ. ἀναμνηστικὰ τῶν προκατόχων αὐτοῦ (α) Ἀλεξάνδρου τοῦ
Μεγάλου, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, κεφαλὴ Ἀλεξάνδρου
ἐν λεοντῇ, ὄπισθ. ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ,
Ζεὺς ἀετοφόρος ἐπὶ Ὠρόνου καθήμενος (Num. Chron., 1880 Πίν.

X. 1). (5) Ἀντιόχου τοῦ Β' (;) ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, ὁπισθ. ἡ αὐτὴ ἐπιγρ., ὡς ἐπὶ τοῦ προηγουμένου, Ζεὺς ἄρ. ἐξακοντίζων κττ. ραυνὸν (B. M. Cat., Πίν. XXX. 5). (γ) τοῦ Διοδότου, ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, ὁπισθ. ὡς τὸ προηγούμενον (Πίναξ ΑΓ'. 7.) (δ) Εὐθυδήμου ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ ΘΕΟΥ. Ὅπισθ., ἐπιγρ. ὡς ἐπὶ τοῦ προηγουμένου, Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου (B. M. Cat., Πίν. IV. 3). Ἐπίσης Α' τετράδρ., καὶ ἡμίδρ. μετὰ μόνου τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀγαθοκλέους, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ, Ζεὺς ἱστάμενος φέρων Ἑκάτην (Id. Πίν. IV. 4). Νικέλινα καὶ Α' (στογγύλα), Προτομὴ Διονύσου, ὁπ. πάνθηρ. Α' τετράγωνα μετὰ διγλώσσων (Ἑλληνικῶν καὶ Ἰνδικῶν Παλικῶν ἐπιγραφῶν, Σχῆμα ὀρχούμενον, ὁπισθ. Λέων, κτλ. ε. δ. Πίν. VI. 9). Α' Ἀρία Παλικὴ ἐπιγρ., Βουδοικὸν ἄλσος, ὁπισθ. Ἰερὸν δένδρον (ἐν. δ. Πίν. IV. 10).

* **Ἀντίμαχος**, σύγχρονος τοῦ Ἀγαθοκλέους. Α' Τετράδρ. ἀναμνηστικὰ τοῦ προγόνου αὐτοῦ Διοδότου, ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, ὁπισθ. ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ ΘΕΟΥ, Ζεὺς πρὸς ἄρ. κραδαίνων κεραυνὸν (B. M. Cat. Πίν. XXX. 6). Ἐπίσης Α' τετράδρ., ὁπ. ἡμίδρ. καὶ ὀβολοί. Κεφαλὴ Ἀντιμάχου μετ' εὐρείας Μακεδονικῆς καυσίας, ὁπισθ. ΒΑΣΙΛΕΟΣ ΘΕΟΥ ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ Ποσειδῶν ἱστάμενος κρατῶν τρίαιναν καὶ κλάδον φοίνικος (Πίναξ. ΑΕ'. 1.). Α' Ἐλέφας, ὁπισθ. Νίκη ἐπὶ πρῶρας (B. M. Cat., Πίν. XXX. 7).

Εὐκρατίδης, βασιλεὺς τῆς Βακτρίας καὶ Ἰνδικῆς, περὶ τὰ 200 - 150 π. Χ. Α' μέγα νόμισμα εἰκοσι στατήρων ὀλκῆς, τὸ μέγιστον τῶν ὑπαρχόντων ἀρχαίων χρυσῶν νομισμάτων, ἀποκείμενον δὲ νῦν ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Ἑθνικῇ Βιβλιοθήκῃ. Εμπρ. Προτομὴ βασιλέως μετὰ κράνους κοσμουμένου διὰ κεράτων καὶ ὥτὸς ταύρου, ὁπισθ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ, οἱ Διόσκουροι ἔφιπποι (Rev. Num., 1867, σ. 382). Ἐπίσης Α' στατήρες ὁμοίотυποι. Α' τετράδρ. καὶ ὁρ. Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ, ἐνίστο προσθήκη τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ. Προτομὴ μετὰ διαδήματος ἢ κράνους,

δισθ. Οἱ Διόσκουροι ἔφιπποι (Πίναξ ΔΕ'. 2.), ἡ Ἀπόλλων ἱστά-
μενος. **Ρ** ὁβολοί, Πῖλοι τῶν Διοσκούρων. Τῶν νομισμάτων τοῦ
βασιλέως τούτου ὑπάρχουσι πολυάριθμοι βαρβαρικά ἀπομιμήσεις.
Ἰπάρχει ὡσαύτως ἡμίδραχμον μετὰ διγλώσσου (Ἀριανῆς καὶ
Ἑλληνικῆς) ἐπιγραφῆς, τύπος — οἱ Διόσκουροι ἱστάμενοι (B. M.
Cat., Πίν. XXX. 9.). **Α** στρογγύλα μεθ' Ἑλληνικῶν καὶ τετρά-
γωνά μετὰ διγλώσσων ἐπιγρ., ἔμπ. Κεφαλὴ βασιλέως ἡ Ἀπόλ-
λωνος, δισθ. Ἴππος ἱππεύς· οἱ Διόσκουροι· οἱ πῖλοι τῶν Διοσκού-
ρων· Νίκη· Ζεὺς καθήμενος (B. M. Cat., Πίν. VI. 1-8. XXX.
10-12).

Εὐκρατίδης μετὰ Ἡλιοκλέους καὶ Λαοδίκης.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΕΥΚΡΑΤΙ- ΔΗΣ Προτομὴ κρανοφόρος τοῦ Εὐκρατίδου. (B. M. Cat., Πίν. VI. 9, 10.)	ΗΛΙΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΗΣ Προτομαὶ Ἡρακλέους ἀστεφεοῦς καὶ Λαοδίκης μετὰ διαδήματος. Ρ Τετράδρ. καὶ δρ.
---	---

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ λέξις υἱὸς πρέπει νὰ ὑπονοηθῇ ὡς
ὁ συνδετικὸς δεσμὸς μεταξὺ τῶν δύο ὄψεων τοῦ νομίσματος, ἐπο-
μένως ὅτι ὁ Ἡλιοκλῆς καὶ ἡ Λαοδίκη ἦσαν ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ
τοῦ Εὐκρατίδου. Ἐν τούτοις ὁ von Sallet ὑποθέτει ὅτι ὁ Εὐκρα-
τίδης ἔκοψε τὸ νόμισμα τοῦτο ἐπὶ τῶν γάμων τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἡλιο-
κλέους μετὰ ἡγεμονίδος, καλουμένης Λαοδίκης, ἥτις πιθανὸν ὅτι
ἦτο ἑγγονος Ἀντιόχου τοῦ Γ' τῆς Συρίας.

Πλάτων, σύγχρονος τοῦ Εὐκρατίδου. Μοναδικὸν τετράδραχ-
μον αὐτοῦ μετὰ χρονολογίας, ἐν τῷ Βρετανικῷ Μουσεῖῳ. Προ-
τομὴ τοῦ βασιλέως μετὰ κράνους, ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν τοῦ Εὐ-
κρατίδου, δισθ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ, Ἡλῖος
ἐπὶ τεθρίππου κατ' ἐνώπιον. Χρονολογία [Ρ]ΜΙ, 147 = 166 τοῦ
συστήματος τῶν Σελευκιδῶν (B. M. Cat., Πίν. VI. 11).

Ἡλιοκλῆς, περὶ τὰ 155-125 π. Χ, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ
Εὐκρατίδου, πιθανῶς ὁ τελευταῖος Ἑλλήν βασιλεὺς, τῶν ἀρξάντων
τῆς πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἰνδικοῦ Καυκάσου χώρας.

Προτομή Ἡλιοκλέους μετὰ διαδήμα-
τος. (Πίναξ ΔΕ', 3, καὶ B. M.
Cat, Πίν. XXXI. 1.)

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΗΛΙΟΚΛΕΟΥΣ ΔΙ-
ΚΑΙΟΥ Ζεὺς ἱστάμενος κρατῶν
κεραυνὸν καὶ σκῆπτρον ἢ καθήμε-
νος καὶ κρατῶν Νίκην καὶ σκῆ-
πτρον ρ Τετράδρ.
ρ Δρ.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε συνήθως βαρβάρου τέχνης. Ὅπισθόντι-
ποι—Ζεὺς ἱστάμενος ἵππος. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου ἢ ἐτέρου
τινὸς Ἡλιοκλέους, ὁ Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν ὑπεκεκρίσθη ὑπὸ
ἐγχωρίου σταθμητικοῦ κανόνος ἀργύρου, οὗτινος ὁ μὲν στατήρ
ἔλκει 150 κ. τὸ δὲ τέταρτον τοῦ στατήρος 38 κ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΗΛΙΟ-
ΚΛΕΟΥΣ Προτομή τοῦ Ἡρα-
κλέους.

Ἀριανὴ ἐπιγρ., Ζεὺς ἱστάμενος, ὡς
ἄνωτέρω . . . ρ 156 καὶ 34 κ.
(B. M. Cat., Πίν. VII. 5, 6.)

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε τετράγωνά μετὰ διγλώσσων ἐπιγρα-
φῶν, ὅπισθ., Ἐλέφας ἢ ταῦρος Ἰνδικὸς (B. M. Cat., Πίν. VII.
7, 8).

Ἀντιαλκίδας, περὶ τὰ 150 π. Χ. ρ Ἀττικ. τετράδρ. καὶ
Ἰνδικὸς τετράγωνος στατήρ· ὁ τελευταῖος μετὰ διγλώσσου ἐπι-
γραφῆς.

Προτομή βασιλέως, μετὰ διαδήματος.
(B. M. Cat., Πίν. VII, 9.)

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΝ-
ΤΙΑΛΚΙΔΟΥ Ζεὺς Νικηφόρος κα-
θήμενος ἐπὶ θρόνου, μετὰ προτομῆς
ἐλέφαντος ἐγείροντος τὴν προβο-
σκίδα αὐτοῦ πρὸς τὴν Νίκην . . .
ρ Τετράδρ.

Ὅμοιως· ἐν τούτοις ὁ βασιλεὺς ἀ-
παντᾷ ἐνίοτε μετὰ κράνους ἢ φέ-
ρων καυσίαν.

Ὅμ. Ἀλλ' ὁ ἐλέφας εἰς διαφορὰς
στάσεις. ρ Ἰνδικ. 1/4 στατήρος

Στρογγύλα καὶ τετράγωνά Α. Προτομή Διός, ὅπισθ. Πῖλοι τῶν
Διοσκούρων· προτομή τοῦ βασιλέως, ὅπισθ. Ἐλέφας (B. M. Cat.
Πίν. VIII. 1-4).

Ἀνταλκίδας καὶ **Λυσίας**. Δίγλωσσα τετράγωνον. **Α.** ἔμπ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΛΥΣΙΟΥ, Προτομή Ἡρακλέους, πωγωνοφόρου, **ἔπισθ.** Ἀριανὴ ἐπιγραφή περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ Ἀνταλκίδου. Τύπος — Πῖλοι τῶν Διοσκούρων. (Νομισμ. Μουσεῖον Βαδλιανῆς Βιβλιοθήκης) ΕΛΛΑΤΤΙΜ ΣΥΝΑΙΣΑΝ ΥΠΟΔΟΛΛΟΠΙΑ

Θεόφιλος. Δίγλωσσα τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος. **ἔπισθ.** Ἡρακλῆς στέφων ἑαυτὸν. **Α** τετράγωνον — Προτομή Ἡρακλέους, **ἔπισθ.** Κέρας Ἀμαλθείας (B. M. Cat., Πίν. XXXI. 3, 4).

Λυσίας, περί τὰ 150 π.Χ. Ἰνδικὸς σταθμητικὸς κανὼν, τέταρτὸν στατήρος, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΛΥΣΙΟΥ, Προτομή Ἡρακλέους πωγωνοφόρου, **ἔπισθ.** Ἀριανὴ ἐπιγραφή, Ἡρακλῆς στέφων ἑαυτὸν. ΕΛΛΑΤΤΙΜ ΣΥΝΑΙΣΑΝ ΥΠΟΔΟΛΛΟΠΙΑ

Κυκλοτερὴ καὶ τετράγωνον. **Α.** Προτομή Ἡρακλέους, **ἔπισθ.** Ἐλέφας (B. M. Cat., Πίν. VIII. 3-9).

Διομήδης. Δίγλωσσα ἀργυρὰ τέταρτα στατήρος, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΟΥ, **ἔπισθ.** Οἱ Διόσκουροι ἱστάμενοι ἢ ἱπεύοντες. **Α** Οἱ Διόσκουροι ἱστάμενοι, **ἔπισθ.** Ἰνδικὸς ταῦρος (B. M. Cat., Πίν. VIII. 10-14).

Ἀρχέβιος. Δίγλωσσοι **Α** στατήρες καὶ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς. Προτομή τοῦ βασιλέως μετὰ διαδήματος ἢ περικεφαλαίας, **ἔπισθ.** ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΡΧΕΒΙΟΥ, Ζεὺς κατ' ἐνώπιον κρατῶν σκῆπτρον καὶ ἐξακοντίζων κεραυνόν. **Α** (σπρογγύλα), Νίκη, **ἔπισθ.** Γλαῦξ (τετράγωνον), Ἐλέφας, **ἔπισθ.** Γλαῦξ καὶ Προτομή τοῦ Διός, **ἔπισθ.** Πῖλοι τῶν Διοσκούρων (B. M. Cat., Πίν. IX. 1-7 καὶ XXXI. 5).

Ἀπολλόδοτος. Πιθανὸν νὰ ὑπῆρξαν δύο βασιλεῖς τοῦ ὀνόματος τούτου. Τὰ νομίσματα εἶνε πάντοτε δίγλωσσα καὶ ἀπολυθῶσι τὸν Ἰνδικὸν σταθμητικὸν κανόνα. **Α** τέταρτα στατήρος,

στρογγύλα ἢ τετράγωνα, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Ἐλέφας, ὅπισθ. Ἰνδικὸς ταῦρος· καὶ τετράγωνα Α, Ἀπόλλων ἱστάμενος, ὅπισθ. Τρίπους (B. M. Cat., Πίν. 18, 8-13). Μεταγενεστέρα τεχνοτροπία (ἴσως Ἀπολλόδοτος Β'), Ρ στατήρες, ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, ὅπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη (Πίναξ ΛΑ'. 2). Τέταρτα στατήρος ὅμοια, ἀλλ' ἄνευ τῆς λέξεως ΜΕΓΑΛΟΥ, καὶ ἄλλα φέροντα ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ. Α στρογγύλα καὶ τετράγωνα, Ἀπόλλων ἱστάμενος ἢ καθήμενος, ὅπισθ. Τρίπους. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ, ὁμοίως (B. M. Cat., Πίν. X. 1-9).

Στράτων Α', σύγχρονος τοῦ Ἡλιοκλέους. Δίγλωσσοι Ρ στατήρες καὶ τέταρτα στατήρων ὀλκῆς Ἰνδικῆς, καὶ Α ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ (ἢ ΔΙΚΑΙΟΥ) ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ, Προτομή μετὰ κράνους ἢ διαδήματος, ὅπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη (B. M. Cat., Πίν. X. 10-13. XI. 1. XXXI. 6). Τετράγωνα Α Προτομή Ἡρακλέους, ὅπισθ. Νίκη· Ἀπόλλων ἱστάμενος, ὅπισθ. τρίπους. Στρογγύλα Α, Προτομή Ἀπόλλωνος, ὅπισθ. Φαρέτρα (B. M. Cat., Πίν. XI. 2-5).

Ἀγαθόκλεια, σύζυγος (;) Στράβωνος τοῦ Α'. Τετράγωνα δίγλωσσα Α ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΘΕΟΤΡΟΠΟΥ ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΑΣ, Προτομή κρανοφόρος, ὅπισθ. Ἡρακλῆς καθήμενος ἐπὶ βράχων (B. M. Cat., Πίν. XI. 6).

Στράτων Β', υἱὸς Στράτωνος τοῦ Α'. Δίγλωσσα Ρ τέταρτα στατήρος ὀλκῆς Ἰνδικῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΥΙΟΥ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ Προτομή μετὰ διαδήματος, ὅπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη· ἄλλα δὲ φέρουσι ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ (B. M. Cat., Πίν. XXXI. 7).

Μένανδρος, μνημονευόμενος ὑπὸ τοῦ Στράβωνος (XI, 11. 1) ὡς ἐπεκτείνας τὸ κράτος αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τοῦ Ἰσά-

μου (παραποτάμου τοῦ Γάγγου, ἴσως ἐπέκεινα τοῦ Ζούμνα). Δί-
γλωσσοι Ρ στατήρες καὶ τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙ-
ΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ. *Συνήθεις τύποι* — Προτομή μετὰ
διαδήματος ἢ κράνους, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη· ἔμπ. Κεφαλὴ
Ἀθηνᾶς, ὀπισθ. Γλαῦξ. Τετράγωνον Α, ἔμπ. Προτομή βασιλέως,
ὀπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη· ἔμπ. Προτομή Ἀθηνᾶς, ὀπισθ. Ἴππος
ἀνορθούμενος, Νίκη, ἀσπίς, γλαῦξ· ἔμπ. Κεφαλὴ ταύρου, ὀπισθ.
Τρίπους· ἔμπ. Κεφαλὴ ἐλέφαντος, ὀπισθ. Ῥόπαλον· ἔμπ. Τροχός,
ὀπισθ. Φοῖνιξ· ἔμπ. Νεαρά ἄρρην κεφαλὴν, κάμηλος, ἐλέφας, κε-
φαλὴ κάπρου, ὀπισθ. Δελφίς, κεφαλὴ ταύρου, κέντρον ἐλέφαντος,
κλάδος φοίνικος. Ἐπίσης τετράγωνον Α φέροντα ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙ-
ΚΑΙΟΥ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ, ἔμπ. Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, ὀπισθ. Λέων (B. M.
Cat., Πίν. XI, 7-13. XII. 1-7. XXXI. 8-12).

Ἐπανδρος. Δίγλωσσα ἄργυρᾶ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς
ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΠΑΝΔΡΟΥ, Προτομή μετὰ δια-
δήματος, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη. Τετράγωνον Α, Νίκη στεφανη-
φόρος, ὀπισθ. Ἰνδικὸς ταῦρος (B. M. Cat., Πίν. XXXI. 13 καὶ
XII. 8).

Διονύσιος. Δίγλωσσα ἄργυρᾶ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς
ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, Προτομή βασιλέως
μετὰ διαδήματος, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη. Τετράγωνον Α. Ἀπόλ-
λων ἱστάμενος. ὀπισθ. Τρίπους· βασιλικὸν διάδημα (B. M. Cat.,
Πίν. XII. 9. XXXI. 14).

Ζωῆλος. Δίγλωσσα ἄργυρᾶ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς,
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥ (ἢ ΣΩΤΗΡΟΣ ΖΩΙΛΟΥ), Προτομή βασιλέως
μετὰ διαδήματος, ὀπισθ. Ἡρακλῆς ἱστάμενος ἢ Ἀθηνᾶ μαχομένη.

Κυκλικὰ καὶ τετράγωνον Α, ἔμπ. Ἀπόλλων ἱστάμενος, ὀπισθ.
Τρίπους, ἔμπ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους, ὀπισθ. Τόξον καὶ γωρυτὸς ἐν
στεφάνῳ κισσοῦ (B. M. Cat., Πίν. XII. 10-13. XXXII. 1, 2).

Ἀπολλοφάνης. Δίγλωσσα Ρ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς

ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ (οὐτω), Προτομή μετὰ κράνους(;), ὀπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη (B. M. Cat., Πίν. XIII. 1).

Ἀρτεμίδωρος. Δίγλωσσοι *P* στατῆρες καὶ τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος ἢ κράνους, ὀπισθ. Ἀρτεμις τοξεύουσα (type parlant). Νίκη στεφανηφόρος (B. M. Cat., Πίν. XXXII. 3-5).

Τετράγωνα *A*, Ἀρτεμις ἱσταμένη κατ' ἐνώπιον, ἐξάγουσα βέλος ἐκ τῆς φαρέτρας, ὀπισθ. Ἰνδικὸς ταῦρος (B. M. Cat., Πίν. XIII. 2).

Ἀντίμαχος Β'. (Νικηφόρος). Δίγλωσσα ἀργυρᾶ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ, Νίκη στεφανηφόρος, ὀπισθ. Βασιλεὺς ἔφιππος.

Τετράγωνα *A*, ἔμπ. Αἰγίς, ὀπισθ. Στέφανος καὶ φοῖνιξ (B. M. Cat., Πίν. XIII. 3, 4).

Φιλόξενος. Δίγλωσσοι ἀργυροῖ στατῆρες καὶ τετράγωνα τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος ἢ κράνους, ὀπισθ. Βασιλεὺς ἔφιππος. Τετράγωνα *A*, ἔμπ. Τύχη ἢ Πόλις, ἱσταμένη μετὰ κέρματος Ἀμαλθείας, ὀπισθ. Ἰνδικὸς ταῦρος ἔμπ. Ἥλιος ἱστάμενος, ὀπισθ. Νίκη στεφανηφόρος (B. M. Cat., Πίν. XIII. 5-10).

Νικίας. Δίγλωσσα ἀργυρᾶ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΝΙΚΙΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος, ὀπισθ. Σχῆμα ἀνθρώπινον ἱστάμενον καὶ φοῖνικα κρατοῦν (B. M. Cat., Πίν. XXXII. 6.)

Τετράγωνα *A*, ἔμπ. Προτομή μετὰ διαδήματος, ὀπισθ. Ἰππεὺς ἔφιππος ἢ ἄγκυρα μετὰ δελφίνος ἐλίσσομένου περὶ αὐτήν (B. M. Cat., Πίν. XIII, 11, 12).

Ἰππόστρατος. Δίγλωσσοι **Ρ** στατῆρες καὶ τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΙΠΠΟΣΤΡΑΤΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος, ὀπισθ. Τύχη ἢ Πόλις ἱσταμένη. Ἔτερα μετὰ τοῦ προσθέτου τίτλου ΜΕΓΑΛΟΥ, ὀπισθ. Βασιλεὺς ἔφιππος (B. M. Cat., Πίν. XIV. 1-5).

Τετράγωνα **Α**, ἔμπ. Τρίτων φέρων δελφίνα καὶ πηδάλιον, ὀπισθ. Θεὰ πυργοστεφῆς κρατοῦσα φοίνικα· ἔμπ. Ἀπόλλων ἱστάμενος, ὀπισθ. Τρίπους· ἔμπ. Μορφή, καθημένη ἐπὶ θρόνου, κατ' ἐνώπιον, ὀπισθ. Ἴππος (B. M. Cat., Πίν. XIV, 6-8).

Ἀμύντας. Δίγλωσσοι **Ρ** στατῆρες καὶ τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ ΑΜΥΝΤΟΥ. Προτομή κρανοφόρος μετὰ διαδήματος, φέρουσα καυσίαν ἢ καὶ γυμνή, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ μαχομένη ἢ Ζεὺς Νικηφόρος καθημένος ἐπὶ θρόνου κατ' ἐνώπιον (B. M. Cat., Πίν. XIV, 9, 10).

Τετράγωνα **Α**, Προτομή θεοῦ παγωνοφόρου καὶ ἀκτινοστεφοῦς, φέροντος Φρύγιον πῖλον ἢ τιάραν, ὀπισθ. Ἀθηνᾶ ἱσταμένη (B. M. Cat., Πίν. XIV, 11).

Τήλεφος. Δίγλωσσα **Ρ** τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΤΗΛΕΦΟΥ, Σχύθης (;) ὁ γίγας ἔχων ὄφεις ἀντὶ ποδῶν, κρατῶν σφῦραν ἐν ἐκάστη τῶν χειρῶν, ὀπισθ. Ἥλιος ἀκτινοστεφῆς καὶ ἄρρην παράστασις φέρουσα στέφανον ἢ κερασφόρος, ἱσταμένη δὲ κατ' ἐνώπιον (B. M. Cat., Πίν. XXXII, 7).

Ερμαῖος. Δίγλωσσοι **Ρ** στατῆρες καὶ τέταρτα στατήρων Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΡΜΑΙΟΥ, Προτομή μετὰ διαδήματος ἢ κράνου, ἢ βασιλεὺς ἔφιππος, ὀπισθ. Ζεὺς ἐπὶ θρόνου κατ' ἐνώπιον (Πίναξ ΑΑ'. 3). Τετράγωνα καὶ κυκλικά **Α** ὁμοιάζοντα τὰ **Ρ**, ἢ ἔμπρ. Κεφαλὴ παγωνοφόρου θεοῦ ἀκτινοστεφοῦς ἢ φέρουσα Φρύγιον πῖλον ἢ τιάραν, ὀπισθ. Ἴππος ἢ Ζεὺς ἐπὶ θρόνου (B. M. Cat., Πίν. XV, 1-7).

Τὰ νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου ἀντεγράφησαν ὑπὸ τοῦ

βαρδάρου Καδφίζου, μετὰ τῆς παρανενοημένης ἐπιγραφῆς ΣΤΗΡΟΣ ΣΥ ΕΡΜΑΙΟΥ ἀντὶ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΡΜΑΙΟΥ. Τινὲς τῶν ἀπομιμήσεων τούτων φέρουσιν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως Νίκην (B. M. Cat. Πίν. XV, 8· XXXII, 8).

Ἑρμαῖος καὶ Καλλιόπη. Δίγλωσσα ἀργυρᾷ τέταρτα στατήρος Ἰνδικῆς ὀλκῆς, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΡΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ, Προτομαὶ βασιλέως καὶ βασιλίσσης μετὰ διαδήματος, ὀπισθ. Βασιλεὺς ἔφιππος (B. M. Cat., Πίν. XV. 9, 10).

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΗ. Αἱ Ἰνδικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ὀψεων τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων νομισμάτων εἶνε δύο εἰδῶν, (α) Ἰνδοκपालिकाί, ἀπαντῶσαι μόνον ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Πανταλέοντος καὶ Ἀγαθοκλέους καὶ (β) Ἀριανοपालικαὶ ἐπὶ τῶν νομισμάτων πάντων τῶν λοιπῶν μοναρχῶν. Ἡ ἐπιγραφή τοῦ νομίσματος ἄρχεται σχεδὸν πάντοτε διὰ τῆς λέξεως **𐤱𐤲𐤱𐤺**, Μαχαράαα = ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Αὕτη δ' ἀκολουθεῖται ὑπὸ ἐνὸς ἢ πλείονων πομπωδῶν ἐπιθέτων, οἷα τὰ **𐤱𐤲𐤱𐤺**, τραδαάαα = ΣΩΤΗΡΟΣ· **𐤱𐤲𐤱𐤺**, δχραμικάαα = ΔΙΚΑΙΟΥ· **𐤱𐤲𐤱𐤺**, γιαναδχαράαα = ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ· **𐤱𐤲𐤱𐤺**, απαδιχατάαα = ΑΝΙΚΗΤΟΥ· **𐤱𐤲𐤱𐤺**, μαχατάαα = ΜΕΓΑΛΟΥ· **𐤱𐤲𐤱𐤺**, πραισιχάαα = ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ· **𐤱𐤲𐤱𐤺**, παλανακραμάαα = ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ· **𐤱𐤲𐤱𐤺**, ραγιαδιραγιάαα = ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ. Ἐνίοτε ἀπαντῶσι καὶ ἄλλαι λέξεις μὴ δυνάμεναι νὰ ἀποδοθῶσι δι' Ἑλληνικῶν τῆς αὐτῆς σημασίας. Τελευταῖον πάντων ἔρχεται τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως, μεταγεγραμμένον, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν πιστῶς ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἂν καὶ ἐνίοτε δυσκόλως ἀναγνωρίζεται ἐν τῇ Ἰνδικῇ αὐτοῦ μορφῇ, π. χ. **𐤱𐤲𐤱𐤺**, Ἑκουκρατιδάαα = ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ· **𐤱𐤲𐤱𐤺**, Στρατάααα = ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ· **𐤱𐤲𐤱𐤺**, Μεναδράααα = ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ· **𐤱𐤲𐤱𐤺**, Χεραμαγιάαα = ΕΡΜΑΙΟΥ, κτλ. Πλήρη κατάλογον τῶν Πρακритικῶν τούτων ἐπιγραφῶν μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἀγγλικῶν αὐτῶν μεταφράσεων εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ Καταλόγῳ τοῦ καθηγητοῦ Gardner, τῷ ἤδη πλειστάκις μνημονευθέντι.

Αἱ σειραὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὀνόματα φερόντων βασιλέων περ-
 τούνται μετὰ τοῦ Ἑρμαίου, τοῦ πιθανῶς βασιλεύσαντος κατὰ τὴν
 ἱστορικὴν τῆς τελευταίας ἡμισείας ἑκατονταετηρίδος πρὸ Χριστοῦ.
 Ἐντούτοις οἱ Ἑλληνικοὶ χαρακτῆρες ἐξηκολούθουν παραμένοντες
 ἐν χρήσει ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ἑκατονταετηρίδα μετὰ Χριστὸν ἐπὶ
 τῶν νομισμάτων τῶν κατακτητῶν Σκυθῶν βασιλέων, Καδφίζου
 τοῦ Α' (μετὰ τύπων τοῦ Ἑρμαίου), Καδάφου, Καδφίζου Β',
 Κανήρκου (87-106 μ. Χ.¹), Ὀσήρκου (περὶ τὰ 111-129 μ. Χ.),
 καὶ Βαζοδήου ἢ Βάζου Δέβα (122-176 μ. Χ.): Τούτων αἱ σει-
 ραὶ μετὰ τῶν ὀνομάτων (εἰς Ἑλληνικοὺς χαρακτῆρας) καὶ πα-
 ραστάσεων μεγάλου ἀριθμοῦ θεοτήτων ληφθεῖσων ἐκ διαφόρων
 μυθολογιῶν εἶνε μεγάλης σπουδαιότητος.

Ἐκ τούτων δὲ μνημονευτέαι ἐνταῦθα αἱ ἐξῆς: — ΗΛΙΟΣ, ΣΑ-
 ΛΗΝΗ, ΝΑΝΑΙΑ, ΝΑΝΑ καὶ ΝΑΝΑ ΡΑΟ, ΗΡΑΚΙΛΟ, ΡΑΟ ΡΗΟΡΟ,
 ΡΙΟΜ, ΣΑΡΑΠΟ, ΩΡΟΝ, πιθανῶς τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν Ἥλιον,
 Σελήνην, Ἀρτέμιδα (;), Ἡρακλῆν, Ἀρην (;), Ῥώμην (;), Σέρα-
 πιν καὶ Οὐρανόν (;).

Ἀπαντῶσι δὲ καὶ πλεῖστα ἄλλα ὀνόματα θεοτήτων, ἅτινα
 φαίνονται ὄντα Περσικῆς καὶ Ἰνδικῆς καταγωγῆς. Τούτων ση-
 μειωτέα τὰ ἐξῆς: ΑΘΡΟ, ΑΡΑΕΙΧΡΟ, ΑΡΟΟΑΣΠΟ, ΜΑΝΑΟΒΑΓΟ,
 ΜΑΟ, ΜΕΙΡΟ, ΟΑΝΙΝΔΑ, ΟΑΔΟ, ΟΡΛΑΓΝΟ, ΦΑΡΡΟ (Περσικά),
 καὶ ΑΡΔΟΧΡΟ, ΜΑΑΣΗΝΟ, ΟΚΡΟ, ΣΚΑΝΔΟ ΚΟΜΑΡΟ, ΒΙΖΑΓΟ,
 ΒΟΔΔΟ, ΒΟΥΔΔΟ καὶ ΟΔΥΟ ΒΟΥ ΣΑΚΑΜΑ (Ἰνδικά), περὶ ὧν,
 ὁ ἀναγνώστης ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ μελετήσῃ ἐπὶ πλέον τὸ θέμα,
 εὕρισκει λεπτομερεῖς πληροφορίας ἐν τῷ British Museum Catalo-
 gue, εἰσαγωγῆς σελὶς Ixii, κ. ἐξ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐν τοῖς γειτονικοῖς βαρβαρικοῖς βασιλείοις, ἐν
 τῇ χώρᾳ τοῦ Πανζάβ, καὶ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἰνδοῦ, ἢ διὰ τοῦ Ραν-
 ζαβάλα καὶ Μαύου ἀρχομένη νομισματοκοπία, πιθανῶς μετὰ τὸ

1) Τὸ χρονολογικὸν σύστημα τῶν Σακῶν, ἀναχωροῦν ἀπὸ τοῦ 78 μ. Χ. ἄρχεται πι-
 θανῶς ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ὑπὸ τοῦ Κανήρκου ἱδρύσεως τοῦ Σακικοῦ κράτους ἐν Ἰνδῇ.

100 π. Χ., βαδίζει παραλλήλως πρὸς τὴν τῶν Ἑλλήνων βασιλέων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μενάνδρου μέχρι τῆς τοῦ Ἑρμαίου, καὶ ἐξακολουθεῖ ἐπὶ πολὺ μετὰ ταῦτα. Οἱ κυριώτατοι δὲ βασιλεῖς τῆς δυναστείας ταύτης τῶν Σακῶν εἶνε οἱ Μαῦος (περὶ τὰ 100 π. Χ.), Ἄζης, Ἀζίλισης, Ὀνώνης, Σπαλιρίσης, Σπαλαχόρης, Σπαλῦρις, κτλ. Ἐτέρα τις σύγχρονος δυναστεία (50 π. Χ. - 50 μ. Χ.) παρέχει τὰ ὀνόματα τῶν Γονδοφάρης, Ἀδδάγασος, Ὀρθάγνης, Ἀρσάκης, Πακόρης, Ζειωνίσης, κτλ. [καὶ Σαναθάρης. Τὰ ἀργυρὰ καὶ χαλκὰ αὐτῶν νομίσματα, παρουσιάζουσι μεγάλην ὁμοιότητα κατὰ τὰς ἐπιγραφάς, τύπους καὶ σταθμητικὸν κανόνα πρὸς τὰ τῶν τελευταίων Ἑλλήνων βασιλέων, ἐνῷ συγχρόνως δεικνύουσι καὶ τινα συγγένειαν πρὸς τὴν νομισματοκοπίαν τῶν Ἀρσακιδῶν. Πρβλ. τὴν φράσιν ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, τὰ ὀνόματα Ἀρσάκης καὶ Πάκορος, πρὸ πάντων δὲ τοὺς Παρθικοὺς νομισματικούς τύπους τοῦ Σαναθάρου (ἴδε σελ. 431), οἵτινες ἄγουσιν ἡμᾶς νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι μία τῶν δυναστιῶν τούτων ἦτο διακλάδωσις τῆς Παρθικῆς.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Γεγονὸς ἀξιοσημείωτον εἶνε ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν περίοδον τῆς Περσικῆς κυριαρχίης δὲν φαίνεται ὅτι ἐκόπη νόμισμά τι ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀληθὲς μὲν εἶνε ὅτι ὁ Ἀρυάνδης, σατράπης τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ Δαρείου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὑστάσπου, ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου (IV. 166) ὅτι ἔκοψεν ἀργυρᾶ νομίσματα, ἀμιλλώμενα κατὰ τὴν ἀγνότητά τοῦ μετάλλου πρὸς τὰ τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, ἀλλ' οὐδὲν τῶν νομισμάτων τούτων διεσώθη μέχρις ἡμῶν, ἢ τοῦλάχιστον οἱ νομισματικοὶ δὲν κατάρθωσαν νὰ ἀναγνωρίσωσιν αὐτά. Οὕτω δύναται νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἡ νομισματοκοπία τῆς Αἰγύπτου ἄρχεται ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἀναμφιβόλως ἱδρυσε νομισματοκοπεῖα ἐν Αἰγύπτῳ. Τὰ Αἰγυπτιακὰ αὐτοῦ νομίσματα εἶνε χρυσοὶ στατῆρες καὶ ἀργυρᾶ τετράδραχμα, δυνάμενα νὰ διακριθῶσι τῶν κοπέντων ἀλλαχοῦ τοῦ κράτους αὐτοῦ διὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν Αἰγυπτιακῶν συμβόλων καὶ μονογραφημάτων, τῶν ἀπαντῶντων ὡσαύτως ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρων νομισμάτων Πτολεμαίου τοῦ Α'. Γενικῶς ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ μακρὰ σειρά τῶν νομισμάτων τῶν Πτολεμαίων εἶνε ἡ δυσκολωτάτη πρὸς κατάταξιν σειρά τῆς Ἑλληνικῆς νομισματικῆς, καὶ τοσοῦτον ὥστε ὁ E. H. Bunbury ἐν τῷ *Dictionary of Greek and Roman Biography* τοῦ *Smith*, παρατηρεῖ, ὅτι «πλεῖστα ἐξ αὐτῶν δύνανται μόνον ὑποθετικῶς νὰ καταταχθῶσιν εἰς τοὺς διαφόρους μονάρχας, ὡς ὀλίγων μόνον φερόντων ἕτερον τίτλον ἢ τὸν τοῦ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ἔνεκα δὲ τούτου εἶνε μικρᾶς ἢ καὶ οὐδεμιᾶς ἱστορικῆς ἀξίας».

Ἐντούτοις πολλὰ ἐγένοντο, ἀφ' ὅτου ταῦτα ἐγράφησαν, αἰρῶντα τὰς δυσκολίας τὰς περικυκλούσας τὸν νομισματικὸν τὸν ἀποπειρώμενον νὰ κατατάξῃ ἀκριβῶς τὴν νομισματοκοπίαν τῶν Πτολεμαίων βασιλέων τῆς Αἰγύπτου, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν κ. κ. R. S

Poole καὶ F. Feuardent, ἐπιμελῶς μελετησάντων τὴν Πτολεμαϊκὴν σειράν, καὶ συγκεντρωσάντων τὰ συμπεράσματα αὐτῶν εἰς δύο συγγράμματα, εἰς ᾧ καὶ παραπέμπομεν τοὺς ἔχοντας χρόνον ἢ κλίσιν πρὸς περαιτέρω μελέτην τοῦ θέματος. Εἶνε δὲ ταῦτα τὰ ἑξῆς: B. M. Cat., *The Ptolemies Kings of Egypt* 1883 ὑπὸ R. S. Poole καὶ *Numismatique — Egypte ancienne*, 1er partie. *Monnaies des rois*, ὑπὸ F. Feuardent. Συμβουλευτέον ἐπίσης τὰ ἄρθρα τοῦ κ. J. P. Six ἐν τῇ *Numismatique Chronicle* τῶν ἐτῶν 1877 καὶ 1886.

Πτολεμαῖος Α'. (Σωτήρ), κυβερνῶν ἐπ' ὀνόματι Φιλίππου τοῦ Ἀρριδαίου, καὶ τοῦ νεαροῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Δ', τῷ 323-311 π. Χ. ἀνεξάρτητος δὲ τῷ 311-305 π. Χ., τέλος δὲ βασιλεὺς τῷ 305-284 π. Χ. Κατ' ἀρχὰς ὁ Πτολεμαῖος ἔκοψε νομίσματα ἐπ' ὀνόματι Φιλίππου τοῦ Γ', ἢ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀλεξάνδρου, μετὰ τῶν συνήθων τύπων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ταῦτα δέ, ἰσως ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ Φιλίππου ἐν ἔτει 316 π. Χ., ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τετραδράχμων (εἰσέτι Ἀττικῆς ὀλκῆς), φερόντων τὸν συνήθη ὀπισθότυπον, ἥτοι Δία καθημένον ἐπὶ θρόνου. Ὅμως ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὅψεως ἔχουσι κεφαλὴν Ἀλεξάνδρου, φέρουσιν δὲ ὀπίσθιος (Πίναξ Α'. 5.). Βραχὺ μετὰ τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον, ὁ ὀπισθότυπος μεταβάλλεται ὡσαύτως, ἀντικαθισταμένου τοῦ Διὸς ὑπὸ ἀρχαϊκῆς παραστάσεως τῆς Μακεδονικῆς Ἀθηνᾶς Ἀλκίδος ἐκφορῶντος κεραινόν, ὡπλισμένης δὲ δι' ἀσπίδος, ἐνῶ τὸ ἔμβλημα τῶν Πτολεμαίων, ὁ ἐπὶ κεραινοῦ ἰστάμενος ἄετός, προστίθεται ἐν τῷ πεδίῳ ὡς σταθερὸν σύμβολον. Ἐπεταὶ κατόπιν μεταβολὴ τοῦ σταθμητικοῦ κανόνος, ἀντικαθισταμένου τοῦ Ἀττικοῦ ὑπὸ τοῦ Ῥοδιακοῦ (τετράδρ. 240 κ.) (Πίναξ ΛΑ'. 4). Πᾶσαι δ' αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐν τῇ νομισματοκοπίᾳ συνέβησαν, πρὶν ἢ ὁ Πτολεμαῖος προσλάβῃ τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως, πασῶν τῶν ἐπιγραφῶν οὓσων ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, μετὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐξαιρέσεως, ἥτοι τῆς ἐπιγραφῆς ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ (*Zeit. f. Num.*, XIII. Πίν. III. 5), ἥτοι «νόμισμα τοῦ Ἀλεξάνδρου κοπὴν ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου».

Ὅτε δ' ὁ Πτολεμαῖος ἐγένετο ἐν ἔτει 305 π. Χ. βασιλεὺς, ἐπραγματοποιήθη τελικὴ τις μεταβολὴ τοῦ νομίσματος, παραδεκτοῦ γενομένου τοῦ Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος (τετράδρ. 24 κ.) ἀντὶ τοῦ Ροδιακοῦ, ἐκλεχθέντων δὲ τῶν ἐξῆς τύπων:—

Κεφαλὴ Πτολεμαίου μετὰ διαδήμα-
ματος, μετ' αἰγίδος δὲ περὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Ἀε-
τὸς ἐπὶ κεραυνοῦ . . Ρ 224 κ.
(Πίναξ ΑΑ'. 5.)

Οἱ τύποι οὗτοι, ἤτοι ἡ κεφαλὴ τοῦ Σωτῆρος καὶ ὁ ἀετός, ἐγένοντο γενικῶς παραδεκτοὶ ὑπὸ τῶν Λαγιδῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου, τὰ δὲ τετράδραχμα τῶν διαδοχικῶν βασιλείων δύνανται νὰ καταταχθῶσι μόνον δι' ἐπιμελοῦς μελέτης τῶν χρονολογιῶν, αἵτινες γενικῶς ὑπολογίζονται ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς ἀναβάσεως τῶν διαφόρων βασιλέων εἰς τὸν θρόνον. Οὕτω τὰ νομίσματα μερίζονται εἰς διαφόρους διαδοχικὰς σειράς, ὧν τινες μὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσι μετὰ θετικότητος, ἄλλαι δὲ εἶνε ἀμφιβόλου χρονολογίας. Πτολεμαῖος ὁ Α' ἔκοψε νομίσματα οὐ μόνον ἐν Αἰγύπτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Κύπρῳ καὶ Κυρηναϊκῇ· εἶνε δὲ γνωστὰ νομίσματα καὶ τῶν τριῶν μετὰλλων. Τὰ ἐν Κυρηναϊκῇ κοπέντα χρυσᾷ νομίσματα ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψews ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ ἄρμα συρόμενον ὑπὸ ἐλεφάντων, ἡνιοχούμενον δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὡς υἱοῦ τοῦ Ἀμμωνος (B. M. Cat., Πίν. II. 10). Οἱ συνήθεις τύποι τῶν Πτολεμαϊκῶν χαλκῶν νομισμάτων τῶν κατὰ μέγεθος ἀναλογούντων πρὸς τὰ τετράδραχμα, εἶνε:—

Κεφαλὴ Διός, δαφνοστεφής.
(B. M. Cat., Πίν. III. 3.)

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Ἀε-
τὸς μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων,
ιστάμενος ἐπὶ κεραυνοῦ. Μ 1·05

Ἐπὶ τῶν μικροτέρων χαλκῶν νομισμάτων εὕρηται ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου φέροντος δορὸν ἐλέφαντος, ἢ νεαρὰ κεφαλὴ Διός Ἀμμωνος (B. M. Cat., Πίν. III. 7).

Πτολεμαῖος Β'. (Φιλάδελφος), 285-247 π. Χ. Τὰ ἀρ-

χαϊότατα νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ τοῦ Πτολεμαίου Α', ἀπαντῶσιν ὅμως καὶ ἀργυρᾷ ὀκτάδραχμα. Ἐν τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ (261-250 π. Χ.), εἰσῆχθη ἡ λατρεία Πτολεμαίου τοῦ Α', ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ Σωτῆρος, ἔκτοτε δ' ἡ ἐπιγραφὴ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ἐτίθετο ἐπὶ νομισμάτων κοπέντων ἐν Φοινίκῃ οὐχὶ μόνον ὑπὸ τοῦ Φιλαδέλφου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διαδόχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Φιλαδέλφου πρέπει ὡσαύτως νὰ κατὰταχθῇ ἡ πρώτη ἔκδοσις δύο σειρῶν νομισμάτων χαρακτηρὸς ἀναμνηστικῶν νομισματοσήμων. Ἡ πρώτη τούτων παρουσιάζει ἐπὶ τῆς ὀπίσθου ὀψης τὰς κεφαλὰς τῶν ἀποθεωθέντων Πτολεμαίου Α' καὶ τῆς βασιλίσσης Βερενίκης.

ΑΔΕΛΦΩΝ Κεφαλὰὶ Πτολεμαίου
τοῦ Φιλαδέλφου καὶ τῆς βασι-
λίσσης Ἀρσινόης Β'.

ΘΕΩΝ Κεφαλὰὶ τοῦ Σωτῆρος καὶ
Βερενίκης Α'. (Πίναξ ΑΔ'. 6).
Χ' Ὀκτάδραχ. καὶ τετράδρ. πρὸς
δὲ Ρ' ἡμίδρ.

Ἡ δευτέρα σειρά δυνατὸν νὰ περιγραφῇ ὡς ἑξῆς:—

Κεφαλὴ Ἀρσινόης τῆς Β', γυναικὸς ἈΡΣΙΝΟΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ Δι-
τοῦ Φιλαδέλφου. πλοῦν κέρας. Χ' Ὀκτάδρ. καὶ
(B. M. Cat., Πίν. VIII.) τετράδρ. πρὸς δὲ Ρ' Δεκάδρ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Φιλαδέλφου ἄρχεται πρὸς τούτοις ἐν τε τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ σειρά εὐμεγέθων καὶ βαρέων χαλκῶν νομισμάτων, ὧν τὰ μεγαλῆτερα κέρματα ἰσοφαρίζουσι περίπου καθ' ὅλην πρὸς τὴν Αἰγυπτιακὴν λίτραν (οὔτεν, ὅλκ. 1400 κ.). Ταῦτα δ' ἐξηκολούθησαν κοπτόμενα ὑπὸ τῶν ἀκολουθῶν βασιλέων μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Η'.¹:—

(1) Τοῦ κ. Revillout αἱ τελευταῖαι ἔρευναι ἐπὶ τῶν δημοτικῶν παύρων ἔφερον εἰς φῶς ὅτι μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Φιλοπάτορος ὁ χαλκὸς ἦτο μόνον λογιστικὸν νόμισμα ἐν Αἰγύπτῳ, ὅτι ὁ Φιλοπάτωρ ἦτο ὁ πρῶτος βασιλεὺς, ὅστις ἐπέτρεψε νὰ γίνηται χρῆσις τοῦ χαλκοῦ πρὸς μεγάλας πληρωμὰς κατὰ λόγον 120: 1 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ἀργυρὸν, τίλοι δ' ὅτι ὁ Ἐπιφάνης ἀντικατέστησε διὰ σταθμητικοῦ κανόνος χαλκοῦ τὸν ἀρχαῖον κανόνα ἀργύρου, διατηρῶν ὅμως τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν μεταξὺ τῶν δύο μετάλλων καὶ κόπτον νομίσματα τῆς αὐτῆς ὀλκῆς δι' ἀμφοτέρω τὰ ἰσόνομα νομίσματα. Οὕτω 1 ἀργυροῦ νόμισμα θὰ ἦτο ἰσάζιον πρὸς 120 χαλκᾶ νομίσματα τοῦ αὐτοῦ βάρους.

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.

(B. M. Cat., Πίν. V. 7. VI. 4.)

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Δύο

ἀετοὶ ἐπὶ κεραυνοῦ, ἡ ἀετὸς μετ' ἀνοικτῶν πτερύγων ἐπὶ κεραυνοῦ.

M 1·8

Ὀλκὴ περὶ τοὺς 1400 κ.

Τινὰ τῶν ἐν Κυρηναϊκῇ κοπέντων μικροτέρων χαλκῶν νομισμάτων ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως κεφαλὴν Πτολεμαίου τοῦ Σωτήρος ἢ τοῦ Μάγα, βασιλέως ἢ κυβερνήτου τῆς Κυρηναϊκῆς, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ὄψεως, κεφαλὴν τῆς Λιβύης, μετὰ κόμης διευθετημένης κατὰ τὸ Ἀφρικανικὸν ἔθος τῶν τυπικῶν πλοκάμων (B. M. Cat., Πίν. VI. 8), ἡ δ' ἐπιγραφὴ τῶν νομισμάτων τοῦ Μάγα εἶνε ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΓΑ.

Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα Πτολεμαίου τοῦ Β', τὰ κοπέντα ἐν ταῖς Φοινικικαῖς πόλεσι Σιδῶνι, Τύρῳ, Πτολεμαίδι, Ἰόππῃ καὶ Γάζῃ (266-247 π. X.), φέρουσι κατὰ κανόνα ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τὰ ἔτη τῆς ἀρχῆς τοῦ βασιλείως (20-39 π. X.).

Πτολεμαῖος Γ' (Εὐεργέτης), 247-222 π. X. Οἱ τύποι τῶν νομισμάτων τοῦ βασιλείως τούτου ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς τοὺς τοῦ προκατόχου αὐτοῦ. Ἐκοψε δὲ νομίσματα ἐν Κύπρῳ, Φοινίῃ, Αἰγύπτῳ καὶ Κυρηναϊκῇ. Τινὰ τῶν νομισμάτων αὐτοῦ φέρουσι τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εἰκόνα, τούτων δὲ τὸ σπουδαιότατον εἶνε τὸ ἐξῆς χρυσοῦν κέρμα Αἰγυπτιακῆς κατασκευῆς:—

Προτομὴ ἀκτινοστεφῆς τοῦ Εὐεργέτου φέροντος αἰγίδα καὶ σκήπτρον τριαινόμορφον ἐπ' ὤμου.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Κέ-

ρας Ἀμαλθείας ἀκτινοστεφές. (Πίναξ Α'. 6.) X Ὀκτάδρ. 430 κ.

X Τετράδρ. 215 κ.

Τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Εὐεργέτου κοπέντα ἐν Τύρῳ Φοινικικὰ ἀργυρᾶ νομίσματα φέρουσι τὰς χρονολογίας Γ, Δ, Ε, Η καὶ Κ, ἔτη τῆς βασιλείας αὐτοῦ μέχρι τοῦ 228 π. X., ἀφ' οὗ φέρουσι χρονολογίας συμφώνως τῷ χρονολογικῷ συστήματι τῆς Τύρου, (273-274 π. X.), ἥτοι ΜΗ, 48 = 228 π. X. καὶ Ν, 50 = 226 π. X.

Βερενίκη Β'. Θυγάτηρ τοῦ Μάγα τῆς Κυρήνης, βασίλισσα τῆς Κυρηναϊκῆς καὶ συμβασιλὶς ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου. **Χ, Ρ** καὶ **Α** διαφόρων μεγεθῶν. Τύποι — Κεφαλὴ τῆς Βερενίκης, συνήθως μετὰ καλύπτρας, ὀπισθ. **ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ·Κέρας Ἀμαλθείας (Πίναξ Α'. 7. καὶ ΑΕ'. 4)·** ῥόπαλον· κώπη, κτλ. Νομισματοκοπεῖα — Ἐφεσος (Σύμβολον μέλισσα)· Κυρήνη, Εὐεσπερίται, κτλ. (B. M. Cat., Πίν. XIII)

Πτολεμαῖος Δ'. (Φιλοπάτωρ), 222-204 π. Χ. Νομίσματα τῶν συνήθων Πτολεμαϊκῶν τύπων καὶ ἐπιγραφῶν, κοπέντα ἐν Κύπρῳ, Αἰγύπτῳ καὶ Φοινίκῃ. Ἔτερα δὲ φέροντα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κεφαλὴν μετὰ διαδήματος, ἐνίοτε σὺν τῇ ἐπιγραφῇ **ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, Χ (Πίναξ Α'. 8.)** καὶ **Ρ.** Ὁ βασιλεὺς οὗτος κατήρξατο καὶ σειρᾶς ἀργυρῶν νομισμάτων Κυπριακῆς κατασκευῆς καὶ Διονυσιακῶν τύπων συνεχισθείσης ὑπὸ τῶν Πτολεμαίων **Ζ'. Η'. καὶ Θ'.** : —

Προτομὴ βασιλέως ὡς Διονύσου, φέρουσα διάδημα περιπεπλεγμένον διὰ στεφάνου κισσοῦ, ἔχουσα δὲ ἐπ' ὤμου τὸν θύρσον.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Ἀε-
τὸς ἐπὶ κεραυνοῦ μετ' ἀνοικτῶν
πτερύγων. . . **Ρ** Δίδρ. καὶ δρ.
(B. M. Cat., Πίν. XIV. 6.)

Ἀρσινόη Γ', γυνὴ καὶ ἀδελφὴ τοῦ Φιλοπάτορος.

Προτομὴ Ἀρσινόης, φέρουσα στέφανον
(Πίναξ Α'. 9.)

ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ Κέ-
ρας Ἀμαλθείας, οὗ ὑπέρκειται
ἀστήρ. **Χ** Ὀκταδρ.

Ἐπίσης νομισμάτια **Α** μεθ' ὁμοίων τύπων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ συζύγου αὐτῆς, **ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ** (B. M. Cat., Πίν. XV. 7).

Πτολεμαῖος Ε'. (Ἐπεφανής), 204-181 π. Χ. Ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἶνε ἀξιομνημότευτος ἔνεκα τῆς ὀλεθρίας ἀπαλείας τῆς Φοινίκης, ἐν ἔτει 198 π.Χ., οὗ ἔνεκα αἱ μετὰ ταῦτα ἐκδόσεις τῶν νο-

μισμάτων αὐτοῦ περιωρίσθησαν¹ εἰς τὴν Αἴγυπτον, Κυρηναϊκὴν καὶ Κύπρον, ἐν ᾗ νήσῳ ἄρχεται νῦν σειρὰ τετραδράχμων μετὰ χρονολογιῶν, σημειουμένων διὰ συμβόλου L, σημαίνοντος ἔτος (ἴδε σελ. 465). Ἐξηκολούθησαν δ' αὗται μετὰ μικρῶν διαλειμμάτων μέχρι τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Λαθύρου. Εἶνε δὲ τοῦ συνήθους τύπου, ἀλλὰ φέρουσι τὰ σημεῖα τῶν νομισματοκοπειῶν τῆς Πάφου, Σαλαμῖνος καὶ Κιτίου, ΠΑ, ΣΑ καὶ ΚΙ ἢ Κ. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις κέρματα φέροντα τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐπιφανοῦς ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψews τοῦ νομίσματος (B. M. Cat., Πίν. XVI. 1), τοῦθ' ὅπερ ἀπαντᾷ ἐνίοτε ἐν τε τῇ Φοινίκῃ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ. Ἐντούτοις τὰ σπουδαιότατα νομίσματα τοῦ Ἐπιφανοῦς εἶνε τὰ λαμπρὰ χρυσᾷ ὀκτάδραχμα φέροντα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εἰκόνα, καὶ τετράδραχμα ἀργυρᾷ φέροντα τὸν τίτλον ἐπιφανής.

Προτομή τοῦ Ἐπιφανοῦς ἀκτινοστεφής, μετὰ δόρατος ἐπ' ὤμου. (B. M. Cat., Πίν. XVII. 1.)

Προτομή τοῦ Ἐπιφανοῦς μετὰ διαδήματος.

Προτομή Ἐπιφανοῦς μετὰ διαδήματος. (Αὐτόθι, Πίν. XXXII. 7.)

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Κέρας Ἀμαλθείας ἀκτινοστεφές μεταξὺ ἀστέρων. Ϟ Ὀκτάδρ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Ἀετὸς ἐπὶ κεραυνοῦ (Πίναξ Α', 10). Ϟ Ὀκτάδρ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ Κεραυνὸς πτερωτὸς μεταξὺ δύο ἀστέρων. Ϟ Τετράδρ.

Πτολεμαῖος Σ'. (Φιλομήτωρ), 181-145 π. Χ. Ἡ νομισματοκοπία τοῦ βασιλέως τούτου εἶνε λίαν περιπεπλεγμένη μετὰ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου τοῦ Η' (Εὐεργέτου), τοῦ

¹) Ἄν καὶ ὁ Ἐπιφανὴς ἀπώλεσε τὴν Φοινίκην ἐν ἔτει 198 π. Χ., μικρὰ ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ὅτι τὸ Πτολεμαϊκὸν νόμισμα ἐξηκολούθησεν ἐν Φοινίκῃ, τῶν νομισμάτων φερόντων χρονολογίας συμφώνως τῷ συστήματι τῆς Τύρου (275-274 π. Χ.). Ὑπάρχει μακρὰ σειρὰ τοιοῦτων νομισμάτων, φερόντων τὰς χρονολογίας 71-90 τοῦ συστήματος τῆς Τύρου, μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, καὶ 99 (;) - 117 μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ ἔτει, 117 τῆς Τύρου, ἀναλογοῦν πρὸς τὸ 154 τοῦ χρονολογικοῦ συστήματος τῶν Σελευκιδῶν, ἡ ἐν Φοινίκῃ Πτολεμαϊκὴ νομισματοκοπία ἀντικατεστάθη διὰ τῆς τῶν βασιλέων τῆς Συρίας, ἐπειδὴ τὰ ἐν Τύρῳ κοπέντα χαλκᾷ νομίσματα Δημητρίου τοῦ Α'. ἄρχονται διὰ τῆς χρονολογίας ΔΝΡ, 154, (ἴδε I. P. Six, Num. Chron., 1886).

ἐπικαλούμενου Φύσκωνος, οὗτινος ἡ βασιλεία ἦτο ἐν μέρει σύγχρονος (170-117 π. X.).

Ἡ βασιλεία τοῦ Φιλομήτορος διηρέθη ὑπὸ τοῦ κ. Roole εἰς τὰς ἐξῆς περιόδους: (α) Ἀντιβασιλεία τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοπάτρας (181-174 π. X.) **Α**, φέροντα τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. **Ἐπιγρ.** ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ, **ἑπισθ.** ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, καὶ **Ρ** τετράδρ., μετὰ συνεξευγμένων προτομῶν Διὸς Σεράπιδος καὶ Κλεοπάτρας ὡς Ἴσιδος. (β) Ἀντιβασιλεία Εὐλαίου καὶ Ληναίου (174-171). **Ρ** καὶ **Α**. Τύποι, οἱ συνήθεις. (γ) Τυφραννία Ἀντιόχου τοῦ Δ'. τῆς Συρίας (178-168 π. X.) (**Α** Αἰγυπτιακῶν τύπων, μετὰ τοῦ ἐνόματος τοῦ Ἀντιόχου), καὶ διαδοχὴ Πτολεμαίου τοῦ Η', διαρκούσης τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ἀδελφοῦ του. (δ) Συμβασιλεία τῶν Πτολεμαίων **Γ'** καὶ Η'. (168-164 π. X.). **Α** μόνον. (ε) Βασιλεία μόνου Πτολεμαίου τοῦ **Γ'**. (164-146-π. X.) **Ρ** Κυπριακὰ μετὰ χρονολογιῶν. (**Γ'**) Συμβασιλεία Πτολεμαίου τοῦ **Γ'** καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου **Ζ'**. (Εὐπάτορος), (146 π. X.) **Ρ** μετὰ χρονολογίας **Λ**. **ΛΣ.** ΚΑΙ. **Α** = ἔτος 36 τοῦ Φιλομήτορος καὶ 4 τοῦ Εὐπάτορος (**B. M. Cat.** Πίν. XXXII. 9.)

Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἔκοψεν ὡσαύτως ἀργυρὰ νομίσματα ἐν Φοινίκῃ, 148-146 π. X. μετὰ τῆς εἰκότος αὐτοῦ καὶ **ἐπιγρ.** ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΘΕΟΥ (**B. M. Cat.** Πίν. XXXII. 8).

Πτολεμαῖος Η'. (Εὐεργέτης), ὁ ἐπικαλούμενος Φύσκων, 170-117 π. X. Παρὰ τὰ νομίσματα, ἅτινα ὁ βασιλεὺς οὗτος ἔκοψε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Φιλομήτορος ἐν Κύπρῳ, Αἰγύπτῳ καὶ Κυρηναϊκῇ, ἐξέδωκε καὶ νομίσματα ὡς βασιλεὺς ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ (164-146 π. X.), μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὡς μονοκράτωρ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τοῦ 127 π. X. καὶ ἀπὸ τοῦ 127 μέχρι τοῦ 117 π. X. **Ρ** καὶ **Α**, τὰ τελευταῖα συνήθως μετὰ τῶν κεφαλῶν τῶν διαδοχικῶν αὐτοῦ γυναικῶν Κλεοπάτρας

Β' χήρας τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Κλεοπά-
τρας Γ', φερούσης δορὰν ἐλέφαντος. Ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟ-
ΠΑΤΡΑΣ. Τινὰ τῶν εὐμεγέθων αὐτοῦ Α νομισμάτων φέρουσι τὴν
ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ.

Πτολεμαῖος Θ'. (Νέος) (Φιλοπάτωρ Β'), συμβασιλεύσας
τῷ πατρὶ αὐτοῦ, 121-117 π. Χ. Α τῶν συνήθων τύπων.

Πτολεμαῖος Γ. (Σωτήρ Β') ὁ ἐπικληθεὶς Λάθυρος, 117-
81 π. Χ.

Πτολεμαῖος ΙΑ'. ('Αλέξανδρος Α'), καὶ

Πτολεμαῖος ('Απίων), βασιλεὺς τῆς Κυρήνης.

Οἱ τρεῖς οὗτοι υἱοὶ τοῦ Φύσκωνος, ἔκοψαν νομίσματα πολλὰ-
χού τοῦ κράτους αὐτῶν, μετὰ τῶν συνήθων τύπων, ἐνίοτε σὺν τῇ
μητρὶ αὐτῶν Κλεοπάτρᾳ τῇ Γ' (B. M. Cat., Πίν. XXVI, 7).

Πτολεμαῖος ΙΒ'. ('Αλέξανδρος Β'). Ἐβασίλευσε μόνον
ἐπὶ 19 ἡμέρας, ἐν ἔτει 81 π. Χ.

Πτολεμαῖος ΙΓ'. (Νέος Διόνυσος), ἐπικαλούμενος Αὐλητῆς.
81-58 καὶ 55-52 π. Χ. Ἡ νομισματοκοπία τοῦ βασιλέως τού-
του εὐκόλως κατατάσσεται. Χαρακτηριστικὸν αὐτῆς εἶνε ἡ κακὴ
ποιότης τοῦ μετάλλου. Διαιρεῖται δὲ εἰς δύο σειρὰς μετὰ χρονο-
λογίων, μετὰ διαλείμματος τεσσάρων ἐτῶν μεταξὺ αὐτῶν, ἀντα-
ποκρινομένου πρὸς τὴν περίοδον τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, 58-55 π. Χ.
Τὸ ἐπὶ τοῦ Πύρακος Α' 11, ἀνήκει εἰς τὴν δευτέραν σειρὰν, τῆς
Χρονολογίας ΚΙ ἀνταποκρινομένης πρὸς τὸ 55-54 π. Χ.

Πτολεμαῖος, βασιλεὺς τῆς Κύπρου, 81-58 π. Χ., νεώτε-
ρος ἀδελφὸς τοῦ Αὐλητοῦ. Τῷ βασιλεῖ τούτῳ ὁ κ. Feuardent
ἀπένειμε σειρὰν νομισμάτων Κυπριακῆς κατασκευῆς μετὰ χρονο-
λογίων, συμβαδίζουσιν δὲ μετὰ τῶν Αἰγυπτιακῶν νομισμάτων
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἔτους 58 π. Χ.

Κλεοπάτρα Ζ'. (Φιλοπάτωρ), 52-30 π. Χ. Τῆς περιφέρει-
ταύτης βασιλίσσης ὑπάρχουσιν ἀργυραὶ δραχμαί, πρὸς δὲ Κυ-
πριακὰ καὶ Αἰγυπτιακὰ χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς εἰκόνης αὐτῆς
καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως τοῦ νομίσματος ἐπιγρ. ΒΑΣΙΛΙΣ-
ΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ (B. M. Cat., Πίν. XXX, 7). Ἐνίοτε παρίστα-
ται ὡς Ἀφροδίτη φέρουσα τὸν παῖδα Πτολεμαῖον ΙΓ' (Καισαρίωνα)
ὡς Ἐρωτα εἰς τοὺς βραχίονας αὐτῆς (B. M. Cat., Πίν. XXX, 6).

Πτολεμαῖος ΙΕ', καὶ Ἀρσινόη Δ'. (;), 47 π. Χ. Ἄ τῆς
Κύπρου (B. M. Cat., Πίν. XXX, 4).

Πτολεμαῖος ΙΓ'. (Καισαρίων), 45-30 π. Χ., υἱὸς τῆς
Κλεοπάτρας καὶ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Τῷ βασιλεῖ τούτῳ ἀπε-
νεμήθη ἐν μόνον χαλκοῦν νόμισμα φέρον τὴν ἐπιγραφὴν ΠΤΟΛΕ-
ΜΑΙΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤ (B. M. Cat., Πίν. XXX, 9). Ἐνταῦθα δὲ
λήγει ἡ μακρὰ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἄνευ ἐνδιαφέροντος σειρὰ
τῶν νομισμάτων τῶν Πτολεμαίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Ναύκρατις. Αἱ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Egypt Explora-
tion Fund ἐκτελεσθεῖσαι πρὸ μικροῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.
Flinders Petrie ἀνασκαφαί, δὲν κατέληξαν μόνον εἰς τὸν ὀρι-
στικὸν προσδιορισμὸν τῆς θέσεως τοῦ διασήμου τούτου Ἑλληνικοῦ
ἐμπορίου, ἀλλ' ἀνεκάλυψαν καὶ τὸ μόνον γνωστὸν νόμισμα μετὰ
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἀνήκει δὲ χρονολογικῶς εἰς τὴν ἐποχὴν
πιθανῶς καθ' ἣν Πτολεμαῖος ὁ Σωτὴρ ἐκυβέρνησεν τὴν Αἴγυπτον ἐν
ὀνόματι Ἀλεξάνδρου τοῦ Δ', ἥτοι μετὰ τὸ θάνατον Ἀλεξάν-
δρου τοῦ Μεγάλου (323 π. Χ.) καὶ τῆς προσλήψεως ὑπὸ τοῦ
Πτολεμαίου τοῦ τίτλου βασιλέως (305 π. Χ.)

Κεφαλὴ γυναικεία πρὸς δ., μετὰ βρα-
χείας κυματιζούσης κόμης. Ὑπο-
κάτω αὐτῆς, ΑΛΕ.

Κεφαλὴ Ἀφροδίτης πρὸς δ., φέρουσα
ἐνώτιον καὶ περιδέριον ὑποκά-
τω, ΝΑΥ Α 6
(Num. Chron., 1886, Πίν. I, 9)

Ἀλεξανδρεία. Τὰ νομίσματα τῆς διασήμευ ταύτης πόλεως μετὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς εἰς τοὺς Ῥωμαίους συνίσταται ἐκ πάνυ μακρᾶς καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος σειρᾶς νομισμάτων, φερόντων χρονολογίας, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου μέχρι τῶν τοῦ Δομιτιανοῦ, ἤτοι μέχρι τοῦ 296 μ. Χ., περιλαμβανούσης δὲ καὶ τινὰ σπάνια νομίσματα τοῦ Αὐρηλιανοῦ μετὰ τοῦ Οὐαβαλλάθου, υἱοῦ τῆς Ζηνοβίας, ἢ τοῦ Οὐαβαλλάθου μόνου ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀθηνοδώρου καὶ αὐτῆς τῆς Ζηνοβίας, 270-271 μ.Χ.

Διαρκούσης τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου ἐκόπησαν μόνον χαλκᾶ νομίσματα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Τιβερίου μέχρι τῶν τοῦ Μ. Αὐρηλίου, ἐξεδόθησαν τετράδραχμα ἀργύρου κακῆς ποιότητος εἰς μεγάλας ποσότητας παρὰ τὰ χαλκᾶ νομίσματα. Τὰ τετράδραχμα ταῦτα διεισιμῶντο ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὡς ἰσάξια μόνον τοῦ δηναρίου. Ἀπὸ τῆς βασιλείας δὲ τοῦ Κορμόδου καὶ ἐντεῦθεν τὸ κράμα, ἐξ οὗ ἐκόπτοντο τὰ τετράδραχμα συνέκειτο ἐκ κακίστης ποιότητος, *prolin* ὑπὸ τῶν νομισματολόγων καλουμένης.

Τὰ Ἀλεξανδρινὰ νομίσματα φέρουσιν ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροστίας ὀψews τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοκράτορος, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας τὸ ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, προτασσομένου τοῦ συμβόλου L, ἤτοι Αἰγυπτιακοῦ σημείου, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν παπύρων ἱσταται πρὸ ἀριθμητικῶν σημείων¹), ὡς ἐξῆς LA, LB, LF, κτλ., ἢ L ΔΕΥΤΕΡΟΥ, L ΤΡΙΤΟΥ, κτλ. Ἐνίοτε ὁμῶς τὸ μὲν L ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως ΕΤΟΥΣ, τὸ δὲ LI, σπανιώτατα, διὰ τοῦ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΚΑΤΗ, κτλ., ἢ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ ΚΥΡΙΟΥ, πιθανῶς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς vota decennalia.

Οἱ τύποι δὲ τῶν Ἀλεξανδρινῶν νομισμάτων παρέχουσι μέγαν ἀριθμὸν ἀντικειμένων ληφθέντων ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, Ἑλληνοαιγυπτιακῆς, Αἰγυπτιακῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς μυθολογίας. Ἐν τῷ

¹ Ἐνομιζέτο πρότερον, ὅτι τὸ L ἐπὶ τῶν Ἀλεξανδρινῶν νομισμάτων ἀντεπροσώπευε τὴν σπανίαν λέξιν λυκάδας, σημαίνουσαν ἔτος, ἀλλὰ ἀναμφιβόλως τοῦτο ἦτο ἔσφαλ μὲν ἐξηγήσεις. "Ide Berl. Blätt., IV. 145.

παρόντι ἔργῳ ὁ χώρος ἐπιτρέπει ἡμῖν μόνον νὰ μνημονεύσωμεν ἀπλῶς τοὺς σπουδαιστὰς τύπους καὶ ἐπιγραφάς.

(α) Ἑλληνικοὶ τύποι.

Κρόνος, κρατῶν δρέπανον.

Ζεὺς. Προτομή αὐτοῦ ἡ δλόκληρος παράστασις καθήμενου ἐπὶ θρόνου ἢ ἀναπαυομένου ἐπὶ τῶν ὤμων ἀετοῦ ἱπταμένου· ἐπιγραφὴ δὲ (ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Νέρωνος), ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ, ΖΕΥΣ ΝΕΜΕΙΟΣ ἢ ΖΕΥΣ ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΣ.

Ζεὺς Ἄρμων. Προτομή ἡ παράστασις αὐτοῦ ἐπὶ ἄρματος κριῶν.

Ἡρα. Προτομή μετὰ καλύπτρας ἡ δλόκληρος παράστασις αὐτῆς. Ἐπιγρ. ἐπὶ νομισμάτων Νέρωνος, ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ.

Ποσειδῶν. Προτομή ἡ παράστασις αὐτοῦ συρομένου ἐπὶ ἄρματος ὑπὸ θαλασσίων ἵππων, ἡ ἱσταμένου καὶ κρατοῦντος δελφῖνα. Ἐπιγρ. ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Νέρωνος, ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΙΣΘΜΙΟΣ.

Ἀπόλλων. Προτομή. Ἐπιγρ. ΑΠΟΛΛΩΝ ΑΚΤΙΟΣ ἢ ΠΥΘΙΟΣ ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Νέρωνος. Ἀπόλλων Διδυμεὺς κρατῶν ἑλάφον καὶ τόξον, εἰς τὰς χεῖρας ἐνίοτε δὲ μεταξὺ δύο Νεμέσεων. Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις. Ἀπόλλων καὶ Μαρσύας, κτλ.

Ἀρτεμις κυνηγέτις μόνῃ ἢ μετὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἀθηνᾶ ἱσταμένη, φέρουσα δὲ Νίκην, γλαῦκα, ἢ στάχυν· ἐνίοτε πρὸ βωμοῦ. Ἐπιγρ. ἐνίοτε ΑΘΗΝΑ ἢ ΑΘΗΝΑ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ]. Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρης, κτλ.

Ἄρης. Συνήθως βαδίζων ἢ μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱστάμενος.

Δήμητρα μόνῃ ἢ ἱσταμένη μεταξὺ τῶν Διοσκούρων. Ἐπιγρ. ἐπὶ νομισμάτων Νέρωνος ΔΗΜΗΤΕΡ (οὕτω).

Περσεφόνη ἀπαγομένη ὑπὸ τοῦ Ἄδου.

Ἥλιος καὶ Σελήνη, Κεφαλαὶ κεχωρισμένοι ἢ συνεζευγμένοι. Ἥλιος ἑφιππος. Ἐπιγρ. ΗΛΙΟΣ ΣΕΡΑΠΙΣ. Ἴδε Σέραπιδες.

Κυβέλη καθήμενη ἐπὶ θρόνου μεταξὺ λεόντων.

Διόνυσος ἐπὶ ἄρματος πανθήρων.

Τριπτόλεμος ἐπὶ ἄρματος δρακόντων.

Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια μετὰ τῶν συνήθων ἐμβλημάτων αὐτῶν.

Ερμῆς μετὰ κηρυκείου.

Διόσκουροι ἐφιπποὶ ἢ ἱστάμενοι.

Πῶς, ἐπιγρ. ΗΩ (Λ. Οὐῆρος), κρατοῦσα ἀπὸ τῶν χαλινῶν ἵππον ἀνορθούμενον.

Νίκη, συχνὰ καὶ διαφοροτρόπως ἀπεικονιζομένη. Ἐπιγρ. σπανίως, ΝΕΙΚΗ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ].

Τύχη μετὰ κέρατος Ἀμαλθείας καὶ πηδαλίου, ἱσταμένη, καθήμενη, ἢ ἐπὶ κλίνης ἀναπαυομένη. Ἐπιγρ. σπανίως, ΤΥΧΗ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ].

Ηρακλῆς, ἐπὶ χαλκῶν Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. Διάφοροι ἄθλοι — Νέμειος λέων· Λερναία Ὕδρα· Κερόνεις ἔλαφος· Ερυμάνθιος κάπρος· Σταῦλοι Αὐγείου· Στυμφαλίδες θρνιθεῖς· Κρητικὸς ταῦρος· Ἴπποι Διομήδους τοῦ Θρακικοῦ· Βόες τοῦ Γηρυόνου· Κῆποι τῶν Ἑσπερίδων· Κέρβερος· Ἀνταῖος· Ηρακλῆς λύραν κρούων πρὸ τοῦ Κενταύρου Φόλου ἢ Χείρωνος· θάνατος τῆς Ἀμαζόνης· Ἱππολύτης· Ἐχιδνα τὸ τέρας, κτλ.

Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

Ὀρφεὺς κρούων λύραν, περικυκλούμενος ὑπὸ ζώων.

Πάριδος κρίσις.

Ὠκεανὸς παριστάμενος ὡς ποτάμιος Θεός. Ἐπιγρ. ΩΚΕΑΝΟΣ.

(β) Αἰγυπτιακοὶ καὶ Ἑλληνοαιγυπτιακοὶ τύποι.

Ζεὺς Σέραπις. Προτομὴ φέρουσα μόδιον. Ἐπιγρ. ἐνίοτε ΖΕΥΣ ΣΑΡΑΠΙΣ.

Ἄδης Σέραπις ἐπὶ θρόνου καθήμενος καὶ Κέρβερος παρ' αὐτῷ.

Ἥλιος Σέραπις φέρων μόδιον ἢ ἀκτινοστεφής. Ἐπιγρ. ἐνίοτε ΗΛΙΟΣ ΣΑΡΑΠΙΣ.

Σέραπις Πάνθεος παράστασις συνενοῦσα τὰ ἐμβλήματα τοῦ Σεράπιδος, Διὸς Ἀμμωνος, Ποσειδῶνος, Ἥλιου, καὶ Ἀσκληπιοῦ.

Σέραπις καὶ Ἴσις, προτομαὶ ἢ ὁλόκληροι παραστάσεις.

Ἰσις. Προτομή φέρουσα τὸ σύννηθες κόσμημα τῆς κεφαλῆς. Παράστασις αὐτῆς ὁλόκληρος ἐν ναῷ, ἢ θηλαζούσης τὸ βρέφος Ὡρον.

Ἰσις Φαρία κρατοῦσα κολπούμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἱστίον πρὸ τοῦ φάρου τῆς Φάρου.

Ἰσις Σῶθις, ἐπιβαίνουσα κυνός.

Ἀρποκράτης, βρέφος ἢ νέος, ἱστάμενος ἢ καθήμενος ἐπὶ ἄνθους, μετὰ τοῦ δακτύλου ὑψωμένου πρὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. *Ἐπιγρ.* ἐπὶ νομίσματος τοῦ Μ. Αὐρηλίου, ΑΡΠΩΚΡΑΤΗΣ (Zoega, σελ. 216).

Ἑρμῆς Ἀνουδης (;) ἱστάμενος καὶ φέρων κλάδον φοίνικος καὶ κηρύκειον, λυγρὴ δὲ παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἢ προτομή αὐτοῦ φέρουσα μῦθιον μετὰ κηρυκείου ἐπ' ὤμου καὶ κλάδου φοίνικος πρὸ αὐτῆς. Ὁ τύπος οὗτος νομίζεται ὑπὸ τινων ὅτι παριστᾷ τὸν Ἀντίνοον, παρ' ἄλλων δὲ ὅτι εἶναι ὁ Bonus Eventus.

Ἄπις ὁ ταῦρος.

Νεῖλος. Προτομή αὐτοῦ ἐστεμμένη διὰ καλάμων. *Ἐπιγρ.* ΝΙΛΟΣ (ἐπὶ Ῥ τοῦ Τίτου), ἢ ὁλόκληρος ὁ πατάμιος οὗτος θεὸς μετὰ κέρατος Ἀχλαθείας καὶ καλάμου, ἀναπαύμενος ἢ καθήμενος, συνοδευόμενος δὲ ὑπὸ κροκοδείλου ἢ ἵπποπατάμου, ἢ συντροφεύμενος ὑπὸ τῆς νύμφης Εὐθηνίας (Abundantia).

Ἀλεξάνδρεια. Κεφαλὴ αὐτῆς φέρουσα δορὰν ἐλέφαντος (Πίναξ Α Δ'. 12.), ἢ ὁλόκληρος παράστασις αὐτῆς ἀσπαζομένης, ἐνίστε, αὐτοκράτορα. *Ἐπιγρ.* ἐνίστε ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ.

Ἀγγεῖα Κανώπια μετὰ κεφαλῶν Ἰσιδος, Σεράπιδος, κτλ., ἐνίστε ἐν ναῷ ἢ ἐπὶ πλοίου (;) τεθειμένου ἐπὶ τροχῶν.

Ὄφεις συνεσπειρωμένος καὶ ἀνορθούμενος. *Ἐπιγρ.* ἐνίστε, ΝΕΟΑΓΑ-ΘΟΔΑΙΜ[ΩΝ]

Οὐραῖος, συνεσπειρωμένος ὄφεις μετὰ παχέος σώματος.

Ζῶα τετράποδα καὶ πνηνά. Ἐλέφας, κροκόδειλος, ἵπποπατάμος, ῥινόκερος, ἴβις ἀετός, ἰέραξ τοῦ Ὡρου, γρύψ μετὰ τροχοῦ (σύμβολον τῆς Νεμέσεως), σφίγξ συνήθως τρικέφαλος.

Διάφορα ἀντικείμενα. Ὁ φάρος τῆς Φάρου· αὐτοκρατορικὴ ναῦς, *Ἐπιγρ.* ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ· ναοί· βωμοί· οἰκοδομαί, ὧν μία ἐπὶ

γεγραμμένη ΒΑΛΙΝΗΟΥ καὶ ἑτέρα ἱερὰ ἀντικείμενα· π. χ. μό-
διος ἐπὶ ἄρματος δρακόντων, ἡ ἐπὶ κίονος φυλασσομένου ὑπὸ πτερωτοῦ
δράκοντος.

(γ) Ἀστρονομικοὶ τύποι.

- Φοῖνιξ, μετ' ἐπιγρ. ΑΙΩΝ, ἀναφερομένης εἰς τὴν ἐν ἔτει 139 μ. Χ.
ἐναρξιν τοῦ Σωθιακοῦ κύκλου. Ἔτος 2 Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς.
Ζωδιακοῦ κύκλου τὰ δώδεκα ζῳδία, ἐν κύκλῳ.
Ὁ Ζεὺς εἰς τὸν Κριόν. Κεφαλὴ Διὸς ὑπεράνω κριοῦ.
Ἡ Ἀφροδίτῃ εἰς τὸν Ταῦρον. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ὑπεράνω ταύρου.
Ἡ Ἀφροδίτῃ (:) εἰς τοὺς Διδύμους (;). Κεφαλὴ πυργοστεφῆς
ὑπεράνω Ἀπόλλωνος καὶ Ἡρακλέους.
Ἡ Σελήνῃ εἰς τὸν Καρκίνον. Κεφαλὴ Σελήνης ὑπεράνω καρκίνου.
Ὁ Ἡλῖος εἰς τὸν Λέοντα. Κεφαλὴ Ἡλίου ὑπεράνω λέοντος.
Ὁ Ἑρμῆς εἰς τὴν Παρθένον. Κεφαλὴ Ἑρμοῦ ὑπεράνω θεᾶς φε-
ρούσης λαμπάδα καὶ στάχους.
Ἡ Ἀφροδίτῃ εἰς τὴν Ζυγόν. Κεφαλὴ Ἀφροδίτης ὑπεράνω ζυγοῦ.
Ὁ Ἄρης εἰς τὸν Σκορπιόν. Κεφαλὴ Ἀρεως ὑπεράνω σκορπιοῦ.
Ὁ Ζεὺς εἰς τὸν Τοξότην. Κεφαλὴ Διὸς ὑπεράνω Κενταύρου μετὰ
τόξου καὶ βέλους.
Ὁ Κρόνος εἰς τὸν Αἰγόκερω. Κεφαλὴ Κρόνου ὑπεράνω αἰγός.
Ὁ Κρόνος εἰς τὸν Ὑδροχόον. Κεφαλὴ Κρόνου ὑπεράνω παραστά-
σεως ἀνδρὸς ἱπταμένου φέροντος ἀγγεῖον ἀνεστραμμένον.
Ὁ Ζεὺς εἰς τοὺς ἰχθύς. Κεφαλὴ Διὸς ὑπεράνω δύο ἰχθύων.
Οἱ Ζωδιακοὶ τύποι ἐκόπησαν πάντες ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει Ἀντωνίνου
τοῦ Εὐσεβοῦς.

(δ) Ἑλληνορωμαϊκοὶ τύποι.

- ΑΥΤΟΚΡΑΤ[ΩΡ]. Διάφοροι τύποι.
ΡΩΜΗ. Ποικιλοτρόπως ἀπεικονιζομένη.
Αἴγυπτος ἡ Ἀφρικὴ ἀναπαυομένη. κρατοῦσα στάχους καὶ καθημένη
ἐπὶ σφιγγός.

ΔΗΜΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ. Populus Romanus.

ΑΡΜΕΝΙΑ. Τρόπαιον μεταξὺ δύο αἰχμαλώτων.

Λύκαινα καὶ δίδυμοι.

ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. Δύο χεῖρες συνηνωμένοι.

ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΗΡΩΟΣ. Προτομή Ἀντινίου μετ' Αἰγυπτιακοῦ κοσμήματος τῆς κεφαλῆς.

ΤΙΒΕΡΙΣ-ΟΜΟΝΟΙΑ. Οἱ ποταμοὶ Τίβερις καὶ Νεῖλος χειραπταζόμενοι.

(ε) Προσωποποιήσεις ἀφρηρημένων ιδεῶν.

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ. Consecratio.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. Aequitas, φέρουσα ζυγόν.

ΔΥΝΑΜΙΣ. κρατοῦσα κράνος καὶ ἀσπίδα.

ΕΙΡΗΝΗ. Pax, ἔχουσα κηρύκειον καὶ φιάλην ἢ στήλιν.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Libertas, κρατοῦσα στέφανον καὶ στηριζομένη ἐπὶ στήλῃ.

ΕΛΠΙΣ. Spes, κρατοῦσα ἄνθος καὶ ἐγείρουσα τὸ ἐνδυμα αὐτῆς.

ΕΥΓΑΜΙΑ. Bonae Nuptiae.

ΕΥΘΗΝΙΑ. Abundantia, φέρουσα κέρας Ἀμαλθείας καὶ στήλιν, συνήθως συνοδευομένη ὑπὸ Νίκης.

[ΕΥΣΕΒΕΙΑ]. Pietas καθημένη, κρατοῦσα φιάλην καὶ σκήπτρον.

[ΕΥΤΥΧΕΙΑ]. Felicitas, κρατοῦσα κηρύκειον καὶ στήλιν.

ΚΡΑΤΗΣΙΣ. Potestas ἢ Virtus φέρουσα Νίκην καὶ δόρυ (Eckhel, IV. σ. 55).

ΜΟΝΗΤΑ, Moneta, κρατοῦσα ζυγόν καὶ σκήπτρον.

ΟΜΟΝΟΙΑ. Concordia ἰσταμένη, κρατοῦσα φιάλην καὶ κέρας Ἀμαλθείας, ἢ καθημένη κρατοῦσα κλάδον ἐλαίας ἢ φιάλην, ἢ ἀπλῶς δύο χεῖρες ἡνωμένοι.

ΠΡΟΝΟΙΑ. Providentia ἰσταμένη, ὑφούσα τὴν δεξιάν καὶ κρατοῦσα σκήπτρον ἢ ἴβιν καὶ σκήπτρον.

ΣΗΜΑΣΙΑ. Ἀγγελία Νίκης. Γυναικεία παράστασις ἐπὶ καλπάζοντος ἵππου κραδαίνουσα σπάθην.

Οἱ Νομοὶ τῆς Αἰγύπτου. Ἰδε De Rougé (*Rev. Num.* 1874 σ. 1. καὶ *Ann. de Num.*, 1882, σ. 145), πρὸς δὲ Feuardent (*Égypte ancienne* II). Αἱ σειραὶ τῶν χαλκῶν νομισμάτων.

των, τῶν ἐπὶ τῆς ὀπισθίας αὐτῶν ὀψεως φερόντων τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων νομῶν τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου μετὰ παραστάσεων τῶν Αἰγυπτιακῶν θεῶν (ἢ τῶν συμβόλων αὐτῶν) τῶν ἐν ἐκάστῳ νομῷ λατρευομένων, φαίνεται ὅτι ἐκόπησαν ἅπασαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸ διάστημα χρονικῆς περιόδου τεσσαράκοντα τεσσαρῶν ἐτῶν· ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν περίοδον οὐχὶ ἐν συνεχείᾳ. Τὰ ἔτη, καθ' ἃ ἐγένοντο αἱ ἐκδόσεις αὗται, ἦσαν τὸ ἐνδέκατον τοῦ Δομιτιανοῦ, τὸ δωδέκατον καὶ δέκατον ἔκτον τοῦ Τραϊανοῦ, τὸ ἐνδέκατον τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τὸ ὄγδοον Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. Τὰ νομίσματα δὲ ταῦτα εἶνε ἄρκετὰ σπάνια καὶ σπουδαῖα ἕνεκα τοῦ φωτός, ὅπερ ἐπιχέουσιν ἐπὶ τῶν διαφόρων τοπικῶν λατρειῶν τῆς ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους Αἰγύπτου.

Ὁ ἐπόμενος κατάλογος εἶνε τῶν νομῶν, ὧν εἶνε γνωστὰ νομίσματα, κατατεταγμένων κατὰ γεωγραφικὴν τάξιν βαίνουσιν κατὰ μῆκος τῶν ὁχθῶν τοῦ Νείλου ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν. Οἱ κυριώτατοι νομισματικοὶ τύποι προσετέθησαν ἐκάστοτε μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ νομοῦ.

** Ἀνω Αἴγυπτος.*

ΟΜΒΙΤΗΣ. Ὡπλισμένος θεὸς Ἀρούρης ἢ Ὡρος ὁ πρεσβύτερος. Κροκόδειλος.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΠΟΛΙΤΗΣ. Ἄρ Οὐτ (Har Hut) ἤτοι ὁ Ὡρος τοῦ Χούτ, δηλαδὴ Ἀπολλωνοπόλεως τῆς Μεγάλης, ἱστάμενος καὶ κρατῶν σκήπτρον καὶ ἱέρακα.

ΛΑΤΟΠΟΛ[ΙΤΗΣ]. Νούμ-Ρᾶ, κρατῶν δόρυ καὶ ἰχθύν (λάτον). (Πρβλ. Στράβωνος XVII. Ἰχθύς μόνος.

ΕΡΜΩΝΟ[ΙΤΗΣ]. Ὁ θεὸς Μώνθιος (Mentu) κρατῶν σκήπτρον καὶ ταῦρον κυρίσσωντα. Ταῦρος κυρίσσων, μόνος.

ΔΙΟΠΟΛΕΙ[ΤΗΣ] ΜΕΓΑΣ (Θῆβαι) Ἀμμων Ρᾶ (Amen-Ra) κρατῶν σκήπτρον καὶ κριόν.

ΚΟΠΤ[ΙΤΗΣ] Ὡρος Χέμ (Ίθυφαλλικός Πᾶν) ὡς ἀνὴρ φέρων καλύπτραν, κρατῶν δ' ἀντιλόπην καὶ ἄρπην. Ἀντιλόπη μόνη.

ΤΕΝΤΥΡ[ΙΤΗΣ]. Ἡ θεὰ Ἀθυρι (Hathor) ἱσταμένη κρατοῦσα τὸν ἱέρακα τοῦ Ὡρου καὶ σκήπτρον. Ἰέραξ μόνος.

- ΔΙΟΠΟΛΕΙΤΗΣ Μ[ΙΚΡΟΣ]. Θεός ἡλιακός ἐφιππος, κρατῶν ὄφιν συ-
νεσπειρωμένον, ἣ τρέφων ὄφιν ἐλισσόμενον περὶ δένδρον, σύμβο-
λον δὲ τῆς θεᾶς
- ΘΙΝΙ[ΤΗΣ]. Ὀνουρει ἢ Ἀγχερ κρατῶν εἰδῶλον Ἑλπίδος (Spes), ἣ
Ἑλπίς μόνη
- ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΗΣ]. Παράστασις κρατοῦσα ἰχνεύμονα καὶ ἀγαλμάτιον
τοῦ φαλλικοῦ Πανός (Ὁρου Χέμ). Ἰχνεύμων μόνος.
- ΑΝΤΑΙΟΠΟΛΙΤΗΣ Ἰσις(;) κρατοῦσα σκῆπτρον καὶ Νίκην. Ἰσις(;) κρα-
τοῦσα κροκόδειλον. Κροκόδειλος μόνος.
- ΥΨΗΛΙ[ΤΗΣ]. Ἰσις ἢ Ἀθυρι κρατοῦσα σκῆπτρον ἢ σείστρον καὶ κριόν.
- ΛΥΚΟΠΟΛΙΤΗΣ]. Θεότης ἡμίγυμνος κρατοῦσα τὸν λύγκα τοῦ Ἀνούβιδος.
- ΑΦΡΟΔΙ[ΤΟΠΟΛΙΤΗΣ]. Ναός τῆς Ἀθυρι(;). Ἀθυρι κρατοῦσα ἄνθος
καὶ εἰδῶλιον Ἑλπίδος(;). Ἑλπίς(;) μόνη.
- ΚΥΝΟΠΟΛΙΤΗΣ] Ἀνουβις ἡμίγυμνος κρατῶν λύγκα. Λύγξ καθήμενος.
- ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΗ[Σ] Ἑρμῆς (Θῶθ) ἐν ναῷ κρατῶν κηρύκειον καὶ βα-
λάντιον, ἣ κηρύκειον καὶ κυνοκέφαλον πίθηκον. Κεφαλὴ πωγωνο-
φόρος καὶ ἴβις. Κυνοκέφαλος καθήμενος.
- ΟΞΥΡΥΝΧΕΙΤΗΣ ΝΟΜΟΣ. Ἡ θεὰ Τεφνέτ ὡς Ἀθηνᾶ κρατοῦσα Νίκην
καὶ διπλοῦν πέλεκυν. Νίκη. Διπλοῦς πέλεκυς.
- ΗΡΑΚΛΕΟΠΟΛΙΤΗΣ. Ἡρακλῆς ἐν ναῷ. Ἀρποκράτης Ἡρακλῆς κρατῶν
ρόπαλον, ἐφ' οὗ κέθεται ἰέραξ. Ἡρακλῆς κρατῶν ρόπαλον καὶ
γρῦπα. Γρῦψ μόνος.
- ΑΡΣΙΝΟΙΤΗΣ. Ὁ θεός Σοῦχος (Σέβεκ-ρᾶ) κρατῶν προτομὴν τῆς Ἀρσι-
νόης. Προτομὴ Ἀρσινόης. Κροκόδειλος.

Κάτω Αἴγυπτος.

- ΜΕΜΦΙ[ΤΗΣ] ἢ ΝΟΜΟΣ ΜΕΜΦΕΙΤΗΣ. Ἰσις κρατοῦσα ὄφιν παρ'
αὐτῇ ὁ ταῦρος Ἀπις. Κεφαλὴ Ἰσιδος. Ταῦρος Ἀπις.
- ΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤ[ΗΣ]. Ὁ ἡλιακός θεός Ρᾶ φέρων τὸν ταῦρον Μνεῦιν ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
- ΦΑΡΒΑΙ[ΤΙΤΗΣ]. Παράστασις κρατοῦσα σκῆπτρον καὶ ταῦρον.
- ΑΡΑΒΙΑ. Παράστασις γυναικεία, Σουπτ-Σέχχετ, ἰσταμένη.
- ΕΠΤΑΚΩΜ. Ὁρος Σούπτ-Ἀκώμ κρατῶν δόρυ καὶ ἰέρακα. Ἰέραξ μό-
νος. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἴσως δὲν εἶνε τὸ ὄνομα νομοῦ, ἀλλ' ἡ Ἑλ-

ληνική μορφή τοῦ Σούπτ-ακώμ κυρίου θεοῦ τοῦ Ἀραβικοῦ νομοῦ.
 ΠΗΛΟΥ. Κεφαλὴ Ἰσιδος (;). Καρπὸς ροιᾶς. Τὰ φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν
 ταύτην νομίσματα ἀνήκουσι τῷ Πηλουσίῳ, σπουδαία πόλει ἐν τῷ
 ἀνατολικῷ ἄκρῳ τοῦ Δέλτα, ἣτις ὁμῶς δὲν φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε
 πρωτεύουσα Νομοῦ.

ΣΕΘΡΟΕΙΤΗΣ ἢ ΣΕΘΡΩΙΤΗΣ ΝΟΜΟΣ. Ἰερακοκέφαλος Ὡρος κρατῶν
 σκῆπτρον ἢ σκῆπτρον καὶ ἰέρακα. Ἰέραξ μόνος.

ΤΑΝΙΤΗΣ. Τύποι ὁμοιάζοντες τοὺς τοῦ γείτονος Σεθροεῖτου νομοῦ.

ΝΕΣΥΤ[ΗC], ἢ ὡς φαίνεται Ἑλληνικὴ μορφή τοῦ Νεοῦτ (ἢ Νεσόγ)
 νομοῦ Γυνὴ κρατοῦσα ἱβιν καὶ κριόν.

ΜΕΝΔ[ΗCΙΟC]. Ὁ θεὸς Μένδης κρατῶν σκῆπτρον καὶ τράχον ἢ κριόν.

Πωγωνοφόρος κεφαλὴ Μένδου. Τράχος. Κριός.

ΛΕΟΝΤ[ΟΠΟΛΙΤΗΣ]. Ὡρος κρατῶν σκῆπτρον καὶ λέοντα. Λέων μόνος.

ΒΟΥΒΑΣ[ΤΙΤΗΣ]. Ἡ θεὰ Βεσέτ (Λητὼ) κρατοῦσα γαλῆν. Γαλῆ μόνη.

ΑΘΡΙΒΙΤΗΣ. Ἀθυρι κρατοῦσα τὸν ἰέρακα τοῦ Ὡρου καὶ σκῆπτρον.

ΠΡΟΣΩ[ΠΙΤΗΣ]. Προτομή ἢ ὀλόκληρος παράστασις Ἀρποκράτους ἐγεί-
 ροντος τὸν δάκτυλον πρὸ τοῦ στόματος. Ἀρποκράτης Ἡρακλῆς μετὰ
 ῥοπαλοῦ ἐφ' οὗ ἰέραξ.

ΦΘΕΜΦΟΕΥ ΝΟΜΟΣ. Ἀθυρι κρατοῦσα ἄνθος λωτοῦ, οὗ ἐξέρχεται ὁ
 Ἀρποκράτης. Ἀρποκράτης Ἡρακλῆς ἐπὶ ἄνθους λωτοῦ.

ΞΟΙΤ[ΗC]. Θεότης κρατοῦσα ζῶον τετράπουν, παρὰ δὲ τοὺς πόδας αὐτῆς
 κυνοκέφαλος. Θεότης κρατοῦσα βᾶκτρον καὶ ἀβέβαιόν τι ἀντικεί-
 μενον, μεταξὺ δύο κριῶν (;) ἐπὶ βάσεων. Θεὰ κρατοῦσα κριόν καὶ
 ῥόπαλον. Κριὸς μόνος.

ΒΟΥCΙ[ΡΙΤΗΣ]. Ὅσιρις κρατῶν τράχον καὶ ὄφιν. Τράχος μόνος.

ΣΕΒΕ[ΝΝΥΤΗΣ] ἢ ΝΟΜΟΣ ΣΕΒΕΝΝΥΤΗΣ (ὁ ἄνω). Ὡρος κρατῶν
 ξίφος καὶ δόρυ. Τράχος.

ΣΕΒΕ[ΝΝΥΤΗΣ] Κ[ΑΤΩ ΤΟΠΩΝ] (ὁ κάτω). Θεότης κρατοῦσα στα-
 φυλὴν καὶ δόρυ. Σταφυλή.

ΔΙΟΠ[ΟΛΙΤΗΣ] Κ[ΑΤΩ ΤΟΠΩΝ]. Ἀμμων Ρᾶ κρατῶν δόρυ καὶ
 κριόν. Κριὸς μόνος.

ΟΝΟΥΦΙ[ΤΗΣ]. Ἴσις (;) κρατοῦσα κροκόδειλον. Κροκόδειλος, σύμβολον
 τοῦ Σέβεκ-Ρᾶ.

ΦΘΕΝΕΟΥ[ΤΗΣ]. Ὡρος γυμνὸς κρατῶν ἰέρακα καὶ κριόν. Δύο κριοὶ ἀν-
 τιμέτωποι. Ἀρποκράτης (παῖς Ὡρος) ἐξερχόμενος ἄνθους λωτοῦ.

CAEITHC. Ἀθηνᾶ κρατοῦσα γλαῦκα καὶ ἀσπίδα. Δάμαλις, σύμβολον τῆς θεᾶς Νηΐθ.

NAYKPAT[ITHC]. Θεότης ἔχουσα κεφαλὴν ὄφeos, κρατοῦσα δὲ ἱέρακα καὶ σκῆπτρον. Γυναικεία κεφαλὴ κρατοῦσα ὄφιν. Ὅφις συνεσπειρωμένος καὶ φέρων περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Pskhent

KABACI[THC]. Ὡρος ἡμίγυμνος κρατῶν δόρυ καὶ ἱέρακα. Ἰέραξ Ὡρου.

METH[ΛITHC]. Ἰσις κρατοῦσα σεῖστρον καὶ ἱέρακα. Ἰέραξ μόνος.

ΛΗΤΟΠΟ[ΛΙΤHC]. Ὡρος ἱστάμενος κρατῶν ἰχνεύμονα, σύμβολον τῆς θεᾶς Βεσέτ (Λητοῦς). Ἰχνεύμων μόνος.

ΓΥΝΑΙΚ[ΟΠΟΛΙΤHC]. Ἰσις κρατοῦσα κριόν, σύμβολον τοῦ Ἀμμωνος. Κριὸς μόνος.

MENEΛAEITHC. Ὁ Νεῖλος ἱστάμενος κρατῶν κάλαμον καὶ τὸν παῖδα Ὡρον Ἀρποκράτην, οὗ τὰ κάτω περατοῦνται εἰς οὐρὰν κροκοδείλου.

Ὁ παῖς Ὡρος Ἀρποκράτης ἔχων οὐρὰν κροκοδείλου, πρὸ βωμοῦ. ΑΛΕΞ[ΑΝΔΕΩΝ] Χ[ΩΡΑC ΝΟΜΟC] Στρατιωτικὴ παράστασις, Ὡρου(;) φέροντος ἵπποπόταμον. Ἰπποπόταμος μόνος.

ΜΑΡΕ[ΩΤΟΥ ΝΟΜΟC] ἢ ΜΑΡΕ[ΩΤHC]. Χνοῦφις(;) κρατῶν κριόν καὶ ἰχθύν(;) ἢ κριόν καὶ σκῆπτρον. Κριὸς μόνος.

ΑΙΒΥΗ[C ΝΟΜΟC]. Χνοῦφις(;) κριοκέφαλος(;) κρατῶν ἀβέβαιόν τι ἀντικείμενον καὶ κριόν. Κριὸς μόνος.

ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Ἀξουμις. Περί τῆς νομισματοκοπίας τῆς δυναστείας τῶν Ἀξουμιτῶν ἴδε Prideaux (*Num. Chron.*, 1884, σ. 205) καὶ E. Drouin (*Rev. Arch.* σ. 206).

Τὰ σπάνια νομισματικὰ μνημεῖα τῆς ἀνατολικῆς Αἰθιοπίας (νῦν Ἀβυσσινίας) ἀποτελοῦνται ἐκ μικρῶν χρυσῶν κερμάτων, ἐλκόντων περὶ τοὺς 24 κόκκους, καὶ ἐκ χαλκῶν νομισματίων. Φέρουσι δὲ ἐπιγραφὰς κατὰ πρῶτον μὲν Ἑλληνικὰς ἢ μᾶλλον Ἑλληνοκοπτικάς, βραδύτερον καὶ Αἰθιοπικάς. Αἱ Ἑλληνικαὶ ἐπιγρα-

καὶ ἐχαράχθησαν ὑπὸ σφραδογλύφων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ἀμαθῶν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, εἶνε δὲ συχνὰ ἀνορθόγραφοι καὶ συγκεχυμένοι. Τὰ χρυσᾶ νομίσματα παρουσιάζουσι ἐπὶ μὲν τῆς ἐμπροσθίας ὄψεως τὴν προτομὴν βασιλέως, φέρουσιν στέφανον καὶ περικυκλουμένην ὑπὸ δύο σταχύων· ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας ἔχουσιν ἐτέραν προτομὴν μετὰ διαδήματος, περικυκλουμένην δ' ἐπίσης ὑπὸ δύο σταχύων. Οἱ τύποι, ἡ τεχνοτροπία, ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ παρουσία τοῦ σταυροῦ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς, δεικνύουσιν, ὅτι τὰ νομίσματα τῆς Ἀξουμίτιδος εἶνε μεταγενέστερα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ τόσον ὀλίγα εἶνε γνωστὰ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς χώρας, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ καταταχθῶσι τὰ νομίσματα ταῦτα κατ' ἀκριβῆ χρονολογικὴν σειράν. Ἐντούτοις γνωρίζομεν ὅτι ἐν ἔτει 356 μ.Χ. ὁ αὐτοκράτωρ Κωνστάντιος ὁ Β' ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν, μέχρι τοῦδε διασωθεῖσαν, πρὸς βασιλέα καλούμενον Αἰζάναν ἢ Ἐζάναν, οὗτινος ἔχομεν καὶ νομίσματα· τοῦτο δὲ παρέχει ἡμῖν κατὰ προσέγγισιν τὴν ἐποχὴν, εἰς ἣν ἀνήκει ὁλόκληρος ἡ σειρά. Ἡ χρῆσις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ ὀφείλεται ἀναμφιδόλως εἰς ἐμπορικὰς σχέσεις μεταξὺ Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου: —

Ἐκ τῶν κάλλιον ἀναγινωσκομένων μεθ' Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν νομισμάτων μνημονευτέα τὰ ἐξῆς.

Ἀφίλας ✕ ΑΦΙΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ὁπισθ. ΑΞΩΜΙΤΩΝ ΒΙΣΙΔΙ-
ΜΗΛΗ (λέξις ἀγνώστου σημασίας).

Ὀχσας ✕ ⚡ ΟΧΣΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ὁπισθ. ΘΕΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ
(*Num. Chron.* 1884, Πίν. X. 1.)

Βαχάσας ✕ ⚡ ΒΑΣ ⚡ ΣΙΗ ⚡ ΒΑΧ ⚡ ΑΣΑ, ὁπισθ. ⚡ ΙΑΝ ⚡ ΑΑΦ ⚡
ΕΩΝ ⚡ ΒΙΣ. (*Num. Chron.*, 1884, Πίν. X. 3.)

Αἰζάνας } ✕ ⚡ CNI ⚡ ΒΑΧ ⚡ ΑΣΑ ⚡ ΒΑΣ, ὁπισθ. ⚡ HEZANA
ἢ }
Ἐζάνας } ΒΑΣΙΛΕΥΣ. (*Num. Chron.*, 1884, Πίν. X. 10.)

Αἰθβας ✕ ⚡ ⚡ ΑΙΗΒ ΒΑΣΙΛΕΥ, ὁπισθ. Ἐπιγραφή συγκεχυμένη
(*Num. Chron.*, 1884, Πίν. X. 12.)

Οὐλζήβας Α Ξ ΟΥΑΖΗΒΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ὁπισθ. ΤΟΥΤΟ ΑΡΕΧ ΤΗ ΧΩΡΑ. (*Num. Chron.*, 1884, Πίν. X. 18).

ΚΥΡΗΝΑΙΚΗ

[¹Idæ Müller, Monnaies de l' ancienne Afrique. — R. S. Poole, Cat of the coins of the Ptolemies, κτλ. καὶ Bompois Médailles grecques autonomes frappées dans la Cyrénaïque].

Κυρήνη, κτισθεῖσα παρὰ Δωριέων ἐκ τῆς νήσου Θήρας, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν Βάττου τινός, προγόνου τῆς ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ καλουμένης δυναστείας τῶν Βαττιαδῶν, ἀρξάντων τῆς Κυρηναϊκῆς χώρας ἀπὸ τοῦ 631 μέχρι περίπου τοῦ 450 π. Χ. Ἡ Κυρήνη κειμένη ἐν χώρᾳ ἀπαραμίλλως εὐφώρῳ, ἐπὶ τῆς βορείου κλίτους ὑψηλοῦ ὀροπεδίου τῆς Λιβύας, ἔνθα τοῦτο διαιρεῖται εἰς εὐρύχωρα κλιμακῆδον πρὸς τὴν θάλασσαν κατερχόμενα τμήματα, προστατευομένη δὲ ὑπὸ τῶν πρὸς νότον ὀρέων ἀπὸ τῶν καυστικῶν ἀνέμων τῆς ἐρήμου, ταχέως ἀπέβη πλουσία καὶ λαμπρά, τῶν δραστηρίων Ἑλλήνων γενομένων τῶν μεσιτῶν μεταξὺ τοῦ ἐγχωρίου Λιβυκοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας καὶ τοῦ ἔξω κόσμου.

Ἐξ ὅλων τῶν ποικίλων προϊόντων τῆς ωραίας ταύτης χώρας τὸ σπουδαιότατον πάντων ἦτο τὸ περίφημον σίλφιον (νῦν ἐξαλειφθέν), ὅπερ ἐτιμᾶτο μεγάλως καθ' ἅπαντα τὸν ἀρχαῖον κόσμον διὰ τε τὰς θεραπευτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας καὶ διὰ τὰ ἐκ τῶν ἀνθέων αὐτοῦ ἐξαγόμενα ἀρώματα.

Τὸ σίλφιον, ὡς Κυρηναϊκὸς νομισματικὸς τύπος, ἦτο ὡς ἡ ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Κέω μέλισσα, ἔμβλημα τῆς λατρείας Ἀρισταίου τοῦ προστάτου τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τῶν ἀμπελών, καὶ πάσης βλαστήσεως, καθὼς καὶ τῶν μελισσῶν καὶ ποιμνίων· πρὸς δὲ προστάτου κατὰ τῶν καυστικῶν ἀνέμων τῆς Σαχάρας. Ὁ εὐεργετικὸς οὗτος θεὸς ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς νύμφης Κυρήνης, ἡ δ' ἐν Κυρηναϊκῇ λατρεία αὐτοῦ φαί-

νεται ὅτι στενωῶς συνεδέετο πρὸς τὴν τοῦ Λιβυκοῦ Ἀμμωνος, θεοῦ ἐπίσης ποιμενικοῦ.

Ἡ παγονοφόρος καὶ κριοῦ κέρατα φέρουσα κεφαλὴ τῶν νομισμάτων τῆς Κυρήνης εἶνε ἢ τοῦ Διὸς Ἀμμωνος, ἐνῶ ἢ νεανικὴ καὶ ἐπίσης κέρατα κριοῦ φέρουσα κεφαλὴ παριστᾷ πιθανῶς τὸν Ἀρισταῖον. Ἡ δὲ σπανίως ἀπαντῶσα γυναικεῖα κεφαλὴ εἶνε ἢ νύμφη Κυρήνη.

Περὶ τὰ 631-530 π. Χ.

Τὰ ἀρχαιότατα νομίσματα τῆς Κυρήνης ἀποτελοῦνται ἐξ ἀρχαϊκωτάτων νομισμάτων ἡλέκτρου ἢ ἀργύρου Εὐβοικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ὑποδῆλοι ἐμπορικὰς σχέσεις μεταξὺ Εὐβοίας καὶ τῆς Λιβυκῆς παραλίας, καθ' οὓς χρόνους αἱ Εὐβοικαὶ πόλεις, Χαλκίς καὶ Ἐρέτρια, ἐξήσκουν ἐξέχουσιν ἐπιρροὴν ἐν τῇ ἀνατολικῇ λεκάνῃ τῆς Μεσογείου.

Τὰ σπανιώτατα νομίσματα ἐξ ἡλέκτρου, ἅτινα ὁ Müller (ἐνθ. ἀν.) ἀπένειμεν τῇ Κυρήνῃ δύνανται νὰ περιγραφῶσι ὡς ἐξῆς: —

Διπλοῦν ἀνθεμοειδὲς κόσμημα.

Δύο ἐπιμήκη ἐγκοίλα $\mu\epsilon$ 269 κ.

Ὁμοίως.

Ἐν τετράγωνον καὶ ἐν ἐπίμηκες ἐγκοίλον $\mu\epsilon$ 133·1 κ.

(Müller, *Suppl.*, Πίν. I. 1)

Τετράγωνον ἐγκοίλον $\mu\epsilon$ 27·5 κ.

Τριπλοῦν ἄνθος. (Whittall, 1575).

Ὁ κ. Babelon (*Rev. Num.*, 1885, σ. 390 κ. ἐξ.) ἀποκρούει τὴν εἰς Κυρήνην ἀπόδοσιν τῶν ἐξ ἡλέκτρου νομισμάτων τούτων καὶ θέλει νὰ ἀπονείμῃ αὐτὰ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Δημοσιεύει δὲ καὶ νόμισμα καθαροῦ χρυσοῦ, ὅπερ φαίνεται ἀναμφιβόλως Κυρηναϊκῆς καταγωγῆς. Εἶνε δὲ τοῦτο Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος.

Τέσσαρα ἄνθη σιλφίου ἐν ταῖς γωνίαις σταυρομόρφου κοσμήματος.

Τετράγωνον ἐγκοίλον ἀκανόνιστον χ 110 κ.

(*Rev. Num.*, 1885, Πίν. XV. 1.)

Οἱ κυριώτατοι τύποι τῶν ἀρχαιοτάτων ἀργυρῶν νομισμάτων εἶνε: —

- (α) Ὁ καρπὸς ἢ τὸ περικάρπιον τοῦ σιλφίου, ὁμοιάζον πρὸς τὸ σχῆμα καρδίας, δις ἢ τετράκις ἐπαναλαμβανόμενος ἐπὶ τῶν μεγάλων τέρων κερμάτων.
- (β) Κάλυξ ἢ βλαστὸς σιλφίου, πολλάκις ἐπαναλαμβανόμενος καὶ διατεθειμένος εἰς σχῆμα τυπικοῦ ἄνθους (Bompois, *ἐνθ. ἀν.* Πίν. I. 1).
- (γ) Τὸ φύλλον τοῦ σιλφίου.
- (δ) Ὀλόκληρον φυτὸν τοῦ σιλφίου, παριστάμενον μετὰ παχέος ὕψηλοῦ καυλοῦ, ἔχοντος ἐπὶ τῆς κορυφῆς κόρυμβον ἢ κάλυκα.

Εἰς τοὺς τύπους τούτους προστίθενται ἐνίοτε ἕτεροι πάρεργοι ἐν τῷ πεδίῳ, οἷον λέων, κεφαλὴ λέοντος, ἢ κάπρος (*Rev. Num.* 1885, Πίν. XV. 2) κτλ. Αἱ ὀπίσθιοι ὄψεις εἶνε κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην πάντοτε ἔγκοιλοι, ἄνευ δὲ τινὸς κοσμήματος. Τὸ τετράγωνον διαιρεῖται ἐνίοτε μὲν διαγωνίως, ὥς ἐπὶ τῶν ἀρχαιστάτων νομισμάτων τῆς Εὐβοίας, ἄλλοτε εἰς τέσσαρα τετράγωνα μέρη, καὶ πάλιν ἄλλοτε διὰ πλατείας γραμμῆς εἰς δύο τοιαῦτα ἐπιμήκη.

Περὶ τὰ 530-480 π. Χ.

Ἀρκεσίλας ὁ Γ', ταχέως μετὰ τὴν ἐν ἔτει 530 π. Χ. ἀνάβασιν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐξορισθεὶς τοῦ βασιλείου του, κατέφυγεν εἰς τὴν Σάμον ἣν ἐκυθέρνα τότε ὁ Πολυκράτης, ὁπόθεν βραχὺ κατόπιν ἐπέστρεψεν εἰς Κυρήνην μετὰ δυνάμεως Σαμίων καὶ Ἰώνων συμμάχων, τῇ βοηθείᾳ δ' αὐτῶν ἐπανεκτήσε τὸν προγονικὸν αὐτοῦ θρόνον. Οἱ τύποι τοῦ ἐξῆς νομίσματος, ἐνδεικνύοντες συμμαχίαν περὶ τὸν χρόνον τοῦτον μεταξὺ Κυρήνης, Σάμου καὶ Ἰαλυσσοῦ τῆς ἐν Ρόδῳ, δηλοῦσιν, ὅτι τοῦτο ἐκόπη ὑπὸ Ἀρκεσίλαου τοῦ Γ' πρὸς πληρωμὴν τῶν Σαμίων καὶ Ροδίων συμμάχων αὐτοῦ.

Εὐβοϊκὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Φυτὸν σιλφίου· ἐν τῷ πεδίῳ καρπὸς σιλφίου καὶ κεφαλὴ λέοντος. (Τύπος τῆς Σάμου ἢ Αἰνδου).	Τετράγωνον ἔγκοιλον ἐν ᾧ κεφαλὴ ἀετοῦ μετ' ὄφως ἐν τῷ ῥάμφει (Τύπος τῆς Ἰαλυσσοῦ) & Τετράδρ. (Πίναξ ΔΔ'. 1.)
--	--

Τὰ λοιπὰ νομίσματα, ἅτινα δύνανται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν περίοδον ταύτην εἶνε—

Φυτὸν σιλφίου.

Ὁμοίως.

Ὁμ. (Müller, ἀρ. 23.)

Ἡ νύμφη Κυρήνη καθήμενη πρὸς ἀρ. μετὰ φυτοῦ σιλφίου πρὸ αὐτῆς καὶ περικαρπίου σιλφίου ὀπισθεν. (Num. Cron., 1886., Πίν. I. 6.)

Ὁ αὐτὸς τύπος, πρὸς δ. (Rev. Num., 1885, Πίν. XV. 5)

Τέσσαρες βλαστοὶ σιλφίου εἰς κόσμημα ἀνθεμωτόν, μετὰ πωγωνοφόρου κεφαλῆς ὑπεράνω. (Bompois, Cyr., I. 6.)

Ὁμοιον, ἀλλὰ μετὰ κεφαλῆς ἵππου ἀντὶ τῆς πωγωνοφόρου κεφαλῆς.

Ἀρχαῖκή πωγωνοφόρος κεφαλὴ μετὰ τεσσάρων ἢ δύο καρπῶν σιλφίου ἐν τῷ πεδίῳ.

Φυτὸν σιλφίου. (Συλλογὴ τοῦ βαρόνου de Hirsch.)

Κεφαλὴ λέοντος κατ' ἐνώπιον καὶ καρπὸς σιλφίου.

Καρπὸς σιλφίου.

Κ Δορκάς, φυτὸν καὶ καρπὸς σιλφίου, πάντα ἐν τετραγώνῳ ἐγκύκλῳ. **Ρ** Τετράδρ.

Καρπὸς σιλφίου μεταξὺ δύο δελφίνων, τὸ ὅλον δὲ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. . . . **Ρ** Τετράδρ. (Müller, ἐ. ἀ. 11. ἀρ. 23.)

Τετράγωνον ἐγκοιλόν. Ἡρακλῆς καὶ νύμφη ἰστάμενοι ἐκατέρωθεν τοῦ δένδρου τοῦ κήπου τῶν Ἑσπερίδων. **Ρ** Τετράδρ.

Προτομὴ Πηγάσου πρὸς ἀρ. ἐν τετραγώνῳ ἐκ σφαιριδίων. . . . **Ρ** Τετράδρ.

Κεφαλὴ Διδὸς Ἀμμωνος πρὸς δ. ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ. **Ρ** Τετράδρ. Τετράγωνον ἐγκοιλόν, περιέχον ἀστέρα ἀνθεμωτόν. . . **Ρ** Δίδραχμ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν, περιέχον ἀστέρα ἀνθεμωτόν (Bompois, Cyr. Πίν. I 7) . . . **Ρ** Δίδραχ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν, περιέχον ἀστέρα ἀνθεμωτόν ἐν κύκλῳ ἢ τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. . . **Ρ** Δίδρ. καὶ Δρ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν, περιέχον δελφῖνα καὶ πόδα νεβροῦ. . **Ρ** Δρ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν περιέχον κεφαλὴν γρυπός. . . . **Ρ** Δρ.

Τετράγωνον ἐγκοιλόν, περιέχον ἀρχαῖκὴν πώγωνοφόρον κεφαλὴν ἢ κεφαλὴν γυναικείαν. **Ρ** Ἡμίδραχ.

Ὅμοιως.	Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον πε- ρωτὴν γυναικείαν παράστασιν Ρ Ἡμίδραχ.
Τρεῖς βλαστοὶ σιλφίου καὶ προτομὴ ἵππου διατεθειμένα κυκλικῶς. (Müller Eik. 19)	Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον ἀστέρα ἀνθεματόν. Ρ Διώβολ.
Φυτόν σιλφίου	Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον δελ- φίνα (;) ἢ ἀστέρα τεσσάρων ἀκτί- νων. Ρ Ὀβολ.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ εἰσῆχθησαν εἰς Κυρήνην νομίσματα Φοινικικῆς ὀλκῆς (δραχμαὶ τῶν 52 καὶ ἡμίδραχμα τῶν 26 κ.) ἐξεδίδοντο δὲ συγχρόνως τῶν νομισμάτων τοῦ Εὐβοικοῦ σταθμη-
τικοῦ κανόνος.

Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Δύο καρποὶ σιλφίου κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν διατεθειμένοι.	Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον καρ- πὸν σιλφίου . . Ρ Δραχ. 52 κ.
Ὅμοιως.	Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον κε- φαλὴν λέοντος κατ' ἐνώπιον βλέ- πουσαν Ρ Δρ. 49 κ.
Φυτόν σιλφίου.	Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον ἀ- στέρα ἀνθεματόν. Ρ Δρ. 52 κ.
Μέλισσα (σύμβολον τοῦ Ἀρισταίου).	Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον ἀστέ- ρα ἀνθεματόν. Ρ Ἡμίδρ. 26·3 κ.
Φυτόν σιλφίου.	Τετράγωνον ἔγκοilon, περιέχον καρ- πὸν σιλφίου. Ρ Ἡμίδρ. 25·4 κ.

Περὶ τὰ 480-431 π. Χ.

Εὐβοϊκὸς καὶ Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Σίλφιον. (Πίναξ ΑΔ'. 2.)	Κύκλος ἔγκοιλος. ΚΥΡΑ Κεφαλὴ Δίδος Ἀμμωνος ἀρχαίας μεταβα- τικῆς τεχνοτροπίας ἐν κύκλῳ σφαι- ριδίων. Ρ Εὐβοϊκ. τετράδρ. 265 κ.
Ὅμοιως.	Τετράγωνον ἔγκοilon. Κ-Υ-Ρ-Α, ὁμ. Ρ Φοινικ. δραχμ. 52 κ.
Ὅμοιως.	Ὅμ. . . Ρ Φοινικ. ἡμίδρ. 25 κ.

Ὁμοίως.

Κεφαλή τῆς νύμφης Κυρήνης σχεδὸν
κατ' ἐνώπιον.Τετράγωνον ἐγκοιλ. Κ—Υ—Ρ—Α,
Ἀρχαϊκὴ κεφαλή τῆς νύμφης Κυ-
ρήνης μετὰ κόμης ἀναδεδεμένης
ὑπὸ τὸ διάδημα αὐτῆς. Ρ 52 κ.Τρία φυτὰ σιλφίου ἀκτινοειδῶς περὶ
τὸ αὐτὸ κέντρον διατεθειμένα . .
Ρ Εὐβοϊκὸν τριημιωβόλ. 14 κ.

Περὶ τὰ 431-321 π. Χ.

Τῷ 431 π. Χ. ἡ κυβέρνησις τῶν Βαπτιαδῶν ἀντικατεστάθη
ὑπὸ δημοκρατικῆς διοικήσεως, ὑφ' ἣν ἡ Κυρήνη ἐξήρθη εἰς τὸ
ὑπατον σημεῖον τῆς εὐτυχίας αὐτῆς, ὡς ἐπαρκῶς ἀποδεικνύει ἡ
ἀφθονωτάτη ἔκδοσις νομισμάτων ἀρίστου χρυσοῦ, ὡς καὶ πολυα-
ρίθμων ἀργυρῶν τετραδράχμων. Ὁ Εὐβοϊκὸς δὲ σταθμητικὸς
κανὼν ἐγκατελείφθη σχεδὸν ἐντελῶς ὡς πρὸς τὰ ἀργυρᾶ νομί-
σματα, ἀντικατασταθεῖς ὑπὸ νομισμάτων τῆς Φοινικικῆς ὀλκῆς
τοῦ Σαμιακοῦ εἶδους. Τετράδραχμα 210-200 κ.

Τὰ χρυσᾶ νομίσματα, ἀπὸ τοῦ στατῆρος μέχρι τοῦ ἡμιδράχ-
μου, ἀκολουθοῦσι τὴν Εὐβοϊκὴν ἢ Ἀττικὴν ὀλκὴν, ἀλλὰ τὸ μι-
κρότερον κέρμα εἶνε νόμισμα 13·5 κ. ἰσοφαρίζον πρὸς ἓν δέκατον
τοῦ στατῆρος, τοῦθ' ὅπερ εἶνε ὑποδιαίρεσις ἄγνωστος τῷ Ἀττικῷ
συστήματι.

ΚΥΡΑΝΑΙΟΝ Τέθριππον νικηφόρον
ἐλαυνόμενον ὑπὸ Νίκης, Κυρήνης
ἢ ἄρρενος ἡνιόχου, οὗ ὑπέρκειται
ἐνίοτε ἀστήρ.

Κ—Υ—Ρ—Α—Ν Ἰππεύς.
Κεφαλή Ἀθηνᾶς.

Ζεὺς Ἀμμων ἰστάμενος ἢ καθήμε-
νος ἐπὶ θρόνου, διαφοροτρόπως δ'
ἀπεικονιζόμενος ἥτοι κρατῶν Νί-
κην καὶ σκῆπτρον, θύων πρὸ θυ-
μιατηρίου (Πίναξ ΑΔ'. 3) ἢ μετὰ
κριοῦ, ἀετοῦ, γλαυκὸς ἢ σιλφίου
παρ' αὐτῷ. Ἐν τῷ πεδίῳ ὄνομα
ἀρχοντος. Χ Στατῆρες.

Σίλφιον Χ Δρ.

Τρία φυτὰ σιλφίου ἀκτινοειδῶς περὶ
τὸ αὐτὸ κέντρον διατεθειμένα .
Χ Ἡμίδρ.

Κεφαλή ἄρρην ἀγένειος μετὰ κέρα-
τος κριοῦ ('Αρισταῖος;) ἢ κεφαλή
πωγωνοφόρος Διδς Ἀμμωνος.

Κεφαλή γυναικεία (Κυρήνη). Κεφαλή
τῆς Λιβύης μετὰ τυπικῶν πλοχ-
μῶν ἢ κεφαλή κριοῦ.
X 1/10 στατήρος, 13·5 κ.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων, ἅτινα ἀπαντῶσιν ὀλογράφως ἢ συν-
τετμημένως κατὰ πτώσιν ὀνομαστικὴν ἢ γενικὴν, εἶνε ΑΡΙΣΤΙΟΣ,
ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ, ΔΑΜΩΝΑΚΤΟΣ, ΘΕΥΦΙΔΕΥΣ, ΙΑΣΩΝ, ΙΑΣΟΝΟΣ
ΙΑΣΙΟΝΙΟΣ, ΚΥΔΙΟΣ, ΚΥΟ., ΠΟΛΙΑΝΘΕΥΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ, ΧΑΙΡΙΟΣ

Ἡ νομισματοκοπία τοῦ ἀργύρου ἐν Κυρήνῃ κατὰ τὴν περίοδον
ταύτην ἀποτελεῖται ἐν τῷ συνόλῳ ἐκ τετραδράχμων 210—220 κ.

Κεφαλή Διδς Ἀμμωνος πρὸς ἄρ. ἢ
πρὸς δ., καὶ ὄνομα ἀρχontos.

K—Y—P—A, κτλ. ἢ ἀνευ ἐπιγρ.
Σίλφιον (Müller, *ἔ. ἀ.* ἀρ. 140)
P Τετράδρ.

Κεφαλή Διδς Ἀμμωνος κατ' ἐνώπιον,
τὸ ὄλον ἐν στεφάνῳ δάφνης.

K—Y—P—A—N—A Σίλφιον
(Πίναξ ΔΔ'. 4). P Τετράδρ.

ΚΥΡΑΝΑ Κεφαλή Διδς Ἀμμωνος
κατ' ἐνώπιον.

Σίλφιον, παρ' ἧς δορκὰς ἀνορθουμένη
τρώγουσα δὲ τὰ φύλλα τῆς κορυ-
φῆς. Ἀρχων ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΕΟΣ
P Τετράδρ.

(Z. f. Num., VII. Πίν. I. 17.)

Τὰ μικρότερα κέρματα εἶνε δραχμαί, ἡμίδραχμα, τριημιώ-
βολοι καὶ ὀβολοὶ τοῦ αὐτοῦ σταθμητικοῦ κανόνος. Τύποι — Κε-
φαλή Διδς Ἀμμωνος, ἢ νεαρά κεφαλή μετὰ κέρατος κριοῦ, ὀπισθ.
Σίλφιον, ἢ, ἐπὶ τοῦ τριημιωβόλου, τριπλοῦν σίλφιον.

Τὰ ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων ὀνόματα τῶν ἀρχόντων εἶνε
ΑΡΙΣΤΙΟΣ, ΑΡΙΣΤΟΜΗΔΕΟΣ, ΘΕΥΦΙ[ΔΕΥΣ], ΚΥΔΙΟΣ, ΛΙΒΥ-
ΣΤΡΑΤΟ[Σ], καὶ ΝΙΚΙΟΣ, διαφοροτρόπως συντετμημένα. Τὰ ἐξῆς δὲ
διδραχμα Ἀττικῆς ὀλκῆς πρέπει ὡσαύτως νὰ ταχθῶσιν εἰς τὸ τε-
λευταῖον μέρος τῆς περιόδου ταύτης.

ΘΕΥΦΙΔΕΥΣ Κεφαλή νεαροῦ Δια-
νύσου ὀπισθεν αὐτῆς, θύρσος.

ΚΥΡΑ Σίλφιον. . . . P 130 κ.
(Müller, ἀρ. 176).

[ΠΟΛΙΑ]ΝΘΕΥΣ Νεαρά κεφαλή
μετὰ κέρατος κριοῦ.

» Ὅμοιος. . . . P 132 κ.
(Müller, ἀρ. 142).

ΠΟΛΙΑΝΘΕΥΣ Ὅμοιος.

Ἐρμῆς ἱστάμενος ὀπισθεν ΔΑΜΩ-
ΚΥΡΑΣ. . . . P Ἀττικ. διδρ.

Τὰ σύγχρονα χαλκᾶ νομίσματα παρουσιάζουσιν πλὴν ἄλλων τοὺς ἐξῆς τύπους. *Ἐπίγρ.*, ΚΥΡΑ (ἢ καὶ ἄνευ ἐπιγραφῆς):—

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.	Σίλφιον	Α .85
Κεφαλὴ τῆς νύμφης Κυρήνης.	Τριπλοῦν σίλφιον	Α .85
Κεφαλὴ Ἀρτέμιδος, <i>ἐπιγρ.</i> ΔΑ- ΜΩΚΥΡΑΝΑ	Νίκη	Α .75
Νεανικὴ κεφαλὴν μετὰ κέρατος κριοῦ	Ἀπλοῦν ἢ τριπλοῦν σίλφιον.	Α .6
Δορκάς.	Σίλφιον	Α .75
Κεφαλὴ Λιβύης μετὰ τυπικῶν πλο- χμῶν.	Δορκάς	Α .55-35

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.	Τροχός.	Α .9-8
Ἱππεὺς ἢ ἵππος ἐλεύθερος.	Τροχός.	Α .8-5

Περὶ τὰ 321-308 π. Χ.

Ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ, ὅτε ἡ Κυρηναϊκὴ ὑπέκειτο Πτολεμαίῳ τῷ Σωτήρῃ, ἐκόπησαν ἐν Κυρήνῃ αὐτόνομα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα. Τὰ χρυσᾶ εἶνε Ἀττικῆς ὀγκῆς, τὰ ἀργυρᾶ ὅμως, ὁμοίως τοῖς νομίσμασι τοῦ Πτολεμαίου, πρὶν ἢ οὗτος προσλάβῃ τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως (305 π. Χ.), ἀκολουθοῦσι τὸν Ῥοδιακὸν σταθμητικὸν κανόνα (δίδρ. 120 κ.)

ΧΡΥΣΑ

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς ὡς ἐπὶ τῶν στα- τῆρων τοῦ Ἀλεξάνδρου. (B. M. Cat., <i>Ptol.</i> , Πίν. XXXII. 1.)	ΚΥΡΑΝΑΙΟΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΩ Νίκη ισταμένη, ὡς ἐπὶ τῶν στατῆρων τοῦ Ἀλεξάνδρου . . .	Χ 133 κ.
Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς.	[ΠΤΟ]ΛΕΜΑΙΟΥ Νίκη. Ἀρχων, ΕΥΦΡΙΟΞ	Χ 67 κ.
Ὅμοίως.	[ΠΤΟ]ΛΕΜΑΙΟΥ Νίκη. Σύμβο- λον· τροχός.	Χ 65 κ.
Ἱππεύς· ὀπισθεν ἀστήρ. B. M. <i>Guide</i> , Πίν. XXXV. 39.)	ΚΥΡΑ Σίλφιον	Χ 43·8 κ.
Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος.	Κεραυνὸς μετὰ δύο ἀστέρων. . .	Χ 11·2 κ.
Ὅμοίως.	Κεφαλὴ τῆς νύμφης Κυρήνης	Χ 11 κ.

ΑΡΓΥΡΑ

Κεφαλή νεαρά μετὰ κέρατος κριοῦ. (Πίναξ ΑΔ'. 5.)	ΚΥΡΑ Σίλφιον. Ποικίλα σύμβολα καὶ μονογραφήματα ἐν τῷ πεδίῳ. Ρ Ροδιακὸν διδρ. 120 κ.
Κεφαλή Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής. (B.M. Guide, Πίν. XXXV. 41.)	ΚΥΡΑ Ὁμοίως . . . Ρ 105 κ.

ΧΑΛΚΑ

Κεφαλή Διὸς Ἀρμυωνος.	ΚΥΡΑ Δένδρον φοίνικος. Ποικίλα σύμβολα καὶ γράμματα . Α .65
Κεφαλή Ἀπόλλωνος	ΚΥΡΑ Λύρα . . . Α .65
Ὁμοίως.	» Ἴππος ἀνορθούμενος. Ποικίλα σύμβολα . . . Α .65

Περὶ τὰ 308-247 π. Χ.

Ἐν ἔτει 308 π. Χ. Μάγας ὁ γαμβρὸς Πτολεμαίου τοῦ Σω-
τῆρος διορίσθη κυβερνήτης τῆς Κυρηναϊκῆς· ἔκοψε δ' ἐκεῖ χρυσᾶ
νομίσματα ἐν ὀνόματι τοῦ Πτολεμαίου μετὰ τῆς ἐπιγρ. ΠΤΟΛΕ-
ΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ (B. M. Cat. Ptol. Εἰσαγωγή). Περὶ δὲ τὸ
ἔτος 280 π. Χ. αὐτὸς ὁ Μάγας προσέλαβε τὸν τίτλον τοῦ βασι-
λέως καὶ ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ εἰκόνης
ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ὀψεως καὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Λιθύης ἐπὶ τῆς
ὀπισθίας. Ἐπιγρ., ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΓΑ. Τὰ δ' ἀκολούθως ὑπὸ τῆς
θυγατρὸς αὐτοῦ Βερενίκης κοπέντα ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ νομίσματα
ἐμνημονεύσαμεν ἤδη ἐν τῇ νομισματικῇ σειρᾷ τῶν Πτολεμαίων
(σελ. 455).

Περὶ τὰ 247-222 π. Χ.

Ἐν ἔτει 247 π. Χ. Πτολεμαῖος Γ' ὁ Εὐεργέτης διεδέχθη
τὸν θρόνον τῆς Αἰγύπτου, διὰ δὲ τοῦ γάμου αὐτοῦ μετὰ Βερενίκης
τῆς θυγατρὸς τοῦ Μάγα καὶ νομίμου βασιλίσσης τῆς Κυρηναϊκῆς,
ἤνωσε τὰ διαδῆματα τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς χώρας ταύτης.

Τὰ ἐκ τῶν νομισμάτων τεκμήρια τείνουσι πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι
καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας τοῦ Εὐεργέτου μέχρι
τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἡ Κυρηναϊκὴ ἀπῆλauen αὐτονομίας. Κατὰ τὴν

διάρκειαν δὲ τῆς περιόδου ταύτης ἔπεμψεν εἰς Μεγαλόπολιν τῆς Ἀρκαδίας, ἵνα ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τῶν φιλοσόφων Δημοφάνους καὶ Ἐκδῆμου, τῶν βοηθησάντων τὸν Ἄρατον πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Σικυῶνος ἀπὸ τῶν τυράννων αὐτῆς.

Εἰς τοὺς πολιτικούς τούτους ἄνδρας ἀνετέθη ἡ διοίκησις τῆς Κυρηναικῆς, ἣτις φαίνεται ὅτι ἀναδιωργανώθη παρ' αὐτῶν κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἀχαικῆς Συμπολιτείας. Τοῦλάχιστον τοιοῦτόν τι δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῶν κειμένων τοῦ Πολυβίου (X. 25) καὶ Πλουτάρχου (Φιλοπ. 1.1), πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν συμμαχικῶν νομισμάτων, τῶν φερόντων τὴν ἐπιγρ. ΚΟΙΝΟΝ, ἅτινα δύνανται νὰ ἀποδοθῶσι μετὰ πιθανότητος εἰς τοὺς χρόνους τούτους.

Κεφαλὴ Δίδς Ἀμμωνος.
(Πίναξ ΛΔ'. 6.)

ΚΟΙΝΟΝ Σίλφιον Ρ Δίδρ. 118 κ.
Α 9 7

Περὶ τὰ 222-96 π.: X.

Ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνόδου Πτολεμαίου τοῦ Δ'. (Φιλοπάτορος) μέχρι τοῦ θανάτου Πτολεμαίου τοῦ Ἀπίωνος, 96 π. X. ἡ νομισματοκοπία τῆς Κυρηναικῆς εἶνε βασιλικὴ τοῦ Πτολεμαίου τύπου. Λεπτομερῶς δ' ἐξητάσθη ἐν τῷ B. M. Cat. of the coins of the Ptolemies.

Ἡ Κυρηναικὴ ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους, μετὰ τὸ 96 π. X.

Πτολεμαῖος ὁ Ἀπίων ἐκληροδότησεν ἐκουσίως, ὅτε ἀπέθανε, τὴν Κυρηναικὴν τοῖς Ῥωμαίοις, οἵτινες κατ' ἀρχὰς ἐδωρήσαντο τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰς διαφόρους αὐτῆς πόλεις. Ἀλλ' αἱ ἐγερθεῖσαι διχόνοιαὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς ταχέως κατόπιν νὰ υποβιβάσωσι τὴν χώραν εἰς τάξιν Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας (74 π. X.). Ἐκτοτε μόνον χαλκᾶ νομίσματα ἐκόπησαν ἐν τῇ Κυρηναικῇ ἅτινα ἔφερον τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ Αὐγούστου διοικητῶν τῆς χώρας Λ. Λολλίου, Α. Πουπίου Ρούφου, Α. Φαβρικίου Πατελλίου, Σκάτωνος, Παλικάνου καὶ Καπίτωνος, μετὰ διαφορῶν τί-

τλων ἑλληνιστί ἢ λατινιστί, οἷον ΤΑΜΙΑΣ ΑΝΤΙΣΤΡΑ[ΤΗΓΟΣ], PROCOS. ἢ Q[VAESTOR].

Ἐκ τῶν τύπων μνημονευταί αἱ κεφαλαὶ Ἀμμωνος, Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος, πρὸς δὲ αὐτοκράτωρ, δίφρος ἀγκυλόπους, κάμηλος, ἔλαφος, κριός, κηρύκειον, στέφανος, ὄφεις, κτλ.

Ἵπάρχουσιν ὡσαύτως μεταγενέστερα αὐτοκρατορικά νομίσματα Τίτου, Τραϊανοῦ, Φαυστίνης τῆς πρεσβυτέρας, Μ. Αὐρηλίου καὶ Σεβήρου Ἀλεξάνδρου, τασσόμενα ὑποθετικῶς ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ (Müller ἐ.ἀ. σ. 171), ἀλλὰ ταῦτα δυνατόν νὰ ἐκόπησαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Βάρκη, κτισθεῖσα ἐκ τῆς Κυρήνης περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔκτου αἰῶνος π. Χ. Ἡ νομισματοκοπία αὐτῆς μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν Πτολεμαίων διαιρεῖται εἰς τὰς αὐτὰς περιόδους, εἰς ἃς καὶ ἡ τῆς Κυρηναϊκῆς. Ἐν τῇ ἀρχαϊκῇ περιόδῳ εἶνε γενικῶς ἀδύνατος ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν νομισματικῶν ἐκδόσεων τῆς Βάρκης καὶ Κυρήνης, ἐπειδὴ αὗται κατὰ κανόνα εἶνε ἀνεπίγραφοι. Ἐν τῷ πέμπτῳ αἰῶνι (480—431 π. Χ.), ὅτε ἡ Βάρκη, ὡς ἡ Κυρήνη, ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ βασιλέων, τὰ νομίσματα αὐτῆς ἀποτελοῦνται ἐξ Εὐβοϊκῶν τετραδράχμων (270 κ.) καὶ Φοινικικῶν δραχμῶν καὶ ἡμιδράχμων (52 καὶ 26 κ.). *Ἐπίγρ.* ΒΑΡ, ΒΑΡΚΑ, ΒΑΡΚΑΙΟΝ· ἐμπ. Σίλφιον ἢ καρποὶ σιλφίου, ὅπισθ. Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος, ἢ κεφαλὴ κριοῦ ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ. Ἐν τῇ δημοκρατικῇ περιόδῳ, 432—321 π. Χ., ἡ Βάρκη, ὁμοίως τῇ Κυρήνῃ, ἐγκατέλειπε τὸ Εὐβοϊκὸν τετράδραχμον χάριν τοῦ Φοινικικοῦ τῶν 200 κ. περίπου.

ΧΡΥΣΑ. Περὶ τὰ 431-321 π. Χ.

Σίλφιον.

|Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος. ✕ 26·4 κ.

Τὸ χρυσοῦν τοῦτο νόμισμα ἀπεδόθη τῇ Βάρκῃ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τεχνοτροπίας τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς Ἀμμωνος, ἥτις ὁμοιάζει μεγάλως πρὸς τὴν ἐπὶ ἐνεπιγράφων τινῶν τετραδράχμων τῆς πόλεως.

ΑΡΓΥΡΑ Ἐπιγρ. ΒΑΡΚΑΙ ἢ ΒΑΡΚΑΙΟΝ ἐπὶ τῆς μιᾶς

ἢ ἐτέρας ὀφειλῶς.

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος ἐν κατα- Σίλφιον, ἐνίοτε συνοδευόμενον ὑπὸ
τομῇ. δύο μυῶν διπόδων (gerbois)
(Müller, 318) ἢ ὑπὸ δορκάδος
ἀναπαυομένης (Müller, 322), ἢ
γλαυκὸς (Müller, 324)
Ρ Τετράδρ. 200 κ.

Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος κατ' ἐνώ- Ἀπλοῦν ἢ τριπλοῦν σίλφιον, τοῦ τε-
πιον. λευταίου συνοδευομένου ὑπὸ παρ-
έργων συμβόλων, ἥτοι χαμαι-
λέοντος, γλαυκὸς καὶ μυδὸς δίποδος
ἐν τῷ πεδίῳ. Ρ Τετράδρ. 198·3 κ.

Κεφαλὴ νεαρὰ μετὰ κέρατος κριοῦ. Σίλφιον Ρ 160 κ.

(Fox, Gr.C., Μέρ.Π.Πίν.VIII.167) Ὁμοίως Ρ 49·5 κ.

Ὁμοίως. Ὁμοίως Ρ 24·4 κ.

Ὀνόματα ἀρχόντων ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Βάρκης, ΑΚΕΞΙΟΣ
(Ἀωρικὴ γενικὴ τοῦ Ἀκεαίας), ΦΑΙΝ., ΚΑΙΝΙΩ, ΚΥΨΕΛΩ ΤΩ ΦΙ-
ΛΩΝ (=ΚΥΨΕΛΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝ[ΟΣ]).

ΧΑΛΚΑ

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα ὁμοιάζουσι τὰ τῆς Κυρήνης· ἐμπ. Ἰπ-
πεύς, ὀπισθ. Τροχός· σύμβολον, σίλφιον (Müller, ε. ἀ. 82).

Ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν Πτολεμαίων ἡ Βάρκη ἐπεσκιάζθη ὑπὸ
τοῦ ἐπινείου αὐτῆς, ὅπερ ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς Πτολεμαίδος.

Εὐεσπερίδες. Κτισθεῖσα ἡ πόλις αὕτη ἐκ τῆς Κυρήνης, ὡς
λέγεται, περὶ τὰ 460 π. Χ., ἦτο ἡ δυτικωτάτη τῶν πέντε πόλεων
τῆς Κυρηναϊκῆς. Ἐκεῖτο δὲ εἰς τὰς ἐκβολὰς ποταμοῦ καλουμέ-
νου Λάθωνος ἢ Λήθωνος.

Περὶ τὰ 460-431 π. Χ. Φοινικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

ΕΞ Σίλφιον.

ΕΥ Δελφίς ἐν τετραγώνῳ ἐγκοίλῳ.
Ρ 48·6 κ.

Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ νομίσματος τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὀπισθίας ὀψews τοῦ νομίσματος καὶ ἐξακολουθεῖ ἐπὶ τῆς προσθίας.

Σίλφιον.

ΕΥ (;) Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ
δελφίς καὶ χηλὴ καρκίνου . . .
Ρ' Ἡμίδρ.

Σίλφιον.

ΕΥΕΞ Τετράγωνον ἔγκοilon, ἐν ᾧ
κεφαλὴ Διδὸς Ἀμμωνος ἐν κύκλῳ
σφαιριδίων . . . Ρ' Δραχ. 52 κ.
Ρ' Ἡμίδρ. 27 κ.

Περὶ τὰ 431-321 π. Χ. Φοινικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Τὸ μόνον μέχρι τοῦδε γνωστὸν τετράδραχμον τῶν Εὐεσπερί-
τῶν ἀπόκειται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Τουρίνου.

Κεφαλὴ Διδὸς Ἀμμωνος πρὸς δ., περι- | ΕΥΕΞΠΕΡΙΤΑΝ Σίλφιον. Ρ' 193 κ.
κυκλουμένη ὑπὸ τριπλοῦ κύκλου

Εἰς τὰ τέλη τῆς δημοκρατικῆς περιόδου, βραχὺ πρὸ τῆς κα-
τακτήσεως τῆς χώρας ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος, δύναται νὰ
ταχθῇ τὸ ἐπόμενον Ἀττικὸν δίδραχμον τῆς νομισματικῆς συλ-
λογῆς de Luynes. Τὰ χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ
αὐτοῦ ποταμίου θεοῦ φαίνονται κατὰ τι ἀρχαιότερα.

Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

ΕΞΠΕΡΙ . . . Νεαρά κερασφόρος κε- φαλὴ τοῦ ποταμοῦ Λάθωνος.	ΤΙΜΑΓΩΡΑ (οὕτω). Δορκὸς πρὸ σίλφιου . . . Ρ' Διδρ. 130 κ.
ΛΗΘΩΝ ἢ ΛΗΤΩΝ Κεφαλὴ πο- ταμίου θεοῦ.	ΕΥ Σίλφιον Χ' 7
Κεφαλὴ Διδὸς Ἀμμωνος.	ΕΥ Τρίαινα Χ' 8

Ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Εὐεσπερίδων με-
τεβλήθη εἰς Βερενίκηην.

Τεύχειρα, μεταξὺ Πτολεμαίδος καὶ Εὐσπερίδων, ὠνομάσθη-
σαν δὲ ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων Ἀρσινόη.

Περὶ τὰ 480-431 π. Χ.

§ Τ Σίλφιον

(Bompois, ἐν. ἀ. Πίν. I. 10).

Κεφαλή Διὸς Ἀμμωνος ἐν κύκλῳ
ἐγκοίλῳ Ρ Δρ. 52 κ.

ΛΙΒΥΗ

Μακαῖοι(;). Οὗτοι ἦσαν Λιβική φυλὴ κατοικοῦσα τὴν με-
ταξὺ Κυρηναϊκῆς καὶ Συρτικῆς παραλίαν. Ἐν τούτοις εἶνε λίαν
ἀμφίβολον, ἐὰν τὰ ἐπόμενα νομίσματα ὀρθῶς ἀπενεμήθησαν αὐ-
τοῖς ὑπὸ τοῦ Müller (I. 132):—

Μετὰ τὸ 200 π. Χ. περίπου.

Κεφαλή Ἡρακλέους νεαροῦ.

ΛΙΒΥΩΝ Λέων βαδίζων ἐν τῷ πε-
δίῳ Μ ἢ Ψ Φοινικικόν. Ρ 117 κ.
Λέων, οὗ ἄνω ῥόπαλον. Ρ 31 κ.

Ὁμοίως.

Ἐπάρχουσιν ὡσαύτως χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῆς αὐτῆς κεφα-
λῆς τοῦ Ἡρακλέους, ἢ κεφαλῆς Διὸς ἢ Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῆς ἐμπρ. ὀψείως
καὶ λέοντος ἢ ταύρου ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ἐπιγεγραμμένα ΛΙΒΥΩΝ.
Πολλὰ ἐξ αὐτῶν φαίνονται ἐπικεκομμένα ἐπὶ νομισμάτων τῆς
Καρχηδόνας.

ΣΥΡΤΙΚΗ

Ἡ Συρτική, καλουμένη ὡσαύτως καὶ Τριπολίτις, νῦν δὲ Τρί-
πολις, ἀπὸ τῶν τριῶν αὐτῆς πόλεων Λέπτεως τῆς Μεγάλης, Οἴας
καὶ Σαβράτας, ἦτο ἢ ἀπ' ἀνατολῶν ἐκ τῆς Κυρηναϊκῆς μέχρι τῆς
πρὸς δυσμὰς Βυζακηνῆς ἐκτεινομένη παράλιος λωρίς.

Γέργες, παρὰ τὰ ὅρια τῆς Βυζακηνῆς. Αὐτοκρατορικὰ χαλκᾶ
τοῦ Αὐγούστου μόνον, μετὰ Λατινικῆς ἐπιγραφῆς, ὀπισθ. PERM.
L VOLVSI PROCOS. GERG καὶ κεφαλῆς Ἀθηνᾶς, κοπέντα ὑπὸ
Λ. Οὐλουσίου Σατουρνίνου, ἀνθυπάτου Ἀφρικῆς τῷ 6 π. Χ.—2
μ. Χ. (Müller, II σ. 35).

Λέπτις ἡ Μεγάλη, ἀποικία τῆς Σιδῶνος, μία δὲ τῶν τριῶν πρωτευουσῶν πόλεων τῆς Συρτικῆς, ἦτο ἐμπορικὸς λιμὴν μεγάλῃς σπουδαιότητος (Müller, II σ. 3). Ἐκοψε δὲ αὐτόνομα ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος π. Χ. μετὰ τῆς Καρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς Ἰρεθ (Λέπκι=Λέπτις), καὶ τύπων ἀναφερομένων εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Διονύσου. Ἐπίσης αὐτοκρατορικὰ Αὐγούστου, Τιβερίου καὶ Λιβίας.

Μακάραια καὶ Βίλα(;)· Χαλκᾶ τοῦ Αὐγούστου (Müller, II σ. 26). Ἐπιγρ. Ἰννθ καὶ Ἰνθ, ὀπισθ. Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη εἶνε λίαν ἀβεβαία.

Οἶα, σχεδὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεταξὺ Λέπτιως τῆς Μεγάλῃς καὶ Σαβράτας ἀποστάσεως. Αὐτόνομα χαλκᾶ καὶ αὐτοκρατορικὰ τοῦ Τιβερίου μετὰ Καρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς, Ἰννθ (Müller II, σ. 15). Οἱ ἐπικρατέστεροι τύποι εἶνε αἱ κεφαλαὶ καὶ τὰ ἐμβλήματα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς:—Τρίπους, λύρα, τόξον καὶ φάρετρα, ἀσπίδες καὶ δόρατα, κλπ. καὶ προτομὴ τῆς Λιβίας ὡς Ἡρας ἢ Δήμητρος μετὰ ταῶ καὶ στάχυος ἐν τῷ πεδίῳ.

Νομίσματα τῆς Οἶας μετὰ τῆς Ζίγχας καὶ Ζούχιδος, πρὸς δὲ μετὰ τῆς Μακαραιας καὶ Βίλας ἴδε παρὰ Müller (II. σ. 20 κ. ἐξ.).

Σαβράτα, ἡ δυτικωτάτη τῶν τριῶν κυρίων πόλεων τῆς Συρτικῆς. Αὐτόνομα χαλκᾶ καὶ αὐτοκρατορικὰ Αὐγούστου, μετὰ Καρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς, Ἰννθ (Müller, II, 26) καὶ τύπων ἀναφερομένων εἰς τὴν λατρείαν Φοινικικῶν θεῶν ἀναλογούντων πρὸς τὸν Ἡρακλέα, Διόνυσον, καὶ Ἑρμῆν ὀπισθ. Ναὸς τετράστυλος. Αἰγόκερως, κλπ.

BYZAKHNH

Ἡ χώρα αὕτη ἦτο τὸ νότιον τμήμα τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας Ἀφρικῆς, ὠρίζετο δὲ πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Ζευγιτανίας. Νομίσματα ὑπάρχουσι τῶν ἐξῆς πόλεων:—

Ἀδρυμήτος, Φοινικικὴ ἀποικία παρὰ τὰ νότια ὅρια τῆς Ζευγιτανίας. Ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους ἦτο *libera civitas*, ἀπὸ δὲ τῶν χρόνων τοῦ Τραϊανοῦ ἀποικία Ρωμαϊκὴ καὶ πρωτεύουσα τῆς Βυζακηνῆς.

Χαλκᾶ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου. Ἐπιγρ., *HADR HADRVN*, κλπ., ἐνίοτε μετὰ κεφαλῶν καὶ ὀνομάτων τῶν Ῥωμαίων ἀνθυπάτων, κτλ. ἢ Ποσειδῶνος, Ἡλίου, Ἀστάρτης καὶ Σεράπιδος (;) (Müller, II σ. 51).

Ἀλεπότα. Χαλκᾶ ὀψίμων χρόνων. Κεφαλὴ Ἀστάρτης, ὀπισθ. Καρχηδονικὴ ἐπιγραφὴ κρητὴν καὶ κηρύκειον (Müller, II σ. 42).

Ἀχόλλα, ἀποικία κτισθεῖσα ἐκ τῆς νήσου Μελίτης. Νομίσματα χαλκᾶ μετὰ κεφαλῶν Ὀκταβιανοῦ, θείου Ἰουλίου (Καίσαρος), ἢ τῶν Ῥωμαίων ἀνθυπάτων P. Quinctilius Varus καὶ L. Volusius Saturninus. Λατινικὴ ἐπιγρ. *ACHVLLA*, κλπ. (Müller, II. σ. 43).

Θαίνα, πόλις Φοινικικῆς καταγωγῆς. Ἐκοψε χαλκᾶ νομίσματα μικρὸν πρὸ καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Αὐγούστου, μετὰ Καρχηδονικῆς ἐπιγρ. πινυτ. Τύποι — Κεφαλαὶ Σεράπιδος ἢ Ἀστάρτης. Ναὸς τετράστυλος, κτλ. (Müller, II, σ. 40).

Θάψος, ἀξιωμακὸς διὰ τὴν παρ' αὐτὴν νίκην τοῦ Καίσαρος κατὰ τοῦ Πομπηίου, ἐν ἔτει 46 π. Χ. Αὐτοκρατορικὰ Τιβερίου. Ὀπισθ. *THAPSYM* καὶ κεφαλὴ ἢ καθημένη παράστασις τῆς Λιβίας, μετὰ ἐπιγραφῆς *IVN[ON] AVGVSTAE* (Müller, II, σ. 47).

Θύσδρος, μεταξὺ Ἀδρυμήτου καὶ Θαίνης. Χαλκᾶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐγούστου, μετὰ Καρχηδονικῆς ἐπιγρ., *Ϡεωω* (= *Sthpsr*). Τύποι — Κεφαλὴ Ἀστάρτης μετὰ διαδήματος καὶ καλύπτρας, ὀπισθ. Λύρα κεφαλὴ Ποσειδῶνος, ὀπισθ. Αἰγόκερος (Müller, II. σ. 58).

Λέπτις ἡ μικρά, μεταξύ Ἀχόλλης καὶ Ἀδρυμῆτου, κηρυχθεῖσα ἐλευθέρα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Καρχηδόνας, φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἔκοψε νομίσματα πρὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων. Ὑπάρχουσι χαλκᾶ νομίσματα μετὰ κεφαλῶν τοῦ θεοῦ Ἰουλίου, Τιβερίου καὶ Ἀγριππίνης Γερμανικοῦ. *Ἐπιγρ.* ΛΕΠΤΙΣ, Προτομὴ Ἑρμοῦ ἢ κεφαλὴ πυργοστεφῆς (Müller, II. σ. 49).

ZEYGITANIA

Ἴππών, ἡ ἐπονομαζομένη **Διάρρυτος,** ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς στενῆς ἐξόδου τῆς Ἴππωνίτιδος λίμνης, ἦτο ἀρχαία ἀποικία τῆς Σιδῶνος ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς Καρχηδόνας.

ὑπὸ τοὺς Ῥωμαίους ἦτο πόλις ἐλευθέρα, ὡς τοιαύτη ὅς ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου, ἐκ νέου δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ Κλαυδίου Ἀλβίου. *Ἐπιγρ.* HIPPONE LIBERA.

Κεφαλὴ τῆς θεᾶς Ἀστάρτης μετὰ καλύπτρας καὶ στεφάνης.	Φοινικικὴ θεὰ κατ' ἐνώπιον, κρατοῦσα κηρύκειον καὶ στάχυν.	Α 85
Κεφαλὴ τοῦ Τιβερίου.	IVL. AVG Ἰουλία (Λιβία) καθήμενη	Α 13

Καρχηδών. (Müller, II. σ. 66 κ. ἐξ.). Ἀξίον σημειώσεως εἶνε, ὅτι τὸ πλούσιον τοῦτο ἐμπορικὸν κράτος, μετὰ τοῦ ἐξ 700,000 περίπου κατοίκων αὐτοῦ, δὲν ἔκαμεν οἰανδὴποτε χρῆσιν κεκομμένου νομισμάτος, πρὶν ἢ ἢ ἐν ἔτει 410 π. Χ. μεγάλῃ ἐπιδρομῇ κατὰ τῆς Σικελίας φέρῃ τοὺς στρατοὺς αὐτῆς τὸ δεύτερον ἤδη εἰς συνάφειαν πρὸς τοὺς Ἑλληνας τῆς Σικελίας. Τότε δὲ μόλις φαίνεται ὅτι ἐγεννήθη ἡ ἀνάγκη κοπῆς νομισμάτων. Δύναται τις δὲ νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι τὰ στρατεύματα, ἅτινα ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς ἐρήμωσιν τῶν ἀκμαζουσῶν Ἑλληνικῶν πόλεων τῆς νήσου ἦσαν τὸ ἄμεσον αἴτιον τῆς νομισματοκοπίας. Ὅτι δὲ ἡ χρῆσις τῶν κεκομμένων νομισμάτων καὶ ἡ τέχνη τῆς νομισματοκο-

πίας ἐλήφθη ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων παρὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν Ἑλλήνων εἶνε φανερόν ἐκ τῆς παραδοχῆς τοῦ Σικελικοῦ τύπου τῆς κεφαλῆς τῆς Περσεφόνης καὶ ἐκ τῆς ἀριδῆλως Ἑλληνικῆς τεχνοτροπίας τῶν ἀρχαιοτάτων Καρχηδονικῶν νομισμάτων.

Ἡ Καρχηδονικὴ ἐπιγραφή εἶνε ἡ μόνη ἔνδειξις ὅτι αἱ νομισματικαὶ αὐταὶ σειραὶ δὲν εἶνε καθαρῶς Ἑλληνικαί, ἀλλ' ὅμως πᾶς λόγος ἄγει ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἐκόπησαν ἐν Σικελίᾳ, καὶ ὄχι ἐν Ἀφρικῇ καὶ ὅτι ἐγένετο χρῆσις Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν πρὸς χάραξιν τῶν νομισματικῶν σφραγίδων. Πολλάκις δὲ τὰ ὀνόματα Καρχηδονικῶν πόλεων τῆς Σικελίας ἀπαντῶσιν ἐπὶ τῶν νομισμάτων, οἷον *πηρῆς* *πηρ*, *Ρέσχ* *Μελκάρθ* = Ἡράκλεια Μινώα, *νηρη* — *Μοτύα*, *γιν* = Πάνορμος (;), *την* = Ἐρυξ, *νηρη* *Κφρά* (Κάφαρα, ὅ ἐστι χωρίον) = Σολοῦς. Ταῦτα περιεγράφησαν ἤδη ὑπὸ τὰς πόλεις, ὧν φέρουσι τὰ ὀνόματα (Τόμ. Α'. σελ. 183, 184, 214, 218 καὶ 227). Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις διάφοροι ἄλλαι σειραὶ φέρουσαι τὰς ἐπιγραφὰς *νητηπηρ*, *Κάρτ* *Χαδασάτ* (= Νέα πόλις Καρχηδόνας). *νηρη*, *Μαχανάτ* (= στρατόπεδον). *νηρη* *ου*, *νηρη* *ου*, ἢ *νηρη* *ου*, *Ἀμ* *Μαχανάτ*, *Ἀμ* *χέ* *Μαχανάτ* ἢ *Σχᾶμ* *Μαχανάτ* (λαὸς τοῦ στρατοπέδου). *ου* *νηρη* (*Μεχασέιμ* (οἱ ταμίαι), κτλ., ἅτινα δὲν δύνανται νὰ καταταχθῶσιν χωριστὰ εἰς ἰδίαν τινὰς χώρας τῆς Σικελίας. Οὕτω τὰ τοιαῦτα νομίσματα δύνανται μᾶλλον νὰ περιγραφῶσιν ὡς Σικελοκαρχηδονικά, τουτέστιν ὡς νομίσματα κοπέντα ἐν Σικελίᾳ πρὸς πληρωμὴν τῶν Καρχηδονικῶν στρατευμάτων. Τὰ ἐπόμυνα εἶνε αἱ κυριώταται ποικιλίαι:—

Σικελοκαρχηδονικά νομίσματα. *Περὶ* τὰ 410-310 π. Χ.

ΧΡΥΣΑ. Φοινικικὸς σταθμητικὸς κανὼν.

Κεφαλὴ τῆς Περσεφόνης, ἀκμιαίς ἀρχαίας τεχνοτροπίας. (B.M. <i>Guide</i> , Πίν. XXVI. 37.)	Ἴππος ἀνορθούμενος ὑπεράνω Δ (σύμβολον τοῦ Βαβλ). X 118 κ.
*Ομοίως.	*Ομοίως X 23·8 κ.
Φοῖνιξ δένδρον	Κεφαλὴ ἵππου X 15·3 κ.
Κεφαλὴ Περσεφόνης	Φοῖνιξ δένδρον X 36 κ.

ΑΡΓΥΡΑ Ἀττικὸς σταθμητικὸς κανὼν

πσπη ηηρ Πρόσθιον ἵππου, ἐνίοτε ὑπὸ Νίκης στεφανούμενου.	πσπη Φοῖνιξ δένδρον Ρ Ἀττικ. τετράδρ.
» Ἴππος ἐλεύθερος ὑπὸ Νί- κης στεφανούμενος.	Δένδρον φοίνικος. Ρ Τετράδρ. (Πίναξ ΚΖ'. 10.)
» Κεφαλὴ ἵππου.	Κορυφὴ φοίνικος. Ρ Ὀβολ.
» ἢ ἄνευ ἐπιγραφῆς. Κεφαλὴ Περσεφόνης μετὰ ἢ ἄνευ δελφί- νων πέριξ	Ἴππος ἐλεύθερος πρὸ δένδρου φοί- νικος. Ρ Τετράδρ. (B. M. Guide, Πίν. XXVI. 39 καὶ Πίν. XXXV. 37, 38).
Ἀποθεωθεῖσα κεφαλὴ Διδουῶς, φέ- ρουσα τιάραν Ἀσιατικοῦ σχή- ματος.	πσπη πσψ Λέων καὶ δένδρον φοίνι- κος. (Πίναξ ΑΔ'. 8). Ρ Τετράδρ.
Κεφαλὴ Περσεφόνης ὑπὸ δελφίνων περικυκλουμένη.	πσπη σγ ἢ πσ Κεφαλὴ ἵππου καὶ δένδρον φοίνικος. Ρ Τετράδρ. (Πίναξ ΑΔ'. 7).
Κεφαλὴ τοῦ Τυρίου Ἡρακλέους, Μελ- κάρθου, φέρουσα λεοντήν.	πσπη π σγ { Κεφαλὴ ἵππου καὶ δένδρον πσπη σγψ { φοίνικος. Ρ Τετράδρ. ἢ { (B. M. Guide, Πίν. σβσπη { XXXV. 36).

Ἡ ὁμοιότης τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἡρακλέους τῶν νομισμάτων τῆς σειρᾶς ταύτης πρὸς τὴν τῶν ἀρχαιοτέρων τετραδράχμων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου εἶνε σπουδαία χρονολογικὴ ἔνδειξις.

Τὰ Σικελοκαρχηδονικὰ χαλκᾶ νομίσματα τῆς περιόδου ταύτης δὲν εἶνε πολυάριθμα.

Δένδρον φοίνικος.	Πήγασος. Α .65
Ὅμοιως.	Κεφαλὴ ἵππου Α .8
Κεφαλὴ Περσεφόνης	Κεφαλὴ ἵππου Α .9

Διαρκούσης τῆς βασιλείας Ἀγαθοκλέους τοῦ Συρακουσίου, φαίνεται ὅτι ἔπαυσεν ἐν Σικελίᾳ ἡ ἐκδόσις Καρχηδονικῶν νομμάτων.

Νομίσματα κοπέντα ἐν Καρχηδόνι, περὶ τὰ 340-242 π. Χ.

Τὰ ἐν αὐτῇ τῇ Καρχηδόνι κοπέντα νομίσματα συνίστανται ἐκ χρυσῶν, ἐξ ἡλεκτρίνων καὶ ἐκ χαλκῶν, μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς

προσκτήσεως τῶν πλουσίων ἀργυρωρυχείων τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἐν ἔτει 242, κτίσεως Καρχηδόνης τῆς Νέας ὑπὸ τοῦ Ἀσδρούβα, γαμβροῦ τοῦ Ἀμίλκα Βάρκα, ὅτε φαίνεται ὅτι τὸ πρῶτον ἐκόπησαν μεγάλα ἀργυρᾶ νομίσματα Καρχηδονικά τε καὶ Ἰσπανοκαρχηδονικά.

Τὰ ἐνταῦθα ἀναφερόμενα χρυσᾶ καὶ ἡλεκτρινα νομίσματα, ἀνήκοντα εἰς τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῶν χρόνων τοῦ Τιμολέοντος καὶ τοῦ τέλους τοῦ πρώτου Καρχηδονικοῦ πολέμου, εἶνε τὰ ἑξῆς·

Κεφαλή Περσεφόνης, φέρουσα πε- ριδέρακιον μετὰ ἐξαρτημάτων.	Ἴππος ἰστάμενος . . . X 145 κ. (Πίναξ ΔΔ'. 9).
Ὁμοίως.	Ἴππος καὶ φοῖνιξ δένδρον. X 73 κ.
Ὁμοίως.	Ἴππος ἰστάμενος. BE 118 κ. (B. M. Guide, Πίν. XLVII. 41).
Κεφαλή τῆς Περσεφόνης.	Ἴππος καὶ δένδρον φοίνικος. BE 58 κ.
Ὁμοίως.	Ἴππος ἰστάμενος καὶ στρεφόμενος . BE 27 κ.

Τὰ νομίσματα ταῦτα ἀκολουθοῦσι τὸν Φοινικικὸν σταθμητικὸν κανόνα (δραχμὴ 59 κ., 1 1/2 δρ. 88 κ., διδραχμον 118 κ., 2 1/2 δρ. 147 κ.). Τὰ χαλκᾶ νομίσματα ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς ἡλεκτρίνας δραχμὰς κατὰ τε τὸ μέγεθος καὶ τοὺς τύπους.

Περὶ τὰ 241-218 π. X.

Τὸ μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου Καρχηδονικοῦ πολέμου διάστημα χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς μεγάλης συρροῆς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐκ τῶν νεωστὶ προσκτηθέντων Ἰσπανικῶν μεταλλείων καὶ ἐκ τῆς ἐκδόσεως μεγάλων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων.

ΧΡΥΣΑ.

Κεφαλή Περσεφόνης. (Müller, II. Eik. 76).	ΠΣΓΝΒ Ἴππος ἀνορθούμενος καὶ δέν- δρον φοίνικος. X 350 κ.
Ὁμοίως. (Αὐτόθι, Eik. 66).	Ἴππος ἰστάμενος, βλέπων πρὸς ἀρ. X 193 κ.

Ὅμοιως. (B.M. <i>Guide</i> , Πίν. LIX. 33).	Ἴππος ἱστάμενος· ὑπεράνω δίσκος ἀκτινοστεφής ἐν μέσῳ δύο ὄψεων οὐραίων. ϡ 175 κ.
Ὅμοιως. (Αὐτόθι, Πίν. LIX. 34).	Ἴππος ἱστάμενος ϡ 118 κ.
Ὅμοιως.	Ἴππος καὶ δένδρον φοίνικος. ϡ 36 κ.

ΑΡΓΥΡΑ.

Κεφαλή Περσεφόνης.	Ἴππος ἀνορθούμενος (Πίναξ ΑΕ'. 6) Δωδεκάδραχμον ϡ 704 κ.
Ὅμοιως. (Πίναξ ΑΕ'. 5).	πχγκβ Πήγασος. ϡ 574 κ. Δεκάδραχμον
Ὅμοιως. (Müller, II. Εἰκ. 99).	Ἴππος ἱστάμενος· ὑπεράνω, δίσκος ἀκτινοστεφής, ἐν μέσῳ δύο οὐ- ραίων. . . ϡ 364 κ. (Ἐξάδραχ.)
Ὅμοιως. (Αὐτόθι, Εἰκ. 129)	Κεφαλή ἵππου. ϡ 341 κ.
Ὅμοιως. (B.M. <i>Guide</i> , Πίν. LIX. 36)	Ἴππος· ὑπεράνω, ἀστήρ ϡ 228 κ. (Τετράδραχ.)
Ὅμοιως. (B.M. <i>Guide</i> , Πίν. XLVII. 43. LIX. 37).	Ἴππος καὶ δένδρον φοίνικος· ἵππος στρεφόμενος· ἵππος ἱστάμενος ἢ τριποδίζων ϡ διάφορα μικρότερα κλάσματα.

Ὁ σταθμητικὸς κανὼν τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων νομισμάτων εἶνε ὁ Φοινικικὸς, τῶν διαιρέσεων οὐσῶν 12, 10, 6, 4, 3, 2½, 2, 1½, 1¼ καὶ 1 δραχμῆς, μετ' ἐνίων μικροτέρων κλασμάτων. Τὸ μέταλλον δὲν εἶνε πάντοτε τῆς ἀρίστης ποιότητος. Ἡ ἐπιγραφὴ πχγκβ ὑποτίθεται ὅτι σημαίνει Βύρσαν, τὴν ἀκρόπολιν τῆς Καρχηδόνας. Τινὰ τῶν χαλκῶν νομισμάτων, ἅτινα κατὰ τὸ πλεῖστον ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ ἀργυρᾶ κατὰ τοὺς τύπους καὶ τὴν τεχνοτροπίαν, εἶνε πάνυ μεγάλου μεγέθους, ὑπερβαίνοντα κατὰ σταθμὴν τὰ βαρύτερα τῶν χαλκῶν νομισμάτων τῶν Πτολεμαίων καὶ ἰσοφαρίζοντα πρὸς δύο περίπου τῶν συγχρόνων Ῥωμαϊκῶν ἀσσαρίων τῆς καλουμένης ἐκτημοριαίας ἐλαττώσεως. (Ἴδε Τόμ. Α'. σελ. 25, σημείωσις).

Περὶ τὰ 218-146 π. Χ.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ δευτέρου Καρχηδονικοῦ πολέμου τὸ Καρχηδονικὸν νόμισμα ἐξευτελιζέται ταχέως κατὰ τε τὴν ποιότητα τοῦ μετάλλου καὶ τὴν τεχνοτροπίαν. Ἡ Καρχηδόνος τῆς Νέας ἀπώλεια (210 π. Χ.) μετὰ τῶν πλουσίων αὐτῆς μεταλλείων, συνετέλεσε πιθανῶς εἰς τὴν πτωχείαν τοῦ χρησιμοποιουμένου ἔκτοτε μετάλλου. Οἱ δὲ τύποι εἶνε ἀπλαῖ παραλλαγὰι τῶν τῆς προηγουμένης σειρᾶς (B. M. *Guide*, Πίν. LIX, 38, 39).

ΗΛΕΚΤΡΟΝ ΚΑΙ ΚΡΑΜΑ.

Κεφαλὴ τῆς Περσεφόνης πτωχῆς καὶ πλατείας τεχνοτροπίας.	Ἴππος	ⲙⲉ 46 κ.
Ὅμοιως.	Ὅμοιως	ϣ 29 κ.
Ὅμοιως.	Ἴππος καὶ δένδρον φοίνικος	ϣ 170 κ.
Ὅμοιως.	Ἴππος καὶ ἀστήρ	ϣ 44 κ.

Πρὸς τὰ τελευταῖα ἠλέκτρινα νομίσματα τῆς Καρχηδόνος δυνάμεθα νὰ συγκρίνωμεν τὰ σύγχρονα ἠλέκτρινα νομίσματα τῆς Καπύης, τὰ κοπέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς πόλεως ταύτης κατὰ τῆς Ῥώμης ἐπὶ τοῦ πολέμου τοῦ Ἀννίβου (216-211 π. Χ.). Ἴδε τόμ. Α'. σελ. 46.

Ἡ ὁμοιότης τῶν νομισμάτων τῆς Καπύης πρὸς τὰ τῆς Καρχηδόνος κατὰ ὅλην (46 κ.), τεχνοτροπίαν καὶ τὴν κακὴν ποιότητα τοῦ κράματος, ἐξ οὗ ταῦτα ἀπετελοῦντο, καθιστᾷ τὰ μέγιστα πιθανὸν εἶναι ἡ Καπύη, ὅτε ὁ στρατὸς τοῦ Ἀννίβου διεχείμαζεν ἐνταῦθα τῷ 216-215 π. Χ. (Λιβίου XXIII, 18· Στράβωνος V, 4, 13), ἀφωμοίωσε τὴν νομισματοκοπίαν αὐτῆς πρὸς τὴν ἰσχύουσαν παρὰ τοῖς Καρχηδονικοῖς στρατεύμασιν.

Ἐν τούτοις τὸ μέγιστον μέρος τῆς νομισματοκοπίας τῆς Καρχηδόνος ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ συνίσταται οὐχὶ ἐξ ἠλέκτρου ἢ κράματος, ἀλλ' ἐκ χαλκῶν νομισμάτων κακίστης τεχνοτροπίας καὶ κατασκευῆς.

Καρχηδονική νομισματοκοπία τῆς Ἰσπανίας. Πλὴν τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Καρχηδόνι κοπέντων νομισμάτων ὑπάρχουσι καὶ τινὰ ἄλλα, ἅτινα ὡς ἐκ τῆς κατὰ τεχνοτροπίαν ὁμοιότητος αὐτῶν πρὸς τὰς ἀναμφιβόλους Καρχηδονικὰς ἐκδόσεις, καὶ ἐκ τῆς συχνῆς αὐτῶν παρουσίας ἐν τοῖς Ἰσπανικοῖς εὐρήμασιν κατετάχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Zobel εἰς τὰς ἐν Ἰσπανίᾳ Καρχηδονικὰς κτήσεις (ἴδε τόμ. Α'. σελ. 6). Ἑτέρα δὲ χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ κατετάχθησαν εἰκαστικῶς ὑπὸ τοῦ Müller (II, 147) εἰς τὴν Σαρδῶ, ὅτε αὕτη ἔπαυσε νὰ ἀποτελῇ μέρος τῶν Καρχηδονικῶν κτήσεων.

Κεφαλὴ Περσεφόνης.

Ταῦρος ἱστάμενος· ὑπεράνω, ἀσθήρ·
ὑποκάτω, μῆνη περιβάλλουσα δι-
σκον X 46·5 κ.

Κεφαλὴ ἄρρην νεαρὰ μετὰ διαδή-
ματος.

Ταῦρος ἱστάμενος· σύμβολον, στάχυν.
P 113 κ.

Ὅμοίως

Ταῦρος ἱστάμενος· σύμβολον, ὄφιν
οὐραῖος. P 54 κ.

Κεφαλὴ Περσεφόνης.

Τρεῖς στάχυν σίτου, ὧν ὑπεράνω
μῆνη περιβάλλουσα δίσκον. A 1·05

Ὅμοίως.

Ταῦρος ἱστάμενος· ὑπεράνω, ἀσθήρ.
A 75

Κεφαλὴ Ἀθηνᾶς μετὰ κράνους λο-
φωτοῦ.

Ἴππος ἱστάμενος (πιθανῶς νόμισμα
Ἰσπανικόν). A 1·05

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος δαφνοστεφής.

Ἴππος καὶ δίσκος ἀκτινωτός, παρ' ᾧ
δύο ὄφεις οὐραῖοι A 1·05

Κεφαλὴ Ἀρεως(;) νεαροῦ.

Φοῖνιξ δένδρον (πιθανῶς νόμισμα
Ἰσπανικόν). A 8

Ἡ Καρχηδὼν ὑπὸ τοὺς Ῥωμαίους.

Ἡ Καρχηδὼν ἀνηγέρθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος τῷ 44 π. Χ, ἐν ἔτει δὲ 29 π. Χ, ἀπώκισθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου. Ὡς Ῥωμαϊκὴ ἀποικία ἔκοψε χαλκᾶ νομίσματα μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ Τιβερίου. Ἐπιγρ. KAR VENERIS, Ναὸς τῆς Ἀφροδίτης. Συντετμημένα ὀνόματα τῶν SVF[ETES] ἢ δύο ἀν-

ἄρῶν, πρὸς δὲ C. I. C. D. D. P. P. = Colonia Julia Carthago, decreto decurionum, pater patriae (;), κτλ. (Müller, II. σ. 149).

Κλυπία, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀγαθοκλέους τῷ 310 π. X. ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀσπίς· ὠνομάσθη δὲ οὕτω ἐκ τῆς πρὸς ἀσπίδα, λατινιστὶ Clypeus, ὁμοιότητος τοῦ ἀκρωτηρίου ἐφ' οὗ ἔκειτο. Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Πλινίου ἦτο ἐλευθέρη πόλις « liberum Clypea in promontorio Mercurii » (Πλιν. H. N., V. 3). Ἐπὶ Αὐγούστου καὶ Τιβερίου ἐκόπησαν χαλκᾶ νομίσματα ἐν τῇ Κλυπίᾳ τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀνθυπάτου, PERMISSV PROCOS. Ἐπιγρ. C. I. P. (Clypea Julia Pia, pulchra ἢ pacensis;). Τύποι — Κεφαλὴ Αὐγούστου, Τιβερίου ἢ Δρούσου τοῦ νεωτέρου, ὀπισθ. Ἑρμῆς καθήμενος ἐπὶ βράχου· προτομὴ τοῦ Ἑρμοῦ· Δημήτηρ ἢ Λιβία μετὰ καλύπτρας, καθεμένη καὶ κρατοῦσα στάχους καὶ σκῆπτρον.

Οὔτικῃ, ἀποικία τῆς Τύρου παλαιστάτη, ἐλευθερωθεῖσα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Καρχηδόνης. Τὰ νομίσματα τῆς Οὔτικῆς ἀνήκουσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Τιβερίου. Ἐπιγρ. M. M., ἢ M. MVN. IVL. VTIC. D. D. P. P., « Municipium » ἢ « Municipis municipii Julii Uticensis decreto decurionum pater patriae (;) » συντετμημένως, συνήθως προστιθεμένων τῶν ὀνομάτων τῶν Ῥωμαίων ἀνθυπάτων, κτλ. Περὶ δὲ τῶν διαφόρων ἐρμηνειῶν τῶν ἐπιγραφῶν M. MVN, καὶ D. D. P. P. ἴδε Müller II. 164 κ. ἐξ. Τύποι — Πεπλοφόρος προτομὴ γυναικὸς (Λιβία;) ἢ κεφαλὴ τοῦ Τιβερίου, ὀπισθ. Λιβία καθεμένη ἐπὶ θρόνου καὶ κρατοῦσα φιάλην. Ὁ τίτλος municipium ἐδόθη τῇ Οὔτικῃ, ὅτε ὁ Αὐγουστος περεχώρησε τὸ δικαίωμα τοῦ Ῥωμαίου πολίτου εἰς τοὺς κατοικοῦς αὐτῆς.

ΝΗΣΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΑΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΚΕΛΙΑΣ

Γαῦλος, μικρὰ νῆσος χωριζομένη τῆς Μελίτης ὑπὸ στενοῦ πορθμοῦ. Περιέχει δὲ τὰ ἐρείπια Φοινικικοῦ ναοῦ, οἱ δὲ νομισμα-

τικοὶ αὐτῆς τύποι ἀναφέρονται εἰς τὴν λατρείαν Φοινικικῶν θεοτήτων.

Δεύτερος καὶ πρῶτος αἶων π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεῖα μετὰ καλύπτρας.	𐤊𐤍 Τρεῖς θεότητες Αἰγυπτιακοῦ σχήματος, ὧν ἡ ἐν τῷ μέσῳ ὁμοιάζει πρὸς τὸν Ὀσίριν . . .	Α 1·1
Ὅμοίως.	Κεφαλὴ κριοῦ	Α 6
Ὅμοίως.	𐤊𐤍-𐤊𐤍 Τρίπους	Α 6
Πωγωνοφόρος κεφαλὴ πρὸ αὐτῆς αὐτῆς κηρύκειον.	𐤊𐤍 Πῖλος θυσίας (κυνῆ) ἐν στεφάνῳ . . .	Α 8
Κεφαλὴ γυναικεῖα μετὰ μηνίσκου.	ΓΑΥΛΙΤΩΝ Ὀπλίτης ἐν τῷ πεδίῳ ἀστήρ.	Α 7

Κόσσυρα, μετὰξὺ Σικελίας καὶ Ἀφρικῆς, κατοικοῦμένη ὑπὸ λαοῦ Φοινικικῆς καταγωγῆς. Ἡ νῆσος ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ τῶν Καρχηδονίων ἐν τῷ πρώτῳ Καρχηδονικῷ πολέμῳ, ἀλλὰ ταχέως κατόπιν ἀνεκτήθη ὑπὸ τούτων. Τὰ νομίσματα αὐτῆς εἶνε πάντα χαλκᾶ καὶ ἀνήκουσιν εἰς δύο κλάσεις.

Δεύτερος αἶων π. Χ.

Κεφαλὴ γυναικεῖα μετ' Αἰγυπτιακοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς.	𐤋𐤍𐤁𐤍 (= insula filiorum, δηλ. Sadyei) ἐν στεφάνῳ δάφνης . . .	Α 8
Ὅμοίως ὑπὸ Νίκης στεφανομένη.	Ὅμοίως	Α 8

Πρῶτος αἶων π. Χ.

Ὅμοία κεφαλὴ, μετὰ ἧ ἀνευ Νίκης.	COSSVRA ἐν στεφάνῳ δάφνης . . .	Α 1·0-8
----------------------------------	---------------------------------	---------

Μελίτη, νῦν Μάλτα. Χαλκᾶ νομίσματα τοῦ δευτέρου καὶ πρώτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ Ἀπόλλωνος.	ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ Λύρα . . .	Α 6
Κεφαλὴ γυναικεῖα μετὰ καλύπτρας.	» Ὅμοίως . . .	Α 6
Ὅμοίως.	» Τρίπους . . .	Α 8
Κεφαλὴ Δήμητρος.	» Ἴππος . . .	Α 8
ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ Κεφαλὴ Ἰσιδος.	Τετράπτερος Αἰγυπτιακῆ παράστασις ὑποπτήσσουσα, κρατοῦσα τυχάνην καὶ σκήπτρον . . .	Α 1·05

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ Κεφαλή γυναικεία | Θρόνος ἀγκυλόπους μετὰ δνόματος
μετὰ καλύπτρας. (Eckhel, I. 268) | Ρωμαίου ἀντιστρατήγου. Α· 8

ΝΟΜΑΔΙΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Αἱ σειραὶ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, ἅτινα ὁ Müller (III σ. 13 χ. ἐξ) ἀπένειμεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Νουμιδίας **Μασσινίσσαν**, (202—148 π. X.) ἔμπ. Νεαρά ἄρρην κεφαλὴν, ὅπισθ. Ἴππος καὶ φοῖνιξ δένδρον (B. M. Guide, Πίν. LIX. 30). **Μικέψαν** καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, (148-118 π. X.) ἔμπ. Κεφαλή Ἡρακλέους, ὅπισθ. Ἐλέφας καὶ **Ἰουγούρθαν** (118-106 π. X.) ἔμπ. Κεφαλή Ἡρακλέους, ὅπισθ. Ἐλέφας (B. M. Guide Πίν. LIX, 31), ἀπεδόθησαν ὑπὸ τοῦ x. Zöbel τῇ Ἰσπανίᾳ (ἴδε Τόμ. Α'. σελ. 6).

Ἡ δὲ σειρά, ἣν ὁ Müller ἀπένειμε τῷ **Ἰεμψάλ Β'**. (106-60 π. X.), εἰς ὃν ἐδόθη μέρος τῆς Νομαδικῆς μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ἰουγούρθα, ἔμπ. Κεφαλή ἀνδρὸς στάχυσιν ἐστεμμένη, ὅπισθ. Ἴππος ἀγορθούμενος καὶ Καρχηδονικὸν γράμμα (B. M. Guide, Πίν. LXX, 37), θεωρητέα ὡς ἀμφιβόλου κατατάξεως. Τὰ μόνα δὲ νομίσματα, ἅτινα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τεχνοτροπίας ὀφείλω νὰ θεωρήσω ὡς ὀρθῶς ἀπονεμηθέντα ὑπὸ τοῦ Müller εἰς βασιλεῖς τῆς Νομαδικῆς, ἀρχαιοτέρους **Ἰόδα** τοῦ Α', εἶνε τὰ περιγραφέντα ἐν σελ. 17 καὶ 18 ἀρ. 19-35 καὶ σ. 32 ἀρ. 37-42 τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ.

Ἄρρην κεφαλὴν δαφνοστεφῆς μετὰ πώγωνος ἐκ σφαιριδίων σχηματιζομένου	Ἴππος ιστάμενος μετὰ κηρυκίου ἢ καλπάζων. Ποικίλα σύμβολα καὶ Καρχηδονικὰ γράμματα ἐν τῷ πεδίῳ. Α· 1·25·7
---	---

Ὁμοία κεφαλὴν μετὰ διαδήματος.	Ἴππος μετὰ ἀστέρος ἢ φοῖνικος καὶ Καρχηδονικῶν γραμμάτων Α· 9
--------------------------------	---

Ἰόδας Α'. 60-46 π. X. Ἡ νομισματοκοπία τοῦ βασιλέως τούτου ἀποτελεῖται ἐκ δηναρίων καὶ πεντασσαρίων (quinarii)

τοῦ Ῥωμαικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος καὶ ἐκ χαλκῶν νομισμάτων (Müller, III. σ. 42).

REX IVBA Προτομή Ἰόβα πωγωνόφορος, μετὰ κόμης ἐπιμελῶς εἰς τυπικοὺς πλοχμοὺς διατεταγμένης καὶ σκήπτρου ἐπ' ὤμου.

REX IVBA Προτομή Νίκης.

Προτομή τοῦ Ἰόβα.

Κεφαλὴ Ἀφρικῆς μετὰ δορᾶς ἐλέφαντος.

נרדבנר נרדב (= βασιλεῖον Ἰόβα, ἢ Ἰόβας βασιλεὺς), εἰς νεοκαρχηδονικοὺς χαρακτῆρας. Τύπος, νάος. (Πίναξ ΔΔ'. 10). R 66-45 κ.

Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή ἵππος καλπάζων. R 30 κ.

Ἴππος καλπάζων. R 28 κ.

Λέων. R 13 κ.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα φέρουσι τὴν αὐτὴν νεοκαρχηδονικὴν ἐπιγραφὴν οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν Λατινικὴν. ἔμπρ. Κεφαλὴ Ἀμμωνος, ἢ Ἀφρικῆς μετὰ δορᾶς ἐλέφαντος. ὅπ. Ἐλέφας, νάος ἢ λέων.

Τὰ νομίσματα εἶνε κυρίως ἀξιοσημεῖωτα ἕνεκα τῆς χαρακτηριστικῆς εἰκόνης τοῦ βασιλέως, ὃν ὁ Κικέρων (*De Lege agrar*, II, 22) καλεῖ «*adolescens bene capillatus*». Πρβλ. ὡσαύτως τὸν Σουητώνιον (*J. Caesar*, κεφ. 71) ὅστις διηγεῖται ὅτι ὁ Καῖσαρ ἔσυρέ ποτε τὸν Ἰόβαν ἐκ τοῦ πώγωνος.

ΠΟΛΕΙΣ.

Μετὰ τὴν ἐν Θάψῳ νίκην τοῦ Καίσαρος ἐν ἔτει 46 π. Χ. καὶ τὸν θάνατον τοῦ Ἰόβα ἡ Νομαδικὴ διενεμήθη μεταξὺ Ῥώμης καὶ τῶν Ἀφρικανῶν συμμάχων αὐτῆς. Εἶνε δὲ πιθανὸν ὅτι τινὲς τῶν πόλεων ἐξηκολούθησαν κόπτουσαι νομίσματα μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου.

Βούλη βασιλική (Müller, III, 57). Χαλκοῦν, ἔμπ. Ἀετός, ὀπισθ. Μήνη περὶ δίσκον. Ἐπιγρ., նշան.

Γαζαύφαλα, περὶ τὰ πεντήκοντα μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῆς Κίρτας. Ὁ Müller (III, 65) ἀποδίδει τῇ πόλει ταύτῃ νομίσματα ὁμοιάζοντα τοῖς τῆς Κίρτης, φέροντα ὅμως τὴν ἐπιγραφὴν նշ.

Ἰππῶν βασιλικὸς καὶ Τίπασα. Ἰππῶν ὁ βασιλικὸς ἦτο πόλις παράλιος πλησίον τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Οὐβου. Ἡ Τίπασα δὲ ἔκειτο περὶ τὰ τεσσαράκοντα μίλια πρὸς νότον τοῦ Ἰππῶνος, συνδεομένη πρὸς αὐτὸν διὰ ὁδοῦ. Αἱ δύο πόλεις φαίνεται ὅτι ἔκοψαν κοινὸν εἰς ἀμφοτέρους νόμισμα. *Ἐπιγρ.* 𐤒𐤓𐤏𐤃 καὶ 𐤒𐤓𐤏𐤃 = Thpatn. *Τύποι* — Κεφαλὴ τοῦ Βαάλ δαφνοστεφῆς ἔχουσα ἄνω μὲν αὐτῆς ἀστέρα, ὀπισθεν δὲ σκῆπτρον, ὀπισθ. Κεφαλὴ Ἀστάρτης μετὰ καλύπτρας, ὑπεράνω δ' αὐτῆς δίσκος ἐν μηνίσκῳ· κεφαλὴ Μελκάρθου, ἥς ὑπεράνω μὲν ἀστήρ, ὀπισθεν δὲ ῥόπαλον, ὀπισθ. Κεφαλὴ τοῦ Χουσὸρ Φθᾶ ἦτοι Ἡφαίστου, ἥς ἄνω μὲν ἀστήρ, ὀπισθεν δὲ πέλεκυς· νεανικὴ κεφαλὴ, ὀπισθ. Πάνθηρ πηδῶν πρὸς δ.

Κέρτα, ἡ πρωτεύουσα τῆς Νομαδικῆς καὶ ἡ κυρία ἔδρα τῶν βασιλέων. Χαλκᾶ μετὰ Καρχηδονικῶν ἐπιγραφῶν, 𐤒𐤓𐤏𐤃 𐤒𐤓𐤏𐤃 ἡ 𐤒𐤓𐤏𐤃 (Müller, III, σ. 60).

Κεφαλὴ γυναικεία πυργοστεφῆς.
Ὁμοίως.

Ἰππος	𐤒 1·0
Δύο στάχυες, καθέτως. . .	𐤒 7

Μακομάδα, μεσόγειος πόλις Φοινικικῆς καταγωγῆς. Χαλκᾶ ὀψίμων αὐτονόμων χρόνων. *Ἐπιγρ.* 𐤌𐤓𐤓𐤓 (= Μκμα). *Τύποι* — Κεφαλὴ τοῦ Χουσὸρ Φθᾶ, ἦτοι τοῦ Φοινικικοῦ Ἡφαίστου, φέροντος ἀκριβῶς ἐφαρμοζόμενον πῖλον μετὰ δύο κυματίζουσῶν ταινιῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ὀπισθ. Χοῖρος ἵππος καλπάζων, ὀπισθ. Δίσκος ἐν μηνίσκῳ.

Σαλδιανή, πόλις μεσόγειος τῆς Νομαδικῆς, νοτιοδυτικῶς τῆς Κίρτης. Χαλκᾶ αὐτονόμων χρόνων. *Ἐπιγρ.* 𐤑𐤔𐤏𐤏 ("Ἀσλβν). *Τύπος* — Προτομὴ μετὰ καλύπτρας, Φοινικικῆς θεᾶς σὺν κηρυκείῳ, ὀπισθ. Ἰππος, ὑπερθεν μηνίσκος καὶ δίσκος (Müller, III, σ. 68).

Σαραί, εἰς τὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Νομαδικῆς. Χαλκᾶ αὐτονόμων χρόνων. *Ἐπιγρ.*, 𐤑𐤓𐤓𐤓 (= Sra'a). *Τύπος* — Κεφαλὴ Ἀστάρτης (;) μύρτιν ἐστεμμένης, ὀπισθ. Κέρας Ἀμαλθείας ἐν στεφάνῳ μύρτου.

Σουθούλη, μεταξύ Κίρτης καὶ Ἰππῶνος τοῦ Βασιλικοῦ. "Οψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ. *Επιγρ. πρ (=Στ). Τύποι — Κεφαλὴ Σεράπιδος φέροντος μῦδιον, ἢ Ἑρμοῦ μετὰ πετάσου, ὀπισθ. Στέφανος (Müller, III, 59).

Τάβρακα καὶ Τούνιζα, δύο παράλιοι πόλεις πρὸς ἀνατολὰς Ἰππῶνος τοῦ Βασιλικοῦ. "Οψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ ἐν συμμαχίᾳ *Επιγρ., γνγρη (=Τέρκαν), καὶ γνγν (=Τννζν). Τύπος — Κεφαλὴ Ἀστάρτης μετὰ καλύπτρας, ὀπισθ. Κεφαλὴ ἀγένειος μετὰ πλοχμῶν, ὀπισθεν αὐτῆς Δ, τὸ σύμβολον τοῦ Βαάλ.

Τάγουρα, πόλις μεσόγειος. "Οψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ. *Επιγρ., γρη (=Τγρν). Τύποι — Κεφαλὴ πωγωνοφόρος, ὀπισθ. Ἴππος ἀνορθούμενος, ὑπεράνω αὐτοῦ ἀστήρ (Müller, IV, 67).

Τέπασα. Ἰδε Ἰππῶν Βασιλικός.

Τούκκα (ς). "Οψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ. *Επιγρ., ληκ. Κεφαλὴ τῶν Διοσκούρων ἢ Καθεΐρων δαφνοστεφεῖς, ἐκάστη ὑπὸ ἀστέρος συνοδευομένη, ὀπισθ. Ἴπποι τῶν Διοσκούρων.

Τὰ νομίσματα ταῦτα ἀπενεμήθησαν ὡσαύτως καὶ τῇ Οὔτικῇ (Müller, II, 164).

ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα καὶ τὰ ἀργυρᾶ τετράδραχμα τοῦ Φοινικικοῦ σταθμητικοῦ κανόνος τὰ ὑπὸ τοῦ Müller (IV, 69) ἀπονεμθέντα, τὰ μὲν πρῶτα τῷ **Σύφακι** (περὶ τὰ 213-202 π. Χ.), τὰ δὲ δεύτερα τῷ θίῳ αὐτοῦ **Οὐερμμένα** (περὶ τὰ 200 π. Χ.), τύποι — Κεφαλὴ βασιλέως μετὰ διαδήματος, ὀπισθ. Ἴππος καλπάζων, ἐπὶ μὲν τῶν χαλκῶν μετὰ ἱππέως, ἐπὶ δὲ τῶν ἀργυρῶν ἄνευ τοιοῦτου, ἐπιγεγραμμένα δέ, ὡς φαίνεται נחמיה רבד καὶ נחמיה נחמיה,

ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Zöbel ὡς Ἰσπανοκαρχηδονικῆς προελεύσεως (Ἴδε τόμ. Α'. σελ. 7).

Τῷ ἐν Ἰσπανίᾳ Καρχηδονικῷ κράτει ἀπένειμεν ὡσαύτως τὰ ἐξῆς τετράδραχμα καὶ δίδραχμα καθαροῦ ἀργύρου καὶ Φοινικικῆς ὀλκῆς, ἅτινα ἐκόπησαν καθ' ἔλα τὰ φαινόμενα ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ.

Κεφαλὴ βασιλέως καλῆς τεχνοτροπίας μετὰ διαδήματος.

Πρῶρα πλοίου πολεμικοῦ στεγαζομένου καὶ κοσμουμένου δι' ἀσπίδων ὑποκάτω δελφίς . . .
P 229 καὶ 113 κ.

Οὕτως ἡ ἔναρξις τῆς σειρᾶς τῶν βασιλικῶν νομισμάτων τῆς Μαυριτανίας πρέπει νὰ καταβιβασθῇ μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Βογοῦα Β'. βασιλέως τῆς δυτικῆς Μαυριτανίας περὶ τὰ 50-38 π. Χ.

Γρύψ καταβροχθίζων ἔλαφον.

(B.M. Guide, Πίν. LXX. 40).

Κεφαλὴ πωγωνοφόρος.

REX BOCVT Γρύψ ἱστάμενος, οὗ ἄνω τὸ *mihir*. P Δηνάριον 64 κ.

» Πρῶρα . . . A 95

Βόκχος Γ', βασιλεὺς τῆς ἀνατολικῆς Μαυριτανίας (περὶ τὰ 50-38 π. Χ.) καὶ τῆς ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς Μαυριτανίας τῷ 38-33 π. Χ. Χαλκᾶ. Ἐπιγρ., *ωρα ἢ ωρα, ὀπισθ. ιγαιω* (=Σιγαν), δεικνύουσα ὅτι ἐκόπησαν ταῦτα ἐν τῇ πόλει Σίγα. Πρὸς δὲ *ηρηωρη ωρα* καὶ *ωρω* = «Βασίλειον τοῦ Βόκχου» ἢ «Βόκχος ὁ βασιλεὺς» κοπὲν ἐν Σέμη. Τύποι—Κεφαλὴ ἄρρην σφηνοπώγων ὀπισθ. Βόκχος κρατῶν μικρὸν ταῦρον ἐκ τοῦ ἐνὸς κέρατος. Ἀστὴρ καὶ σταφυλὴ (Müller, III. 98).

Μεσοδασιλεία, 33-25 π. Χ. Χαλκᾶ. Προτομὴ Ἀφρικῆς μετὰ δορᾶς ἐλέφαντος, ὀπισθ. Κεφαλὴ Ἰανοῦ ἢ Αὐγούστου. Ἴδε τὰς παρατηρήσεις τοῦ Müller (IV. σ. 73) περὶ τῆς Καρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις φαίνεται ὅτι περιέχει τὸ ὄνομα τοῦ Βόκχου.

Ἰόδας Β', 25 π. Χ.—23, μ. Χ. Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἦτο

υἱὸς Ἰόβας τοῦ Α', τοῦ ἀπωλέσαντος τὸ βασιλεῖον αὐτοῦ ἐν τῇ παρὰ τὴν Θάψον μάχῃ. Ἐγένετο δὲ βασιλεὺς τῆς Μαυριτανίας ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου καὶ ἐνυμφεύθη Κλεοπάτραν τὴν Σελήνην, θυγατέρα τοῦ Μ. Ἀντωνίου καὶ τῆς περιφήμου Κλεοπάτρας. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα τοῦ βασιλέως τούτου, δηνάρια ἐλαφρᾶς ὀλκῆς, εἶνε λίαν πολυάριθμα. Φέρουσι δὲ τὴν ἐπιγραφὴν REX IVBA ἢ REX IVBA REGIS IVBAI F, καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, τὸ ἔτος τῆς βασιλείας του προστίθεται ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως (π. X. R. XXXI, κτλ.). Φέρουσι δὲ ταῦτα ἔμπροσθεν μὲν κατὰ κανόνα τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰόβας, ὀπισθεν δὲ ποικίλους τύπους, ἥτοι κεφαλὴν Ἀφρικῆς· ἐλέφαντα· λέοντα· ρόπαλον καὶ ἕτερα σύμβολα τοῦ Ἡρακλέους· κέρας Ἀμαλθείας· ἀστέρα καὶ μηνίσκον· βωμόν, ἐφ' οὗ ὄφεις οὐραῖος· Αἰγόκερων· ναὸν τοῦ Αὐγούστου· Νίκην, κτλ., ἐνίοτε δὲ στέφανον, ἐν ᾧ ὑπάρχει τὸ ὄνομα Καισαρείας τῆς ἀρχαίας Ἰώλ, πρωτευούσης τῆς Μαυριτανίας. Τὰ χαλκᾶ νομίσματα εἶνε ὀλιγαριθμότερα. Ἐπὶ τινων ἐξ αὐτῶν εὐρίσκεται ἡ ἐπιγραφὴ ἐλληνιστὶ ΒΑΣΙΛΕΩ ΙΟΒΑ (Müller σ. 107).

Ἡ πόλις δὲ Καρχηδόνος τῆς Νέας ἀπένειμε τῷ Ἰόβᾳ τὸν τίτλον Duumvir quinquennalis. Πβλ. Müller, III. 144.

Ἰόβας Β'. καὶ Κλεοπάτρα ἢ Κλεοπάτρα μόνη. Δηνάρια καὶ χαλκᾶ νομίσματα μετὰ τῶν εἰκόνων τοῦ Ἰόβας καὶ τῆς Κλεοπάτρας. Ἐπιγρ., REX IVBA ἐπὶ τῆς ἔμπροσθας ὄψεως καὶ ὀπισθ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ. (Πίναξ ΛΔ'. 11.), ἢ REX IVBA, ὀπισθ. δὲ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, καὶ τύποι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἰσιδος καὶ ἐτέρων Αἰγυπτιακῶν θεοτήτων. Ἑτέρα δὲ φέρουσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ὄνομα, πάντοτε ἐλληνιστί, τῆς Κλεοπάτρας μόνης.

Πτολεμαῖος, 23-40 μ. X. ὁ υἱὸς τοῦ Ἰόβας καὶ τῆς Κλεοπάτρας, ἐγένετο συμβασιλεὺς τῷ πατρὶ αὐτοῦ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ τελευταίου, ὡς δηλοῦσι δηνάρια φέροντα συνηνωμένα τὰ ὀνόματα καὶ εἰκόνας τῶν REX IVBA ὁπ. REX PTOLEMAEVS.

Τὰ δηνάρια τοῦ βασιλέως τούτου εἶνε πάντα πάνυ ἐλαφρᾶς ὀλκῆς καὶ κατώτερα τὴν κατασκευὴν τῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐπιγρ., REX PTOLEMAEVS καὶ χρονολογία R(egis) A(nno) I, II, κτλ. Τύποι τὸ πλεῖστον τυπικοὶ καὶ ἄνευ ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος.

Τὰ χαλκᾶ νομίσματα φέρουσι τὴν ἐπιγραφὴν REX PTOLEMAEVS REGIS IVBAE F., ἢ REG. REGE PTOLEMAEO.

Ἡ ἐπιγρ. REX PTOL ἐν τῷ κέντρῳ χαλκῶν τινων νομισμάτων Καρχηδόνης τῆς Νέας ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἐτίμησε τὸν βασιλέα τῆς Μαυριτανίας ἐκλέξασα αὐτὸν ἓνα τῶν ἀστικῶν Duumviri quinquennales. Ὁ Πτολεμαῖος προσεκλήθη εἰς Ῥώμην ὑπὸ τοῦ Καλιγούλα ἐν ἔτει 40 μ. Χ., ἐνθα ἐδολοφονήθη, μεθ' ὃ ἡ Μαυριτανία ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία.

ΠΟΛΕΙΣ

Βάβα, ἀποικία Ῥωμαϊκὴ κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου, ὑπὸ τὸν τίτλον Colonia Campestris Julia Babba, συντετμημένον ἐπὶ τῶν νομισμάτων εἰς C.C. I. B. Ἑτεραι ἐπιγραφαὶ εἶνε D. D. PVBL. (Decreto Decurionum publico), καὶ EX CONSENSV D(ecurionum). Χαλκᾶ Κλαυδίου, Νέρωνος καὶ Γάλβα.

Ζήλεις, περὶ τὰ εἴκοσι μίλια πρὸς νότον τῆς Τίγγιδος. Ὅψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ μετὰ Καρχηδονικῆς ἐπιγρ. πῆψιν, Κεφαλὴ Ἑρμοῦ μετὰ κηρυκείου, ὀπισθ. Δύο ὄρθιοι στάχυες (Müller, III, σ. 153).

Ἰώλ ἢ **Ἰουλείου πόλις**, Φοινικικῆς καταγωγῆς, εἶδρα δὲ Ἰόβα τοῦ Β', ὑφ' οὗ μετωνομάσθη Καισάρεια. Ἡ ἐπιγρ. CAESAREIA ἀπαντᾷ ἐπὶ δηναρίων καὶ χαλκῶν νομισμάτων Ἰόβα τοῦ Β', καὶ ἐπὶ αὐτονόμων χαλκῶν νομισμάτων τῶν αὐτῶν περίπου χρόνων (Müller, III, σ. 138).

Καμάρατα, πόλις παραθαλάσσιος οὐχὶ μακρὰν τῆς Σίγης. Χαλκᾶ βαρβάρου κατασκευῆς. Ἐπιγρ. κιν, ἔμπρ. Κεφαλὴ ἀγροίκου τέχνης ὀπισθ. Σταφυλὴ καὶ στάχυς (Müller, III, 143).

Λέξος, ἡ σπουδαιοτάτη πόλις τῆς δυτικῆς ἤτοι τῆς Ἀτλαντικῆς παραλίας τῆς Μαυριτανίας. Τὰ νομίσματα εἶνε τῆς τελευταίας αὐτονόμου περιόδου μετὰ νεοκαρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς $\omega\acute{\alpha}\tau$ καὶ $\omega\acute{\alpha}\tau \eta\gamma\omega\tau$ (= Λκς καὶ Μβαλ Λκς, = ὁ λαὸς τῆς Λέξου), πρὸς δὲ LIXS καὶ LIX. *Τύποι* — Κεφαλὴ θεότητος, ἴσως Κάβειρος μετὰ πύλου κωνικοῦ ἔχοντος θύσανον κρεμάμενον ἀπὸ τῆς κορυφῆς, ὀπισθ. Δύο σταφυλαί· δύο ἰχθύς, βωμός, κτλ. (Müller, III, 155).

Ῥουσάδεiron (Müller, IV, 78). Ὁψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα. *Ἐπιγρ.* $\tau\eta\kappa\omega\tau$, Κεφαλὴ πωγωνοφόρος, ὀπισθ. Μέλισσα.

Σάλα, ἐπὶ τῆς Ἀτλαντικῆς παραλίας, συνορεύουσα τῇ ἐρήμῳ. Ὁψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα μετὰ νεοκαρχηδονικῆς ἐπιγραφῆς $\eta\gamma\omega$ (Σαλ(ᾶ)τ), Πωγωνοφόρος κεφαλὴ· ὀπισθ. Σταφυλὴ· στάχυς καὶ δίσκος ἐν ἡμισελήνῳ (Müller, III, 163).

Σέρμης. Ἀγνωστος ἡ θέσις ταύτης. Χαλκᾶ νομίσματα μετὰ δνόματος Βόρχου τοῦ Γ', καὶ αὐτόνομα, πιθανῶς τῶν χρόνων Ἰόβα τοῦ Β'. *Ἐπιγρ.* $\kappa\omega\omega \omega\pi\omega$ (Μαχομ. Σμς = πόλις τοῦ Ἡλίου), συνήθως μετὰ τῆς πωγωνοφόρου κεφαλῆς τοῦ θεοῦ Ἡλίου κατ' ἐνώπιον, ὀπισθ. Ἀστήρ· σταφυλὴ καὶ στάχυς.

Σίγη, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Μεσογείου πλησίον τῶν ἐκβολῶν μικροῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ μεταξὺ Καισαρείας καὶ Τίγγιδος. Βασιλικά νομίσματα Βόρχου τοῦ Γ'. *Ἐπιγρ.* $\omega\pi\alpha$ καὶ $\eta\gamma\omega\omega$ (Βόρχος καὶ Σίγα), (Müller, III, 97).

Ταμουσίδα ἢ Ταμουσία, ἐπὶ τῆς Ἀτλαντικῆς ἀκτῆς, περὶ τὰ τριάκοντα μίλια πρὸς βορρᾶν τῆς Σάλης, πιθανῶς δ' ἡ αὕτη πρὸς τὴν Θυμιατηρίαν τοῦ Σκύλακος. Ὁψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ νομίσματα μετὰ νεοκαρχηδονικῆς ἐπιγρ., $\eta\gamma\omega\tau\eta\tau\eta$ (Τμδατ;), Κεφαλὴ πωγωνοφόρου θεότητος, ὀπισθ. Δύο στάχυς (Müller, III, 162).

Τέγγις, νῦν Ταγγέρη, ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτάρ, ἡ

πρωτεύουσα δὲ Μαυριτανίας. Ὁψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ μετὰ νεοκαρχηδονικῶν ἐπιγραφῶν *κκιη πηγ* ἢ *κκιη ηγβω*, κτλ. = (πόλις ἢ πολῖται τῆς Τιγγίτιδος), (Müller, III, 144), Πωγωνοφόρος κεφαλὴ Βαάλ, ἄνευ λαιμοῦ, ἢ Δήμητρος, κτλ., ὅπισθ. Ὅρθιοι στάχυες ἢ στάχυς. Ἐπίσης αὐτοκρατορικὰ — Αὐγούστου καὶ Ἀγρίππα μετὰ νεοκαρχηδονικῶν καὶ Λατινικῆς ἐπιγραφῆς, *IVL TIV*, ὅπισθ. Πωγωνοφόρος κεφαλὴ τοῦ Βαάλ κατ' ἐνώπιον

Τιμίχι, μεσόγειος πόλις ἐν τῷ δυτικῷ τμήματι τῆς Καισαρικῆς Μαυριτανίας. Ὁψιμα αὐτόνομα χαλκᾶ. Ἐπιγρ. *ισρη* (Τιμίχι), Κεφαλὴ πωγωνοφόρος, ὅπισθ. Σταφυλὴ μεταξὺ δύο κλάδων δάφνης (Müller, III. 143).

ΣΥΛΛΑΒΟΙ.

Α'. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ.

Β'. ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΣΤΑΙ.

Γ'. ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ:

(α) ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ.

(β) ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ, ΕΤΡΟΥΣΚΙΚΑΙ, ΚΑΠ.

(γ) ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙ, ΑΡΑΜΑΙΚΑΙ, ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΚΑΙ, ΚΑΙ ΕΒΡΑΙΚΑΙ.

Δ'. ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΛΕΩΝ, ΜΝΕΙΑΙ ΘΕΣΕΩΝ, ΚΑΠ.

(α) ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ.

(β) ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ.

Ε'. ΤΙΤΛΟΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ:

(α) ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ.

(β) ΛΑΤΙΝΙΚΟΙ.

ΣΤ'. ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΦΡΑΓΙΔΟΓΛΥΦΩΝ.

Ζ'. ΣΥΛΛΑΒΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ. *"Ιδε αὐτὸν ἐν τέλει τοῦ τόμου τῶν Συμπληρωμάτων.*

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Α'.

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ο Σ

Α.

- 'Αβα (;) Καρίας, Β' 149.
 'Αβάκαινον Σικελίας, 157.
 'Αββαΐται Μυσίας, Β' 39.
 'Αβδηρα Θράκης, 320.
 'Αβιλα Κοίλης Συρίας, Β' 381.
 'Αβιλη Δεκαπόλεως, Β' 382.
 'Αβδος Τρωάδος, Β' 71.
 'Αβώνου Τείχος Παφλαγονίας, Β' 16.
 'Αγαθόπολις Θρακικῆς Χερσονήσου, 327.
 'Αγκυρα Γαλατίας, Β' 330.
 'Αγκυρα Φρυγίας, Β' 209.
 'Αγκών Πικεντινῆς, 31.
 'Αγριππία Καισάρεια Βοσπόρου, Β' 1.
 'Αγριππιάς 'Ιουδαίας, ἴδε 'Ανθηδών, Β' 405.
 'Αγύριον Σικελίας, 158.
 'Αγχιάλη Κιλικίας, Β' 288.
 'Αγχιάλος Θράκης, 348.
 'Αδαδ Πισιδίας, Β' 265.
 'Αδανα Κιλικίας, Β' 282.
 'Αδρα 'Αραβίας, Β' 416.
 'Αδραμύτειον Μυσίας, Β' 140.
 'Αδρανον Σικελίας, 160.
 'Αδρία Πικεντίας, 32 ἴδε 'Ατρία.
 'Αδριανὰ Κιλικίας, ἴδε Ζεφύριον, Β' 286.
 'Αδριανοὶ Μυσίας, Β' 41.
 'Αδριανόπολις Θράκης, 360.
 " Βιθυνίας, Β' 24
 " Φρυγίας, Β' 209.

- 'Αδριανού Θῆραι Μυσίας, Β' 41.
 'Αδρύμετος Βυζακηνῆς Β' 490.
 'Αζέτιον 'Απουλίας, 58.
 'Αζωτος (;) 'Ιουδαίας, Β' 404.
 'Αθαμᾶνες 'Ηπείρου, 400.
 'Αθῆναι Διάδες (;) Εὐβοίας, 447.
 'Αθῆναι 'Αττικῆς, 457 κ. ἐξ
 'Αθριβίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Αἰγαί Μακεδονίας, 264.
 Αἰγαί 'Αχαΐας, 518.
 Αἰγαί Αἰολίδος, Β' 85.
 Αἰγαί Κιλικίας, Β' 282.
 Αἰγείρα 'Αχαΐας, 518, 525.
 Αἰγείρος Λέσβου, Β' 96.
 Αἰγιάλη 'Αμοργού, 614.
 Αἰγιαλός (;) Παφλαγονίας, Β' 16.
 Αἴγινα, 491.
 Αἴγιον 'Αχαΐας, 519, 525.
 Αἰγὸς ποταμοὶ Θρακικῆς Χερσονήσου, 327.
 Αἰγόσθενα Μεγαρίδος, 488.
 ΑἰΓΥΠΤΟΣ, Β' 455.
 Αἰζανοὶ Φρυγίας, Β' 210.
 ΑἰΘΙΟΠΙΑ, Β' 474.
 Αἰλία Καπιτωλίας 'Ιουδαίας, Β' 404.
 Αἰνεια Μακεδονίας, 281.
 Αἰνιᾶνες Θεσσαλίας, 367.
 Αἶνος Θράκης, 313.
 Αἰδλίον Θρακικῆς Χερσονήσου, Β' 85.
 ΑἰΟΛΙΣ, Β' 85.
 Αἰσερνία Σαυνίτιδος, 39.
 Αἴτνα Σικελίας, 160.
 Αἴτνη (Κατάνη) Σικελίας, 195.

- ΑΙΤΩΛΙΑ, 419.
 'Ακαλλισσός Λυκίας, Β' 245.
 *Ακανθος Μακεδονίας, 271.
 ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ, 411, 418.
 *Ακη Πτολεμαίς Γαλιλαίας, Β' 400.
 'Ακκίλαιον Φρυγίας, Β' 210.
 *Ακράγας Σικελίας, 161.
 *Ακμονία Φρυγίας, Β' 210.
 *Ακραι Σικελίας, 168.
 'Ακραίφιον Βοιωτίας, 432.
 *Ακρασός Λυδίας, Β' 193.
 'Ακύινον Λατίου, 38.
 *Ακουιλωνία Σαρμίνου, 39.
 *Αλάβανδα Καρίας, Β' 149.
 *Αλαισα Σικελίας, 168.
 *Αλασσα Κρήτης, 578.
 *Αλβα Φουκεντίς Λατίου, 35, 37.
 *Αλέα 'Αρκαδίας, 526, 558.
 'Αλεξάνδρεια Τρωάς, Β' 73.
 *Αλεξάνδρεια κατ' Ίσσον Κιλικίας, Β' 283.
 'Αλεξάνδρεια Αιγύπτου, Β' 465.
 *Αλεξανδρέων χώρας νομός Αιγύπτου Β' 474.
 *Αλία Φρυγίας, Β' 211.
 *Αλιάρτος Βοιωτίας, 433.
 *Αλικαρνασσός Καρίας, Β' 150.
 *Αλινδα Καρίας, Β' 152.
 'Αλιπτότα Βυζακηνής, Β' 490.
 'Αλίφειρα 'Αρκαδίας, 526.
 *Αλλαρία Κρήτης, 578.
 *Αλλιφα Καμπανίας, 42.
 *Αλόνησος, νήσος Θεσσαλίας, 391.
 'Αλόντιον Σικελίας, 170.
 'Αλυζία 'Ακαρνανίας, 413, 507.
 *Αλωπεκόννησος Θρακικής Χερσον-
 νήσου, 328.
 *Αλως Θεσσαλίας, 368.
 *Αμάξιτος Τρωάδος, Β' 74.
 'Αμαντία 'Ιλλυρίας, 392.
 'Αμάσεια Πόντου, Β' 3.
 *Αμαστρίς Παφλαγονίας, Β' 17.
 *Αμαθοῦς (ς) Κύπρου, Β' 320.
 *Αμβλαδα Πισιδίας, Β' 265.
 *Αμβρακία 'Ηπείρου, 401, 508.
 *Αμύστρατος Σικελίας, 171.
 'Αμισός Πόντου, Β' 4.
 *Αμοργός, 613.
 *Αμόριον Φρυγίας, Β' 211.
 *Αμφαξίτις Μακεδονίας, 310.
 *Αμφικτονικόν συνέδριον, 429.
 *Αμφίπολις Μακεδονίας, 281.
 *Αμφισσα Λοκρίδος, 424.
 *Αμυζών Καρίας, Β' 152.
 *Ανάχαρτος Κιλικίας, Β' 283.
 *Ανακτόριον 'Ακαρνανίας, 413, 507.
 *Ανάφη, 615.
 *Ανθηδα Πισιδίας, Β' 266.
 *Ανδρος, 615.
 *Ανεμούριον Κιλικίας Β' 284.
 *Ανθηδών ἢ 'Αγριππιάς 'Ιουδαίας Β' 405.
 *Ανθεμουσία Μεσοποταμίας Β' 420.
 *Ανίνητος Λυδίας, Β' 193.
 *Ανταιοπολίτης Νομός Αιγύπτου, Β' 472.
 *Αντανδρος Μυσίας, Β' 41.
 *Αντιγόνεια 'Αρκαδίας, 526.
 *Αντίκυρα Φωκίδος, 427.
 *Αντιόχεια Καρίας, ἴδε 'Αλάβανδα, Β' 149.
 *Αντιόχεια πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ Κα-
 ρίας, Β' 152.
 *Αντιόχεια Πισιδίας, Β' 266.
 *Αντιόχεια πρὸς τῷ Κύνῳ Κιλι-
 κίας, Β' 284.
 *Αντιόχεια πρὸς τῷ Σάρῳ Κιλικίας, Β' 284.
 *Αντιόχεια πρὸς τῷ Πυράμῳ Κιλι-
 κίας, Β' 284.

- Ἀντιόχεια Ταύρου Κομμαγενῆς, Β' 364.
 Ἀντιόχεια πρὸς Εὐφράτην Κομμα-
 γηνῆς, Β' 364.
 Ἀντιόχεια πρὸς Ὀρόντην Συρίας,
 Β' 370.
 Ἀντιόχεια ἐπὶ Καλλιρρόῃ Β' 372
 καὶ 420.
 Ἀντιόχεια πρὸς Δάφνην, Β' 372.
 Ἀντιόχεια ἐν Πτολεμαίδι, Β' 372
 καὶ 401.
 Ἀντιόχεια πρὸς Ἴππω Δεκαπόλεως,
 Β' 383.
 Ἀντισσα Λέσβου, Β' 96.
 Ἀντίφελλος Λυκίας, Β' 246.
 Ἀζος Κρήτης, 579 (ἴδε καὶ Νάξος
 Κρήτης), 597.
 Ἀζουμης Αἰθιοπίας, Β' 474.
 Ἀπάμεια Βιθυνίας, Β' 24.
 Ἀπάμεια Φρυγίας, Β' 212.
 Ἀπάμεια Συρίας, Β' 373.
 Ἀπέρλαι Λυκίας, Β' 246.
 Ἀπολλωνία Μακεδονίας, 270.
 Ἀπολλωνία Θωράκης, 348.
 Ἀπολλωνία Ἰλλυρίας, 392, 508.
 Ἀπολλωνία Κρήτης, 579.
 Ἀπολλωνία πρὸς Ρυνδάκω, Β' 41.
 Ἀπολλωνία Σαλαβήκη Καρίας, Β' 153.
 Ἀπολλωνία Λυκίας, Β' 246.
 Ἀπολλωνία Μορδαίων Πισιδίας, Β'
 266.
 Ἀπολλωνίς Λυδίας, Β' 194.
 Ἀπολλωνοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου,
 Β' 471.
 Ἀπόλλωνος Ἱερὸν Λυδίας, Β' 194.
 Ἀππία Φρυγίας, Β' 214.
 Ἀπτέρα Κρήτης, 579.
 ΑΠΟΓΑΙΑ, 56.
 ΑΡΑΒΙΑ, Β' 414.
 Ἀραβία Νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Ἀραδος Φοινίκης, Β' 385.
 Ἀραῖα Λυκίας, Β' 246.
 ΑΡΓΟΛΙΣ, 546.
 Ἀργος Ἀμφιλοχικὸν Ἀκαρνανίας,
 413, 507.
 Ἀργος Ἀργολίδος, 526, 546.
 Ἀργος Κιλικίας, Β' 284.
 Ἀρδέα (:) Λατίου, 34.
 Ἀρέθουσα Συρίας, Β' 373.
 Ἀριασσὸς Πισιδίας, Β' 267.
 Ἀρίμινον Ὀμβρικῆς, 28.
 ΑΡΚΑΔΙΑ, 555.
 Ἀρκαδία Κρήτης, 581.
 Ἀρκεσίνη Ἀμοργοῦ, 614.
 ARMENIA, Β' 338.
 Ἀρνα (:) Λυκίας, Β' 242.
 Ἀρναί Μακεδονίας, 270.
 Ἀρπασα Καρίας, Β' 153.
 Ἀρποι Ἀπουλίας, 58.
 Ἀρσινόη (:) Κρήτης, 581.
 Ἀρσινόη ἴδε Ἐφεσος, Β' 106.
 Ἀρσινοΐτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Ἀρύκανδα Λυκίας, Β' 246.
 Ἀσέα Ἀρκαδίας, 526.
 Ἀσία (:) (Λευκανίας), 114.
 Ἀσίγη Μεσσηνίας, 527, 540.
 Ἀσκαλὼν Ἰουδαίας, Β' 405.
 Ἀσκλον Ἀπουλίας, 59.
 Ἀσκλον Πεκεντίας, 32.
 Ἀσπενδος Παμφυλίας, Β' 253.
 Ἀσσὸς Μυσίας, Β' 43.
 ΑΣΣΥΡΙΑ, Β' 423.
 Ἀσσωρος Σικελίας, 171.
 Ἀστακὸς Ἀκαρνανίας, 413, 507.
 Ἀστακὸς Βιθυνίας, Β' 25.
 Ἀστυπάλαια, Β' 172.
 Ἀστυρα Καρίας, Β' 154.
 Ἀσωπὸς Λακωνίας, 542.
 Ἀταρνεὺς Μυσίας, Β' 43.
 Ἀτέλα Καμπανίας, 42.

Ἄτραξ Θεσσαλίας, 369.
 Ἀτρία Πικεντίας, 32.
 Ἀτουσα Ἀσσυρίας, Β' 423.
 Ἀτταία Μυσίας, Β' 44.
 Ἀττάλεια Λυδίας, Β' 194.
 Ἀττάλεια Παμφυλίας, Β' 256
 ΑΤΤΙΚΗ, 457.
 Ἀττουδα Φρυγίας, Β' 214
 Αὐγούστα Κιλικίας, Β' 285.
 Αὐρηλιόπολις Λυδίας, Β' 194.
 Αὐρούγκα Καμπανίας, 43.
 Αὐτοκάνη Αἰολίδος, Β' 86.
 Ἀφροδισιάς Καρίας, Β' 154.
 Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου,
 Β' 472.
 Ἀφυτις Μακεδονίας, 276.
 ΑΧΑΪΑ Πελοποννήσου, 518, 525, 527
 Ἀχαιοὶ Φθιώται Θεσσαλίας, 369.
 Ἀχάρακα (;) Λυδίας, Β' 195.
 Ἀχόλλα Βυζακηνῆς, Β' 490.

B.

Βάβα Μαυριτανίας, Β' 506.
 ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ, Β' 423.
 ΒΑΚΤΡΙΑ, Β' 440.
 Βάγρις Λυδίας, Β' 195.
 Βαλανεαί Συρίας, Β' 373.
 Βάλβουρα Λυκίας, Β' 246.
 Βαλέτιον Καλαβρίας, 66.
 Βαμβύκη ἴδε Ἱερόπολις Κυρρηστικῆς,
 Β' 366.
 Βάρατα Λυκαονίας, Β' 277.
 Βάργασα Καρίας, Β' 155.
 Βαργιλία Καρίας, Β' 156.
 Βᾶρις Πισιδίας, Β' 267.
 Βάριον Ἀπουλίας, 59.
 Βάρκη Κυρρηναϊκῆς Β' 485.
 Βενέβεντος Σαννιτιδος 40.
 Βέροια Μακεδονίας, 310.
 Βέροια Κυρρηστικῆς, Β' 366.

Βεῦδος παλαιὰ Φρυγίας, Β' 215.
 Βηρυτὸς Φοινίκης, Β' 388.
 Βιάννος Κρήτης, 581.
 Βιέννη Γαλλίας, 14.
 Βιζύη Θράκης, 360.
 ΒΙΘΥΝΙΑ Β' 23.
 Βιθύνιον ἢ Κλαυδιόπολις Βιθυνίας
 Β' 26.
 Βίλα (;) Συρτικῆς, Β' 489.
 Βιρυτὸς Τρωάδος, Β' 75.
 Βισάλλται Μακεδονίας, 266.
 Βισάνθη Θράκης, 337.
 Βλαῦνδος Φρυγίας, Β' 215.
 Βοιαὶ Λακωνίας, 542.
 Βοιώνη Αἰολίδος, Β' 86.
 ΒΟΙΩΤΙΑ, 431, 438, 443.
 ΒΟΣΠΟΡΟΣ, Β' 1.
 Βόστρα Ἀραβίας, Β' 416.
 Βότρως Φοινίκης, Β' 388.
 Βοττιαῖοι Μακεδονίας, 208, 310
 (Ἡμαθίας).
 Βοττικὴ Μακεδονίας, 280.
 Βουβαστίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β'
 473.
 Βουβὼν Λυκίας, Β' 246.
 Βουθρωτὸν Ἠπείρου, 401.
 Βούλλη Βασιλικὴ Νομαδικῆς Β' 502
 Βούρα Ἀχαΐας, 520.
 Βουσιρίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Βρεντήσιον Καλαβρίας, 67.
 ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ, 15.
 ΒΡΕΤΤΙΑ, 115.
 Βρία Φρυγίας, Β' 216.
 Βρίουλα Λυδίας, Β' 195.
 Βροῦζος Φρυγίας, Β' 216.
 Βύβλος Φοινίκης, Β' 388.
 Βύλλις Ἰλλυρίας, 394.
 ΒΥΖΑΚΗΝΗ, Β' 490.
 Βυζάντιον Θράκης, 337.
 Βυτόντιον Ἀπουλίας, 59.

Γ.

- Γάβα Τραχωνίτιδος, Β' 381.
 Γάβαλα Συρίας, Β' 374.
 Γαγαί Λυκίας, Β' 246.
 Γάγγρα Παφλαγονίας, Β' 18.
 Γάδαρα Δεκαπόλεως, Β' 383.
 Γάδειρα Ίσπανίας, 4.
 Γάζα Ίουδαίας, Β' 406.
 Γαζαύφαλα Νομαδικής, Β' 502.
 Γαζίουρα Πόντου, Β' 7.
 Γαλαρία Σικελίας, 171.
 ΓΑΛΑΤΙΑ, Β' 328.
 ΓΑΛΙΛΑΙΑ, Β' 400.
 ΓΑΛΛΙΑ, 11.
 Γάμβριον Ίωνίας, Β' 104.
 Γάργαρα Μυσίας, Β' 44.
 Γαύλος, Β' 499.
 Γεβάλ, Βύβλος Φοινίκης, Β' 389.
 Γέλα Σικελίας, 172.
 Γεντίνος Τρωάδος, Β' 75.
 Γέρασα Δεκαπόλεως, Β' 383.
 Γεργίς Τρωάδος, Β' 75.
 Γεργίς Συρτικής, Β' 489.
 Γερμανίεια Καισάρεια Κομμαγενής, Β' 364.
 Γερμανικόπολις Παφλαγονίας, Β' 18.
 Γερμανικόπολις Κυλικίας, Β' 285.
 Γέρμη Μυσίας, Β' 44.
 Γερμη Γαλατίας, Β' 330.
 Γόμφοι Θεσσαλίας, 369.
 Γόννος Θεσσαλίας, 370.
 Γοργιπία Βοσπόρου, Β' 1.
 Γόρδιον Βιθυνίας ἴδε Ίουλιόπολις, Β' 29.
 Γόρδος Ίουλία Λυδίας, Β' 195.
 Γορτυνα Κρήτης, 581.
 Γόρτυς Ἀρκαδίας, 526.
 Γράξα Καλαβρίας, 67.
 Γριμένου Θύραι Φρυγίας, Β' 216.

- Γρύμεντον Ἀπουλίας, 60.
 Γρόνιον Αἰολίδος, Β' 86.
 Γύαρος, 616.
 Γυναικοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 Γυρτών Θεσσαλίας, 370.
 Γύθειον Λακωνίας, 542.

Δ.

- ΔΑΚΙΑ, 344.
 Δαλδὶς Λυδίας, Β' 196.
 Δαλίσανδος Λυκαονίας, Β' 277.
 Δαμασκὸς Κοίλης Συρίας, Β' 379.
 Δαμάστιον Ἰλλυρίας, 398.
 Δαόρσοι Ἰλλυρίας, 394.
 Δάρδανος Τρωάδος, Β' 76.
 ΔΕΚΑΠΟΛΙΣ, Β' 382.
 Δελφοὶ Φωκίδος, 427.
 Δέρβη Λυκαονίας, Β' 277.
 Δεούελτος Θράκης, 361.
 Δῆλος, 616.
 Δημητρίδς Θεσσαλίας, 371.
 Δημητρίδς Κοίλης Συρίας, Β' 380.
 Δημητριάς(;) Φοινίκης, Β' 390.
 Δημητρίδς πρὸς τῷ Τίγρει Ἀσσυρίας, Β' 423.
 Δία Βιθυνίας, Β' 26.
 Διάρρυτος ἴδε Ἰππῶν Ζευγιτανίας, Β' 491.
 Δίκαια Μακεδονίας, 280.
 Δίκαια Θράκης, 319.
 Διοκαισάρεια Φρυγίας, ἴδε Κεράταπα Β' 223.
 Διοκαισάρεια Κυλικίας, Β' 285.
 Διοκαισάρεια Σεπτιωρὶς Γαλιλαίας, Β' 401.
 Διόκλεια Φρυγίας, Β' 217.
 Δῖον Μακεδονίας, 310.
 Δῖον Δεκαπόλεως, Β' 383.

- Διονυσόπολις Μοισίας τῆς Κάτω, 345.
 Διονυσόπολις Φρυγίας, Β' 217.
 Διοπολίτης Μέγας, νομὸς Αἰγύπτου, Β' 471.
 Διοπολίτης Μικρὸς, νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Διοπολίτης Κάτω, νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Διὸς Ἱερὸν Λυδίας, Β' 196.
 Διοσκουριάς Κολχίδος, Β' 3.
 Διόσπολις Λύδδα Σαμμαρίας, Β' 402.
 Δίπαια Ἀρκαδίας, 526.
 Δοκίμιον Φρυγίας, Β' 218.
 Δολίχη Κομμαγενῆς, Β' 365.
 Δορύλαιον Φρυγίας, Β' 218.
 Δύμη Ἀχαΐας, 520, 525.
 Δυρραχνοὶ Ἰλλυρίας, 394.
 Δῶρα Φοινίκης Β' 390.
 Δῶρον Κιλικίας, Β' 386 σημείωσις.
- Ε.
- *Εβυσος νῆσος Ἰσπανίας, 4.
 *Εβωδα Ἀραβίας, Β' 417.
 *Εγεστα Σικελίας, 176.
 *Εδεσσα Μακεδονίας, 264 καὶ 311.
 *Εδεσσα Μεσσοποταμίας, Β' 420.
 Εἰρηνόπολις Κιλικίας Β' 286.
 *Ελαία Αἰολίδος, Β' 86.
 *Ελαιοῦς Θρακικῆς Χερσονήσου, 329.
 *Ελαιούσα νῆσος Κιλικίας, Β' 313.
 *Ελάτεια Θεσσαλίας, 371.
 *Ελάτεια Φωκίδος, 430.
 *Ελέα Ἡπείρου, 402.
 *Ελευθέρνα Κρήτης, 586.
 *Ελευθερόπολις Ἰουδαίας, Β' 407.
 *Ελευσίς Ἀττικῆς, 486.
 *Ελίκη Ἀχαΐας, 521.
 *Ελισφάσιοι Ἀρκαδίας, 526.
 *Ελυρος Κρήτης, 587.
- *Εμισα Συρίας, Β' 374.
 *Εμμοαῦς Ἰουδαίας ἴδε Νικόπολις, Β' 407.
 *Εμπορίαι Ἰσπανίας, 2.
 *Εννα Σικελίας, 180.
 *Εντελλα Σικελίας, 181.
 *Επίκτητος Φρυγίας, Β' 219.
 *Επίδαμνος (Δυρραχνοὶ) Ἰλλυρίας, 394 καὶ 508.
 *Επίδαυρος Ἀργολίδος, 526, 550.
 *Επιφάνεια Κιλικίας, Β' 286.
 *Επιφάνεια Συρίας Β' 375.
 *Επταχωμίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 *Ερβησὸς Σικελίας, 182.
 *Ερδωνία (;) Ἀπουλίας, 60.
 *Ερεσσος Λέσβου, Β' 97.
 *Ερέτρια Εὐβοίας, 447.
 *Ερίζα Καρίας Β' 158.
 *Ερμιόνη Ἀργολίδος, 526, 551.
 *Ερμοκαπηλία Λυδίας. Β' 196.
 *Ερμπολίτης νομὸς Αἰγύπτου Β' 472.
 *Ερμωνίτης νομὸς Αἰγύπτου Β' 471.
 *Ερυθραὶ Ἰωνίας, Β' 111.
 *Ερυξ Σικελίας, 182, 508.
 *Εσβούς Ἀραβίας, Β' 417.
 *Ε-εννα Παμφυλίας. Β' 256.
- ΕΤΡΟΥΡΙΑ, 16
 ΕΥΒΟΙΑ, 445, 449, 450, 456.
 Εὐβρογίς (;) Γαλατίας Β' 331.
 Εὐεσπερίδες, Κυρηναϊκῆς, Β' 497.
 Εὐίππη Καρίας, Β' 157.
 Εὐκαρπία Φρυγίας, Β' 219.
 Εὐμένεια Φρυγίας, Β' 219.
 Εὐράλιον Καρίας, Β' 157.
 Εὐρέα Θεσσαλίας, 371.
 Εὐρυδικαία Μακεδονίας, 279.
 Εὐρυμέναι Θεσσαλίας, 371.

Εὐρωμος Καρίας, Β' 157.
Εὐσέβεια Καππαδοκίας, ἴδε Καί-
σάρειαν, Β' 335.
Ἐφεσος Ἰωνίας, 104.

Z.

Ζάγκλη Σικελίας, 206.
Ζαιελοί Μακεδονίας, 262.
Ζάκυνθος, 536.
Ζαυθὰ ἢ Ζαῖθα Μεσοποταμίας, Β'
421.
Ζέλεια Τρωάδος, Β' 77.
Ζεφύριον Ἀδριανὸν Κιλικίας, Β' 286.
ZETITANIA, Β' 491.
Ζεῦγμα Κομμαγενῆς, Β' 365.
Ζῆλα Πόντου, Β' 7.
Ζῆλις Μαυριτανίας, Β' 506.

H.

Ἡδωνοὶ Μακεδονίας, 267.
Ἡδῶν Μακεδονίας, 263.
Ἡλιόπολις Κοίλης Συρίας, Β' 380.
Ἡλιοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β'
472.
ΗΛΙΣ, 528.
ΗΠΕΙΡΟΣ, 399, 404, 406, 508.
Ἡραία Ἀρκαδίας, 526, 559.
Ἡράκλεια Λευκανίας, 90.
Ἡράκλεια Μινῶα Σικελίας, 184.
Ἡράκλεια Σιντικὴ Μακεδονίας, 311.
Ἡράκλεια ἢ Τραχινία Θεσσαλίας,
371.
Ἡράκλεια νῆσος Ἰλλυρίας, 398.
Ἡράκλεια ἢ Ποντικὴ Βιθυνίας, Β'
26.
Ἡράκλεια Λάτμου Ἰωνίας, Β' 114.
Ἡράκλεια Σαλβάκη Καρίας, Β' 157.
Ἡράκλεια Σιπύλου Λυδίας, Β' 197.

Ἡρακλεοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου,
Β' 472.

Ἡφαιστία Λήμνου, 332.

Θ.

Θαίνα Βυζακηνῆς, Β' 491.
Θάλασσα, ἴδε Ἀλασσα Κρήτης, 578.
Θάσος, 334.
Θάψος Βυζακηνῆς, Β' 491.
Θεισά Ἀρκαδίας, 526.
Θέλπουσα Ἀρκαδίας, 526 καὶ 560.
Θεμισώνιον Φρυγίας, Β' 220.
Θέρμη (;) Μακεδονίας, 268.
Θέρμαι αἱ Ἱμεραῖαι Σικελίας, 189.
Θεσπιαὶ Βοιωτίας, 433.
Θεσσαλοὶ, 390.
ΘΕΣΣΑΛΙΑ, 364
Θεσσαλονίκη Μακεδονίας, 268 καὶ
311.
Θῆβαι Φθιώτιδος Θεσσαλίας, 372.
Θῆβαι Βοιωτίας, 435.
Θήβη Ὑποπλακιδ Μυσίας, Β' 145.
Θήρα νῆσος, 617.
Θήρα (;) Σικελίας, 250.
Θινίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
ΘΡΑΚΗ, 253 καὶ 313.
ΘΡΑΚΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ, 326.
Θρόνιον Λοκρίδος, 423.
Θουρία Μεσσηνίας, 540.
Θούριοι Λευκανίας, 93.
Θυάτειρα Λυδίας Β' 197.
Θυεσσὸς Λυδίας, Β' 198.
Θύμβρα Τρωάδος, Β' 77.
Θύρρειον Ἀκαρνανίας, 413, 507.
Θύστρος Βυζακηνῆς, Β' 491.

I.

Ἰαιτία Σικελίας, 185.
Ἰαλυσοὶ Ῥόδου, Β' 179.

'Ιγούιον 'Ομβρικῆς, 29.
 'Ιασος Καρίας, Β' 158.
 'Ιδάλιον (;) Κύπρου, Β' 319.
 'Ιδυμα Καρίας, Β' 159.
 'Ιεράπολις Φρυγίας, Β' 221.
 'Ιεράπτυνα Κρήτης, 587.
 'Ιεροκαισάρεια Λυδίας, Β' 198.
 'Ιερόπολις Φρυγίας, Β' 222.
 'Ιερόπολις Καστάβαλα Κιλικίας, Β' 287.
 'Ιερόπολις Κυρρηστικῆς, Β' 366.
 'Ιεροχάραξ Φρυγίας, Β' 222.
 'Ιθάκη, 536.
 'Ικαρία, Β' 143.
 'Ικόνιον Λυκαονίας, Β' 278.
 'Ικος νῆσος Θεσσαλίας, 391.
 'Ιλιον Τρωάδος, Β' 77.
 'Ιλίστρα Λυκαονίας, Β' 278.
 ΙΛΑΥΡΙΑ, 392.
 'Ιμβρος, 332.
 'Ιμέρα Σικελίας, 185.
 ΙΝΔΙΑ, Β' 440.
 'Ιόλλα Μυσίας, Β' 45.
 'Ιουλίου πόλις ἢ 'Ιὼλ Μαυριτανίας, Β' 507.
 'Ιόπη Σαμαρείας, Β' 402.
 'Ιος, 618.
 ΙΟΥΔΑΙΑ, Β' 404.
 'Ιουλία Φρυγίας, Β' 222.
 'Ιουλιόπολις Βιθυνίας, Β' 26.
 'Ιουλis Κέω, 619.
 'Ιπανα Σικελίας, 191.
 'Ιππος ἴδε 'Αντιόχειαν πρὸς 'Ιππῶ, Β' 383.
 'Ιππὼν Διάρρutos Ζευγιστανίας, Β' 491.
 'Ιππὼν Βασιλικὸς Νομαδικῆς Β' 502.
 'Ιππώνιον Βρεττίων, 118.
 'Ισαυρα Κιλικίας, Β' 287.

ΙΣΑΥΡΙΑ ἴδε ΚΙΛΙΚΙΑΝ ΤΡΑΧΕΙΑΝ Β' 280.
 'Ισινδα Πισιδίας, Β' 267.
 ΙΣΠΑΝΙΑ, 1
 'Ισσα νῆσος 'Ιλλυρίας, 397.
 'Ισὸς Κιλικίας, Β' 288.
 'Ιστιαία Εὐβοίας, 450.
 'Ιστρος Μοισίας τῆς Κάτω, 345.
 ΙΤΑΛΙΑ, 16.
 'Ιτανος Κρήτης, 588.
 'Ιχναι Μακεδονίας, 265.
 'Ιψὸς Φρυγίας,
 'Ιὼλ ἢ 'Ιουλίου πόλις, Β' 507.
 ΙΩΝΙΑ Β' 102 καὶ 139.
 'Ιωνίας νῆσοι, Β' 140.
 'Ιωνόπολις ἴδε 'Αβώνου τεύχος, Β' 16
 'Ιωτάπη Κιλικίας, Β' 288.

Κ

Καβασίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 Κάβειρα Πόντου, Β' 7.
 Καβελλίων Γαλλίας, 14
 Κάδμη ἴδε Πριήνη, Β' 129.
 Κάδοι Φρυγίας, Β' 222.
 Καδύανδα Λυκία, Β' 246.
 Καίτη Καμπανίας, 43.
 Καίλια 'Απουλίας, 60.
 Καισάρεια Γερμανικὴ Βιθυνίας, Β' 30.
 Καισάρεια Καπαδοκίας, Β' 335.
 Καισάρεια Πανεύς Τραχωνίτιδος, Β' 382.
 Καισάρεια Λιβάνου Φοινίκης, Β' 390.
 Καισάρεια Σαμαρίας, Β' 402
 Καισάρεια Μαυριτανίας ἴδε 'Ιὼλ Β' 507.
 ΚΑΛΑΒΡΙΑ, 66.
 Καλατία Καμπανίας, 43.
 Καλὴ 'Ακτὴ Σικελίας, 191.
 Κάλης Καλπανίας, 43.

- Καλλατία Μοισίας τῆς Κίτω, 344.
 Καλλίπολις Καρίας, Β' 159.
 Καλλίστη Ἀρκαδίας, 526.
 Κάλυμνα, Β' 173.
 Κάλυνδα Λυκίας, Β' 247.
 Καρχηδών Βιθυνίας, Β' 30.
 Καμάρτα Μαυριτανίας, Β' 507.
 Καμάρνα Σικελίας, 192.
 Κάμαρς Ἐτρουρίας, 22.
 Κάμη Αἰολίδος, Β' 87.
 Κάμμος Ῥόδου, Β' 178.
 Κομουλόδουνον Βρετανίας, 16.
 ΚΑΜΠΑΝΙΑ, 41.
 Κάναθα Δεκαπόλεως, Β' 384.
 Κάνατα Δεκαπόλεως, Β' 384.
 Κάνδυβα Λυκίας Β' 247.
 Κανύσιον Ἀπουλίας, 60.
 Καπιτωλίας Κοίλης Συρίας, Β' 380.
 ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ, Β' 332.
 Καπύη Καμπανίας, 44.
 Καραλλία Κιλικίας, Β' 289.
 Καρδία Θρακικῆς Χερσονήσου, 328.
 Καρθαία Κέω, 619.
 ΚΑΡΙΑ, Β' 149.
 Κάρνη ἢ Κάρνος Φοινίκης, Β' 390.
 Κάρπαθος νῆσος, Β' 173.
 Κάρραι Μεσοποταμίας, Β' 421.
 Καρυά(;) Λυκίας, Β' 242.
 Καρύανδα Καρίας, Β' 159.
 Κάρυστος Εὐβοίας, 451.
 Καρχηδών Ζευγυτανίας, Β' 492.
 Καρχηδών Νέα Ἰσπανίας, 5 καὶ 7.
 Κάσα Κιλικίας, Β' 289.
 Κασσάνδρεια Εὐρυδικία Μακεδονίας, 279.
 Κασσώπη Ἡπείρου, 402.
 Κασταβάλα Κιλικίας, ἴδε Ἱερόπολις, Β' 287.
 Κατάνη Σικελίας, 194.
 Καυλωνία Βρετανίας, 120.
 Καῦνος Καρίας, Β' 159.
 Καῦστριανοὶ Λυδίας, Β' 198.
 Καφύαι Ἀρκαδίας, 526, 561.
 Κάψα ἢ Σκάψα Μακεδονίας, 278.
 Κεβρηνία Τρωάδος, Β' 78.
 Κελένδερις Κιλικίας Β' 289.
 Κεννατίς, ἴδε Λαλασσίς καὶ Ὀλβη, Β' 292 καὶ 300.
 Κεντόριπα Σικελίας, 200.
 Κεραία Κρήτης, 590.
 Κεραία(;) Πισιδίας, ἴδε Κρήμναι, Β' 268.
 Κεράμος Καρίας, Β' 159.
 Κερασσοὺς Πόντου, Β' 7.
 Κερέταπα Φρυγίας, Β' 223.
 Κερκίνη Ταυρικῆς Χερσονήσου, 350.
 Κέρκυρα, 407, 507.
 Κέρκυρα Μέλαινα, 398.
 Κερόνεια Ἀχαΐας, 521, 525.
 Κεφαλληνία, 534.
 Κεφαλοίδιον Σικελίας, 201.
 Κέως, 618.
 Κητίς, ἴδε Κοροπισσός, Ὀλβη καὶ Φιλαδέλφεια, Β' 291, 300 καὶ 313.
 Κιβυρα Φρυγίας, Β' 223.
 Κίδραμος Καρίας, Β' 160.
 Κιδυεσσός Φρυγίας, Β' 224.
 Κιέριον Θεσσαλίας, 372.
 Κίθος(;) Λέσβου, Β' 97.
 Κιλβιανοὶ Λυδίας, Β' 198.
 ΚΙΛΙΚΙΑ, Β' 280.
 Κίμωλος, 621.
 Κίος Βιθυνίας, Β' 32.
 Κίρτα Νομαδικῆς Β' 503.
 Κισθὴνη Μυσίας, Β' 45.
 Κίτιον Κύπρου, Β' 318.
 Κλαζομεναὶ Ἰωνίας, Β' 114.
 Κλάννουδα Λυδίας, Β' 199.
 Κλαυδιεῖς, ἴδε Λευκάς Κοίλης Συρίας, Β' 381.

- Κλαυδιόπολις, ἴδε Βιθύνιον, Β' 26.
 Κλείτωρ Ἀρκαδίας, 526 καὶ 562.
 Κλεωναὶ Ἀργολίδος, 526 καὶ 552.
 Κλυπία Ζευγιπανίας, Β' 499.
 Κνίδος Καρίας, Β' 160.
 Κνωσὸς Κρήτης, 590.
 Κωδριγαὶ Κιλικίας, ἴδε Ταρσός, Β' 312.
 Κόδρουλα Πισιδίας, Β' 268.
 Κοῖλα Θρακικῆς Χερσονήσου, 329.
 ΚΟΙΛΗ ΣΥΡΙΑ, Β' 379.
 Κολβάσα Πισιδίας Β' 268.
 Κολοφὼν Ἰωνίας, Β' 119.
 Κόλοσσαι Φρυγίας, Β' 224.
 Κολυβρασσὸς Κιλικίας, Β' 290.
 ΚΟΛΧΙΣ, Β' 2.
 Κολώνη Μεσσηνίας, 541.
 Κολώνη Τρωάδος, Β' 79.
 Κόμαμα Πισιδίας, Β' 268.
 Κόμανα Πόντου, Β' 8.
 Κόμανα Γαλατίας, Β' 337.
 ΚΟΜΜΑΓΗΝΗ, Β' 359, 362, 364 καὶ ἐξῆς.
 Κομπουλτέρια Καμπανίας, 49.
 Κονάνη, Πισιδίας, Β' 268.
 Κόπια Λευκανίας, 97.
 Κοπτίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 471.
 Κόρα(;) Λατίου, 38.
 Κορακήσιον Κιλικίας, Β' 291.
 Κορησία Κέω, 621.
 ΚΟΡΙΝΘΙΑ, 496.
 Κόρινθος, 496, 526, 528.
 Κορίνθου ἀποικίαι, 507.
 Κορώνη Μεσσηνίας, 527, 541.
 Κορώνεια Βοιωτίας, 440.
 Κόροντα Ἀκαρνανίας, 414, 507.
 Κοροπισσὸς Κιλικίας, Β' 291.
 Κορύδαλλα Λυκίας, Β' 247.
 Κόσα (Κόμψα;) Σαμνίου, 40.
 Κοσσυρα, Β' 500.
 Κοτιάεικον Φρυγίας, Β' 225.
 Κοτοῦσα ἴδε Σκοτοῦσα Μακεδονίας, 312.
 Κουβουλτέρια, ἴδε Κομπολτερία, 49.
 Κούριον Κύπρου, Β' 319.
 Κράγιος Λυκίας, Β' 247.
 Κραναία νῆσος Λακωνίας, 545.
 Κράνιοι Κεφαλληνίας, 534.
 Κραννὼν Θεσσαλίας, 373.
 Κρῆμνα Πισιδίας, Β' 268.
 Κρήτεια Φλαβιόπολις Βιθυνίας, Β' 34.
 ΚΡΗΤΗ, 572.
 Κρητόπολις(;) Παμφυλίας, Β' 257.
 Κριθωτὴ Θρακ. Χερσονήσου, 329.
 Κρότων Βρεττίας, 122.
 Κρῶμνα Παφλαγωνίας, Β' 18.
 Κυάνη Λυκίας, Β' 247.
 Κύβιστρα Καππαδοκίας, Β' 337.
 Κύδνα(;) Λυκίας, Β' 247.
 Κυδωνία Κρήτης, 593.
 Κύλικος Μυσίας, Β' 46.
 Κύθηρα νῆσος Λακωνικῆς, 546.
 Κύθνος, 622.
 Κύιον Καρίας, Β' 163.
 ΚΥΚΛΑΔΕΣ ΝΗΣΟΙ, 609.
 Κύμη Καμπανίας, 49.
 Κύμη Εὐβοίας, 453.
 Κύμη Αἰολίδος, Β' 87.
 Κυνοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Κυπαρισσία Μεσσηνίας, 541.
 ΚΥΠΡΟΣ, Β' 316.
 ΚΥΡΗΝΑΙΚΗ, Β' 476.
 Κυρήνη Κυρηναϊκῆς, Β' 476.
 ΚΥΡΡΗΣΤΙΚΗ, Β' 366.
 Κύρρος Κυρρηστικῆς, Β' 367.
 Κύψελα Θρακικῆς, 326.
 Κωνσεντία Βρεττίας, 129.
 Κῶπαι Βοιωτίας, 441.
 Κώρυκος Κιλικίας, Β' 292.
 Κῶς, Β' 174.

Α.

- Ααέρτη Κιλικίας, Β' 292.
 Αακανατίς Κιλικίας, Β' 292.
 Αακεδαίμων Λακωνίας, 542.
 ΑΑΚΩΝΙΑ 527, 542.
 Ααλασσίς Κιλικίας, Β' 292, 300.
 Ααμία ή Μαλίς Θεσσαλίας, 374.
 Αάμος Κιλικίας, Β' 292.
 Ααμπωνία (;) Τρωάδος, Β' 79.
 Αάμψακος Μυσίας, Β' 53.
 Ααοδίκεια Πόντου, Β' 8.
 Ααοδίκεια πρὸς Λύκον Φρυγίας, Β' 225.
 Ααοδίκεια Λυκαονίας, Β' 278.
 Ααοδίκεια πρὸς τῇ θαλάσῃ Συρίας, Β' 375.
 Ααοδίκεια πρὸς Λίβανον Κοίλης Συρίας, Β' 380.
 Αἶος Λευκανίας, 97.
 Αάπαθος Κύπρου, Β' 320.
 Αάππα Κρήτης, 595.
 Αάρανθα Λυκαονίας, Β' 278.
 Αάρινον Φρεντανῶν, 40.
 Αάρισα Θεσσαλίας, 375.
 Αάρισα Κρεμαστή Θεσσαλίας, 378.
 Αάρισα Τρωάδος, Β' 79.
 Αάρισα Φρικωνίς Αἰολίδος, Β' 89.
 Αάρισα Ἰωνίας, Β' 120.
 Αάρισα Συρίας, Β' 376.
 Αἶς Λακωνίας, 545.
 Αάσαια ἴδε Ἀλασσα Κρήτης, 578.
 ΑΛΤΙΟΝ, 33.
 Αατοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 471.
 Αατώς Κρήτης, 596.
 Αεβάδεια Βοιωτίας, 441.
 Αέβεδος Ἰωνίας, Β' 120.
 Αεοντῖνοι Σικελίας, 202, 508.
 Αεοντοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Αέπτis ή Μεγάλη Συρτικῆς, Β' 490.
 Αέπτis ή Μικρά Βυζακηνῆς, Β' 492.
 ΑΕΣΒΟΣ, Β' 93.
 ΑΕΥΚΑΝΙΑ, 88.
 Αευκάς Ἀκαρνανίας, 413, 414, 507.
 Αευκάς Κοίλης Συρίας, Β' 381.
 Αεύκη Ἰωνίας, Β' 121.
 Αεφίμανδος Καρίας, Β' 163.
 Αἴμνος, 332 καὶ 333.
 Αήτη Μακεδονίας, 263.
 Αητοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 Αιβύη νομὸς Αἰγύπτου, Β' 474.
 ΛΙΒΥΑ, Β' 489.
 Αίλαια Φωκίδος, 430.
 Αιλύβαιον Σικελίας, 204.
 Αίμυρα Λυκίας, Β' 247.
 Αίνδος Ρόδου, 179.
 Αίξος Μαυριτανίας, Β' 508.
 Λιπάρα, 251.
 Λισσὸς Κρήτης, 596.
 Λογγάνοι Σικελίας, 205.
 Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι Βρεττίας, 129 καὶ 508.
 Λοκροὶ Ἐπικνημίδιοι, 423.
 Λοκροὶ Ὀπούντιοι, 422.
 Λοκροὶ Ὀζόλαι, 424.
 ΛΟΚΡΙΣ, 422.
 Λούγδουνον Γαλλίας, 14.
 Λουκερία Ἀπουλίας, 61.
 Λουσοὶ Ἀρκαδίας, 526.
 Λύδδα ἴδε Διόσπολις Σαμαρείας, Β' 189.
 ΛΥΚΑΘΝΙΑ, Β' 277.
 ΛΥΚΙΑ, Β' 235.
 Λυκοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
 Λύρβη Κιλικίας, Β' 293.
 Λυσιάς Φρυγίας, Β' 227.
 Λυσιμάχεια Ὀρχ. Χερσονήσου, 330

Λυσινία Πισιδίας, Β' 269.
 Λύστρα Λυκαονίας, Β' 279.
 Λύττος Κρήτης, 596.

M.

Μάγνητες Θεσσαλίας, 379.
 Μαγνησία ἢ τοῦ Μαιάνδρου Ἰωνίας, Β' 121.
 Μαγνησία Σιπύλου Λυδίας, Β' 199.
 Μάγυδος Παμφυλίας, Β' 257.
 Μάδυτος Θρακικῆς Χερσονήσου, 330.
 Μαιονία Λυδίας, Β' 199.
 Μακαῖοι (;) Λιβύης, Β' 489.
 Μακάραια (;) Συρτικῆς, Β' 490.
 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, 253, 259 καὶ 307.
 Μακομαδὰ Νομαδικῆς Β' 503.
 Μαλιεῖς, Θεσσαλίας, 374.
 Μαλλός Κιλικίας, Β' 293.
 Μαμερτίνοι Σικελίας, 206, 211.
 Μαντίνεια Ἀρκαδίας 526 (562.)
 Μάραθος Φοινίκης Β' 391.
 Μαρεώτης νομός Αἰγύπτου, Β' 474.
 Μάριον Κύπρου, Β' 320.
 Μαρκιανόπολις Μοισίας τῆς Κάτω, 346.
 Μαρώνεια Θράκης, 316.
 Μασσαλία Γαλλίας, 11.
 Μασίκυτος Λυκίας, Β' 247.
 Μάσταυρα Λυδίας, Β' 200.
 Μεταλία (;) Κρήτης, 597.
 Ματέολα Ἀπουλίας, 62.
 ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ, Β' 504.
 Μεγαλόπολις Ἀρκαδίας, 526, 557, 564.
 Μέγαρα Σικελίας, 205.
 Μέγαρα Μεγαρίδος, 489, 526.
 ΜΕΓΑΡΙΣ, 488.
 Μεγαρός Κιλικίας, Β' 298.
 Μεγίστη, Β' 177.

Μεδεὼν Ἀκαρνανίας, 416.
 Μέθανα Ἀργολίδος, 553.
 Μεθύδριον Ἀρκαδίας, 526, 565.
 Μεθύδριον Θεσσαλίας, 380.
 Μέθυμνα Λέσβου, Β' 97.
 Μεθώνη Μακεδονίας, 285.
 Μελίβοια Θεσσαλίας, 380.
 Μελιταία Θεσσαλίας, 380.
 Μελίτη, Β' 500.
 Μεμφίτης νομός Αἰγύπτου, Β' 472.
 Μέναινον ἢ Μεναὶ Σικελίας, 206.
 Μένδη Μακεδονίας, 277.
 Μενδήσιος νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Μενελαΐτης νομός Αἰγύπτου, Β' 474.
 Μεσημβρία Θράκης, 349.
 Μέσμη ἢ Μέδμη Βρετανίας 135 καὶ 508.
 ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ, Β' 420.
 Μεσσήνη Σικελίας, 206.
 Μεσσήνη Μεσσηνίας, 527, 538.
 ΜΕΣΣΗΝΙΑ, 538.
 Μεταπόντιον Λευκανίας, 99.
 Μετηλίτης νομός. Αἰγύπτου, Β' 474.
 Μῆλος, 622.
 Μητρόπολις Θεσσαλίας, 380.
 Μητρόπολις Ἀκαρνανίας, 416, 507.
 Μητρόπολις Ἰωνίας, Β' 124.
 Μητρόπολις Φρυγίας, Β' 227.
 Μιδάειον Φρυγίας, Β' 228.
 Μίδεια Ἀργολίδος, 553.
 Μιλητόπολις Μυσίας, Β' 56.
 Μίλητος Ἰωνίας, Β' 124.
 Μίνασα (;) Πισιδίας, Β' 268.
 Μινώα Ἀμοργοῦ, 614.
 Μόκα Β' 417.
 Μολ..... Λευκανίας (;), 109.
 Μολοσσοὶ Ἠπείρου, (;), 403.
 Μοθώνη Μεσσηνίας, 541.
 Μοργατίνη Σικελίας, 213.
 Μοστηνοὶ Λυδίας, Β' 201.

Μοτύη Σικελίας, 213.
 Μόψιον Θεσσαλίας, 381.
 Μόψος Κιλικίας Β' 298.
 Μυκάλησος Βοιωτίας, 441.
 Μύκονος, 624.
 Μύλασσα Καρίας, Β' 164.
 Μύνδος Καρίας, Β' 164.
 Μύρα Λυκίας, Β' 248.
 Μυριάνδρος Συρίας, Β' 377.
 Μύρινα Αήμνου, 333.
 Μύρινα Αιολίδος, Β'. 89.
 Μύρλεια, ἴδε Ἀπάμεια Βιθυνίας Β' 24.
 Μυοῦς Ἰωνίας Β' 129.
 ΜΥΣΙΑ, Β' 39.
 Μυστία Βρεττίων, 135.
 Μυτιλήνη Λέσβου, Β' 98.
 Μυτίστρατος Σικελίας, 214.

N.

ΝΑΒΑΤΑΙΑ ἴδε ΑΡΑΒΙΑ, 414.
 Νάγιδος Κιλικίας, Β' 299.
 Νακόλεια Φρυγίας, Β' 228.
 Νάκρασα Λυδίας, Β' 201.
 Νακώνη Σικελίας, 215.
 Νάξος Σικελίας, 216.
 Νάξος Κρήτης, 597.
 Νάξος νήσος, 624.
 Νάπη Λέσβου, Β' 101.
 Νᾶσος ἴδε Νῆσος Λέσβου, Β' 101.
 Ναυκρατίς Αιγύπτου, Β' 464.
 Ναυκρατίτης νομὸς Αιγύπτου, Β' 474.
 Ναύλοχος Ἰωνίας, Β' 129.
 Νέα Τρωάδος, Β' 80.
 Νεανδρία Τρωάδος, Β' 80.
 Νεάπολις Καμπανίας, 51.
 Νεάπολις Ἀπουλίας, 62.
 Νεάπολις Σικελίας, 217.
 Νεάπολις Μακεδονίας, 262.

Νεάπολις Ἰωνίας, Β' 129.
 Νεάπολις πρὸς Κάδμον Καρίας, Β' 165.
 Νεάπολις Σαμαρείας, Β' 403.
 Νέμαυσος Γαλλίας, 14.
 Νεοκαισάρεια Πόντου, Β' 8.
 Νεοκλαυδιόπολις Παφλαγονίας, Β' 19.
 Νέον Τεῖχος Αἰολίδος, Β' 90.
 Νεσούτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 Νεὼν Φωκίδος, 430.
 Νῆσος νήσος Λέσβου, Β' 101.
 Νίκαια Βιθυνίας, Β' 34.
 Νικηφόριον Μεσοποταμίας, Β' 421.
 Νικομήδεια Βιθυνίας, Β' 35.
 Νικόπολις πρὸς Ἰστρον Μοισίας τῆς Κάτω, 346.
 Νικόπολις πρὸς Νέστον Θράκης, 361.
 Νικόπολις Ἠπείρου, 403.
 Νικόπολις Συρίας, Β' 377.
 Νικόπολις Ἐμμαοῦς Ἰουδαίας, Β' 407.
 Νινευὴ Κλαυδιόπολις Ἀσσυρίας, Β' 424.
 Νισίβις Μεσοποταμίας, Β' 422.
 Νίσυρος, Β' 177.
 ΝΟΜΑΔΙΚΗ, Β' 501.
 Νομοὶ Αἰγύπτου, Β' 470.
 Νουκερία Ἀλφατέρνα Καμπανία, 53.
 Νουκερία Βρεττίας, 135.
 Νύμφαιον Ταυρικῆς Χερσονήσου, 351.
 Νῦσα Λυδίας, Β' 201.
 Νῦσα Σκυθόπολις Σαμαρίας, Β' 403.
 Νῶλα Καμπανίας, 53.

Ξ.

Ξάνθος Λυκίας, Β' 248.
 Ξοῖτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.

Ο.

- Ὀδησσός Θράκης, 347.
 Ὀδύμαννοι (;) Μακεδονίας, 267.
 Ὀδρυσσός Θράκης, 342.
 Οἶα Συρτικῆς, Β' 490.
 Οἰάνθεια Λοκρίδος, 424.
 Οἰνιάδαι Ἀκαρνανίας, 416.
 Οἰνόνη Ἰκαρίας, Β' 143.
 Οἰταῖοι Θεσσαλίας, 381.
 Ὀκόκλια Φρυγίας, Β' 228.
 Ὀλβασα Πισιδίας, Β' 269.
 Ὀλβη Κιλικίας, Β' 300.
 Ὀλβία Σαρματίας, 342.
 Ὀλβία Βιθυνίας, Β' 36.
 Ὀλβία (;) Παμφυλίας, Β' 257.
 Ὀλμοι Κιλικίας, Β' 301.
 Ὀλοῦς Κρήτης, 598.
 Ὀλυμπία, 529.
 Ὀλυμπος Λυκίας, Β' 248.
 Ὀλυνθος Μακεδονίας, 274.
 ΟΜΒΡΙΚΗ, 28.
 Ὀμβίτης νομός Αἰγύπτου, Β' 471.
 ΟΜΗΡΙΤΑΙ, Β' 418.
 Ὀμόλιον Θεσσαλίας, 382.
 Ὀνουφίτης νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Ὄξαντον Καλαβρίας, 68.
 Ὄξυρινχίτης νομός Αἰγύπτου Β' 472.
 Ὀποῦς Λοκρίδος, 422.
 Ὀρέστιον (;) Λυδίας, Β' 208 (Φιλα-
 δέλφεια)
 Ὀρθαγόρεια Μακεδονίας 270.
 Ὀρθη Θεσσαλίας, 382.
 Ὀρθωσία Καρίας Β' 166.
 Ὀρθωσία Φοινίκης, Β' 391.
 Ὀρρα, ἴδε Ὑρία Καλαβρίας, 88.
 Ὀρρέσκιοι Μακεδονίας, 261.
 Ὀρσαντον Λευκανίας, 105.
 Ὀρχομενός Βοιωτίας, 441.
 Ὀρχομενός Ἀρκαδίας, 565.
 Ὀτρώιον Φρυγίας, Β' 229.
 Οὔενουσία Ἀπουλίας, 63.
 Οὔερβία Πισιδίας, Β' 269.
 Οὔετυλωνία Ἐτρουρίας, 22.
 ΟΥΗΣΤΙΝΟΙ, 33.
 Οὐβῶν Οὐαλεντία Βρεττίας, 120.
 Οὐμινάκιον Μοισίας τῆς Ἀνω, 344.
 Οὐψανία Φρυγίας, ἴδε Ἀμόριον, Β'
 212.
 Οὐολατέρραι Ἐτρουρίας, 22.
 Οὐόλκοι Ἐτρουρίας, 21.
 Οὐολσίνιον Ἐτρουρίας, 22.
 Οὐρανόπολις Μακεδονίας, 272.
 Οὐτίκη Ζευγιτανίας, Β' 499.
 Ὀφρύνιον Τρωάδος, Β' 80.

Π

- Παγαί Μεγαρίδος 491 καὶ 526.
 ΠΑΙΟΝΙΑ, 305.
 Παιστός Λευκανίας, 107.
 Παλ. . . Λευκανίας (;), 109.
 Παλαιόπολις Πισιδίας, Β' 270.
 Πάλαιρος Ἀκαρνανίας, 417, 507.
 Πάλη Κεφαλληνίας, 535.
 Παλλάντιον Ἀρκαδίας, 526, 566.
 Παλμύρα Παλμυρηνῆς, Β' 369.
 ΠΑΛΜΥΡΗΝΗ, Β' 369.
 Πάλτος Συρίας, Β' 377.
 ΠΑΜΦΥΛΙΑ, Β' 253.
 Πανδοσία Βρεττίας, 136.
 Πανδοσία Ἡπείρου, 403.
 Πανέμου Τεῖχος Πισιδίας, Β' 270.
 Πανοπολίτης νομός Αἰγύπτου, Β' 472.
 Πάνορμος Σικελίας, 218.
 Παντικάπαιον Ταυρικῆς Χερσονήσου,
 351.
 Πάππα Τιβερία Πισιδίας, Β' 270.
 ΠΑΡΘΙΑ, Β' 425.
 Πάριον Μυσίας, Β' 57.

- Παρλαῖς Λυκαονίας, Β' 279.
 Πάρος, 626.
 Πάρωπος Σικελίας, 222.
 Παρώρεια (;) Ἀρκαδίας, 566.
 Πάταρα Λυκίας, Β' 242 καὶ 248.
 Πάτραι Ἀχαΐας, 521 καὶ 525.
 Παυταλία Θρᾷκης, 361.
 ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ, Β' 16.
 Πάφος Κύπρου, Β' 321.
 Πεδνηλισσός Πισιδίας, Β' 270.
 Πειραιεύς Πόντου ἴδε Ἀμισός, Β' 4.
 Πειρασία Θεσσαλίας, 382.
 Πελαγία Ἰλλυρίας, 399.
 Πέλλινα Θεσσαλίας, 382.
 Πέλλα Μακεδονίας, 312.
 Πέλλα Δεκαπόλεως Β' 384.
 Πελλήνη Ἀχαΐας, 523, 525.
 ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ, 510.
 Πέλοι Φρυγίας, Β' 229.
 Περμπίτης (Φθенеούτης) νομός Αἰγύπτου, 473.
 Πεπάρηθος νῆσος Θεσσαλίας, 382.
 Πέργαμον Μυσίας, Β' 58.
 Πέργη Παμφυλίας, Β' 258.
 Πέρινθος Θρᾷκης, 341.
 Περιπόλιον Βρεττίας, 137.
 Περίπολοι Πιτανᾶται, 40 καὶ 137.
 Περπερήνη Μυσίας, Β' 66.
 Περραιβοὶ Θεσσαλίας, 383.
 ΠΕΡΣΙΑ, Β' 434.
 ΠΕΡΣΙΣ, Β' 432.
 Πεσσινοῦς Γαλατίας, Β' 331.
 Πετηλία Βρεττίας, 138.
 Πέτρα Σικελίας, 222.
 Πέτρα Ἀραβίας, Β' 417.
 Πεύματα Θεσσαλίας, 383.
 Πηλούσιον νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Πιακός Σικελίας, 222.
 ΠΙΕΡΙΑ, ἴδε ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΠΙΕΡΙΑ, Β' 369.
 ΠΙΚΕΝΤΙΑ, 31.
 Πιμώλισα Πόντου, Β' 9.
 Πίναρα Λυκίας, Β' 249.
 Πιονία Μυσίας, Β' 67.
 Πίσσα Ἡλίδος, 533.
 ΠΙΣΙΔΙΑ, Β' 265.
 Πίσιλις (;) Λυκίας, Β' 242.
 Πιτανᾶται ἴδε Περιπόλιον Βρεττίας, 137.
 Πιτάνη Μυσία, Β' 67.
 Πλάκια Μυσίας, Β' 67.
 Πλάρασσα Καρίας, Β' 166.
 Πλαταιαὶ Βοιωτίας 442.
 Πλωτινόπολις Θρᾷκης, 361.
 Ποδαλία Λυκίας, Β' 249.
 Ποιήεσσα Κέω, 621.
 Ποιμανηγδὸν Μυσίας, Β' 68.
 Πολυρῆγιον Κρήτης, 598.
 Πομπηϊόπολις Παφλαγονίας, Β' 19.
 Πομπηϊόπολις, ἴδε Σόλοι Κιλικίας, Β' 304.
 ΠΟΝΤΟΣ, Β' 3.
 Ποπλωνία Ἐτρουρίας, 21 κ. ἐξ.
 Πορδοσελήνη νῆσος Λέσβου, Β' 101.
 Ποσειδίου Καρπάθου, Β' 173.
 Ποσειδωνία Λευκανίας, 105.
 Ποτιδαία Μακεδονίας, 278.
 Πραίνεστος Λατίου 34.
 Πραϊσός Κρήτης, 600.
 Πριανσός Κρήτης, 601.
 Πρίαπος Μυσίας, Β' 68.
 Πριήνη Ἰωνίας, Β' 129.
 Προκόννησος Μυσίας, Β' 68.
 Πρόστανα Πισιδίας, Β' 271.
 Προσωπίτης νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Προῦσα πρὸς Ὀλύμπω Βιθυνίας, Β' 36.
 Προυσιάς πρὸς θάλασσαν ἴδε Κίος Βιθυνίας, Β' 32.
 Προυσιάς πρὸς Ὑπὶφ Βιθυνίας, Β' 36.

Πρυμνησός Φρυγίας, Β' 229.
 Πρώεσσα Θεσσαλίας, 384.
 Πρώνοι Κεφαλληνίας, 535.
 Πτολεμαῖς (:) Παμφυλίας, Β' 259.
 Πτολεμαῖς ἴδε Ἀκην Γαλιλαίας, Β' 400.
 Πύγελα Ἰωνίας ἴδε Φύγελα, Β' 139.
 Πύδνα Μακεδονίας, 285.
 Πύλος Μεσσηνίας, 542.
 Πυξοῦς Λευκανίας, 109.
 Πύρανθος Κρήτης, 602.
 Πύρρα Λέσβου, Β' 101.
 Πῶγλα Πισιδίας, Β' 271.

Ρ.

Ραββᾶθ Μῶβα Ἀραβίας, Β' 417.
 Ραῦκος Κρήτης, 602.
 Ραφανέαι Συρίας, Β' 377.
 Ραφία Ἰουδαίας, Β' 408.
 Ρήγιον Βρεττίας, 139, 508.
 Ρήσαινα Μεσοποταμίας, Β' 422.
 Ρίζων Ἰλλυρίας, 395.
 Ριθυμνα Κρήτης, 602.
 Ρόδη Ἰσπανίας, 3.
 Ροδιάπολις Λυκίας, Β' 249.
 Ρόδος, 178. κ. ἑξ.
 Ροίτειον Τρωάδος, Β' 80.
 Ρυβαστεινοὶ Ἀπουλίας, 64.
 Ρυσάδειρον Μαυριτανίας, Β' 508.
 Ρώμη Λατίου, 223.
 Ρῶσος Συρίας Β' 377.

Σ.

Σαβαῖοι, ἴδε Ὀμηρίται, Β' 418.
 Σαβράτα Συρτικῆς, Β' 490.
 Σαχλασσός Πισιδίας, Β' 271.
 Σαίτης νομός Αἰγύπτου, Β' 474.
 Σαῖτται Λυδίας, Β' 202.
 Σάλα Φρυγίας, Β' 230.

Σάλα Μαυριτανίας, Β' 508.
 Σαλαμίς Ἀττικῆς, 488.
 Σαλαμίς Κύπρου, Β' 2.
 Σαλαπία Ἀπουλίας, 64.
 Σαλβιανή Νομαδικῆς, Β' 503.
 ΣΑΜΑΡΕΙΑ, Β' 402.
 Σάμη Κεφαλληνίας, 536.
 Σάμος, Β' 144.
 Σαμόσατα Κομμαγενῆς, Β' 365.
 Σαμοθράκη, 333.
 Σαραι Νομαδικῆς Β' 503.
 Σαρβάνισσα Πόντου, Β' 9.
 Σάρδεις Λυδίας, Β' 203.
 Σαρδῶ, 252.
 Σαρνὸα Ἰλλυρίας, 399.
 Σαυάτρα Β' 279.
 ΣΑΥΝΙΤΙΣ, 38.
 Σεβαστή Παφλαγονίας, Β' 19.
 Σεβαστή Φρυγίας, Β' 230.
 Σεβαστή Κιλικίας, Β' 301.
 Σεβαστή Σαμαρείας, Β' 404.
 Σεβαστόπολις Πόντου, Β' 9.
 Σεβαστόπολις Καρίας, Β' 166.
 Σεβεννύτης ὁ Ἀνω νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Σεβεννύτης ὁ Κάτω νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Σέγεστα Σικελίας, ἴδε Ἐγεστα, 176.
 Σειβλία Φρυγίας Β. 230.
 Σεθρωίτης νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Σέλγη, Πισιδίας, Β' 272.
 Σελεύκεια Ταύρου Πισιδίας, Β' 274.
 Σελεύκεια Πυράμου Κιλικίας, ἴδε Μόφος, Β' 302.
 Σελεύκεια πρὸς τῷ Καλυκάδων Κιλικίας, Β' 301.
 Σελεύκεια Συρίας, Β' 378.
 Σελεύκεια πρὸς Τίγρει Μεσοποταμίας, Β' 422.
 ΣΕΛΕΥΚΙΣ ΚΑΙ ΠΙΕΡΙΑ Β' 369.

- Σελινοῦς Σικελίας, 223.
 Σελινοῦς Κιλικίας, Β' 302.
 Σέρμης Μαυριτανίας, Β' 507.
 Σεπφωρίς, ἴδε Διοκαισάρειαν Γαλι-
 λίας Β' 401.
 Σερ... . Βρεττίας, 149.
 Σερδική Θράκης, 361.
 Σέριφος, 627.
 Σερμύλη Μακεδονίας, 274.
 Σηλύμβρια Θράκης, 342.
 Σήσαμος Παφλαγονίας, Β' 19.
 Σηστός Θρακικῆς Χερσονήσου, 331.
 Σιβιδούνδα Φρυγίας, Β' 231.
 Σίγα Μαυριτανίας, Β' 508.
 Σίγγαρα Μεσοποταμίας, Β' 423.
 Σίγειον Τρωάδος, Β' 81.
 Σιγνία Λατίου, 38.
 Σίδη Παμφυλίας, Β' 260.
 Σιδών Φοινίκης, Β' 392.
 ΣΙΚΕΛΙΑ, 150.
 Σίκινος, 628.
 Σικυών Σικυωνίας, 514, 525.
 ΣΙΚΥΩΝΙΑ, 514.
 Σιλανδός Λυδίας, Β' 204.
 Σίλαρος(;) Λευκανίας, 106.
 Σίλεραι Σικελίας, 226.
 Σίλλυον Παμφυλίας, Β' 236.
 Σινδοὶ Βοσπόρου, Β' 2.
 Σινώπη Παφλαγονίας, Β' 20.
 Σίρις Λευκανίας, 109.
 Σίφνος, 628.
 Σκαμανδρία Τρωάδος, Β' 81.
 Σκάρφεια Λοκρίδος, 424.
 Σκάψα ἴδε Κάψαν Μακεδονίας, 278.
 Σκῆψις Τρωάδος, Β' 81.
 Σκιάθος νῆσος Θεσσαλίας, 392.
 Σκιώνη Μακεδονίας, 276.
 Σκόδρα Ἰλλυρίας, 395.
 Σκοτούσσα Μακεδονίας, 312.
 Σκοτούσσα Θεσσαλίας, 384.
 ΣΚΥΘΑΙ, 363.
 Σκυθόπολις, ἴδε Νύσαν Σαμαρείας,
 Β' 403.
 Σμύρνη Ἰωνίας, Β' 130.
 Σόλοι Κιλικίας, Β' 302.
 Σόλοι(;) Κύπρου, Β' 325.
 Σολοῦς Σικελίας, 226.
 Σουβούλη Νομαδικῆς, Β' 504.
 ΣΠΟΡΑΕΣ ΝΗΣΟΙ, 609.
 Στεκτόριον Φρυγίας, Β' 231.
 Στίαλλα Σικελίας, 228.
 Στόβοι Μακεδονίας, 313.
 Στρατονίκη πρὸς τῷ Καίῳ Μυ-
 σίας, Β' 69.
 Στρατονίκη Καρίας, Β' 166.
 Στράτος Ἀκαρνανίας, 417.
 Στύμφαλος Ἀρχαδίας, 526, 566.
 Στύρνιον(;) Καλαβρίας, 68.
 Συάγγελα(;) Καρίας, Β' 185.
 Σύβαρις Λευκανίας, 110.
 Σύβριτα Κρήτης, 603.
 Σύεδρα Κιλικίας, Β' 304.
 Σύεσσα Ἀουρούγκα Καμπανίας, 54.
 Σύμη(;) νῆσος Καρίας, Β' 185.
 Σύναος Φρυγίας, Β' 231.
 Σύνναδα Φρυγίας, Β' 231.
 Συράκουσαι Σικελίας, 228, 508.
 ΣΥΡΙΑ, Β' 341.
 Σύρος, 629.
 ΣΥΡΤΙΚΗ, Β' 489.
 Τ.
 Τάβα Καρίας, Β' 168.
 Τάβαλα Λυδίας, Β' 204.
 Τάβρακκα Νομαδικῆς, Β' 504.
 Τάγουρα Νομαδικῆς, Β' 504.
 Ταμούσιδα ἢ Ταμουσία Μαυριτα-
 νίας, Β' 508.
 Τάναγρα Βοιωτίας, 443.
 Τανίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.

- Τάνος Κρήτης, 604.
 Τάρας Καλαβρίας, 68.
 Ταρσός Κιλικίας, Β' 304.
 Ταύιον Γαλατίας, Β' 328 καὶ 332.
 Ταύλαρα Πόντου, Β' 9.
 Ταυρομένιον Σικελίας, 246.
 Τέανον Σιδικηνὸν Καμπανίας, 54.
 Τεγέα Ἀρκαδίας, 526, 567.
 Τεκτόσαγες Γαλατίας, ἴδε Ἀγκυραν,
 Β' 328 καὶ 330.
 Τελαμών Ἑτρουρίας, 22.
 Τελεσία Σαυνιτίδος, 40.
 Τελμησσός(;) Καρίας, Β' 169.
 Τελμησσός Λυκίας, Β' 249.
 Τέμεσσα Βρεττίας, 146.
 Τένεδος, Β' 82.
 Τενεστίνοι Ἰλλυρίας, 399.
 Τενθυρίτης νομός Αἰγύπτου, Β' 471.
 Τέρινα Βρεττίας, 146, 508.
 Τέρμηρα Καρίας, Β' 170.
 Τερμησσός Πισιδίας, Β' 274.
 Τερώνη Μακεδονίας, 273.
 Τευθίς Ἀρκαδίας, 526.
 Τευθρανία Μυσίας, Β' 69.
 Τεύχειρα Κυρηναϊκῆς, Β' 488.
 Τέως Ἰωνίας, Β' 133.
 Τῆλος νῆσος Καρίας, Β' 185.
 Τημένου Θύραι Φρυγίας, Β' 232.
 Τῆμνος Αἰολίδος, Β' 90.
 Τῆνος, 630.
 Τιατία Ἀπουλίας, 65.
 Τιβεριδὲς Γαλιλαίας, Β' 402.
 Τιβεριόπολις Φρυγίας, Β' 232.
 Τίβουρα Λατίου, 34.
 Τίγγις Μαυριτανίας, Β' 508.
 Τιμαία(;) Βιθυνίας, Β' 36.
 Τιμβριδὲς Πισιδίας, Β' 275.
 Τιμίκι Μαυριτανίας, Β' 509.
 Τιμολάιον Παφλαγονίας, Β' 22.
 Τιον Βιθυνίας, Β' 37.
 Τίπασα Νομαδικῆς, Β' 503.
 Τίρυνς Ἀργολίδος, 553.
 Τισα(;) Αἰολίδος, Β' 91.
 Τιτιόπολις Κιλικίας, Β' 313.
 Τιτυασσός Πισιδίας, Β' 275.
 Τλῶς(;) Λυκίας, Β' 242.
 Τλῶς Λυκίας, Β' 249.
 Τμῶλος Λυδίας, Β' 205.
 Τολιστοβῶγιοι (Πεσσινούς) Γαλα-
 τίας, Β' 428 καὶ 331.
 Τόμαρα Λυδίας, Β' 205.
 Τόμοι Μυσίας τῆς Κάτω, 346.
 Τόπειρος Θρᾷκης, 362.
 Τούκκα(;) Νομαδικῆς, Β' 504.
 Τούνιζα Νομαδικῆς, Β' 504.
 Τράβαλα Λυκίας, Β' 250.
 ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ, Β' 381.
 Τράγγιλος Μακεδονίας, 283.
 Τραιανόπολις Θρᾷκης, 362.
 Τραιανόπολις Φρυγίας, ἴδε Γριμένου
 Θύρας, Β' 216.
 Τράλλεις Λυδίας, Β' 205.
 Τραπεζόπολις Καρίας, Β' 170.
 Τραπεζοῦς Πόντου, Β' 9.
 Τρέβεννα Λυκίας, Β' 250.
 Τρίκκα Θεσσαλίας, 384.
 Τρίηρος(;) Θρᾷκης, 326.
 Τρίπολις Φρυγίας, Β' 233.
 Τρίπολις Φοινίκης, Β' 396.
 Τροϊζήν Ἀργολίδος, 554.
 Τρόκμοι Γαλατίας, Β' 328 καὶ 332.
 ΤΡΩΑΣ, Β' 71.
 Τυάνα Καππαδοκίας, Β' 337.
 Τύδερτα Ὀμβρικῆς, 30.
 Τυλισσός Κρήτης, 604.
 Τύμηνα Λυκίας, Β' 250.
 Τυνδαρίς Σικελίας, 248.
 Τυντενοὶ Μακεδονίας, 266.
 Τύρα Σαρματίας, 344.
 Τύρος Φοινίκης, Β' 396.

Υ.

- Υβλα ἡ Μεγάλη Σικελία, 250.
 Υδρ Λυκαονίας, Β' 279.
 Υδρηλα Καρίας, Β' 171.
 Υέλη Λευκανίας, 112.
 Υλλάριμα Καρίας, Β' 171.
 Υπαιπα Λυδίας, Β' 206.
 Υπανα Ἡλιδος, 527.
 Υπάτη Θεσσαλίας, 385.
 Υπωρον Βρεττίας, 135.
 Υργάλεια Φρυγίας, Β' 233.
 Υρία Καλαβρίας, 88.
 Υρία Καμπανίας, 55.
 Υριον Ἀπουλίας, 65.
 Υρκανίς Λυδίας, Β' 207.
 Υρτακίνα Κρήτης, 605.
 Υψηλῆτης νομός Αἰγύπτου, Β' 472.

Φ.

- Φαιστός Κρήτης, 605.
 Φάκιον Θεσσαλίας, 385.
 Φάλαννα Θεσσαλίας, 385.
 Φαλάσαρνα Κρήτης, 607.
 Φαλώρια Θεσσαλίας, 386.
 Φαναγορία Βοσπόρου, Β' 2.
 Φαραί Βοιωτίας, 444.
 Φορβαῖτης νομός Αἰγύπτου, Β' 472.
 Φαρκαδὼν Θεσσαλίας, 386.
 Φαρνακία Πόντου, Β' 10.
 Φάρος νῆσος Ἰλλυρίας, 398.
 Φάρσαλος Θεσσαλίας, 387.
 Φάσηλις Λυκίας, Β' 250.
 Φέλλος Λυκίας, Β' 252.
 Φενεὸς Ἀρκαδίας, 525, 569.
 Φεραί Θεσσαλίας, 387.
 Φθεμφοεὺς νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Φθενεύτης νομός Αἰγύπτου, Β' 473.
 Φθιωτῆς, ἴδε Ἀχαιοὶ Φθιώται, 369.

- Φιγάλεια Ἀρκαδίας, 527.
 Φίλα Μακεδονίας, 313.
 Φιλαδέλφεια Λυδίας, Β' 207.
 Φιλαδέλφεια Κιλικίας, Β' 313.
 Φιλαδέλφεια Δεκαπόλεως, Β' 384.
 Φιλίπποι Μακεδονίας, 284.
 Φιλιππόπολις Θράκης, 362.
 Φιλιππόπολις Ἀραβίας, Β' 418.
 Φιλιππόπολις Θεσσαλίας, 269.
 Φιλομήλιον Φρυγίας, Β' 234.
 Φίρμον Πικεντίας, 33.
 Φιστελία Καμπανίας, 55.
 Φλαβιόπολις, ἴδε Κρήτεια Βιθυνίας, Β' 34.
 Φλαβιόπολις Φρυγίας, ἴδε Τημένου Θῆραι, Β' 232.
 Φλαβιόπολις Κιλικίας, Β' 313.
 ΦΛΙΑΣΙΑ, 511.

- Φλιοῦς, 511, 525.
 Φοινίκη Ἡπείρου, 403.
 ΦΟΙΝΙΚΗ, Β' 385.
 Φολέγανδρος, 631.
 Φορμιαί Λατίου, 35.
 Φουλβία Φρυγίας, Β' 234.
 Φούνδα Λατίου, 35.
 Φρεγελλαί Λατίου, 135.
 ΦΡΕΝΤΑΝΟΙ, 440.
 ΦΡΥΓΙΑ, Β' 209.
 Φύγελα Ἰωνίας, Β' 139.
 Φύταιον (;) Θράκης, 319.
 Φυτία Ἀκαρνανίας, 418, 507.
 Φώκια Ἰωνίας, Β' 136.
 ΦΩΚΙΣ, 425.

Χ.

- Χάβρακτα Πόντου, Β' 10.
 Χαϊρώνεια Βοιωτίας, 445.
 ΧΑΛΚΙΔΗΝΗ, Β' 367.
 Χαλκιδική Μακεδονίας, 275.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ, 269 καὶ 275.	Χερσόνησος Κρήτης, 608.
Χαλκίς Εὐβοίας, 453.	Χερσόνησος Καρίας, Β' 171.
Χαλκίς πρὸς Βήλῳ Χαλκιδικῆς, Β'	Χίος, Β' 141.
367.	Χῶμα Λυκίας, Β' 253.
Χαλκίς ὑπὸ Λιβανον Χαλκιδικῆς, Β'	Ψ.
367.	Ψωφίς Ἀρχαδίας, 571.
ΧΑΡΑΚΗΝΗ, 433.	Ω.
Χερσόνησος, Ταυρικῆς Χερσονήσου,	
350.	
ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΤΑΥΡΙΚΗ, 350.	Ὠρικὸς Ἰλλυρίας, 395.
ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΘΡΑΚΙΚΗ, 326.	Ὠρωπὸς Ἀττικῆς, 487.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Β'.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΣΤΑΙ

Α.

- 'Αβδάγασος 'Ινδίας, Β' 454.
 'Αβδήμων, πέρσης σατράπης, Σινώπη, Β' 20.
 *Αβδ Χαδάδ, 'Ιερόπολις Κυρρηστικής, Β' 366.
 'Αβδισσάρης 'Αρμενίας, Β' 339.
 'Αβινεργλος Χαρακηνῆς, Β' 434.
 'Αβυάθας 'Αραβίας, Β' 419.
 'Αγαθόκλεια Βακτρίας, Β' 448.
 'Αγαθοκλῆς Βακτρίας, Β' 443.
 'Αγαθοκλῆς Σικελίας, 237.
 'Αγρίππας Α', 'Ιουδαία, Β' 412.
 (Καيسάρεια Πανεύς), Β' 382.
 (Τιβερίας Γαλιλαίας), Β' 402.
 (Καيسάρεια Σαμαρείας), Β' 402.
 'Αγρίππας Β', 'Ιουδαία, Β' 412.
 (Καيسάρεια Πανεύς), Β' 382.
 'Αδαῖος Μακεδονίας (;), 304.
 'Αδραμελὲν Βύβλου, Β' 388 κ. ἐξ.
 'Αέροπος = 'Αρχέλαος Β', Μακεδονίας, 288.
 'Αζβαλ (Κίτιον Κύπρου), Β' 318.
 'Αζβαλ (Βύβλος Φοινίκης), Β' 388.
 *Αζης 'Ινδίας, Β' 454.
 'Αζιλίσης 'Ινδίας, Β' 454.
 'Αθηνοδώρος = Ουβάλλαθος, ('Αλεξάνδρεια), Β' 465.
 Αἶας, *Ολβη Κιλικίας, Β' 300.
 Αἰζάνας, Αἰθιοπίας, Β' 475.
 Αἰήβας Αἰθιοπίας, Β' 475.
 Αινέλ Βύβλου, Β' 388, 389.

- *Ακης Βοσπόρου, Β' 13.
 *Αλέξανδρος 'Ηπείρου, 404.
 *Αλέξανδρος Φερῶν, 389.
 'Αλέξανδρος Α', Μακεδονίας, 286.
 'Αλέξανδρος Β', Μακεδονίας, 289.
 *Αλέξανδρος Γ', ὁ Μέγας, 292, 309.
 (Περσία), Β' 438.
 (Βακτρία), Β' 442.
 'Αλέξανδρος Δ', Μακεδονίας, 297.
 'Αλέξανδρος Ε', Μακεδονίας, 297.
 'Αλέξανδρος Α', Συρίας, Β' 351.
 'Αλέξανδρος Β', Συρίας, Β' 354.
 'Αλέξανδρος Βάλας, Συρίας, Β' 349.
 ('Ιερόπολις Κυρρηστικής), Β' 366.
 (Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν), Β' 375.
 ('Αντιόχεια 'Ορόντου), Β' 370.
 (Σελεύκεια), Β' 378.
 ('Απαμεία Συρίας), Β' 373.
 (Σιδών), Β' 394.
 (Τύρος), Β' 398.
 (*Ακη Πτολεμαίς), Β' 402.
 'Αλέξανδρος Β', (;) 'Ιουδαίας, Β' 410.
 'Αλέξανδρος 'Ιανναῖος, 'Ιουδαία, Β' 410.
 'Αλεξάνδρα, 'Ιουδαία, Β' 410.
 'Αλεύας Θεσσαλίας, 375.
 'Αλυάτης Λυδίας, Β' 189.
 'Αμάδοκος Α', Θράκης, 354.
 *Αμαστρίς, Παφλαγονία, Β' 17.
 'Αμύντας Β' (;), Μακεδονίας, 288.
 'Αμύντας Γ', Μακεδονίας, 289.
 'Αμύντας Γαλατίας, Β' 329.
 (Σίδη), Β' 263.

- Ἀμύντας Βακτρίας, Β' 451.
 Ἀνδραγόρας Παρθίας, Β' 424.
 Ἀνζάζη, Χαρχηνή, Β' 434.
 Ἀνίσαδης Ἀρμενίας, Β' 338.
 Ἀντιαλκίδας Βακτρίας, Β' 446 καὶ 447.
 Ἀντίγονος « Βασιλεὺς Ἀσίας » 298.
 Ἀντίγονος Γονατᾶς Μακεδονίας, 300.
 Ἀντίγονος Δώσων Μακεδονίας, 300.
 Ἀντίγονος Δώσων (;), (Λακεδαίμων), 543.
 Ἀντίγονος (Ματταθίας), Ἰουδαία, Β' 410.
 Ἀντίμαχος Α', Βακτρίας, Β' 444.
 Ἀντίμαχος Β', Βακτρίας, Β' 450.
 Ἀντίοχος Α', Κομμαγενῆς, Β' 363.
 Ἀντίοχος Δ', Κομμαγενῆς Β' 363.
 (Ἀνεμούριον), Β' 284.
 (Ἀντιόχεια Σάρου), Β' 284.
 (Κελένδερεις), Β' 290.
 (Λακανατίς), Β' 292.
 (Σεβαστή), Β' 301.
 Ἀντίοχος Β', Συρίας, Β' 342.
 Ἀντίοχος Β', Συρίας, Β' 342.
 (Βακτρία), Β' 442.
 Ἀντίοχος Ἰέραξ Συρίας, Β' 344.
 Ἀντίοχος Σελεύκου Γ' υἱός, Συρίας, 345.
 Ἀντίοχος Γ', (ὁ Μέγας) Συρίας, Β' 345.
 (Τύρος), Β' 398.
 Ἀντίοχος Δ', Συρίας, Β' 347.
 (Ἀθῆναι), 470.
 (Ἀντιόχεια Κύδνου), Β' 284.
 (Μόψος), Β' 298.
 (Ἀπάμεια Συρίας), Β' 373.
 (Ἀντιόχεια Ὀρόντου), Β' 370.
 Ἀντίοχος Δ', Συρίας, Β' 347.
 (Λαοδίκεια πρὸς τῇ θαλάσῃ), Β' 375.
 (Σελεύκεια Συρίας), Β' 378.
 (Σιδὼν Φοινίκης), Β' 394.
 (Τρίπολις Φοινίκης) Β' 396.
 (Τύρος Φοινίκης), Β' 398.
 (Ἄκη Πτολεμαῖς), Β' 401.
 (Ἐδεσσα Μεσοποταμίας), Β' 420.
 (Νίσιβις Μεσοποταμίας), Β' 420.
 Ἀντίοχος Ε', Συρίας, Β' 348.
 (Ἄκη Πτολεμαῖς Γαλιλαίας), Β' 401.
 (Ἀσκαλὼν Ἰουδαίας), Β' 405.
 Ἀντίοχος Ϛ', Συρίας, Β' 351.
 Ἀντίοχος Ζ', Συρίας, Β' 352.
 (Σελεύκεια Συρίας), Β' 378.
 (Τύρος Φοινίκης), Β' 398.
 Ἀντίοχος Η', Συρίας, Β' 355.
 (Σελεύκεια Συρίας) 378.
 (Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν), Β' 375.
 (Ἄκρη Πτολεμαῖς), Β' 401.
 Ἀντίοχος Θ', Συρίας, Β' 356.
 (Σιδὼν Φοινίκης), Β' 394.
 (Ἀσκαλὼν Ἰουδαίας), Β' 405.
 Ἀντίοχος Ι', Συρίας, Β' 357.
 Ἀντίοχος ΙΑ', Συρίας, Β' 357.
 Ἀντίοχος ΙΒ', Συρίας, Β' 358.
 Ἀπόδακος Χαρχηνῆς, Β' 434.
 Ἀπολλόδοτος Βακτρίας, Β' 447.
 Ἀπολλοφάνης Βακτρίας, Β' 449.
 Ἀπολλωνίς (;), Κόζικος, Β' 52.
 Ἀρδύς Λυδία, Β' 188.
 Ἀρέτας Γ', Ναβαταίας, Β' 415.
 Ἀρέτας Δ', Ναβαταία, Β' 416.
 Ἄρεως Λακεδαίμονος, 542.
 Ἀριαράθης, σατράπης, Παφλαγονία, Β' 20.
 Ἀριαράθης Α'—Γ', Καππαδοκία, Β' 333.
 Ἀριαράθης Δ'—Θ', Καππαδοκία, Β' 334.

- Ἀριαράθης Ι', Καππαδοκίας, Β' 335.
 Ἀριαράθης Ἀρμενίας, Β' 340.
 Ἀριαράμνης Καππαδοκίας, Β' 333.
 Ἀρίστος Ἀρμενίας, Β' 339.
 Ἀριοβαρζάνης Α'—Γ', Καππαδοκίας, Β' 335 καὶ ἐξ.
 Ἀρίσταρχος Κολχίδος, Β' 3.
 Ἀριστόβουλος Χαλκίδος, Ἰουδαία, Β' 412.
 Ἀριστόκυπρος (;) Κύπρου, Β' 326.
 Ἀριστόφαντος (;) Κύπρου, Β' 322.
 Ἀριστότιμος Ἡλίδος, 533.
 Arofuteiêse (Ἀρωάτας = Ὁρόντας (;)) Λυκίας, Β' 242.
 Ἀρσάκης Α', Παρθίας, Β' 426.
 Ἀρσάκης Ἰνδίας, Β' 454.
 Ἀρσῆς Περσίας, Β' 436.
 Ἀρσινόη, γυνὴ Λυσιμάχου (Ἐφεσος), Β' 106.
 Ἀρσινόη, γυνὴ τοῦ Φιλαδέλφου (Σιδών), Β' 394.
 Ἀρσινόη Β', Αἰγύπτου, Β' 458.
 Ἀρσινόη Γ', Αἰγύπτου, Β' 460.
 Ἀρσινόη Δ', Αἰγύπτου, Β' 464.
 Ἀρτάβανος Α', Παρθίας, Β' 427.
 Ἀρτάβανος Β', Παρθίας, Β' 427.
 Ἀρτάβανος Γ', Παρθίας, Β' 429.
 Ἀρτάβανος Δ', Παρθίας, Β' 430.
 Ἀρτάβανος Ε', Παρθίας, Β' 431.
 Ἀρταβάσσης, Παρθίας, Β' 431.
 Ἀρταξέρξης Α'—Γ', Περσίας, Β' 436.
 Ἀρταξίας Ἀρμενίας, Β' 340.
 Ἀρταυάζδης Α' καὶ Β', Ἀρμενίας, Β' 339, 340.
 Ἀρτεμίδωρος Βακτρίας, Β' 450.
 Artoa(m)para (Ἀρτεμβάρης;), Λυκία, Β' 242.
 Ἀρχέβιος Βακτρίας, Β' 447.
 Ἀρχέλαος Α', Μακεδονίας, 287.
 Ἀρχέλαος Καππαδοκίας, Β' 335.
 Ἀρχέλαος (;), Χαλκιδικῇ, Β' 368.
 Ἀρυάνδης (;) σατράπης, Αἰγύπτου, Β' 438 καὶ 455.
 Ἀσανδρος Βοσπόρου, Β' 12.
 Ἀτταλος Α'—Γ', Περγάμου, Β' 60.
 Ἀττάμβηλος Χαρακηνῆς, Β' 434.
 Αὐδωλέων Παιονίας, 306.
 Ἀφίλας, Αἰθιοπία, Β' 475.
 Ἀχαιὸς Συρίας, Β' 346.
 πτην ἢ πτην Ἀμισοῦ, Β' 5.
 Β.
 Βααλμελέκ (Κίτιον Κύπρου), Β' 318.
 Βααλράμ (Κίτιον Κύπρου), Β' 318.
 Βαάνας ἢ Βαναίας (;), Ταρσός, Β' 305.
 Βαζοδῆος, Ἰνδία, Β' 453.
 Βαλ, Ἐδεσσα, Β' 420.
 Βαλλάσιος Ἰλλυρίας, 396.
 Βαρδάνης Α', Παρθίας, Β' 429.
 Βαρδάνης Β', Παρθίας, Β' 430.
 Βάσου Δέβα, ἴδε Βαζοδῆος, Βακτρία, Β' 453.
 Βαστάρεις, Μακεδονίας (;), 267.
 Βαχάσα, Αἰθιοπία, Β' 475.
 Βεργάτος, Θράκη, 355.
 Βερενίκη γυνὴ Πτολεμαίου Εὐεργέτου (Ἐφεσος), Β' 107.
 Βερενίκη Α', Αἰγύπτου, Β' 458.
 Βερενίκη Β', Αἰγύπτου, Β' 460.
 (Μάραθος), Β' 391.
 Βογούας Α', Μαυριτανίας, 7.
 Βογούας Β', Μαυριτανίας, Β' 505.
 Βόκχος Α', ἢ Β', Μαυριτανίας, 7.
 Βόκχος Γ', Μαυριτανίας, Β' 505.
 Βρογιτάρος Γαλατίας, Β' 328.

Γ.

Γέλων, Συράκουσαι, 229.
 Γεμιλζθ, γυνή τοῦ Ζάβελ, Ναβα-
 ταία, Β, 416.
 Γένθιος Ἰλλυρίας, 396.
 Γέτας, Βασιλεὺς τῶν Ἡδώνων, 267.
 Γηπαιπύρος, Κεμμέριος Βόσπορος,
 Β' 14.
 Γονδοφάρης Ἰνδίας, Β' 454.
 Γύγης (;) Λυδίας Β' 188.
 Γωτέρζης Παρθίας, Β' 429.

Δ

Δάβελ (Ἐμισα), Β' 374.
 Δαρεῖος Α', Γ', Περσίας, Β' 436.
 Δάξος Ἀλτίνιος, Ἀπουλία, 58 καὶ 64.
 Δατάμης σατράπης, Β' 120.
 Δατάμης Καππαδοκίας, Β' 333.
 Δηϊοτάρος Α', καὶ Β', Γαλατίας, Β'
 329.
 Δημήτριος, Βισάλται Μακεδονίας,
 267.
 Δημήτριος Πολιορκητὴς Μακεδονίας,
 298.
 Δημήτριος Β', Μακεδονίας, 302.
 Δημήτριος, Θράκη, 358.
 Δημήτριος Α', Συρίας, Β' 348 καὶ
 349.
 (Τύρος Φοινίκης), Β' 398.
 (Σιδῶν Φοινίκης), Β' 394.
 (Ἄκη Πτολεμαῖς Γαλιλαίας), Β'
 401.
 (Γάζα Ἰουδαίας), Β' 407.
 Δημήτριος Β', Συρίας, Β' 351 καὶ
 353.
 (Μάλλος Κιλικίας), Β' 297.
 (Τύρος Φοινίκης), Β' 398.
 Δημήτριος Γ', Συρίας, Β' 357.

Δημήτριος Βακτρίας, Β' 443.
 Δημόνικος (;), Κιτίον Κύπρου, Β' 318.
 Δερρόνικος, 268.
 Διξατελμεύς, Θράκη, 359.
 Διόδοτος, Βακτρία, Β' 442.
 Διομήδης, Βακτρία, Β' 447.
 Διονύσιος τύραννος Ἡρακλείας, Β' 28.
 Διονύσιος Βακτρίας, Β' 449.
 Δίων Συρακουσῶν (Ζάκυνθος), 538.
 Δόκιμος, Μακεδονία, 268.
 Δροπίων, Παιονία, 306.
 Δύναμις, Πόντος καὶ Βόσπορος, Β' 12.

Ε.

Ἐζάνας, ἴδε Αἰζάνας Αἰθιοπίας, Β'
 475.
 Ἐκάτομος Καρίας, Β' 171.
 (Μίλητος), Β' 125.
 Ἐλεάζαρ Ἰουδαία, Β' 413.
 Ἐλπαάλ, Βύβλος Φοινίκης, Β' 388.
 Ἐμινάκος (;), Θράκη (;), 343, 355.
 Ἐνύλος, ἴδε Αἰνέλ, Βύβλου Φοινί-
 κης, Β' 388.
 Ἐπανδρος Βακτρίας, Β' 449.
 Ἐπιφάνης Κορυμαγιῆς, Β' 364.
 (Λακανάτις), Β' 292.
 Ἐρμαῖος Βακτρίας, Β' 451.
 Εὐαγόρας Α', Σαλαμίς Κύπρου Β'
 323.
 Εὐαγόρας Β', Σαλαμίς Κύπρου, Β'
 324.
 Εὐάνθης, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 323.
 Εὐβρ... (;), Θράκη, 356 καὶ Β' 331.
 Εὐέλθων, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 323.
 Εὐθόδημος Α', Βακτρίας, Β' 442.
 Εὐθόδημος Β', Βακτρίας, Β' 443.
 Εὐκρατίδης Βακτρίας, Β' 444.
 Εὐμένης Α' καὶ Β', Περγάμου, Β' 60.
 (Ἐφesus), Β' 109.

Εὐνοστος(;) Κύπρος, Β' 326.
Εὐνοστος Β', Κύπρος, Β' 326.
Εὐπάτωρ, Κιμμέριος Βόσπορος, Β'
14.
Εὐπόλεμος Μακεδονίας, 297.

Ζ.

Ζάβελ, Ναβαταία, Β' 416.
Ζειονίσσης, Ἰνδία, Β' 454.
Ζηνοβία, Παλμύρα, Β' 369.
Ζηνοβία, Ἀλεξάνδρεια, Β' 465.
Ζηνόδωρος, Τραχωνίτης, Β' 381.
Ζιαήλας, Βιθυνία, Β' 37.
Ζωίλος Βακτρία, Β' 449.

Η.

Ἡλιοκλῆς Βακτρία, Β' 445.
Ἡρώδης ὁ Μέγας, Ἰουδαία, Β' 410.
Ἡρώδης ὁ ῥαχέλαος, Ἰουδαία, Β' 411.
Ἡρώδης Ἀντίπας, Ἰουδαία, Β' 411.
(Τιβεριδῆς Γαλιλαίας), Β' 402.
Ἡρώδης Φίλιππος Β', Ἰουδαία, Β'
411.
Ἡρώδης Ἀγρίππας Α', Ἰουδαία, Β'
411.
Ἡρώδης, βασιλεὺς Χαλκίδος, Ἰου-
δαία, Β' 412.

Θ.

Θεμιστοκλῆς, Μαγνησία Ἰωνίας, Β'
121.
Θεονήσης, Χαρακηνή, Β' 434.
Θεόφιλος Βακτρία, Β' 447.
Θοθώρσης, Κιμμέριος Βόσπορος, Β'
14.

Ι

Ἰαγδάς(;), Κιβύρα Φρυγίας, Β' 223.
Ἰδριεύς Καρίας, Β' 172.
Ἰεμψάλ Β', (;), Νομαδικῆς, Β'.

Ἰέρων Α', Συρακουσῶν, 230.
Ἰέρων Β', Συρακουσῶν, 241.
Ἰερώνυμος Συρακουσῶν, 243.
Ἰκέτας Συρακουσῶν, 241.
Ἰμερος Παρθίας, Β' 427.
Ἰνιθιμεύς. Κιμμέριος Βόσπορος, Β'
14.
Ἰόβας Α' Νομαδικῆς, Β' 501.
Ἰόβας Β' Μαυριτανίας, Β' 505.
Ἰογούρθας Α'. Μαυριτανίας, 7.
Ἰούδας Ἀριστόβουλος, Ἰουδαία, Β'
409.
Ἰππόστρατος Βακτρία, Β' 451.
Ἰωάννης Ὑρκανὸς Α', Ἰουδαία, Β'
409.
Ἰωάννης Ὑρκανὸς Β', Ἰουδαία, Β'
410.
Ἰωτάπη Κομμαγενῆς, Β' 363.
(Λακκανατῆς), Β' 292.
(Σεβαστή), Β' 301.

Κ.

Καδάφης Βακτρίας, Β' 453.
Καδφίσης Α' καὶ Β', Βακτρία, Β'
453.
Καλλίνικος Κομμαγενῆς, Β' 364.
(Λακκανατῆς), Β' 292.
Καλλιόπη Βακτρίας, Β' 452.
Καμβύσης(;) Περσίας, Β' 435.
Καμνασκίρης, Χαρακηνή(;), Β' 433.
Κανήρης, Βακτρία, Β' 453.
Κανίτης, Σκυθία, 363.
Κάσσανδρος Μακεδονίας, 297.
Καύαρος Θράκης, 358.
Κερσίβαυλος Θράκης, 357.
Κερσοβλέπτης Θράκης, 356.
Κετρίπαρις Θράκης, 355.
Κλέαρχος Α', (;) τύραννος Ἡρα-
κλείας, Β' 27.

Κλέαρχος Β', (;) τύραννος Ἑρακλείας, Β' 28.

Κλεοπάτρα Συρίας, Β' 351, 354, 355.

Κλεοπάτρα μετὰ Ἀντιόχου Η', (Ἄκη Πτολεμαῖς), Β' 401.

Κλεοπάτρα, μήτηρ Πτολεμαίου Σ', Αἴγυπτος, Β' 462.

Κλεοπάτρα Β', γυνὴ Πτολεμαίου Η' 462.

Κλεοπάτρα Γ', Πτολεμαίου Η', Αἰγύπτου, Β' 436.

Κλεοπάτρα Ζ' (Φιλοπάτωρ), Αἰγύπτου, Β' 464.

(Ἀσκαλὼν), Β' 405.

Κλεοπάτρα (Σελήνη) Μαυριτανίας, Β' 506.

Κόσων, Θράκη, 359.

Κότυς Α'—Δ', Θράκης, 355, 358, 359, 360.

Κότυς Α'—Γ', Κιμμερίου Βοσπόρου, Β' 14.

Κουνοβελίνος Βρετανίας, 16.

Κροῖσος Λυδίας Β' 189, 190.

Κύρος (;), Περσία, Β' 435.

Δ.

Λαμία (;), Θεσσαλία, 375.

Λαδδίκη, γυνὴ Δημητρίου Β', Συρίας, Β' 349.

Λαοδίκη, γυνὴ Ἡλιοκλέους Βακτρίας, Β' 445.

Λαχαρίδας, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 323.

Λεύκων, Κιμμερίου Βοσπόρου, Β' 13.

Λύκκειος Παιονίας, 305.

Λυκομήδης, Βιθυνία, Β' 33.

Λυσανίας Α' Χαλκιδικῆς, Β' 368.

Λυσίας Βακτρίας, Β' 447.

Λυσίμαχος Θράκης, 356.

Μ.

Μάγας Κυρήνης, Β' 484.

Μαζαῖος σατράπης, (Ταρσός), Β' 308. (Σιδών), Β' 394.

Μάλχος Α', Ναβαταίας, Β' 415.

Μάλχος Γ', Ναβαταίας, Β' 416.

Μάννος Ζ' καὶ Η', Ἑδεσσα, Β' 420.

Μασσανάσσης (;) Νομαδικῆς, 6.

Μαῦρος Ἰνδιῶν, Β' 454.

Μαύσωλος Καρίας, Β' 172.

(Μίλητος), Β' 125.

Methrapata (;), Λυκία, Β' 242.

Μελεισιάνων (Κίτιον Κύπρου), Β' 318.

Μένανδρος Βακτρίας, Β' 448.

Μενέλαος, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 325.

Μήτοκος, Θράκη, 354.

Μιθριδάτης Γ', Βόσπορος, 14.

Μιθριδάτης Δ', Πόντος, Β' 10.

Μιθριδάτης Ε', Πόντος, Β' 11.

Μιθριδάτης Σ', Πόντος καὶ Βόσπορος, Β' 11.

(Ἀθῆναι), 470.

Μιθριδάτης Ἀρμενίας, Β' 340.

Μιθριδάτης Α', Κομμαγενῆς, Β' 362.

Μιθριδάτης Α'—Β', Παρθίας, Β' 427.

Μιθριδάτης Γ', Παρθίας, Β' 428.

Μιθριδάτης Δ', Παρθίας, Β' 429.

Μοαγέτης, Κίβυρα Φρυγίας, Β' 223.

Μοαγέτης, Πάφος Κύπρου, Β' 322.

Μόλων, Συρία, Β' 345.

Μονούνιος, Ἰλλυρία, 396.

Μοριφίλιγγος, Ἀρμενία, Β' 339.

Μόστις, Θράκη, 358.

Μοῦσα, Βιθυνία, Β' 33.

Μοῦσα, Παρθία, Β' 429.

Μώσσης, Βισάλται Μακεδονίας, 267.

N.

- Νικάρχος Παιονίας, 306.
 Νικίας Κω, Β' 176.
 Νικίας Βακτρίας, Β' 450.
 Νικοκλής, Πάφος Κύπρου, Β' 322.
 Νικοκλής, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 323.
 Νικοκρέων, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 325.
 Νικόδαμος, Σαλαμίς Κύπρου, Β' 323.
 Νικομήδης Α'—Γ', Βιθυνίας, Β' 37—38.
 Νύσα, Καππαδοκίας, Β' 333

Ξ.

- Ξέρξης, Ἀρμενία, Β' 339.
 Ξέρξης, Περσία, Β' 436.

Ο.

- Ὀβοδας Α' καὶ Β', Ναβαταίας, Β' 415.
 Ὀγώλλις (;), Κίβυρα Φρυγίας, Β' 223.
 Ὀδέναθος, Παλμύρα, Β' 369.
 Ὀθοντοπάτης Καρίας, Β' 172.
 Ὀλόγασος Α'—Γ', Παρθία, Β' 430.
 Ὀλόγασος Δ'—Ε', Παρθία, Β' 431.
 Ὀνασίκοις Κύπρου, Β' 319.
 Ὀνώνης Α', Παρθία, Β' 429.
 Ὀνώνης Β', Ἰνδία, Β' 454.
 Ὀξάθρης, τύραννος Ἡρακλείας, Β' 28.
 Ὀοέρκης, Ἰνδία, Β' 453.
 Ὀρθάγνης, Ἰνδία, Β' 454.
 Ὀρόντας σατράπης, Β'.
 (Ἀδραμύτειον Μυσίας), 40.
 (Ἰόλλα Μυσίας), 45.
 (Κλαζομεναί), 116.
 (Ταρσός), Β' 307.

- Ὀροφέρνης, Καππαδοκίας, Β' 334.
 Ὀρσοάλτιος, Θράκη, 357.
 Ὀρσοβάρης, Βιθυνία, Β' 33.
 Ὀρώδης Α', Παρθία, Β' 428.
 Ὀρώδης Β', Παρθία, Β' 429.
 Ὀσίρ... (;) Κίβυρα Φρυγίας, Β' 223.
 Οὐερμίνας (;) Μαυριτανίας, 7.
 Οἰλδα γυνὴ Ἀρέτρου Δ', Ναβαταίας, Β' 416.
 Οὐλζήμβας Αἰθιοπία, Β' 476.
 Ὅχσας Αἰθιοπίας, Β' 475.

Π.

- Παιρισάδης, Κιμμέριος Βόσπορος, Β' 13.
 Πακόρης, Ἰνδία, Β' 454.
 Πάκορος Α', Παρθία, Β' 428.
 Πάκορος Β', Παρθία, Β' 430.
 Πανταλέων Βακτρίας, Β' 443.
 Πάσιππος (;) Κύπρου, Β' 322.
 Πατράος Παιονίας, 305.
 Παιουσανίας Μακεδονίας, 289.
 Περδίκας Β', Μακεδονίας, 287.
 Περδίκας Γ', Μακεδονίας, 289.
 Πέρεκλε (Περικλῆς), Λυκία, Β' 242.
 Περσεύς Μακεδονίας, 304.
 Πιζώδαρος Καρίας, Β' 172.
 Πλάτων Βακτρίας, Β' 445.
 Πνυταγόρας (;), Σαλαμίς Κύπρου, Β' 324.
 Πνυτός (;), Πάφος Κύπρου, Β' 321.
 Πολέμων Α', Πόντος καὶ Βόσπορος, Β' 12.
 Πολέμων Β', Πόντος, Β' 13.
 (Σαρβάνισσα Πόντου), Β' 9.
 (Δαλασσὶς Κιλικίας), Β' 292.
 Πολέμων Α', Ὀλβη, Β' 300.
 Πολέμων Β', Ὀλβη, Β' 300.
 Πράξιππος, Λάπαθος Κύπρου, Β' 320.

- Πριαπάτιος ἡ Φρακπάτης, Παρθία, Β' 427.
 Προυσίας Α', Βιθυνία, Β' 37.
 Προυσίας Β', Βιθυνία, Β' 37.
 Πτολεμαῖος Α', Σωτήρ, Β' 456 κ. ἐξ.
 (Πάφος Κύπρου), Β' 322.
 Πτολεμαῖος Β', Φιλάδελφος, Β' 457
 (Σιδών), Β' 394.
 (Τύρος), Β' 398.
 (Ἀκη Πτολεμαῖς), Β' 400.
 (Ἰόπη), Β' 402.
 (Γάζα), Β' 407.
 Πτολεμαῖος Γ', Εὐεργέτης, Β' 459.
 (Σιδών), Β' 394.
 (Τύρος), Β' 398.
 (Ἰόπη), Β' 402.
 (Γάζα), Ε' 407.
 Πτολεμαῖος Δ', Φιλοπάτωρ, Β' 460.
 (Σιδών), Β', 394.
 (Τύρος), Β', 398.
 (Ἀκη Πτολεμαῖς), Β' 400.
 Πτολεμαῖος Ε', Ἐπιφάνης, Β' 460
 (Μάραθος), Β' 391.
 (Τρίπολις), Β' 396.
 Πτολεμαῖος Σ', Φιλομήτωρ, Β' 461.
 Πτολεμαῖος Ζ', Εὐπάτωρ, Β' 462.
 Πτολεμαῖος Η', Εὐεργέτης Β' Φύ-
 σκων, Β' 462.
 Πτολεμαῖος Θ', Φιλοπάτωρ Β'
 Νέος, Β' 463.
 Πτολεμαῖος Ι', Σωτήρ Β' Λάθυρος,
 Β' 463.
 Πτολεμαῖος Ἀπίων, Β' 463.
 Πτολεμαῖος ΙΑ', Ἀλέξανδρος Α',
 Β' 463.
 Πτολεμαῖος ΙΒ', Ἀλέξανδρος Β',
 Β' 463.
 Πτολεμαῖος ΙΓ'. Νέος Διόνυσος,
 Αὐλητής, Β', 463.
 (Ἀσκαλὼν), Β', 405.
 Πτολεμαῖος βασιλεὺς Κύπρου, Β' 463
 Πτολεμαῖος ΙΕ', Αἰγύπτου, Β' 464.
 Πτολεμαῖος ΙΣ', Καισαρίων, Β' 464.
 Πτολεμαῖος Μεμναίου υἱός, Χαλ-
 κιδηνή, Β' 360.
 Πτολεμαῖος Ἰόβα Β' υἱός, Μαυρι-
 τανία, Β' 506.
 Πυθαγόρης, Ἰωνία, Β' 139.
 Πυθοδωρίς, Πόντος, Β' 12.
 Πυλαιμένης, Παφλαγονία, Β' 22.
 Πυμιάθων, Κίτιον Κύπρου, Β' 319,
 Πύρρος Ἡπείρου, 404.
 (Μακεδονία), 299.
- Ρ.
- Ραδαμασάδης, Κιμμέριος Βόσπορος,
 Β' 14.
 Ραισκούπορις, Θράκη, 360.
 Ραισκούπορις Α' — Ζ', Κιμμέριος
 Βόσπορος, Β' 14.
 Ρανζαβάλας, Ἰνδία, Β' 453.
 Ροιμητάλκης Α' — Γ', Θράκη, 360.
 Ροιμητάλκης, Κιμμέριος Βόσπορος,
 Β' 14.
- Σ.
- Σαδάλης Θράκη, 359.
 Σαδυάττης (;), Λυδία, Β' 189.
 Σάλας (;), Κύπρου, Β' 326.
 Σαλώμη Ἰουδαία, Β' 412.
 Σάμης, Ἀρμενία (;), Β' 340.
 Σαναβάρης, Παρθία, Ε' 431.
 Σαναβάρης, Ἰνδία, Β' 431 καὶ 454.
 Σαράτοκος, Θράκη, 355.
 Σαρίας Σκυθία, 363,
 ΣΑΣΣΑΝΙΔΑΙ, Β' 433.
 Σάτυρος (;), Τύραννος Ἡρακλείας,
 Β' 27.

Σαύμακος, Σκυθία, 363.
 Σαυρομάτης Β' — Ε', Κιμμέριος
 Βόσπορος, Β' 14.
 Σεκαίλατ, γυνή Ἀρέτου Δ', Ναβα-
 ταία, Β' 416.
 Σεκιλάθ, γυνή Μάλχου Γ', Ναβα-
 ταία, Β' 416.
 Σεκιλάθ, γυνή Ζάβελ, Ναβαταία, Β'
 416.
 Σέλευκος Α', Συρίας, Β' 341.
 Σέλευκος Β', Συρίας, Β' 344.
 Σέλευκος Γ', Συρίας, Β' 345.
 Σέλευκος Δ', Συρίας, Β' 346.
 Σέλευκος Ε', Συρίας, Β' 354.
 Σέλευκος Σ', Συρίας, Β' 356.
 Σεύθης Α', Θράκη, 353.
 Σεύθης Γ', Θράκη, 356.
 Σιδκιμελέκ, Λάπαθος Κύπρου, Β'
 320.
 Σίλανος Ἀκράγαντος, 164.
 Σιμός, τετράρχης Θεσσαλίας, 377.
 Σίμων Μακκαβαίος, Ἰουδαία, Β' 408.
 Σίμων Νασί, Ἰουδαία, Β' 413.
 Σίμων Βαρχοχάβ, Ἰουδαία, Β' 413.
 Σινατρούκης, Παρθία, Β' 427.
 Σκίλουρος, Σκυθία, 363.
 Σκοστόκης, Θράκη, 356.
 Σκοστόκης Β', Θράκη, 357.
 Σπαλαχόρης, Ἰνδία, Β' 454.
 Σπαλιρίσης, Ἰνδία, Β' 454.
 Σπαλύρις, Ἰνδία, Β' 454.
 Σπαράδοκος, Θράκη, 353.
 Σπάρτοκος, Κιμμέριος Βόσπορος,
 Β' 13.
 Σπιθριδάτης σατράπης, Ἰωνία, Β'
 140.
 Στάσανδρος, Πάφος Κύπρου, Β' 322.
 Στασικυράτης (;), Σόλοι Κιλικίας, Β'
 326.
 Στασιόικος, Κούριον Κύπρου, Β' 319

Στασιόικος, Μάριον Κύπρου, Β' 321.
 Στράτων Ἀκράγαντος, 164.
 Στράτων Α' καὶ Β', Βακτρία, Β'
 448.
 Σύγγης, Κιμμέριος Βόσπορος, Β' 14.
 Σωφύτης Βακτρία, Β' 442.

Τ.

Τάρκαμος (;), Ταρσός, Β' 307.
 Ταρκονδιμότος Α', Κιλικία, 314.
 Τειράνης, Κιμμέριος Βόσπορος, Β' 14.
 Τεισίφονος Φερών, 389.
 Τήλεφος Βακτρίας, Β' 451.
 Τήρης Β', Θράκη, 354.
 Τιγράνης Α', Β' καὶ Γ', Ἀρμενία,
 Β' 339—340.
 Τιγράνης, Συρία, Β' 358.
 Τιμαρχος, Συρία, Β' 349.
 Τιμόθεος, τύραννος Ἡρακλείας, Β' 28.
 Τιμόχαρις, Κούριον Κύπρου, Β' 319.
 Τιμόχαρις, Σαλαμίς (;) Κύπρου, Β'
 324.
 Τίραιος, Χαρακηνή, Β' 434.
 Τιρίβαζος σατράπης, Ἰσός, Β' 288.
 Τιρίβαζος σατράπης, Ταρσός, Β' 306.
 Τιριδάτης Α', Παρθία, Β' 426.
 Τιριδάτης Β', Παρθία, Β' 429.
 Trbbōneme (;), Λυκία, Β' 242.
 Τρύφαινα, Πόντος, Β' 13.
 Τρύφων, Συρία, Β' 352.
 Τύμνης, Τέρμυρα Καρίας, Β' 170.

Υ.

Υγιαίνων, Βόσπορος, Β' 12.
 Ὑσπασίνης, Χαρακηνή, Β' 434.

Φ.

Φάσπης (;), Περσία, Β' 432.
 Φάνης, Ἀλικαρνασσός (;), Β' 150.
 Φαρζάνης, Κιμμέριος Βόσπορος, Β' 14

Φαρζόσιος, Σκυθία, 363.

Φαρνάβαζος σατράπης, Κύζικος, Β' 51.

(Λάμψακος), Β' 54.

(Ταρσός), Β' 307.

Φαρνάκης Α', Πόντος καὶ Βόσπορος, Β' 10.

Φαρνάκης Β', Πόντος καὶ Βόσπορος Β' 12.

Φιλέταιρος Περγάμου, Β' 59.

Φίλιππος Β' Μακεδονίας, 289.

Φίλιππος Γ' Μακεδονίας, 297.

Φίλιππος Δ' Μακεδονίας, 297.

Φίλιππος Ε' Μακεδονίας, 302.

(Πολυρήμιον) 599.

Φίλιππος Συρίας, Β' 357.

Φιλιστίς, Συράκουσαι, 242.

Φιλόκυπρος(;), Κύπρος, Β' 326.

Φιλόξενος Βακτρίας, Β' 450.

Φιλοπάτωρ Κιλικίας, Β' 314.

Φιντίας Ἀκράγαντος, 166.

Φλαμινίος (Τίτος Κοϊντίος), Μακεδονία (;), 303.

Φρααπάτης ἢ Πριαπάτιος, Παρθία, Β' 427.

Φραατάκης, Παρθία, Β' 429.

Φραάτης Α', —Β', Παρθία, Β' 427.

Φραάτης Γ', Παρθία Β' 428.

Φραάτης Δ', Παρθία Β' 429.

Χ.

Χαράσπης, Χαρακηνή(;), Β' 434.

Cherôé(;), Λυκία Β', 240 καὶ 242.

Χοσρόης Παρθίας, Β' 430.

Χούλδα ἢ Οὐλδα γυνὴ Ἀρέτου Δ', Ναβαταία, Β' 416.

Ω.

᾽Ωισάμης ᾽Αρμενίας(;), Β' 340.

᾽Ωραδαλτίς, Βιθυνία, Β' 33.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Γ'.

ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

(*Ιδε Εισαγωγῆς, § 13).

(α) ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

A.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ, Νίκαια, Β' 34.
 ΑΓΑΘΟΔΑΙΜΩΝ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 468.
 ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΟΣ, Συράκουσαι, 237.
 ΑΓΑΘΟΣ ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ, Ἀδριανοῦ Θῆραι, Β' 41.
 ΑΓΑΘΥΡΝΟΣ, Τυνδαρίς, 248.
 ΑΓΙΑ ΙΕΡΑ ΣΕΒΑΣΜΙΑ, Δαμασκός, Β' 379.
 ΑΓΝΟΣ, Τῆμνος, Β' 90.
 ΑΓΡΕΥΣ, Κέρκυρα, 410.
 ΑΓΩΝ ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΟΣ, Τύανα, Β' 337.
 ΑΓΩΝΕΣ ΙΕΡΟΙ, Νίκαια, Β' 34.
 ΑΓΩ[ΝΕΣ] ΙΣΟΠΥΘΙΑ, Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 209.
 ΑΓΩΝΟΘΕΣΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311, Γόρδος Ἰουλία, Β' 195.
 ΑΔΕΛΦΩΝ, Πτολεμαῖος, Β', Β' 458.
 ΑΔΡΑΝΟΥ, Μαμερτίνοι, 211.
 ΑΔΡΙΑΝΑ, Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199, Θυάτειρα, Β' 197.
 ΑΔΡΙΑΝΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ, Σύνναδα, Β' 231.
 ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, Ἀνάζαρβος, Β' 283.

ΑΖΙΟΤΤΗΝΟΣ, Σαίτται, Β' 202.
 ΑΘΑΝΑ, Ἡράκλεια Λευκανίας, 92.
 ΑΘΑΝΑΣ ΑΛΕΑΣ, Τεγέα 567.
 ΑΘΕ Ο ΔΕΜΟΣ, Ἀθῆναι, 468, 471.
 ΑΘΗ, Κρανάη, 545.
 ΑΘΗΝΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 466.
 ΑΘΗΝΑ ΑΡΕΑ, Ἐφεσος, 111.
 ΑΘΗΝΑ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ], Ἀλεξάνδρεια, Β' 466.
 ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΕΙΑΣ, Πέργαμον, Β' 65.
 ΑΘΗΝΑΣ ΙΛΙΑΔΟΣ, Ἴλιον, Β' 77.
 ΑΘΗΝΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ, Πέργαμον, Β' 65.
 ΑΘΛΑ, Συράκουσαι, 233.
 ΑΘΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΑΘΥΜΒΡΟΣ, Νύσα Λυδίας, Β' 201.
 ΑΙΑΣ, Λοκροὶ Ὀπούντιοι, 422.
 ΑΙΜΟΣ, Νικόπολις Ἰστρου, 346.
 ΑΙΝΕΑΣ, Αἴνεια, 281.
 ΑΙΣΑΡΟΣ, Κρότων 127.
 ΑΙΣΗΠΟΣ, Κύζικος, Β' 53.
 ΑΙΩΝ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 469.
 ΑΚΡΑΓΑΣ, Ἀκράγας, 161.
 ΑΚΤΙΑ, Νικόπολις Ἠπείρου, 403, Νεοκαισάρεια, Β' 8.
 ΑΚΤΙΑ ΔΟΥΣΑΡΙΑ, Βόστρα, Β' 416.

- ΑΚΤΙΑ ΚΑΙΣΑΡΙΑ, Τύρος, Β' 399.
 ΑΚΤΙΑ ΚΟΜ[ΟΔΕΙΑ], Τύρος, Β' 399.
 ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311.
 Πέρινθος, 341. Ἱεράπολις Φρυγίας, Β' 221. Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330.
 ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΑ, Νικομήδεια, Β' 35.
 ΑΚΤΙΑΣ, Ἀνακτόριον, 413.
 ΑΚΤΙΟ, ΑΚΤΙΟΥ, Ἀνακτόριον, 413.
 ΑΛΑΙΣΙΝΩΝ ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ, Ἀλαισα, 168.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Βυζάντιον, 341, Ὀδυσσός, 347. Φεραί, 389. Μαγνήσια Σιτύλου, Β' 199.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, Φιλιππόπολις Θράκης, 362.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ, Πτολεμαῖος, Α', Β' 456.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΣ, Φεραί, 389.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙ, Φιλιππόπολις, 362.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ, Νίκαια, Β' 34.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Σαγαλασσός, Β' 271.
 ΑΛΕΞΑ[ΝΔΡΟΣ] ΚΤΙΣ[ΤΗΣ], Ἀπολλώνια Πισιδίας, Β' 266.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, Μακεδονία, 309.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Ἀγαθοκλῆς Βακτρίας, Β' 443.
 ΑΛΕΟΣ, Τεγέα, 567.
 ΑΛΕΥΑ[Σ], Λάρισα Θεσσαλίας, 377.
 ΑΛΚΑ, Κέρκυρα, 409.
 ΑΛΚΑΙΟΣ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΑΛΚΟΣ, Μοργατίνη, 213.
 ΑΛΥΣ, Ταύριον, Β' 332.
 ΑΜΒΡΟΣΙΕ ΠΕΤΡΕ, Τύρος, Β' 399.
 ΑΜΕΝΑΝΟΣ, Κατάνη, 199.
 ΑΜΜΩΝ, Πιτάνη, Β' 67.
 ΑΜΦΙΚΤΙΟΝΩΝ, Δελφοί, 429.
 ΑΝΑΚΡΕΩΝ, Τέως, Β' 135.
 ΑΝΔΡΟΚΛΟΣ, Ἐφεσος, Β' 111.
 ΑΝΕΘΗΚΕ, Ἀχαΐα, 528. Κρητεία Φλαβιόπολις, Β' 34. Κίος Β' 32. Ἀδραμύτειον, Β' 140. Κύμη, Β' 87. Σμύρνη, Β' 130. Ἀφροδισίας, Β' 154. Ὑδρηνά, Β' 171. Μύλασα, Β' 164. Ἀνίνης, Β' 193. Ἀλία, Β' 211. Ἀττουδα, Β' 214. Βροῦζος, Β' 216. Κολассαί, Β' 224. Διονυσόπολις, Β' 217. Λαοδικεα Φρυγίας, Β' 225. Ὀτρίον, Β' 229.
 ΑΝΚΑΙΟΣ, Σάμος, Β' 144.
 ΑΝΝΑ, Γάβαλα, Β' 374.
 ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΗΡΩΑ ΠΡΟΠΟΛΟΙ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ ΙΕΡΕΥΣ ΑΡΙΣΤΟΤΙΜΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, Δελφοί, 430.
 ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΘΕΟΝ Η ΠΑΤΡΙΣ, Βιθύνιον, Β' 26.
 ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ, Καλχηδών, Β' 30. Κύζικος, Β' 53.
 ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΙΑΚΧΟΣ, Ἀδραμύτειον, Β' 140.
 ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΗΡΩΟΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΑΝΤΙΝΟΩΙ ΗΡΩΙ, Τίον, Β' 37.
 ΑΝΤΙΝΟΩΙ ΗΡΩΙ ΚΙΑΝΙΟΙΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, Κίος, Β' 32.
 ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, Ἀγαθοκλῆς Βακτρίας, Β' 444.
 ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ, Κύζικος, Β' 46.
 ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ ΣΕΒΑΣΤΑ, Βυζάντιον, 341.
 ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΑ, Μαγνησία Σιτύλου, Β' 199.
 ΑΝΧΕΙΣΗΣ, Ἰλίου, Β' 77.

- ΑΝΧΙΑΛΟΣ, Ἀγχιάλος, 348· Ἀγχιάλῃ(;) Κιλικίας, Β' 288.
 ΑΞΟΣ, Ἐρυθραί, Β' 111.
 ΑΠΑΛΑ, Φιλαδέλφεια Δεκαπόλεως, Β' 384.
 ΑΠΟΛΛΩΝ, Μεταπόντιον, 101· Ἄδρανον, 160· Κατάνη, 194.
 ΑΠΟΛΛΩΝ ΑΚΤΙΟΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 466.
 ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΜΒΑΣΙΟΣ, Ἐφεσος, Β' 111.
 ΑΠΟΛΛΩΝ ΗΛΙΟΣ, Τράλλεις, Β' 205.
 ΑΠΟΛΛΩΝ ΛΕΥΚΑΤΗΣ, Νικόπολις Ἡπείρου, 403.
 ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΥΘΙΟΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 466.
 ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, Ταυρομένιον, 248· Ἀπολλωνία Μακ., 270· Νικόπολις Ἡπείρου, 403.
 ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΑΚΤΑΙΟΥ, Πάριον, Β' 57.
 ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΙΜΙΘΕΩΣ, Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, Β' 73.
 ΑΡΑΒΙΑ, Βόστρα, Β' 416.
 ΑΡΑΕΙΧΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΑΡΓΟΝΑΥΤ, Σιδών, Β' 395.
 ΑΡΓΥΡΟΣ, Παυταλία, 361.
 ΑΡΓΩ, Μάγνητες Θεσσ., 379· Μαγνησία Ἰωνίας, Β' 121.
 ΑΡΔΟΧΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΑΡΕΘΟΣΑ, Συρακοῦσαι, 233.
 ΑΡΕΟΣ, Μαμερτίνοι, 211.
 ΑΡΙΣΤΗ, Μεταπόντιον, 101.
 ΑΡΙΣΤΟΙ ΜΕΓΙΣΤΟΙ, Νίκαια, Β' 34.
 ΑΡΙΧΟ, Ὀλβία, 342.
 ΑΡΚΑΣ, Φενεός, 569.
 ΑΡΜΕΝΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΑΡΠΩΚΡΑΤΗΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 468.
 ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Νεκόλεια, Β' 228.
 ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΠΕΡΓΑΙΑΣ, Πέργη, Β' 258· Ἀνδηδα, Β' 266.
 ΑΡΤΕΜΙΣ, Μητρόπολις Ἰων., Β' 124· Ἀλάβανδα, Β' 149· Γέρασα, Β' 383.
 ΑΡΤΕΜΙΣ ΑΣΤΥΡΗΝΗ, Ἄντανδρος, Β' 41.
 ΑΡΤΕΜΙΣ ΕΦΕΣΙΑ, Ἐφεσος, Β' 111.
 ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΛΑΡΙΑ, Κολοφών, Β' 120.
 ΑΡΤΕΜΙΣ ΤΥΧΗ, Γέρασα, Β' 383.
 ΑΡΧ ἢ ΑΡC, Ἀλαισα, 168.
 ΑΡΧΑΓΕΤΑΣ, Ἀλαισα, 168· Ταυρομένιον, 246.
 ΑΡΧΕΔΑΜΙΣ ΘΕΑ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΑΡΧΗΓΕΤΗΣ, Τεράπολις, Φρυγίας, Β' 221.
 ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ, Ἴδε Σύλλαβον Ε'.
 ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ, Ἀντιόχεια Συρ., Β' 370.
 ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΝΕΘΗΚΕ, Κρητεία, Β' 34.
 ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ, Ζηνόδωρος, Β' 381.
 ΑΣΙ..., Λευκανία, 114.
 ΑΣΙΝΙΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ, Ἀταρνεύς, Β' 43.
 ΑΣ. ΙΤ., ΚΔ. ἢ ΙΒ, Κρήτη, 576.
 ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ, Τύρος, Β' 399.
 ΑΣΚΛΗΠΕΙΑ ΣΩΤΗΡΕΙΑ, Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330.
 ΑΣΚΛΗΠΙΑ, Νίκαια, Β' 34.
 ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΑ, Ἐπίδαυρος, 550· Λαοδικεῖα Φρυγίας, Β' 225.
 ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ, Τιον, Β' 37· Κῶς, Β' 174.
 ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑΣ, Πέργαμον, Β' 65.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Πέρ-
γαμον, Β' 65· Κῶς, Β' 174.
ΑΣΚΛΗΠΙΩ ΣΩΤΗΡΙ, Νίκαια,
Β' 34.
ΑΣ[ΣΑΡΙΑ] Δ, Ξ, ἤ Η, Λακεδαί-
μων, 545.
ΑΣΣΑΡΙΟΝ, Χίος, Β' 141.
ΑΣΣΙΝΟΣ, Νάξος, 634.
ΑΣΤΡΑΙΟΣ, Μητρόπολις Ἰων., Β'
124.
ΑΣΤΥΡΗΝΗ, Ἀντανδρος, Β' 41.
ΑΣΥΛΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Ἔφε-
σος, Β' 104.
ΑΣΩΠΟΣ, Τάναγρα, 443.
ΑΤΤΑΛΗΑ, Ἀφροδισίας, Β' 154.
ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ, Νίκαια, Β' 34·
Θυάτεια, Β' 197· Κάδοι, Β'
222· Πέργη, Β' 258.
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Νικό-
πολις Ἡπείρου, 403.
ΑΥΛΑΙΤΗΣ, Μαγνησία Ἰων., Β' 121.
ΑΥΛΙΝΔΗΝΟΣ, Κερέταπα, Β' 223.
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ, Ἀλεξάνδρεια, Β'
469.
ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ Ἰλίων, Β' 77.
ΑΦΡΟ[ΔΕΙΤΗ] ΜΗΛΕΙΑ, Μαγνη-
σία Ἰων., Β' 121.
ΑΧΕΛΟΙΟ ΑΕΘΛΟΝ, Μεταπόν-
τιον, 100, 101.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ, Θεσσαλία, 391.

Β.

ΒΑΛΑΝΗΟΥ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 469.
ΒΑΣΙΛ, Κολοφών(ι), Β' 119.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΙΔΑΣ, Πρυμνησσός,
Β' 229.
ΒΑΣΙΛΕ[ΥΣ] ΜΙΘΡΑΔΑΤΗΣ, Ἀ-
θήναι, 470 καὶ 480.

ΒΕΤΟΥΡΙΟΣ ΤΟΙΣ ΑΡΚΑΣΙ,
Ἀρκαδία, 558.
ΒΙΑΣ, Πριήνη, Β' 129.
ΒΙΖΑΓΟ, Ἰνδία, Β' 453.
ΒΙΛΛΑΙΟΣ, Τίον, Β' 37.
ΒΙΛΛΕΟΣ, Κρητεία, Β' 34.
ΒΙΣΙΔΙΜΗΛΗ, Αἰθιοπία, Β' 474.
ΒΟΔΔΟ, ΒΟΥΔΔΟ, Ἰνδία, Β' 453.
ΒΟΡΕΙΤΗΝΗ, Ἀττάλεια Λυδίας,
Β' 194· Θυάτεια, Β' 197.
ΒΟΤΡΥΣ, Πανταλία, 361.
ΒΟΥΛΗ, Μήλος, 622· Ἀντιόχεια
Μαϊάνδ. Καρίας, Β' 152· Τάβα,
Β' 168· Ἀλία, Β' 211· Ἀππία,
Β' 214· Ἀττουδα, Β' 214· Κί-
βυρα, Β' 223· Δοκίμιον, Β' 218·
Εὐκαρπία, Β' 219· Ἱεράπολις,
Β' 221· Λαοδίκεια, Β' 225·
Πέλται, Β' 229· Πρυμνησσός, Β'
229· Σεβαστή, Β' 230· Σύναος,
Β' 231· Σύνναδα, Β' 231· Τι-
βεριοπολις, Β' 232· Σαγαλασσός,
271 κτλ. Ἴδε καὶ ἹΕΡΑ ΒΟΥΛΗ.
ΒΥΣΙΑΣ, Βυζάντιον, 340.
ΒΩΚΑΡΟΣ(ι) (γράμμ. Κυπρ.), Πά-
φος Κύπρου, Β' 321.

Γ.

ΓΑΛΛΟΣ(ι) Φιλομήλιον, Β' 234.
ΓΕΛΑΣ, Γέλα, 172.
ΓΕΡΟΥΣΙΑ, Αἰζανοί, Β' 210· Ἱε-
ράπολις, Φρυγ., Β' 221· Τιβεριο-
πολις, Β' 232.
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Καί-
σάρεια Βιθυν., Β' 30.
ΓΕΡΟΝΤΩΝ, Λακεδαίμων, 545.
ΓΕΥΔΟΣ, Νίκαια, Β' 34.
ΓΛΑΥΚΟΣ, Ἱεροκαίσαρεια Λυδ., Β'
198· Εὐμένηεια Φρυγ., Β' 219.

ΓΛΥΚΩΝ, Ἀβώνου Τεῖχος, Β' 16
ΓΟΡΔΙΑΝΗ ΟΥΕΛΕΡΙΑΝΑ ΟΙ-
ΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, Ἀφροδισίας, Β'
154.

ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΤΟ ΠΑΙΜΑ, Γόρ-
τυνα, 354 καὶ 586.

ΓΟΡΤΥΣ, Κρήτη, 576· Γόρτυνα,
586.

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΙΑ, Ἀνάζαρος, Β'
283· Κολύβρασος Β' 290· Σύε-
δρα, Β' 304.

Δ.

ΔΑΜΑΤΗΡ, Ἐννα, 180.

ΔΑΜΑΤΗΡ, Μεταπόντιον, 101.

ΔΑΜΝΕΥΣ, Μύρινα Αἰολ., Β' 90.

ΔΑΡΔΑΝΟΣ, Ἴλιον, Β' 77.

ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ ΚΥΡΙΟΥ, Ἀλεξάν-
δρεια, Β' 465.

ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟΣ, Κύ-
προς, Β' 327· Καισάρεια Καπ-
παδ., Β' 335· Ἀντιόχεια Συρ.,
Β' 370.

ΔΗΜΗΤΕΡ (οὐτώ), Ἀλεξάνδρεια,
Β' 466.

ΔΗΜΗΤΡΕΙΑ, Νικομήδεια, Β' 35.

ΔΗΜΗΤΡΙΑ, Ταρσός, Β' 312.

ΔΗΜΟΣ, Μήλος, 622· Ἀντιόχεια

Μαιάνδρου, Β' 152· Ἀρπασα, Β'

153· Σεβαστόπολις, Β' 166· Τά-

βα, Β' 168· Τραπεζόπολις, Β'

170· Ἀνίητος, Β' 193· Ἀπολ-

λωνίς, Β' 194· Βαγές, Β' 195·

Δαλδής, Β' 196· Διὸς Ἱερὸν, Β'

196· Ἱεροκαισάρεια, Β' 198·

Μαιονία, Β' 199· Μοσσηνοί, Β'

201· Φιλαδέλφεια, Β' 207· Σαίτ-

ται, Β' 202·—Αἰζανοί, Β' 210·

Ἀλία, Β' 211· Ἀττουδα, Β' 214·

Βλαύνδος, Β' 215· Κάδοι, Β' 222·

Κερέταπα, Β' 223· Κίβερρα, Β'

223· Κολοσσαί, Β' 224· Κοτί-

αιον, Β' 225· Διονυσόπολις, Β'

217· Δοκίμιον, Β' 218· Εὐκαρ-

πία, Β' 219· Εὐμένεια, Β' 219·

Γριμένου Θύραι, Β' 216· Ἱεράπο-

λις, Β' 221· Ἱργάλεια, Β' 233·

Λαοδικαία, Β' 225· Φιλομήλιον,

Β' 234· Πρύμνησος, Β' 229·

Σάλα, Β' 230· Σειβλία, Β' 230·

Στεκτόριον, Β' 231· Σύνακος, Β'

231· Συναδά, Β' 231· Τεμένου

Θύραι, Β' 232· Τιβεριοπολις, Β'

232· Σαγαλασσός, Β' 271 κτλ.

ΔΗΜΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ, Ἀλεξάν-
δρεια, Β' 470.

ΔΗΜΟΥ ΓΑΖΑΙΩΝ, Γάζα, Β' 406

ΔΙΑ ΒΙΟΥ (στρατηγός), Σμύρνη,
Β' 130.

ΔΙΑ ΙΔΑΙΟΝ, Ἴλιον, Β' 77.

ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝ, Προῦσα Ὀλύμ-
που, Β' 36.

ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ, Ἐφεσος, Β' 111·
Ρόδος, Β' 184.

ΔΙΔΥΜΕΙΑ, Μίλητος, Β' 128.

ΔΙΔΥΜΕΥΣ, Μίλητος, Β' 128.

ΔΙΔΩ, Τύρος, Β' 399.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, Ἀλεξάνδρεια, Β'
470.

ΔΙΚΤΥΝΝΑ ΚΡΗΤΩΝ, Κρήτη, 576

ΔΙΚΤΥΝΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, Κρήτη,
576.

ΔΙΟ ἢ Δ (= Διόβολον), Κόρινθος,
499 καὶ 500.

ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Ἀγαθο-
κλῆς Βακτρίας, Β' 444· Ἀντί-

μαχος Βακτρίας, Β' 444.

ΔΙΟΚΛΗΣ ΤΟ ΔΕΥ καὶ ΤΟ ΤΡΙ,
Ἀθῆναι, 479.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ, Ἀδανα, Β' 282.
 ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΠΥΘΙΑ, Νίκαια, Β' 34
 ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ, Νίκαια, Β' 34.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ, Νῦσα Λυδ., Β' 202.
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Τιον, Β' 37.
 ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, Μαρώ-
 νεια, 319.
 ΔΙΟΣ, Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, 133.
 ΔΙΟΣ ΑΓΙΟΥ, Τρίπολις Φοινίκης, Β' 396.
 ΔΙΟΣ ΑΓΟΡΑΙΟΥ, Νίκαια, Β' 34.
 ΔΙΟΣ ΓΟΝΑΙΟΥ, Τράλλεις, Β' 205.
 ΔΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, Συράκουσαι, 235.
 ΔΙΟΣ ΕΛΛΑΝΙΟΥ, Συράκουσαι, 236.
 ΔΙΟΣ ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ ἢ ΚΑΤΕ-
 ΒΑΤΟΥ, Κύρρας, Β' 367.
 ΔΙΟΣ ΛΑΡΑΣΙΟΥ, Τράλλεις, Β' 205.
 ΔΙΟΣ ΛΙΤΑΙΟΥ, Νίκαια, Β' 34
 ΔΙΟΣ ΜΕΣ, Μαμερτίνοι, 211.
 ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ, Ἰππώνιον, 118.
 Ἀλεξάνδρεια, Β' 466.
 ΔΙ[ΟΣ] ΣΟΛΥΜΑΙΩ[Σ], Τερμη-
 σός, 274.
 ΔΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, Ἀκράγας, 167.
 ΔΙΟΣ ΤΑΡΣΕΩΝ, Ταρσός, Β' 312
 ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ, Τάρας, 73.
 ΔΙΧΑΛΚΟΝ, Χίος, Β' 141.
 ΔΙΩΝΟΣ, Ζάκυνθος, 536.
 ΔΟΓΜΑΤΙ ΣΥΝΓΚΛΗΤΟΥ, Λαο-
 δίκεια Φρυγίας, Β' 225.
 ΔΟΚΙΜΟΣ, Δοκίμιον, Β' 218.
 ΔΟΥΣΑΡΙΑ, Ἀδρα, Β' 416· Β6-
 στρα. Β' 416.
 ΔΡΑΧΜΑ, Βυζάντιον, 339.

ΔΡΑΧΜΗ, Μῆλος, 622· Ἐφesus, Β' 111.
 ΔΥΝΑΜΙΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΔΥΩ ΑΣΣΑΡΙΑ, Χίος, Β' 141.
 ΔΩΡΕΑ, Σίδη, Β' 260· Αἰγαί, Β' 282· Μόψος, Β' 298.
 ΔΩΡΕΑ ΣΙΤΟΥ, Ταρσός, Β' 312.

Ε.

Ε (τὸ ἐν Δελφοῖς ΕΙ), Δελφοί, 427.
 Ε (=ἡμιώβολον), Μαντίνεια, 563·
 Παλλάντιον, 566· Τεγέα, 567
 ΕΕΕ (=τριημιωβόλιον), Ἡραία, 559·
 Τεγέα, 567.
 ΕΒΡΟΣ, Φιλιππόπολις Θράκ., 362.
 ΕΓ ΔΙΔΥΜΩΝ ΙΕΡΗ, Μίλητος, Β' 166
 ΕΘΝΑΡΧΟΥ ΗΡΩΔΟΥ, Ἡρώδης
 Ἀρχέλαος, Β' 411.
 ΕΙΛΟΣ, Ἴλιον, 77.
 ΕΙΡΗΝΗ, Νύσα, Β' 201· Ἀλε-
 ξάνδρεια, Β' 470.
 ΕΙΡΗΝΗ ΛΟΚΡΩΝ, Λοκροὶ Ἐπι-
 ζεφύριοι, 131.
 ΕΙΡΗΝΗ ΣΕΒΑΣΤΗ, Μαγνησία
 Σιπύλου, Β' 199.
 ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, Καισάρεια
 Καππαδοκίας, Β' 335.
 ΕΙΣΙΣ ΣΥΡΙΩΝ, Σύρος, 629.
 ΕΙΩ, Γάζα, Β' 406.
 ΕΙΩΝΩΝ, Τέως, Β' 133.
 ΕΚΤΩΡ, Ἴλιον, Β' 77.
 ΕΛΕΥΘΕΡΕΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311·
 Κέρκυρα, 409· Κόζικος, Β' 50.
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ, Μεταπόντιον, Β' 102.
 ΕΛΛΑ[Σ], Λάρισα Θεσσαλ., 376 καὶ
 377· Φεραί 389.

ΕΛΠΙΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΕΛΥΨΑ, Ἀσπενδος, Β' 253.
 ΕΜΙΝΑΚΟ, (ἀβέβαιον), 343 καὶ 355
 ΕΝ ΚΟΔΡΙΓΑΙΣ ΟΡΟΙΣ ΚΙΛΙ-
 ΚΩΝ, Ταρσός, Β' 312.
 ΕΝΜΟΝΙΔΕΙΑ, Μαγνησία Σιπύ-
 λου, Β' 199.
 ΗΕΞΑΣ, Ἐγέστα, 179
 ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙ
 ΜΕΝΕΣΘΕΑ ΙΣΟΒΟΥΝΟΝ,
 Ἀφροδισιάς, Β' 154.
 ΕΠΙ ΑΡΧ ΠΡΥΤΑΝΕΙ ΕΠΙΚΡΑ-
 ΤΟΥ Β, Αἰγιάλη Ἀμοργοῦ, 614
 (σημείωσις 1).
 ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΤΟ Β, Βυζάν-
 τιον, 341.
 ΕΠΙΔΗΜΙΑ Β ΣΕΥΗΡΟΥ, Πέριν-
 θος, 341.
 ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
 Μάσταυρα, Β' 200.
 ΕΠΙΝΙΚΕΙΑ, Ταρσός, Β' 312.
 ΕΠΙΝΙΚΕΙΟΣ, Λαοδικεῖα Φρυγίας,
 Β' 225.
 ΕΠΤΑΚΩΜ, Αἴγυπτος, Β' 472.
 ΕΡΙΩΝ, Θέλπουσα, 560.
 ΕΡΜΗΣ ΚΤΙΣΑΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ,
 Ἀμάσεια, Β' 514.
 ΕΡΜΗΣ ΣΥΡΙΩΝ, Σύρος, 629.
 ΕΡΜΟΣ, Κύμη, Β' 87· Τῆμνος, Β'
 90· Σμύρνη, 130· Βάγεις, Β'
 195· Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199·
 Σαίτται, Β' 202· Σάρδεις, Β'
 203· Σίλανδος, Β' 204· Τάβα-
 λα, Β' 204· Κάδοι, Β' 222.
 ΕΥΚΑΙΪΒ, Ἐρυξ, 182.
 ΕΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥ, Καισάρεια Καπ-
 παδοκίας, Β' 335.
 ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ, Ἀντιό-
 χεια Συρίας, Β' 371.
 ΕΥΓΑΜΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.

ΕΥΘΗΝΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ ΘΕΟΥ, Ἀγαθοκλῆς
 Βακτρίας, Β' 444.
 ΕΥΚΛΕΙΑ, Κέρκυρα, 409.
 ΕΥΝΟΜΙΑ, Γέλα, 176, Κέρκυρα,
 409.
 ΕΥΠΟΣΙΑ ἢ ΕΥΒΟΣΙΑ, Ἱεράπο-
 λης Φρυγίας, Β' 221.
 ΕΥΡΥΜΕΔΟΣΑ, Σελινούς, 225.
 ΕΥΡΥΜΕ[ΔΩΝ], Τιμβριάς, Β' 275.
 ΕΥΡ(;) Γόρτυνα, 581.
 ΕΥΡΩΠΗ, Τύρος, Β' 399.
 ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ, Και-
 σάρεια Καππαδ., Β' 335.
 ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΚΑΙΡΟΙ, Λαοδικεῖα
 Φρυγ., Β' 225.
 ΕΦΕΣΟΣ, Κύζικος καὶ Ἐφεσος,
 Β' 53.
 ΕΦΟΡΩΝ, Λακεδαίμων, Β' 544.

F.

ΦΑΝΑΨΑΣ ΠΡΕΪΙΑΣ, Πέργη, Β'
 258.
 ΦΕΛΧΑΝΟΣ, Φαιστός, 605
 ΦΙΣ, Ποσειδωνεῖα, Β' 105.

Z.

ΖΑΚΥΝΘΟΣ, Ζάκυνθος, 536.
 ΖΕΥΣ, Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, 131·
 Κῶς, Β' 174· Διὸς Ἱερὸν, Β' 196.
 ΖΕΥΣ ΑΚΡΑΙΟΣ, Σμύρνη, Β' 130
 ΖΕΥΣ ΑΡΕΙΟΣ, Ἰάσος, Β' 158.
 ΖΕΥΣ ΑΣΕΙΣ, Λαοδικεῖα Φρυγ.,
 Β' 225.
 ΖΕΥΣ ΒΟΣΙΟΣ, Ἱεράπολις Φρυγ.,
 Β' 221.
 ΖΕΥΣ ΒΟΥΛΑΙΟΣ, Μυτιλήνη, Β'
 98.

ΖΕΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ, Αἴτνη, 161.
 Ἀγύριον, 158. Ἀλαισα, 168.
 Συράκουσαι, 236, 237. Μαγνη-
 σία Σιπύλου, Β' 199.
 ΖΕΥΣ ΕΛΛΑΝΙΟΣ, Συράκουσαι,
 Β' 236.
 ΖΕΥΣ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, Ἀλάβανδα,
 Β' 149.
 ΖΕΥΣ ΕΥΡΩΜΕΥΣ, Εὐρωμος, Β'
 157.
 ΖΕΥΣ ΙΔΑΙΟΣ, Σκῆψις, Β' 81.
 ΖΕΥΣ ΚΑΠΕΤΩΛΙ[ΟΣ], Ἀντιό-
 χεια Μαιάνδρου, 152.
 ΖΕΥΣ ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΣ, Ἀλεξάν-
 δρεια, Β' 466.
 ΖΕΥΣ ΚΑΣΙΟΣ, Κέρκυρα, 410
 Σελεύκεια, Β' 379.
 ΖΕΥΣ ΚΕΛΕΝΕΥΣ, Ἀπάμεια,
 Φρυγίας, Β' 212.
 ΖΕΥΣ ΚΕΡΑΥΝΙΟΣ, Σελεύκεια,
 Β' 379.
 ΖΕΥΣ ΚΟΥΡΦΑΙΟΣ, Φιλαδέλφεια
 Λυδίας, Β' 207.
 ΖΕΥΣ ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ, Κρήτη, 575.
 ΖΕΥΣ ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ, Λοδίκεια
 Φρυγίας, Β' 225.
 ΖΕΥΣ ΛΑΡΑΣΙΟΣ, Τράλλεις, Β' 205.
 ΖΕΥΣ ΛΥΔΙΟΣ, Κίδραμος, Β' 160.
 Σάρδεις, Β' 203.
 ΖΕΥΣ ΜΕΓΑΣ, Αἴγιον, 519.
 ΖΕΥΣ ΜΗΛΙΟΣ, Νίκαια, Β' 34.
 ΖΕΥΣ ΝΕΜΕΙΟΣ, Ἀλεξάνδρεια,
 Β' 466.
 ΖΕΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ, Ἐφεσος, Β'
 111. Ἀντιόχεια Μαιάνδρου, Β'
 152. Βρίουλα, Β' 195. Μαιονία,
 Β' 199.
 ΖΕΥΣ ΠΑΝΔΗΜΟΣ, Σύνναδα,
 Β' 231.
 ΖΕΥΣ ΠΑΤΡΙΟΣ, Σαίτται, Β' 202

ΖΕΥΣ ΠΟΤΗΟΣ, Διονυσόπολις
 Φρυγίας, Β' 217.
 ΖΕΥΣ ΣΑΡΑΠΙΣ, Ἀλεξάνδρεια,
 Β' 467.
 ΖΕΥΣ ΣΕΡΑΠΙΣ, Τρίπολις Φρυγ.
 Β' 233.
 ΖΕΥΣ ΣΟΛΥΜΕΥΣ, Τερμησσός,
 Β' 170.
 ΖΕΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, Ἀμαστρίε,
 Β' 17.
 ΖΕΥΣ ΣΥΡΓΑΣΤΗΣ, Τίον, Β' 13.
 ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ, Κόζικος, Β' 53.
 ΖΕΥΣ ΤΡΩΙΟΣ, Τεράπολις Φρυγ.
 Β' 221.
 ΖΕΥΣ ΦΙΛΙΟΣ, Πέργαμον, Β' 65.
 ΖΙΒ, Πάνορμος, 218.
 ΖΜΥΡΝΑΙΟΙ ΤΗΝ ΩΡΙΑΝ, Σμύρ-
 νη, Β' 131.
 ΖΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ,
 Σμύρνη, Β' 130.
 ΙΣCΜ, Φώκαια (;) Β' 136.

H.

Η (= Ἡμιοδόλιον), Κόρινθος, 499.
 Κράνιοι, 534.
 ΗΕ (= Ἡμιτεταρτημόριον), Μετα-
 πόντιον, 99.
 ΗΓΕΜΟΝΙΑ, Περπηρήνη, Β' 66.
 ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ, Μαρκιανόπολις, 346.
 ΗΛΙΑ, Ὀδησσός, 347.
 ΗΛΙΑ ΠΥΘΙΑ, Ἐμισα, Β' 374.
 ΗΛΙΟΣ, Βριούλα, Β' 195. Ἰνδία,
 Β' 453.
 ΗΛΙΟΣ ΣΑΡΑΠΙΣ, Ἀλεξάνδρεια,
 Β' 466, 467.
 ΗΛΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, Τράλλεις, Β'
 205.
 ΗΛΙΟΣ, ΣΕΛΗΝΗ, Τρίπολις Φοι-
 νίκης, Β' 396.

- ΗΛΙΟΣΣΕΙΡΟΣ, Χαλκίς Βήλου, Β' 367.
 ΗΜΙΟΒΕΛΙΝ, Αίγιον, 519.
 ΗΜΙΣΥ ΑΣΣΑΡΙΟΝ, Χίος, Β' 141.
 ΗΡΑ, Χαλκίς Εύβοίας, 453. Ἡλίας, 530. Δίδς Ἱερόν, Β' 196.
 ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 466.
 ΗΡΑΙΑ, Ἄργος, 546.
 ΗΡΑΚΙΛΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, Τύρος, Β' 399.
 ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, Πάρινθος, 341.
 ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, Φιλαδέλφεια Δεκαπόλεως, Β' 384.
 ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ, Ἐφεσος, Β' 111.
 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΚΤΙΣΤΟΥ, Κίος, Β' 32.
 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, Θάσος, 336. Θράκη, 359.
 ΗΡΑΣ, Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199.
 ΗΡΗΣ, Σάμος, Β' 144.
 ΗΡΟΔΟΤΟΣ, Ἀλικαρνασός, Β' 150.
 ΗΡΩ, Ἀβυδος, Β' 71.
 ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ, Σάλα, Β' 508.
 Η ΤΟ[ΥΣ] ΚΑΠΟΥΣ ΕΧΟΥΣΑ (;) Τερμησσός, Β' 274.
 ΗΩ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 467.
- Θ.
- ΘΑΡΡΑΓΟΡΑΣ, Μεταπόντιον, 103.
 ΘΑΣΙΟΝ ΗΠΕΙΡΟ, Φίλιπποι, 284 καὶ 335.
 ΘΕΑ ΔΗΜΗΤ[ΗΡ], Νίκαια, Β' 34.
 ΘΕΑ ΗΛΕΑ, Πεσσινοῦς, Β' 331.
 ΘΕΑ ΚΛΑΖΟΜΕΝΗ, Κλαζομεναί, Β' 118.
 ΘΕΑ ΡΩΜΗ, Πέργομον, Β' 65. Σμύρνα, Β' 130. Στρατονίκεια
 Καρίας, Β' 166. Γόρδος Ἰουλία, Β' 195. Ἑρμοκαπηλία, Β' 196. Μοστηνοί, Β' 201. Σάρδεις, Β' 203. Ἀκμονία, Β' 210. Αἰζανοί, Β' 210. Ἀμόριον, Β' 211. Ἀγκυρα, Β' 209. Σύμμαδα, Β' 231. Τημένου Θύραι, Β' 231.
 ΘΕΑ ΣΙΒΥΛΛΑ, Ἐρυθραί, Β' 111.
 ΘΕΑ ΥΓΕΙΑ, Νίκαια, Β' 34.
 ΘΕΑΝ ΡΩΜΗΝ, Κλβιανοί, Β' 198. Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199.
 ΘΕΑΣ ΣΥΡΙΑΣ, Ἱερόπολις Κυρηστικῆς, Β' 366.
 ΘΕΒΗ[ΟΝ], Θῆβαι, 436.
 ΘΕΖΙ, ΘΕΖΛ, ΘΕΖΛΕ (;), Ἐτρούρια, 16.
 ΘΕΜΙΔ, Κωρυκος Κιλ., Β' 292.
 ΘΕΜΙΔΕΣ, Σύεδρα Κιλ., Β' 304.
 ΘΕΜΙΔΟΣ, Ἀσπενδος Παμφυλίας, Β' 253.
 ΘΕΜΙΣ, Παλαιόπολις Πισ., Β' 270.
 ΘΕΟΓΑΜΙΑ, Κώρυκος, Β' 292. Ταρσός, Β' 312.
 ΘΕΟΓΑΜΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, Νύσα, Β' 201.
 ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΕΠΟΕΙ, Κλαζομεναί, Β' 114.
 ΘΕΟΙ ΑΚΡΑΙΟΙ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΘΕΟΙ ΣΥΡΙΑΣ, Ἱερόπολις Κυρηστικῆς, Β' 366.
 ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, Ἀπολλωνίς, Β' 194. Γόρδος Ἰουλία, Β' 195. Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199. Μοστηνοί, Β' 201. Νάκρassa, Β' 201. Ἀγκυρα, Β' 209. Βλαῦνδος, Β' 215.
 ΘΕΟΣ ΑΜΜΩΝ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΘΕΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ, Νικομήδεια, Β' 35.
 ΘΕΟΣ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, Στρατονί-

κεια Καρίας, Β' 166· Αιζανοί
Φρυγίας, Β' 210.
ΘΕΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ, Ἀξουμς, Β'
474.
ΘΕΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΟΔΗ[ΣΙΤΩΝ],
Ὀδησσός, 347.
ΘΕΟΥ ΤΡΑ[ΙΑΝΟΥ], Σελινούς Κι-
λικίας, Β' 302.
ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΘΕΟΣ, Μυτιλήνη, Β'
98.
ΘΕΩ ΜΑΡΙΝΩ, Φιλιππόπολις Ἀ-
ραβίας, Β' 418.
ΘΕΩ ΣΩΤΗΡΙ Κ ΘΕΩ ΤΕΛΕΣ-
ΦΟΡΩ, Αἰγαί Κιλ., Β' 282.
ΘΕΩ ΤΕΛΕΣΦΟΡΩ, Νίκαια, Β' 34
ΘΕΩΝ, Πτολεμαῖος Β', Β' 458.
ΘΕΩΝ ΚΑΒΕΙΡΩΝ ΣΥΡΙΩΝ, Σύ-
ρος, 639.
ΘΗΒΑ, Ἀδραμύτειον, Β' 140.
ΘΗΒΕ (ς), Τύρος, Β' 399.
ΘΗΒΗ ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ, Ἀδρα-
μύτειον, Β' 140.
ΘΗΡΑ, Κέρκυρα, 409.
ΘΗΣΕΑ, Νίκαια, Β' 34.
ΘΥ, Ὀλβία, 342.

I.

ΙΑΣΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Ἰασός, Β' 158
ΙΑΤΟΝ, Ἰμέρα, 186 καὶ ἐξ.
ΙΔΗ, Σκαμάνδρια, Β' 81· Σκῆψις,
Β' 81.
ΙΕΡΑ ΑΠΗΝΗ, Ἐφεσός, Β' 111.
ΙΕΡΑ ΑΣΥΛΟΣ, ἴδε Σύλλαβον Δ'.
ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, Ἀντιόχεια Μαιάν-
δρου, Β' 152· Ἀφροδισίας, Β'
154· Βάργασα, Β' 155· Τραπε-
ζόπολις, Β' 170· Βάγισ, Β' 195·
Σαίτται, Β' 202· Ἀκμονία, Β'
210· Αἰζανοί, Β' 210· Ἀμόριον,

Β' 211· Ἀπάμεια, Φρυγ., Β'
212· Κάδοι, Β' 222· Διονυσό-
πολις, Β' 217· Γριμένου Θύραι,
Β' 216· Ὑργάλεια, Β' 233· Στε-
κτόριον, Β' 231· Τρίπολις, Β' 233.
ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ, Ἀντιόχεια
Μαιάνδρου, Β' 152.
ΙΕΡΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, Ἀδανα, Β'
282.
ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, Ἀλάβανδα,
Β' 149· Ἀντιόχεια Μαιάνδρου,
Β' 152· Ἀφροδισίας, Β' 154·
Ἀρπασα, Β' 153· Σεβαστόπολις
Καρίας, Β' 166· Στρατονίκεια, Β'
166· Τραπεζόπολις, Β' 170· Ἀ-
κρασός, Β' 193· Ἀπολλωνίς, Β'
194· Ἀπόλλωνος Ἱερόν, Β' 194·
Ἀττάλεια Λυδίας, Β' 194· Αὐ-
ρηλιόπολις, Β' 194· Κιλβιανοί, Β'
198· Δαλδῖς, Β' 196· Γόρδος
Ἰουλία, Β' 195· Ἐρμιοκαπηλία,
Β' 196· Ὑρανίς, Β' 207· Μαιο-
νία, Β' 199· Μαγνησία Σιπύλου,
Β' 199· Μάσταυρα, Β' 200·
Νάκρασα, Β' 201· Νύσα, Β' 201·
Φιλαδέλφεια, Β' 207· Σαίτται,
Β' 202· Σάρδεις, Β' 203· Θυά-
τειρα, Β' 197· Τόμαρα, Β' 205·
Τράλλεις, Β' 205.—Αἰζανοί, Β'
210· Ἀμόριον, Β' 211· Ἀγκυρα
Φρυγίας, Β' 209· Βλαυνδος, Β'
215· Κάδοι, Β' 222· Κίβυρα, Β'
223· Δοκίμιον, Β' 218· Εὐμέ-
νεια, Β' 219· Ἱεράπολις, Β' 221·
Πρύμνησος, Β' 229· Σάλα, Β'
230· Σύνναδα, Β' 231· Τημέ-
νου Θύραι, Β' 232· Τιβερίόπολις,
Β' 232· Τρίπολις, Β' 233.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, Διονυσόπο-
λις Φρυγίας, Β' 217.

ΙΕΡΗ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, Ἱεροκασί-
 ρεια, Β' 198. Ὑπαιπα, Β' 206.
 ΙΕΡΟΣ, Πέργη, Β' 258. Σίδη, Β'
 260.
 ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, Ἀφροδισίας, Β'
 154. Τάβα, Β' 168. Βάγις, Β'
 195. Μαγνησία Σιπύλου, Β' 199.
 Τράλλεις, Β' 205.—Ἀκμονία, Β'
 210. Αἰζανοί, Β' 210. Κέδοι,
 Β' 222.
 ΙΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΚΟΣ, Ἀνάζαρ-
 βος, Β' 283.
 ΙΕΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕ-
 ΝΙΚΟΣ, Ἀσπενδος, Β' 253.
 ΙΘΩΜ, Μεσσήνη, 539.
 ΙΛΙΟΝ, ΡΩΜΗ, Ἰλιον, Β' 77.
 ΙΜΒΡΑΣΟΣ, Σάμος, Β' 144.
 ΙΜΕΡΑ, Ἰμέρα, 185.
 Ι. Ο. Μ. Η., Ἡλιόπολις, Β' 380.
 ΙΟΛΛΑ, Ἀδραμύτειον, Β' 140.
 ΙΟΝΙΟ[Σ], Ἰσσα (ς), 397.
 ΙΟΥΔΑΙΑΣ ΕΛΛΩΚΥΙΑΣ, Ἰου-
 δαία, Β' 414.
 ΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΑΝ ΗΡΩΙΔΑ, Μυτι-
 λήνη, Β' 98.
 ΙΠΠΑΡΙΣ, Καμαρίνα, 192.
 ΙΠΠΑΡΧΟΣ, Νίκαια, Β' 34.
 ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Κῶς, Β' 174.
 ΙΠΠΟΝ ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ, Νίκαια,
 Β' 34.
 ΙΠΠΟΥΡΙΟΣ, Βλαυνδος, Β' 215.
 ΙΠΠΟΦΟΡΑΣ, Ἀπολλωνία Πισιδ.,
 Β' 266.
 ΙΡΥΚΑΣΙΒ, Ἐρυξ, 182.
 ΙΣΘΜ[ΙΑ] ΠΥΘΙΑ [ΙΣΟΠΥΘΙΑ],
 Νίκαια, Β' 34.
 ΙΣΟΠΥΘΙΑ, Ἀγκυρα Γαλατ., Β'
 330.
 ΙΣΤΙΑΙΑ, Ἰστιαία, 450.
 ΙΩΝΩΝ, Ἰωνία, Β' 104.

ΙΩΝΩΝ ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ, Πέριν-
 θος, 341.

Κ.

ΚΑΒΕΙΡΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311.
 ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ, Θεσσα-
 λονίκη, 311.
 ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΠΥΘΙΑ, Θεσσαλονίκη,
 311.
 ΚΑΒΕΙΡΟΣ, Θεσσαλονίκη, 311.
 ΚΑΒΗΡΩΝ, Κάβειρα, Β' 7.
 ΚΑΒΙΡΩΝ ΣΥΡΙ, Σύρος, 629.
 ΚΑΔΜΗ, Πριήνη, Β' 129.
 ΚΑΔΜΟΣ, Τύρος, Β' 399.
 ΚΑΖΑΝΗΣ, Θεμισώνιον, Β' 220.
 ΚΑΙΚΟΣ, Πέργαμον, Β' 65. Στρα-
 τονίκεια Καίκου, Β' 69. Ἀκρα-
 σος, Β' 193.
 ΚΑΙΝΟΝ, Ἀλαίσα, 154 καὶ 168.
 ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΚΡΗΤΕΣ,
 Γόρτυνα, 581.
 ΚΑΛΕΩΝ, Σμύρνη, Β' 130.
 ΚΑΛΛΕΙ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΕΙ, Σμύρνη,
 Β' 130.
 ΚΑΛΛΙΡΟΑ, Στράτος, 417.
 ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ, Νύσα, Β' 201.
 ΚΑΜΑΡΙΝΑ, Καμαρίνα, 192.
 ΚΑΜΠΑΝΟΜ, ΗΑΜΠΑΝΟΜ,
 ΚΑΠΠΑΝΟΜ, Καπήνη, 44.
 ΚΑΜΠΑΝΩΝ, Ἐντελλα, 181. Να-
 κώνη, 215.
 ΚΑΠΕΤΩΛΙΑ, Ἀφροδισίας, Β' 154.
 ΚΑΠΡΟΣ, Λαοδίκεια Φρυγ., Β' 225.
 ΚΑΡΙΑ, Λαοδίκεια Φρυγ., Β' 225.
 ΚΑΡΜΕΙΟΣ, Ἀδριανόπολις Φρυγ.,
 Β' 209.
 ΚΑΥΣΤΡΟΣ, Ἐφεσος, Β' 104.
 Διδὸς Ἱερὸν, Β' 196. Ὑπαιπα,
 Β' 206.

- ΚΕΛΑΙΝΟΣ, Ἀπάμεια Φρυγίας, Β' 212.
- ΚΕΝΔΡΕΙΣΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, Φιλιππόλις Θράκης, 362.
- ΚΕΝΔΡΕΣΙΑ, Νίκαια, Β' 34.
- ΚΕΣΤΡΟΣ, Σαγαλασσός, Β' 271.
- ΚΕΦΑΛΟΣ, Πάλη, 535.
- ΚΗΤΕΙΟΣ, Πέργαμος, Β' 65.
- ΚΙΜΑΡΑ, Ἰμέρα, 185.
- ΚΙΣΣΙΟΣ, Ἀλάβανδα, Β' 149.
- ΚΙΣΣΟΣ, Τόμαρα, Β' 205.
- ΚΛΑΔΕΑΣ, Ἐφεσος, Β' 104.
- ΚΛΑΡΙΟΣ, Κολοφών, Β' 120.
- ΚΟΙΝΑ ΑΣΙΑΣ, Λαοδίκεια Φρυγίας, Β' 225.
- ΚΟΙΝΑ ΠΟΝΤΟΥ, Νεοκαισάρεια, Β' 8.
- ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ, Ἀνάζαρβος, Β' 238· Ταρσός, Β' 312.
- ΚΟΙΝΟΙ καὶ ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ, Ταρσός, Β' 312.
- ΚΟΙΝΟΝ, Κυρηναϊκή, Β' 485.
- ΚΟΙΝΟΝ ΑΣΙΑΣ, Σάρδεις, Β' 203.
- ΚΟΙΝΟΝ ΓΑΛΑΤΩΝ, Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330.
- ΚΟΙΝΟΝ ΕΦΕΣΙΩΝ, Ἐφεσος, Β' 111.
- ΚΟΙΝΟΝ ΘΕΣΣΑΛΩΝ, Θεσσαλία, 391.
- ΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑΚΩΝ, Φιλιππόπολις Θράκης, 362.
- ΚΟΙΝΟΝ ΙΓ ΠΟΛΕΩΝ, Ἰωνία, Β' 103.
- ΚΟΙΝΟΝ ΚΡΗΤΩΝ, Κρήτη, 575· Κυδωνία, 595.
- ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ, Κύπρος, Β' 327.
- ΚΟ[ΙΝΟΝ] ΛΑΚΕ[ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ], Λακεδαιμίων, 544
- ΚΟΙΝΟΝ ΛΑΛΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΑΤΩΝ, Λαλασσίς, Β' 293.
- ΚΟΙΝΟΝ ΛΕΣΒΙΩΝ, Μυτιλήνη, Β' 98.
- ΚΟΙΝΟΝ ΛΥΚΑΟΝΙΑΣ, Βάρατα, Β' 277· Δαλίσανδος, Β' 277· Δέρβη, Β' 277· Ὑδρ, Β' 279· Ἰλιστρα; Β' 278· Λάρανδα Β' 278· Σαύατρα, Β' 279.
- ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ Μακεδονία, 309.
- ΚΟΙΝΟΝ ΦΟΙΝΙΚΗΣ, Τύρος, Β' 399.
- ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑΣ, Ἀπάμεια, Φρυγίας, Β' 212.
- ΚΟΙΝΟΣ ΣΕΟΥΗΡΙΟΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΟΣ, Καισάρεια Καππαδοκίας, Β' 335.
- ΚΟΙΝΟΣ ΤΩΝ Γ ΕΠΑΡΧΕΙΩΝ, ΙΣΑΥΡΙΑ, ΚΑΡΙΑ, ΛΥΚΑΟΝΙΑ, Ταρσός, Β' 311.
- ΚΟΛΠΟΙ, Μαγνησία Ἰωνίας, Β' 121.
- ΚΟΜΟΔΕΙΑ, Νίκαια, Β' 34· Λαοδίκεια Φρυγίας, Β' 225.
- ΚΟΜΟΔΕΙΟΣ, Ταρσός, Β' 311.
- ΚΟΜΟΔΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΥΤΥΧΕΙ, Νίκαια, Β' 34· Καισάρεια Καπ., Β' 335.
- ΚΟΡΑΙΑ, Ταρσός, Β' 311.
- ΚΟΡΑΙΑ ΑΚΤΙΑ, Σάρδεις, Β' 203.
- ΚΟΡΑΣ, Συρακοῦσαι, 238.
- ΚΟΡΗ, Ἀττάλεια Λυδίας, Β' 194· Νύσα, Β' 201.
- ΚΟΡΗ ΣΩΤΕΙΡΑ, Κύζικος, Β' 52.
- ΚΟΡΗΣΟΣ, Ἐφεσος, Β' 111.
- ΚΟΡΚΥΡΑ, Κέρκυρα, 409.
- ΚΟΡΟΙ ΣΕΒΑΣΤΟΙ, Ταρσός, Β' 312.
- ΚΟΡΩΝΙΣ, Πέργαμον, Β' 65.
- ΚΟΤΥΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ, Κοτύς, 354 καὶ 358.

ΚΡΑΘΙΣ, Πανδοσία, 136.
 ΚΡΑΤΗΣΙΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
 ΚΡΗΘΙΣ, Κύμη, Β' 87.
 ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ, Κρήτη, 575, 586.
 ΚΡΟΝΟΣ, Ἰμέρα, 185.
 ΚΡΩΜΝΑ, Κρώμνα, Β' 18.
 ΚΤΙΣΤΗΣ, Κίος, Β' 32.
 ΚΥΔΝΟΣ, Ταρσός, Β' 312.
 ΚΥΔΩΝ, Κυδωνία, 593 καὶ ἐξ.
 ΚΥΖΙΚΟΣ, Κύζικος, Β' 52 καὶ ἐξ.
 ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ, Λακεδαίμων, 542.
 ΚΥΠΡΙΣ, Κέρκυρα, 409.
 ΚΥΡΑΝΑΙΟΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΩ, Κυ-
 ρήνη, Β' 483.
 ΚΥΡΣΑ, Ὀδησσός, 347 καὶ 348.
 ΚΥΨΕΛΩ ΤΩ ΦΙΛΩΝ, Βάρκη
 Β' 485.
 ΚΩΜΟΣ, Κέρκυρα, 409.

Λ.

Λ, Ἰμέρα, 186.
 ΛΑΙΡΒΗΝΟΣ, Ἰεράπολις Φρυγίας,
 Β' 221.
 ΛΑΟΝΙΚΑ, Κέρκυρα, 409.
 ΛΕΑΝΔΡΟΣ, Ἀβυδος, Β' 71.
 ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΗΡΩΣ ΝΕΟΣ, Μυ-
 τιλήνη, Β' 98.
 ΛΕΣΒΩΝΑΞ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, Μυ-
 τιλήνη, Β' 98.
 ΛΕΥΚΑΣΠΙΣ, Συράκουσαι, 232.
 ΛΕΥΚΙΠΠΟΣ, Μεταπόντιον, 103.
 ΛΕΥΚΟΦΡΥΝΗ, Μαγνησία Ἰωνίας,
 Β' 121.
 ΛΕΥΚΟΦΡΥΣ, Μαγνησία Ἰωνίας,
 Β' 121.
 ΛΗΘΩΝ ἢ ΛΗΤΩΝ, Εὐεσπερίδες,
 Β' 497.
 ΛΗΤΩ, Τρίπολις Φρυγίας, Β' 233.
 ΛΗΤΩΕΙΑ, Ἰεράπολις Φρυγίας Β'

ΛΗΤΩΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, Τρίπολις Φρυ-
 γίας, Β' 233.
 ΛΙΜΥΡΟΣ, Λίμυρα, Β' 247.
 ΛΙΤ[ΡΑ], Ἀκράγας, 163.
 ΛΡΟΟΑΣΠΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΛΥΔΙΟΣ, Τράλλεις, Β' 205.
 ΛΥΚ, Μεταπόντιον, 103.
 ΛΥΚΙΟΣ ΣΩΖΩΝ, Θεμισώνιον, Β'
 220.
 ΛΥΚΟΣ, Λαοδικεία Φρυγίας, Β'
 225.
 ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ, Λακεδαίμων, 542.
 ΛΥΚΩΝ, Κρότων, 127.

Μ.

ΜΑΑΣΗΝΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, Ἀντιόχεια Καρ.,
 Β' 152· Ἀπάμεια Φρυγίας, Β'
 212· Τρίπολις Φρυγ., Β' 233.
 ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΠΡΩΤΗΣ, Ἀμ-
 φίπολις, 281.
 ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ,
 Θεσσαλονίκη, 307 καὶ 311.
 ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗΣ, Μα-
 κεδονία, 307.
 ΜΑΝΑΟΒΑΓΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΜΑΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΜΑΡΝΑ, Γάζα, Β' 406.
 ΜΑΡΝΑΣ, Ἐφεσος, Β' 104.
 ΜΑΡΣΥΑΣ, Ἀπάμεια Φρυγίας,
 Β' 212.
 ΜΕΑΝΔΡΟΣ, Διονυσόπολις, Β'
 217.
 ΜΕΙΛΗΤΟΣ, Μίλητος, Β' 128.
 ΜΕΙΝΩ, Γάζα, Β' 406.
 ΜΕΙΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΜΕΛΗΣ, Ἀμαστρις, Β' 17· Σμύρ-
 νη, Β' 130.
 ΜΕΛΙ (Μελιτεύς), Ἀθῆναι, 479.

ΜΕΝΕΣΘΕΥΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Ἐλαία, Β' 86.

ΜΕΝΕΤΥΣ ΕΛΥΨΑ, Ἀσπενδος, Β' 253.

ΜΕΣΜΑ, Μέσμα, 135.

ΜΕΣΣΑΝΑ, Μεσσόγη Σικελίας, 209 καὶ ἐξῆς.

ΜΗΝ, Λαοδικαία Λιβάνου, Β' 380.

ΜΗΝ ΑΣΚΗΝΟΣ, Σάρδεις, Β' 203.

ΜΗΝ ΚΑΡΟΥ, Ἀττούδα, Β' 214.

ΜΗΤΗΡ ΘΕΩΝ, Βρίουλα, Β' 195.

ΜΗΤΡΟΣ, Τιτυασός, Β' 275.

ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ ΠΕΣΣΙΝΕΑΣ, Πεσσινούς Β' 331.

ΜΙΔΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, Κάδοι, Β' 222.

ΜΙΔΑΣ, Πρυμνησός, Β' 229.

ΜΙΝΩΣ, Κνωσός, 590.

ΜΟΝΗΤΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.

ΜΟΡΣΥΝΟΣ, Ἀντιόχεια Μαιάνδρου, Β' 152· Ἀφροδισιάς, Β' 154.

ΜΟΥΣΗΣ ΟΡΣΟΒΑΡΙΟΣ, Κίος, Β' 32.

ΜΟΥΣΟΣ, Ἱεράπολις Φρυγ., Β' 221.

ΜΥΣΤΙΚΟΣ, Σίδη, Β' 260.

N.

ΝΑΝΑ, Ἰνδία, Β' 453.

ΝΑΝΑ ΡΑΟ, Ἰνδία, Β' 453.

ΝΑΝΑΙΑ, Ἰνδία, Β' 453.

ΝΑΥΜΑΧΙΑ, Γάδαρα, Β' 383.

ΝΑΥΣΙΚΑΑΝ ΗΡΩΙΔΑ, Μυτιλήνη, Β' 98.

ΝΕΙΚΗ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ], Ἀλεξάνδρεια, Β' 467.

ΝΕΙΚΟΜΑΧΙΣ, Μυτιλήνη, Β' 98.

ΝΕΜΕΙΑ, Ἀργός, 549.

ΝΕΜΕΙΑ ΗΡΑΙΑ, Ἀργός, 549.

ΝΕΜΕΣΙΣ, Τίον, Β' 37.

ΝΕΟΑΓΑΘΟΔΑΙΜΩΝ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 468.

ΝΕΟΤΗΣ, Κέρκυρα, 409.

ΝΕΡΩΝΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΚΤΙΣΤΗ, Νικόπολις Ἡπείρου, 403.

ΝΕΡΩΝΙ ΔΗΜΟΣΙΩ ΠΑΤΡΩΝΙ ΕΛΛΑΔΟΣ, Νικόπολις Ἡπείρου, 403.

ΝΕΥΑΝΤΟΣ ΕΠΟΕΙ, Κυδωνία, 593.

ΝΙΚΑ, Μεταπόντιον, 103· Ἰππώνιον, 118· Τέρινα, 146· Ἰμέρα, 188· Κέρκυρα, 409· Κνωσός, 592.

ΝΙΛΟΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 468.

ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΕΣ, Λακεδαιμόνων, 542.

ΝΥΜ[ΦΗΓΕΤΗΣ] (;), Ἰππώνιον, 118.

ΝΩΕ, Ἀπάμεια Φρυγίας, Β' 212.

Ξ.

ΞΑΝΘΟΣ, Γερμανικόπολις Παφλαγονίας, Β' 18· Κύμη, Β' 87.

ΞΕΝΑΡΧΟΥ, Σελεύκεια Καλυκάδνου, Β' 301.

ΞΕΝΟΦΩΝ, Κῶς, Β' 174.

Ο.

ΟΑΔΟ, Ἰνδία, Β' 453.

ΟΑΝΙΝΔΑ, Ἰνδία, Β' 453.

ΟΒΟΛΟΣ, Μεταπόντιον, 99· Χίος, Β' 141.

ΟΒ[ΡΙΜΑΣ], Ἀπάμεια Φρυγίας, Β' 212.

ΟΔΥΟ ΒΟΥ ΣΑΚΑΜΑ, Ἰνδία, Β' 453.

ΟΙΚΙΣΤΑΣ, Κρότων, 124, 126.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ, Ἀττάλεια Παμφυλ., Β' 256· Σίδη, Β' 260.

Μόψος, Β' 298· Ταρσός, Β' 312.

ΟΚΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΟΛ, Φαρζόςος, 363.
 ΟΛΒΙΟ, Σκίλουρος, 363.
 ΟΛΒΟΣ, Διοκαισάρεια Κιλικίας, Β' 285.
 ΟΛΥ(;), (ἀβέβαιον), 610.
 ΟΛΥΜΠΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311· Ἡ-
 λης, 531· Κύζικος, Β' 52· Μα-
 γνησία Λυδ., Β' 199· Τράλλεις,
 Β' 205· Ταρσός, Β' 312.
 ΟΛΥΜΠΙΑ ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ ΠΥ-
 ΘΙΑ, Τράλλεις, Β' 205.
 ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΑ, Ἐ-
 φεσος, Β' 104· Σίδη, Β' 260.
 ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΥΘΙΑ, Πέργαμον, Β'
 65· Τάβα, Β' 168.
 ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ, Μακεδονία, 309.
 ΟΛΥΜΠΙΚΟΝ, Ἡλίου, 529· Καί-
 σάρεια Γερμανική Βιθυν., Β' 30.
 ΟΜΗΡΟΣ, Ἀμαστρίς, Β' 17· Νί-
 καία, Β' 34· Κύμη, Β' 87· Σμύρ-
 νη, Β' 130· Χίος, Β' 143.
 ΟΜΗΡΟΥ, Ἰός, 618.
 ΟΜΟΝΟΙΑ, Μεταπόντιον, 101·
 Ἀλεξάνδρεια, Β' 470. Πρὸς τοῦ-
 τοις ἐπὶ πλείστον συμμαχικῶν
 νομισμάτων.
 ΟΜΟΝΟΙΑ ΣΤΡΑΤΙΑΣ, Καισάρ-
 ρεια Καππαδ., Β' 335.
 ΟΠΛΟΦΥΛΑΞ, Σμύρνη, Β' 130.
 ΟΡ[ΓΑΣ], Ἀπάμεια Φρυγίας, Β'
 212.
 ΟΡΛΑΓΝΟ, Ἰνδία, Β' 453.
 ΟΡΤΥΓΟΘΗΡΑ, Ταρσός, Β' 312.
 ΟΣΤΙΛΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ Ο ΙΕ-
 ΡΕΥΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΤΟΙΣ
 ΑΧΑΙΟΣ (ἢ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ) Α-
 ΝΕΘΗΚΕΝ, Ἀχαΐα, 528.
 ΟΥΙΑΡΟΣ, Πρόσταννα, Β' 271.

Π.

ΠΑΛΑΓΚΑΙΟΣ, Ἀγύριον, 158.
 ΠΑΛΛΑΣ, Κέρκυρα, 409.
 ΠΑΛΛΑΣ ΑΘΗΝΗ, Ταρσός, Β' 312·
 ΠΑΝ, Μεσσήνη Σικελίας, 209.
 ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ, Σύνναδα, Β' 231.
 ΠΑΝΔΙΝΑ, Ἰππώνιον, 118· Τερί-
 να, 148.
 ΠΑΝΔΟΣΙΑ, Πανδοσία, 403.
 ΠΑΝΙΩΝΙΑ, Σμύρνη, Β' 130.
 ΠΑΝΙΩΝΙΑ ΠΥΘΙΑ, Μίλητος, Β'
 128.
 ΠΑΝΙΩΝΙΟΝ, Ἐφεσος, Β' 111.
 ΠΑΝΚΡΑΤΙΔΗΣ, Μυτιλήνη, Β' 98.
 ΠΑΝΟΡΜΟΣ, Πάνορμος, Β' 218.
 ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ, Ἀμαστρίς, Β' 17·
 Νακόλεια, Β' 228.
 ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, Ἀλεξάν-
 δρεια, Β' 470.
 ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ, Ἰλιον, Β' 77.
 ΠΑΤΡΩΟΣ, Νύσα, Β' 201.
 ΠΑΦΙΗ, Σάρδεις, Β' 203.
 ΠΕΙΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ, Ἐφεσος, Β' 104.
 ΠΕΛΩΨ, Ἰμέρα, 187.
 ΠΕΛΩΡΙΑΣ, Μεσσήνη, 209, 210.
 ΠΕΝ, Ἀκράγας, 162.
 ΠΕΡΓΑΜΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Πέργα-
 μον, Β' 65.
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΚΑΤΗ, Ἀλεξάν-
 δρεια, Β' 465.
 ΠΕΡΣΙΚΗ, Ἱεροκαισάρεια, Β' 198.
 ΠΕΡΣΙΣ, Δοκίμιον, Β' 218.
 ΠΗΓΑΙ, Δαμασκός, Β' 379.
 ΠΗΓΗ, Φιλαδέφεια Λυδ., Β' 207.
 ΠΗΓΗ ΣΟΥΝΙΑΣ, Σόλοι Κιλικ.,
 Β' 302.
 ΠΙΔΑΣΟΣ, Ὑρανίς, Β' 207.
 ΠΙΣΤΙΣ, Λοκοὶ Ἐπιζεφύριοι, 133·
 Κομμαγηνή, Β' 364.

- ΠΛΟΥΣΙΑΣ ΥΠΑΤΗΑΣ, Τῆ-
μνος, Β' 90.
ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΗΣ, Νύσα, Β' 201.
ΠΟΙΜΑΝΔΡΟΣ, Τάναγρα, 443.
ΠΟΙΜΗΣ, Ποιμανηρόν, Β' 68
ΠΟΛΙΣ, Πρόσταννα, Β' 271· Ἀ-
τουσα, Β' 423.
ΠΟΛΧΟΣ, Κνωσός, 592.
ΠΟΣΕΙΔΑΝ, Μεσσήνη Σικελ., 211.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΟΣ, Ῥό-
δος, Β' 185.
ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΙΣΘΜΙΟΣ, Ἀλεξάν-
δρεια, Β' 470.
ΠΡΙΑΜΟΣ, Ἰλιον, Β' 78.
ΠΡΟΝΟΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470.
ΠΡΟΝΟ[ΙΑ] ΣΤΡΑΤΙΑΣ, Καισά-
ρεια Καππαδ., Β' 339.
ΠΡΩΤΑ, Κέρκυρα, 409.
ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ,
Σμύρνα, Β' 130.
ΠΤΟΛΙΟΙΚΟΣ, ΠΤΟΛΙΟΙΤΟΣ,
Ἀπτερα, 579.
ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ, Νίκαια, Β' 34·
Σάμος, Β' 144.
ΠΥΘΙΑ, Θεσσαλονίκη, 311· Δελ-
φοί, 427· Ἀφροδισιάς, Β' 154·
Τράλλεις, Β' 205· Κίβυρα, Β'
223· Ἰεράπολις, Β' 221· Λαο-
δίκεια, Β' 225· Πέργη, Β' 258.
ΠΥΘΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, Θυάτειρα, Β'
197· Τράλλεις, Β' 205.
ΠΥΘΙΟΣ, Τράλλεις, Β' 205· Σίδη,
Β' 260.
ΠΥΡΑΜΟΣ, Αἰγαί, Β' 282· Μο-
ψός, Β' 298.
- Ρ.
- ΡΑΟ ΡΗΟΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.
ΡΕΩΝ, Ἰππώνιον, 118.
- ΡΗΓΜΑ, Λίμυρα, Β' 453.
ΡΙΩΜ, Ἰνδία, Β' 453.
Ρ. Μ. Α., Φιλαδέλφεια Δεκαπόλ.,
Β' 384.
ΡΟΔΙΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΒΑ-
ΣΤΩΝ, Ῥόδος, Β' 184.
ΡΟΔΙΟΣ, Δάρδανος, Β' 76.
ΡΟΔΟΠΗ, Φιλιππόπολις, 362.
ΡΥΝΔΑΚΟΣ, Ἀπολλωνία Ρυνδά-
κου, Β' 41.
ΡΩΜΑ, Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, 133·
Λακεδαιμόνων 544.
ΡΩΜΑΙΩΝ ΝΙΚΗΝ, Νίκαια,
Β' 34.
ΡΩΜΑΣ, Γόρτυνα, 585.
ΡΩΜΗ, Ἀμισός, Β' 4· Βιθύνιον,
Β' 26· Ἰλιον, Β' 77· Κοτιάειον,
Β' 225· Σύνναος, Β' 231· Ἀ-
ξάνδρεια, Β' 469.
ΡΩΜΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ, Νικο-
μήδεια, Β' 35.
- Σ.
- ΣΑΓΑΡΙΣ, Νίκαια, Β' 34.
ΣΑΛΒΑΚΟΣ, Ἀπολλωνία Σαλβάκη
Καρίας, Β' 153.
ΣΑΛΗΝΗ, Ἰνδία, Β' 453.
ΣΑΜΙΣΘΗΣ, Ἀμισός, Β' 4,
ΣΑΠΦΩ, Ἐρεσός, Β' 97.
ΣΑΠΦΩ, ΣΑΦΦΩ, ΣΑΦΟΥΣ, ἡ
ΨΑΠΦΩ, Μυτιλήνη, Β' 98.
ΣΑΡΑΠΙΣ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 466
καὶ 467.
ΣΑΡΑΠΟ, Ἰνδία, Β' 453.
ΣΑΡΔΩ, Τιον, Β' 37.
ΣΑΡΔΩΙ, Ταυρομένιον (:), 246.
ΣΕΒΑΣΜΙΑ, Ἀνάζαρβος, Β' 283.
ΣΕΒΑΣΜΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, Δαμά-
σκος, Β' 379.

- ΣΕΒΑΣΤΑ ΚΑΙΣΑΡΗΑ, Μητρόπο-
λις Ἰωνίας, Β' 124.
ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΤΙΣΜΑ, Νικόπολις
Ἡπείρου, 403.
ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ, Ἀλεξάνδρεια,
Β' 468.
ΣΕΒΑΣΤΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, Σόλοι
Κιλικίας, Β' 302.
ΣΕΒΗΡΕΙΑ, Σάρδεις, Β' 203.
ΣΕΒΗΡΕΙΑ ΜΕΓΑΛΑ, Νικομήδεια,
Β' 35.
ΣΕΒΗΡΕΙΑ ΝΥΜΦΙΑ, Ἀγχιάλος,
348.
ΣΕΓΕΣΤΑΙΑ, Ἐγεστα, 176.
ΣΕΓΕΣΤΑΙΒ, Ἐγεστα, 176.
ΣΕΓΕΣΤΑΙΒΕΜΙ, Ἐγεστα, 176.
ΣΕΙΛΑ, Ποσειδωνία, 105.
ΣΕΙΤΟΣ, Ταρσός, Β' 312.
ΣΕΛΕΙΝΟΣ, Πέργαμον, Β' 65.
ΣΕΛΙΝΟΣ, Σελινοῦς Σικελίας, 224
ΣΕΝΑΡΟΣ, Σεβαστή Φρυγίας, Β
230.
ΣΕΞΣΤΟΝ ΗΡΩΑ, Μυτιλήνη, Β'
98.
ΣΕΟΥΗΡΕΙΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ, Νί-
καια, Β' 34.
ΣΕΟΥΗΡΙΑ ΝΕΜΑΙΑ, Ἀγχιάλος,
348.
ΣΕΥΗΡΕΙΑ, Ταρσός, Β' 312.
ΣΕΥΗΡΕΙΑ ΠΡΩΤΑ, Πέρινθος,
341.
ΣΕΥΗΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Ο
ΚΟΣΜΟΣ ΕΥΤΥΧΕΙ ΜΑΚΑ-
ΡΙΟΙ ΚΙΑΝΟΙ, Κίος Β' 32.
ΣΕΥΘΑ ΑΡΓΥΡΙΟΝ, Σεύθης Α',
354.
ΣΕΥΘΑ ΚΟΜΜΑ, Σεύθης Α', 354.
ΣΗΜΑΣΙΑ, Ἀλεξάνδρεια, Β' 470
ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ, Σιδών, Β' 395
ΣΙΚΕΛΙΑ, Ἀλαισα, 168.
ΣΙΠΥΛΗΝΗ, Σμύρνη, Β' 130.
ΣΙΠΥΛΟΣ, Μαγνησία Λυδίας, Β'
199.
ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ, Ἀλεξάνδρεια
Τρωάς, Β' 73· Ἴλιον, Β' 77.
ΣΚΑΝΔΟ ΚΟΜΑΡΟ, Ἰνδία, Β'
453.
ΣΜΑΡΔ., Φώκαια, Β' 136.
ΣΜΥΡΝΑ, Σμύρνη, Β' 130.
ΣΟΛΥΜΟΣ, Τερμησσός, Β' 274.
ΣΟΣΙΠΟΛΙΣ, Γέλα, 173.
ΣΟΤΕΡ, Γαλαρία, 171.
ΣΠΑΡΤΗ, Λακεδαιμόνων, 542.
ΣΤΑ[ΦΥΛΟΣ:], Ἀντίοχος Δ' Συ-
ρίας, Β' 347.
ΣΤΑΧΥΣ, Πανταλία, 361.
ΣΤΟΛΟΣ, Νικομήδεια, Β' 35.
ΣΤΡΑΤΟΝΕΙΚΙΑ, Στρατονίκεια
Καίκου, Β' 69.
ΣΤΡΥΜΩΝ, Πανταλία, 361.
ΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ, Ἀλαισα, 154
καὶ 168.
ΣΥΝ, Ἐφεσσος, Β' 106· Σάμος, Β'
144· Κνίδος, Β' 160· Ἰασος, Β'
158· Ρόδος, Β' 181.
ΣΥΝΑΡΧΙΑ, Ἀντιόχεια Μαιάνδρου,
Β' 152.
ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, Ὀρθωσία, Β' 166·
Βάγις, Β' 195· Νύσα, Β' 201·
Τάβαλα, Β' 204· Ἀλία, Β' 211·
Κοτιάειον, Β' 225· Λαοδικεία
Φρυγ., Β' 225· Σεβαστή, Β' 230·
Σύναιος, Β' 231.
ΣΥΝΚΛΗΤΩ ΚΡΗΤΕΣ, Ἀζός,
579· Κυδωνία, 595.
ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ ΧΙΙ, Συράκουσαι, 242
ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ ΓΕΛΩΝΟΣ ΧΙΙ,
Συράκουσαι, 242.
ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ ΧΙΙΙ, Συράκουσαι,
245.

ΣΩΣΩΝ, Ἀντιόχεια Μαιάνδρου, Β' 152.
 ΣΩΣΙΠΟΛΙΣ, Γέλα, 174.
 ΣΩΤΕΙΡΑ, Ἰππώνιον, 118· Ἀκράγας, 167· Συράκουσαι, 235, 239, 240· Κέρκυρα, 409· Κύζικος, Β' 51· Ἀπάμεια Φρυγ, Β' 212.
 ΣΩΤΗΡΕΣ, Τυνδαρίς, 248.
 ΣΩΤΗΡΙΑ, Μεταπόντιον, 103.

Τ.

Τ Τ Τ (Τριεταρημόριον), Κράνιοι, 534· Ἄργος, 546· Μαντίνεια, 562
 ΤΑΛΩΝ, Φαιστός, 605.
 ΤΑΝ ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ, Ἰεράπυτνα, 587· Πολυρῆιον, 598.
 ΤΑΡΑΝΤΙΝΩΝ ΗΜΙ, Τάρας, Β' 75 (σημείωσις)
 ΤΕ (Τεταρημόριον), Μεταπόντιον, 99.
 ΤΕΙΟΣ, Τῆον, Β' 37.
 ΤΕΛΜΙΣΕΥΣ, Ἀλικαρνασσός, Β' 150.
 ΤΕΜΒΡΙΣ, Μιδάειον, Β' 228.
 ΤΕΡΙΝΑ, Τερίνα, 146.
 ΤΕΡΜ., Φώκαια, Β' 156.
 ΤΕΤΡΑΡΧΗΣΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ, Πτολεμαῖος Μενναίου υἱός, Β' 368.
 ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ, Πτολεμαῖος Μενναίου υἱός, Β' 368· Ἀρχέλαος(;), Β' 368.
 ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ ΗΡΩΔΟΥ, Ἡρώδης Ἀντίπας, Β' 402 καὶ 411.
 ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Ἡρώδης Φίλιππος, Β', Β' 411.
 ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ, Λυσανίας Α', Β' 368· Ζηνόδωρος, Β' 381.

ΤΕΤΡΑΧΑΛΚΟΝ, Χίος, Β' 141.
 ΤΗΜΕΝΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Τημένου Θύραι, Β' 232.
 ΤΗΜΝΟΣ, Τῆμνος, Β' 90.
 ΤΙΒΕΡΙΣ ΟΜΟΝΟΙΑ, Ἀλεξάνδρεια Β' 470.
 ΤΙΜΕΛΗΣ, Ἀφροδισίας, Β' 154· Ἡράκλεια Σαλαβάκη Καρίας Β' 157.
 ΤΙΟΥΛΟΣ, Πρόστανα, Β' 281.
 ΤΙΣΝΑΙΟΣ, Τίσνα, Β' 91.
 ΤΙΣΥΡΟΙ (;) Γόρτυνα, 581.
 ΤΙΤΝΑΙΟΣ, Αἰγαί, Β' 282.
 ΤΜΩ ΤΜΩΛΟΣ, Αὐρηλιόπολις, Β' 194· Σάρδεις, Β' 203· Τράλλεις, Β' 205.
 ΤΟΙΣ ΑΡΚΑΣΙ, Ἀρκαδία, 558.
 ΤΙΣ ΑΧΑΙΟΙΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, Ἀχαΐα, 528.
 ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΙΩΝΩΝ, Κολοφών, Β' 120.
 ΤΟΜΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ, Τόμοι, 346.
 ΤΟΜΟΥ ΗΡΩΟΣ, Τόμοι, 346.
 ΤΟΝΖΟΣ, Ἀδριανόπολις, 360.
 ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΑΝ, Ἡράκλεια Βιθυνίας, Β' 26.
 ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ, Κύζικος, Β' 53· Μιδάειον, Β' 228.
 ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΑ, [ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ], Τῆον, Β' 37.
 ΤΟΡΡΗΣΟΣ, Ἰεράπολις Φρυγίας, Β' 221.
 ΤΟΥΤΟ ΑΡΕΣΕΙ ΤΗ ΧΩΡΑ, Αἰθιοπία, Β' 474.
 ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΕΔΩΚΕΝ, Διοκαισάρεια Σεπφωρίς, Β' 401.
 ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΣΩΤΗΡ ΠΟΛΕΩΣ, Νικόπολις Ἠπείρου, 403.
 ΤΡΙ (Τριάς;), Κρότων, 127.

ΤΡΙ (Τριημιόβολον), Κράνιοι, 534.
ΤΡΙΑ, Δῆλος, 616.

ΤΡΙΑ ΑΣΣΑΡΙΑ, Χίος, Β' 141

ΤΡΙΗ (Τριημιόβολον), Κόρινθος, 499.

ΤΡΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Ἐφεσος, Β' 104

ΤΡΙΧΑΛΚΟΝ, Χίος, Β' 141.

ΤΥ, Ἰμέρα, 185.

ΤΥΝΔΑΡΙΣ, Τυνδαρίς, 248.

ΤΥΝΤΕΝΟΝ, Μακεδονία, 266.

ΤΥΧΗ, Μῆλος, 622. Σμύρνη, Β'

130. Τράλλεις, Β' 205. Γάβαλα,

Β' 374. Λαοδικαία Λιβάνου, Β'

380. Φιλαδέλφεια Δεκαπόλεως,

Β' 384 Βόστρα, Β' 416.

ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΗΝΩΝ, Ἄδρα, Β' 416.

ΤΥΧΗ ΠΟΛΕΩΣ, Ἀτταία, Β' 44.

ΤΥΧΗ ΣΕΒΑΣΤ[ΟΥ], Ἀλεξάνδρεια, Β' 467.

ΤΥΧΗ, ΤΑΡΣΟΥ, Ταρσός, Β' 312.

Υ.

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΣΚΛΗΠΙΩ, Νίκαια, Β' 34.

ΥΓΙΕΙΑ, Μεταπόντιον, 101.

ΥΓΙΕΙΑ, Κῶς, Β' 174.

ΥΙΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ, Ἀφροδισίας, Β' 154.

ΥΙΟΣ ΠΟΛΕΩΣ, Ἀττουδα, Β' 214, Κοτιάειον, Β' 225.

ΥΛΛ, Ἰμέρα, 185.

ΥΛΛΟΣ, Σαίτται, Β' 202.

ΥΛΟ, (;) (ἀβέβαιον), 610.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΡΩΜΑΙΩΝ, Ἐδεσσα Μεσοποταμίας, Β' 420.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ, Ἐδεσσα Μεσοποταμίας, Β' 420.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ, Ἐδεσσα Μεσοποταμίας, Β' 420.

ΥΠΙΟΣ, Προυσιᾶς Ὑπίου, Β' 36.

ΗΥΨΑΣ, Σελινοῦς Σικελίας 224.

Φ.

ΦΑΙΣΤΙΟΝ ΤΟ ΠΑΙΜΑ, Φαιστός, 605.

ΦΑΜΑ, Κέρκυρα, 409.

ΦΑΝΟΣ ΕΜΙ ΣΗΜΑ, Ἀλικαρνασσός, Β' 150.

ΦΑΡΡΟ, Ἰνδία, Β' 453.

ΦΑΙΡΑΙΜΩΝ, Μεσσάνια, 209.

ΦΘΙΑΣ, Πύρρος βασιλ. Ἡπείρου, 405.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ, Πέρινθος, 341. Σάρδεις, Β' 203.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ, Εὐμένεια, Β' 219.

ΦΙΝΑΙΟΣ, Νικόπολις Ἡπείρου, 403.

ΦΙΤΤΑΚΟΣ, Μυτιλήνη, Β' 98.

ΦΡΥΓΙΑ, Λαοδικαία Φρυγίας, Β' 225.

ΦΩΣΦΟΡΟΣ, Κέρκυρα, 409.

Χ.

ΧΑΛΚ III, Ἀπολλωνία Ῥυνδάκου, Β' 41.

ΧΡΗΣΜΟΣ, Λίμυρα Λυκίας, Β' 247.

ΧΡΥΣΑΝΘΕΙΝΑ, Σάρδεις Β' 203.

ΧΡΥΣΑΝΤΙΝΑ, Ἱεράπολις Φρυγίας, Β' 221.

ΧΡΥΣΟΡΟΑ, Δαμασκός, Β' 379.

ΧΡΥΣΟΡΟΑΣ, Ἱεράπολις Φρυγίας, Β' 221. Λευκάς Κοίτης Συρίας, Β' 381.

ΧΡΥΣΟΣ, Παυταλία, 361.

Ψ. ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΟΥ, Στρατονίκεια Καρίας, Β' 166.	ρος, Β' 399. Ἀλεξάνδρεια, Β' 467.
Ω. ΩΚΕΑΝΟΣ, Ἐφεσος, Β' 104. Τύ-	ΩΡΑΔΑΛΤΙΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΥΚΟΜΗΔΟΥ ΘΥΓΑΤΡΟΣ, Κίος, Β' 32. ΩΡΟΝ, Ἰνδία, Β' 453.

(β) ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ, ΕΤΡΟΥΣΚΙΚΑΙ, ΚΤΛ.

A. ACTIA DYSARIA, Βόστρα, Β' 416. AETERNVM BENEFICIVM, Σι- δών, Β' 395. ANTHIOS, Ἀντιόχεια Πισιδίας, Β' 266. APOLLINI CLARI, Ἀπάμεια Βι- θυνίας, Β' 24. APOLLINI PROPVLAEO, Κρῆ- μνα, Β' 269.	DIANA LVCIF., Ἀπάμεια Βιθυ- νίας, Β' 24. DIANA PERGENSIS, Πέργη, Β' 259. DIANAE CREM., Κρῆμνα, Β' 269 DONATIO, Κρῆμνα, Β' 269.
C. CERT. SACR. CAP. OECV. ISE- LASTI. HEL., Ἡλιόπολις, Β' 380. CERT. SAC. PER. OECVME. ISELA., Σιδών, Β' 395 CHA. (γράμμ. Ἐτρούσκ.), Ἐτρού- ρία, 21. CORNV PHENICES, Κάρνη, Β' 390. CRYSAS, Ἀσσωρος, 171.	F. FELSV (γράμμ. Ἐτρούσκ.) Ἐτρού- ρία, 17. FELZPAPI (γράμμ. Ἐτρούσκ.) Ἐτρούρια, 17.
D. DEO AESC[VLAPIO] SVBVEN[I- ENTI] (ς), Πάριον, Β' 58. DEO CVPIDINI, Πάριον, 58. DIANA EPHESIA, Ἐφεσος, Β' 111.	G. GEN. COL. COR., Κόρινθος, 505. GENT. IVLI., Κόρινθος, 505. H. HAMMON, Πάριον, Β' 58. I. ISTHMA, Κόρινθος, 506. ISTHMVS, Κόρινθος, 505. IVDAEA CARTA, Ἰουδαία, Β' 414. IVDAEA DEVICTA, Ἰουδαία, Β' 414. IVN[ONI] AVG[VSTAE], Θάψος Βυζακηνῆς, Β' 491.

K.	S.
KAR. VENERIS, Καρχηδών, B' 498.	SILVA[NO], Κρήμνα, B' 269. SVF[ETES], Καρχηδών, B' 498.
L.	T.
LECH. CENCH., Κόρινθος, 505.	TLA, TLATE, (γράμμ. 'Ετρουσκ.) 'Ετρουρία, 21.
M.	V.
MERC[VRIO], Κρήμνα, B' 269.	VATL (γράμμ. 'Ετρουσκ.) 'Ετρου- ρία, 21.
P.	VELATHRI, (γράμμ. 'Ετρουσκ.) 'Ετρουρία, 21.
PEITHESA, ἡ PEIRESA, (γράμμ. 'Ετρουσκ.) 'Ετρουρία, 21.	VERCNAS, (γράμμ. 'Ετρουσκ.) 'Ετρουρία, 21.
PLV, (γράμμ. 'Ετρουσκ.) 'Ετρου- ρία, 18.	VETLVNA, (γράμμ. 'Ετρουσκ.) 'Ετρουρία, 21.
PVPLVNA, (γράμμ. 'Ετρουσκ.), 'Ετρουρία, 21.	VLTRI, Κρήμνα, B' 269.
R	VOLCANOM, Αἰσερνία, 39.
ROMANOM, Λάτιον, 36 καὶ ἐξ.	
(γ) ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙ, ΑΡΑΜΑΪΚΑΙ, ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΒΡΑΪΚΑΙ.	
אדא ה' אדא, 'Αμισός, B' 4.	בעלתר, Ταρσός, B' 307 κ. ἐξ.
אלבא, Κίρτα Νομαδικῆς, B' 503.	תנגא, בעלת תינגא, Τίγγις Μαυριτανίας, B' 508.
אלכסנדר, 'Ιερόπολις Κυρηναϊκῆς, B' 366· Ταρσός, B' 309.	בקר המלכת, Βόκχος Γ', B' 505.
אכסנדר, Κόσσυρα, 500.	מטותא, Μοτύη, 213 καὶ B' 493.
אנן, Γαῦλος, 499.	תנגא, (:) 'Ισπανοκαρχηδο- νικά, B' 504.
אריות, 'Αριαράθης Α' Καππαδ., B' 333.	השקל, Σίμων ὁ Μακκαβαῖος, B' 408.
אדא, 'Ερυξ, 182, κ. ἐξ, B' 493.	מלכת, 'Ιόβας Α', Νομαδι- κῆς, B' 501.
אדא, Καρχηδών, B' 495, 496.	כפרא, Σολοῦς, 226 καὶ B' 493.
אדא, Κίρτα Νομαδικῆς, B' 503.	לגא, Σίμων ὁ Μακκαβαῖος, B' 408.
אדא בעלגזר, בעלגזר, Γαζίουρα, B' 7· 'Αριαράθης Α' Καππαδ., B' 333.	

להרות ויורשם, Δευτέρα ἐπανάστα- σις τῶν Ἰουδαίων, B' 414.	עם ה מהגת, Καρχηδών, B' 494 καὶ ἐξῆς.
לשואל, Δευτέρα ἐπανάστασις τῶν Ἰουδαίων, B' 414.	עם מהגת, Καρχηδών, B' 494 καὶ ἐξ.
מ, Αραδος, B' 385.	התחת, Ἰεράπολις Κυρρηστικῆς, B' 366.
מבעל, Γάδεια, 4.	התת, Ταרסός, B' 309.
לשואל, Λίξος Μαυριτανίας, B' 508.	צי, Πάνορμος, 218.
מבעל תינגא, Τίγγις Μαυριτ. B' 508	התת, Καρχηδών, B' 493 καὶ ἐξ.
מולם, Γάδεια, 4	ראש מלכות, Ἡράκλεια Μινώα, 184.
מודי, Σידών (:), B' 394.	רש מלכות, Ἡράκλεια Μινώα, 184.
הלך, מודי וי על עברנהרא ו הלך 309.	צי, שבעל, Πάνορμος, 218.
מהגת, Καρχηδών, B' 494.	לשואל, שנת אהת לגאלת ישראל νάστασις τῶν Ἰουδαίων, B' 413.
מהשבם, Καρχηδών, B' 493.	הצי, שנת ארבע, Σίμων ὁ Μακκαβαῖος, B' 408.
שכום, Σέμης Μαυριτανίας, B' 507.	רביע, שנת ארבע, Σίμων ὁ Μακκα- βαῖος, B' 408.
המולכת, Ἰσπανοκαρχηδονικά, B' 504.	מהגת, שנים, Καρχηδών B' 494
עבדהדך, Ἰεράπολις Κυρρηστ., B' 366.	לשואל, שקל ישראל, Σίμων ὁ Μακκαβαῖος B' 408.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Δ'.

ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΑ ΠΟΛΕΩΝ, ΜΝΕΙΑΙ ΘΕΣΕΩΝ, ΚΤΛ.

(Ἴδε Εἰσαγωγῆς, § 16).

(α) ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

A.

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ, Ἀντιόχεια,
Σελεύκεια, Ἀπάμεια, καὶ Λαυ-
δίκεια, Β' 369, 373, 375, 378.
ΑΔΡΙΑΝΗ ἢ ΑΔΡΙΑΝΩΝ, Ἀμά-
σια, Β' 3. Νεοκαισάρεια, Β' 8.
Κλαυδιόπολις Βιθυνίας, Β' 26.
Σμύρνη, Β' 132. Ἀδανα, Β' 282.
Διοκαισάρεια Κιλικίας, Β' 285.
Γερμανικόπολις, Β' 18. Μόψος,
Β' 298. Ὀλβη, Β' 300. Ταρ-
σός, Β' 311. Πέτρα, Β' 417.
ΑΔΡΙ[ΑΝΩΝ] ΣΕΥ[ΗΡΙΑΝΩΝ]
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΠΟ[ΛΕΙΤΩΝ],
Ἀδανα, Β' 282.
ΑΔΡΙΑΝΟΠΩΛΕΙΤΩΝ, Στρατο-
νίκεια Καίκου, Β' 69. Ζεφύριον Β'
286.
ΑΙΟΛΕΩΝ, Κύμη, Β' 89.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΑ, Ἀμάσεια, Β' 3.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΗ, Ταρσός, Β' 312.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠ. ΜΑΞΙΜΕΙ-
ΝΙΑΝΩΝ, Ἀδανα, Β' 282.
Α. Μ. Κ. Γ. Β. Ἀνάζαρβος, Β' 283.
Ταρσός, Β' 312.
Α. Μ. Κ. Γ. Γ. Ἀνάζαρβος, Β' 283.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, Κεβερηνία, Β' 78.
Τράλλεις, Β' 206.
ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ
ΚΥΔΝΩΙ, Ταρσός, Β' 311.
ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗ, ΑΝΤΩΝΙΝΙ-
ΑΝΗΣ ἢ ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΩΝ,
Ἀμάσεια, Β' 3. Ὀλβη, Β' 300.
Ταρσός, Β' 312. Ἀγκυρα Γαλα-
τίας, Β' 330.
ΑΝΤ[ΩΝΙΝΙΑΝΗΣ] ΚΟΛΩΝΙΑΣ,
Τύανα, Β' 337.
ΑΠΟ ΣΙΠΥΛΟΥ, Μαγνησία Λυ-
δίας, Β' 200.
ΑΡΙΣΤΟΙ ΜΕΓΙΣΤΟΙ, Νίκαια, Β'
34.
ΑΡΧ[ΟΥΣΗΣ] ΠΑΦΛ[ΑΓΟΝΙΑΣ],
Γάγγρα, Β' 18. Γερμανικόπολις,
Β' 18.
ΑΣΙΑΣ ΛΥΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛΙΣ, Σάρδεις, Β' 204.
ΑΣΥΛΙΑ, Πέργη, Β' 259.
ΑΣΥΛΟΣ ἢ ΑΣΥΛΟΥ (ἴδε πρὸς
τούτοις ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ),
Πέργη, Β' 259. Αἰγαί Κιλικίας,
Β' 282. Κώρυκος, Β' 292. Ἰε-
ρόπολις Κιλικίας, Β' 287. Σεβα-
στή Κιλικίας, Β' 301. Σελεύ-
κεια Κιλ., Β' 302. Καισάρεια

Καππ., Β' 335· Τύανα, Β' 337·
Καπιτωλιάς, Β' 380· Καισάρεια
Πανεύς, Β' 382.

ΑΣΙΛΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, Ἐφεσος,
Β' 110.

ΑΤΕΛΕΙΟΣ ἢ ΑΤΕΛΕΙΑΣ, Ἀλά-
βανδα, Β' 149.

ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ ΤΡΑΙΑΝΗΣ, Τραϊ-
ανόπολις, 362.

ΑΥΡ. ΑΥΡΗΛ. κτλ. Νεάπολις Ἰω-
νίας, Β' 129· Καρραι Μεσσ., Β'
421.

Α. Ο. Μ. (Aurelia Opelliana
Macriniana), Ἐδεσσα, Β' 421.

ΑΥΡ. ΣΕΠ. ΚΟΛ. Σίγγαρα, Β' 423.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ, ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, ἢ
ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ, Ἀδαδα, Β'

265· Τερμησσός, Β' 274· Αἰγαί

Κιλικίας, Β' 282· Ἀνάζαρβος, Β'

283, Κώρυκος, Β' 392· Μόψος,

Β' 298· Σεβαστή Κιλικίας, Β'

301· Σελεύκεια Κιλ., Β' 301

Τύανα, Β' 337· Σαμόσατα, Β'

365· Ἀντιόχεια Ὀρόντου, Β'

370· Ἀπάμεια Συρ., Β' 373·

Ἀρέθουσα, Β' 373· Λαοδίκεια

πρὸς θάλασσαν, Β' 375· Ῥώσος, Β'

378· Σελεύκεια Συρ., Β' 378·

Καπιτωλιάς, Β' 380· Ἀβίλα Δε-

ναπ., Β' 382· Γάδαρα, Β' 383·

Δῶρα, Β' 390· Τρίπολις, Β' 396·

Διοκαισάρεια Σεπφωρίς, Β' 401.

ΑΧΑΙΩΝ, Εὐμένηα Φρυγίας, Β'
219.

Γ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ, Καισάρεια Βιθυ-
νίας, Β' 30· Ἀκη Πτολεμαίς
Β' (:), 400.

Γ[ΝΩΡΙΜΟΥ (:)], Ἀβίλα, Β' 382·
Γάδαρα, Β' 383.

Δ.

ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ, Κερέταπα, Β'
223.

ΔΟΜΙΤΙΑΝΩΝ ἢ ΔΟΜΙΤΙΑ-
ΝΟΠΟΛΙΤΩΝ, Σάλα, Β' 230.

ΔΩΡΙΕΩΝ, Σύνναδα, Β' 231.

Ε.

ΕΒΔΟΜΗ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ, Μα-
γνησία Ἰωνίας, Β' 123.

ΕΙΩΝΩΝ, Τέως, Β' 135· Ἰσινδα,
Β' 267.

ΕΚ ΚΕΦΑΛΟΙΔΙΟΥ, Ἡράκλεια
Μινώχ, 184.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ, ἢ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ, Χερρόνησος, 351·
Ἄμισός, Β' 4· Ῥόδος, Β' 185·
Τερμησσός, Β' 274· Ἀνάζαρβος,
Β' 283· Σεβαστή Κιλικ. Β' 301·
Σελεύκεια Κιλικ. Β' 302· Ταρ-
σός, Β' 312.

ΕΝΔΟΞΟΣ ἢ ΕΝΔΟΞΟΥ, Σίδη,
Β' 263· Ἀνάζαρβος, Β' 283·
Δαμασκός, Β' 379.

ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΑΣ, Σῦεδρα, Β' 304

ΕΝ ΙΩΝΙΑ, Μητρόπολις, Β' 124.

ΕΝ ΠΟΝΤΩ, Ἀπολλωνία Θράκης,

348· Ἡράκλεια Βιθυνίας, Β' 29·

Μιλητόπολις Μυσίας, Β' 56.

ΕΝΤΙΜ[ΟΣ], Λαλασσίς Κιλικίας, Β'
292.

ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ, Καισάρεια Λι-
βάνου, Β' 390.

ΕΠΙ ΣΤΡΥΜΟΝΙ, Ἡράκλεια Σιν-
τική, 311.

ΕΠΙΚΝΑ[ΜΙΔΙΩΝ], Λοκροί, 423.
ΕΠΙΣΗΜΟΥ, Νεάπολις Σαμαρείας,
B' 403.

ΕΣΤΙΑ ΘΕΩΝ, Γερμανικόπολις
Παφλαγονίας, B' 18.

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ, Νί-
καια, B' 34.

ΕΥΣΕΒΩΝ, Ζεφύριον Κιλικίας, B'
286.

Ζ.

ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ, Ειρηνόπολις, B'
286.

Η.

Η ΠΡΟΣ ΑΚΤ., Νικόπολις, Ἡπεί-
ρου, 403.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ, Πέργα-
μον, B' 65.

ΗΡΑΚΛΕΟΠ. Π (Ἡρακλεόπολις
Πόντου) Σεβαστόπολις, B' 9.

Η ΤΟ[ΥΣ] ΚΑΠΟΥΣ ΕΧΟΥΣΑ (;),
Τέρμησσός, B' 274.

Θ.

ΘΕΑΣ, Σιδών, B' 395.

ΘΕΙΩΝ, Καρραί, B' 421.

ΘΡΑΚΩΝ, Ἀπολλωνία Πισιδίας,
B' 266.

Ι.

ΙΕΡΑ ἢ ΙΕΡΑΣ, Νικόπολις Ἡπεί-
ρου, 403· Ἐπίδευρος, 550· Ἰέρ-
μη, B' 44· Ἰδῆ, B' 279· Αἰ-
γαί, B' 282· Ἱερόπολις Κιλικί-
ας, B' 287· Μόψος, B' 298· Σε-
βαστή Κιλικίας, B' 301· Τύανα,
B' 337· Ἀρέθουσα, B' 373·
Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν, B' 375·

Λάρισα Συρίας, B' 376· Νικό-
πολις Συρίας, B' 377· Καπιτω-
λιάς, B' 380· Δαμασκός, B'
379· Δημητριάς Κοίλης Συρίας,
B' 380· Βύβλος, B' 388· Τρί-
πολις, B' 396· Νύσσα Σκυθόπο-
λις, B' 403.

ΙΕΡΑΣ ΑΣΥΛΟΥ ἢ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ
ΑΣΥΛΟΥ, Νικόπολις Ἡπείρου(?),
403· Σαμόσατα, B' 365· Ἀν-
τιόχεια Ὀρόντου, B' 370· Ἀ-
πάμεια, B' 373· Ἐπιφάνεια, B'
375· Ῥώσος, B' 377· Σελεύ-
χεια, B' 378· Ἀβίλα Δεκαπό-
λεως, B' 382· Καισάρεια Πα-
νεάς, B' 382· Ἀντιόχεια Ἰπ-
που, B' 383· Γάδαρα, B' 383·
Δῶρα, B' 390· Σιδῶν, B' 395· Τύ-
ρος, B' 399· Διοκαισάρεια Σεπ-
τωρίας, B' 401· Ἀκὴ Πτολεμαί-
ας, B' 400· Ἀσκαλὼν, B' 405·
Γάζα, B' 406.

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡ[ΕΩΝ], Κόμανα, B' 8.
ΙΝΔΕΙ, Στρατονίκεια Καρίας, B'
166.

ΙΟΥΛΙΑ, Γόρδος Ἰουλίαν, B' 195.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ Ἀγκυρα, B' 209· Λαο-
δίκεια πρὸς θαλ., B' 375.

ΙΟΥΛ. ΣΕΟΥΗ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ,
Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν, B' 375.

ΙΟΥ. ΣΕΠ. ΚΟΛΩΝ., Νίσιβις, B'
422· Σίγγαρα, B' 423.

ΙΩΝΩΝ Σύνναδα, B' 231.

Κ.

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ, Βάγρις, B' 195· Μα-
στηνοί, B' 201· Τράλλεις, B' 206·
Κίβυρα, B' 223· Γερμανικία Και-
σάρεια, B' 364.

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ
 ΑΝΑΖΑΡΒΩ, Ἀνάζαροβος, Β' 283
 ΚΑΙΣΑΡ. ΥΠ. ΑΝΑΖΑΡ. Ἀνά-
 ζαροβος, Β' 283.
 ΚΑΣΤΑΒΑΛΕΩΝ Ἱερόπολις Κιλι-
 κίας, Β' 287.
 ΚΑΤ ΙΣΣΟΝ, Ἀλεξάνδρεια Κιλι-
 κίας, Β' 283.
 ΚΑΤΩ ΤΟΠΩΝ, Σεβεννύτης νομὸς
 Αἰγύπτου, Β' 473. Διοπολίτης
 Κάτω, νομὸς Αἰγύπτου, Β' 473.
 ΚΕΑΙΤΩΝ, Κιλβιανοί, Β' 198.
 ΚΕΝΝΑΤΩΝ, Λαλασσὶς Κιλικίας,
 Β' 293, 300.
 ΚΗΤΙΔΟΣ, Ὀλβη καὶ Φιλαδέλφεια
 Κιλικ., Β' 301 καὶ 313.
 ΚΗΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, Κο-
 ροπισσός, Β' 291.
 ΚΙΒΩΤΩΝ, Ἀπάμεια Φρυγίας, Β'
 213.
 ΚΛΑΥΔΙΑΙΩΝ ἢ ΚΛΑΥΔΙΕΩΝ,
 Λευκὰς Κοίτης Συρίας, Β' 381.
 ΚΛΑΥ[ΔΙΟ.....], Δέρβη Λυκαον.,
 Β' 277. Ἰκόνιον, Β' 278. Λαο-
 δίκεια Λυκαον., Β' 277.
 ΚΛΑΥΔΙΟ ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ, Τιβερίας,
 Β' 402.
 ΚΛΑΥΔΙ. ΦΙΛΙΠ., Γάβα, Β' 381.
 ΚΟΙ[ΛΗΣ] ΣΥΡ[ΙΑΣ], Ἀβίλα, Β'
 382. Γάδαρα, Β' 383. Φιλα-
 δέλφεια, Β' 384.
 ΚΟΛΩΝΙΑ, ΚΟΛΩΝΙΑΣ ἢ ΚΟΛ.,
 Θεσσαλονίκη, 311. Ἐμισα, Β'
 374. Φιλιππόπολις, Β' 418.
 Καρραί, Β' 421. Νισίβις, Β' 422.
 Ἐδεσσα, Β' 421. Ζαυθά, Β'
 421.
 ΚΟΛ. ΜΗΤ. ΜΕΣΣΟΠ., Ἐδεσσα,
 Β' 421.
 ΚΟΜΟΔΙΑΝΗ, Ταρσός, Β' 312.

Λ.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, Ἀλάβανδα,
 Β' 149. Ἀμβλαδα, Β' 265.
 ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ, Σαγαλασσός, Β'
 271.
 ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ, Σίδη, Β' 263.
 ΛΙΒΑΝΟΥ, Καισάρεια Λιβάνου, Β'
 390.
 ΛΥΔΩΝ, Μοσσηνοί, Β' 201.
 Λ. ΣΕΠ. ΣΕΟΥΗΡ., Διόσπολις Σα-
 μαρείας, Β' 402. Ἐλευθερόπολις
 Ἰουδαίας, Β' 407.
 ΛΥΚΙΩΝ, Ἀπολλωνία Πισιδ., Β'
 266.
 ΛΥ. ΘΡ. ΚΟ., Ἀπολλωνία Πισιδ.,
 Β' 266.

Μ.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΑΜΦΑΞΙΩΝ,
 Ἀμφαξίτις, 310.
 ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, Ὑρκανίς, Β' 207.
 Βλαυνδος, Β' 215. Δοκίμιον, Β'
 218. Πέλται, Β' 229.
 ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΩΝ, Ἀδανα, Β' 282.
 ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΗ, Ταρσός, Β' 312.
 ΜΑΚ. ΑΥΡ. (Macriniana Aure-
 lia), Ἐδεσσα, Β' 421.
 ΜΑΞΙΜΕΙΑΝΩΝ ἢ ΜΑΞΙΜΕΙ-
 ΝΙΑΝΩΝ, Ἀδανα, Β' 282.
 ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤ. (Marcia Au-
 relia Antoniniana) Ἐδεσσα,
 Β' 421.
 ΜΑΤΡΟΣ ΑΠΟΙΚΩΝ ΠΟΛΕΩΝ,
 Ἡράκλεια Βιθυνίας, Β' 29.
 ΜΕ[ΓΑΣ], Διοπολίτης νομὸς Αἰγύ-
 πτου, Β' 471.
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕ-
 ΩΣ ἢ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, Θεσ-

σαλονίκη, 311· Φιλιππόπολις, 362, Ἀμαστρίς, Β' 17· Προυσιὰς Ὑπίου, Β' 36, Λάμψακος, Β' 56. Πέργαμον, Β' 65· Σάρδεις, Β' 204· Μύρα, Β' 248· Λάρανδα, Β' 278· Ἀνάζαρβος, Β' 283· Ἰσαυρα, Β' 287· Σεβαστὴ Κιλικίας, Β' 301· Ταρσός, Β' 311 κ. ἐξ· Καισάρεια, Β' 335· Ἀντιόχεια Ὀρόντου, Β' 370 κ. ἐξ· Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν, Β' 375· Δαμασκός, Β' 379· Τύρος, Β' 399· Πέτρα, Β' 417.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΝΤΟΥ, Νικομήδεια, Β' 35.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ, Ἀγκυρα, Β' 330.
ΜΗΤΡΟΠ. ΚΕΝΝΑΤΩΝ, Διοκαίσαρεια Κιλικ., Β' 285.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΗΤΙΔΟΣ, Ὀλβη, Β' 300.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΗΤΩΝ, Κοροπισσός, Β' 291.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΚΙΛΙΚΩΝ, Ταρσός, Β' 312.
ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΛΩΝΙΑ, Ἀντιόχεια Ὀρόντου, Β' 372· Ἐμισα, Β' 374· Δαμασκός, Β' 379· Ἐδεσσα, Β' 421.
ΜΗΤ. ΚΟ. ΑΥ. Σ. ΣΕ., Σίγγαρα, Β' 423.
ΜΗΤΡ[ΟΠΟΛΙΣ] ΚΟΜΜΑ[ΓΗΝΗΣ], Σαμόσατα, Β' 365.
ΜΗΤΡΟΠ[ΟΛΕΩΣ] ΛΑΜΩΤΙΔΟΣ, Λάμος, Β' 292.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΠ., Καρραί, Β' 421.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΜΦΥΛΙΑΣ, Πέργη, Β' 259.

ΜΗΤΡ[ΟΠΟΛΙΣ] ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ], Πομπηϊόπολις, Β' 19· Σεβαστὴ, Β' 19.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΟΝΤΟΥ, Τόμοι, 346· Νεοκαισάρεια, Β' 8.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΝΤΟΥ, Ἀμάσεια, Β' 3.
ΜΙΚΡΟΣ, Διοπολίτης νομὸς Αἰγύπτου, Β' 472.
ΜΟΖΕΑΝΩΝ, Διόκλεια Φρυγίας, Β' 217.
ΜΟΖ, Ἱεροχάραξ Φρυγίας, Β' 222.
ΜΟΛΟΣΣΩΝ, Κασσώπη, 402.
ΜΟΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ Ἐφεσσος, Β' 110.
ΜΥΣΤΙΣ ἢ ΜΥΣΤΙΔΟΣ, Σίδη, Β' 263.
ΜΥΣΩΝ, Ἀββαῖται Μυσίας, Β' 39.

Ν.

ΝΑΥΑΡΧΙΣ ἢ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ, Τόμοι, 346· Νικόπολις Ἠπείρου, 403· Σίδη, Β' 263· Αἰγαὶ Κιλικίας, Β' 282· Κώρυκος, Β' 292· Σεβαστὴ Κιλικίας, Β' 301· Δῶρα, Β' 390· Σιδῶν, Β' 395· Τρίπολις, Β' 396.
ΝΕΑΣ ΤΡΑΙΑΝΗΣ, Βόστρα, Β' 416.
ΝΕΙΚΑΕΩΝ, Κιλβιανοί, Β' 198.
ΝΕΙΚΑΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΚΙΛΒΙΑΝΩ, Κιλβιανοί, Β' 198.
ΝΕΩΚΟΡΟΣ, ΝΕΩΚΟΡΟΥ, ἢ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, Βέροια, 310· Μακεδονία, 309· Θεσσαλονίκη, 311· Τόμοι, 346· Φιλιππόπολις, 386· Ἀμάσεια, Β' 3· Νεοκαισάρεια, Β' 8· Ἡράκλεια Βιθυνίας, Β' 29· Νικομήδεια, Β' 35· Κύζικος, Β' 52.

Πέργαμον, Β' 65· Ἐλαία, Β' 86·
Ἐφεσος, Β' 110· Σμύρνη, Β'
131· Τέως, Β' 135· Ἡράκλεια
Σιπύλου, Β' 197· Φιλαδέλφεια, Β'
207· Σάρδεις, Β' 203· Ἀκμονία,
Β' 210· Ἱεράπολις Φρυγίας, Β'
222· Λαοδίκεια, Β' 225· Πέρ-
γη, Β' 259· Σίδη, Β' 263· Ταρ-
σος, Β' 312· Ἀγκυρα, Β' 330·
Λαοδίκεια πρὸς θάλασσαν, Β' 375·
Τρίπολις, Β' 396· Νεάπολις
Σαμ., Β' 403· Ἰδε καὶ Σύλ-
λαξον Ε'.

ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ,
Μαγνησία Ἰωνίας, Β' 123.

ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ,
Σμύρνη, Β' 131· Τράλλεις, Β' 206.

Ο.

ΟΛΒΕΩΝ, Λαλασσίς Κιλικίας, Β'
293.

ΟΥΕΪΨΑΝΙΩΝ, Ἀμόριον, Β' 211.

ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ, Ἀγχίαλος, 361.

ΟΥΛΠΙΑΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΠΡΟΣ
ΜΕΣΤΩ, Νικόπολις Θράκης,
361.

ΟΥΛΠΙΑΣ, Πανταλία, 361· Σερ-
δική, 361· Τόπειρος, 362.

Π.

ΠΑΝΙΑΣ ἢ ΠΑΝΙΑΔΟΣ, Καί-
σάρεια Πανέας, Β' 382.

ΠΕΙΩΝ, Ἐφεσος, Β' 110.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, Κιλιβιανοί, Β' 198

ΠΙΕΡΙΑΣ, Σελεύκεια, Β' 378.

ΠΙΣΤΗΣ ΦΙΛΗΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥ
ΡΩΜΑΙΩΝ, Σίδη, Β' 263.

ΠΟΜΠΗΙΤΕΩΝ, Γάδαρα, Β' 383.

ΠΡΟΣ (ἴδε καὶ ΤΩΝ ΠΡΟΣ, κτλ.).
ΠΡΟΣ ΑΡΓΑΙΩ, Καίσάρεια Καπ-
παδοκίας, Β' 335.

ΠΡΟΣ ΕΥΦΡΑΤΗΝ, Ἀντιόχεια
Εὐφράτου, Β' 364.

ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗ, Προυσίς πρὸς
θάλασσαν, Β' 32.

ΠΡΟΣ ΙΣΤΡΩΝ ἢ ΙΣΤΡΩ, Νι-
κόπολις, 346.

ΠΡΟΣ ΛΙΒΑΝΩ, Λαοδίκεια Λι-
βάνου, Β' 380.

ΠΡΟΣ ΜΑΙΑΝΔΡΩΝ, Ἀπάμεια,
Β' 213.

ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΜΑΙΑΝΔΡΩΙ, Ἀν-
τιόχεια Μαιάνδρου, Β' 152.

ΠΡΟΣ ΜΕΣΤΩ, Νικόπολις Θρά-
κης, 361.

ΠΡΟΣ ΟΛΥΜΠΩ, Προῦσα Ὀλύμ-
που, Β' 36.

ΠΡΟΣ ΟΛΥΜ., Ἀδριανοί, Β' 41.

ΠΡΟΣ ΡΥΝΔΑΚΩ, Ἀπολλωνία
Ῥυνδάκου, Β' 41.

ΠΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΩ ΛΙΜΕΝΙ, Καί-
σάρεια Σαμαρείας, Β' 402.

ΠΡΟΣ ΣΚΑΜΑΝΔΡΩΝ, Ἀλεξάν-
δρεια Τρωάς, Β' 74.

ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ, Προυσίας Ὑπίου,
Β' 36.

ΠΡΩΤΑ ΠΑΜΦΥΛΩΝ, Σίδη, Β'
263.

ΠΡΩΤΗ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΝ-
ΤΟΥ, Νικομήδεια, Β' 35.

ΠΡΩΤΗ ΛΕΣΒΟΥ, Μυτιλήνη, Β' 98

ΠΡΩΤΗΣ ΠΙΣΙΔΩΝ ΚΑΙ ΦΙ-
ΛΗΣ ΣΥΝΜΑΧΟΥ, Σαγαλασ-
σός, Β' 271.

ΠΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ, Ἀρά-
σεια, Β' 3.

ΠΡΩΤΟΙ ΠΟΝΤ. ΚΑΙ ΒΙΘ.,
Νίκαια, Β' 34.

ΠΡΩΤΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ, Νι- καία, Β' 34.	Τ.
ΠΡΩΤΩΝ ΑΣΙΑΣ, Ἐφεσος, Β' 110· Σμύρνη, Β' 131.	ΤΗΣ Ε[ΠΙ] ΤΑΥ[ΡΩ](;), Ἀντιό- χεια Ταύρου, Β' 364.
ΠΡΩΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, Τράλλεις, Β' 206.	ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ, Ὀλβη, Β' 300· Σε- λινούς, Β' 302.
ΠΡΩΤΩΝ ΙΩΝΙΑΣ, Σάμος, Β' 147.	ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, Ιεράπολις Κιλικίας, Β' 287. (*Ἴδε ὡσαύτως ΙΕΡΑΣ καὶ ΑΣΥΛΟΥ).
ΠΡΩΤΩΝ ΣΥΡΙΑΣ, Λαοδικεῖα πρὸς θάλασσαν, Β' 375.	ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, Μόψος, Β' 298. (*Ἴδε ὡσαύτως ΙΕΡΑΣ καὶ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ).
Σ.	ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, Αἰγαί, Β' 282. (*Ἴδε ὡσαύτως τοὺς τίτλους κε- χωρισμένως).
ΣΑΜΙΩΝ ΕΝ ΘΡΑΚΗ, Σαμοθρά- κη, 333.	ΤΗΣ ΚΗΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, Κοροπισσός, Β' 291.
ΣΕΒ[ΑΣΤΗ], Ἀδριανόπολις Βιθυ- νίας, Β' 24· Πέργαμον, Β' 65· Λάρανδα, Β' 278.	ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ, Πάππα, Β' 270.
ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ, Ἀγκυρα Γαλα- τίας, Β' 330.	ΤΜΩ, Αὐρηλιόπολις Λυδ., Β' 194.
ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΤΕΚΤΟΣΑΓΩΝ, Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330.	ΤΟΛΙΣΤΟ[ΒΩΓΙΩΝ], Πεσσινούς, Β' 331.
ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ ΤΡΟΚΜΩΝ, Ταύιον, Β' 332.	ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ, Ζηλα, Β' 7.
ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ, Τράλλεις, Β' 206· Ἀβίλα Δεκαπόλ., Β' 382.	ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, Γριμένου Θύραι, Β' 216· Ἐπιφάνεια Κι- λικίας, Β' 286· Σελινούς Κιλικ., Β' 302.
ΣΕΛΕΥΚΙΔΟΣ, Νικόπολις Συρίας, Β' 377.	ΤΡΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡ- ΤΕΜΙΔΟΣ, Ἐφεσος, Β' 110.
ΣΕΜΝΗΣ, Σύεδρα Κιλικ., Β' 304.	ΤΩΝ ΑΝΩ καὶ ΤΩΝ ΚΑΤΩ, Κιλ- βιανοί, Β' 198.
ΣΕΠ. ΚΟΛ., Ῥήσαινα, Β' 422.	ΤΩΝ ΕΜ ΠΙΕΡΙΑΙ, Σελεύκεια, Β' 378.
ΣΕΠ. ΚΟΛΩ. ΜΗΤ., Νίσιβις, Β' 422.	ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΓΔΟΝΙΑΙ, Νίσιβις, Β' 422.
ΣΕΥΗΡΙΑΝΗ, Ἀμάσεια, Β' 3· Ταρ- σός, Β' 312.	ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, Ἀν- τιόχεια Πτολεμαίς, Β' 372 καὶ 401.
ΣΙΠΥΛΟΥ, Μαγνησία Λυδίας, Β' 199.	
ΣΥΡΙΑΣ, Βαλανέαι, Β' 373· Σε- βαστὴ Σαμαρείας, Β' 404.	
ΣΥΡΙΑΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ, Νεά- πολις Σαμαρείας, Β' 403.	

ΤΩΝ ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΡΟΗ, Ἀντιό-
χεια Καλλιρρόης (Ἑδεσσα), Β'
372 καὶ 420.

ΤΩΝ ΜΕΙΖΟΝΩΝ, Τερμησός, Β'
274.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΞΙΩΙ, Ἀπάμεια Συ-
ρίας, Β' 373.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΓΑΙΩ, Καισάρεια
Καππαδοκίας, Β' 335.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗΙ, Ἀντιόχεια
Δάφνης, Β' 372.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΗΙ, Λαο-
δικία, θαλάσσης, Β' 375.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΙΠΠΩ, Ἀντιόχεια
Ἰππου, Β' 383.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑΥΡΩ, Τύανα, Β'
337.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΙΓΡΕΙ, Σελεύχεια
Τίγρητος, Β' 422.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΑΛΥΚΑ-
ΔΝΩΙ, Σελεύχεια, Β' 301.

Τ[ΩΝ] ΠΡΟΣ Τ[ΟΝ] ΚΑΠΡΩΝ,
Ἀτουσσα Ἀσσυρίας, Β' 423.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΚΥΔΝΩΙ, Ἀν-
τιόχεια Κύδνου, Β' 284. Ταρ-
σός, Β' 311.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΠΥΡΑΜΩΙ,
Ἱερόπολις Κιλικίας, Β' 287.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΣΑΡΩΙ, Ἀν-
τιόχεια Σάρου, Β' 284.

ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩΙ ΤΙΓΡΕΙ, Δη-
μητριάς Τίγρητος, Β' 423.

ΤΩΝ ΣΙΝΩ[ΠΕΩΝ], Σαρβάνισσα,
Β' 9.

Υ.

ΥΠΟΚ[ΝΑΜΙΔΙΩΝ, Λοκροί, 423.
ΥΠΟ ΠΑΝΕΙΩ, Καισάρεια Πα-
νεάς, Β' 282.

Φ.

ΦΙΛΗΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥ ΡΩΜΑΙ-
ΩΝ, Σίλλυον, Β' 236.

ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΩΝ, Καρραὶ Μεσο-
ποταμίας, Β' 421.

ΦΛΑΒΙΟΠΟΛΙΣ, ΦΛΑΒΙΟΠΟΛΕΙ-
ΤΩΝ, ΦΛΑΟΥΙ, ΦΛΑΒΙ, ἡ
ΦΛΑ, Φιλαδέλφεια, Β' 207. Τη-
μένου Θύραι, Β' 232. Σαμβόσατα,
Β' 365. Χαλκίς Βήλου, Β' 367.
Ἰόπη, Β' 402. Νεάπολις Σαμα-
ρείας, Β' 403.

ΦΡΥ, Μητρόπολις Φρυγίας, Β'
227.

(β) ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ.

(*Ἴδε Εἰσαγωγῆς § 18).

Α.

ΑΕΛ. ΜΥΝΙCΙΡ. CΟΕΛ, Κοῖλα,
329.

ΑΙ. ΜΥΝ. CΟΙΛΑ, Κοῖλα, 329.
ΑΙC., Ἀλαιοα, 168.

ΑΥΡ. ΑΝΤΟΝΙΝΙΑ, Ἀλεξάνδρεια
Τρωάς, Β' 74.

C.

C. Α. Α. Ρ. Πάτραι, 521.

CAESAREA, Ἰώλ Μαυριτανίας, Β'
507.

CAESAREA METROPOLIS PRO-
VINCIAE SYRIAE PALESTI-
NAE, Καισάρεια Σαμαρ., Β' 402.

- C. C. I. B., Βάββα Μαυριτανίας, B' 507.
 C. F. P. D., Δεούελτος, 361.
 C. G. P. I. καὶ C. G. I. P., Πάριον, B' 58.
 C. I. BVT. ἢ C. A. BVT., Βουθρωτόν, 401.
 C. I. C. A. D. D., Ἀπάμεια Βιθυνίας, B' 24.
 C. I. C. D. D. P. P., Καρχηδών, B' 499.
 C. I. D. ἢ C. I. A. DVM., Δύμη, 520.
 C. I. F. S. C. I. F. AV. S. ἢ C. R. F. S., Σινώπη, B' 22.
 C. I. N. C., Κνωσός, 593.
 C. I. P., Κλυπία, B' 499.
 C. L. I. COR., Κόρινθος, 505.
 C. M. L., Λαοδικεία πρὸς θάλασσαν, B' 375.
 COL. AEL. CAP., Αἰλία Καπιτωλίας, B' 404.
 COL. AEL. CAP. COMM., Αἰλία Καπιτωλίας, B' 404.
 COL. AEL. HAD. ICONIENSI S. R., Ἰκόνιον, B' 278.
 COL. ALEX. TRO., ἢ COL. AVG. TRO., Ἀλεξάνδρεια Τρωάς, B' 74.
 COL. AVG. COMAMA, Κόμαμα Πισιδίας, B' 268.
 COLONIA AVGVSTA FELIX GERMENORVM, Γέρμη, B' 330.
 COL. AVG. IVL. V. PHILIPP., Φίλιπποι, 284.
 COL. AVR. METROPOL. ANTONINIANA. CA., Καρραί, B' 421.
 COL. AVR. PIA METROP., Σιδών, B' 395.
 COL. BER., Βηρυτός Φοίνικης, B' 388.
 COL. CAES ANTIOCH, Ἀντιόχεια Πισιδίας, B' 266.
 COL. CAESAREA LIB., Καισάρεια Λιβάνου, B' 390.
 COL. CAR., Καρραί, B' 421.
 COL. CLAVD. NERONIA, Πτολεμαίς, B' 400.
 COL. CLAVD. PTOL., Πτολεμαίς, B' 400.
 COL. CRE., Κρῆμνα, B' 268.
 COL. GEM. IVL. HAD. PA., Πάριον, B' 58.
 COL. HEL., Ἡλιόπολις Κοίλης Συρίας, B' 380.
 COL. IVL. AVG. CASSANDRENSIS, Κασσάνδρεια, 279.
 COL. IVL. AVG. DIENSIS. D. D. ἢ COL. IVL. DIENSIS, Διον, 340.
 COL. IVL. AVG. PELLA, Πέλλα, 384.
 COL. IVL. AVG. OLB., Ὀλβασα Πισιδίας, B' 269.
 COL. IVL. AVG. FE. CREMNA, Κρῆμνα, B' 268.
 COL. IVL. AVG. FEL. BER. COL. IVL. BER. ἢ COL. IVL. ANT. AVG. FEL. BER., Βηρυτός, B' 388.
 COL. IVL. AVG. FEL. HEL., Ἡλιόπολις Κοίλης Συρίας, B' 380.
 COL. IVL. AVG. FEL. NINIVA CLAVDIOPOLIS, Νινευὴ Ἀσσυρίας, B' 424.
 COL. IVL. AVS. CL. LA., Λαοδικεία Λυκαονίας, B' 278.
 COL. IVL. FEL. GEM. LYSTRA, Λύστρα, B' 279.
 COL. IVL. FLAV. AVG. COR., Κόρινθος, 505.

COL. IVL. NEAPOL., Νεάπολις Σαμαρείας, Β' 403.	IVL. TIN, Τίγγις Μαυριτανίας, Β' 508.
COL. LAO. P. S. METROPO- LEOS, Λαοδικεία πρὸς θάλασσαν, Β' 375.	L.
COL. LAOD. METROPOLEOS, Λαοδικεία πρὸς θάλασσαν, Β' 375.	LIBERA, Ἰππών, Β' 491.
COL. L. SEP. SEBASTE, Σεβαστή Σαμαρείας, Β' 404.	M.
COL. METROPOLIS BOSTRA, Βόστρα, Β' 416.	MALLO COLONIA S. C., Μαλ- λός, Β' 297.
COL. NEAPOLI NEOCORO, Νεάπολις Σαμαρείας, Β' 403.	METROPOLIS PROVINCIAE SY- RIAE PALAESTINAE, Καισάρεια Σαμαρείας, Β' 402.
COL. PENIC., Τύρος, Β' 399	M. MVN. IVL. VTIC. D. D. P. P. Οὔτικῃ, Β' 499.
COLONIA PRIMA FLAVIA AV- GVSTA FELIX CAESAREN- SIS, Καισάρεια Σαμαρείας Β' 402	MVN. HENNAE, Ἔννα, 180.
COL. SEP. TYRVS. METROP, Τύρος, Β' 399.	MVNICIPIVM STOBENSIVM, Στόβοι, 313.
COL. SERGIA NEAPOL., Νεάπο- λις Σαμαρείας, Β' 403.	P.
COL. TROAD., Ἀλεξάνδρεια Τρω- άς, Β' 74.	P. M. S. COL. VIM., Οὐϊμινάκιον, 344.
COM. BIT., Βιθυνία, Β' 24.	POR (portus;), Πάνορμος, 218.
I.	P. S. S. C., Παιστός, 107.
ICONIEN. COLO, Ἰκόνιον, Β' 278	S.
IVL. AVG. COL. PARLAIS, Παρ- λάς, Β' 279.	SEPT. COL. LAOD. METRO., Λαοδικεία πρὸς θάλασσαν, Β' 375.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Ε'.

ΤΙΤΛΟΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ

(Ἴδε Εἰσαγωγῆς, § 14).

(α) ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

A.

ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ, Περπηρήνη, Β' 66· Ἀπάμεια, Β' 209· Σύνναδα, Β' 231.
 ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ, Κοτιάειον, Β' 225.
 ΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΣ, Ἀλία, Β' 211· Ἀγκυρα, Β' 209· Εὐκαρπία, Β' 219.
 ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ, Δελφοί, 429.
 ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, Βιθυνία, Β' 23· Καισάρεια Γερμανική, Β' 30· Ἡράκλεια, Β' 29· Νίκαια, Β' 34· Νικομήδεια, Β' 35· Ἀταρνεὺς Μυσίας, Β' 44· Ἀτταία, Β' 44· Πέργαμον, Β' 63· Πιτάνη, Β' 67· Κύμη Αἰολίδος, Β' 88· Ἐφεσσος, Β' 109· Σμύρνη, Β' 132· Ἀρπασα, Β' 154· Ἱεροκαيسάρεια, Β' 198· Ὑρκανίς, Β' 207· Σάρδεις, Β' 203· Θυσάτειρα, Β' 197· Ἀγκυρα Φρυγίας, Β' 209· Ἀπάμεια, Β' 212· Κοτιάειον, Β' 225· Δοκίμιον, Β' 218· Δορύλαιον, Β' 218· Ἱεράπολις, Β' 221· Λαοδικεία, Β' 225· Νακόλεια, Β' 228· Σύνναδος, Β' 231.

ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ, Ἀταρνεὺς, Β' 43.
 ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, Πέρινθος, 342· Βιζύα, 361· Ἀγκυρα Γαλατίας, Β' 330· Κυρηναϊκή, Β' 486.
 ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ, Ἡράκλεια Ἰωνίας, Β' 114· Ἡράκλεια Σαλβάκη, Β' 157.
 ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΩΝ, Σάλα, Β' 230.
 ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ, Θῆβαι, 440· Κρήτεια Φλαβιόπολις, Β' 34· Ἰωνίας κοινόν, Β' 103· Ἐφεσσος, Β' 110· Σμύρνη, Β' 132· Ἀφροδισιάς, Β' 155· Φιλαδέλφεια, Β' 207· Σιλανδος, Β' 204· Ἀγκυρα, Β' 209· Ἀπάμεια, Β' 213· Κίβυρα, Β' 224· Κιδύεσσος, Β' 224· Κοτιάειον, Β' 225· Εὐμένεια Β' 220· Σάλα, Β' 230· Σύνναδα, Β' 232· Τημένου Θύραι, Β' 232· Πολέμων, Ὀλβα Κιλικίας, Β' 300· Αἶας, Ὀλβα Κιλικίας, Β' 300· Πτολεμαῖος Μενναίου, Β' 360· Λυσανίας Α', Β' 368.
 ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΙΑΣ, Εὐμένεια, Β' 220.
 ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΑΣ, Σάρδεις, Β' 203.
 ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΙΣΤΟΣ, Κρήτη, Β' 576.

ΑΡΧΩΝ, Βυζάντιον, 341· Μινώα
 Ἀμοργού, 614· Μήλος, 622· Ἀ-
 σανδρος Βοσπόρου, Β' 12· Ὑγι-
 αίνων Βοσπόρου, Β' 12· Ἀτταία,
 Β' 44· Κύζικος, Β' 53· Γέρμη,
 Β' 45· Ἀδριανοί, Β' 41· Ἀ-
 δριανού Θύραι, Β' 41· Στρατονί-
 κεια Καίκου (;), Β' 69· Ἀβυδος,
 Β' 73· Ἀάρδανος, Β' 77· Κύμη,
 Β' 88· Ἐλαία (;), Β' 87· Μίλη-
 τος, Β' 128· Πιρήνη, Β' 130·
 Χίος, Β' 143· Ἀλινδα, Β' 152·
 Ἀφροδισιάς, Β' 155· Ἀντιόχεια
 Μαιάνδρου, Β' 152· Ἀλικαρνασ-
 σός, Β' 151· Ὑλλάριμα, Β' 171·
 Μύνδος, Β' 165· Στρατονίκεια
 Καρ., Β' 167· Τάβα, Β' 169 καὶ
 ἔξ. Τραπεζόπολις, Β' 170· Ἀ-
 πολλωνίς, Β' 194· Βαγίς, Β' 195·
 Κιβιανοί, Β' 199· Δαλδής, Β'
 196· Διὸς Ἱερὸν, Β' 196· Γόρ-
 δος Ἰουλία, Β' 196· Ἱεροκαϊσά-
 ρεια, Β' 198· Ὑπαιπα, Β' 207·
 Μαιονία, Β' 199· Μοστηνοί, Β'
 201· Φιλαδέλφεια, Β' 207·
 Σαίτται, Β' 202· Σάρδεις, Β'
 203· Σίλανδος, Β' 204· Τάβαλα,
 Β' 205· Ἀκμονία, Β' 210· Αἰ-
 ζανοί, Β' 210· Ἀμόριον, Β' 211·
 Ἀγκυρα, Β' 209· Ἀππία, Β'
 214· Βλαύνδος, Β' 215· Κάδοι,
 Β' 222· Κιδυεσσός, Β' 224· Κο-
 λοσσαί, Β' 224· Κοτιάειον, Β'
 225· Δοκίμιον, Β' 218· Δορύ-
 λαιον, Β' 218· Γριμένου Θύραι,
 Β' 217· Ἀδριανόπολις, Β' 210·
 Ἱερὰπολις, Β' 221· Ὑργάλεια,
 Β' 233· Ἰουλία, Β' 222· Μη-
 τρώπολις, Β' 228· Μιδάειον, Β'
 228· Νακόλεια, Β' 228· Ὀτρώϊον,

Β' 229· Πρυμνησσός, Β' 229·
 Σάλα, Β' 230· Σεβαστή, Β' 230·
 Σύναος, Β' 231· Σύμμαδα, Β' 232·
 Τημένου Θύραι, Β' 232· Τιβε-
 ριόπολις, Β' 233· Ἀδαδα (;), Β'
 265.

ΑΡΧΩΝ ΠΡΥΤΑΝΙΣ, Αἰγιάλη Ἀ-
 μοργού (;), 614.

ΑΣΙΑΡΧΗΣ, Κύζικος, Β' 53· Πέρ-
 γαμον, Β' 65· Ἀβυδος, Β' 73·
 Ἰωνία, Β' 103· Σμύρνη, Β' 131·
 Ὑπαιπα, Β' 206· Μαγνησία, Β'
 200· Σάρδεις, Β' 203· Ἀλία, Β'
 211· Ἱερὰπολις, Β' 221· Λαο-
 δίκεια, Β' 226· Ὀτρώϊον, Β' 229·
 Στεκτόριον, Β' 231· Σύναος, Β'
 231· Τημένου Θύραι, Β' 232.

Β.

ΒΑΣ[ΙΛΕΥΣ], Βυζάντιον 341.

Γ.

ΓΕΡΟΝΤΕΣ, Λακεδαιμόνων, 545.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ, Ἀδραμύτειον, Β'
 40· Πέργαμον, Β' 65· Κύμη, Β'
 88· Ἐφεσσος, Β' 110· Μαγνη-
 σία, Β' 123· Ἀντιόχεια Μαιάν-
 δρου, Β' 152· Μύλασα, Β' 164·
 Νεάπολις Καρίας (;), Β' 165·
 Κιβιανοί, Β' 199· Ὑπαιπα, Β'
 206· Νύσα, Β' 201· Σάρδεις, Β'
 203· Τράλλεις, Β' 206· Ἀκμο-
 νία, Β' 210· Ἀπάμεια, Β' 212·
 Ἀππία, Β' 214· Κολοσσαί, Β'
 224· Γριμένου Θύραι, Β' 216·
 Λαοδίκεια, Β' 226· Πέλται, Β' 229
 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ, Πιέργαμον, Β'
 65.

Δ.

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ Υ-
ΠΑΤΟΣ, Κρήτη, 276· Κύπρος,
327· Καισάρεια Καππαδ., Β'
336· Ἀντιόχεια Συρίας, Β' 371.
ΔΥΝΑΣΤΗΣ, Πολέμων, Ὀλβη
Κιλικίας, Β' 300.
ΔΥΟ ΑΝΔΡΕΣ, Λιπάρα, 251.

Ε.

ΕΘΝΑΡΧΗΣ, Ἡρώδης Ἀρχέλαος,
Β' 411.
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΙΣ, (ὄνομ. πληθ.) Φι-
λαδέλφεια, Β' 207· (γεν. πληθ.),
Εὐκαρπία, Β' 219· (γεν. ἐνικ.)
Ἱερόπολις Φρυγίας, Β' 221.
ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΙΣΑ (γεν. ἐνικ.) Εὐ-
καρπία, Β' 219.
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ, Ἀντιόχεια Μαίαν-
δρου, Β' 152· Μύλασα, Β' 164·
Στρατονίκεια Καρίας, Β' 166.
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ
Μάσταυρα, Β' 200.
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, Ἐφεσός, Β' 110.
ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ, Βιθυνία, Β' 23.
ΕΦΟΡΟΣ, Λακεδαίμων, 544· Ἀγ-
κυρα, Β' 209.

Η.

ΗΓΕΜΩΝ, Πέρινθος, 342· Νικόπο-
λις, 346· Μαρκιανόπολις, 346·
Ἀγχίαλος, 348· Βιζύη, 361· Ἀ-
δριανόπολις, 360· Παυταλία,
361· Φιλιππόπολις, 362· Πλω-
τινόπολις, 361· Σεραδική, 362·
Τραϊνόπολις, 362.

ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ, Μαρκιανόπολις, 346
ΗΡ[ΗΜΕΝΟΣ], Βυζάντιον, 341.

Θ.

ΘΕΟΛΟΓΟΣ, Πέργαμον, Β' 65.
ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ [ΙΕ-
ΡΕΙΑ], Σμύρνη, Β' 131.

Ι.

ΙΕΡΕΙΑ, Σμύρνη, Β' 131· Ἀκμο-
νία, Β' 210· Ἀττουδα, Β' 214·
Εὐκαρπία, Β' 219· Πρυμνησσός,
Β' 229.
ΙΕΡΕΥΣ, Ἡπειρος, 407· Δελφοί,
430· Ἐφεσός, Β' 110· Ἀφρο-
δισιάς, Β' 154· Ἡράκλεια Σαλ-
βάκη, Β' 157· Μαγνησία Λυδίας,
Β' 200· Νύσσα, Β' 202· Ἀγκυρα,
Β' 209· Λαοδικεία, Β' 226·
Σάλα, Β' 230.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΣΕ-
ΒΑΣΤΩΝ, Περπηρήνη, Β' 66.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, Διονυσόπο-
λις, Β' 217·
ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΥ, Ἀ-
χαΐα, 528.
ΙΕΡΟΜΝΑ[ΜΩΝ], Βυζάντιον, 341
ΙΠΠΙΚΟΣ, Πέργαμον, Β' 65· Σμύρ-
νη, Β' 131· Γόρδος Ἰουλία, Β'
195· Μαγνησία Λυδίας, Β' 200·
Θυάτειρα, Β' 197· Κοτιάειον, Β'
225· Πρύμνησος, Β' 229· Σάλα,
Β' 230.

Κ.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ, Ἀνάχαρτος, Β'
283· Ταρσός, Β' 312.

ΚΟΡΝΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ (;), Λαοδικεία, Β' 226.
ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ, Κρήτη, 575 και 586.

Λ.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ, Κιδυεσσός, Β' 224.
Σύνναδα, Β' 231.

Ν.

ΝΕΩΚΟΡΟΣ, Θυάτειρα, Β' 197.
Αϊζανοί, Β' 210. *Αγκυρα, Β' 209.
*Αππία, Β' 214. Κερέταπα, Β' 223.
Κοτιάειον, Β' 225. Εύκαρπία, Β' 219. *Ιδε και Σύλλαξον Δ'.
ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ, Λαοδικεία Φρυγίας, Β' 226.
ΝΟΜΟΦΥΛΑΞ, Λακεδαίμων, 545.

Π.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗΣ, *Απάμεια, Β' 213.
ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΤΗΣ, Κάδοι, Β' 222.
ΠΑΤΡΩΝ, Νίκαια, Β' 34. Νικομήδεια, Β' 35.
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ, Θήβαι, 440.
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ, Πέρινθος, 342.
Βιζύα, 361. Φιλιππόπολις, 362.
*Αγκυρα Γαλατίας, Β' 330. Καισάρεια Καππαδοκ, Β' 336. Τύανα, Β' 337.
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, *Αγκυρα Γαλατίας, Β' 330.
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, *Αγκυρα Γαλατίας, Β' 330.
ΠΡΟΠΥΛΟΙ, Δελφοί, 430.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ, Πέργαμον, Β' 65.
Κύμη, Β' 88. Σμύρνη, Β' 131.

Στρατονίκεια Καρίας, Β' 166.
Πρυμνησσός, Β' 229. Σύνναδα, Β' 231.

Σ.

ΣΟΦΙΣΤΗΣ, Σμύρνη, Β' 131. Λαοδικεία Φρυγίας, Β' 226.
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ, Σμύρνη, Β' 131. Βάγης, Β' 195. *Ιεροκαίσαρεια, Β' 198. *Υπαιπα, Β' 206.
*Υρκανίς, Β' 207. Μαιονία, Β' 199. Αϊζανοί, Β' 210. Κάδοι, Β' 222. Πρυμνησσός, Β' 229.
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ, *Αδριανόπολις Βιθυνίας, Β' 24. *Αδραμύτειον Μυσίας, Β' 40. *Ασσός, Β' 43. *Ατταία, Β' 44. Κύζικος, Β' 53. Γέρμη, Β' 45. *Αδριανοί, Β' 41. *Αδριανού Θήρα, Β' 41. Λάμψακος, Β' 56. Μιλητούπολις, Β' 57. Πέργαμον, Β' 65. Περπερήνη, Β' 66. Πιτάνη, Β' 67. Στρατονίκεια πρὸς τῷ Καίῳ, Β' 69. Αἰγαί Αἰολίδος, Β' 85. Κύμη, Β' 88. *Ελαία, Β' 87. Μύρινα, Β' 90. *Ερεσσος Λέσβου, Β' 97. Μέθυμνα Λέσβου, Β' 98. Μυτιλήνη Λέσβου, Β' 100. Κλαζομεναί *Ιωνίας, Β' 118. Κολοφών, Β' 120. *Ερυθραί, Β' 113. *Ηράκλεια *Ιωνίας, Β' 114. Μίλητος, Β' 128. Φώκαια, Β' 138. Σμύρνη, Β' 132. Τέως, Β' 135. *Αλάβανδα, Β' 149. *Απολλώνια Σαλβάκη, Β' 153. Βαργυλία Β' 156. *Αλικαρνασσός (;), Β' 151. *Ηράκλεια Σαλβάκη, Β' 157. Μύνδος, Β' 165. Στρατονίκεια Καρίας, Β' 167. *Ακρσσός Λυδίας, Β' 193.

Ἀπολλωνίς, Β' 194. Ἀττάλεια, Β' 194. Ἀὐρηλιόπολις, Β' 194. Κιλβιανοί, Β' 199. Δαλδίδες, Β' 196. Διὸς Ἰερὸν, Β' 196. Γόρδος Ἰουλίαν, Β' 195. Ἑρμοκκλησία, Β' 197. Ἱεροκασάρεϊα, Β' 198. Ὑπαιπα, Β' 207. Ὑρκανίς, Β' 207. Μαιονία, Β' 199. Μαγνησία Λυδίας, Β' 200. Μοστηνοί, Β' 201. Σάρδεις, Β' 203. Σίλανδος, Β' 204. Τάβαλα, Β' 205. Θυάτειρα, Β' 197. Τρωίλος, Β' 205. Τράλλεις, Β' 206. Αἰζανοί Φρυγίας, Β' 210. Ἀππία, Β' 214. Βλεϋνδος, Β' 215. Βρία, Β' 216. Κάδοι, Β' 222. Κερέταπα, Β' 223. Κίβυρα, Β' 224. Διονυσόπολις, Β' 217. Δοκίμιον, Β' 218. Ἰεράπολις, Β' 221. Λαοδικεῖα, Β' 226. Νακόλεια, Β' 228. Πέλτα, Β' 229. Φιλομήλιον, Β' 234. Σάλα, Β' 230. Στεκτόριον, Β' 231. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ, Σμύρνη, Β' 131.

Τ.

ΤΑΜΙΑΣ Μακεδονία, 309. Σμύρνη, Β' 131. Ρόδος, Β' 184. Κυρηναϊκή, Β' 486.

ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ, Πτολεμαῖος Μενναίου, Β' 540. Λυσανίας, Β' 368. Τιβερίδης Γαλιλαίας, Β' 402. Ἡρώδης Ἀντίπας, Β' 411. Ἡρώδης Φίλιππος Β', Β' 411.

ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ, Ζηνόδωρος Τριχωνίτιδος, Β' 381.

ΤΟΠΑΡΧΟΣ, Αἶας, Ὀλβη Κιλικ., Β' 300.

Υ.

ΥΙΟΣ ΠΟΛΕΩΣ, Ἀττουδα, Β' 214. Κοτιάσιον, Β' 225.

ΥΠΑΤΟΣ ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, Κρήτη, 376. Κύπρος, 327. Καισάρεια Καππαδοκίας, Β' 336. Ἀντιόχεια Συρ, Β' 371.

(β) ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ.

G.

Consul (ἴδε ΥΠΑΤΟΣ).

D.

D. D. (Decreto Decurionum), Δῖον, 340. Ἀπάμεια Βιθυνίας, Β' 24.

D. D. P. P. (Decreto Decurionum Pater Patriae;) Καρχηδών, Β' 499. Οὐτική, Β' 499.

D. D. PVBL. (Decreto Decu-

tionum Publico), Βάβα Μαυριτανίας, Β' 507.

Duumviri (II VIR, II V.) Ἀλαισα, 168. Κεφαλοίδιον, 201. Ἔννα, 180. Πάνορμος, 218. Κόρινθος, 505. Κνωσός, 593.

Duumviri Quinquennales (II VIR Q.), Βουθρωτόν, 401. Δύμη, 520.

Duumviri ex decreto Decurionum (II VIR EX DD), Βουθρωτόν, 401.

E.

EX CONSENSV D[ecurionum],
Βάβα, Β' 507.

EX D. D. (Ex Decreto Decu-
rionum) Βουθρωτόν, 401· Δύμη,
520· Κνωσός, 593· Σινώπη, Β' 22.

L.

LEG[atus], Μακεδονία, 308.

LEG[atus] PRO Q[uaestore],
Μακεδονία, 308,

P

PERMISSV PROCOS. (Permissu
Proconsulis), Κλυπία, Β' 499.
Praeses (ἴδε ΗΓΕΜΩΝ.)

PR[ae]tor], Μακεδονία, 308· Ἐφε-
σος, Β' 110· Τράλλεις, Β' 206.

PROCOS. (Proconsul), Πάνορ-
μος 218· Πέργαμον, Β' 65· Ἐφε-
σος, Β' 110· Τράλλεις, Β' 206·
Ἀπάμεια, Β' 213· Λαοδίκεια, Β'
225· Κύπρος, Β' 327· Κυρηναϊκή,

Β' 485· Γεργίς, Β' 489· Ἀχόλλα,
Β' 490· Ἀδρύμητος, Β' 490 (ἴδε
καὶ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ).

Procurator (ἴδε ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ).
Propraetor (ἴδε ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗ-
ΓΟΣ).

Proquaestor, Ἀμισός, Β' 6· Ἐφε-
σος, Β' 110.

Q[uaestor], Ἀκράγας, 168· Πά-
νορμος, 218· Μακεδονία, 308·
Κυρηναϊκή, 486. (ἴδε καὶ ΤΑ-
ΜΙΑΣ).

S.

SACER SENATVS, Μάλλος, Β' 297.
S. C. (Senatus Consulto), Ἀντι-
όχεια Συρίας, Β' 371· Ἐμισα, Β'
374· Φιλιππόπολις Ἀραβίας, Β'
418.

R. P. Q. R. (Senatus Popu-
lusque Romanus), Φιλομή-
λιον, Β' 234.

S. R. (Senatus Romanus),
Ἀντιόχεια Πισιδίας, Β' 266· Ἰσό-
νιον, Β' 278.

SVF(etes), Καρχηδών, Β' 499.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ Γ'.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΦΡΑΓΙΔΟΓΛΥΦΩΝ

(Ἴδε Εἰσαγωγῆς § 13).

Α.... Τέρινα, 148.	ΜΟΛΟΣΣΟΣ, Θούριοι, 95.
ΑΡΙΣΤΟΞΕ[ΝΟΣ], Μεταπόντιον, 101 καὶ 102.	ΜΥΡ .., Ἀκράγας, 152 καὶ 164.
ΔΑ.... ἢ ΑΛ... , Ἥλις, 530.	ΝΕΥΑΝΤΟΣ. Κυδωνία, 593.
ΕΞΑΚΕΣΤΙΔΑΣ Καμαρίνη, 152 καὶ 193.	ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ, Θούριοι, 95.
ΕΥΑΙΝΕΤΟΣ Καμαρίνη, 152 καὶ 193· Κατάνη, 152 καὶ 198· Συράκουσαι, 152 καὶ 233.	ΟΛΥΜ... , Ἀρκαδία, 557.
ΕΥΘ... , Συράκουσαι, 152· Ἥλις, 529.	Π... Τέρινα, 147 καὶ 149.
ΕΥΚΛΕΙΔΑΣ, Συράκουσαι, 152 καὶ 234.	ΠΟΛΥ... Μεταπόντιον, 101 καὶ 102.
ΕΥΜΗΝΟΣ, Συράκουσαι, 152 καὶ 232.	ΠΟΡΜΕ... Συράκουσαι, 152.
ΗΡΑ... , Ἰέλη, 113.	ΠΡΟΚΛΗΣ, Κατάνη, 152 καὶ 197· Νάξος, 152 καὶ 217.
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ, Κατάνη, 152 καὶ 198.	ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ, Ἀπτερα, 580· Πολυρήνιον, 599.
ΘΕΟΔΩΤΟΣ, Κλαζομεναί, Β' 116.	ΣΩΣΙΩΝ, Συράκουσαι, 152
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Ῥήγιον, 143.	ΤΕΤ... , Χαλκιδική, 276.
ΙΣΤΟΡΟΣ, Θούριοι, 95,	Φ...., Νεάπολις, 51 (Πίναξ Β', 5)
ΚΙΜΩΝ, Συράκουσαι, 152 καὶ 233.	Θούριον, 94· Ἰέλη, 113· Πανδοσία, 136 Τέρινα, 147 καὶ 149.
ΚΛΕΥΔΩΡΟΣ, Ἰέλη, 113.	ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ, Ἰέλη, 113.
	ΦΙΛΙΣ..., Τέρινα, 148.
	ΦΡΥΓΙΑΛΟΣ, Συράκουσαι, 152.
	ΧΑΡΙ..., Ἀρκαδία, 557.
	ΧΟΙΡΙΩΝ, Κατάνη, 152 καὶ 198.

Ο Λ Κ Α Ι.

Αἱ ὀλκὰι τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ἐστημειώθησαν εἰς ἀγγλικούς κόκκους τοῦ συστήματος τῆς πόλεως Troyes. Ὁ ἐξῆς δὲ πίναξ πρὸς μετατροπὴν κόκκων εἰς μετρικὰ γραμμάρια θὰ χρησιμεύῃ εἰς τοὺς σπουδαστὰς πρὸς σύγκρισιν τῶν Ἀγγλικῶν ὀλκῶν πρὸς τὰς ξένας.

ΠΙΝΑΞ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΟΚΚΩΝ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΡΙΑ.

Κόκκοι	Γραμμάρια	Κόκκοι	Γραμμάρια	Κόκκοι	Γραμμάρια	Κόκκοι	Γραμμάρια
1	064	33	2·138	65	4·211	97	6·285
2	129	34	2·202	66	4·276	98	6·350
3	194	35	2·267	67	4·341	99	6·415
4	259	36	2·332	68	4·406	100	6·480
5	324	37	2·397	69	4·471	101	6·544
6	388	38	2·462	70	4·536	102	6·609
7	453	39	2·527	71	4·600	103	6·674
8	518	40	2·592	72	4·665	104	6·739
9	583	41	2·656	73	4·729	105	6·804
10	648	42	2·720	74	4·794	106	6·868
11	712	43	2·785	75	4·859	107	6·933
12	777	44	2·850	76	4·924	108	6·998
13	842	45	2·915	77	4·989	109	7·063
14	907	46	2·980	78	5·054	110	7·128
15	972	47	3·045	79	5·119	111	7·192
16	1·036	48	3·110	80	5·184	112	7·257
17	1·101	49	3·175	81	5·248	113	7·322
18	1·166	50	3·240	82	5·312	114	7·387
19	1·231	51	3·304	83	5·378	115	7·452
20	1·296	52	3·368	84	5·442	116	7·516
21	1·360	53	3·434	85	5·508	117	7·581
22	1·425	54	3·498	86	5·572	118	7·646
23	1·490	55	3·564	87	5·637	119	7·711
24	1·555	56	3·628	88	5·702	120	7·776
25	1·620	57	3·693	89	5·767	121	7·840
26	1·684	58	3·758	90	5·832	122	7·905
27	1·749	59	3·823	91	5·896	123	7·970
28	1·814	60	3·888	92	5·961	124	8·035
29	1·879	61	3·952	93	6·026	125	8·100
30	1·944	62	4·017	94	6·091	126	8·164
31	2·008	63	4·082	95	6·156	127	8·229
32	2·073	64	4·146	96	6·220	128	8·294

Κόκκοι	Γραμμάτια	Κόκκοι	Γραμμάτια	Κόκκοι	Γραμμάτια	Κόκκοι	Γραμμάτια
129	8-359	177	11.469	225	14 580	273	17-689
130	8-424	178	11-534	226	14-644	274	17-754
131	8-488	179	11-599	227	14 709	275	17-819
132	8-553	180	11-664	228	14-774	276	17-884
133	8-618	181	11-728	229	14-839	277	17-949
134	8-682	182	11-792	230	14 904	278	18-014
135	8-747	183	11-858	231	14 968	279	18 079
136	8-812	184	11-922	232	15-033	280	18-144
137	8-877	185	11-988	233	15-098	290	18-79
138	8-942	186	12-052	234	15-162	300	19.44
139	9-007	187	12-117	235	15 227	310	20-08
140	9-072	188	12-182	236	15 292	320	20-73
141	9-136	189	12 247	237	15 357	330	21-38
142	9-200	190	12-312	238	15-422	340	22-02
143	9-265	191	12-376	239	15-487	350	22-67
144	9-330	192	12-441	240	15 552	360	23-32
145	9-395	193	12-506	241	15-616	370	23-97
146	9-460	194	12-571	242	15-680	380	24-62
147	9-525	195	12-636	243	15-745	390	25-27
148	9-590	196	12-700	244	15-810	400	25-92
149	9-655	197	12-765	245	15-875	410	26-56
150	9-720	198	12-830	246	15-940	420	27-20
151	9-784	199	12-895	247	16 005	430	27-85
152	9-848	200	12-960	248	16-070	440	28-50
153	9-914	201	13-024	249	16-135	450	29-15
154	9-978	202	13-089	250	16-200	460	29-80
155	10-044	203	13-154	251	16 264	470	30-45
156	10-108	204	13 219	252	16-328	480	31-10
157	10-173	205	13-284	253	16-394	490	31-75
158	10-238	206	13-348	254	16-458	500	32-40
159	10-303	207	13-413	255	16 524	510	33-04
160	10-368	208	13-478	256	16-588	520	33-68
161	10-432	209	13-543	257	16-653	530	34-34
162	10-497	210	13-608	258	16 718	540	34-98
163	10-562	211	13-672	259	16-783	550	35-64
164	10-626	212	13-737	260	16-848	560	36-28
165	10-691	213	13-802	261	16 912	570	36-93
166	10-756	214	13-867	262	16-977	580	37-58
167	10-821	215	13-932	263	17-042	590	38-23
168	10-886	216	13-996	264	17-106	600	38-88
169	10-951	217	14-061	265	17-171	700	45-36
170	11-016	218	14-126	266	17-236	800	51-84
171	11-080	219	14 191	267	17-301	900	58-32
172	11-145	220	14 256	268	17-366	1000	64-80
173	11-209	221	14-320	269	17-431	2000	129-60
174	11-274	222	14-385	270	17-496	3000	194-40
175	11-339	223	14-450	271	17-560	4000	259-20
176	11-404	224	14-515	272	17 625	5000	324-00

ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΕΙΣ.

Τὰ μεγέθη τῶν χαλκῶν νομισμάτων ἐσημειώθησαν εἰς Ἀγγλικούς δακτύλους καὶ δέκατα, οὕτω **A** .5 σημαίνει $\frac{5}{10}$ ἢ $\frac{1}{2}$ τοῦ δακτύλου· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ξένοι νομισματολόγοι μεταχειρίζονται Γαλλικὰ χιλιοστόμετρα ἢ τὰ αὐθαίρετα μέτρα τῆς κλίμακος τοῦ Mionnet, προσηροτήθη ὁ ἐξῆς πίναξ:—

ΠΙΝΑΞ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ
ΕΙΣ ΧΙΛΙΟΣΤΟΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΡΑ
ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ ΤΟΥ MIONNET.

ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΟΙ		ΓΑΛΛΙΚΑ ΧΙΛΙΟΣΤΟΜΕΤΡΑ	
	4	100	
		95	
		90	
	3.5	85	
		80	
	3	75	
		70	
	2.5	65	
		60	
	2	55	
		50	
	1.5	45	
		40	
	1	35	
	.9	30	
	.8	25	
	.7	20	
	.6	15	
	.5	10	
	.4	5	
	.3		
	.2		
	.1		

ΚΛΙΜΑΞ MIONNET	
19	
18	
17	
16	
15	
14	
13	
12	
11	
10	
9	
8	
7	
6	
5	
4	
3	
2	
1	

Ἑλληνισμῶν.	Ὅμβριον	Σαβελλιανόν	Ὅσκια.	Λατινικά κτλ.
α	Α	Α	ΑΛ	ΑΛΛΑΛ
β		β	Β	Β
γ	γ		γ γ γ	γ γ γ
δ		δ	δ	δ
ε	ε ε	ε ε	Ε	Ε Ε Ε Ε
ζ	ζ ζ	ζ ζ	Ζ	Ζ Ζ Ζ Ζ
η	η η	η η	Η	Η Η Η Η
θ	θ θ θ	θ	Θ	
ι	ι	ι ι	Ι	Ι
κ		κ κ	Κ	Κ
λ	λ λ	λ	Λ	Λ Λ Λ Λ
μ	μ μ	μ μ	Μ	Μ Μ Μ Μ
ν	ν ν ν	ν ν ν	Ν	Ν
ξ				Χ
ο			Ο	Ο Ο Ο Ο
π	π π π	π	Π	Π Π Π Π
ρ				Ρ Ρ
σ	σ σ σ	σ σ σ	Σ	Σ Σ Σ Σ
τ	τ τ τ	τ τ τ	Τ	Τ Τ Τ Τ
υ	υ υ	υ	Υ	Υ Υ Υ Υ
φ	φ		Φ	
χ	χ χ		Χ	
ψ	ψ		Ψ	
ω	ω		Ω	

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

	A	E	I	O	U
	* *	* * * *	*	≡ ≡	γ γ μ
	α	ε	ι	ο	υ
K	↑ ↑ ↑	× × ×	⊖	Λ Π Π Λ	* * * *
	ka	ke	ki	ko	ku
T	† † †	≡ ≡	↑ ↑ ↑ ↑	ƒ ƒ ƒ ƒ	F Λ
	ta	to	ti	to	tu
P	‡ ‡	ς	ϛ	η η ζ η	ϙ ϙ ϙ
	pa	pe	pi	po	pu
L	∇ ∇	8 8 8 8	⊥ ⊥ ⊥ ⊥	+	ρ ρ
	la	le	li	lo	lu
R	∩ ∩ ∩ ∩	ω	⊥ ⊥ ⊥ ⊥	ρ ρ ρ	ρ ρ
	ra	re	ri	ro	ru
N	⊥	isi ς ς	2 2 2	κ	κ κ ς?
	na	ne	ni	no	nu
M	κ	× ς ×	⊖	⊙ ⊙ ⊙ ⊙	*
	ma	me	mi	mo	mu
Y	Δ ο	ζ	κ	γ λ?	
	ya	ye	yi	yo	
F	κ κ κ	Ι	κ	↑ ↑ ς	
	fa, va	fe, ve.	fi, vi.	fo, vo.	
S	∩ ∩ ∩	μ μ μ	⊥ ⊥ ⊥ ⊥	≡ ≡	*
	sa	se	si	so	su
Z	κ	κ?		»	
	za	ze		zo	
X	κ?	ς			
	xa	xe			
	A	E	I	O	U

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εβραϊκὸν Ταμί- ζον	Φοινικικὸν ἀρχαιοτέρον.	Φοινικικὸν μεταγενέστερον	Καρχηδονικὸν ἀρχαιοτέρον.	Καρχηδονικὸν μεταγενέστερον.	Ἰσραηλιτικὸν ἀρχαιοτέρον.	Ἰσραηλιτικὸν μεταγενέστερον	Ἀραμαϊκὰ Νομί- ματα Σατραπῶν
א	𐤀	𐤁𐤁𐤁	𐤀𐤁𐤁	א א	𐤀𐤁	𐤀𐤁𐤁𐤁	𐤀𐤁𐤁
ב	𐤁𐤁	ב	ב ב	בבבב	בב	ב	בבב
ג	גגג	ג	ג	ג	גג	ג	ג ג
ד	דד	דד	דד	דדדד	דד		ד ד
ה	ה	הה	הה	ה	ה	ה	ה ה
ו	ו	ו	ו	וווו	וו	וווו	ווו
ז	זזז	ז	ז	זזזז	זז	זזזז	זזז
ח	חחח		חחח	חחחח	ח	חחח	ח
ט	טטט	ט	ט	טטט			
י	י	י	י	י	י	י	י
כ	כככ	כ	כ	כככ	ככ	כככ	כככ
ל	ללל	ל	ל	ללל	ל	ל	ל ל
מ	מממ	מ	מ	מממ	ממ	מממ	מממ
נ	נננ	נ	נ	נננ	ננ	נננ	נננ
ס	ססס	ס	ס	ססס	סס	ססס	ססס
ע	עעע	ע	ע	עעע	עע	עעע	עעע
פ	פפפ	פ	פ	פפפ	פפ	פפפ	פפפ
צ	צצצ	צ	צ	צצצ	צצ	צצצ	צצצ
ק	קקק	ק	ק	קקק	קק	קקק	קקק
ר	ררר	ר	ר	ררר	רר	ררר	ררר
ש	ששש	ש	ש	ששש	שש	ששש	ששש
ת	תתת	ת	ת	תתת	תת	תתת	תתת

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

α	7 7 2	gu	8 8	ta	9 9	gu	10
am	2 2	go	9	ti	10	ye	sva
α (μίσον) m		gha	9	te	10	ra	sha
i	7	cha	9 9	tra	10	ram	shka
im	8	ekha	9 9	tsa	10	ri	shni
u	7	ja	9 9 9	tsa	10	ru	sa
e	7	ji	9 9	tha	10	rkhe	sam
o	7	ju	9	da	10	rte	si
ka	7	jña	9	di	10	rma	su
ki	7	jha	9	du	10	rva	so
ku	7	jham	9	de	10	rça	sta
ke	7	jho	9	do	10	la	sti
kra	7	ña	9	dra	10	li	stra
kri	7	ta	9	dha	10	lu	spa
kre	7 7	tha	9	dhra	10	lo	ha
kha	9 9	thi	9	na	10	va	hi
khu	9	thu	9	ni	10	vi	hu
khsa	9 9	the	9	na	10	vu	he
ga	9 9 9	da	9	pi	10	vri	ho
gam	9	dha	9	pu	10	sa	

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ...

[illegible]

No 3

900

ΣΒ Σβορώνος, II.

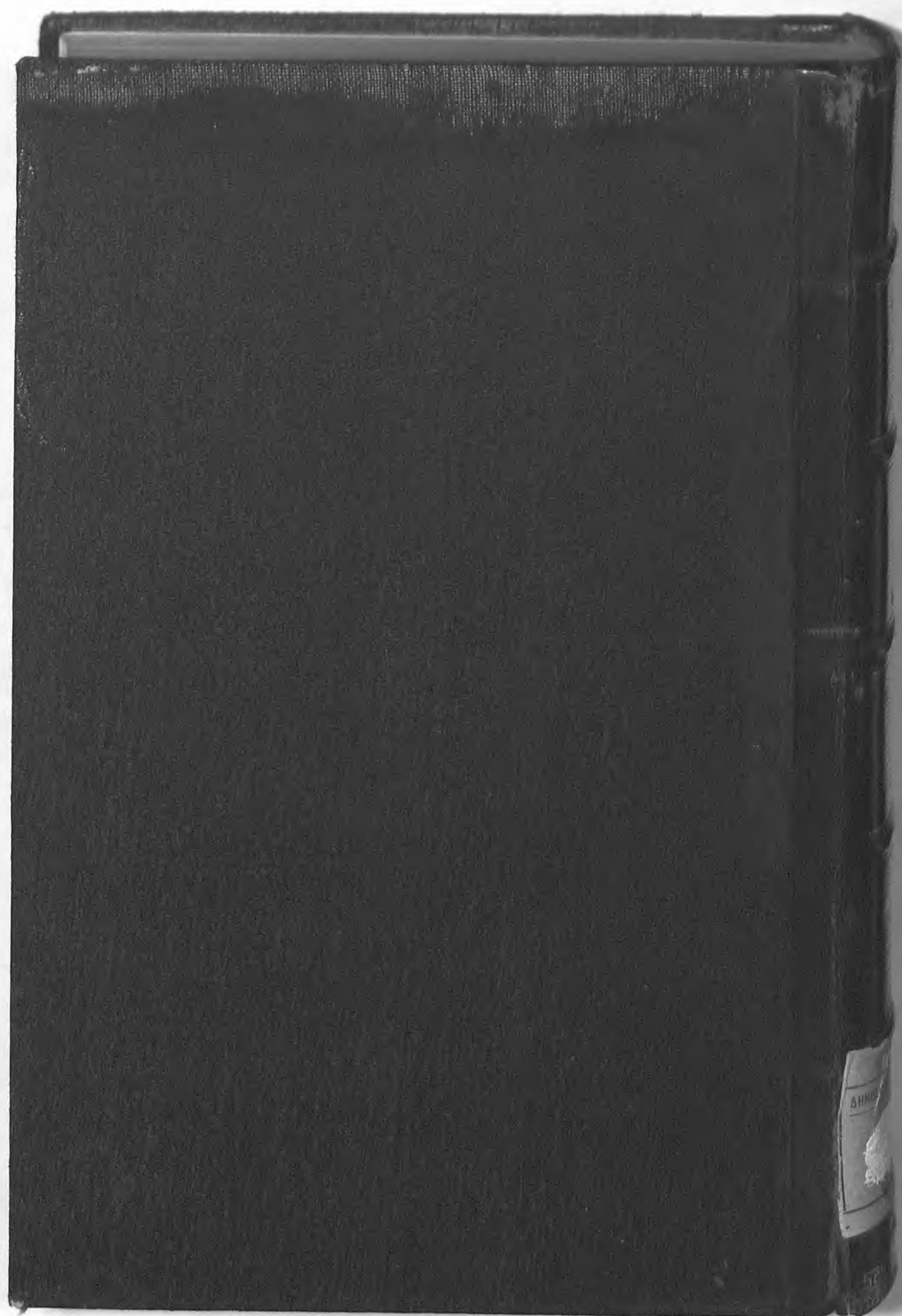
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ὁρίθ. χρ. 43 ¹ η 25

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας